

گرینگترین ریڭاکانی پهروهده و فیڤکردنی گۆرانی و موزیکی کوردی له قوتابخانه سه‌ره‌تاییه‌کان (تیۆری سولتان کۆدایی و شینیتشی سوزوکی) وهک نمونه

م. چیبایی که‌مال سه‌عدی chiey.saddi@su.edu.krd

به‌شی مۆسیقا - کۆلیژی هونه‌ره جوانه‌کان-زانکۆی سه‌لاحه‌ددین-هه‌ولیر
پ. ی. د. دلاوهر مۆسته‌فا مه‌مه‌ده‌د dlawer.muhammad@su.edu.krd

به‌شی مۆسیقا - کۆلیژی هونه‌ره جوانه‌کان-زانکۆی سه‌لاحه‌ددین-هه‌ولیر
پ. د. ناصر هاشم بدن nasserbadan60@gmail.com

به‌شی مۆسیقا - کۆلیژی هونه‌ره جوانه‌کان-زانکۆی به‌صره-عیراق

• توێژینه‌وه‌یه‌کی وه‌رگیراوه (مستل) له تیزی دکتورا به‌ناونیشانی
گۆرانی و موزیک و به‌کاره‌ینانیان له پڕۆسه‌ی په‌روه‌ده و فیڤکردن
له قوتابخانه سه‌ره‌تاییه‌کانی شاری هه‌ولیر) له زانکۆی سه‌لاحه‌ددین،
کۆلیژی هونه‌ره جوانه‌کان، به‌شی موزیک. ۲۰۲۱-۲۰۲۲

پوخته

له‌م توێژینه‌وه‌دا جه‌خت له دۆزینه‌وه و چاره‌سه‌رکردنی
له‌مپه‌ره‌کانی به‌رده‌م گه‌شه‌سه‌ندنی بواری گۆرانی و موزیکی کوردی
کراوه‌ته‌وه‌له‌نیو پڕۆسه‌ی په‌روه‌ده و فیڤکردن، به‌مه‌به‌ستی سوود
وه‌رگرتنی زیاتر له‌م زانسته، ریڭا و تیۆر و بیر و بوچوونه
فهلسه‌فیه‌کانی هه‌ریه‌ک له قوتابخانه‌کانی سولتان کۆدایی و شینیتشی
سوزوکی خراونه‌ته به‌رباس و لیکۆلینه‌وه‌ی ورد، چونکه هه‌روه‌ک
پوون و ئاشکرایه هونه‌ر به‌گشتی و گۆرانی و موزیک به‌تاییه‌تتر
زانستیکن کاریگه‌ری راسته‌وخۆ و ناراسته‌وخۆیان ده‌بیت له‌سه‌ر ناخ و
ده‌روون و هه‌ست و سۆز و هزری تاک به‌گشتی و منال به‌تاییه‌تی.

ههروهها دهست خراوته سهر دیاریکردن و خستنه پرووی باشتترین ریگا پەروردهییهکان لهکاتی ئەنجامدان و جیبهجیکردنی بابته موزیکیهکان له پەرورده و فیژکردن، دواتر چارهسهرکردنی کیشه و کهموکۆریهکان له ریگهی خستنه پرووی بێردۆز و بۆچوونهکانی سولتان کۆدای و سوزوکی که خاوهنی قوتابخانهی نوێی بواری موزیک، له ریگهی پیشکهشکردنی چهندین پیشنیاز و راسپارده بۆ سهرخستنی بوارهکه.

ههموو ئەمانهش له ریگهی چهند تهوهریکی گرینگهوه خراونهته پروو له توێژینهوهکه بهمهبهستی گهشهسهندنی موزیکی کوردی و ناساندنی له لایه نیهی نهوهی نوێی له ریگای ئەم تهوهرانه: (گرینگترین ویستگهکانی ژیانی سولتان کۆدای و شینیتشی سوزوکی وهک سهرهتایهک بۆ ناساندنی خاوهن قوتابخانه نوێکانی بواری موزیکی، بۆچوونهکانی ههریهک له کۆدای و سوزوکی لهبارهی هونهر و گۆرانی و موزیک، بۆ گرینگی موزیکی میلی و فۆلکلۆری و چۆنیهتی بهکارهینانیان له گشت پرۆسهکانی سیاسی و ئاینی و کۆمه لایهتی و پەروردهیی، باشتترین ریگهی پەرورده و فیژکردنی گۆرانی و موزیک له قوتابخانهکانی کۆدای و سوزوکی له بواری وانه گوتنهوهی گۆرانی و موزیک، گشتاندنیان له سهر به رهه مه کوردییه رهسه نهکان. فهلسه فهی کۆدای و سوزوکی بۆ پەروردهی گۆرانی و موزیک، بهستنهوهی بهتیکست و بابته ئەدهبییهکانی نیو گۆرانی و موزیکی کوردی که بهشیکی گرینگی جیا نه کراوهی میژوو و ژیانی نهتهوهی کورده. دواتر خستنه پرووی دهره نجامهکان و پیشنیازی چهند راسپارده و پیشنیازی بۆ زیاتر گرینگیان به بابتهی گۆرانی و موزیکی کوردی و هۆشیارکردنهوهی بهرپرسیانی سیاسی و حکومی له گرینگی بهکارهینانی گۆرانی و موزیکی کوردی له نیو پرۆسهی پەرورده و فیژکردندا، دواتر ریکخستنی لیستی سه رچاوه بهکارهیندراوهکان.

وشه کلێلهکان: گۆرانی، موزیک، پەرورده، فیژکردن، کورد،

کۆدای، سوزوکی

۱. پيشه‌کی

فیڤبوونی گورانی و موزیک له هه‌ریمی کوردستان وهک عیراق و گشت ولاتانی ده‌وروبه‌ر ده‌که‌ویته نیو پرۆسه‌ی پهروهده و فیڤکردن له قوتابخانه سهره‌تاییه‌کانی سهربه وهزاره‌تی پهروهده و فیڤکردن، زانسته‌که وهک هه‌ر زانستیکی تری نیو پرۆسه‌ی پهروهده به‌یاسا و ری‌سای تایبته ری‌کخراوه و کاتی دیاریکراوی بۆ دانراوه که له هه‌فته‌ی یهک رۆژ بۆگشت قوناغه‌کان ده‌بی له قوناغی یهک تا قوناغی شه‌شی سهره‌تایی.

کیشه‌ی سهره‌کی توپژینه‌وه‌که بابه‌تی پهروهده و فیڤکردنی گورانی و موزیک له قوتابخانه سهره‌تاییه‌کانی هه‌ریمی کوردستان، ئەمانیش بۆ که‌می ریژه‌ی مامۆستایانی پسپۆری موزیک و نه‌بوونی میتۆدیکی ئاماده‌کراوی کوردیه له‌لایهن وهزاره‌تی پهروهده بۆ وتنه‌وه‌ی وانه‌که له‌لایهن مامۆستایان له‌لایه‌ک، ناشاره‌زایی مامۆستایانی موزیکیش به‌ ریڭا و ری‌کاره پهروه‌ده‌ییه‌کان بۆ بابه‌تی گورانی و موزیک و نه‌بوونی پیداویسته‌کانی وه‌ک: شوینی تایبته به جینه‌جی‌کردنی وانه‌که و پرۆقه‌کردنی منالان به گورانی و موزیک (تاقیگه‌ی موزیکی)، دابین نه‌کردنی ئامیره موزیکیه‌کان، نه‌بوونی که‌ره‌سته ده‌نگیه‌کانی وه‌ک ته‌سجیل و مایک و میکسه‌ر و ساوند بوکس و مونتار بۆ... له‌لایه‌کی تر، خراپی شوینی وانه‌که له خشته‌ی وانه‌ی هه‌فتانه و خسته‌ی دواوه‌ی بابه‌ته‌که بۆ کوتا وانه و نه‌خویندنی له زۆربه‌ی زۆری قوتابخانه‌کان، یا پرکردنه‌وه‌ی وانه‌که به وانه‌یه‌کی تری زانستی، ئەمانه و چه‌ندین هۆکاری تر بوونه‌ته له‌مپه‌ر له‌به‌رده‌م گه‌شه‌سه‌ندنی بابه‌ته‌که و سوود وه‌رنه‌گرتن له‌م زانسته‌ گرینگه که به‌یه‌کیک له‌ باشترین چاره‌سه‌ره‌کانی ده‌روونی و ری‌کخسته‌نه‌وه‌ی جه‌سته‌یی و ئارام‌کردنه‌وه‌ی ناخ و هۆیه‌کانی پيشکه‌وتنی کۆمه‌لگه و دروستکردنی که‌سایه‌تی به‌هیز له منال داده‌ندریڤن.

رینبازی به کارهینانی گورانی و موزیک له پهروهده و فیترکردن له لایه ن سولتان کودای و شینتشی سوزوکی شیوازیکي نوی و تازه و داهینان نه بوو له سه ره تادا له بواری پهروهده و فیترکردن، به لکو بهرله هه زاران سال پیشتر گورانی و موزیک بوونی له ناو پهروهده و فیترکردن هه بووه، موزیک به شیک بووه له به شه کانی پهروهده و فیترکردن و له قوتابخانه کاندان شان به شانی بابته کانی تر خویندراوه و هه بووه، به لام به شینواز و جور و ریگای جیاجیا، به لام سولتان کودای و سوزوکی توانییان سوود و هر بگرن له ئەزموونی یونانییه کونه کان و گهلانی ئەوروپا، ریگا و جور و شیوازی پهروهده کردنی تازه بو ریگاکانی فیترکردن و پهروهده کردنی گورانی و موزیک له ناو پهروهده و فیترکردن بدوزنه وه به مه بهستی به هیزکردن و گه شه پیدانی توانا موزیکیه جوراو جوره کانی تاک به گشتی و منال به تایبته تی له ریگای خویندنگه سه ره تایبته کانه وه، به به شدار پیپکردنی کهرهسته و نامرزی سه رده میانه تر له وهی پیشتر. بوئه مهش هه ریهک له مان توانییان سوود له تیکه لکردن و وهرگرتنی گشت ئەم ریگا و ریبازه سه رکه و تووانه تی پیش خویمان و هر بگرن و له پال ئەمانیش چه ندین ریگای جوراو جوری تر دابهینن و به کاریان بهینن. گرینگترینیشیان به کارهینانی ته کنه لوجیا بوو له بواره که دا.

گرینگی توپزینه وه که له خسته پووی ریباز و تیوری
قوتابخانه کانی کودای و سوزوکی یه، چونکه له میتوده که یاندا جه ختیانکردوته وه له به کارهینانی گورانییه میلی و فولکلورییه کان، به مه بهستی ئاسانکاری باش بو تیگه یشتن و پهروهده کردنی منالان بو تیوری موزیک، ژهنینی نامیره موزیکیه کان، گورانی وتن، چیژوهرگرتن، ههروهه پهروهده کردنی ههستی بیستن، به هیزکردنی گوچکه کان، زیادکردنی توانای یاریکردن به دهنگه کان و نامیره کانی موزیک، جوولاندنه وهی جهسته ی منال و به هیزکردنی توانا فسیؤلوجیه کان.

ئامانج له‌م توږینه‌وه ده‌رخستنی گرینگى گورانی و موزیک و ژه‌نینی ئامیږی موزیکى له‌وه‌رگرتنی زانیاریی تازه و به‌ره‌وپیشبردنی مه‌عریفه‌ی منال، چونکه به‌پیی بۆچوونی زانیایى موزیکى و په‌روه‌ده‌ی، وه بۆچوونه‌کانى کودای و سوزوکیش، گورانی وتن به‌بی هاوکارى ئامیږه موزیکیه‌کان کاریه‌گه‌رى له‌سه‌ر ده‌نگى مرؤف دروست ده‌کات منال فیږی بیستن و ده‌ربړینی پیته‌کان ده‌کات به‌شیوه‌یه‌کى راست و دروستتر، له‌لایه‌کى ترده‌گه‌ر دوو منال گورانی بلین ئه‌وا هه‌ریه‌که‌یان به‌جۆریک ئه‌دای گورانییه‌که ده‌که‌ن و یه‌ک له‌یه‌ک شتى زیاتر و ئاوازی جوانتر به‌رجه‌سته ده‌که‌ن به‌مه‌ش موزیکى نوئى له‌دایک ده‌بیټ و کۆمه‌لگه به‌ره‌و ئاستیکى تری پیشکه‌وتن و داهینان هه‌نگاو ده‌نیت.

ئهم هه‌نگاوانه‌ی کودایى و سوزوکیش ده‌تواندږ وه‌ک هه‌نگاوى سه‌ره‌تایى بۆ به‌ره‌وپیشبردنی گورانی و موزیکى کوردی سوودى ليوه‌ربگيریت له‌قوتابخانه سه‌ره‌تاییه‌کانى هه‌ر ناوچه‌یه‌ک له‌ناوچه‌کانى هه‌ریمی کوردستان به‌وه‌ی له‌م وانانه‌دا منال له‌رېڭای گورانی و موزیکى فولکلورى و میلیى ناوچه‌کانى خویانه‌وه فیږی زانیاریى نوئى بکړین، که ئه‌مه خیراترین رېڭا ده‌بیټ بۆ گه‌شه‌ی مه‌عریفى تاک له‌بوارى په‌روه‌ده و فیږکردندا به‌که‌مترین کات و تیچوو.

سنوورى توږینه‌وه هه‌روه‌ک له سه‌ره‌تا و له‌ناونیشانى توږینه‌وه‌ش ئاماژه‌مان بۆیان کردوو قوتابخانه سه‌ره‌تاییه‌کانى هه‌ریمی کوردستان به‌گشتى و شارى هه‌ولیر به‌تاییه‌تى ده‌گریته‌وه.

میتۆدى توږینه‌وه‌له توږینه‌وه‌که‌دا میتۆدى شیکارى وه‌صفى له‌پروانگه‌ی چه‌ندیه‌تى و چۆنیه‌تى قه‌باره‌ی کیشه‌کان ده‌ستتیشانکراوه بۆ گه‌یشتن به‌ده‌ره‌نجامه‌کان و گشتاندنى رېڭا چاره‌سه‌ره‌کان له‌م بواره بۆ پیشوه‌چوونى هونه‌ر به‌گشتى و گورانی و موزیک به‌تاییه‌تتر.

۲. شیکردنەوہى چەمکەکان

۲-۱- گۆرانى/بەپى شیکردنەوہى (أحمد الهاشمى) گۆرانى واتاى چىپىنى ھۆنراوہ و دەقە ئەدەبىيەکانە، وەدەلئیت گۆرانى بەشیکە لە پیکھاتەى بچووک بچووکى موزیک و گونجاوہ لەگەل دەنگى مرؤف و زۆر جار یاوہرى دەکریت بە ئامیزە موزیکىەکانیش. ھەر وەھا أحمد الهاشمى دەلئیت گۆرانى جۆر و شىوازى زۆرى ھەيە، لەوانە (گۆرانى مىللى، گۆرانى فۆلکلورى، گۆرانى دانراو... تا دوايى). لەکۆتايیدا پىنى وایە کە گۆرانى بەھەموو ئەم دانراوہ موزیکيانە دەگوترى کە دەگونجیت لەگەل دەنگى مرؤف. (الهاشمى، ۱۹۷۹، ۷).

ھەر وەھا بەپى گوتەى (دیمیترى کابالیفسكى) گۆرانى واتە رۆحى مىللەت، ھەر وەھا دەلئیت گۆرانى لایەنیکە لەم سى لایەنەى کە موزیک لىیان ورد دەبیتەوہ و کاریان لەسەر دەکات، وەھاوپرایە لەگەل بۆچوونەکانى احمد الهاشمى سەبارەت بە جۆرەکانى گۆرانى و لق و پۆپەکانى و ئەو وردتر باس لە جۆرەکانى گۆرانى دەکات و جىايان دەکاتەوہ بۆ (گۆرانى لای لایەى منال، بووک گواستنەوہ، گۆرانى سۆزدارى و بەسەر ئافرەت ھەلگوتن، گۆرانى و ھەلگوتن بەسەر ئازايەتى و پیاوچاکان و کەسايەتییەکان... تادوايى). (میخىيفا، ۲۰۱۴، ۲۱).

۲-۲- موزیک/پوونکردنەوہى چەمكى موزیک گۆرانكارى

بەسەردادیت بەپى بەکارھىنانى وەک:

أ- موزیک وەک زانست: زانستیکە لە زانستە سروشتیيەکان و لەسەر بنەما و ريسا و ياساى ماتماتيکى ریکخراوہ، دەنگەکانى گونجاندراون بەجۆر و شىوازيک کە بتواندریت ھەماھەنگى ھەبیت لەگەل قابیلیەتى بیستن و دەربىرین و تواناکانى گویچکە. (حداد، ۲۰۱۶، ۶).

ب- موزیک وهک هونه: دابهش دهییت بهسه ر دوو بهشی سهرهکی که یهکه میان لایه نی ژه نیی ئامیری (music instruments) دهگریته وه، ههروه ها زانستی گورانی واته دهربرینی دهنگی مرویی به گویره ی تیمپوی موزیکی ریکخراو. که ههردووکیشیان به دانراوه ی موزیکی ناوزه دده کرین، دانراوه موزیکیه کانیش هه میشه بو دوو بهشی سهرهکی دابهش دهبن:

۱. دهنگی موزیکی (ئاواز): ئەم دهنگانه ن که له ئەنجامی له رینه وه ی ژیی ئامیره کانه وه دهرده چن، یا له ئەنجامی له رینه وه ی ژیی قورگی مروقه کانه وه له پیگه ی دهمه وه دینه دهره وه. (هدیر، ۲۰۱۹، ۱۶).
۲. کات (ریتیم): پیوه ریکه بو ریکخستنی به رده وامی دهربرین و به رده وامبوونی دهنگ، هاوسهنگی دروست دهکات له نیوان دریزی و کورتی دهربرینه کان، ئاواز و ریتیم دووانه یهکی لیک دانه براون له موزیکدا جووته زاو جومکه زان و هیچ یه کیکیان به بی ئه وه ی تر واتا نابه خشی. (ابراهیم، ۲۰۱۴، ۶).

۲-۳ - پهروه ده/شیکردنه وه ی چه مکی پهروه ده گورانکاری به سه ردادی به گویره ی ئەم بوچوونه فله سه فییانه ی که مروث دهیانگریته بهر بو پهروه ده کردنی نه وه ی داهاتوو، وه گرته بهری ئەم ریگاو شیواز و که ره ستانه ی که به کاریان ده هیئت بو گه یاندنی به ها کومه لایه تیه کان و بیرو بوچوونه زانستی و پهروه ده ییه کان له هه ر بواریک له بواره کاند. (الزهوری، ۲۰۰۲، ۱۶)، (عباس محجوب) ده لیت: پهروه ده به واتای تیرکردن و پرکردن و به هیزکردنی له شی مروث دی به داتا و زانیاری و هه لسه وکه وتی تازه، گشت بواره کانی خواردن و خواردنه وه و هه لسان و دانیشن و گفتوگو و لایه نه به دهنی و هزری و روحی و ههستی و وجدانی و سوزیانه، تاراده ی کاملبوونی تاک، به مه بهستی به ره نگاربوونه وه ی داهاتوو و زالبوونی به سه ر هه موو ئەم

قورسایى و تەنگوچە لەمانەى لە داھاتوودا پوو بەپروویان دەبیتهوہ.(محبوب، ۱۹۷۸، ۱۵)

۲-۴- فێرکردن/ فێرکردن کرداریکە ئامانج تیایدا بەھیزکردن و ئامادەکردنی تاکە بەشیوہیەکی ریکوپیئک، مەبەستدار بەئامانجیکی دیاریکراو، بەمەبەستی ئەوہی کە لە داھاتوودا بتوانی ئەم داتا و زانیاریانەى وەرگیرتوون و فێری بووہ، لەژیانی پۆژانەیدا سوودیان لێ ببینی لە بەرھووپیئشبردنی خۆی و زالیبت بەسەر ئاستەنگەکانی بەردەمی. (الھاشمی، ۱۹۷۹، ۹۱)

۲-۵- کورد/ کورد نەتەوہیەکە خاوەن زمان و کولتوور و داب و نەریت و شوناسی تاییەتی خۆیەتی و خاک و ئالای خۆی ھەیە. (نیکتین، ۲۰۰۳، ۱۶).

میژووی گەلی کورد بۆ ھەموو نەتەوہیەکی سەر گۆی زەوی پوون و ئاشکرایەو نامۆ نییە، گەلی کورد خاوەنی میژوویەکی دەولەمەندە لە بواری فەرھەنگ و کولتوورو ئایینەوہ کە پیشینەکەى دەگەرپیتەوہ بۆ زیاتر لە ۴۰۰۰ھەزار سال لەمەو پیش. (قەرەداغی، ۲۰۰۷، ۹).

ھەریمی کوردستان، کە قەوارەییەکی دانپینراوی یاساییە لەچوارچێوہی دەولەتی عێراقیدا، لەنیو دەستووری ئەو ولاتەش سنوورەکەى دیاری کردووە، ئەمەش بەھۆی دیفاکتۆی پرۆسەییەکی سیاسی و جوگرافییبوون، کە بەھۆی دەرئەنجامی شەری کەنداوی دووھەم (۱۹۹۱) دروست بوو. (مەردوخ، ۲۰۱۱، ۱۴).

۲-۶- سوزوکی/ شینیتشی سوزوکی لە ۲۶ ی ئۆکتۆبەری سالی ۱۸۹۸ لە شاری ماتسۆمۆنۆ لە یابان لەخیزانیکی گەورە لەدایک بووہ، لە سەرھتای تەمەنی منالی نەیتوانیوہ بخوینی و لەگەل باوکی لە کارگەى دروستکردنی ئامیری کەمان کاری کردووە و سندووقی دەنگی

ئامیره‌کانی دروست کردوه، سوزوکی له‌ریڭگه‌ی گویبیس‌ت بوونی به پارچه‌موزیکینکی (لافی‌مایا) ی (فرانز شو‌برت) که له‌لایه‌ن (میشا‌المان) به‌ئامیری که‌مان ژهن‌درا‌بوو ئاره‌زووی بو ئامیره‌که و فیږبوونی دروست بوو، راسته‌وخو ئامیریکی که‌مانی گرتوته ده‌ست و که‌وتوته دو‌وباره‌کردنه‌وه‌ی پارچه‌موزیکه‌که و راهینان له‌سه‌ری له‌ته‌مه‌نی ۱۷ سالی‌دا، به‌لام باوکی له‌سه‌ره‌تادا ریڭای پینه‌داوه و ریڭر بووه له‌به‌رده‌م فیږبوونی به ئامیره‌که، تا دواتر لینه‌اتوویی و زیره‌کیی سوزوکی بو باوکی به‌دیار ده‌که‌ویت و باوکی ریڭای پینه‌دات بچی بخوینی له‌بواری موزیک و فیږی ئامیری که‌مان بی و ده‌ینیری‌ت بو خویندنی که‌مان له (طوکیو). له‌ته‌مه‌نی ۲۲ سالی‌دا سوزوکی سه‌فه‌ری ئه‌لمانیا ده‌کات و به‌دوای ماموستای ئامیری که‌ماندا ده‌که‌پیت و به‌رده‌وام ده‌بیت له‌گه‌ل (کارل کلینجر)، به‌لام نه‌یتوانیوه هیچ پروانامه‌یه‌ک به‌ده‌ست به‌ینیت له‌م بواره‌دا، هر له‌وی چاوی ده‌که‌ویت به (ئه‌لبه‌رت ئه‌نش‌تاین) و ده‌بن به‌هاو‌پیی زور نزیک، ئه‌نش‌تاین زور هانی ئه‌دات و ئاراسته‌ی ئه‌کات به‌وه‌ی خو‌ی فیږی موزیک کلاسیکی بکات و له‌م بواره‌دا به‌رده‌وام بیت، سوزوکی که‌سایه‌تییه‌کی به‌هیز و زیره‌کییه‌کی بی وینه‌ی ده‌بیت و به‌فله‌سووفی سه‌رده‌م و موزیکزان و که‌سایه‌تی په‌روه‌رده‌یی و راهینه‌ر ناوبانگی ده‌رکردو به‌رده‌وام له‌به‌ره‌و پیش‌بردنی کاره‌کانی و ریڭکانی له‌هه‌ول و ماندوو‌بوونی بی وه‌ستان بووه.

۲-۷- کودای / سولتان کودای له ۱۶ / ۱۲ / ۱۸۸۲ له گوندی (Kecskemet) له‌دایک بووه، باوکی به‌رپرسی هیلی ئاسنی بووه، هه‌ربه‌م هویه‌شه‌وه ناوچه‌گورکیی زوریا‌نکردوه، تا دوا‌جار له‌ناوچه‌ی (Galanta) جالانتا جیگیر ده‌بن که دانیش‌توانه‌که‌ی له‌هه‌نگاریا (مه‌جه‌ر) و ئه‌لمان و سلوفاکیه‌کان پیکه‌اتبوو، کودای بو ته‌واو‌کردنی خویندنی زانکو له‌سالی ۱۹۰۰ رووی له‌شاری بودابست کرد و له‌کولیتی

(Eotvos) كە تايىبەت بوو بەپراھىنەرانى پەروەردەيى وەرگىراو بەسەر كە وتوويى كۆليژەكەي تەواوكرد و لەويۆە فيرى زمانەكانى ئىنگلىزى و فەرەنسى و ئەلمانى بوو، كۆداي توپژىنە وەيەكى پيشكەشكرد بەناونيشانى (موزىك زمانە)، دواتر ھەر لەسەر كاريگەرى ئەم توپژىنە وە بوو تىزى دكتوراكەي لە بوارى كۆكردنە وە و شيكردنە وەي گورانيە ميلليە مەجەريەكان ئەنجامدا.

۳. گرينگترين بۆچوونەكانى سولتان كۆداي و شىنيتشى سوزوكى لە گەشەپيدانى پەروەردە و فيركردنى منداڵ بە گورانى و موزىك

مرؤف ھەر لەسەرەتاي دەستپىكى ژيانى ئاشنايەتى بە گورانى و موزىك ھەبوو و لەپىگاي ئەم ھونەرە پەردى بەتوانا بەدەنى و مەعرفەكانى داو و گورانى و موزىكى بۆ دەربىرى ھەستەكانى لەكاتى خۆشى و ناخۆشى بەكارھىناو، بەگوپەردى بۆچوونەكانى شىنيتشى سوزوكيش گورانى و موزىك لە ناخى گشت تاكەكان بوونى ھەيە، بەلام بەرپژەي جيا جيا بۆيە ئەم پىيوايە ئەنجامدانى چاوپىكەوتتى پيشووخەي منداڵەكان بۆزانينى بەھردى موزىكى ھىچ بەھايەكى نىيە، نەك ھەرئەمەش بەلكو ئەم مامۆستا و فيركەرانەي چاوپىكەوتن و بەھرە سەرەتايەكان دەكەنە پىوەر لە منالەكان بۆ فيربوونى گورانى و موزىك و ژەننى ئاميرە موزىكيەكان ھەلە دەكەن و كاريكى باش ناكەن، ئەمان دەبنە ھۆي تىكشكاندى ھەست و سۆز و ھەزە ھونەريەكانى ئەم منالانەي كە تازە دەيانەويت پەردە بەلايەنى گورانى و موزىك بەدەن و گشت خەونەكانيان ئەوہيە كە لە داھاتوودا ئاميرىكى موزىكى يا گورانيەكى ميللى يا فۆلكلورى ناوچەكەي خويان بلينە وە لەسەر تەختى شانۆ. (د.محمد الملاح، ۲۰۱۰، ۱۶).

سولتان کودای هاوبوچوون و هاوبیر بووه له‌گه‌ل سوزوکی، چونکه له میتوده‌کانی زیاتر گرینگی داوه به راهیتان و به‌کارهیتانی گورانی و موزیکی میلی و هم‌میشه فیږخوازه‌کانی له‌ریڭای ئەم گورانیانه ئاشناکردووه به‌گورانی و موزیکی گشتگیر و سه‌رده‌میان، ئەم هه‌نگاوه‌شی له‌په‌روه‌ده‌ی بابه‌ته زانستییه‌کانی تریشدا سوودی زوری بو فیږخوازان هه‌بووه، به‌تایبه‌تی له قوتابخانه سه‌ره‌تاییه‌کان، کودای له میتوده‌که‌یدا جه‌خت له‌گرینگی تیوره سه‌ره‌تا‌کانی موزیکیش ده‌کاته‌وه و پێی‌وايه گورانییه میلییه‌کان ده‌بنه ئاسانکاری باش بو تیڭه‌یشتن و په‌روه‌ده‌کردنی فیږخواز به‌تیوری موزیکی و ژهنینی ئامیره موزیکییه‌کان و گورانی وتن، چیژوه‌رگرتن و په‌روه‌ده‌کردنی هه‌ستی بیستن و گوڅچکه‌کان و یاریکردن و جوولاندنه‌وه‌ی جه‌سته له‌گه‌لیان، چونکه مناله‌کان ئاشنایه‌تی پېشووه‌خته‌یان هه‌یه له‌گه‌ل گورانییه میلی و فولکلوریه‌کان و چه‌ندین جار گوڅیستیان بوونه. (ریم، ۲۰۲۰، ۴).

به‌بوچوون و فه‌لسه‌فه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی سوزوکی گورانی و موزیک بو هه‌موو تاکیکه و هه‌موو مرؤفیک ده‌توانی فیږی گورانی و موزیک بی، به‌لام به گوڅیره‌ی کات و سات و زه‌مینیه‌ی له‌بار، هه‌روه‌ک چوون منال فیږی زمانه‌کانی جیا له زمانی دایک ده‌بیته له‌کاتی پېوستیدا. سوزوکی له‌ریڭاکانیدا کاری له‌سه‌ر په‌روه‌ده‌ی گوڅچکه‌ی مناله‌کان ده‌کرد له ته‌مه‌نیکي زور سه‌ره‌تایی به گورانی و موزیک له‌ریڭه‌ی سه‌ماعی و گوڅگرتنیا له به‌ره‌مه موزیکییه په‌سه‌نه میلییه‌کان، فولکلوریه‌کان وه‌ک ده‌ستپیک، ئینجا سرووده نیشتیمانییه‌کان، ئاینییه‌کان، وه‌دواتر فیږکردن و راهیتانیا له‌سه‌ر بابه‌ته دانراوه‌کان و دواجاریش پراکتیزه‌کردنیا له‌ریڭه‌ی ئامیږیکی موزیکی. (محمد، ۲۰۱۸، ۱۲).

به پیچه وانه ی سوزوکی، سولتان کودای له میتوده که یدا زیاتر جهختی له راهیتانی فیترخوازکان کردوته وه به ناسینه وه ی میانه دهنگیه کان و دووری نیوان دهنگهکانی موزیک، له ریگای ئەم گورانییه میلی و فولکلوریانه ی که میانه ی دهنگهکانیان له میانه ساده کانه و دووری نیوانیان که مه وهک میانه ی دووانی بچووک (descending minor third)، ههروهها جهختی له رۆلی فیترکه ر (ماموستا) کردوته وه که چند گرینگه له م بابه ته موزیکییانه بگه ریت و پیشکەش به فیترخوازانی بکات که میانهکانیان میانه ی موزیکی ریپیترابون، دهقهکان دهقی زانستی و سوودبهخش بن، ریتمهکان ریتمی ساده و ئاسان بن، ئاوازهکان ئاوازی کورت و بچکولانه بن، که تیایاندا په چاوی ئاستی توانای هزری و جهسته یی و عهقلی فیترخوا بکریت به پیی قوناغهکانی خویندن. (نواب، ۲۰۲۰، ۱۵).

ژهنین و پراکتیزه کردنی گورانی و موزیکه میلی و فولکلوریه کان کۆتا ریگای کارکردن نییه له سهه پهروهده کردن و فیترکردنی منالان به گورانیه کان، به لکو دهستیکیکه بو تیگه یشتن و بهرده و امبون و داهیتانی زیاتر له بواری هونه ری و پهروهده یی، ههروهها پرکردنه وه ی ئەم که موکوریانه ده بی که فیترخوازان هه یانه له ته واوی ژیان ی رۆژانه یان و دهربرینه له ناخ و ههست و سۆزی پهنگ خواردوویان، بویه سوزوکی گرینگی ته واوی داوه به پهروهده ی منال له ته مه نیکی زور زوودا و کودایش له ته مه نی سه ره تایی. (الخولی، ۱۹۷۸، ۴۲).

به لام سوزوکی زور زیاتریش له بیرکردنه وهکانی کودای ده لیت نهک ته نه منال به لکو گه وره کانیش پیویسته شان به شان مناله کانیان دهست بکه ن به فیتربوونی گورانی و موزیک و گرینگی ته واو به م لایه نه هونه ری به بدن، بوئه وه ی بتوانن له ئاکامی ئەم کاره یان تۆزیک له غه م و خه فته و نه هامه تیه کانیان که م که نه وه و دوورکه ونه وه له م جه نجالیه ی ژیان ئەگه ر تۆزیکیش بی. (محمد، ۲۰۱۸، ۱۲).

ئەم بۆچوونانەى كۆدای و سوزوكيش دواى جەنگى جيهانى دووهم ديت، كاتيک به تهواوهتى ههست به تیکچوونى شیرازەى ژيانى ئاسايى تاک دەکریت له لایەنى، دەروونى، کۆمه لایەتى، هزرى، فسيۆلۆجى... تادوايى. سوزوكى به گه وره ترين نمونەى زەرهرمەندى جەنگى جيهانى دووهمدا هه ژمار دەکریت به وهى کارگەى دروستکردنى كەمانى خانەواده كەى تیکشکيندرا و به هوى په شيويه كانى جەنگ و پيداويستى ئەوساى دەولەت به کارگەكە، بوو به کارگەى دروستکردنى فرۆكە ئاوييه كان، هەر بهم هويەش بوو له هيرشيكى ئەمريكيه كان بۆ سەر ناوچه كە کارگە كەيان بوو به ئامانج و ته قيندرايه وه و له ئەنجامدا يەكئ له براكانى گيانى سپارد، سوزوكيش به مەبهستى پاراستنى ژيانى خوى و خيزانه كەى روو له ناوچه شاخاويه كان دەكات و له وى به ردهوام دەبيت له گه پان له داره نايابه كانى دروستکردنى ئاميرى كەمان. تا ته واوبوونى جەنگ و گه رانه وهى بۆ ئەلمانيا، وه دەستبه كاربوونه وهى راسته وخوى له وانه وتنه وهى موزيكى نوئ له ناوچه كەدا. ههروهها بوونى به بهرپويه بهرى قوتابخانه كەى قبولکرد به مەرجه ئەوهى كە ريگرى لينه كريت له چۆنيه تى فيركردنى منالان به گورانى و موزيك و ژەنين، تا بتوانى پهروهدهى موزيك به ره وپيش ببات له تەمەنى سەرەتاي دەستپيكي ژيانى منالايى ناوچه كە و قەرهبووكردنه وهى ئەم ماوه دوور و دريژهى له نه هامة تى جەنگ به سەريان بردوووه. (زيتون، ۲۰۱۸، ۱۹).

له ئاکامى ئەم بۆچوونانەى كۆدای و سوزوكى دەتوانين بگەين به چەند ئەنجاميكى سەرەكى كە گرینگترينيان ئەمانەن: يەكەم/ پهروهدهى موزيك دەبى به ردهوامى هەبيت و به فراوانى بلاوهى پيكریت له ناو هه موو دامو دەزگا فيركاربه ميرى و ناميريه كان (كەرتى تايهت). دووهم/ پهروهدهى موزيكى دەبيت له تەمەنى سەرەتايى، له سەرەتاکانى ژيانى تاک بخويندريت و كارى له سەر بكریت، وه دەولەت

بوار بپه‌خسینیت بۆهه‌موو ئەوانه‌ی له‌کات و ساتی دیاریکراو لێی بیه‌ش بوونه. سییه‌م/ پەروەردە‌ی موزیک ده‌بی به‌گۆرانی ده‌ست پێبکریت له‌ سه‌ره‌تادا، دواتر پەره‌ی پێبدریت بۆ خویندنه‌وه‌ی نوته‌ی موزیکی و نووسینه‌وه‌ی وه‌ پراکتیزه‌کردنی. چواره‌م/ پەروەردە‌ی موزیک ده‌بی سه‌ره‌تا به‌گۆرانییه‌ میلییه‌کان و فۆلکلۆریه‌کانی ناوچه‌ی ژیان به‌سه‌ربردنی تاک ده‌ست پێبکات، که‌به‌ زمانی دایک وتراون، بۆنه‌وه‌ی تاکه‌کان له‌ داها‌توودا بتوانن کاری په‌سه‌ن له‌کاره‌ ناره‌سه‌نه‌کان جیاکه‌نه‌وه‌ و هه‌ست به‌تام و چیژ و په‌سه‌نایه‌تی موزیکه‌ په‌سه‌نه‌کان بکه‌ن و بتوانن بیانپاریزن. (شیماء، ۲۰۱۶، ۲۲).

ئهم بۆچوون و تیۆرانه‌ی کۆدای و سوزوکی ده‌کریت سوودیان لێوه‌ربگیردریت له‌بواره‌کانی پەروەردە و فیڕکردن له‌قوتابخانه‌ سه‌ره‌تاییه‌کان، بۆ پەروەردە و فیڕکردنی تاکي کورد به‌گۆرانی و موزیکه‌ په‌سه‌نه‌ فۆلکلۆریه‌کان و میلییه‌کانی کورده‌واری له‌نیو پرۆسه‌ی پەروەردە و فیڕکردن، بۆ دروستکردنی که‌سایه‌تی به‌هیز، ئنتیمای نیشتمانی، ئاینی، کۆمه‌لایه‌تی، نه‌ته‌وه‌یی... وه‌ پاراستنی که‌لتوور و فۆلکلۆر و بابه‌ته‌ میلییه‌کان و جیاکردنه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌ په‌سه‌نه‌ کوردیه‌کان له‌ ناره‌سه‌نه‌کان. هه‌روه‌ها فیڕکردن و پەروەردە‌کردنی صۆلفیج و ده‌نگ و ژهنینی گۆرانی و موزیکی کوردی له‌ناو پەروەردە و فیڕکردن به‌مه‌به‌ستی به‌هیزکردن و گه‌شه‌پیدانی توانا موزیکییه‌ جۆراو جۆره‌کانی تاک به‌گه‌شتی و منال به‌تایبه‌تی له‌ریگای خویندنگا سه‌ره‌تاییه‌کان به‌شیوه‌ی زانستی و بابه‌تیانه‌تر به‌هۆی تیکه‌لکردن و وه‌رگرنتی گه‌شت ریگا سه‌رکه‌وتوووه‌کانی پێشووتر وه‌ک ریگاکانی کۆدای و سوزوکی، که‌ به‌ریگایه‌کی داھینان و نوێکاری هه‌ژمار ده‌کرین له‌ بواری پەروەردە و فیڕکردن.

۴. پەروەردە و فيرکردنى گورانى و موزىك لە پوانگەى

فەلسەفەى سولتان كوداي و شينيتشى سوزوكى

بەگويرەى بۆچوون و تيروانىنە فەلسەفەىيەكانى كوداي، موزىك و گورانى و پەروەردەى موزىكى بۆگشت تاكىكى كۆمەلگايە نەك تەنھا دەنگ خۆش و موزىكزان و بەتواناكان لەم بوارە. بەواتاي ئەوەى مرؤف ھەر لەسەرەتاي تەمەنيەو بەھرەيەكى موزىكى كەم تازور لە ناخ و دەروونيدا بەدى دەكرىت و ھەيە، بەلام ئەم جورە بەھرە خورسكانە پيويستيان بە پەروەردەكردن و فيرکردن ھەيە تا بدرەوشينەو. (سلوم، ۲۰۱۹، ۲۶).

ليردەدا سوزوكى ھاوپايە لەگەل كودايى و دەليت : (ھەر لەسەرەتاي دروستبوونى كورپەلە ميشك و ھزر و ھوش ئامادەيە بۆ وەرگرتنى ھەركارىك يا بابەتيكى نوئى، ئەم وەرگرتنەش لەريگەى پەروەردەكردن و فيرکردنەو دەبى لەئەنجامى دووبارەكردنەو و گوڤگرتنى بەردەوام، ھەروەك چۆن منال لە سەرەتاي تەمەنيەدا فيرى زمانى دايك دەبيت، ئاواش دەتواندري بەھەمان ريگا و ھەمان بيروكە، منال فيرى ئاميزە موزىكيەكان بكرىت. (جادالله، ۲۰۱۲، ۲۹).

كوداي جەخت لە پەروەردەى موزىك دەكاتەو و دەليت: (پيويستە پەروەردەى موزىك لەسەرەتاي تەمەنى دەستپيكي مناليەو بەگورانى ھەنگاو بنيت، ھەنگاوەكانى پەروەردەكردنەكەش بەشيوەيەكى بەرفراوان بيت گشت دامودەزگا پەروەردەيەكان و خوڤندنگەكانى پەروەردەى موزىك بگريتەو، بۆئەوەى بەلانى كەم منالان بتوانن بەرھەمە رەسەنەكان لە بەرھەمە ناپەسەنەكان جيا بكەنەو و ببن بە خاوەنى گوڤچكەيەكى بەھيز بۆ وەرگرتنى چيژى موزىكى راستەقینە). ھەروەھا پەروەردەى موزىكى لاي منال دەبى سەرەتا بە گورانىيە ميلليەكان و فۆلكلوريەكانى ناوچەكەى خۆى بيت، بۆئەوەى لەم ريگەوە فيرى

زمانی دایک و وشه و پیتهکان و عورف و عادات و تهقالید بن. (أمیمة، ۲۰۲۰، ۴).

سوزوکیش هاوپایه له گهل بوچوونهکهی کودای له گرینگیدان به گورانییه میلی و فولکلورییهکان، بهلام پیوانییه که منالان تنها له ریگهی ئەم جوړه گورانی و موزیکانهوه فیتری پهروهدهی گورانی و موزیک بن، بویه سی ریگهی خستوته بهردهست بو ماموستایانی بواری پهروهده و فیترکردن له بواری گورانی و موزیک بو پهروهدهکردن و راهینانی منالهکان بهبابهته هونهریهکان وهک: ا- گویگرنتی بهردهوام و چهند بارهکردنهوهی بابهته دیاریکراوهکان. ب- دووبارهکردنهوهی هه مان ئەم بابهتانهی گوی بیستیان بووه له رابردوو بهدهنگ. ج- پراکتیزهکردن وجییهجیکردنیان لهسهر ئامیتریکی دیاریکراوی موزیکی. (ابو بکر، ۲۰۱۵، ۱۷).

سوزوکی زور جهختی له م ههنگاوانه دهکردهوه و توانی بنیاتی ریگاکانی پهروهدهی گورانی و موزیک و ژهنینیان لهسهر دروست بکات، وههمیشه پیی وابوو بهگویرهی کات و ساتی گونجاو و رخصاندنی زهمینهیهکی لهبار هه موو تاکیک دهتوانی فیتری گورانی و موزیک و ژهنینی ئامیره موزیکیهکان بی، ههروهک چون مروّف لهگشت قوناغهکانی ژیانی فیتری زمانه جیاوازهکان دهبی لهکات و ساتی دیاریکراو. (عواد، ۲۰۱۸، ۱۲).

بهگویرهی فهلسهفهی سولتان کوداش نهفامی و نهشارهزایی له بواری گورانی و موزیک لهلایهن مروّفهکانهوه دهبن بهگهورهترین کیشه لهپووی مهعریفی و دهروونی و ههستی و سۆزی، بویه پیشنیازی کردنهوهی پهروهدهی موزیکی دهکات له ریگای (محو الامیة) خانهی نههیشتنی نهفامی موزیکی بو گشت ئەم تاکانهی ئاشنایهتییان نییه یا دهرفهتی ئاشنابوونیان نهبووه بهبواری گورانی و موزیک لهکات و ساتی دیاریکراو لئی بیتهش بوونه.

۵. تیوری په‌روه‌ده‌ی گورانی و موزیک له قوتابخانه‌ی

سولتان کودای

۱-۵- کودای ریڭایه‌کی نویی داهینا له په‌روه‌ده‌کردنی مندالانی ولاته‌که‌ی که بریتی بوو له (په‌روه‌ده‌کرنی منالان به گورانی و موزیکی میلی و راهیتانیا له‌سهر خویندنه‌وه‌ی دوو دهنگی و ئه‌دا کردنی گورانییه‌کان به‌شیوازی جوراوجور و نئی). واته به‌کارهیتانی فرده‌ده‌نگی (تعدد الاصوات) له گورانی قوتابخانه‌کاندا، وه‌گونجاندنی له‌گه‌ل میلودیه میلییه‌کان. له‌م شیوازه‌دا کودای هه‌لسا به‌راهیتان و په‌روه‌ده‌کردنی هه‌ست و سوز و گوچکه‌ی مناله‌کان به‌شیوه‌ی دهنگانه‌وه (صدا Echo Singing)، ئه‌م ریڭایه‌ش بریتی بوو له دابه‌شکردنی پوله‌که بو دوو گروپ، گروپیکیان گورانییه میلییه‌کانیا به‌شیوه‌ی فوری (F) به‌هیز ده‌چری و گروپه‌که‌ی تر به‌شیوه‌ی پیاو (P) نه‌رم ده‌چری. به‌م هویه‌شه‌وه شیوازیکی دهنگانه‌وه دروست ده‌بوو و مناله‌کان بوئه‌وه‌ی گورانییه‌که‌یان لی تیک نه‌چیت و هزریان نه‌چریت ناچاربوون زیاتر هه‌ست راگرن و به‌هه‌ستیارتر گورانییه‌کان بلینه‌وه، به‌مه‌ش جوریکی نویی له په‌روه‌ده‌کردنی گوچکه و هه‌ستی بیستن لای منال دروست ده‌بوو و توانای جیاکردنه‌وه‌ی دهنگه تیکه‌له‌کانی زیاتر ده‌بوو. (قندیل، ۲۰۲۰، ۴).

۲-۵- گرینگیدان و سه‌پاندنی شیوازی خویندنه‌وه‌ی صول فائی

له خویندنگا سه‌ره‌تاییه‌کان وه‌ک سه‌ره‌تا به‌مه‌به‌ستی زیاتر به‌هیزکردن و راهیتانی فیرخوازه‌کان وه‌ک سه‌ره‌تا دواتر ده‌ربرین به‌نه‌غمه و ئاوازی دهنگه‌کان وه‌ک خویان. واته فه‌لسه‌فه‌ی کودای له بواری په‌روه‌ده‌کردنی گورانی و موزیک گرینگیدانی زیاتره به‌گورانی و توانای قورگی منال، نه‌ک ژهنینی ئامیری موزیکی، چونکه کودای پیی و ابوو گورانی وتن به‌هاوکاری ئامیره موزیکیه‌کان کاریگه‌ری له‌سهر

دەنگى مرؤف دروست دەكات و دەنگەكە دەگورپت بۇ دەنگىكى ناسروشتى و دەستكرد. لەلايهكى تريش گورانى وتنى بەتەنها و بەبى ئاميرى موزيك تواناي داهينان و ئەداى دەربرين جوانتر دەكات. ھەرئەمەش بوو واىكرد كۆداى لەريگا پەروەردەيەكانى گرينگى زياتر بە موزيكى مرؤيى و گورانى دوو دەنگى بدات بەشيۆەى (پۆليفونى). (توفيق، ۲۰۱۸، ۱۱).

۵-۳- گورانى بیدەنگ (الغناء الصامت)، يەككى ترە لەريگاكانى پەروەردە و فيركردنى گورانى و موزيك لەلايهن كۆداى. واتە منالەكانى لەسەر ئملاى نۆتە نووسينەوہى گورانيە ميللى و فۆلكلوريە ھەنگاريە سادە و ساناکانە بەئەزبەركردن و نووسينەوہيانە چەندين جار، بۆئەوہى دەستيان رابيت لەسەرى و لەناخەوہ ھەست بە ئاوازەكان بکەن بەم کردارەشى دەوت موزيك يا گورانى بى دەنگ (الغناء الصامت). (د. احمد رباع: ۲۰۱۷، ۵۷).

۵-۴- چين و شيكردەوہى گورانيە ميللى و فۆلكوريەكان، ھەرۆھەا ويناكردنيان لە چينە دەنگيەكانى تر، بەريگاي دۆ (Do)ى جوولائو . (Movable Do System of Relative Solmization)، واتە (Tonic or Home Tonie)، كە برينيە لە گوتنى ميلۆديەك لەسەر دەنگيى دياريكراو وەدوو بارەكردنەوہى ھەمان ميلۆدى بەھەمان شيواز لەسەر چينە دەنگيى تردا، ئەم بيروكەيەش لەشيوازي گوتنى سكيلى دۆ ميچەر وە گوريني بۆ سكيلى لا ماینەر ھاتووہ كە ھەمان دوورى ميانەكانى ھەيە و ھيچ گورانكارىەك لە ئاوازەكە روونادات تەنھا خۆگونجاندى فيرخوازە بە چينە دەنگيەكە بۆى گونجاوترە، كۆداى لەم ريگايەدا ئەوھمان پيدەلپت كە دەكرپت گورانى و ئاواز و موزيك بەوشە و تيكتست و گشت دەربرپنە دەنگيەكان بلکيتندريت جا ئەم دەربرپنە ھەرچيەك بن، گوتارى ئاينى، گوتارى سياسى، گوتارى

پەروردهیی، گوتاری زانستی... تادوایی. ئەم ریگایەش وەک شیوازیک لە شیوازەکانی (کۆنتراپۆنت) و (ھارمۆنیا) ی سەرەتایی ھەنگاویکی تر بوون لە پەرورده و فیئرکردنی گۆرانی و موزیک لە قوتابخانەیی سولتان کۆدای، بەمەبەستی ریفۆرمکردنی گۆرانییەکانی ھەنگاری و داھینان لەبواری نووسینەو و دانانی گۆرانی بەشیوہیەکی سەر دەمیانە. (TEMPO, 2021, 84)

۵-۵- نووسینەوہی نۆتەیی موزیکی بەبێ ھیلەکانی موزیک (Stick Notation) کۆدای بۆ سەرەتای نووسینەوہی نۆتە لە پەرورده و فیئرکردن ھەلسا بە بەکارھێنانی ریگایەکی تازە کە بەکارھێنانی پیتەکانی ئەلف و بیی ئینگلیزی بوو لەبری ناوی دەنگەکانی موزیک و دانانی کاتی موزیکی لەگەڵیان بۆ ناساندن و دەستنیشانکردنی خایاندنی دەنگەکان بەمەبەستی زووتر فیئرکردن و پەروردهکردنی منالان بە نووسینەوہی و خویندەوہی نۆتە موزیکیەکان لە تەمەنی سەرەتایی و دەستپێکی فیئر بوون، وەک: لەبری نووسینی دەنگی (Do) تەنھا پیتی (d) بەکار ھێناوہ، وە دەنگی (Re) تەنھا پیتی (r) بەم شیوہ بۆ گشت دەنگەکان، وە خایاندنەکەش بەپێی درێژی یا کورتی خایاندنەکان تەنھا کلکی ھیماکانی کاتی موزیکی بەکار ھێناوہ. (International Suzuki, 2002, 24)

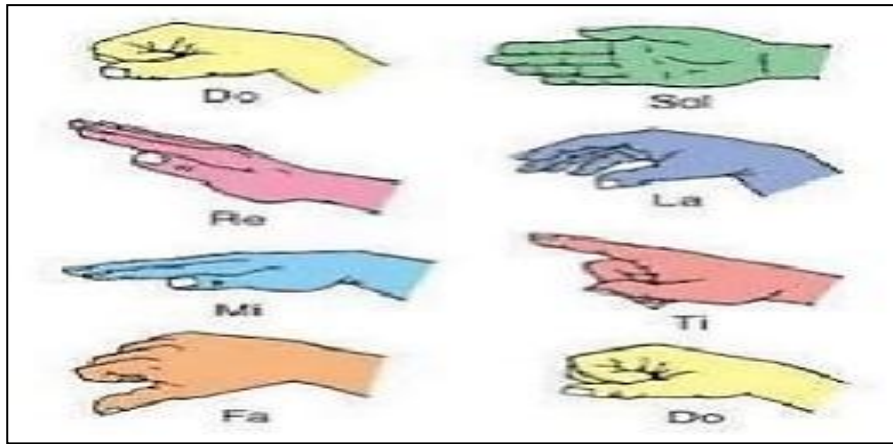
۶-۵- ریگای خویندەوہی ریتیم بە دەربڕینی دەنگی (Syllables System) داھینان و نوێکاریەکی تری لە شیواز و ریگاکانی قوتابخانەیی کۆدای لە پەرورده و فیئرکردن، ئەم شیوازە لەسەرەتادا لە فەرھەنسا بۆ وانەکانی صۆلفیج بەکارھاتووہ و ریگایەکی دیارە لە ریگاکانی پەروردهی دەنگ، بەلام کۆدای ئەم ریگایەیی ھیناوتە ناو پەرورده و توانیویەتی بیگونجینی لەگەڵ گشت وشە و تیکستیکی پەروردهیی، واتە جۆر و شیوازی خویندەوہکە بەریتیمیکی دیاریکراو دەبەستیتەوہ و

خیرایی و خویندنه‌وه‌که سنووردار و رپیم ئامیز ده‌کات، ئەمه‌ش هه‌نگاوێکی تره‌که فیږخواز راده‌هینیت له‌سه‌ر کاته موزیکیه‌کان پیش زانینی رپیمی موزیکی و ژهنینی ئامیره‌کانی رپیمی. کۆدای جگه‌له‌مه‌ بۆ ئاسانکاری زیاتر، هه‌لسا به‌ دروستکردنی په‌یوه‌ندییه‌ک له‌نیوان شیوه‌ی نوته‌ موزیکیه‌کان و کاته‌کانیان به‌رپیم و بۆ هه‌ر شیوه‌یه‌کی نوته‌ی موزیکی پارچه‌یه‌کی ده‌نگی دیاریکراوی دانا تافیږخواز بتوانی له‌رپگای ده‌ربړینه‌که‌دا کات و مه‌ودای درپژێ شیوه‌ هیماکانی نووسینه‌وه‌ی موزیک بزانیته‌. وه‌ک له‌بری هیمای رۆند وشه‌ی (too) به‌کارهینا، هه‌روه‌ها له‌بری نوار وشه‌ی (ta) و له‌بری کپۆش (ti-ti) به‌م شیوه‌ بۆ هه‌ر کاتیک وشه‌یه‌ک. (فرید، ۲۰۱۵، ۲۳).

۵-۷- رپگای ئاماژه‌ به‌ به‌کارهینانی ده‌ست (Hand Signs) واته‌ ده‌ست وه‌ک ئاماژه‌یه‌ک بۆ تیگه‌یانندی به‌رامبه‌ر به‌ خواست و ویستی تاک به‌رامبه‌ر به‌ تاکیکی تر رپگایه‌ک هه‌ر له‌کونه‌وه‌ له‌لایه‌ن عبریه‌ کۆنه‌کان و مصری کۆن به‌کارهاتوووه‌ بۆ ده‌ربړین له‌ پیته‌کانی ئەم سه‌رده‌مه‌، هه‌روه‌ک ئەزانین ئەم شیوازی تیگه‌یاننده‌ تاوه‌کو ئەمپۆش له‌لایه‌ن ئەم که‌سانه‌ به‌کار ده‌هیندرین که‌ هه‌ستی بیستیان نییه‌ یا له‌ده‌ستداهه‌ (که‌رن)، بۆیه‌ ده‌بینین سولتان کۆدای توانیویه‌تی هه‌مان شیوازی جووله‌ی ده‌سته‌کان بۆ وه‌رگپیرانی ده‌نگه‌ موزیکیه‌کان به‌کاربه‌هینیت به‌جووله‌ و هیمای جیاجیا له‌ په‌روه‌ده‌ و فیږکردن، به‌جۆری که‌ بگونجی له‌گه‌ل سروشتی به‌رزی و نزمی ده‌نگه‌کانی موزیک، ئەمه‌ش بۆ چه‌ند مه‌به‌ستیکی سه‌ره‌کی: په‌که‌م/ جوولانه‌وه‌ی ده‌ست وه‌ک یاری و به‌کارهینانی ئەندامیکی جه‌سته‌ له‌پروسه‌ی په‌روه‌ده‌کردنی وانه‌کان به‌گشتی و موزیک به‌تایبه‌تی. دووه‌م/ راکیشانی سه‌رنجی مناله‌کان و تیگه‌یانندیان به‌زیاتر له‌رپگایه‌کی وانه‌وتنه‌وه‌ی گورانی و موزیک، هه‌روه‌ها به‌رده‌وامبوونی به‌رده‌وام له‌

وانهکان بیئوهوی بیزاری و مهلهل له وانهکه دروست بیت. سییه/م/ بهشداریکردنی مناله شهرمن و دهنګ نزم و دهنګ ناخوشهکان له وانهکه وهزانی نی ئاستی تیگهیشتیان و توانای هیزی وهرگرتیان له کاریکی بهکومهل.

بۆ ریڭای خویندنهوهی تۆته بهئاماژهی جوولهی دهست، کودای ههلسا به دهستنیشانکردنی ههوت ئاماژه بۆ ههوت دهنګهکهی موزیک بۆنمونه: بۆ دهنګی دوی ئوکتاف دهبی ئاستی بهرزکردنهوهی دهست له ئاست نیوچهوان بی، ههروهها بۆ دهنګی سی خوارووی دوی ئوکتاف دهبی ئاستی جوولهی دهست له خوارووی نیوچهوان بی واته نزیک چاوهکان ئیتر بهم شیوه بهردهوام بوو له دانانی هیما و ئاماژهکانی دهست بهپی بهرزی و نزمی دهنګهکان و گهورهیی و بچوکی میانهکان.

٦. تیوری پهروهدهی گورانی و موزیک له قوتابخانهی

شینیتشی سوزوکی

له بهرامبه ریڭه و شیواز و تیوره پهروهدهییهکانی گورانی و موزیک له قوتابخانهی سولتان کودای، شینیتشی سوزوکیش له

ناوه‌راستی سده‌ی بیستم له‌سالی ۱۹۴۵ هه‌لسا به‌پیکه‌ستن و دانانی چه‌ند ریگایه‌کی نویو تازه له‌بواری پهروهده و فیترکردنی گورانی و موزیک بو منالانی ته‌مه‌ن (۳-۵) سالی تا منالانی ته‌مه‌ن (۶-۱۲) سالان، به‌ناوی ریگای دوزینه‌وه‌ی ئاره‌زووه‌کان (تربیة الموهبة)، ئەم داهینانه‌ی شینیتشی سوزوکی له‌بواری پهروهده‌ی موزیک به‌شیوازیکی فراوان بلا‌وبوووه‌ی که تیایدا منالانی فیتری ژهنین کرد له‌سه‌ر ئامیتری که‌مان، ئەم کاره‌ی سوزوکی کاردانه‌وه‌ی باشی لیکه‌وته‌وه و ده‌نگدانه‌وه‌ی زۆری هه‌بوو له‌جیهان، چونکه ریگاکه ریگایه‌کی زۆر جیاواز بوو له‌چاو ریگاکانی پیش‌خۆی به‌گشتی و ریگاکه‌ی سولتان کۆدای به‌تایبه‌ت. جیاوازی ریگاکه‌ش له‌مه‌وه‌ خۆی ئە‌نواند که پهروهده‌ی موزیکی له‌لایه‌ن سوزوکی له‌ته‌مه‌نیکی زۆر زوو ده‌ستی پێده‌کرد. (الشرق‌اوی، ۲۰۱۲، ۱۷).

له‌م ریگا پهروهده‌ییه نوییانه‌ی فیترکردنی گورانی و موزیک له‌قوتابخانه‌ی سوزوکی هه‌ندیک کیشه‌ی فسیۆلۆجی له‌جه‌سته‌ی مناله‌کان به‌دی ئە‌کران له‌کاتی ژهنینی ئامیره‌کان به‌گشتی ئامیتری که‌مان به‌تایبه‌تتر، بو چاره‌سه‌ری ئە‌مانه‌ش سوزوکی هه‌لسا به‌گرتنه‌به‌ری چه‌ند ریگایه‌ک و نویکاریه‌ک له‌جۆر و شیواز و قه‌باره‌ی ئامیره‌کان و گونجاندنیان له‌گه‌ل ته‌مه‌نی فیترخوازه‌کان، وه‌ک: یه‌که‌م/ به‌کاره‌ینانی ئامیتری قه‌باره ۴/۲ و ۴/۳ له‌بری ئامیتری قه‌باره ئاسایی ۴/۴. دووه‌م/ شیوازی دانانی هه‌رسی په‌نجه له‌سه‌ر وه‌ته‌ری یه‌که‌می ئامیره ژیداره‌کان، له‌یه‌که‌م جاردا به‌مه‌به‌ستی که‌وتنی په‌نجه‌کان بو‌سه‌ر شویتی دیاریکراو که ده‌نگی (Do) یه، تاب‌توانن ده‌نگی ری که دوا‌ی ئە‌م ده‌نگه‌ی به‌ئاسانی له‌ریگای دانانی په‌نجه‌ی چواره‌م به‌بی کیشه به‌ئه‌نجام بگه‌یه‌ندریت، ئە‌مه‌ش به‌پیی بو‌چوونه‌کانی زانایانیش هه‌نگاویکی زانستی و گونجاوه‌ بو جیگیرکردنی په‌نجه‌کان و ده‌ست له‌سه‌ر ملی ئامیتری که‌مان چونکه ته‌وازن و هاوسه‌نگی ده‌ست له

جی‌گیرکردن و جوولانه‌وهی په‌نجه‌ی سییه‌م ریگتر و ئاسانتره له په‌نجه‌کانی تر.

سییه‌م/ سه‌بارت به جووله‌ی که‌وانی ئامیره ژیداره‌کان له‌لایه‌ن مناله‌کان، سوزوکی ریگای به‌کاره‌ینانی نیوه که‌وانه‌ی ده‌ست‌نیشان کردبوو له‌کاتی پراکتیزه‌کردنی گورانی و موزیکه‌کان، هه‌روه‌ها چه‌ندین راه‌ینانی تاییه‌ت به به‌کاره‌ینانی نیوه که‌وان و چونیه‌تی زالبوون و به‌هیزکردنی که‌وانیان ئاماده‌کردبوو، به‌مه‌به‌ستی زالبوونی منالان و چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی ژهنینی ئامیره‌که‌یان. (العطار، ۲۰۱۷، ۲۸).

هه‌موو ئەم هه‌نگاوانه‌ی سه‌روه‌ه به‌هه‌نگاوی پیش‌وه‌خته‌ی سوزوکی هه‌ژمار ده‌کرین بو ئاماده‌کاری منالان له جیه‌جی‌کردنی گشت شیواز و ریگا نوییه‌کانی قوتابخانه‌ی سوزوکی له‌بواری په‌روه‌ده و فی‌رکردنی منالان به‌گورانی و موزیک له سه‌رده‌می هاوچه‌رخ له‌ته‌مه‌نی سه‌ره‌تای منالی، که ئەمانه بوون:

۶-۱- گویگرتن/ سوزوکی پنیوابوو که گویگرتن بربره‌ی سه‌ره‌کی کاملبوونی هه‌ستی تاکه، وه‌هه‌ستکردن به ورده‌کاری کاره موزیکیه‌کان له‌ویوه چه‌که‌ره ده‌که‌ن و په‌ره ده‌سه‌نن، له‌مانه (هه‌ستکردن به مقام، ریتم، خیرایی). ئەمانه‌ش منال له‌ریگه‌ی په‌روه‌ده‌ی موزیکی له قوتابخانه‌کاندا و به‌هاوکاری ماموستا و راه‌ینان له‌سه‌ر گورانی فی‌رده‌کرین نه‌ک بابه‌تی تری په‌روه‌رده‌یی، که ئەکرئ له‌ریگای زانسته‌کانی تر به‌به‌شیکه‌ی ئەم هه‌سته بگه‌یت به‌لام هه‌مووی نا. چونکه له‌ریگه‌ی گویگرتنی زورترین گورانی و موزیکی جوراوجور، منال ده‌توانی په‌یوه‌ندی بیه‌ستی له‌هه‌ل هونه‌ر و ئاشنایه‌تی به‌ده‌نگ و ره‌نگ و ئاوازه موزیکیه‌کان په‌یدا بکات، هه‌ستی بیستن به‌هیز بکات و گویچه‌کانی رابه‌ینیت و ده‌نگه موزیکیه‌ گونجاوه‌کان له نه‌گونجاوه‌کان جیابکاته‌وه، دواتر گورانی و موزیکه‌کان ئەزبه‌ر بکات و له‌ریگای ئامیره

موزیکه که یه وه به ئاسانتر دووباره یان بکاته وه و بیانژهنیت. (Suzuki, 2005, 31).

۶-۲- دووباره کردنه وه / دووباره کردنه وه ی بهرده وامی گورانی و موزیکه دیاریکراوه کان له لایه ن منال ده بیته هوی داهینان و نوپکاری له گشت بواره کان به تاییه تی له بواری گورانی و موزیک، چونکه هه رجاره ی گورانیه که یا موزیکه که دووباره ده کریته وه زیاد کردنی و زه غره فه یه کی موزیکی یا دهنگی نو ی له به ره مه که دا زیاد ده بیته به مهش مناله کان ئاره زوویان زیاتر ده بیته له بهرده وامبون و داهینانی زیاتر. له لایه کی تر دووباره کردنه وه ی بهرده وام و زور ده بیته هوی به هیژکردنی یاده وه ری و هزری منال به هیژ ده کات و له بیرچوونه وه که م ده کات، ئه مهش نه ک ته نها سوودی ده بیته بو بواری هونه ری به لکو ده توانیت له ریگه یه وه له بابه ته زانستییه کانی تریش سوود له م زاکیره و هزره به هیژه وهر بگریت و تاکیکی به هیژ و داهینه ر به ره م دیت بو کومه لگه. (حسن، ۲۰۱۹، ۹).

۶-۳- کاری به کومه ل / به پپی بوچوونه کانی سوزوکی منال به وه رگرتنی وانه ی تاییه ت له بواری هونه ر به گشتی و گورانی و موزیک به تاییه تتر، به ره و ئاستیکی به رز ده پوات و تواناکانی زور زیاتر به ره و پیش ده چن، به لام ریگا تاییه تیه کان نابی بهرده وامییان هه بی بو ماوه یه کی دوورو دریز، چونکه منالان له کاتی وانه تاییه تیه کان (منفرد) تووشی بیزاری و مه له ل ده بن و ههستی پیشبرکی و منافه سه ی زانستی له به ره و پیشچوونیان ورده ورده به ره و دواوه ده پوات و ئاستیان لاواز ده بی، به لام کاتیک مناله کان له گه ل یه کتر کۆده کرینه وه و وانه کان به کومه ل ئه نجام ده دن ئه وا هه رکه سه و له لای خو یه وه ده که ویتته ده رخستنی توانا زانستییه کانی و هه میشه له هه ول و پیشبره وی بهرده وام ده بیته، هه روه ها له ئه نجامی گو یگرتنیان له یه کتری

و بینینی ئاستی یهکتر فیږی تهکنیک و شیوازی جیاجیا دهبن و حهزی گویگرتن و بیستن و ژهینیان زیاتر دهبیت، له لایه کی تر ههست به گرینگی پوډ و پیگه ی یهکتر دهکن و پوچی هاوکاریکردن و ههروهزی له نیوانیان زیاتر به ره و پیش دهچیت و خوښه ویستی زیاتر له نیوانیان دروست دهبن، خالیکی تر له گرینگی کاری به کومه له به هیژکردنی ههستی بیستیان به وهی دهبن له یه کات گویبیستی هه مو و هاوړیکانی بیت بو ئه وهی دوانه که وئ و پیش نه که وئ له ژه نین و گوتنی گورانییه کان، ئه مهش واده کات که گویچکه یان زیاتر ههستیار بیت و وردتر و زیره کانه تر و به ههستیاریی زیاتر کاره کانیان ئه انجام بدهن. (الخرجي، ۲۰۱۹، ۲۵). ئه م پینگاه ی سوزوکی یه کیک بوو له پینگا داهینه ره کان له بواری پهروهده و فیږکردن، چونکه به که مترین کات و ماوه و تیچوو زورترین زانیاری دهگات به فیږخوان، که ئه مهش داواکارییه کی به رده وامی راهینه ران و سه ره رشتیارانی بواره که یه.

۶-۴- به کارهینانی تهکنه لوچیا / به کارهینانی تهکنه لوچیا
به گشتی و به تاییه تی ئامیره کاننی ته سچیل و راډیو و تی قییه کان بو نمایشی گورانی و موزیکه گرینگه کاننی سه ده کاننی پیشووتر و موزیکی موزیکزانانی وهک باخ، هایدن، موتسارت، بتهوئن... تا دواپی، که منالانی سه رده مانی دوا ی ئه وان لیی بیبهش بوونه و ئاشنایه تییان له گه ل نین، زور گرینگه بو دروستکردنی ههستی موزیکی و تیگه یشتن له ریسا و بیروکه کاننی موزیکمه ندانی توپ، وه جیاکردنه وهی کاره پرؤفیشنال له کان له کاره لوکالییه کان و کرچوکاله کان، ههروه ها ناسینه وهی فورم و قالبه کاننی گورانی و موزیکی ئه م سه رده مانه و ئاستی پیشکه ووتنی موزیک له هه ر سه رده میک.

۶-۵- به شداریکردنی خیزان / به شداریکردنی ئه ندامیک له ئه ندامه کاننی خیزانی یا زوربه ی ئه ندامه کاننی خیزانی فیږخوازه کان

له‌کاتی چالاکیه‌کان و پرؤقه‌کان و تهنانه‌ت ههن‌دیک جار له‌وانه به‌کومه‌له‌کانیش، هه‌نگاو‌یکي زور پیویسته له‌هه‌نگاو‌ه‌کانی په‌روه‌ده و فی‌رکردن، هه‌ستی فی‌رخواز ئاسوده و به‌هیز ده‌کات و گرو تین و جوش و خرؤشی زیاتر ده‌دات به‌منال که به‌ئازایانه و گشت تواناکانی کاره هونه‌ریه‌کانی نمایش بکات و زیاتر هه‌ولی به‌ره‌وپیش‌چوون بدات له‌بواره‌که، له‌لایه‌کی تر ئه‌مه واده‌کات هه‌ستی موزیکی له‌لایه‌ن خیزانی مناله‌کان به‌ره‌و ئاستیکی به‌رزتر بچیت و خولیای هونه‌ر و گورانی و موزیک له‌مانیش په‌ره‌بسه‌نی و ئه‌مانیش له‌گه‌ل مناله‌کانیان بکه‌ونه راهینان له‌سه‌ر ئامیره موزیکیه‌کان و گورانی وتن، به‌مه‌ش ئامانجیکی په‌روه‌ده‌یی تر ده‌پیکین که قه‌ره‌بوو‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م لایه‌نه له‌ده‌ست ده‌رچوو‌ه‌یه که دایکان و باوکان و ئه‌ندامانی تری مناله‌که کاتی خوی لی بی‌ه‌ش بوون و نه‌یان‌توانیوه ئه‌م لایه‌نه گرینگه‌ی ژیان پربکه‌نه‌وه، به‌لام له‌ریگه‌ی مناله‌کانیان ده‌توانن که‌شیکی موزیکی ئارام له‌خیزانه‌که دروست بکریت، به‌ئامانجی سوود وه‌رگرتنی کومه‌لگه‌یه‌کی ئاسوده و هیمن و له‌سه‌ره‌خو و رۆشن فکر. (م‌ح‌ج‌وب، ۱۹۷۸، ۱۳). ئه‌مه‌ش یه‌کی‌کی تره له‌ئامانجه سه‌ره‌کیه‌کانی ریگا و فه‌لسه‌فه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی سوزوکی که بریتیه له‌دروستکردنی هاو‌لا‌تییه‌کی چاک و به‌خشینه‌ر و داهینه‌ر، وه چاک‌ردنه‌وه و گورینی سلوکی شه‌پانگیزی به‌سلوکی ئاشتی‌خوازانه و بیرکردنه‌وه‌ی بونیاتنه‌رانه، به‌تایبه‌تی له‌دوای جه‌نگی جیهانی دووه‌م، که هه‌ست و سۆز و بیرکردنه‌وه‌ی مرو‌ق‌ایه‌تی له‌لای تاک به‌ره‌و په‌شبینیه‌کی زور چووبوون و به‌ره‌و دارمانی یه‌ک‌جاره‌کی ده‌چوون.

۷. ده‌ره‌نجامه‌کانی تیروانین و فه‌لسه‌فه‌ی قوتابخانه‌ی

شینیتشی سوزوکی

۱. سوزوکی زوربه‌ی ژیانی له‌یابان به‌سه‌ر بردووه و به‌که‌سایه‌تییه‌کی دیاری یابانی و جیهانی ناسراوه، داهینه‌ری ریگایه‌کی

نوی پەروردهیی بووه له بواری گۆرانی و موزیک بهناوی ریگای دۆزینهوهی بههرهکان (اکتشاف المواهب)، که ناسراوه و بلاو بووهتهوه له گشت جیهان له بواری پەروردهی هونهری موزیک.

۲- تاییهتمندی تیور و ریگاکانی پەروردهکردنی سوزوکی لهبواری گۆرانی و موزیک بۆ پیداکری و جهختکردنهوهی بهردهوامی بوو، له تهمهنیکی زور زووی مرؤف که تهمهنی مندالی بوو له سی سالی تا پینچ سالی.

۳- گرینگی پەرورده و فیئرکردنی گۆرانی و موزیک له قوتابخانهی سوزوکی بۆ تهواوکردنی کهسایهتی و بههیزکردنی کارامهیی و گۆرانی ههلسوکهوتی تاکه بهگشتی و مناله بهتاییهتی. (حداد، ۲۰۱۶، ۱۸).

۴- قوتابخانه یابانییهکان لهبواری پەرورده و فیئرکردنی گۆرانی و موزیک توانییان سههرکهوتن بهدهست بهین لهپهیرهوکردنی ریگاکانی سوزوکی لهبواری راهینانی منال به ژهنین لهسهه ئامیره موزیکیهکان، بهشیویهک که سوودی تهواوی ههبیته بۆ ههستهوههرهکان بهگشتی و لایهنهکانی فیسیؤلۆجی جهستهیی له منالدا بهتاییهتتر. (suzuki,1930, 2)

۵- بهپی بیروبووچوون و تیروانین و فهلسهفهی سوزوکی گۆرانی و موزیک لهناخی ههموو تاکیک بهریژهی جیاواز بوونی ههیه و لهریگهی پەرورده و فیئرکردنی گونجاو دهتواندری بهرهوپیش ببردیت.

۶- دووباره بهکارهینانهوهی ریگا کۆنهکان و گهشهپیدانی هونهری لهپروۆسهی پەرورده و فیئرکردن و گونجانیان لهگهلهبابهته موزیکیهکان، بۆ زیرهکی و کارامهیی شینیتشی سوزوکی دهگهپهتهوه له بواری پەرورده و فیئرکردن.

۷- جوړاو جوړی و بهکارهینانی زیاتر لهریگایهک بۆ پەرورده و فیئرکردنی منالان بهگۆرانی و موزیک خالیکی تری سههرکهوتنهکانی

سوزوکی بوون له بواره که دا.

۸. سوزوکی له کاره موزیکیه نویکان، گرینگی به کاره سهرکه وتووه کانی ئەم دانهرانه دها که له توپه کانی موزیکدانان بوون و که سایه تی دیاری ناوچه که بوون.

۹. سوزوکی له ماوهی ۹۹ سالی ته مه نی زورترین خه لات و ریژلینان و پروانامه ی ریژلینانی پییه خشرا له مانه: دکتورا فخریه فی الموسیقی، جامعه لویسفییل ۱۹۶۷، دکتورا فخریه فی الموسیقی، معهد نیو انجیلاند للموسیقی ۱۹۶۶، وه دوا پروانامه ی دکتورا فخریه فی الموسیقی، معهد اوبرلین للموسیقی له سالی ۱۹۸۴.

۸- دهره نجامه کانی تیروانین و فهلسه فهی قوتابخانه ی

سولتان کۆدای

۱. کۆدای مامۆستای زمانه وانی و فهیله سوف و توپزه ریکی به ناوبانگی موزیکی ههنگاری کونه، زورترین خزمه تی به بواری پهروهده و فیږکردنی گورانی و موزیکی ههنگاری (مه جهر) گه یاندووه، به تایبه تی له تیزی دکتوراکه ی به ناو نیشانی (کۆکردنه وه ی گورانییه میلییه کونه کانی ههنگاری له سهرده مانی زوو له لادیکان)، وه ک بناغه ی کارکردن له سهر موزیکی هاوچه رخی ههنگاری تا ئەمپرووش کاری له سهر ده کریت.

۲. له سالی ۱۹۴۹ وه ک سهرۆکی فهخری ریڅخراوی موزسیانانی مه جهری هه لېژیدرا و ۸۵ هه شتا و پینج سال له م ریڅخراوه کاری بۆ به ره و پیشبردنی گورانی و موزیکی ههنگاری کردووه.

۳. له نامه یه کی کۆدای بۆ (بلا پارتوک) ئەنجامی گه شته دوورو درپزه که ی سالی ۱۹۰۰ دهرکه وتووه، کۆدای به مه به سستی گه ران به دوا ی ره سه نایه تی گورانی و موزیکی ههنگاری ئەم گه شته ی ئەنجام داوه، ههروهک له نامه که یدا پوونتر ده لی: (له م گه رانه م زور تینووی

دۆزىتەۋەى رۇحى گورانى و موزىكى ھەنگارىم)، دواتر لەسالى ۱۹۰۷ لە پاريس لە موزىكەكانى (كلود ديپوسى) توانىۋىتەى بياندۆزىتەۋە.

۴. كۆداى لەسالى ۱۹۲۵ دەستى بەھەلمەتتىكى نەتەۋەى فراوانكرد لەدژى نەخويندەۋارى و قەلاچۆكردنى نەفامى موزىكى لە ھەنگارىا (مەجەر)، بۆئەم مەبەستەش فيرخوازەكانى ھاوكارى و يارمەتتى باشياندا لە بلاۋەپيكردىن فەلسەفە و بۆچۈنەكانى.

۵. كۆداى ھەلسا بەگورپىنى مېتودى پەروەردەى سەرەتايى لەبۋارى گورانى و موزىك لە قوتابخانە سەرەتايىيەكان، ئەم كارەشى بەگورپىنى مېلۇدىيەكان بو لە شىۋازى (مونوفونى) بۆ شىۋازى مېلۇدىي (پۇلى فونى)، ھەربۆيەش لەكارە (كۆرال) يەكانى زياتر كارى بۆ گورانى منالان كرد و لەكارەكانى گورانىيە مېللىيەكانى مەجەرى بەكار دەھىنان بۆ پەروەردەكردنى منالان.

۶. لەسالى ۱۹۲۹ توانى ۱۳ كۆراللى منالان بنووسىتەۋە و لەدوۋ ئاھەنگى پەروەردەيىدا بە ھاوكارى (۷۰۰) فيرخواز پيشكەشى كردن، ئەم كارەش بەگەۋرەترين سەرکەۋتنى ريگاكەى كۆداى ھەژماركرا لە قوتابخانەكەيدا، بەم جۆرەش تا سالى ۱۹۳۴ توانى ۱۵۰۰ منال ئامادەبكات بۆ ئاھەنگىكى موزىكى بەناۋىنشانى (شەۋاننىكى كۆراللى منالانى كۆداى)، بۆگەۋرەترين مېھرەجانى ھەنگارىا، ئىتر ئەمە بوۋە ھۆى دامەزراندنى جوۋلانەۋەى گورانى و موزىكى گەنجان لە ھەنگارىا (مەجەر). (Zoltan Kodaly, 1967, 34)

۷. فيربوۋنى سۆلفيچ و گورانى و موزىك لە تەمەنى سەرەتاي دەستپىكى منال ريگاىەكى سەرکەۋتوۋى قوتابخانەى سولتان كۆداى بو لەپروۋسەى پەروەردە و فيركردندا.

۸. دەستنىشانكردنى جۆر و شىۋاز و بابەتە موزىكىيەكان لە پەروەردە و فيركردنى موزىك، لايەننىكى ھەرە گرینگە لە لايەنەكانى مانەۋەى ناۋى كۆداى لەبۋارى پەروەردە و فيركردن، چونكە كۆداى

همیشه لهدهستنیشانکردنی بابتهکان جهختی له بهکارهینانی یارییه منالانهیییه کۆنهکان دهکردهوه، لهپرۆسهی پەروردهدا.

۹. جهختکردنهوهی کۆدای بۆ گورانی و موزیکی فۆلکلۆری و میلییه کۆنهکان و دووبارهکردنهوهیان لهپرۆسهی پەروردهکردن و ئاشناکردنی منالان بهخویندنهوهیان پاشخانیککی دهولههمندی له هزری منالهکان بونیات دهن، بهمهش کاتیکی کهمتر و ماندووبوونیکی کهمتر پیویست دهبوو لهپراهیانی نهوه نوێکان بهگورانی و موزیکی رەسهنی ناوچهکانی خۆیان.

۱۰. فهلسهفهی کۆدای لهپرۆسهی پەروردهدا دوو ئامانجی گهرهی پینکا، ئهوانیش یهکهم/ قهلاچۆکردنی نهفامی (جاهیلیهتی) موزیکی بوو لهپرووی نووسین و خویندنهوه، دووهم/ پەروردهکردن و توانای دهستنیشانکردنی موزیکی رەسهن و بهپیز و جیاکردنهوهیان بوو لهکاری موزیکی کرچوکال و نارەسهن.

۱۱. کۆنفرانسی نیۆدهولهتی سالی ۱۹۶۴ی داڤوس له بواری پەرورده و فیرکردن، گهرهترین رۆلی گپرا له دهرکهوتنی ناوی کۆدای، فهلسهفه، قوتابخانه و ریبازهکهی لهنیۆ تهواوی جیهاندا. لهپروونکردنهوه و پیشکهشکردنی ریگای تازه لهبواری پەرپیدانی پەروردهی موزیکی لهناو پرۆسهی پەرورده و فیرکردن و گهشهی مرویی. ریگاکهی کۆدای بووه جیگای سهرنجی ئامادهبووان و تاوهکو ئهمرۆش بهیهکیک له ریگا سههرکهوتوو و زیندوووهکان له بواری پەروردهی موزیکی کاری لهسهه دهکریت. چونکه کۆدای لهم ههنگاوهیدا مهبهستی تهنها فیربوون و گهشهی گورانی و موزیک نهبوو له پەرورده و فیرکردندا بهلکو لهم ریگایهدا گرینگی بهلایهنهکانی فهلسهفه، زانستی کۆمهلایهتی، سیاسهتی هونهری، ریگاکانی ژیانکردن دهدا.

۹- ئەنجام

- ۱- گورپینی هه‌لسوکه‌وت و ره‌فتاری ناپه‌روه‌ده‌یی به ره‌فتاری په‌روه‌ده‌یی گونجاو له‌ریڭای په‌روه‌ده و فیږکردنی گورانی و موزیک له‌ته‌مه‌نی منالیدا.
- ۲- هیږکردنه‌وه و راهینانی منال به‌ئارامی و له‌سه‌ره‌خویی له‌ریڭای په‌روه‌ده‌کردن به‌گورانی و موزیک، یه‌کیکه له‌گرینگترین ده‌ستکه‌وته په‌روه‌ده‌بیه‌کان له‌ته‌مه‌نی سه‌ره‌تایی.
- ۳- فراوانکردنی ئاستی زانیاری و هزری منال به‌گورانی و موزیک، له‌بری خویندنه‌وه و نووسین له‌سه‌ره‌تای ده‌ستپیککی له‌بواره‌کانی په‌روه‌ده و فیږکردن، له‌قوناغه‌کانی دایه‌نگه‌دا.
- ۴- به‌هیزکردنی هه‌ستی بیستن و گوڤگرتن له‌لایه‌ن منال له‌ریڭه‌ی ژهنینی موزیک و ده‌رب‌پینی گورانی.
- ۵- ئاشناکردنی منال به‌گرینگی کاری به‌کومه‌ل و هاوکاریکردنی یه‌کتر، له‌ریڭای گوتن و ئەنجامدانی گورانی و موزیک له‌بۆنه‌کاندا.
- ۶- به‌ره‌وپیش‌بردنی هه‌سته‌کانی بینین، بیستن، گوتن، جووله، له‌یه‌ککاتدا، له‌ئەنجامی جیه‌جیکردن و پراکتیزه‌کردنی کاری هونه‌ری گورانی و موزیک.
- ۷- ئاشناکردنی منال به‌زمانیکی جیهانی یه‌کگرتوو، که‌زمانی موزیکه.
- ۸- به‌هیزکردنی ئنتیمای نیشتمانی له‌ریڭه‌ی سرووده نیشتمانییه‌کان.
- ۹- به‌هیزکردنی که‌سایه‌تی منال، دروستکردنی متمانه و باوه‌ر به‌خوبوون، له‌ئەنجامی ده‌رب‌پینی گورانی به‌شیوه‌ی تاک لایه‌نه (صولو).
- ۱۰- راهینانی منال به‌ئەزبه‌رکردنی زۆرتین تیکست و زانیاری، له‌که‌مترین کات، به‌هۆی په‌روه‌ده‌ی گورانی و موزیک.

۱۰- راسپاردهکان

۱. گرینگیدان به گورانی و موزیکی نهتهوهیی، فولکلوری، میلی، وهبهکارهیتانیان له پرۆسهی پهروهده و فیترکردن له قوتابخانه سهرهتاییهکان.
۲. راهیتانی منالان و پهروهدهکردنیان بهگورانی و موزیک له قوناغهکانی داینگه و باخچهی ساویان.
۳. ترخانکردنی هۆلی تاقیگهی موزیکی له نیوهندهکانی پهروهده و فیترکردن.
۴. گرینگیدانی زیاتر بهبابهته هونهرییهکان بهگشتی و گورانی و موزیک بهتاییهتی له خویندنگاکان.
۵. دابینکردنی ماموستا و پسپووری تاییهت بهبابهته هونهرییهکان.
۶. نامادهکردنی میتود بو وانه هونهرییهکان و گورانی و موزیک بهگویرهی تهمن، قوناغ، توانا جهستهیی و هزرییهکانی فیترخواز.
۷. زیادکردنی بهشه وانهی هونهری و ریکخستهوهی خشتهی کاتهکانی بابته هونهرییهکان و ئهجامدانیان له کات و ساتی دیاریکراو، نهک پشتگوئیخستنیان و بهکارهیتانیان له خزمهت بابتهکانی تری زانستی.
۸. دهییت لایهنه پهیوهندیاردهکان زور بهوردتر و به بهرپرسیاریانهترهوه مامهله لهگهله بابته هونهرییهکان بهگشتی و موزیک بهتاییهتی بکهن. چونکه موزیک ناسنامهی میلیتهکانه.
۹. کوکردنهوهی گورانی و موزیکه رهسهنهکان، نوئیکردنهوهیان و کارکردن لهسهریان و بهقالب کردنیان وهک موزیکیکی جیهانی لهلایه دهنزگای پهیوهندیار بهگورانی و موزیک.
۱۰. به نوتهکردن و شیکردنهوهی گورانی و موزیکی فولکلوری و میلییه کوردییهکان لهلایهن پسپوورانی بوارهکه و بهکارهیتانیان له میتودی خویندن له پهروهده و فیترکردن بهپالپشتی سهرهپرشتیاران و بهرپرسیانی وهزارهتی پهروهده.

٦. الزهوري، بهاء الدين (٢٠٠٢)، المنهج التربوي الإسلامي للطفل، مطبعة اليمامة، حمص.
٧. محجوب، عباس (١٩٧٨)، أصول الفكر التربوي في الإسلام، دار ابن كثير، دمشق.
٨. الملاح، د. محمد (٢٠١٠)، مبادئ علم الكونترابنت " The Fundamentals Of Counterpoint Sciencr، اربد جامعة اليرموك، كلية الفنون الجميلة، قسم الموسيقى، مكتبة الظلال للطباعة والنشر، يرموك.
٩. رباغ، د. احمد (٢٠١٧)، تاريخ علوم الموسيقى عند العرب وعند العجم، معهد الموسيقى في الدار البيضاء.

١٢-٣- گؤفاره زانستيههكان

- ١- ابراهيم، أ.د. أميمة عبد الحميد : محمد، م.د. أحمد طارق : قنديل، ريم محمد أسعد: (٢٠٢٠)، المصادر الأساسية التي أسهمت في تكوين مفهوم زولتان كوداي في تدريس الموسيقى، مجلة علوم وفنون الموسيقى ، كلية التربية الموسيقية، مجلد ٤٢.
- ٢- عواد، م.د. أحمد محمد أحمد (٢٠١٨)، تنمية التذوق الموسيقي والقدرة العزفية لدى الطفل من خلال مدرسة سوزوكي لتعليم آلة الكمان، مجلة علوم وفنون الموسيقى، مجلد ٣٨.
- ٣- مصطفى، أ.د. عبد العظيم السعيد : خليل، أ.د. امال حسين : زيد، د. سلوى حسن : خليل، شيماء عبد العزيز جاد (٢٠١٦)، تطوير منهج النشاط الموسيقي للمرحلة الابتدائية، مجلة بحوث التربية النوعية في ضوء معايير الجودة والاعتماد، عدد ٤٢.
- ٤- ساهه، ايف : حداد، رامى (٢٠١٦)، بيئة التعليم الموسيقي المدرسي في الاردن" الواقع والتحديات"، دراسات العلوم الانسانية والاجتماعية، المجلد ٤٣، العدد ٣.
- ٥- النجار، أ.م.د. هيام على سليمان : معروف، د. أحمد عبدالله : عبدالودود، أهدير نبيل (٢٠١٩)، الاستفادة من العمل الغنائي " اشهد " لياسمين الخيام في تنمية الاداء الغنائي للمقامات العربية، مجلة كلية التربية النوعية للدراسات التربوية والنوعية، العدد ٩.
- ٦- زيتون، منى مصطفى (٢٠١٨)، فاعلية برنامج قائم على التخيل الموجه في تنمية بعض مهارات التربية الموسيقية لدى طالبات المرحلة الثانوية، مجلة علوم والفنون الموسيقي، كلية التربية الموسيقية، المجلد ٣٩.

- ۷- توفيق، مرام جلال (۲۰۱۸)، دور الاغنية الفرنسية للاطفال في تعليم النطق السليم لبعض مفردات اللغة الفرنسية، مجلة علوم والفنون، كلية التربية الموسيقية، المجلد ۳۹.
- ۸- الشرفاوي، صبحى : حداد، رامى نجيب : الماضي، عزيز (۲۰۱۲)، دراسة تطبيقية لاستخدام الاغنية في اكتساب طفل الروضة مفاهيم جديدة، دراسات، العلوم الانسانية والاجتماعية، المجلد ۳۹، العدد ۳.
- ۹- حداد، رامى نجيب (۲۰۱۶)، اثر تعليم الموسيقى في المدرسة على الصحة النفسية للطلبة وتحفيزهم على التعليم، دراسات نفسية وتربوية، مختبر تطوير الممارسات النفسية والتربوية، عدد ۱۷.
- ۱۰- هاشم، حسنين نواب (۲۰۲۰)، دور الموسيقى في تنمية الجانب النفسي عند الطفل العراقي، مجلة الفنون والادب وعلوم الانسانيات والاجتماع، العدد ۶۰.
- ۱۱- ابوبكر، طارق الشيخ (۲۰۱۵)، الموسيقى ذات المستوى الثقافي حتمية لعب الدور التربوية وحمل الصفة الامتاعية، مجلة العلوم التربوية، العدد ۲.
- ۱۲- الخزرجي، أ.د. ماجدة عبد الاله (۲۰۱۹)، المدارس الصديقة للطفل ودرجة توظيفها لمهارات التعليم الفعال، الطفولة والتنمية، مجلة متخصصة، علمية، محكمة، العدد ۳۴.
- ۱۳- سلوم، أ. سلوم درغام (۲۰۱۹)، البعد التربوي والسلوكي والمعرفي للناشيد في تنمية ثقافة الطفل، الطفولة والتنمية، مجلة متخصصة، علمية، محكمة، العدد ۳۴.
- ۱۴- كمال، أ.م.د. نسرین مبارک : حسن، أ.م.د. بدریه حسن علی (۲۰۱۹)، برنامج مقترح قائم على القصة الرقمية في تنمية بعض مهارات الغناء والقيم لدى طفل الروضة، مجلة علوم والفنون الموسيقي، كلية التربية الموسيقية، المجلد ۴۱.
- ۱۵- العطار، أ.م.د. نيللى محمد سعد (۲۰۱۷)، فاعلية برنامج أنشطة موسيقية في تدريب اطفال الروضة على سلوكيات الاعتذار الفعال لقبول طلب التسامح، مجلة الطفولة، العدد ۲۷.
- ۱۶- فريد، أ.م.د. طارق حسون (۲۰۱۵)، مصادر تدريس نظريات الموسيقى في التعليم العراقي المعاصر، مجلة الاكاديمي، العدد ۴۶.

۱۲-۴- سهرجاوه بيانیه كان

1. Suzuki, Shinichi (2008), Talent Education Association of Australia (Vic) Inc, (Copyright 2005). History of the Suzuki Method. Retrieved

- November 29.
2. Suzuki, Shinichi (2007), International suzuki, regional, associations Kelly, Birte (2002). International Suzuki Association: Regional Suzuki Associations. Retrieved February Retrieved November 28 .
 3. Suzuki, Shinichi (2000), European suzuki, about, us membership, International Suzuki Association, Retrieved November 14.
 4. Suzuki, Shinichi (2002), Suzukiassociation, news first piano practice challenge Suzuki piano Suzuki Association of the Americas, Retrieved November 21.
 5. Suzuki, Shinichi (2008), Heidmusic, music education resource center The American Suzuki Institute at the University of Wisconsin Stevens Point: The Suzuki Method in Action: An online collection documenting Suzuki and his teaching methodology. Retrieved November 29.
 6. Suzuki, Shinichi (2003), Digital brochures, EuropeanSuzuki TTraining2021 Italian Suzuki Association, Retrieved November 20.
 7. Suzuki, Shinichi (1978), Sole publisher for the world except Japan, all rights reserved printed in U.S.A: ISBN 0-87487-158-1.
 8. Suzuki, Shinichi (2009), Violin School violin part volume 6 contents. Retrieved November 12.
 9. Suzuki, Shinichi (2007), Method international violin School 2, Retrieved November 10.
 10. Zoltan, Kodaly (2019), A Guide to research Micheal houlahan Philip tacka, Michael houlahan routledge, Retrieved November 43.
 11. Zoltan, Kodaly 1882-1967: Honirary Presiden to Isme 1964-1967. Retrieved November 40.
 12. Zoltan, Kodaly (2021), TEMPO: Aqar terly review of music. Vol 75 No.298.
 13. Zoltan, Kodaly (2016), The society for Ethno musicology carrent volume ti6, issued three times por yare, Winter spring summer and fall issn: 0014-1836.
 14. Zoltan, Kodaly (2020), Studia Musicologica, An international Journal of musicology of the Hungarian academy of sciences, Retrieved November

الملخص

أهم الطرق لتعليم الاغاني والموسيقى الكوردية في المدارس الابتدائية (نظرية سلطان كوداي و شينيتيشي سوزوكي) نموذجاً

في هذه الدراسة بحثنا على حلول لاعاقه التقديم وتطوير فن الموسيقى والاغاني الكوردية ضمن اختصاص التربية والتعليم، كما اشر الباحث على الطرق واساليب النظريات والفلسفة لكلا المدرستين سلطان كوداي وشينيتيشي سوزوكي بشكل مفصل ودقيق.. لانه وكما معروف ان فني الموسيقى والغناء هما الوحيدان اللذان يتاثران بشكل مباشر وغير مباشر عن المشاعر والاحاسيس والحالة النفسية والعاطفية والذهنية للفرد بشكل عام وخاصة الاطفال.

وقد اكد الباحث في هذه الدراسة عن افضل واهم الطرق التربوية لتطبيق مادة الاغاني والموسيقى وكيفية عرضهما للطلبة ، كي تتمكن من خلالها حل المشاكل والثغرات التي تظهر بمادة الموسيقى والغناء في مجال التربية والتعليم، وهذه كلها عن عرض فلسفة المدرستين كوداي والسوزوكي واللذان تعتبران من المؤسسين لمدارس الموسيقى الحديثة. من خلال هذا البحث ذكر الباحث بعض المواضيع المهمة لغرض التقدم والتوسع في مجال الموسيقى الشعبية والفولكلورية الكوردية بشكل علمي ودقيق بغية توصيل هذا العلم من خلال الاطفال الى المجتمع باكملة وتكون المواضيع كالاتي: اولاً/ وجهة نظر سلطان كوداي وشينيتيشي سوزوكي عن فن الغناء والموسيقى، هو تركيزهم للموسيقى والاغاني الشعبيه والفولكلورية وكيفية استخدامهما في مجال التعليم والتربية والمجالات الاخرى السياسية والاجتماعية والدينية، كما قدم الباحث اسهل الطرق التدريسية الفعالة في مجال الاغاني والموسيقى المدرسية في مدرستي كوداي والسوزوكي، وتم تعميمهما على تعليم

الغانی الكوردیة والموسیقی الاصلیة التي تطرب المجتمع الكوردی فی المدارس والمناهج التعلیمیة الاساسیة بشكل مقصود. ثانیاً/ تعتبر فلسفة كودای وسوزوكی فی مجال التریبة والتعلیم للغانی والموسیقی الكوردیة هی ربط وتوضیح بین النصوص والمواضیع المهمة داخل الغانی والموسیقی الكوردیة حیث لا یمكننا ان نتخلى عنها ببساطة...
وفی نهاية الدراسة عرضنا التوصیات للباحثین وذوی الاختصاص والمقترحات المهمة الی المسؤلین ذوی العلاقه والاختصاص بهذا المجال وتشجیعہ وذلك لضرورة الموسیقی والغناء بغیة اعتبارها ضمن المناهج الدراسية للتربیة والتعلیم والتي من خلال هذا المجال یرتفع الانتماء للوطن والحب له والدفاع عنه.. وأخیراً انھی الباحث الدراسة بترتیب قائمة المصادر والمراجع المستخدمة.

الكلمات الدالة: الغانی، الموسیقی، التریبة، التعلیم، الاكراد،

كودای، سوزوكی

Abstract

Best Methods of Teaching Kurdish Songs and Music in Primary Schools (Sultan Kodaly theory and Shinichi Suzuki) as a model

In this study, we searched for solutions to problems impeding the presentation and development of the art of Kurdish music and songs within the field of education. Such solution is directed towards the feelings, and psychological, emotional and mental states of the individual in general, especially children.

Here, we have emphasized the best and most important educational methods applicable to the subject of songs and music and how they are presented to students, so that they can solve the problems and gaps that appear in the subject of music and singing in the field of education and methods.

Through our research, we mentioned some important topics for the purpose of progress and expansion in the field of Kurdish folk and folk music in a scientific and accurate manner in order to communicate this science through children to the entire community and the topics are as follows: First / the viewpoint of Sultan Kodaly and Shinichi Suzuki on the art of singing and music, is their focus on music and songs Folk and folklore and how to use them in the field of education, education and other political, social and religious fields. We also presented the easiest and most effective teaching methods in the field of school songs and music in the Kodaly and Suzuki schools, and they were deliberately circulated to the teaching of Kurdish songs and authentic music that enrich the Kurdish community in schools and the basic educational curricula.

Second/ The philosophy of Kodaly and Suzuki in the field of education for Kurdish songs and music is a link and clarification

between texts and important topics within Kurdish songs and music, as we simply cannot abandon them...

At the end of the study, we presented recommendations to researchers and specialists, and important proposals to officials with a relationship and competence in this field and encourage it, due to the necessity of music and singing in order to consider them within the educational curricula, which through this field raises belonging to the homeland and love for it and defending it, Finally, we finished the study by arranging a list of sources and references used.

Keywords: Songs, Music, Education, teaching, Kurds, Kodayi, Suzuki

DEIXIS IN ENGLISH AND KURDISH LANGUAGES

Prof. Dr. Wirya Omar Amin

Kurdish Academy

Baghdad University

Cihan Universitywariaamin@gmail.com

ABSTRACT

deixis is the use of general words and phrases to refer to a specific time, place, or person, e.g. the words (yesterday, there, and he) are deictic, as their denoted meaning varies and depends on time, place and person specified in the context. Deixis is a Universal feature of all languages.

This study deals with the deixis in English and Kurdish languages, in order to show the similarities and differences between them from the grammatical and semantic aspects of points.

The study is based on two hypotheses; the first is that the deixis as a Universal aspect, are similar in the two languages in terms of their types and the elements used to express them. The second hypothesis is that the two languages have similar and different grammatical and semantic aspects in terms of the type of personal pronouns, number, gender and case.

The research ends in some conclusions and the list of references.

Key Words: Deixis, Pragmatics, Semantics, Comparative

Deixis

Deixis is a linguistic term which is used to perform the task of pointing out to something. The expressions used to indicate something are called Indexical.

Deictic words belong to a closed set, that is, there is a limited number of these words in any language.

Deictic expressions require an addressee to be able to pick out a person, place or time relevant in understanding how the words refer. This is called Deictic Reference. The point of positioning of a speaker is called Deictic Centre or Deictic Point.

Deixis are those features of language which refer directly to the personal, locational, and temporal characteristics of the situation within which an utterance takes place and whose meaning is relative to that situation, e.g., I/you, here/there, this/that, now/then are deictics. (Crystal, 2003, 127).

Deixis is the study of how to analyze a word or a phrase which directly relates an utterance to a person, time, place, social and discourse. It concerned with the encoding of many different aspects of the circumstances surrounding the utterance and the relationship between the structure of language and context in which they are being used, hence it is the study about how to encode or grammaticalize features of the context of the utterance or speech event, and also about the way into which the interpretation of utterances depends on analysis of the context utterance (Levinson, 1983, 54).

Universally all natural languages have deictic expressions and the task of linguistic analysis is to model these directly in order to capture the ways in which these are used in different languages.

Types of Deictic Expressions

Deictic expressions can be one of several types, referring to who, where, and when.

1 - Pronouns make up a system of personal deixis..

2 - Words like this and that and here and there belong to a system of spatial deixis. The here/ there distinction is also found in pairs of verbs such as *come/go* and *bring/take*.

3 - There *is* temporal deixis found in words like *now*, *then*, *yesterday*, and *tomorrow*, and in phrases such as *last month* and *next year*."

4 - Deixises realized by definite article, some adverbs of place and time, and tenses of the verb.

This aspect of language is manifested and realized in different languages among which are English and Kurdish as seen in the following examples: The analysis are illustrated, explained and compared by tables.

(Fillmore, 1997, 49)

Deixis in English and Kurdish

The Speaker, Addressee absentee Pronouns

Speech roles in English are realized by first person pronouns (singular and plural) and second person pronouns, as subject and other cases: I, me, mine, my, we, us, our, ours, you, your, yours.

Examples:

I am John. من جونم

The man saw me. پیاوه که منی بینی

My book is useful. کتیبه که م به که لکه

Be mine. ببه به هی من

We are reading now. ئیمه ئیستا ده خوینینه وه

They helped us. ئه وان یارمه تیی ئیمه یان دا

This is our school. ئه مه قوتابخانه ی ئیمه یه

It is ours. هی ئیمه یه

You come here. تو وه ره ئیره

It is your turn now. ئیستا توره ی تویه

It is yours. هی تویه

He is a student. ئه و قوتابییه

They drink coffee. قاوه ده خوینه وه

The 1st and 2nd person pronouns are always deictic because their reference is entirely dependent on context since they refer to outsiders

and indicates distance. While 3rd person differs from 1st and 2nd pronouns (I – من / you – تۆ) are direct participants in a basic interaction.

(Amin, 1979, 78)

Gendered pronouns

Gender is defined as the socially constructed roles and behaviors that a society typically associates with males and females. Grammatically it is defined as a classification of a noun or pronoun as feminine, masculine or neuter.

In many languages with gendered pronouns, the third-person masculine pronoun has been used but the gender of its antecedent is unknown or inapplicable.

An example of gender is the pronoun "he

In contrast, English used the neuter gender for gender ambiguous cases in the singular (with the use of the plural starting in around the fourteenth century), but many grammarians drew on Latin, to come to a preference for "he" in ambiguous cases in the singular. However it remains common to use the third-person plural even when the antecedent is singular:

(Asi 2005, 103)

no.	English	Kurdish	
		Free	Bound
Sg.	him (masc.)	ئەو	ئیت - ی - خ
	her (fem.)		
	it (neuter)		
Pl.	Them (masc./fem./neuter)	ئەو	- یان-ن

The Speaker, Addressee absentee Pronouns

Speech roles in Kurdish are realized by first person pronouns (singular and plural) and second person pronouns, as subject and all other cases: من ، تو ، ئه‌و ، ئه‌مه ، ئه‌وه ، ئه‌وان

All speech roles in English and Kurdish are explained in the following table:

	Speech Roles		Other Roles	
	Speaker	Addressee	Specific	
			Human	Nonhuman
Sg.	I me mine my	you you your yours	he him	it it its its
			his his	
Pl.	we us ours our		she her	
			hers her	
			they them	
			theirs their	

Nominative Absentee Pronouns in English and Kurdish:

no.	English	Kurdish	
		Free	Bound
Sg.	he (masc.) she (fem.) it (neuter)	ئهو	ئیت - ی
Pl.	They	ئه‌وان	ن - یان -

Personal suffixes Deixis in Kurdish

In Kurdish language the verb agrees with the subject NP in number (Sg. and Pl) and person (1st, 2nd, and 3rd).

In Kurdish a formal distinction between transitive and intransitive verbs is made in the past tense. Each group requires a different set of personal suffixes to express the agreement of the verbs in number and person with the subject noun phrase of the sentence. The set of personal pronouns and personal suffixes is illustrated in the following diagram:

Personal Pronouns			Personal Suffixes	
			A	B
No	Person		Past transitive	Past intransitive Present Transitive and Intransitive
Sg.	1	Min من	م m	م m
	2	to تو	ت t	یت i:t
	3	Aw ئەو	:i	یت/ات et / a:t
Sg.	1	ئیمه ema	ma:n	ین i: n
	2	ئێوه Ewa	ta:n	ن n
	3	ئەوان Awan	ya:n	ن n

Nominative Speaker Pronouns in English and Kurdish:

No.	English	Kurdish	
Sg.	I	Free	bound
		من	م
Pl.	we	ئیمه	مان - ین

Person deixis in Kurdish is realized by personal pronouns:

Personal Pronouns				Personal Suffixes	
				A	B
No	Person	E	K	Past tv.	Past iv, Pres tv & iv
Sg.	1	I	min	M	M
	2	You	To	T	It
	3	She/he	Aw	:i	et – a:t
Pl.	1	We	ema	ma:n	i:n
	2	You	ewa	ta:n	n
	3	They	awan	ya:n	n

(Amin. 2004,P 149)

Accusative and Genitive Speaker Pronouns in English and Kurdish

		English			Kurdish		
		Nom.	Acc.	Gen.	Nom. Acc.	Gen. with deictic Article	
Sg.	1	I	me	Mine	من	من	هێ
	2	you	you	Uours	تۆ	تۆ	
	3	he/she	Him/ her	His/he rs	ئەو	ئەو	
Pl.	1	we	us	Our	ئێمە	ئێمە	
	2	you	you	your	ئێوه	ئێوه	

Accusative and Genitive Addressee Pronouns in English, and Kurdish
(Amin, 1979, 93)

no.	English	Kurdish	
Sg.	me	Free	Bound
		من	م -
Pl.	us	ئێمه	مان - ين

no.	English	Kurdish	
Sg.	you	Free	Bound
		تو	یت - ی
Pl.	you	ئێوه	ن - تان

Nominative Absentee Pronouns in English and Kurdish :

no.	English	Kurdish	
Sg.	he (masc.) she (fem.) it (neuter)	Free	Bound
		ئهو	یت - ی
Pl.	They	ئهوان	ن - یان

Accusative and Genitive Absentee Pronouns in English and Kurdish

		English			Kurdish	
		Nom.	Acc.	Gen.	Nom. Acc.	Gen. with deictic Article
Sg.	1	I	Me	Mine	من	من
	2	you	You	Uours	تۆ	تۆ
	3	he/she	Him/ her	His/he rs	ئەو	ئەو
Pl.	1	we	Us	Our	ئێمە	ئێمە
	2	you	You	Your	ئێوە	ئێوە
	3	they	Them	Their	ئەوان	ئەوان

Forms of Demonstratives in English and Kurdish:

Distant Forms of Demonstratives in English and Kurdish:

no.	English	Kurdish
Sg.	This	ئەمە
Pl.	These	ئەمانە

Proximate Forms of Demonstratives in English and Kurdish

no.	English	Kurdish
Sg.	That	ئەو
Pl.	Those	ئەوانە

Adverbs for Proximity and Distance in English and Kurdish

Proximate	Here	ئێره
Distant	There	ئهوێ

Place Deixis for Front, Back and Sides:

English	Kurdish
this side	ئەم لایه
Behind	له دواى
in front of	له پيش
On	له سههه

Some Motion Verbs in English and Kurdish:

	English	Kurdish
proximate	Come	وههه
Distant	Go	هههه

Some Time Deictic Expressions in English and Kurdish

	English	Kurdish
Present	Now	ئێستا
past and future	Then	جاران دوايه

The Definite Article in English and Kurdish

English	Kurdish
The	ههكه

Some Kinds of Comparatives in English and Kurdish

English	Kurdish
Same	ههمان
Similar	وهك
Different	جياواز

Conclusions

The analysis has proved the validity of the two hypotheses set for the present study. The first hypothesis is that, deictic expressions are similar in their types in the both compared languages and are realized by the same grammatical elements. The second hypothesis which is that, there are some points of similarity and difference between the elements used as deictic expressions in the languages under comparison regarding person, number, gender and case distinctions.

1 - Both languages have three persons, first, second and third person pronouns.

2 - In English there is only free form pronouns, whereas in Kurdish there are free and bound pronouns.

3 - Kurdish has no gender distinction pronoun, while English distinguishes gender only in 3rd Sg.

4 - English language demonstrates different forms for accusative and Genitive cases, while all grammatical cases in Kurdish have the same form.

5 - place deixis in the both languages is realized by some adverbs of place which indicate nearness or remoteness from the speaker. (here – here / there – there).

6 – Demonstratives in both languages have two numbers (Sg. and Pl.) without gender and case distinctions. (this – this / those – those)

7 - In English demonstrative adverbs are used for present time or the moment of utterance, and other used for past or future time. (now – now / then – then).

8 - The definite article in the both languages is deictic expression which refers to objects already known by the speaker and the addressee. In English the definite article appears at the beginning of the noun phrase as a free form (**the** beautiful tree), while in Kurdish it comes at the end of the noun phrase as a suffix (draxta jwa:naka).

References

- Amin, W .O.** (1979), Aspects of the verbal construction in Kurdish. University of London. Published by Kurdish Academy. Series No. 114 Hawler (2011).
- (2004), Asoyaky Try Zimanawany (A New Horison in Linguistics). Aras. Hawler.
- (2018), Universalism and Levels of Analysis. International Conference in Cihan University. Scientific Cihan U. NP NO:1 2018.
- Asi, R. N.,** (2005), Diexis in English, Arabic and Kurdish. M.A thesis. College of Arts. University of Baghdad.
- Crystal, D.,** (2003), Dictionary of Linguistics and Phonetics. Oxford Blackwell Publishers Ltd press.
- Ehlich, k.,** (1982), Anaphora and Deixis: Same, Similar, or Different. New York.
- Fillmore, C.J.,** (1997), Lectures on Deixis. Stratford: CSLI Publications.
- Levinson, S.,** (1983), Pragmatics. Cambridge University Press.
- Muhammad, B.,** (2016), Social Deixis in English and Kurdish. M.A. dissertation submitted to Salahadin University- Erbil.

پوخته

ئاماژە لە زمانی ئینگلیزی و کوردیدا

ئاماژە Deixis لقیکی بواری (پراگماتیک) ه ، له و وشه و دهربرینه زمانییانه دهکۆلێتهوه که ئاماژە به کات و شوین و کهسی دهرهوهی دهق و قسه کردنه که دهکن ، وهک له رستهی (دوینی من لهوئ ئهوم دیت). (دوینی) کاتی قسه کردنه که نییه ، (ئهو) که سیکه له کاتی قسه کردنه که دا ئاماده نییه و (ئهوئ) شوینی قسه کردنه که نییه. ئهه رستهیه لیله ، تهنه قسه که ر و قسه بوکراو دهزانن (دوینی) چ پوژیک و (ئهوئ) چ شوینیک و (ئهو) کئ بوو.

(ئاماژە) بواریکی فرهوان و ئالوز و فرهپوهه ، که رهسهکانی گشتین Universal له ههموو زمانیکدا ههه و به ههمان شیوه ئه رهکهکانیان ئه نجام دهن. و اتا له بنجدا یهکن و له سیمادا جیاوازن.

ئهه باسه لیکۆلێنه وهییکی بهراوردیهه. ههندی لایهنی ئاماژە له زمانی کوردی و ئینگلیزیدا دهخاته روو و بهراوردیان دهکات به هوی خشتهکانهوه. باسه که به ئه نجام و لیستی سه رچاوهکان کوتایی دئ.

وشه سه رهکییهکان: ئاماژە - زه مینه - واتاسازی - بهراوردی

الملخص

التعيين في اللغتين الكوردية و الانكليزية

التعيين deixis مصطلح تستخدم في التحليل اللغوي ، يعني (الإشارة الى) ، يأتي من اليونانية القديمة بمعنى (التأشير أو العرض) ، تشير الى الشخص أو الزمن أو المكان أو الموقف الذي يتحدث عنه المتحدث. يتم التعبير عنه عن طريق الضمائر الشخصية ، وظروف الزمان و المكان والإشارات و التوضيحات وغيرها من العبارات. التعيين سمة شمولية Universal لجميع اللغات الانسانية ، تتطابق في الجوهر وتختلف في المظهر. هذا البحث يتناول ظاهرة التعيين في اللغتين الكوردية و الانكليزية. لتبيان اوجه التشابه والاختلاف بينهما في هذا المجال بجداول توضيحية. يتوصل الباحث الى جملة من الاستنتاجات مع عرض للمصادر المعتمدة.

الكلمات الدالة: التعيين - التداولية - الدلالة - المقارن

بەبەرھەمی ئەندامانی جەستەى مرۆف لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا

م. ی. سیروان عەبدوڵلا ئەحمەد

بەشى كوردی _ فاكهلتی پەرۆردە _ زانكۆی سۆران

Sirwan.ahmed@soran.edu.iq

پوخته

ئەم تویژینهوه تیشك دهخاته سەر دەرخیستنی رێژەى بەرھەمداری ئەندامانی جەستەى مرۆف لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا، ئامانجى تویژینهوهکە ئەوەیە بەرھەمداری ئەم پرۆسە زمانییە بسەلمینیت، لە لایەک ئەو ئەندامانە دەستتیشان دەکات، کە بەشدارن لەم پرۆسەیدا، لە لایەکی ترەوه رێژەى بەشدارى ھەر یەک لە ئەندامەکان دەستتیشان دەکات لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئیدیۆمدا.

تویژینهوهکە لە ژێر پۆشنایى رێبازى وەسفی ئامارى ئەنجامدراوه، جگە لە پێشەکی و ئەنجامەکان لە دوو بەش پیکھاتوو، لە بەشى یەکەمدا باس لە دیاردەى بەبەرھەمی و ئیدیۆم کراوه، لە بەشى دووەمدا باس لەو ئەندامانەى جەستەى مرۆف کراوه کە بەشدارن لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئیدیۆمدا، رێژەى بەبەرھەمی ھەر یەکیکیان دەستتیشان کراوه.

لە ئەنجامى ئەو تویژینهوهیدا بەو ئەنجامە گەشتین، کە (۲۳) ئەندامى جەستەى مرۆف بەشدارى دەکەن لە بەرھەمھێنانى (۳۱۹) ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا، چالاکترین ئەندام بریتییه لە (دەست)کە بەرێژەى (۱۹.۴۴٪) بەشدارە لە پیکھێنانى ئیدیۆمەکاندا، (قورگ) سستترین ئەندامى جەستەى مرۆف، تەنھابە رێژەى (۰.۶۳٪) بەشدارە لە بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا.

وشە سەرھەکییەکان: بەبەرھەمی، ئیدیۆم، پر بەرھەم، نیمچە بەرھەم،

بیتەرھەم.

پیشەكى

ئەم توێژینەوھىە تیشك دەخاتە سەر ناساندنى دياردەى بەبەرھەمی ئەندامانى جەستەى مرۆف و پۆلیان لە بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى كوردیدا، ھەولیکە بۆ پوونکردنەوھى ئەم دياردە زمانییە و دەرختى رێژە و ئاستى بەشداری ئەندامە جیاوازەکانى جەستەمان لەم بوارەدا.

گرنگى توێژینەوھەكە

بەبەرھەمی دياردەھىەكى بەرچاوى ھەموو زمانیکە، ئەم دياردەھىە لە زمانى كوردیشدا دەبیندریت، گرنگى توێژینەوھەكە لەوھدا بەرچاوى دەكەوێت، كە لایەنىكى گرنگى ئەم دياردە زمانییە شیدەكاتەوھ، داتا و ئامارى ورد دەخاتە پوو سەبارەت بەم دياردەھىە لە زمانى كوردیدا.

ئامانجى توێژینەوھەكە

توێژینەوھەكە ئامانجى ئەوھىە لە لایەكەوھ دەستنیشانى ئەم ئەندامانەى جەستەى مرۆف بكات، كە بەشداری دەكەن لە بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى كوردیدا، لە لایەكى ترەوھ ئامانجانە رێژەى بەشداری و ئاستى بەرھەمدارى ئەندامەكان دەستنیشان بکەین لەم بوارەدا.

كەرستەى توێژینەوھەكە

كەرستەى توێژینەوھەكەمان بریتییه لە زارى كوردى ناوھراست، واتە ئیدیۆمەكانى ئەم زارە دەستنیشان كراون، بە مەبەستى خستنەپووى ئاستى بەبەرھەمی ئەندامەكانى جەستەى مرۆف لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئیدیۆمدا، پشت بەستراوھ بە (فەرھەنگى ئیدیۆم لە زمانى كودیدا) لە نووسینى (عەبدولوھاب كانهبى شەریف) ئەم فەرھەنگە وەك نمونەى لىكۆلینەوھەكەمان دەستنیشان كراوھ رێژە و ئاستى دووبارەبوونەوھى ئیدیۆمەكان لەم فەرھەنگە وەرگیراوھ.

رێبازی توێژینه وه که

له م توێژینه وه یه دا پهیرهوی رێبازی وه سفی ئاماری کراوه.

پرسیاره کانی توێژینه وه که:

توێژینه وه که دهیه ویت وه لامي ئەم پرسیارانهی خواره وه بداته وه:
_ کام له ئەندامانی جهستهی مرۆف به شدارن له به رهه مهینانی ئیدیۆم له زمانی کوردیدا؟
_ رێژهی به شداری ئەندامانی جهستهی مرۆف له م بواره دا له چ ئاستیکدايه، چالاکترین و سستترین ئەندامی جهسته مان کامه یه له م پرۆسه یه دا؟

ناوه روکی توێژینه وه که:

توێژینه وه که مان له پیشه کی و دوو به ش پیکهاتوه، له به شی یه که مدا باسی دیاردهی به به رهه می و ئیدیۆم کراوه، له به شی دووه مدا تیشک خراوته سه ر ده ستنیشانکردنی ئەو ئەندامانهی جهستهی مرۆف، که به شدارن له به رهه مهینانی ئیدیۆمدا، ههروه ها رێژهی به شداری هه ر یه که یان له م بواره دا خراوته په روو. دواتر ئەنجامه کانی توێژینه وه که خراونه ته په روو، ئینجا ئەو سه رچاوانه ی، که سوودیان لی وه رگیراوه ریزکراون. له کو تاییدا پوخته ی توێژینه وه که به زمانی عه ره بی و ئینگلیزی خراوته په روو.

(۱) به به رهه می له ئیدیۆمدا

له به شی یه که مدا تیشک خراوته سه ر ناساندنی زاواوه کانی به به رهه می و ئیدیۆم، که خو ی له دوو ته وه ره دا ده بینیته وه، له ته وه ره ی یه که مدا به به رهه می به گشتی و به به رهه می زمانی باسی لیه کراوه، له ته وه ره ی دووه مدا ئیدیۆم و واتای ئیدیۆمی خراوته په روو.

۱_۱) چه مک و ناساندنی به به ره می له زماندا

له م ته وه ره دا باس له چه مک و ناساندنی به به ره می کراوه، دواتر دیاردهی به به ره می مۆرفۆلۆژی و پلهکانی به به ره می خراونه ته پروو.

۱_۱_۱) چه مکی به به ره می

به به ره می له گشت بوارهکانی ژياندا رهنگه داته وه، واته (به به ره می له سه رجه م بوار و زانسته جیا جیاکاندا، واتایه کی گشتی ده به خشیت، واته سنوور و چوارچیوهیه کی فراوانی هیه و ته نیا به زانستیکی تایبه ته وه نه به ستراوه ته وه) (سعید، ۲۰۱۳، ۸). بۆ نمونه له بواری کشتوکالدا کاتیک جوتیاریک، تویشووی ساله که کۆده کاته وه سوودیکی زۆر باشی ده ستخستوو له ئه نجامی ئه وه و له ماندوو بوونه که ی به ره مدار بووه. هاوشیوهی بوارهکانی تر ئه م دیاردهیه له زمانیشدا به دیده کریت، سه ره رای ئه وهی ده میکه زمانه وانان ئه وه یان سه له ماندوو، که هیچ زمانیک له زمانیکی تر پیشکه وتوو تر نییه، به لکو هه موو زمانهکانی جیهان له بنه رته دا یه کسانن، ئه ویش به وهی، که هه ر زمانیک له کۆمه لیک ده نگ پیکدیته و له ئه نجامی لیکدانی ئه م ده نگانه ش برگه و له ئه نجامی لیکدانی برگه کانیش مۆرفیم و وشهکانی زمان به ره مه ده هینن، دواتر له ریگه ی خستنه ته کیه کی وشهکانی زمان پرسته دیته بوون، له ریگه ی ده ربڕینی چهند پرسته یه کیش ئاخیه ر ئه وه په یامه ی، که هه یه تی له چوارچیوهی ده قیکدا ده یخاته پروو، ئه م دیاردهیه ش له هه موو زمانهکانی جیهاندا هاوشیوهیه، واته له پرووی پیکهاتنه وه زمانهکانی جیهان یه کسانن، به لام ئه وهی وای کردوو زمانیک شکۆدارتر بیت له زمانیکی تر ئه و بارودۆخه جیاوازهیه، که بۆ هه ر یه کیک له زمانهکان ره خساوه.

يەكك لە و دياردانەى، كە لە زماندا بەدیدهكریت بریتىيە لە بەبەرھەمى، واتە لە زمانىكدا دەكریت، لە ئاستىك يان لە لایەنىكى ديارىكراوى زمانەكەدا ئەم دياردەيە بەدیبكریت، بۆ نموونە لە ئاستى وشەسازیدا، زمانى كوردى زمانىكى بەبەرھەمە، بۆ نموونە ئەگەر سەيرى پيشگى وشەدارپژى /بى/ بکەين كاتىك، كە دەچیتە سەر مۆرفىمىك زۆربەى كات سىمايەكى نەرىنى بە وشەكە دەبەخشیت، بۆنموونە: (بیریز، بیهیز، بیههست، بیهوش، بیغەم، بیتاوان ...)، بەلام لە زمانى كوردیدا لەبەرانبەر ئەم مۆرفىمە بەندەدا چەند مۆرفىمىكى جیاواز بوونيان هەيە، كە لەبەرانبەر مۆرفىمەكە دەوستان و دەبن بە دژواتا بۆى، وانا سىمايەكى ئەرىنى بە وشەكە دەبەخشن، بۆ نموونە /بە/ لە وشەكانى (بەریز، بەهیز...)، /يار/ لە وشەكانى (هەستیار، هۆشیار...)، /بار/ لە وشەكانى (غەمبار، تاوانبار...) لەمەوه بۆمان دەردەكەویت كە مۆرفىمى وشەدارپژى /بى/ بە بەراورد بە مۆرفىمە دژواتاكانى بەرھەمدارترە چونكە بەكارھێنانى زۆر لەوان زیاترە لە زمانى كوردیدا.

۱_۱) ناساندنى بەبەرھەمى لە بواری زماندا

زاراوهى بەبەرھەمى (productivity) بۆ يەكەم جار لەسالى ۱۸۳۸ لەلایەن (dietz) هوه بەكارھاتوو، دواتر چەندان زمانەوانى ترى وەكو: یەسپرسن، گریم، كایجۆفسكى، نایرۆپ، زاراوہكەيان بەكارھێناوہ (كانەبى، قادر، ۲۰۱۸، ۵۸). سەبارەت بە ناساندنى بەبەرھەمى لە لایەن زمانەوان و توێژەرانیەوه، پیناسەى جۆراوجۆر بۆ ئەم دياردەيە خراوەتەرۆو، ئەم جۆراوجۆرىيەش بۆ سروشتى دياردەكە دەگەریتەوه، چونكە دياردەيەكى پەيوەندیدارە بە بوارە جۆراوجۆرەكانى ژيان بەگشتى و ئاستە جیاوازەكانى زمان بەتایبەتى. لێرەدا چەند پیناسەيەکیان دەخەینەرۆو:

دیئید کریستال ده لیت: به به ره می بریتیه له (چالاکه به کارهینانی زمان له قسه کردن و نووسین و به کارهینانی هیماکاندا) (Cristal,1992,314).

که تامبا پپی وایه: به به ره می زمانی دیاردهیه کی گریدراره به کاته وه، ده کری دیاردهیه کی زمانی به ره مداربیت له قوناغیکی دیاریکراودا، به لام به تیپه ربوونی میژوو ئه م توانایه ی له دست بدات و بیت به دیاردهیه کی بیه ره م، به پیچه وانه وه (Katanba,1993,67).

به بروای چۆمسی به به ره می بریتیه له: (به ره مهینانی رسته و ده برپاوی نوپی زمانی له سه ر بنه مای چهند یاسا و ریسایه کی سنووردار و دیاریکراو، که ئه مهش تاییه تمه ندیه کی گرنگی زمانی مروّفه و له م بواره دا مروّف داهینه ره). (مسته فا، ۲۱، ۲۰۱۹).

دلیر صادق و سامی حوسین، له توژیینه وه که یاندا به ناو نیشانی (به به ره می پرۆسه ی لیکدان له زمانی کوردیدا) پینان وایه: (به به ره می تاییه تمه ندیه کی زمانی مروّفه و له زمانی گیانه وه رانی دیکه دا نییه، به جوریک مروّف به هوی ئه و توانا و سیسته مه زمانیه ی له میشکیدا هیه، ده توانیت کۆمه لیک کرده ی لیکدانی دانه کانی زمان له ئاسته جیاوازه کاندا ئه نجام بدات و به ریژه ی جیاواز فورمی نوئی به واتای نویره به ره م بهینیت) (کانه بی، قادر، ۵۹، ۲۰۱۸).

دانا ته حسین و ژینۆ به ختیار له توژیینه وه که یاندا به ناو نیشانی (به به ره می گیره که وشه دارپژه کانی چاوگ له شیوه زاری هه ورامیدا) ده لین: به به ره می ریژه ی توانای که رسته زمانیه کان له به ره مهینانی که رسته ی نوئی به پپی ریسا و یاساکانی زمانه که ده گه یه نیت (محمد، هاشم، ۷۳، ۲۰۲۰).

به وردبوونه وه له م پیناسانه ی سه ره وه، ده توانین بلین: به به ره می زمانی بریتیه له چالاکه یه که زمانیه کان له به کارهیناندا.

۱_۱_۲_۱) بەبەرھەمی مۆرفۆلۆژى

كاتىك سەيرى ئاستى مۆرفۆلۆژى دەكەين دەبىنين يەكئىكە لەو ئاستانەى زمان، كە زۆر بەروونى دياردەى بەبەرھەمی تيايدا بەرچاو دەكەوئیت، ھەر لە رېژەى بەكارھێنانى وشە و مۆرفىمەكانىيەو بەگرە تاكو دەگاتە رېژەى بەكارھێنانى رېگاكانى دروستکردنى وشە لە زماندا. بۆ نموونە ئەگەر سەيرى بەكارھێنانى وشە و مۆرفىمەكانى زمان بەكەين لە بوارە جۆراوجۆرەكان و لاى چىنە جياوازەكانى كۆمەلگا بۆمان دەردەكەوئیت، كە ھەندىك وشە و مۆرفىمى زمان بەكارھێنانى چالاك و فراوانترىان ھەيە بە بەراورد بە بەشىكى تريان، بۆ نموونە ئەگەر سەيرى وشەكانى (ئاو، نان، مندال، باوك...) بەكەين، دەبىنين رېژەى بەكارھێنانى زۆر فراوانە و لەلایەن ھەموو چىن و توئژە جياوازەكانەو بەكاردەھىندىن بەھوى پەيوەستبوونى راستەوخوى ئەو وشانەو بە ژيانى ھەموو چىن و توئژەكانى كۆمەلگا، بەلام لە بەرانبەردا وشەكانى وەكو: (مۆرفىم، فۆنىم، مايكرۆ بايۆلۆژى، قەوزە...) رېژەى بەكارھێنانى لە كۆمەلە وشەى پيشوو كەمترە بەھوى ئەوھى ئەم وشە و زاراوانە پەيوەستن بە بوارىكى ديارىكراو و لەلایەن ھەموو چىن و توئژەكانى كۆمەلگادا بەكار ناھىندىن. ئەمەش بۆمان رپوندەكاتەو، كە رېژەى چالاكى بەكارھێنانى وشە و مۆرفىمەكانى زمان لەگەل يەكترى جياواز دەبئت لە چوارچىوھى كۆمەلگادا. لە لایەكى ترەو كاتىك سەيرى پرۆسە مۆرفۆلۆژىيەكان دەكەين زۆر بەروونى دياردەى بەبەرھەمی مۆرفۆلۆژى بەرچاو دەكەوئیت ھەندىك پرۆسەى مۆرفۆلۆژى زۆر چالاك و بەرھەمدارن بەلام بەشىكىان ناچالاك و كەم بەرھەمن، بۆ نموونە لە زمانى كوردىدا (ياساى "ناو + پاشگر" ياسايەكى مۆرفۆلۆژى بەبەرھەمە و دەتوانئت لەگەل زۆربەى دانەكانى زماندا وشەى نوئ دابريژئت، بۆيە ياسايەكى بەبەرھەمە، بەلام ياساى "پيشگر + ناو" بۆ دارشتنى وشەى نوئ، ھىندەى ئەو ياسايەى

سەرھوہ بەبەرھەم نىيە) (سعيد، ۱۵، ۲۰۱۳). بەلام دەكرىت لە ئەنجامى گۆرانى قوناغەكانى گەشەسەندنى زمان ئەم دياردەيش گۆرانى بەسەردا بىت.

بە شىوہىەكى گشتى لە زۆربەى ليكۆلینەوہكاندا بەبەرھەمى وەكو دياردەيهەكى مۆرفۆلۆژى سەيرىكراوہ. (ئەحمەد، ۱۰، ۲۰۱۰). واتە لە ئاستى مۆرفۆلۆژىدا دەكرىت دانەيهەكى مۆرفۆلۆژى زۆر بەرھەمدارتر بىت لە دانەيهەكى تر، شىيانى ئەوہى ھەيه بەرپژەيهەكى بەرز بەكار بەھىندرىت لە زماندا بە بەراورد لەگەل دانەيهەكى ترى مۆرفۆلۆژى (Aronoff, Fudeman, 2011, 228).

۱_۲_۱) پلەكانى بەبەرھەمى

يەكە زمانىيەكان بە رېژەى جياواز بەشدارن لە پرۆسە جياوازهكانى زماندا (بەبەرھەمى لە زمانى مرۆفدا، ئاماژە بە تواناى سروشتى مرۆف دەكات لە كردەى ليكدان و خستەپالى كەرستە و دانەى ئاستە جياوازهكاندا، بەپى چەند ياسايىكى تايبەت و ديارىكراو، كە لە مېشكدا ھەلگىراون، ئەم ياسايانەش ھەندىكيان ژمارەيهەكى زۆر يەكەى نوئ بەرھەمدىن ھەندىكيشيان بە پىچەوانەوہ، بوونى ئەم جياوازيەش بەشىوہىەكى گشتى بەبەرھەمى و بىبەرھەمى ياساكانى زمانە) (سعيد، ۱۰، ۲۰۱۳). واتە پرۆسەيهەكى مۆرفۆلۆژى دەكرىت پربەرھەم يان بىبەرھەم بىت، ئەمەش رووندەبىتەوہ لە رادەى بەكارھىتانيان لە دروستكردى وشەى نويدا (Bauer, 1983, 100).

بەبەرھەمى مۆرفىمىكى زمان پەيوەستە بە رېژەى چالاكى و ئاستى بەشدارىكردى مۆرفىمەكە لەگەل زۆرتري بناغەدا و رادەى چەند بارەبوونەوہى لەگەل زۆرتري بناغەدا (مستەفا، ۴۱، ۲۰۱۹). كاتىك سەيرى گىرەكى رىزمانى كۆكردەوہ /ان/ دەكەين بە بەراورد بە ئەلومۆرفەكانى كە برىتين لە /ھات، جات، وات/. دەبىنين /ان/

بەکارھێنانىكى زۆر فراوانى ھەيە و مۆرفىمىكى پىر بەرھەمە بەلام ئەلومۆرفەکانى تىرى زۆر بىبەرھەمن و بەکارھێنانىكى زۆر كەمىيان ھەيە.

سەبارەت بە پلەکانى بەبەرھەمى (Bauer) سى پلە دەستىنشان دەكات كە برىتىن لە (پىر بەرھەم، نىمچە بەرھەم، بىبەرھەم). (Bauer,2001,16).

۱_۱_۲_۱) پىر بەرھەم

دانەيەكى زمان پىر بەرھەم دەبىت ئەگەر ھاتو لە چوارچىوہى زمانەكەدا بەکارھێنانىكى فراوانى ھەبىت، تواناى دووبارەبوونەوہى ھەبىت لەگەل زۆرتىر بناغەدا، واتە چالاكى و رادەى بەکارھێنانى ئەم دانە زمانىيە وادەكات، كە وەك دانەيەكى زمانى پىر بەرھەم دابندىت لە زماندا. بۆ نموونە ئەگەر سەيرى پرۆسەى پۆلگۆرىنى ناو بکەين بۆ ئاوەلناو، دەبىن گىرەكى /بى/ رۆلىكى چالاك دەگىرىت لەم پرۆسەيەدا تواناى دووبارەبوونەوہى ھەيە لەگەل زۆرتىر بناغەدا وەك: (بىھۆش، بىھىز، بىخەم، بىسۆز، بىسوود، بىتام...) بەلام لە ھەمان پرۆسەدا گىرەكى /ين/ بەکارھێنانىكى ناچالاكى ھەيە، تەنيا لەگەل چەند بناغەيەكى وەك: (رەنگىن، شەرمىن) دووبارە دەبىتەوہ. ئەمەش بۆمان دەسەلمىت، لە پرۆسەى پۆلگۆرىنى ناو بۆ ئاوەلناو گىرەكى /بى/ گىرەكىكى پىر بەرھەمە بەلام گىرەكى /ين/ لەم پرۆسەيەدا گىرەكىكى كەم بەرھەمە.

۱_۱_۲_۲) نىمچە بەرھەم

بەشىك لە دانە زمانىيەكان ئاستىكى ناوەندىيان ھەيە لە پرۆسە زمانىيە جياوازەكاندا، ئەم جۆرە دانە زمانىيانە بە نىمچە بەرھەم ھەژمار دەكرىن لە زماندا. بۆ نموونە كاتىك سەيرى ئەو گىرەكانە دەكەين، كە بەشدارن لە بەرھەمھێنانى ناوى پىشە لە زمانى كوردىدا بەشىكىيان

ئاستىكى مامناوەندیان ھەيە لەم پرۆسەيەدا بۆيە بە نيمچە بەرھەم دادەندرين، لەم بوارەدا كاتىك سەيرى گيرەكى /وان/ و گيرەكى /كار/ دەكەين، گيرەكى /وان/ لەگەل زۆرترين بناغەدا دووبارە دەبیتەو، وەك: (مەلەوان، باخەوان، فرۆكەوان، پاسەوان، زمانەوان، كارەوان، گاوان، كەشتیوان...)، بەلام گيرەكى /كار/ لە پرۆسەى دروستکردنى ناوى پيشە لە زمانى كوردیدا بەكارھینانىكى مامناوەندی ھەيە لەگەل چەند بناغەيەكى وەك: (خويندكار، ساختەكار، شانۆكار، كرىكار، نمایشكار، پيشكەشكار...) دووبارە دەبیتەو. واتە كاتىك ئەم دوو گيرەكە لەگەل يەكتر بەراورد دەكەين بۆمان دەردەكەویت، كە گيرەكى /وان/ گيرەكىكى پر بەرھەمە، بەلام گيرەكى /كار/ گيرەكىكى نيمچە بەرھەمە.

١_٢_٣) بيبەرھەم

ئەم دانە زمانىيانە لەخۆ دەگریت، كە رادەى بەكارھینانىان زۆر بەكەمى بەرچاوەكەویت، ناتوانن بەرپژەيەكى بەرز و لە دەوروبەرى جياوازدا دووبارە ببنەو، ئەمەش وادەكات، بە دانەى بيبەرھەم ھەژمار بكرين لە زماندا. كاتىك سەيرى ئەم گيرەكانە دەكەين/ھات، وات، جات/، كە بۆ كۆكردنەو بەكاردین لە زارى كوردی ناوھراستدا، دەبينین بەكارھینانىكى زۆر كەمیان ھەيە تەنيا لەگەل چەند وشەيەكى وەك: (ميوەجات، ديھات، سەوزەوات، شووشەوات) بەكار دەھیندريين بۆيە بە بيبەرھەم دادەندرين لە زمانى كوردیدا.

١_٢) ئیدیۆم و واتاكەى لە زماندا

ئیدیۆم لە گشت زمانەکانى جیھاندا بەرچاوەكەویت و بەكارھینانىكى بەرچاوى ھەيە لە چوارچيۆھى زماندا، لەم تەوھردا تيشك دەخەينە سەر چەمك و ناساندنى ئیدیۆم و واتای ئیدیۆم لە زماندا.

١_٢_١ ناساندنى ئىدیۆم

ئىدیۆم دانەىھەكى زمانى لیلە و پیناسە و تیروانىنى جیاواز لەخۆ دەگریت، لیرەدا چەند پیناسەىھەكى ئىدیۆم دەخەینەپوو:
تراسك دەلیت: ((ئىدیۆم دەربرىنیکە لە دوو وشە، یان زیاتر پیکهیت، واتاکەى لە کەرته پیکهیتەرەکانییهوه دەست ناکەویت)) (Trask,1993,132).

کریستال لە بارەى ئىدیۆمەوه دەلیت: ئىدیۆم چەمکیکە واتایەكى تاییهتی هەیه، لە بواری ریزمان و لیکسیکولوژیدا بەکار دیت، واتاکەى لە پرووی سینتاکس و واتاسازییهوه سنووردار دەکریت، وەك یەكەىھەكى یەگرتوو ئەرك دەبینن (Cristal,2008,236).

محەمەد مەعرووف فەتاح پى وایه: ((بریتییه لەو تیکهلی و تیکچرژانەى، كە ئاسایى دوو وشە یان زیاتر پیکى دینن. ئەو واتایەكى كە دیتە کایهوه لە ئەنجامى ئەو تیکهلییهوه لە واتای کەرتهکانهوه یان پەيوەندى ریزمانى ئەم کەرته پيشبینى ناکریت)) (فەتاح، ١٦٧، ٢٠١٠).
فەتاح مەمە دەلیت: ((ئەو دەربرىنانەن كە لە روالەتدا دانەى ریزمانین، بەلام لە ژیرەوه زردانەى واتاسازین، لە سەرى ریکەوتوون و خویان لە زماندا چەسپاندوو)) (عەلى، ٣٨، ١٩٩٨).

بەسوود وەرگرتن لەم پیناسانەى سەرەوه دەتوانین بلیین ئىدیۆم دانەىھەكى زمانییه، واتایەكى تاییهتی هەیه، واتاکەى لە کوی گشتى واتای دانە پیکهیتەرەکانییهوه بەدەست ناهیندریت، بەلكو واتای دیاریکراو و تاییهت بەخوی هەیه.

٢_٢_١ واتای ئىدیۆمى

واتای ئىدیۆم وەك واتای وشە ئاساییهکانى تری زمان بە ئاسانى خوی بەدەستهوه نادات و پيشبینى ناکریت. واتە (چەمكى ئىدیۆم و واتا و رەهەندەکانى بە ئاسانى خوی بەدەستهوه نادات) (کەریم،

عەزیز، ۹، ۲۰۲۰). ئەوئەش ئەو دەگەيەنیت، تیگەيشتن لە واتای ئیدیۆم دەگەریتەووە بۆ ئاستی رۆشنییری و شارەزایی گوینگر لەبەرئەووەی، یەکیک لە تاییبەتمەندییەکانی ئیدیۆم ئەووەی، کە پێویستە لە یادگەدا ھەلبگیریت (حسەین، ۲۱۸، ۲۰۱۱). واتە واتای ئیدیۆم، تارادەییەکی زۆر، سنووردار و جیگیر و دیاریکراو و ناتوانی وەکو (میتافۆر)، بەپێی دەورووبەر و بابەت، لیکدانەووەی جیاوازی بۆ بکریت)) (شەمس، ۹، ۲۰۱۷). واتای ئیدیۆم بە زانیی واتای کەرتە پیکھینەرەکانییەو بەرجەستە نابییت، چونکە ئیدیۆمەکان لە چوارچێوھی زماندا واتای جیگیر و تاییبەت بەخۆیان ھەیە. واتای ئیدیۆم لە فەرھەنگ و دانە زمانییە پیکھینەرەکانییەو بەرجەستە ناکریت، بەلکو واتاکەى لە کلتور و دەورووبەری نافەرھەنگییەو پوونددەبیتەووە. (کەریم، عەزیز، ۱۰، ۲۰۲۰؛ حسەین، ۴۹، ۲۰۰۹؛ حسەین، ۲۱۹، ۲۰۱۱). بۆ نمونە کاتیکی سەیری ئیدیۆمی (زمان درێژ) دەکەین لە رێگەى واتای فەرھەنگی وشە پیکھینەرەکانییەو نەگەین بە واتای ئیدیۆمەکە، بەلکو ئیدیۆمەکە واتاییکی تاییبەتی ھەیە جیاوازی لە واتای فەرھەنگی وشەکانەو، کە بەکەسیک دەوتریت، کە چەنەباز و زۆربلای بیت و زیاتر لە ئەندازەى خۆی لەسەر بابەتە جۆراوچۆرەکانەو قسە بکات. ئەمەش ئەو دەگەيەنیت، کە لەرێگەى واتای فەرھەنگی وشەکانەو نەگەین بە واتای ئیدیۆمەکانی زمان بەلکو بەمەبەستی تیگەيشتن لە واتای ئیدیۆمی پێویستە پشت بە پاشخانی رۆشنییری خۆمان و فەرھەنگی تاییبەتی ئیدیۆم ببەستین، چونکە واتای ئیدیۆم لە واتای کەرتە پیکھینەرەکانی گەورەترە، واتای وشەکان بەرەو واتای ئیدیۆمەکە نامانبات، زۆجار رینگەشمان لێ ھەلە دەکات (فەتاح، ۱۷۵، ۲۰۱۰).

٢) ئاستى بەشدارى ئەندامانى جەستەى مرۆڤ لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیۆمدا

لەم بەشەدا تیشك دەخریتە سەر دەستنیشانکردنى رێژەى بەشدارى ئەندامانى جەستەى مرۆڤ لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیۆم لە چوارچێوەى زمانى كوردیدا، كاتىك سەیرى ئىدیۆمەكانى زمانەكەمان دەكەین بۆمان دەردەكەوێت، ئەندامە پیکهینه رەكانى جەستەى مرۆڤ رۆلىكى كارايان ھەيە لەم روانگەيەو. دەبينین چەندین ئەندامى جەستەمان رۆليان ھەيە لە دروستکردنى ئىدیۆم لە زمانى كوردیدا. دەبينین: (زمان ، دەست...) بەشدارن لە بنيادنانى چەندین ئىدیۆم لە زمانەكەماندا بۆ نموونە ئىدیۆمەكانى (زمان پيس، زمان دريژ، زمان شيرين، زمان شر، زمان دراو، دەست لى شوشتن، دەست و پى سپى، دەستپاك، دەست كورت، دەست پيس، دەست بەستراو، دەست بەتال...) ئەمانە و چەندین ئىدیۆمى تر بە بەشدارى ئەندامانى جەستەى مرۆڤ بەرھەم ھاتوون لە زمانەكەماندا. ئەمەش بۆمان رپوون دەكەتەو، پرۆسەى بەشدارى ئەندامانى جەستەى مرۆڤ لە دروستکردنى ئىدیۆمدا، پرۆسەيەكى بەبەرھەمە. لەم روانگەيەو توێژینەو دەكەمان تەرخانكردوو بۆ دەستنیشانکردنى ئاستى بەرھەمەدارى ئەندامانى جەستەمان لە دروستکردنى ئىدیۆمدا. بەمەبەستى دەرکەوتنى رێژەى بەشدارى ئەندامە جياوازەكانى جەستەى مرۆڤ لەم پرۆسەيەدا. فەرھەنگى (فەرھەنگى ئىدیۆم لە زمانى كوردیدا) لە نووسىنى (عەبدولوھاب كانەبى شەریف) وەك نموونەى لىكۆلینەو دەكەمان دەستنیشانكراو و ئىدیۆمەكان و رێژەى دووبارەبوونەو ھەيان لەم فەرھەنگە وەرگىراو. واتە ئەو ئەندامانەى جەستەى مرۆڤ، كە بەشدارى دەكەن لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیۆم لە زمانى كوردیدا دەستنیشان كراون، بۆ ئەم مەبەستە ھەر ئەندامىك، كە ئەم رۆلەى بينیبت وەرگىراو و چەند نموونەيەكى بۆ خراو تەروو. بەمەش

ژمارەى ئەم ئەندامانەمان بۆ ئاشکرا دەبیت، کە بەشدارن لە بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا. لەلایەکیترەوہ ریژەى دووبارەبوونەوہى ھەر ئەندامیک لەبەرھەمھێنانى ئیدیۆمدا دەستتیشانکراوہ. بۆ ئەم مەبەستە ریژەکە لەو فەرھەنگە وەرگیراون، کە کراوہ بە نمونەى لیکۆلینەوہکەمان، ریژەى بەکارھێنانى ئەندامە جیاوازەکان بەپشتبەستن بە فەرھەنگەکە خراوہتەرۆو.

٢_١) سەر

یەکیکە لە ئەندامەکانى جەستەى مرۆف، کە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى چەند ئیدیۆمیکدا دەکات لە زمانى کوردیدا. وەک: (سەر بڵند، سەر شۆر، سەر بەھەش، سەر سووک، سەر ھەلگرتن...). بە گشتى ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (٢٩) ئیدیۆمدا کردووە، کە ریژەى (٩.٠٠٩٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدەھینیت.

٢_٢) لووت

ئەندامیکە لە ئەندامەکانى جەستەى مرۆف، بەشدارى لە بنیادنانى چەند ئیدیۆمیکدا دەکات لە زمانى کوردیدا. وەک: (لووت بەرز، لووت بپراو...). ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (٧) ئیدیۆمدا کردووە، کە ریژەى (٢.١٩٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدەھینیت.

٢_٣) جەرگ

یەکیکی تر لە ئەندامەکانى جەستەى مرۆف، کە بەشدارە لە بەرھەمھێنانى ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا بریتییە لە جەرگ، بەشدار دەبیت لە بەرھەمھێنانى چەند ئیدیۆمیکدا. لەوانە: (جەرگ بپ، جەرگ سووتان، بەجەرگ، بیجەرگ...). ئەندامەکە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (٧) ئیدیۆمدا کردووە، کە ریژەى (٢.١٩٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدەھینیت.

۲_۴) چاۋ

چاۋ رۆلىكى گرنىگ دەبىنىت لە بەرھەمھێنانى ئىدىيۆم لە زمانەكەماندا، كە بەشدار دەبىت لە بەرھەمھێنانى چەندىن ئىدىيۆمى جىاوازدا. بۇ نموونە: (چاۋبرىسى، چاۋ قايم، چاۋشۆر، چاۋكراۋە، بەچاۋ، چاۋپىس...) ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۲۷) ئىدىيۆمدا كەردوۋە، كە رېژەى (۸.۴۶٪)ى كۆى گشتى ئىدىيۆمەكان پىكدەھىنىت.

۲_۵) قۆل

ئەمەش يەككى ترە لەو ئەندامانەى، كە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى ئىدىيۆم دەكات لە زمانەكەماندا، وەك: (قۆلر، قۆل شكاندن...) ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۷) ئىدىيۆمدا كەردوۋە، كە رېژەى (۲.۱۹٪)ى كۆى گشتى ئىدىيۆمەكان پىكدەھىنىت.

۲_۶) دەم

ئەندامىكى جەستەى مرۆفە رۆلىكى چالاك لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدىيۆمدا دەگىرپىت لە زمانى كوردىدا. بۇ نموونە: (دەم رىژ، دەم بەردان، دەم پىس، دەم راست، دەم روت، دەم گەرم...) ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۲۳) ئىدىيۆمدا كەردوۋە، كە رېژەى (۷.۲۱٪)ى كۆى گشتى ئىدىيۆمەكان پىكدەھىنىت.

۲_۷) دەست

يەككى لە ئەندامە چالاكەكانى جەستەى مرۆف دەستە، كە توانستىكى بەرزى لە بەرھەمھێنانى ئىدىيۆمدا ھەيە لە زمانەكەماندا. وەك: (دەست و پى سى، دەستپاك، دەست كورت، دەست پىس، دەست بەستراۋ، دەست بەتال، دەستىكى لە پشته، دەست رەش، دەست كراۋە، دەستە راست، دەستە چەپ، دەستە وەستان، دەستىر، دەست بلاو...) ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۶۲) ئىدىيۆمدا كەردوۋە، كە رېژەى (۱۹.۴۴٪)ى كۆى گشتى ئىدىيۆمەكان پىكدەھىنىت.

۲_۸) زگ

ئەندامیکە له ئەندامەکانی جەستەى مرۆف، بەشدارە له بەرهەمهێنانی چەند ئیدیۆمیکدا. بۆ نمونە: (زگ سووتاو، زگ تیر، زگ دراو...). ئەم ئەندامە بەشدارى له بەرهەمهێنانی (۱۳) ئیدیۆمدا کردووە، که رێژەى (۰.۴۰۸٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدههینیت.

۲_۹) زمان

ئەندامیکى چالاکە له ژيانى مرۆفدا، پۆلیکی گرنگی له پرۆسەى بەرهەمهێنانی ئیدیۆمدا هەیه له زمانى کوردیدا. له وانه: (زمان پاک، زمان پیس، زمان درێژ، زمان شیرین، زمان شرپ، زمان دراو، زمان لووس...). ئەندامەکه بەشدارى له بەرهەمهێنانی (۲۴) ئیدیۆمدا کردووە، که رێژەى (۰.۷۰۵٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدههینیت.

۲_۱۰) دل

یهکیکه له ئەندامەکانی جەستەى مرۆف، بەشدارە له بەرهەمهێنانی چەندین ئیدیۆم له زمانەکه ماندا. وهک: (دلساف، بهدل، دلپاک، دلرهق، دل سووتاو، دل داکەتن، دل پى سووتان، دل پیس، دلتهنگ، دلرفین، دل شکاو...). ئەندامەکه بەشدارى له بەرهەمهێنانی (۲۹) ئیدیۆمدا کردووە، که رێژەى (۰.۹۰۹٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدههینیت.

۲_۱۱) پى

پى یهکیکه له ئەندامەکانی تری جەستەمان، که بەشدارى له پرۆسەى بەرهەمهێنانی ئیدیۆمدا دهکات له زمانى کوردیدا. وهک: (پى داگرتن، پى گران، پى رهش، ژیر پى کهوتن...). ئەم ئەندامە بەشدارى له بەرهەمهێنانی (۷) ئیدیۆمدا کردووە، که رێژەى (۰.۲۰۱۹٪)ى کۆى گشتى ئیدیۆمەکان پیکدههینیت.

۲_۱۲) ئەژنۆ

یەکیكى تر لە ئەندامەکانى جەستەى مرۆف، كە رۆلى بەرھەمھێنانى ئیدیۆم دەگێریت لە زمانى كوردیدا ئەژنۆیە، بەشدارە لە بەرھەمھێنانى چەند ئیدیۆمىكدا. بۆ نمونە: (ئەژنۆ شكاو، ئەژنۆ دەلەرزین...) ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۴) ئیدیۆمدا كەردووە، كە رێژەى (۱.۲۵٪)ى كۆى گشتى ئیدیۆمەكان پێكدەھێنیت.

۲_۱۳) ئیسك

ئەندامىكى جەستەى مرۆفە، رۆلى بەرھەمھێنانى چەند ئیدیۆمىك دەبێنیت لە زمانى كوردیدا. بۆ نمونە : (ئیسك سووك، ئیسك گران، ئیسك شكین). ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۶) ئیدیۆمدا كەردووە، كە رێژەى (۱.۸۸٪)ى كۆى گشتى ئیدیۆمەكان پێكدەھێنیت.

۲_۱۴) دەمار

ئەندامىكە لە ئەندامەکانى جەستەى مرۆف، بەشدارى لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئیدیۆمدا دەكات لە زمانەكەماندا. وەك: (بەدەمار، بێدەمار...) ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۳) ئیدیۆمدا كەردووە، كە رێژەى (۰.۹۴٪)ى كۆى گشتى ئیدیۆمەكان پێكدەھێنیت.

۲_۱۵) پشت

ئەندامىكى جەستەى مرۆفە بەشدارە لە بەرھەمھێنانى چەند ئیدیۆمىك لە زمانى كوردیدا. وەك: (پشت ئەستوور، پشت تىكردن، پشت پێبەستن...) ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۱۴) ئیدیۆمدا كەردووە، كە رێژەى (۴.۳۹٪)ى كۆى گشتى ئیدیۆمەكان پێكدەھێنیت.

۲_۱۶) روو:

پێكھێنەرىكى تری جەستەى مرۆف روو/رۆخسارە، بەشدارە لە بەرھەمھێنانى چەند ئیدیۆمىكى زمانەكەمان. وەك: (روو زەرد، روو سپى، روو رەش، روو سارد، روو سوور، روو شكین، روو قایم...).

ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۱۳) ئىدیۆمدا كەردوو، كە رێژەى (۴.۰۸٪) ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىتت.

۲_۱۷) سمیل

یەكیك لە پىكھینەرەكانى جەستەى مرۆف سمیلە، رۆل دەگىریت لە بەرھەمھێنانى چەند ئىدیۆمىكى زمانى كوردى. وەك: (سمیل قیت، سمیل چەوركردن...). ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۴) ئىدیۆمدا كەردوو، كە رێژەى (۱.۲۵٪) ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىتت.

۲_۱۸) شان

یەكیكى تر لە ئەندامەكانى جەستەمان، كە بەشدارە لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیۆم لە زمانى كوردیدا. وەك: (شان بە قور، شان دانەبەر، شان داخستن...). ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۷) ئىدیۆمدا كەردوو، كە رێژەى (۲.۱۹٪) ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىتت.

۲_۱۹) قورگ

یەكیكە لە ئەندامەكانى جەستەى مرۆف رۆل دەگىریت لە بەرھەمھێنانى چەند ئىدیۆمىك لە زمانى كوردیدا. وەك: (قورگ دراو، قورگ گرتن...). ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۲) ئىدیۆمدا كەردوو، كە رێژەى (۶۳.۰٪) ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىتت.

۲_۲۰) مل

یەكیكە لە ئەندامە پىكھینەرەكانى جەستەى مرۆف، كە بەشدارى دەكات لە بەرھەمھێنانى ئىدیۆم لە زمانەكەماندا. وەك: (مل پان، مل شكان، مل شوپ، مل كەچ، مل نەدان...). ئەم ئەندامە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۱۴) ئىدیۆمدا كەردوو، كە رێژەى (۴.۳۹٪) ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىتت.

۲_۲۱) گۆى

ئەندامىكە لە ئەندامەكانى جەستەى مرۆف، بەشدارى لە بەرھەمھێنانى ئىدیۆم لە زمانى كوردیدا دەكات. وەك: (گۆى لە مست، گۆى بە گۆى، گۆى لیبوون، گۆى بەل، گۆى لەق...) ئەم ئەندامە بەشدارى بەرھەمھێنانى (۹) ئىدیۆمدا كەردوو، كە رېژەى (%۲.۸۲)ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىنیت.

۲_۲۲) لاق

ئەندامىكى جەستەى مرۆفە رۆل دەبینیت لە بەرھەمھێنانى چەند ئىدیۆمىك لە زمانى كوردیدا. بۆ نمونە : (لاق شكاندن، لاق بەتەلەوہبوون، لاق چەقاندن، لاق درىژ...). ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۴) ئىدیۆمدا دەكات، كە رېژەى (%۱.۲۵)ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىنیت.

۲_۲۳) ناوك

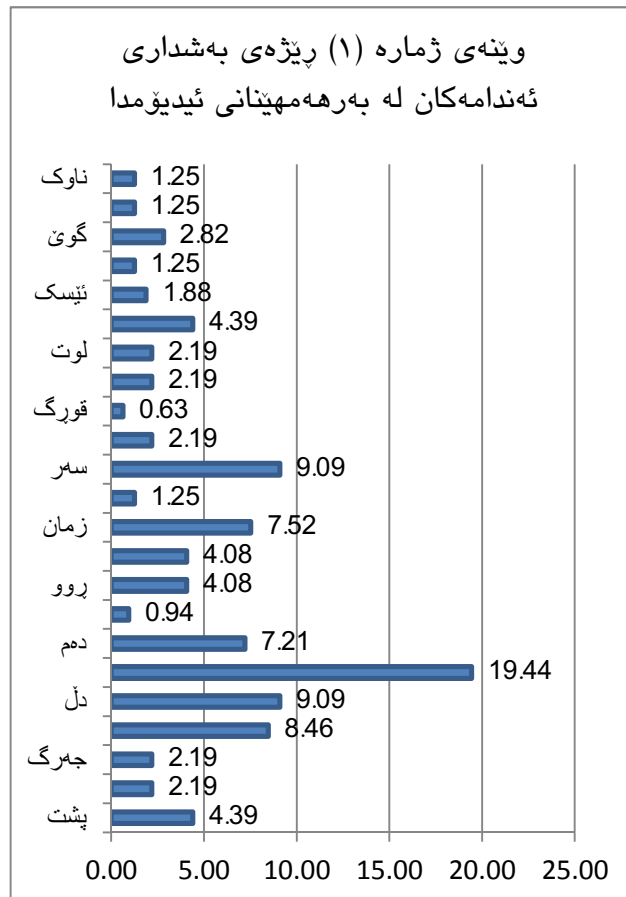
ئەندامىكە لە ئەندامەكانى جەستەمان، لە بەرھەمھێنانى چەند ئىدیۆمىكى زمانى كوردیدا بەشدارى دەكات. وەك: (ناوكم كەوت، ناوك هینانەو، ناوك گرتنەوہ...). ئەندامەكە بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۴) ئىدیۆمدا دەكات، كە رېژەى (%۱.۲۵)ى كۆى گشتى ئىدیۆمەكان پىكدەھىنیت.

لە كۆتايیدا گەيشتین بەو ئەنجامەى، كە بە گشتى (۲۳) ئەندامى جەستەى مرۆف بەشدارى لە بەرھەمھێنانى ئىدیۆمدا دەكەن لە زمانى كوردیدا. لەم خشتەى خوارەوہدا دووبارەبوونەوہ و رېژەى سەدى ھەر يەكەىك لە ئەندامەكان خراوہتەرۆو:

خشتەى ژمارە (۱) ناو، دووبارەبوونەو، رێژەى بەبەرھەمى ئەندامانى جەستەى مرۆف لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیۆمدا

پێژەى بەبەرھەمى	ژمارەى دووبارەبوونەو	ناوى ئەندامەکان	
%4.39	۱۴	پشت	۱
%2.19	۷	پى	۲
%2.19	۷	جەرگ	۳
%8.46	۲۷	چاو	۴
%9.09	۲۹	دل	۵
%19.44	۶۲	دەست	۶
%7.21	۲۳	دەم	۷
%0.94	۳	دەمار	۸
%4.08	۱۳	روو	۹
%4.08	۱۳	زگ	۱۰
%7.52	۲۴	زمان	۱۱
%1.25	۴	سمیل	۱۲
%9.09	۲۹	سەر	۱۳
%2.19	۷	شان	۱۴
%0.63	۲	قورگ	۱۵
%2.19	۷	قۆل	۱۶
%2.19	۷	لووت	۱۷
%4.39	۱۴	مل	۱۸
%1.88	۶	ئیسک	۱۹
%1.25	۴	ئەژنۆ	۲۰
%2.82	۹	گوئى	۲۱
%1.25	۴	لاق	۲۲
%1.25	۴	ناوک	۲۳
100.00	۳۱۹	کۆى گشتى	

داتا و ئامارەکانى ئەم خستەى نیشانمان دەدات، کە پرۆسەى بەشداری ئەندامانى جەستەى مرۆف لە بەرھەمھێنانى ئیدیۆمدا پرۆسەى بەبەرھەمە، کە (۲۳) ئەندامى جەستە بەشداری لە بەرھەمھێنانى (۳۱۹) ئیدیۆم لە زمانى کوردیدا. دەست چالاکترین ئەندامە، کە بە رێژەى (۱۹.۴۴٪) بەشداری لە پیکھێنانى ئیدیۆمەکاندا، قورگ سستترین ئەندامە تەنھا بە رێژەى (۰.۶۳٪) بەشداری لە پیکھێنانى ئیدیۆمەکاندا. لەم هیلکارییەى خوارەودا بەوینە رێژەى بەشداری گشت ئەندامەکان خراوەتەرۆو:

ئەنجامەکان

۱. ئەو داتایەى كە بە دەستھاتووہ بۆمان روون دەكاتهوہ، كە پرۆسەى بەشدارى ئەندامانى جەستەى مرۆف لە بەرھەمھێنانى ئىدیووما پرۆسەى كە بە بەرھەمە، چونكە بە گشتى (۲۳) ئەندام ئەم رۆلە دەبینن و بەشدارى لە بەرھەمھێنانى (۳۱۹) ئىدیووما دەكەن لە زمانى كوردیدا.

۲. دەست چالاكترىن ئەندامى جەستەى مرۆفە لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیووم لە زمانى كوردیدا، كە بە رێژەى (۱۹.۴۴٪) بەشدارى لە پىكھێنانى ئىدیووما كەندا دەكات.

۳. قورگ سستترىن ئەندامى جەستەى مرۆفە لە پرۆسەى بەرھەمھێنانى ئىدیووم لە زمانى كوردیدا، تەنھا بە رێژەى (۰.۶۳٪) بەشدارى لە پىكھێنانى ئىدیووما كەندا دەكات.

۴. بە پى رێژەى بەشدارىيان لە پرۆسەكەدا ئەندامەكانى (دەست، دل، سەر، چا، زمان، دەم، پشت، مل، روو، زگ) بە پر بەرھەم ھەژمار دەكرىن لە بەرئەوہى بە رێژەى كە بەرز بەشدارن لە پرۆسەكەدا، ئەندامەكانى (گو، پى، جەرگ، شان، قۆل، لووت، ئىسك) بە نىمچە بەرھەم دادەندرىن، چونكە بە رێژەى كە مامناوہند بەشدارن لەم پرۆسەى كەدا، بەلام ئەندامەكانى (سمىل، ئەژنو، لاق، ناوك، دەمار، قورگ) بە بىبەرھەم دادەندرىن، بەھوى كەمى رێژەى بەشدارىيان لە پرۆسەكەدا.

سەرچاوەکان

بە زمانى كوردى

- ئەحمەد، نەرمين عومەر (٢٠١٠)، بەبەرھەمى له مۆرڤولۆژىي كوردىدا، نامەى ماستەر، كۆليژى زمان، زانكۆى سلېمانى، سلېمانى.
- حسەين، شىلان عومەر (٢٠٠٩)، ئىديۆم چەشن و پىكھاتنى له زمانى كوردىدا، چاپخانەى رەنج، سلېمانى.
- حسەين، شىلان عومەر (٢٠١١)، پەيوەندى سىنتاكس و سىمانتىك له رېزمانى كوردىدا، نامەى دكتورا، زانكۆى سلېمانى، سلېمانى.
- سەعید، سازان زاھير (٢٠١٣). پىژى مۆرڤيمە دارپژەكانى بچووكردنەو و ناسكى له سازکردنى وشەى نویدا، چاپى يەكەم، چاپخانەى حاجى هاشم، ھەولێر.
- شەمس، ھىمن عبدالحمید (٢٠١٧)، پۆلینكردنى ئىديۆم بەپىي تىورى سىماكان و جۆرەكانى كەسىتى، (گۆڤارى زانكۆى كۆيە)، ژمارە (٤٣)، زانكۆى كۆيە.
- عەلى، فەتاح مامە (١٩٩٨). ئىديەم له زمانى كوردىدا، نامەى دكتورا، كۆليژى ئاداب، زانكۆى سەلاحەددین، ھەولێر.
- فەتاح، محەمەد مەعروف (٢٠١٠) لىكۆلینەو و زمانەوانىيەكان، كۆكردنەو و ئامادەكردنى: شىروان حسین خۆشناو، شىروان مىرزا قادر، چاپى يەكەم، چاپخانەى رۆژھەلات، ھەولێر.
- كانەبى، دلێر صادق، قادر، سامى حوسین (٢٠١٨)، بەبەرھەمى پرؤسەى لىكدان له زمانى كوردىدا، (گۆڤارى توێژەر) بەرگى يەكەم، ژمارە (٢)، زانكۆى سۆران.
- كەرىم، رزگار ئىسماعیل، عەزىز، تەلەت محەمەد (٢٠٢٠)، پراگماتىكى ئىديەم له زارى كوردى ناوہراستدا، (گۆڤارى ئەكادىمىيەى كوردى)، ژمارە (٤٦)، ھەولێر.
- محمد، دانا تحسین، هاشم، ژینۆ بەختیار (٢٠٢٠)، بەبەرھەمى گىرەكە وشە دارپژەكانى چاوگ له شىوہزارى ھەورامىدا، (گۆڤارى توێژەر)، بەرگى (٣)، ژمارە (١)، زانكۆى سۆران.
- مستەفا، مستەفا رەزا (٢٠١٩)، پۆلینكردنى مۆرڤيمە بەندەكان لەسەر بنەماى چالاكى و سستى ئەمرويان له زمانى كوردىدا، نامەى دكتورا، زانكۆى سلېمانى، سلېمانى.

بە زمانى ئینگىزى

- Crystal, D. (2008), A Dictionary of Linguistics and Phonetics, 6th ed, Blackwell publishing.
- Crystal, D. (1992), An Encyclopedic Dictionary of Language and Languages, First published, U.S.A .
- R. L. Trask (1993), A dictionary of Grammatical Terms in Linguistics, London and New York, Rutledge.
- Aronoff, M. and Fudeman, K. (2011), What is morphology? (Vol. 8). John Wiley & Sons.
- F. Katamba, (1993), Morphology, first Edition, New York.
- Bauer, Laurie. (1983), English Word Formation. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bauer, Laurie. (2001), Morphological productivity, Cambridge university press.

المخلص

أجزاء جسم الإنسان في عملية إنتاج الإيديوم في اللغة الكوردية

يلقي هذا البحث الضوء على نسبة مشاركة أجزاء جسم الإنسان في عملية إنتاج الإيديوم في اللغة الكوردية. هدف البحث بيان إنتاج الإيديوم، مع التركيز على مشاركة أعضاء الجسم من ناحية، ومن ناحية أخرى نسبة مشاركة كل عضو في عملية إنتاج الإيديوم.

أجري البحث في ضوء المنهج الوصفي الإحصائي. بالإضافة إلى المقدمة والنتائج يضم البحث مبحثين: في المبحث الأول تم الحديث عن إنتاج الإيديوم، والمبحث الثاني تناول تلك الأعضاء من جسم الإنسان التي تشارك في عملية إنتاج الإيديوم مع بيان نسبة مشاركة كل عضو منها.

في نهاية البحث وصلنا إلى نتيجة مفادها أن (٢٣) عضوا من أعضاء جسم الإنسان تشارك في إنتاج (٣١٩) إيديوما في اللغة الكوردية. اليد هو العضو الأكثر نشاطا حيث يشارك في إنتاج الإيديومات بنسبة (١٩.٤٤٪)، والطلق هو العضو الأضعف حيث يشارك بنسبة (٠.٦٣٪) فقط في إنتاج الإيديومات في اللغة الكوردية.

الكلمات الدالة: انتاجية، الإيديوم، كامل منتج، شبه منتج، غير منتج،

Abstract

Productivity of human organs in the process of producing idiom in Kurdish language

This study describes on represent the rate of the productivity of human organs in the process of producing idiom in Kurdish language. The aim of the research is to prove the productivity of this linguistic process; it determines the organs that participate in this process on the one hand, and the rate of participating each organ in the process of producing idiom on the other hand.

The study relied on descriptive statistics methodology. It consists of two chapters in addition to an introduction and results. The first chapter explains the phenomenon of productivity and idiom and the second chapter clarifies the organs of human participating in the process of producing idiom, the rate of each organ in the production is determined.

Consequently, the research revealed that 23 human organs contribute to producing 319 idioms in Kurdish language. The most active organ is hand which contributes to producing idioms by 19.44 percent. In contrast, throat is the least active human organ which only takes part in producing human organs by 0.63 percent in Kurdish language.

Keywords: Productivity, idiom, fully productive, semi-productive, unproductive

Sexual Violence and Psychotrauma in Roxane Gay's *An Untamed State* and Nabard Fouad's *Parrot*: A Psychoanalytic Study

Asst. Prof. Dr. Bakhtiar S. Hama
University of Sulaimani
bakhtiar.hama@univsul.edu.iq

Abstract

The History of humanity has widely witnessed violation of human rights during the wars and in the political, ethnic and religious disputes. Heartbreakingly, most of the victims are women and children. Females in general and underage girls are vulnerable to rape and sexual violence either to satisfy the lustful captors or to be used as ransom. Most awfully, in many cases, the fighting groups, terrorists and thugs target females as effective weapons against each other since in several societies women are regarded as the honor of the families, such as what happened to the Yazidi Kurds in Shngal, North of Iraq when ISIS terrorists attacked their city. The detainers think only of achieving their aims and never care about what will happen to the prey. This paper shows how the male captors rape and sexually abuse the female captives during their confinement, and more significantly to unveil how the trauma affects the victims after they get their freedom. What happens to a woman when she is taken by a group of ruthless lustful men is expectable, but how she continues is incomprehensible. The study selects two novels *An Untamed State* by Roxane Gay (2014) and *Parrot (Tutti)* by Nabard Fouad (2015) which narrate the story of women abducted and raped by their abductors. The psychological battle the women suffer from does not end in the prison

rooms, but it will continue and actually it will never end since the victims develop post-traumatic stress disorder (PTSD) and can never live a normal life thereafter. The sufferers are not criminals; they are mere victims of political and religious rage.

Keywords: political rage, sexual abuse, ISIS, Yazidi, PTSD

1. Introduction

Numerous texts are written on the miseries of women resulted from violence, abuse and rape; some survived, endured the pain and even grew stronger, while others could not tolerate the atrocities, they either died or committed suicide. This shows the brutality of the opponents and the huge impacts of the affliction, not the weakness of the casualty. Sexual violence during times of conflict and war is an inevitable crime. The calamities faced by the females during the ISIS (Islamic State in Iraq and Syria) terrorist attacks on the Iraqi cities and villages especially the city of Shangal inhabited by the Yazidi Kurds, and the armed conflicts in Congo, Rwanda, Bosnia and Chile prove the fact that men are killed, but women are raped, abused, tortured and then killed. This presents that human nature is the same in many areas and regions.

This paper focuses on the story and the lives of some women protagonists in two postmodern novels, *An Untamed State* (2014) by Roxane Gay and *Parrot* (2015) by Nabard Fouad. Gay is a female American author and Fouad is a male Kurdish journalist and writer. Both novels can be read as trauma narratives since the authors talk about the suffering of the women who are casualties of political and religious rage. The sexual violence they receive kills their souls and they become the living dead after the rape since the psychic scars cannot be healed easily. Many authors highlight the tough moments that women spend during their captivity and the story will end when

they escape, freed or die in any way, but in these two novels, the real story starts when the heroines are freed and get rid of the cages as they suffer from the traumatic events for a long time, if not the rest of their lives.

Mireille in Gay's fiction is the daughter of a businessman who is abducted and raped for thirteen days by a group of Haitian men who apparently ask for ransom, but in fact there is deep class hatred behind their actions. This is how Mireille talks about that moment when she was kidnapped, "He started to pull me out of the car roughly", "After he slapped my face, he ordered me to unlock my seat belt", "The man sneered at me, called me *diaspora* with the resentment..." (Gay 10). The italicized word 'diaspora' indicates the wrath and abhorrence these men have for this well off Haitian family who left Haiti and resettled in America, and now back for making business. The women in Fouad's are Yazidis (Non-Muslim Kurds) who were captured and raped by ISIS leaders (Amirs) for differences in religion, ethnicity, and nationality.

After her family pays the ransom, Mireille is freed. This happens at the end of Chapter twenty-three while the whole fiction is forty-three chapters, which means the last twenty chapters present the terrible psychological condition that she passes through. For her family, Mireille's freedom is everything but for herself it makes no sense because she is living in trauma and the terrible experience ruined her soul. When the Commander receives the ransom, he tells her she will be free soon but before that she should sleep with him for the last time. She is not in a position to reject this and after he finishes, she says, "You should have killed me" (Gay 165). The utterance clarifies that death is a gift for her after what they have done to her because her future life will not be easy at all and she views the coming days to be terrible as she utters, "Once upon a time, my life was a fairy

tale and then I was stolen from everything I've ever loved. There was no happily ever after. After days of dying, I was dead" (Gay 166). These heartily uttered words go precisely with Berman's (2016) statement as he says, "Traumatic events ... can disrupt ... [our] plans and alter our lives in unpredictable and sometimes permanent ways".

The situation in Fouad's *Parrot* is worse. *Parrot* (or Tutti in the Kurdish language) is the nickname of the thirteen-year-old girl who is raped by Abu Ibrahim, an Amir (ISIS leader), and died only after a few hours due to pain and internal bleeding. This story, along with, several other cases of rape and sexual abuses are told by Parcham, a Yazidi woman who escapes from one of the houses in Mousl with another woman, called Shamam. The house was owned by an ISIS leader, known as Abu Abdullah, who is from Tunis, North Africa. These two women, Parcham and Shamam, were given to him as gifts or concubines. Tutti dies in Chapter Three and Parcham escapes shortly after that, but the novel consists of eight chapters and a great bit of it is devoted to the life of the Yazidi ladies after they escaped ISIS slavery in Iraq and Syria. The stories in these two narratives draw the readers' attention to the inferno where the victims of rape and sexual violence live after they return to their families. A nightmare ends, but a worse one will follow.

2. Political and Religious Rage

Political and religious reasons are behind the internal and external conflicts. The recent conflicts in India, China, Myanmar, Sierra Leone, Iraq and Syria have both political and religious backgrounds. Consequently, rape, sexual slavery and forced marriages have become common phenomena in the aforementioned areas.

Gill Hague (2016) writes:

Rape and sexual violence during conflict are tactics that are often employed and are used to demonstrate victory, terrorise the population, break up families, and, in some instances, change the ethnic make-up of the next generation. Yet, it is a topic that is much understudied and often outrightly ignored (1).

Hague's above statement is rather concise; the combatants, or terrorists, feel triumphant when they capture women to rape them, just like a hunter when he hunts a wild animal. When it comes to lust and pleasure, the men make no difference between a female human being and a critter "the third man made me get on my knees on that filthy floor like an animal" (Gay 66). In doing so, the rapists have certain aims, to spread fear, split the families as some families reject their raped wives and daughters and so on. The ISIS terrorists abducted Arab and Kurdish women and girls and used them as sex slaves. They even sold them as commodities "the price of a woman aged between 30-40 is 75000 IQD; a woman between 20-30 is worth 100000 IQD, and a virgin aged between 10-20 values 150 000 ID....) (Fouad 107). Of course, in most of the rape cases, the females got pregnant and gave birth to children. The biological father is not known since the lady was raped by several men. Which identity the child holds is a big problem nowadays for Kurdistan Regional Government and the Iraqi Government, even for the mothers because the society will not accept the children descended from the terrorists.

Revenge is another reason which leads to sexual violence. Kivivuori et al (2016) state that "Revenge is a well-recognised motive for crime and violence. In sociological research, this topic has been pursued primarily in ethnographic studies of street offenders or gang conflicts" (59). In both novels, revenge plays a great role in inflicting

pain on the victims. In *An Untamed State*, the Commander, the leader of the gang, tells Mireille about the bad life the Haitian children live and she responds "I did not create the problems in this country nor did my family", but the Commander states "People like you always choose to absolve yourselves. You are complicit even if you do not actively contribute to the problem because you do nothing to solve it" (Gay 110). The argument manifests the truth that Mireille was abducted for money but raped and tortured for revenge since she is from a well-to-do family.

Maily in *Parrot* went through a similar experience. She was a Yazidi girl abducted by ISIS terrorists, then given to Yassir as a gift because he killed several Peshmargas. Yassir was a young Palestinian boy who treated Maily rather badly. He constantly told her to convert to Islam. Whenever she refused to sleep with him, he violently punched her. One night he stroke her head with his pistol grip shouting "Son of a bitch, only father Saddam knew you....." (Fouad 154). Mentioning Saddam Hussein's name is obviously related to cultural racism. Maily was a Kurd, but Yassir and Saddam were Arabs and thus he revenges upon her because the Kurds were not in good terms with Saddam. Ulusoy states:

There is pleasure in destructiveness. Violence may be tension relieving or sadistic in nature. Social psychological viewpoints portrayed violence as an expression of institutional rather than biological in nature. This view portrays human violence as being rooted in the tendency to dehumanize and adhere unthinkingly to ideology and in "humankind's aspiration for power, dominance and exploitation of others." (26)

The females in both *An Untamed State* and *Parrot* are mere victims. Being from a rich family or being a Yazidi Kurd is not a free choice; they were born like this. The captors know this very well, but

the animal desires and the ideologies which govern these brutes do not understand this or refuse to acknowledge this. When the ladies cry, the men will laugh, when they try to defend themselves, they forcefully rape them to destroy them both physically and spiritually. When they speak or express their emotions to show they are also human beings, they dehumanize them in every possible way. No matter what the ladies feel, power and dominance are the objectives that the men seek. When the ISIS men took the Yazidi grown up girls from the camp, Abu Ibrahim, an ISIS Amir, rapes the 13-year old girl, Tutti, to show he has still power and can do what he wants, and when Mireille's father delays the ransom seven men rape his daughter to tell him that they have power and are decision makers.

3. Rape and Sexual Abuse during Captivity

When a young woman or a girl is abducted by a group of men, it is easy to expect what may happen to her. When the gunmen kidnap Mireille, she is still in the car when one of the men sexually harasses her "A hand grabbed at my breast, slowly swelling with milk, and I sat straight up, my spine locked. I whispered, "Do not touch me." There was a laugh. A voice said, "Not yet," but the hand squeezed harder" (Gay 14). The man's indecent behaviour and his inimical words "not yet" show the ill intention of the men and the arduous times that awaits her. This lady goes out with her husband and child, but the gang only abducts her because she is the daughter of a rich man and the father will pay a ransom to rescue her, but it seems that the gang has another intention; to revenge upon the family and stain their honour through raping this innocent lady.

Mireille is the victim of her sex, class and economic system in Haiti. She is kidnapped because she is a woman from a rich family and the gang asks for ransom as people in Haiti suffer from poverty. It

is true that the men want one million US dollars to set the girl free, but it does not mean if the father pays the sum, they will not rape his daughter since, in several places, she describes how they look at her lustfully and how they desire her body. These lines depict the ill intention of the captors; “The man watching over me stared, the left side of his lip rising unattractively. I bit my lip harder, tasted blood, and tried to cover myself with my arms as I hovered over the toilet seat.I tried to let go but I couldn't. All I could feel was that man's eyes on my body, seeing parts of me I only showed my husband..... When he grabbed my hair and pulled my head back, my body understood what would happen next” (Gay 34-35). The situation gets serious and she falls in the gravest peril when her father tries to negotiate the sum or obtain some time to find his daughter as the commander tells her “I want your father to hear what is happening to you while he wastes time negotiating or not negotiating, as the case may be. I am the one who does not negotiate, not him” (55).

The bad days for Mireille start after she stubbornly disobeys the commander and, on the phone, tells her father that she is good and she is ready to come home. Of course the commander gets upset saying “You will not enjoy the consequences of your petty defiance” (57). The commander is serious about his threat and the nightmare haunts her only a few hours after the phone call to her father. She was beaten, tortured and raped by seven wild men for hours.

The next two men threw me back on the bed, spread my legs wide, laughed at what little fight I had left, my pathetic efforts to protect myself. I tried to count how long each man took so I would be better prepared the next time they came. I needed to know. It was hard to hold on to so many numbers—thirty-four, nineteen, fifty-seven, seventy-nine, sixty-three. I could no longer scream. My voice was already hoarse so the sound I made caused me to cringe. It was

the sound of something lost. This went on for hours and hours (Gay 67).

The physical and psychological pain that Mireille goes through is indescribable. She is strong; she tries to be strong; she refuses to cry not to show her weakness, but she is ruined from the inside. The effects of these thirteen days of captivity are rather great on her and ineradicable in her memories; the traumatic experiences have chronic medical and psychological conditions.

In Fouad's *Tutti*, the situation of the females is worse for many reasons. At least, Mireille knows or believes that she will be free after her family pays the ransom, but in *Tutti*, the girls are tortured, raped and then they die in pain or are sold to people from other countries as concubines, sex slaves or for prostitution. The women should gain their freedom only through escaping which is not easy at all since they have to kill the captor and make their way to the areas controlled by the Kurdish forces, particularly Peshmargas.

The story of the ladies in this fiction is rather heartbreaking. After he was arrested, Hadi Khalaf Abud Zbala, one of the ISIS leaders, speaks about what he did to a Yazidi girl, Tutti, who was only thirteen. One day, he hears that some beautiful young Yazidi girls are kept in a house in Tal-Afar, and he hurriedly goes to the house to take the girls. He arrives late at night and he realizes that Abu Falah, a Tunisian-German boy and an Amir of the ISIS, already obtained them. Thus he loses his temper and orders his guards to bring any girl left in the house. The 13-year-old Tutti is the girl they find; they awaken her and take her to him. Without any hesitation, he stripped her naked and raped her. Hadi states, "When they fetched her, she was shaking as a baby. [...] I climbed on top of her hearing her ribs broken under my heavy body. She shouted and said uncle; the pain is rather severe, I am about to die, have mercy for God's sake" (Fouad 21). The poor girl

could not endure the pain and died after a few hours because of bleeding.

The ISIS terrorists always target women: practicing sex with their victims is their priority. According to the theory of desire, sexuality is an appetite and not a necessity. The main difference is that a necessity requires a foreign object for its satisfaction, whereas desire cannot be satisfied, because desire is its own object (Kappler 28). This view exposes the true nature of the ISIS thugs. Their sexual desires cannot be satisfied, and Parcham's narratives prove this. After she escapes from Daesh/ISIS captivity, Parcham narrates her story saying, "The day our period ended, they directly came and took us. Sometimes, they brought back the girl after half an hour or fifteen minutes, but sometimes it took three days. They looked at us as whores. [...] they had sex with the dead. [...] why do those who fight for the sake of religion are enslaved by sex?!" (Fouad 40-41).

The ISIS ruffians kidnapped thousands of Yazidis from Shangal; they killed the men, freed the oldies, but kept the young women and girls. They believed that they were in war and they had the right to take the non-Muslim women and girls as captives (Al-Sabaya in Arabic). The female prisoners will become their properties; they can keep them as concubines or sex slaves, or sell them after a while. Nigar is one of the victims from Shangal who was sold after she was caught. She says, "I had heard that human beings were sold in the past, but suddenly I found myself sold!" (Fouad 149). The women, especially non-Muslims, had a rough time under the reign of ISIS; they were compelled to convert to Islam and killed upon refusal. They were raped and treated as sex toys and sold after new women and girls were obtained.

4- PTSD after Captivity

Cathy Caruth describes trauma as “an overwhelming experience of sudden or catastrophic events in which the response to the event occurs in the often delayed, uncontrolled repetitive appearance of hallucinations and other intrusive phenomena” (Caruth 11). Caruth’s definition of trauma builds a link between what happens now and its future consequences. The victim faces a disaster but it does not end right away. On the contrary, it leaves bruises on the human body and psyche. It also negatively affects the personality, and it may change the identity of the victim because most of them are unable to resile or to return to their former life. Resilience, or to be themselves again after the nightmare, is hard for the victims.

Mireille comes back home, yet she never feels comfortable as her memories always haunt her. Consequently, she runs away. She feels that she does not fit the family or the society anymore. The same happens to the girls in Fouad’s novel. The women hide from everyone and live alone with their sorrows. They cannot find anyone to share their emotions with. When Dr. Darcy Evelyn checks Mireille, she tells her “You are exhibiting all the signs of post-traumatic stress disorder” (Gay 252). Based on their behaviours, the female sufferers are diagnosed with PTSD since they cry most of the time, stay away from people, lack of trust, and have nightmares.

The women characters in the novels studied here go through a terrible condition both during and after the captivity. The sexual violence completely changes the identity of the female victims. When she was still in the dark rooms, Mireille in *An Untamed State* wished death “I thought my heart might stop. I hoped for such mercy” (Gay 140), and she forgets who she is “I had to stop thinking about my old life. I was no one. I had no career. I had nothing. I was nothing. I said these things to myself over and over and over” (147). Her condition

was worse than one can imagine both physically and mentally. She was once a woman, wife, mother and daughter, but now 'she is no one,' 'she is nothing', as she uttered.

The women who suffer sexual violence will experience trauma in several ways as explained by Kappler:

In the short term, sexual violence may generate serious distortions of psychic balance such as fears, anxieties, self-doubts and feelings of guilt. In the long term, these feelings may develop into mistrust, fear of leaving one's home, sexual problems, fears concerning society, depression, exhaustion, anxiety in the street, reduced social activity, disturbances of sleep, poor perception of one's health and health problems, somatizations, negative sensations regarding men and masculinity, nightmares, self-harming and suicide attempts (72).

Mireille, Parcham, Niga and Maily go through all these medical, social and psychological conditions after they return home. Though they are safe now, they still face the pain of death whenever they remember the moments in which their soul and body were crashed into pieces. The sexual violence tears their lives and turns their paradise into inferno as Mireille describes, "Once upon a time, my life was a fairy tale and then I was stolen from everything I've ever loved. There was no happily ever after. After days of dying, I was dead" (Gay 165).

The term 'living dead' can be easily used to describe the female characters in these two novels since they are deprived of all the joys of life spending their times crying alone or hiding from the eyes of their close relatives as they have lost self-confidence and lack of trust in others. The moment, Michael, Mireille's husband, found her in the chapel, he tried to embrace her but she resisted. She described the situation in this way "Michael tried to pull me in his arms but I backed

away. I wanted to run again. I was terrified. I could not trust these men” (Gay 171). The three men she met in the church after she was freed are her husband, her father and the negotiator, but she called them “men” as if she did not know them. All her next of kin became strangers to her. She even asked about her son’s name.

The Yazidi girls and women of Shangal want their heart-breaking stories to be heard all over the world, but the woe is so great and effective that they cannot talk about it publicly or even to the journalists who visit them after their freedom. Sama is the lady who accompanies the journalist in *Tutti* to record the stories of the victims since the journalist is a boy and they feel shy to narrate what happened to them in front of a male foreigner. When Parcham tells her story to Sama in a private room, she suddenly burst into tears and cried so loudly that her voice was heard outside the room. Her father was much confused and shouted “I told you to let her not talk about the tragedy; her condition will worsen” (Fouad 122). The father’s touching statement proves that whenever Parcham talks about the sexual violence she cannot bear the memory and she loses her mind.

Conclusions

During the social, political, and religious disputes, women are among the most vulnerable members of the society. They are exposed to be attacked and harmed both physically and emotionally. Many studies have been conducted on the violence against women, but very few explore the life of the victims after the assault. There are stories about how a woman is raped, beaten, or abused, but not on how they continue to live after that. The authors of these two novels, Roxan Gay and Nabard Fouad, understand the psychological disturbances of the ladies who undergo sexual violence. Thus, they foreground the life of the female characters after they return home. They shed lights on the

terrible moments the female characters spent while they were in the grips of the kidnappers and the rapists. The significance of these novels lie in investigating the sufferings of the casualties after the nightmare.

In *An Untamed State* and *Parrot*, Mireille, Parcham, Niga and Maily are four women who are abducted and raped. They are brutally tortured and abused. They are physically imprisoned and spiritually broken. Although, now and then, they realise that they are not responsible for what happened to them, they cannot easily cope with the pain. While they were in the cages, they tried to resist even though it was useless to do so. They believed that even if their body was taken forcibly, their souls could not be tamed. After their freedom, they found that resilience was really hard. The ladies in these two novels represent those who suffered from sexual violence. They send a strong message to the rapists; how do they feel when they know the feelings of their preys? On what bases can they count themselves as human beings?

Works Cited

Caruth, Cathy. *Unclaimed Experience: Trauma, Narrative, and History*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 1996. Print.

Fouad, Nabard. *Parrot*. Sanandaj, Kurdistan of Iran: Panjere Pub, 2015. Print

Gay, Roxane. *An Untamed State*. New York: Black Cat, 2014. Print

Hague, Gill. "Violence against Women in War and Conflict". *MERI* 3, 1 (2016): 1-3. Web. 20 September, 2021. <<http://www.meri-k.org/publication>>

Kappler, Karolin Eva. *Living with Paradoxes: Victims of Sexual Violence and Their Conduct of Everyday Life*. Germany: VS Verlag für Sozialwissenschaften | Springer Fachmedien Wiesbaden GmbH, 2012. Print

Kivivuori, Janne, Savolainen, Jukka, & Aaltonen, Mikko. "The revenge motive in delinquency: Prevalence and predictors". *Acta Sociologica* 59. 1 (2016): 69-84. Web. 10 October, 2021. <<https://journals.sagepub.com>>

OWEN, Fidan Korkut. "Political Violence, Psychology and Youth". *Political Violence, Organized Crimes, Terrorism and Youth*. Ed. Ulusoy, M. Demet. Ankara, Turkey: IOS Press, 2008. 22-40. Print

پوخته

توندوتیژی سیکسی و دەر وونبرینداری له رۆمانی (ولاتی یاخی)ی
رۆکسان گهی و (تووتی)ی نه بهرد فوئاد: لیکۆلینه وهیه کی
دەر وونشیکارییه

میژووی مرۆفایه تی پرپیه تی له پیشیلکاری دژی مافه کانی مرۆف
که له کاتی جهنگ و له ململانی سیاسی و رهگهزی (ئیتنیکی) و
ئاینیه کاندای روویانداوه، به داخه وه که زۆربه ی قوربانیه کان ژن و مندال
بوون. مینیه به گشتی و کچانی هه رزه کار و میژمندال هه میسه
له بهردهم هه ره شه ی دهستدریژی و توندوتیژی سیکسیدا بوون، جا بۆ
تیرکردنی ئاره زووه کانی بکه ر بوویت یان بۆ مه بهستی تۆله کردنه وه
یاخود بۆ به دهسته ئانی بریک پاره. نیگه رانی گه وره له زۆربه ی
بارودۆخه کاندای، ئه وه یه که لایه نه شه رکه ره کان، تیرۆریسته کان و
چه ته کان ژنان و کچان ده که نه ئامانجی خویان وه که چه کیکی کاریگه ر
دژی یه کتر ئه مه ش له بهر ئه وه یه که له ژماره یه کی زۆر له کۆمه لگا کاندای
ژن وه که ره مزای شه ره فی خانه واده کان سه یرده کریت، وه که ئه وه ی
به سه ر کورده یه زیدیه کانی شه نگالدا هات له کوردستانی ئیراق، کاتیک
چه کداره کانی ده ولته تی ئیسلامی له ئیراق و شام (داعش) هیرشی کرده
سه ر ئه و شارۆچکه یه. ئه نجامده رانی ئه و کارانه ته نها بیر له گه یشتن به
ئامانجه کانی خویان ده که نه وه و هه رگیز گوی به وه ناده ن که
نیچیره کانیان چییان به سه ردیت و تووشی چی ده بن. ئه م توژیینه وه یه
ئه وه دهرده خات که چۆن به نده که ره پیاوه کان دهستدریژی سیکسی
ده که نه سه ر به نده که ره ژنه کان و گیچه لی سیکسییان پیده که ن له کاتی
دهستبه سه رکردنیان و له وه ش گرنگتر توژیینه وه که گرنگی ده دات به و
زه بره دهر وونیه ی بهر قوربانیه کان ده که ویت و چۆن دوا ی
ئازادبوونیان به دهست ئه و ئازاره وه ده نالینن. ئه وه ئاشکرایه که چی

به‌سه‌ر ژنیک یاخود کچیکدا دیت کاتیک ده‌که‌وئته دست تاقمیکی بی به‌زه‌یی شه‌هوه‌تبا‌زدا، به‌لام ویناکردن و تیگه‌یشتن له‌و بارودۆخه‌ی ئه‌و ژنه‌ دواتر پئیدا تیده‌په‌ریت ئه‌سته‌مه. له‌م توئیزینه‌وه‌یه‌دا کار له‌سه‌ر هه‌ردوو رۆمانی (ولاتی یاخی) که سالی (۲۰۱۴) و (توتی) که سالی (۲۰۱۵) نووسراون کراوه که باس له‌ چیرۆکی ئه‌و ژنانه‌ ده‌کات که چۆن له‌لایه‌ن بگه‌رکانه‌وه‌ ده‌ستدریژی سیکیسی ده‌کریته‌ سه‌ریان. ئه‌و ته‌نگژه‌ ده‌روونییه‌ی ژنه‌کان تئیدا ده‌ژین له‌ کونجی ژووره‌ تاریکه‌کاندا کۆتایی نایه‌ت، به‌لکو به‌رده‌وام ده‌بیت و راستتر وایه‌ بلین که هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت چونکه‌ ئه‌و قوربانیه‌یانه‌ دووچاره‌ی ته‌نگژه‌ی ده‌روونی دوا‌ی ئه‌و زه‌بره‌ ده‌بنه‌وه‌ (Post-traumatic Stress Disorder) و دوا‌ی ئه‌و کاره‌ساته‌ هه‌رگیز ناتوانن ژیانیکی ئاسایی بژین. ئه‌م ده‌رده‌دارانه‌ تاوانبار نین به‌لکو ته‌نها قوربانیه‌ی توندوتیژی سیاسی و ئاینین.

وشه‌ کللییه‌کان: توورپه‌یی سیاسی، ده‌ستدریژی سیکیسی، داعش، یه‌زیدیه‌کان، تیکچوونی باری ده‌روونی پاش کاره‌سات

الملخص

العنف الجنسي والصدمات النفسية في روايتي دولة جامحة لروكسان جاي وببغاء لنبرد فؤاد: دراسة نفسية

لقد شهد تاريخ البشرية على نطاق واسع انتهاكا لحقوق الإنسان خلال الحروب وفي النزاعات السياسية والعرقية والدينية، ومن المفجع أن معظم الضحايا هم من النساء والأطفال. الإناث بشكل عام وكذلك الفتيات القاصرات عرضة للاغتصاب والعنف الجنسي إما لإرضاء الأسر الشهواني أو للانتقام أو لاستخدامه كقدية. والأكثر فظاعة، في كثير من الحالات، أن الجماعات المقاتلة والإرهابيون والبلطجية تستهدف الإناث كأسلحة فعالة ضد بعضها البعض لأنه في العديد من المجتمعات تعتبر المرأة شرفا للعائلات، مثل ما حدث للأكراد الإيزيديين في شنكال في كوردستان العراق، عندما هاجم تنظيم الدولة الإسلامية (داعش) مدينتهم. لا يفكر المحتجزون إلا في تحقيق أهدافهم ولا يهتمون أبدا بما سيحدث للفريسة. توضح هذه الدراسة كيف يقوم الخاطفون باغتصاب الأسيرات والاعتداء عليهن جنسيا أثناء احتجازهن، والأهم من ذلك هو الكشف عن تأثير الصدمة على الضحايا بعد حصولهن على حريتهن. ما يحدث للمرأة عندما يأخذها مجموعة من الرجال الشهوانيين الذين لا يرحمون أمر متوقع، لكن كيفية استمرارها أمر غير مفهوم.

اختارت الدراسة روايتين "دولة جامحة" لروكسان جاي (2014) وببغاء (توتي) لنبرد فؤاد (2015) ترويان قصة هؤلاء النساء اللائي تعرضن للاختطاف والاعتصاب من قبل الخاطفين. الحالة النفسية التي تعاني منها النساء لا تبقى وراء القضبان، لكنها تطاردهن حتى بعد إطلاق سراحهن، وفي الواقع لن تنتهي أبدا لأن الضحايا يصابون باضطراب ما بعد الصدمة (PTSD) ولا يمكنهم أبدا أن يعيشوا حياة طبيعية بعد ذلك. المصابون ليسوا مجرمين. إنهم مجرد ضحايا للغضب السياسي والديني.

الكلمات الدالة: غضب، سياسي، اعتداء جنسي، داعش، يزيد، اضطراب ما بعد الصدمة.

ئاركيۆلوژيا و رۆمان

رۆمانى (نەوەكانى مادايى) بەيان _ سەلمان بە نمونە

د. كەيفى محەمەد عەزىز / بەشى كوردى / فاكەلتى ئاداب / زانكوى سۆران
پ. ي. د. كارزان محسن قادر / بەشى كوردى / كۆليژى پەروەردەى / بنەرەت / زانكوى سەلاحەددىن

پوختە

ئەم تويژىنەوويە لە ژيەر ناوونيشانى (ئاركيۆلوژيا و رۆمان)ە، رۆمانى نەوەكانى مادايى بەيان سەلمان بە نمونەى تويژىنەووەكە وەرگىراوہ. مرۆف بە سروشتى خوى ھەميشە بەشىكى ژيانى بە رابردووہ پەيوەستە. ليەرەوہ ئاركيۆلوژيا و رۆمان ھەمان ئەو رابردووہ، لە ريگەى ئامراز و كەرەستەكانى خويانەوہ، ئەو وينەيە دەسازيەن. زۆرىك لە رۆماننووسان، ئاواتەخوازن لە ئاركيۆلوژياوہ، چيرۆكيك بەرھەم بەيەن، كەوا گوزارشتكەرى رابردوو بيت، تيايدا بە شيوہيەكى كردارەكى گوزارشت لە يادەوہرييەكانى سەردەميكى ميژوويى بكەن، ئەمەش يەكيكە لە ھونەرسازى، كەوا لەنيوان رابردوو و ئيستادا پەيوەندييەك دەسازيەن، لەم نيوہندەدا پاشماوہكانى ئاركيۆلوژيا وەك كەتواريك خو دەنووين.

وشە سەرەككەيەكان: ئاركيۆلوژيا، وينەخواستن، ويناكردنەوہى شوين، سروشتى ژيان و ژينگەى بىركردنەوہ.

پيشهكى

ئاركيۇلۇژيا دونىاي مەعريفە و نيشاندانەۋەى و يئەى شوينكاتىكە، سروشتى ژيان و ژينگەى بىرکردنەۋەى كۆمەلگە و نەتەۋەىەكى ليوە دەخويندريتهۋە. ئاركيۇلۇژيا ئەگەرچى ميژوويك سازاندوويتى، ھەر خۇشى ميژوويك دەسازيئيت، رۆلى لە نەخشاندىن و ويئاكردنى رابردو و ئيستا و تەنانت لە داھاتووش ھەيە، لەبەرئەۋەى ئامراز و ھزر و دەسترەنگينى مرؤقى پيشين لە پشتيىەۋە حيكايەت و گيپرانەۋەى تايبەت بەخۇى ھەيە. بە ھەمان شيۋەش رۇمان ھەمان ئەۋ ئەرکە لە ئەستۋ دەگرىت، كەۋا لە ريگەى گيپرانەۋەكانىيەۋە بۇ شوينكاتىك دەمانباتەۋە، تيايدا ئاۋەز و دونىاي مرؤقى پيشينمان بۇ دەردەخات.

ھۇى ھەلبۇاردنى بابەت: بۇ گرنگى رۇمان دەگەرپىتەۋە، بەشيۋەيەك توانيوپەتى زانستە جياۋازەكان لەخۇبگرىت، ھەر بۇ نمونە ئاركيۇلۇژيا يەككە لەۋ بابەتانەى رۇمان لەخۇيدا تەۋزىفى كردوۋە، ئەم جۇرە تەۋزىفکردنەش بۇتە كەرەستە و كالايەك بۇ تويژەران.

سنورى ليكۆلینەۋەكە: ئەم تويژىنەۋەيە لە چوارچىۋەى رۇمانى كوردىدا دەخوليتەۋە، رۇمانى نەۋەكانى مادايى (بەيان سەلمان)ى، بە نمونەى پراكتيزەكراۋى تويژىنەۋەكە ھەلبۇاردوۋە.

ئامانجى ليكۆلینەۋەكە: لەم تويژىنەۋەيەدا، ئامانجان خستنەپروۋى ئاستى داھينانى رۇماننووسانى كوردە، بە تايبەتيش ئەۋ رۇمانەى بۇ تويژىنەۋەكە ۋەرگىراۋە، كەۋا بەشيۋەيەكى ھونەرييانە لە دووتويى رۇمانەكەيدا، ئاركيۇلۇژياى لەخۇدا جيكردۆتەۋە. ئەۋەى تاۋەكو ئيستا ئيمە زانبييتمان ليكۆلینەۋەيەكى ۋا لە بوارى ئەدەبدا لەسەر ئەم بابەتە ئەنجام نەدراۋە.

گىروگرفتى لىكۆلئىنەوھ: ئەوھى لەم لىكۆلئىنەوھىيە بووھ گىرفت، ئەوھبوو كەوا كۆمەلئىك چەمك و زاراوھى نىو زانستى ئاركيۆلۇژيا بوو، كەوا لە زمانى كوردىدا زۆر بە زەحمەت دەتوانرا بە كوردى بگىرئ.

مىتۇدى

لىكۆلئىنەوھ: ئەمتوئىژىنەوھىيە لە ژىررۇشنايىبە رنامە رىژىوتىروانىنەكانى (مىشلىشانكىس) دايە، ھەربۇئەممە بەستە شخوئىندەنەوھ لىكدانەوھوشىكارىيە كانىئىمەش ھەرلەم چوارچىوھىيە سەرچاوھى گرتوھ.

ناوھرۇكى لىكۆلئىنەوھكە: ئەم توئىژىنەوھ لە دوو بەش پىكھاتوھ، تىايدا لە بەشى يەكەم بەشىوھىيەكى تىورى پىناسەى ئاركيۆلۇژيا وھك زانستىكى سەربەخۇ كراوھ و لە چىيەتى و ماھىيەتىشى كۆلداوھتەوھ، پاشان پەيوھندى نىوان ئاركيۆلۇژيا و رۇمان نىشانداوھتەوھ، دواتر ئەو پەيوھندىيانەش دەستنىشان كراون، كەوا ئاركيۆلۇژيا و رۇمان بەيەكەوھ دەبەستەنەوھ. لە بەشى دووھم رۇمانى (ئەوھكانى مادايى)، لە چوارچىوھى تىگەيشتى بەشى يەكەم بە مەبەستى پراكتىزەكردنى وھرگىراوھ. لە كۆتايىدا ئەنجام و لىستى سەرچاوھكان بەپى رىزبەندى پىتەكان، رىزكراون. لىرەشەوھ دەكرى ئاماژە بەوھ بدەين، كەوا بۇ دەستكەوتتى زۆربەى سەرچاوھكان سوود لە ئەنتەرنىت وھرگىراوھ.

بەشى يەكەم

چەمك و زاراۋەى ئاركيۆلۇژيا

بۆئەۋەى لە چەمك و زاراۋەى ئاركيۆلۇژيا بۆلۈنەنە، ئەۋا سەرەتا بە پېۋىستى دەزانين ئەۋە روونبەينەۋە، كەۋا زاراۋەى ئاركيۆلۇژيا، زاراۋەىيەكى بەگرى و گۆلە. دەشى بە زيادكردى ھەر پېشگرىگ ياخود پاشگرىكەۋە بۆ چەند لقيكى ديكەى زانست بمانباتەۋە، ئەمەش ئاماژەيەكە بۆ فراۋانى چەمكى ئاركيۆلۇژيا. بۆ نمونە (فۇكۇ) لە كىتەبەكەيدا بە ناۋى (ئاركيۆلۇژياى زانين)، گەرانيكى قوللى فەلسەفى بە دۋاى چەمكى زانيندا كىردۋە. پېۋاىيە ئەم چەمكە(ئاركيۆلۇژيا) ۋەك ھەر چەمكىكى ديكە لە پوخساردا، ئاسايى خۇى دەنۋىنى، بەلام لە ناۋەرۋكدا ھەلگرى كۆمەلىك دەلالەتى قوللە(Smith, 2002, 151). پاشان لە ئاركيۆلۇژيادا، چەندان ئايكونى شىۋە كاركردىن ھەيە، دۋاجار دەتۋانرى ئەم شىۋە كاركردىنە بۆ پىسپورى كاركردى ئاركيۆلۇژست بەكاربىت. لە ئەنجامى بەدۋاداگەراندە لە نىۋ فەرھەنگەكانى زمانى كوردى و پاشان زمانى ئىنگلىزىدا، چەمكى شۋىنەۋار (شۋىنەۋارناسى) لە زمانى كوردى ھاۋاتا دەبىتەۋە بە چەمكى ئاركيۆلۇژيا لە زمانى ئىنگلىزىدا، ۋە بە پېچەۋانەكەشى راستە. بەلام كىشەيەك ھەيە لە زمانى ئىنگلىزىدا چەندان چەمك ھەن سەر بە دونىايى بىركردىنەۋە و تىرپامانى جىاۋازن، كەچى لە زمانى كوردىدا بۆ ھەموۋان چەمكى شۋىنەۋار بەكاربىت، بۆ نمونە چەمكى (Ancient Monument)، (Relic)، (Ruins)، (Heritage) (Remints)، (old). لە ھەموۋ ئەۋانەش گرنگتر ئەۋەى واىكرىد سەرنجمان بۆ چەمكى ئاركيۆلۇژيا ببات ئەۋەبوۋ كەۋا لە زمانى ئىنگلىزىدا چەمكى(Fossils) ھ، كە بە واتاى شۋىنەۋارى (بە بەردبوۋ) دىت، ئەمەش بۆ شۋىنەۋارى ئەۋ گياندارە بە بەردبوۋانە دىت، كەۋا زەمەنىك ژياۋن و پاشان لەناۋچوون. بۆيە ئىمەش بۆ ئەۋەى ئەۋ چەمكە تىكەل بە چەمكى شۋىنەۋار نەكەين، بە باشمانزانى ھەمان ئەۋ چەمكەى نىۋ

زمانی ئینگلیزی (Archaeology)، بەکاربەینین، کەوا پتر لە چەمکەکانی دیکە رەهەندی مەعریفی و ماددی پاشماوەی مروۆفی کۆنی هەیه. سەرباری گەپانیکی ورد لەبارە بەکارهینانی ئەم چەمکانە سەرەو، دەتوانین بڵین، بەکارهینانی هەریەکیان دەوستیتە سەر چۆنیەتی بیرکردنەوێ توێژەر لەمەر پێشکەشکردنی ئەو باس و بابەتانە مەبەستیتە لە دووتوویی توێژینەوێ کەیدا باسی بکات، بۆیە ئیمەش واما بە باشزانی چەمکی ئارکیئولوژیا کەوا رەهەندی گشتگیرتر و جیهانی هەیه، لە بری چەمکی شوینەوار بەکاربەینین.

واژە ئارکیئولوژیا، لە وشە یۆنانی (ئارکیئو archaeo)، کەوا بە مانای کۆن (لوژی logos)، بە واتای زانین یاخود زانست دیت، بۆیە ئارکیئولوژیا ئەو زانستەیه لە ریگە کەرەستە جیماوەکانەو، لەو رابردوو دەکۆلیتەو، کەوا سەردەمانیک مروۆفی تیدا ژیاو (Renfrew, Bahn: 2005.p3، هەرودها لە فەرەنگی لۆنگمان (LongMan) دا، سەبارەت بە میژووی ئەم چەمکە (Archaeology) و هاتنەناوەوێ بۆ زمانی ئینگلیزی، بۆ ماوەی سەدەکانی پازدە و شانزەدی گێراوەتەو (https://www.ldoceonline.com/dictionary/archeology). بە هەمان شیوە لە زمانی کوردیدا زاراوەی ئارکیئولوژیا بە هەمان ئاماژە سەرەو گوزارشتە لە کەلوپەلە جیماوەکانی سەردەمانی پێشو، لەگەڵ ئەوێشدا لەخۆگری دیوی زانین و مەعریفی سەردەمەکانە، بەو مانایە ئەوێشدا باس لە شتە ماددیەکانی سەردەمەکان دەکات ئەوێشدا زیاتر لەخۆگری دیوێ مەعنەوی و مەعریفیەکانە. مەسعوود محەمەد ئارکیئولوژیای بەرامبەر شوینەوار بەکارهیناوە، پێیواپە پیکهاتە چەمکی شوینەوار لە زمانی کوردیدا بەم شیوەیه کەوا شوین، وشەیهکی فرە واتایە، یەکەم/ نیشانەیهکی بەجیماو لە کەس یان کەسانی رۆیشتوو، یان نەماو لە شوینیک دەگەیهنیت. دووهم/ بە واتای

كارىگەرىش دىت وەك شويندانان لەسەر شتىك. سىيەم/شويىن: جىگە و مەكان. چوارەم/شويىن دەگرىتەو (مەمەد، ۲۰۱۱، ۳۳۳).

چىيەتى ئاركيۆلوژيا

بۆئەوئەى وىنەيەكى ھاوكۆبى ئەدگارى مرۆف و ئاكارى مەعريفى لە مېژووى رابردوویدا بە دەست بەيىرئىت، ئەو ئاركيۆلوژيايە رۆلى لە پىكەو كۆكردنەوئەى وىنەكاندا ھەيە، ئەمەش لە رېگەى پىكەو گرىدانى ئەو زانست و زانينە باوانەى، كەوا لە سەردەمەكەدا باوى بوو، ئەو تىدا خويندەنەوئەى ھاوكۆبى دەستەبەر دەكەن، ئەمەش پتر لە رېگەى ھەلکۆلین و گەرانى بەردەوامى ئاركيۆلوژىست و شوينەوارناسانە، كەوا پشت بە بەلگەنامە ماددىيەكانەو دەبەستى. (د. عومەر جەسام ئەلەزاوى) لە كىتیبى (كورتەيەك لەبارەى شوينەوارناسى)، كەوا (عەبدوللا خورشيد) وەرگىراوئەتە سەر زمانى كوردى، بەمجۆرە چىيەتى ئاركيۆلوژياى روونکردۆتەو و دەلئىت: (زانستى تۆمارە بىدەنگەكانە، لىكۆلینەوئەى لە ژيانى مرۆفى كۆن دەكات لە چوارچىوئەى ھەموو ئەو شتانەى كە مرۆف لە دواى خۆى جىھىشتووئەى لە شوينەوار و بەلگەنامەكان، كە سروشت و كارلىكى ئەو مرۆفە روون دەكاتەوئەى (ئەلەزاوى، ۲۰۲۰، ۳۴). پاشان فىلپ تونەر (Philip Tonner) لە كىتیبى (ھەلکۆلینى ھايدىگەرانە، ئاركيۆلوژيا و مردن)، سەبارەت بە چىيەتى ئاركيۆلوژياى واى بۆ چوو، (تويژىنەوئەى لە كەرەستە جىماوەكانى ژيانى مرۆف و چالاكىيەكانى، جادەشى كەلوپەل و ئامرازەكان دروستكراوى دەستى مرۆف ياخود بەردە نووسراوەكانىيان بن، كەوا مرۆفى سەردەمانى پيشين بۆ كار و ژيانىيان بە كاريان ھىناوئە) (Tonner, 2018, 23). لىرەوئەى لەوئەى تىدەگەين كار و بەرھەم و چالاكىيەكانى مرۆف لە رېگەى بەرھەمە ماددىيەكانەوئەى دەناسرئەوئەى و دەشى وەك بەلگەيەك ئامازەى پىبىكرئىت. كەرەستە جىماوەكان و

چالاقى مەۋق لە پۇژگارى خۇيدا، چىرۆكىك لە پشتىيەۋەيەتى، دووبارە زىندوۋكردنەۋە و بەرچاۋخستنەۋەي گىرآنەۋەي چىرۆكەكان، يەكىكە لە بەھادارتىن ئەۋ لىكدانەۋانەي بۇ كەرەستە و ئامرازەكانى سەردەمىك دەكرىت.

لە ھەمان كاتدا، چىيەتى ئاركيۆلۇژيا ئەۋەش لەخۇ دەگرىت، كەۋا دەشى لە رىگەي شتە داھىتراۋەكانەۋە، لە بارەي سىستەمى مەعريفى سەردەمىك لە سەردەمەكانى ژيانى كۆمەلىك خەلك، زانىارى و ئاشنايەتى پەيدا دەكەين. بۇ ئەۋ مەبەستە پروفىسور (P. Bhaskar Reddy)، بەم شىۋەيە ئاركيۆلۇژياى ناساندوۋە و پىيوايە: (جەخت لەسەر تويژىنەۋەي مەۋقەكانى رابردوۋ دەكات، لەرىگەي خوۋرەۋشت و ژيانى پىكەۋەبىيان و دۇخى كەلتوورى و ژيانى كۆمەلايەتتىيانەۋە، ھەۋلەدات چۆنيەتى گوزەران و ژيانىمان بۇ دەربخات، Reddy, 2017, p2). واتە لىرەدا لە رىگەي پروسىسى ماددىيانەۋە، ئاركيۆلۇژيا گوزارشت لە ئاۋەزى مەۋق دەكات، بۇيە مەۋق لە رىگەي داھىتراۋەكانىيەۋە، ئامرازى رامكردنى واقىعى ژيانى خۇي فەراھەمكردوۋە. چۆنيەتى ژيان و گوزەرانى مەۋقى سەردەمانى پىششىن لە رىگەي كۆكردنەۋەي پارچەي شوپنەۋارى و پاشان راقەكردن و لىكدانەۋەيان، شوپن و تىدا مانەۋەي ژيانى كەسەكانمان بۇ پروون دەبىتەۋە. ھەر سەبارەت بە چىيەتى ئاركيۆلۇژيا، برىان ئىم فەگان (Brian M.Fagan) و نادىە دورانى (Nadia Durrani)، لە كىتپى كورتەيەك لەبارەي ئاركيۆلۇژيا، دەلپن: ((ئاركيۆلۇژيا گەشتىكىمان پىدەكات، تىايدا باسوخواسى تاك و گروۋپى خەلكيان تىدا دەگىرپدرىتەۋە، لەۋەش زياتر ھەۋلى روونكردنەۋەي گۇرپانكارى گەۋرەي كۆمەلايەتى و فەرھەنگى لە رابردوۋىيەكى دوور دەدات)) (Fagan and Durrani, 2016, 3). ئەۋى لىرەدا گرنگە ئەۋەيە ئاركيۆلۇژيا ۋەك تومارىك سەبارەت بە گۇرپانكارى كۆمەلايەتى ھەموۋ كردهۋەكانى

تاك و گرووپەكان لەبەر چاودەگریت، بەبى رەچاوكردنى رەگەزى مروۇف، واتە نىر ياخود مېيە، بەمەش تەكنىكىك بۇ تىگەيشتن لە رابردوو دروست دەكات، بۇ ئەو دەپىنەو نىو ژيانىك، كە ئەو مروۇفە كۆنانه تىيدا ژياون.

ئاركيولۇژيا و رۇمان:

ئاركيولۇژيا لەرىگەى پروسىسەكانى خۆيەو بە دوو ئاستى تەواوكەرى يەكتر كۆمەكمان دەكات، ئەوەش بۇ ئەو دەپىنە كۆى وىنەى ژيان و مەعريفەى سەردەمىك لە سەردەمەكانى رابردوو ببىنن، لەم بارەيەو پروفىسۆر پى. باھسكار ردى (P. Bhaskar Reddy)، ئەم دوو ئاستەيەمان بەم شىو دەپىنە بۇ ديار دەكات:

يەكەم/ ئاركيولۇژيا لەرىگەى ئامراز و كەرەستە جىماوەكانەو خويىندەو بۇ پەيوەندىيە ناوكۆيىە ناوخۆيىەكان دەكات (Reddy, 2017) (2 دەشى لە سەرنجدان و تىرامانى دونىاي ماددى و ئامراز بەكارهاتووەكانىانەو، هارمۆنىيەتى ژيان و ژىنگەى مروۇفى پىششىن نىشان بدرىتەو وەك دەلاقەيەك لىيەو بەچىتە نىو دونىاي تىدا ژياوى ئەو نەتەو ياخود مروۇفانەو، رەنگىشە هاتنەدەرەوت ببىت بە مەحال و ناچار ببىت وەك موسافىرىكى خەياللاوى رىگە ناكۆتاكان بۇ ھەمىشە بەچىتە نىو دونىاي ئەوان و لە سەفەرى بىر كۆرۈنەو ياندا ببىت. بەسەر واقىعى سەير و سەمەرەو سەودا سەربوونى عاشقان و مەرگ و فەنابوونىان بکەوینەو. ھەر وەك كلىف گامبل (Clive Gamble) لە كىتپى بنەماكانى ئاركيولۇژى وى بۇ چووە، كەوا تۆپوگرافىاي شوین، مېژوو، دابونەرىت و باوهرى ئايىنى دەشى بۇ سەر چەندىن حىكايەت بىردرىتەو (Gamble, 2001, 1).

دووەم/ لە رىگەى ئايدياي سەردەمەكەو وەك مېتۆدىك رۆلى ھەيە لە خويىندەو داهىنراو و بەرھەمەكانى سەردەمەكە، ئەمەش

مەبەست لىي پوونكردنه وهى راستىيەكان ياخود پووداوهكانه (Reddy, 2017, 2). ئەوهى لىرەدا گرنگە ئەوهى، ئاركيۆلۇژيا وهك زانستىكى سەربەخۇ گەشەى كردووه و بووئە ئەلتەرناتىفىكى دىكەى نووسىنەوهى ميژووى ئايدا، جا چ لە رىگەى گىرانهوهى يادەوهريپپهكانى ميللەت و نەتەوه جياوازهكان بىت ياخود لە رىگەى چىرۆكى ئايدىاي پالەوانى سەردەمەكان بووبىت، بەمەش پالەوانى سەردەمە جياوازهكانى رابردوويان نىشان داوئەتەوه، بۆيه ((نوئىترىن ئاراستە لە ليكۆلنەوهى ئاركيۆلۇژيدا، دروستكردى گىرانهوهىكە، مەبەست لىي پەرەپىدانى زانىارىيە لە بارەى رابردوو)) (Darvill, 2003, p573). ئىمە ھەموومان راھاتووين چۆن دۆخىكى گىرانهوهى بۆ دىمەنەكان دروست بکەين، ياخود وىنە و ئارگىومىنتىك بۆ وىرانبوونى ناوچە و سەرزەمىنەكان بسازىنين، بۆيه لەم دىدەوه ميشىل شانكس ھەمان شت دووپات دەکاتەوه و پىنوايه، ((ئاركيۆلۇژيا شىوازيكە بۆ بىرکردنەوه لە رابردوو)) (Shanks, 2012, 22). دەبىت ھەمىشە ئەوه بزىنين، مەرف لەگەل بەردەوامبوونى ژيانى لەسەر گۆى زەوى و ھەرەھا سەرەراى پىشكەوتنى ھۆکارەكانى بەرھەمەنجان و پىشكەوتنى دونىاي زانىارى و ئامىرەكانى تەکنەلۇژى، ھەمىشە پىنويستى بەوه ھەيه رابردووى خۆى بخوئىتەوه و سەرنجى لى بدات. پەرەدان بە ھونەرى گىرانهوهى ئاركيۆلۇژيانە، خۆى لەخۆيدا پرۆسەيەكى داھىنەرانەيه و پترىش لەوه مەعريفىيە، شتىكى سەير نىيە گىرانهوه بەشئوہيەكى ديار، مانا و گرنگى بۆ نەتەوه و كەلەپوورى رابردوو لە رىگەى بىنىنى دونىاي ئەو سەردەم و تىگەيشتن لىي، پەيدا دەکات.

لەم پىئودانگەوه رۇمان وهك ژانرىكى سەربەخۇ ھەمان رۆلى ئاركيۆلۇژيا وازى دەکات بووئە ئامرازى بەردىدە خستنەوهى ئەو رابردووه، جوليان توماس (Julian Thomas) راي وايە رەنگ پىدانەوهى ئاركيۆلۇژيا لەنىو رۇماندا، بەوه خرۆشاوه كەوا ھۆشيارىيەكى

زانىخوازىيە لە بارەى مرۆڤى سەردەمانى پيشوو(Thomas, 1996, 126). رومان دەتوانىت ھەموو شتىك بگيرىتەو، لەم بارەو ھەمە سەئىد ھەسەن پىيوايە، ((رومان دوو گيانە بە كەلتور و ھەلگىرئەو گەنجىنە فېكرىيانەشە، مرۆڤ بەرھەمى ھىناون)) (ھەسەن، ۲۰۱۸، ۹)، كەواتە رومان بە فۆرمىكى تر وىنە و دەنگ دەبەخشىتە شتە شاراوھ و پەنھانەكان، ئەمەش پامکردنى ئەو زەمەنە ونبووانەيە لە دىدى رومانەوھ وىنەى پتر دەبەخشىن بە ژيان. لىرەوھ دەگەينە ئەوھى بلىين ئەو جۆرە مامەلەكردنەى رومان و ئاركيولوژيا لەگەل يەكتر، رىگەمان پىدەدات برۆين بۆ ئەو شوينەى كەوا ناتوانين بە جەستە سەفەرى بۆ بكەين و، ھەروھەا بۆ رابردووى ياخود بۆ كات و ئامانجەكانى ئەو سەردەم و ئەزموونى رۆژانەيان بگەرىينەوھ. لەم ئاستەى نىشاندانەوھى ئاركيولوژيا لەنيو روماندا تاك تواناى بنىاتنانى دووبارەى شىوھ ژيانى مرۆڤى پيشين و دونياى تىدا ژياوى ھەيە، ئەمەش لەو كاتەوھ دەست پىدەكات، كەوا شوينىپى كەس و شتەكان مەزەندەى ژيانى لەو شوينەدا دەكرىت. (ھاشم ئەحمەدزادە) لە كىتەبى جىھانى رومان بۆ راي (كۆلبوژيۆسكا) گەراوھتەوھ و ھاتۆتە سەر ئەو باوھرەى، كە ھەموو پىكھاتە و ناوئاخنەكانى جىھانى دەرەوھ، پالنەر و يارمەتىدەرى ھاتنەكايەى جىھانى ئاراستەكراوى ناو دەقن. ئەم پىكھاتانە برىتين لەو واقىعەى لە دەقدا رەنگ دەداتەوھ(ئەحمەدزادە، ۲۰۱۵، ۹). لە دەرەوھى بابەتە دووبارە ھەلبژىردراوھەكان، بنەما و پەگەزەكان، رووداوھەكان، دۆخەكان و كارەكتەرەكان لەگەل گونجان و پەيوەندىيان بە كات، شوين، ژىنگە، گرپچن، ئايدىاي چىرۆك و ئەو رىگە تايبەتییەى كەوا جەختى لەسەر كراوھتەوھ بۆ باسکردنى شتەكان پاشان گونجان و پەيوەستبوونى كارەكتەرە، رووداوھەكان، وىنە كىشەنى تىكستەكە و چۆنىەتى خستنەرووى، ھەمووى لە ئەستۆى تەكنىكى نىشاندانەوھى زەمەن و زەمىنىكى واقىعەيە، كەوا رومان رۆلى كاراى لەم بابەتەدا

ھەيە. پاشان ھەر خۇدى رۆمان ھۆكاريكە بۇ پەيوەندىيەك كەوا بەرجەستەي دەكاتەوہ لە ئەنجامى ئەو بەيەكەوہ گونجاندىنەي لە سەرەوہ باسماىكردوہ، شىوہ تىگەيشتنىكىمان بۇ دروست دەكات، كەوا ئاركيۆلوژيا لەنيويدا باس و تەوہرى سەرەكئىيە. بەو مانايەي ھەر بابەتيك بگيردريتەوہ، جا زانستى بيت ياخود ميژوويى، ئەوا ئاركيۆلوژيا خۇدى باسەكەي بەردىدە خستووہ و لە دونياي تيرامانى ئەوہوہ سەرچاوى گرتووہ.

ليروہ پەيوەندىي نيوان رۆمان و ئاركيۆلوژيا لە ريگەي كۆمەليك رەگەز و بنەمايانەوہ دەچنەوہ سەر يەكتر، ھەربۆيەش پەيوەندىي نيوان ئاركيۆلوژيا و رۆمان، لەو كلاسورپۇژنانەوہ سەرچاوہ دەگرىت، كەوا بەردەوام رووداوہكانيان لە رابردوودايە، بەمەش لەو ريگەيەوہ سىستەميكي ئالۆزى گيرانەوہ بەرجەستە دەبيت و لەمەش زياتر پەيامىكىش لەخوياندا ھەلدەگرن، بەوہي گەرچى رووداوہكان لە رابردو و پويانداوہ و بووہتە بەشيك لە يادەوہرى، لە ھەمانكاتدا بۇ ئىستا و ئايندەشە. جا دەشى جۆرىك لەو دىرۆك و بەسەرھاتانەي رۆمان دەيگيرىتەوہ لە ھەموو سات و كاتىكى ديارىنەكراو رووبدەن، لەھەر جوگرافيايەكي ئەم سەر زەمىنە بيت. ئەم شىوہ نووسىنە لەو بەرھەم و كارە ئەدەبىيانەيە كە بەردەوام زىندوون و لەناو فەزاي گيرانەوہدا ژيانى دەق بە سىحريكى تر وينا دەكەن. ئىمە ئاركيۆلوژيا بەكاردينين وەك خالىكى پەيوەست بۇ دەرختى تايبەتمەندى ئەو شىوہ نووسىنەي رۆمان، بەلام ئەوہي ليرەدا گرنگە ئەوہيە كەوا لە كۆتاييدا خالىك ھەيە كۆي رۆمانەكە لە چواردەورىدا كۆ دەبيتەوہ و بەيەكەوہ گونجاندىن بۇ شتەكان دروست دەكات، ئەمەش لە ژيەر رۆشنايى لۆژىكيانەي گيرانەوہي شتە باسكراوہكانى پيشوو دەبيت. بەو مانايەي لۆژىكىك ھەيە شتەكان بەيەكەوہ كۆ دەكاتەوہ، دۇخىكى قايلىكەرانە بۇ بارودۇخ و شتەباسكراوہكان دروست دەكات.

بۇ ئەۋەدى ئاركيۆلۇژيا و رۇمان لە چەند پاژىك بەيەكەۋە بېستىنەۋە، راي ميشىل شانكس ۋەك ئاركيۆلۇژىست و نوسەر لەم بوارە بە ھەند ۋەردەگرين، ھەربۆيە ميشىل شانكس (Michael Shanks)، سەبارەت بە ئاركيۆلۇژيا و رۇمان، پىيوايە لەم خالانەى خوارەۋە تىكەلكىشى يەكتر دەبنەۋە:

يەكەم/ وینە خواستن(خوازە)

لە ئاركيۆلۇژيادا، وینە خواستن ۋەك پروسەيەكى گرنگى ئەم زانستە سەير دەكرىت، لە كەرەستە و پاشماۋە جىماۋەكانەۋە، وینەيەك بەرھەم دەھىنرىت لەسەر بنەماى تۆپوگرافىي شويئەكە مەزەندەى بوونى ئەۋ شىۋە وینەخواستنە دەكرىت، ئەمەش كۆمەلىك دەلالەت و ئامازەى قوۋلى ھەيە، كەۋا لە سىجرى ناشويئىك دەۋەستى و لە دونىاي دەرەۋەى نىشتەجىبوونى خۆت دەروانى، كە بۆنى جوانى شتەكان و دونىاي ژيان و دەيان شتى ترى لىۋە دىت، ھەروەك ميشىل شانكس ۋاى بۇ چوۋە، وینەخواستن لەنىۋە دونىاي رۇماندا، دەگەرپىتەۋە بۇ ئەۋەدى كەۋا ئاركيۆلۇژيا لەنىۋان وینە خواستن و پاشماۋەكانى رابردوۋ، پەيوەندىيەك دەسازىنى، كەۋا كاريگەرى لەسەر شىۋەى دانەۋەى زانىارىيەكان ھەيە، ئەمەش كاتىك نوسەر باس لە رووكارى شتە ماددىيەكانى ۋەك قوللە، قەللا، دەرگا و بالەخانەكان...ھتد، دەكات (Shanks, 2012 , 145). لە كاتىكدا لە دونيا و سەردەمى ژيانى خۇياندا، ھەر شتىك ۋەك خۆى تايبەتمەندى خۆى ھەيە، چونكە لە دونىاي بىرکردنەۋەدا، ھىچ شتىك بە قەد ويناكردنى ئاركيۆلۇژيانە خودان پانتاييەكى جوگرافى و كەلتور، مەزھەب و ئايىن نىيە. ھەروەكو (جۆيس گىل) و ھاۋرپىكانى لە كىتپى ئەدەب و ئاركيۆلۇژيا، دەلىت: (ئەمە مېتۆدىكە كە بە جۆرىك لە ئەدەبى ئاركيۆلۇژيدا ۋەسفى دەكات، كە تيايدا لەسەر بنەماى ھەندىك زانىارى و كەمىك لە پىشېبىنىكردن،

گەشتت بۇ شوپىنىك پىدەكەن بۇ ئەوھى لە پاشماوھ جىماوھكانەوھ دووبارە بنيادنانەوھى جىھانەكەى بىنىى)) (Gill, Mckenzie and Lightfoot, 2018, 2)، ھەر بۆيەشە وىنەخواستن لە شىوھ ئاركيۆلوژىيەكەيدا بە شىوھىەك جەنجالە تىكەلبوون و تىكچرژانى شتەكان دەئالۆزكىن، زۆرجار دەگاتە سنوورەكانى مەحال چونكە تا بەيەقىنى شتىك دەگەيت، شتىكى دىكەت لىوھ دەردەكەوئىت. ئەمەش بەھوى ئەوھوھىە دەست گەشتنە بە رابردوو، ھەرۇھەا دۆزىنەوھى ئامرازىكە بۇ گىرپانەوھى چىرۆكى رەسەنىەتى و پەيوەستىوونە بە شىوھى ژيان.

سەربارى گشت ھەولە ماندووكەرەكانى وىنەخواستن، رۆمان بە ھەمان شىوھى ئاركيۆلوژيا دىمەنىكى كارىگەر دروست دەكات، پتر شتومەك و دىمەنە لەبىرکراوھكانمان لە بىرەوھرىدا دەھىلئىتەوھ، لىوانلىوھ لە شتومەكى بە وردى و بە ھەستىارى چنراو، لەم نىوھندەدا ھاوكىشەيەك دىتە كايەوھ كەوا وىنەخواستن و وەرگىرپانى بۇ وشە رۆلى سەرەككىيان ھەيە و دوو جەمسەرى ھاوكىشەيەك پىكەپىن، بە ھاوسەنگردنى ئەم دوو جەمسەرەش گوزارشت لە خودى وىنە خوازراوھكان دەكرىت، ((ئەم شىوھ وىنەخواستنە، پىويستى بە بەھرەيەكى تايبەت و چاويكى زۆر وردى گەرەكە بۇ وىناكردنەوھى شوينە ئاركيۆلوژىيەكان)) (Gamble, 2001, 81). وىنەخواستنى ئاركيۆلوژىيانەى نىو رۆمان، سەربارى وەسفرىدى دۇنيانى تىدا ژياوى مروقى پىشىن، ئەوا بۆن، دەنگ، تام و دەرەنجامى ھەستەكانى دەست لىدانىش بە دەولەمەندىيەك وەسفر و وىنا دەكات، كەوا لە تواناى ھىچ ژانرىكى ترى ئەدەبىدا نىيە ئەم ئەركە جىيەجى بكات. لەم نىوھندەدا مىشىل شانكس واى بۇ چووه كەوا، ئەم شىوازى وىنەخواستنەى نىو دۇنيانى رۆمان لەنىوان نەرىت و داھىنانەكانى مروقى پىشىن، بىرۆكەيەك بۇ شىوھ ژيانى مروقى سەردەمى ئىستا دروست دەكات، ھەر بۆيەشە (جوليان توماس) بۇ راى (ھىگل) گەراوھتەوھ و خواستن و

ويناكردنى دونياى تيدا ژياوى تاك به ((پرۆسه يه كى گرنگ و رۇحى زانيوه، پيشكه و تنى هر كۆمه لگه يه ك په يوه سته به و هارمۆنيه ته گونجاوه ي كايه كانى ژيان، چونكه له كۆتاييدا هم موو لايه نه كانى دونياى تاك، له هارمۆنيه ته وه، يه ك پۆشيبه ك دروست ده كه ن)) (Thomas, 1996, 37). رومان له ريگه ي ئه م ويته خواستنه وه، ده بيه ته هوى بينينى ديمه نيكي گشتى زه من و زه مينيك، به وشه ويناكراوه، به شيكى زورى ئه و زانياريبانه له ريگه ي ويناكاريبه وه يه و زور شتى تيدا يه ته نها له ريگه ي وشه وه چيژيان ليوه رده گرين، به مه ش ده تگه يه نيته قوولايبه كى تيرامانى سه رسورپه ينه ر. له كاتى خويندنه وه ي ئه م شيوه رومانه دا، چه ندين ديمه ن به به رچاومان تيده په رن، ويته به شيوه يه كى زور تاييه ت به كارديت، بۆ ئاماژهدان به وه سفىكى ديارىكراوى بينراوى ئامانچيك يان هه ستيك، به تاييه ت ئه گه ر وه سفه كه رپون و تاييه ت بيت، زياتر به وشه، ديالوگى نيوان كه سه كان، گه مه كانى وشه، ناكوكى، دژبه رى يان به و بيروكانه وه سه رقال ده بين، كه له چوارچيويه ئايدىاي رومانه كه شويى بۆ كراوه ته وه. له م باره يه وه (ئوره ان پاموك) سه باره ت به م شيوه كاركردنه ي بونىادى رومان ده لئيت: ((نوسينه وه ي رومان، برىتتبه له دروستكردنى نيگار به وشه و خويندنه وه ي رومانيش ئه وه يه به وشه ي كه سانى تر، له هزرى خوماندا نيگار به رجه سته ده كه ين (شوانى، ۲۰۱۶، ۱۰۷). كه واته ليروه وه تيده گه ين روماننوسان، به به رجه سته كردنى ويته، ديمه ن و شتومه ك، له زه ينماندا كارى خويان ده كه ن. له برى به سه رهات يه ك له دواى يه ك ويته ي له بيرونه كراو بۆ خوينه ران ده كيشن و له ويذا روماننوسىكى ويته خوازه. هه ست ده كه ين هه نديكجار به وشه و هه نديك جارى تريس به ويته بير ده كه ينه وه، زوربه ي جارى له ميانه وه باز بۆ ئه وى تريان ده ده ين. ئه وه ي ليروه دا مه به سته ئه وه يه، كه وا ئه و ويناكردنانه ي نيو رومانه كان له به رئه نجامى تيرامان و سه رنجدانى ئه و جيمواونه يه وه ك به ره مه ي

تيفكرين و دەستكردييانەى لە رابردوو ماونەتەوہ. لەبەر ئەوہى وینەخواستن و پاشان جيگەوتەبوونى لەنيو رۇماندا بە پشتبەستن بە ئەزمونە سادەكانى ژيان و بەو ئەزمونە بيستراوانەى كە تەنانەت ھەنديكار لە كاتى روودانياندا ھەستيان پيناكەين، بەرەو پيشەوہ ھەنگاو دەنيت. ئەم شيوہ مامەلەكردنە بە پيداچوونەوہ و زيندووكردنەوہى رابردوو بە مەبەستى ناساندنەوہى خەون و خولياى پيشين ناوزەد دەكریت.

دووہم / ويناكردنەوہى شوين

بەو مانايەى ئامادەى و بوونى كۆمەلەك خەلك(نەتەوہ)، لەسەر زەمىنيك لە ريگەى ئاركيۆلۇژياوہ نيشان دەدەين. ئەوہى ليرەدا باسى دەكەين رەھەندى ناسيۆناليزم و نەتەوہييانەى ئاركيۆلۇژيا نيبە، بە قەد ئەوہى رەسەنيەتى و خودان مالى نەتەوہيەك لە زەمەن و سەرزەمىنيك نيشان دەدات. نيشاندانەوہى شوين لە تيگەيشتنى ئاركيۆلۇژياوہ، نيشاندانەوہى جوگرافيايەكە، كە تيايدا دونياى مرؤفى ليوہ دەرخواوہ، ئەمەش بۆخوى فرە جەمسەرە، لە سەريكەوہ ئەم شوين و جوگرافيايە لە بەرەنجامى ھەول و كۆششى تاك لەلايەك و ئامرازە داھينراوہكانى، بەپيى تپەپبوونى كات پەرەيسەندووہ، چونكە ئەمە ھەروا سادە نيبە، كاتيک زەوييەكى بەتال لە ريگەى چالاكيبەكانى مرؤفەوہ دەشى بگۆردرى بۆ شوين، چونكە ئەم زەوييە بەتالە لە سەرەتادا ھيچ پلانيكى ئاوەدانكارى رەنگينەداوہتەوہ، كاتيک شوينيك وەكو شويني ئاركيۆلۇژى نيشان دەدریتەوہ، پەيوەندى بە ئاستى فرەيى بيركردنەوہى مرؤف ھەيە لەم شوينە. بۆيە دەشى ئارگيومينتيك بسازينين و بلين بۆئەوہى لە رابردوو تيبگەيت دەبيت لە شوينەكان تيبگەيت.

له وەتەى مرۆف ھەيە بە گرنگىيەو ھە شويىنى پروانىو، ئەمەش بۆ ئەو كارلىكە بەردەوامەى دەگەرپتەو، كەوا بۆ گشت كايەكانى ژيانى لە ھەولى سەوداسەريدا بوو. پتر لەمەش شوين بايەخ و گرنگىيەكى تايبەتى ھەيە، وەكو چەقىك وايە گشت پرووداوەكانى لە دەور دەخولپتەو. ليرەدا ئەو ھەى گرنگە ئەو ھەيە، كەوا شوين وەك تۆپۆلۆژىيەك لەخۆگرى ئەو پرووداوانە بيت وەك واقع لەو شوينە پرووداوە، لەبەر ئەو ھەى ناكريت پرووداويك ياخود چەند پرووداويك باسبكرىت و پەيوەندى بەو زەمەن و شوينەو نەبيت. لە دیدى ميشيل شانكس (Michael Shanks)، لە ويناكردنەو ھەى شوينى ئاركيولوژيدا، پيوستە گونجاندىكى تەواو ھەتى لە نيوان شوين و پرووداوا ھەبيت، ھەروەھا سۆزىكى سەرنجراكيشيش دروست بكات، كەوا ھەست بكرىت ئەم پرووداوە لەم شوينە پرووداوە (Shanks, 2012, 146). ليرەدا، ماناى ئەو ھەى شوينىكى لەھيچەو ھەى دروست كردىت، بەلكو ھەر زانيارىيەك دەيبەخشى، لەچوارچىو ھەى واقىعى ماددىيانەى زەمەن و سەردەمىك بەدەر نىيە. لە ويناكردنەو ھەى شوينى ئاركيولوژى، لە شيوە گشتىيەكەيدا تابلويەك دەنەخشىندرىت، تيايدا ژيانى كۆمەلگەيەك، نەتەو ھەى ئايينىك خولقاندوويەتى. بۆيە بەر ھارمۆنىيەتىك دەكەوين، ھيچ شتىك لەنيو ئەو ھارمۆنىيەتەدا ناشيرىن نىيە، ھەموو ھاوئاھەنگى و ھاوكيشى و چوونەو ھەى ناويەكى ئىستاتىكىيانەى تىدايە. چونكە ھەر سەردەمىك گوزارشت لەو ئەقلىتە دەكات كەوا كارىگەرى بەسەر نەخشاندن و ويناكردنى ئامراز و كەلوپەلەكانەو ھەيە، لەمەش زياتر دەتوانرىت سەردەمەكان لە رىگەى نيشاندانەو ھەى شوينە شوينەواريەكان بناسرىنەو. لەم بارەيەو ھەى ميشيل شانكس دەلىت: ((شوینە ئاركيولوژىيەكان تەنيا پىكھاتەيەكى بونىادى چىرۆكى خەيالى يان ئەفسانەيى نىن، بەلكو زۆر گرنگن بۆ نيشاندانەو ھەى ميژووى پرووداوەكان)) (Shanks, 2012, 131). ويناكردنى شوينى ئاركيولوژى

مەبەست لىي، ئەتمۇسفىر و فەزايەكى سىحراويمان لەبەرچاۋ بەرچەستە ناكات، بەلكو پەيوەستىن بە زەمەن و زەمىنىك، پاشان قوۋلۇبۇنەۋە لە شتەكاندا دەبىتە مايەى خولقاندن و داھىنانىك، كە لە ئەنجامى كەشفكرىندا جىھانىبىيەكى نوي دادەمەزىنىي. لەم بارەيەۋە كىفن گرین و توم مۇور(Kevin Green and Tom Moore)، پىيانوايە ((نىشانداۋەى دىمەنى شوپنەۋارى، رىگەيەكە بۇ نىشانداۋەى شوپن و تايبەتمەندى شىۋە ژيانى فىزىكىيانەى خەلك و ئەو چالاكىيانەى لە ژيانى رۇژانەياندا ئەنجاميانداۋە)) (Green and Moore, 1995, 51). لىرەۋە ئەۋەمان بۇ بەدەردەكەۋىت، نىشانداۋەى وىناكرىدەۋەى شوپن لە دىدى ئاركيۇلۇژيا جگەلە نىشانداۋەى ئەزمونەكانى واقىيەتتى ژيان، ھەۋلەدات ئەندىشە و بىرۇبۇچوون و جەۋھەرى ناخى شتەكان دەستىشان بكات. مرۇف دەباتەۋە نىۋ داھىتەكانى سەردەمەكەى و پەيوەستى دەكات بە مېژوۋى ژيانانەۋە، ئەم بەرچەستەكرىدەش جۇرىكە لە ھونەر، لەمىيانى وىناكرىدەن و نووسىنەۋەى رابردوۋى بەرچەستە دەبىتەۋە، ئەمەش ماناى واىە جىاۋازىي نىۋان سەردەمە جىاۋازەكانى ژيانى مرۇف نىشان دەداتەۋە.

بەھەمان شىۋە ئەم گرنگى پىدانەى شوپن بۇ رۇمانىش دروستە، لەنىۋ رۇمانىشدا شوپن چەقى قورسايى بابەتەكانە و گشت رووداۋەكان بە شوپنەۋە رەنگرېژكرائە، بە جۇرىك تەۋاۋى گىرپانەۋەى چىرۇكەكانى لەسەر ھەلىتەجراۋە. لە وىناكرىدەنى شوپنى ئاركيۇلۇژيانەدا، پىۋەندىيەكى ئۇرگانىكى لە رىگەى تىرامان و تىدامانىيەۋە لەنىۋان بەرھەستى و مەنتىق، نابەرچەستە و بەرچەستە، تاك و كۇمەلگەى تىدا ژياۋى وىنا دەكات. ئەم شىۋە لە وىنا پىدان و بىچم گرنتە، داھىنانىكى ھونەرىيانەى ئەۋتۇيە پىشت بە مەعرفەى رۇماننوس لەمەر سەرنجدان و تىرامانى ئاركيۇلۇژيا و ژيانى دىرىنانەى مرۇف دەبەستى. لەم بارەيەۋە (گاستون باشلار) لە كىتپى شىعەرىيەتى شوپن (the poetics of

(space)، دەلىت: ((ئىمە بە زىندووكردنەوہى يادەوہرىيەكان ئاسوودە دەبىن، تاكە شتىكىش ئەو ئاسوودەيىيە فەراھەم دەكات، وئىناكردنەوہى، ئەمەش بەھايەكى رەسەنى خۇى ھەيە)) (Bachelor,1994, p6). ھەرۈھا گاستۇن باشلار، لەمەر رەنگدانەوہى ئاركيۇلۇژيا لەنيو تىكىستى ئەدەبىيەوہ، وای بۇ چوۋە، ((وئىناكردنەوہى ئاركيۇلۇژيا بنەمايەكى واقىعى ھەيە و گوزارشتە لە سەردەمىك، وەك واقىع بوونى ھەبوۋە، نووسەرىش بەشيۋەيەكى واقىعيانە وئىناكردنەكە دەمەزىنى)) (Bachelor,1994, 36). لە ژىر رۇشنايى ئەم تىروانىنەي گاستۇن باشلارەوہ دەتوانىن بلىين وئىناكردنى شوينى ئاركيۇلۇژيانە لەنيو تىكىستى ئەدەبىدا، خوئندەوہىكى زىندوۋە بۇ زەمەن و زەمىنىكى لەنيوچوۋ، بەبى ئەوہى دەسەلاتى زىندوۋىتى ژيان و بىنىنى دونىاي شتەكانى ئەو سەردەمەمان بەشيۋەى واقىعيانەى خۇى ھەبوۋىت. بۇيە ئەم شيۋە وئىناكردنە بەرەو ئەو شوئنەمان دەبات، كە وەك بۇشايىك ماۋەتەوہ و بۇتە پەراۋىز، بى ئەوہى ئىمەمانان لەو سەردەمەى ژيانى خۇماندا ئاگەدارى ئەو پەراۋىزخستە بوۋىن. دونىاي دروستكراۋى نيو تىكىستەكان شوئنە ئاركيۇلۇژىيەكانيان بە جوانترىن شيۋە تىدا وئىناكراۋە، ھەمىشە قابىلى قسە لەسەركردن و راقەكردن نەبوۋنە، ئەمەش ئەو راستىيانە ناشارىتەوہ، كەوا لەم تەرزە وئىناكردنەدا تىكىست نابىتە سىبەرى نووسەرەكەى، چونكە چۇنيەتى خستەپروۋى ئاركيۇلۇژىيانەى نيو تىكىستەكان، ھىچ كارىگەرىيەكى مېتۇدى، ھزرى، تىروانىن و بۇچوۋنەكانى بەسەر ئەو شيۋە وئىناكردنەوہ نىيە. ھەر بۇيەشە ئەم تەرزە نووسىنە بە دەرە لەھەر دۇگمايەك و بۇچوۋنىكى پىشۋەختە. (ياسىن نەسىر) لە كىتئى (الرواية والمكان)، پىئوايە ((پىۋىستە لەنيوان شوين وەك بوۋىەك و شوين لە كارى ھونەرىدا ھاۋچەشنىيەك ھەبىت)) (نەسىر، ۱۹۸۰، ۱۷). لە وئىناكردنەوہى شوينى ئاركيۇلۇژىيانەدا بەر وئىناكردنىك دەكەوين، كەوا

سىستېمىكى بەرفراوانى فېكرى و رۇشنىبىرى و ئەدەبىي لە پشته وە بەدى دەكرىت، وەك زانىارى زور شتيان خستوتە پرو، ئەمەش جورىكە لە هونەر، كەرەستەى تايبەتى خوى ھەيە، كە ئەويش پيوەندىيەكى هونەرييانەى نيوان واقىعى ژيان، كەلتور و داب و نەرىت.....ھتد، مروڤە، بەمەش ئەركى سەرشانى ئەم جورە ويناكردنە وەيە ئەو ھەىە دونىاي تىدا وەسفرارو ھەشيوەيەكى هونەرييانە وىنە بكىشى. جا ھەر لەبەر ئەو ھەشە شوين وەك بابەتتىكى ئاركيولوژى، كەوا مروڤ لە سەردەمىكا بەرھەمى ھىناو، دەبنە كەرەستەى جوانكارىيەى هونەر.

سىيەم / شيوەى ژيان و ژىنگەى بىركردنە وەيان:

ئەگەرچى بابەتى شيوەى ژيان و ژىنگەى بىركردنە وەى تىدا ژياوى مروڤى پىشىن، جورە ئاوەزمەندىيەكى گەرەكە، پەيوەست بە دونىايەكى ئالوز دەكرىت، لە پشت شتە ديار و ناديارەكانە وە وەستاو، لە دەرەنجامى كوى پەيوەندىيە ئورگانىيەكانى واقع و بىركردنە وەى ئەو سەردەم خوى بەرجەستە دەكات. لە پەيوەندىيە بە كۆمەلىك ئاست، جا ئەو ئاستانەش دەشى دۇخى رۇشنىبىرى، بىروباو، چۇنيەتى ژيان، دونىاي بىركردنە وەيان و ھەلسوكەوتى رۇژانەى ژيانىان بگريتە وە، ئەمەش بوخوى جارىكى دىكە بەھوى ئاركيولوژياو دەبردريتە وە نيو پەيوەندىيەكى رىكخراو، كەوا ھەموويان بەيەكە وە بەشيوەيەكى سىستەماتىزەكراو خوى دەنوئى. چونكە ناشى تەنھا لە رىگەى ماك و پنتىكى بچووكى نيو دونىاي ئاركيولوژيانەى سەردەمىكە وە، بە شيوەيەكى ديارىكراو شيوەى ژيان و ژىنگەى بىركردنە وە دەستنىشان بكرىت، ياخود تخووبەكانى ديارى بكرىت.

سروشتى ژيان و ژىنگەى بىركردنە وەى مروڤى پىشىن پەيوەستن بە دونىاي ئاركيولوژيا، ئەمەش بوخوى بەشيوەيەكى راستە و خۇ پشت

بە بىر كىرەنە ۋە داھىنراۋەكان دەبەستىت. بۇ ئەو مەبەستەش مۇرۇقەكان لە قۇناغ ۋە سەردەمى ژيانىدا ھەلسوكەۋتى تايىت بەخۇيان نواندوۋە، ئەم ھەلسوكەۋتەنەش، لە نىۋان پەيوەندى كۆمەلايەتى ۋە سىروشتى جەستەى مۇرۇقەكان ھارمۇنىيەتىكى دروستكردوۋە، بە مانايەى كۆمەلگە ۋە ژىنگەيان پىك گونجاندوۋە. ھەر لەم روانگەيەۋە مېشىل شانكس ۋاى بۇ چوۋە، (ئەبىت پەيوەندىيەك لە نىۋان شىۋەى ژيان ۋە ژىنگەكەيدا ھەبىت، ئەمەش بە دىۋىكىدا دەر خەرى بوون، بىر زەينى تاكەكانە) (Shanks, 2012, 146). لەم روانگەيەۋە قسەكردن لەسەر شىۋەى ژيان ۋە ژىنگەى تىدا ژياۋيان، ھەر تەنيا قسەكردن نىيە لەسەر كەنە ۋە پىشكىن ۋە دۆزراۋەكان، بەلكو قسەكردەنە لە وزە متبوۋەكان ۋە دونىاي بىر كىرەنە ۋەيان، بەمەش ئەو پەيوەندىيەى نىۋان بوون ۋە ئاركيولوژيا ناكەۋىتە نادىارىيەۋە، لە پىرۋسەى قولبۇونەۋە ۋە تىدا خۇيىدەنەۋەى داھىنراۋ ۋە ئامرازەكانى تىرى ژيانىنەۋە، ئامادەى بوونى خۇيان بەرجەستە دەكەن. تىشك خستتە سەر ژيان ۋە بىر كىرەنەۋەى مۇرۇق، ئەگەر لە سەرىكەۋە مەبەست لى ئامانجى پىرۋسەى شۇيىنەۋارناسى بىت، ئەۋا لە سەرىكى دىكەۋە مەبەست لى بەدەستەيىنانى زانىارىيە لە رىگەى ئامراز ۋە داھىنراۋەكان كەۋا ۋەك پاشماۋە جىماون، ئەمەش ھۇيەكە بۇ ناسىنى كۆمەلگە ۋە ژىنگەى بىر كىرەنەۋە، جا دەشى ژيانى سەردەمى ئىستامان ۋە دروستكردى مۇدىلەكانى ژيانى مۇرۇقى ئەۋ سەردەم بەراۋردكرىك بسازىنى. بۇ ئەم مەبەستەش مېشىل شانكس ئەم رايەى سەرەۋەى دوپاتكرۋتەۋە ۋە پىيوايە گىرانەۋەى چۇنيەتى ژيانىان ۋە چۇنيەتى ئەۋ گۇرانكارىيانەى بەسەر مېژۋوى مۇرۇقايەتىدا ھاتوۋە. ياخود پىكھاتەى شارستانىيەت، ئىمپراتورىيەت ۋە چۇنيەتى پەرەسەندن ۋە گۇرانكارىيە مۇرۇبىيەكان، پاشان خەملاندنى ئەۋ ھىزە مېژۋويىيەى، كەۋا بۇتە بونىادى ژيانمان ۋە چۇنيەتى لەناۋچوونى ئەۋ شارستانىيەت ۋە شىۋە ژيانە. (Shanks, 2012, 2022)

22). واتە گىرپانەوھى مېژووى بىرە لە سەردەمى نويدا، ياخود مېتۆدى دەستراگەيشتنە بە رابردووى خەلكە بۇ تىگەيشتن لە كويۆ ھاتوون، ئەمەش دىمەنىكى زۆر سەرنجراكىشە. لە دىدى مېشىل شانكس، ھەمىشە ئەو گىرپانەوھى ئاركيۆلوژىيانە، لە زەينى خوئەردا پرسىيارى ئەوھ دروست دەكەن، كەوا نەرىت و پاشماوھەكانى پېشوو، رەگ و رەچەلەك بەرباس دەخرىت، ئەمەش زۆربەى جار لەنىوان يادەوھرى و لەناوچووندا خۆى دەبىنىتەوھ، ئەمەش لەنىوان لەدەستدان و ياخود بە ناتەواوى گىرپانەوھدا خۆى دەبىنىتەوھ. بىگومان گواستەوھى ئەم بابەتانە لە پەيوەندىكردن بە رابردوو فەراھەم دەبىت.

بەشىوھەكى سەركى مرۆف لە بەرھەمھىنانەوھى دابونەرىتە كەلتوورىيەكان وەك بەشىك لە شىوھى ژيان و ژىنگەى بىركردنەوھ بەرپرسە، ئەم شىوھە لە بەرھەمھىنانەوھى ئامرازىكە بۇ ئەوھى ھەلى مانەوھى لە ژىنگەكەيدا فەراھەم بكات. يەكىك لە زالىترىن بنەماكانى ئاركيۆلوژيا، جەختكردنە لەسەر كەلتوور. بىگومان كەلتوورى ماددى وەك بەلگە بۇ بوونى تاكەكەس، ياخود گرووپە ئىتنى و رەگەزىيەكان بەكارھاتووه، لەوھش زياتر كەلتوورى ماددى وەك دۆكيۆمىنتىك لە پرۆسەى گۆرانكارىيە كۆمەلايەتى و كەلتوورىيەكانى سەردەمىك لە سەردەمەكان بەكارھاتووه. ئەم چەمكە پىويستە، ھەر چەندە زۆربەى جار وەك پردى تىكگەيشتن لە رابردوو، زانىارىمان پىدەدات، ئەمەش لە ئەنجامى لىكدانەوھى پەيوەندىيە كۆمەلايەتییەكان و گۆران لە دابونەرىتى كۆمەلايەتییانە و گۆرانكارىيە ژىنگەيىەكان. لە پروانگەى (جوليان توماس) ھوھ، رەگەزە سەركەيىەكانى ئاركيۆلوژيا (ئاوھن، جەستە، كەلتوور و ژىنگەكەى)، نەخشە و پۆلىنكارىيەكمان بۇ دەكىشىت، كەوا پەيوەندىيەكى رىژەيىمان دەداتى سەبارەت بە پىشكەوتنى ھەر يەكىك لەم رەگەزانە. ھەموو ئەمانەش بەشىوھەكى ديار بەجۆرى دابونەرىت و خوويان پەيوەست دەكرىت (Thomas, 1996, 11). لىرەدا

ئەوھمان بۇ دەردەكەۋىت ھەموو كۆمەلگەكانى مرۇقاىيەتى ھەز دەكەن رابردووى خۇيان سەبارەت بە شىۋەى ژيان و ژىنگەى پىشويان بزانن، بۇ ئەۋەى لە ئىستاي خۇيان بگەن و پلانكىش بۇ ھەنگاۋھەلئىنانى پىشكەوتىيان بۇ داھاتوو دابننن. ھەموو تاكىكىش لە كۆمەلگەدا خۇى بەخاۋەنى ئەو رابردوو دەزانى، ئەۋە ئاركيۇلۇژيا نىيە ۋەك بەخشش ئەو رابردوو بەتاك بېخشىت، بەلكوئاركيۇلۇژيا خاۋەن بەھايەكى ئەخلاقى لە ئەستۇدايە، ئەۋىش بە نىشانداۋە و ويناكردنى ئەو بەھا كەلتوورىيەنى، كەۋا لە رابردوو ھەبوۋنە، رۇلئىشى ھەيە لە بەيەكەۋە گونجان و بەيەكەۋە ژيانى گروپ و ئىتتىپە رەگەزىيەكانىتر.

رۇمان بە ھەمان شىۋەى ئاركيۇلۇژيا، ھەموو خەسلەتەكانى شىۋەى ژيان و ژىنگەى بىركردنەۋەى لەخۇيدا شوئىنى بۇ كىردۆتەۋە، لەم شىۋە رۇماندا (ئەو رۇمانانەى لە گىرەنەۋە و ويناكردندا باس لە دونىايەك دەكەن تىيدا ئاركيۇلۇژيا بە زەقى رەنگىداۋەتەۋە) ۋا ھەست دەكرىت تۆمارىكى مېژوۋىيە و ئەزمونى بىركردنەۋە و ژيانى سەردەمىكى تۆماركردوۋە، لەبەر ئەۋەى كۆمەلە خەلكىك ياخود نەتەۋەيەك بەيەكەۋە بەشدارن لە نىشانداۋەۋەى شىۋەى ژيان و بىركردنەۋە. لەم بارەيەۋە (ەلى عوسمان ياقووب)، لە كىتئى (رۇمان ژانرى تەكنىكە جوانەكان)، بەم شىۋەيە نىشانى داۋەتەۋە و دەلئىت: ((ھەول دەدات زەمەن و شوئىنىك، لە مېژوۋىيەكى دىارىكراۋى ورد پىشئەستوو بە لىكۆلئىنەۋەيەكى ھۆشيارانە دەربارەى رووداۋ و كارەكتەرە راستەقىنەكان و دابونەرىت و ئاخاوتن و جلو بەرگە كولىتوورىيەكان ۋەربگرىت، لەگەل چىنىنى بەھىزى چىرۆكەكەى و ساىكۆلۇژياى دروست و بەجىى مرۇف تىكھەلكىشيان بكات)) (ياقووب، ۲۰۲۱، ۱۶۱). لەم شىۋە مامەلەكردنەدا، رۇمان لەبەرگرتنەۋەى خودى ژيان و بىركردنەۋەى راستەقىنەى تاك و گروپى كەسەكانە، كەۋا بە ۋەسەف و ويناكردنەۋەيەكى ورد، بوون بە بەشىك لە بەسەرھاتى

رۇمانەكە. بەھ مانايەي ئەم شىۋە مامەلەكردنەي رۇمان و نيشاندانەۋەي ژىنگەي بىركردنەۋە، سەر بە ھۇشيارى سەدە و سەردەمىكى ترە، تيايدا بە ليھاتويى و كارامەيىۋە دونىاي تىدا ژياۋى بەرچەستە كىرۋتەۋە. ئەمەش لەو ريگەيەۋە كەۋا كەلوپەل و ئامرازە داھىتراۋەكان بەگۇ دەھىترىت و لەو چوارچىۋەيەدا چەندىن پەيام بۇ سەردەمى ئىستاي تىدا ژيانى مرۇقى سەردەم پەخش دەكات و ئەو پەيامانەش ئاراستەي شىۋە ژيان و ژىنگەي بىركردنەۋەي ئىمەمانان دەكرىت.

سىما و خەسلەتتىكى ترى نيشاندانەۋەي شوين و ژىنگەي بىركردنەۋە لە نيو رۇماندا، كەۋا ئاركيۆلۇژيا بنەماي بىركردنەۋەيەتى ئەۋەيە نەرىتى بىركردنەۋە پەرەپىدەدات و ھەستى ھەلگرتن و پاراستنى ئەزمونى ژيان دىننيتە كايەۋە، ھەربۇيەش ھەۋلدەدات ھەموو شتىك بىينى و لە ھەموو كەسىك تىبگات، (ھاشم ئەحمەدزادە) لە كىتئىي گىرانەۋەناسىدا، دەلىت: ((ئەدەبى گىرانەۋەيى بە مۇركى رىئالسىتىيەۋە ھەموو دەمى سوۋژەيەك بوۋە بۇ تاۋتويى ئاست و چەندايەتى تۇماركردنى ۋەفادارانەي شىۋازى واقىيىي ژيان. ئەگەر ئاستى راست نوينى بەرھەمىك ئاۋىنەي تەۋاۋنوئىنى واقىع بىت ئەۋە دەق نوينەرايەتى راستەۋخۇى دياردەيەك، زەمانىك و شوئىنىك بە تەۋاۋى دەكات)) (ئەحمەدزادە، ۲۰۱۸، ۵۴_۵۵). ئەم شىۋە مامەلەكردنەي رۇمان و ئاركيۆلۇژيا، بەشىكى زۆرى لە پاژى شىۋەي ژيان و ژىنگەي بىركردنەۋە خۇى دەبىننيتەۋە، چونكە تەنھا ژىنگەي بىركردنەۋەيە دەتوانرىت ۋەك ئەۋ واقىعەي سەردەمى تىدا ژياۋى مرۇقى پىشىن ۋەكو خۇى و بەبى دەستكارى و تىكەلھەكىش كىرنى بە ئايدىاي دىكە بنەخشىنرىت. بۇيەش لەنيو ئەم شىۋەيەي رۇماندا ھەستى چىژ ۋەرگرتن لە رەھەندە مرۇقايتىيەكەي پەرەپىدەدات.

بەشى دووھم

ئەم رۇمانە ھاوشىۋەى تىگەيشتنى ئاركيۇلۇژيا، سەردەم و زەمىنىكىمان لە رىگەى گىرپانەوۋە لەسەر بنەماى تىدا ژيانى مرۇقى ئەو سەردەم بۇ دەخاتە بەر دىدە. بابەتى ئەم تىكىستەى كەوا وەك پراكتىك وەرگىراۋە، لە رىگەى بە رىۋايەتكردن و گىرپانەوۋەكانىدا، لە چوارچىۋەى پرەنسىپ و بنەما ئەدەبىيەكانى نووسىنى رۇماندا، توانىۋىيەتى بابەتتىيانە بۇ سەر زەمىن و زەمەنى مرۇقى سەردەمانى پىشۋو بمانباتەوۋە، ئەمەش لە رىگەى ئەو گوزارشت و دەرپرېنانهى لەنىۋ خودى دەقەكەدا شويىنى بۇ كراۋەتەوۋە. ئەوۋەى ماىەى سەرنج و تىرامانە و نەبوۋنى نىشاندرائوۋەكانى زەمەنى تىدا ژياۋى مرۇقى پىشۋىنە، ئەگەرچى شىۋازىكى تايىبەت بەنىشاندانەوۋە و وىناكردى ئاركيۇلۇژىيانەى سەردەمەكە دراۋە، دەلالەتى پىكەۋە گرېدان و پىكەۋە گونجانى نيوان دوو زانست و دوو كايەى جياۋازە، ئەمەش لەخۇيدا ماھىيەت و گرنگى رۇمان نىشاندهات، كەوا دەتوانىت زانستەكانى ترىش لەخۇيدا جى بكاتەوۋە. رۇمانى نەوۋەكانى مادايى، يەكىكە لەو تىكىستانەى ھەلگرى پرەنسىپ و بنەماكانى ئاركيۇلۇژىياىە، ئەمەش لە ناۋنىشانەكەيدا ديارە، كەوا يارمەتىدەرە بۇ لەخۇگرتنى ھزرى ئاركيۇلۇژىيانە. گىرپانەوۋەى حىكايەتەكان، جەۋھەر و سىماى تىكىستەكە ديارى دەكەن، چونكە حىكايەتەكان لەسەر بنەماى ئەزمونى شىۋە ژيانى مرۇقانىك گىرپدراۋنەتەوۋە، سروشتى ژيان و ژىنگەى بىركردەنەوۋە بەرھەمى ھىناۋن، پشت بە ئەفسانە و دونىايى فانتازيا نەبەستراۋە. ئەم رۇمانە مەبەستى گىرپانەوۋەى ئەفسانە نىيە، بەقەد ئەوۋەى ھزر و ژيانى سەردەمىك لە مرۇقى پىشۋىن پىكەپىنەرى بىرى داھىنەرانەى تىكىستەكەيە. دونىايى بەردىدەخراۋى نىۋ رۇمانەكە، لە رىگەى خەسلەتە جياۋازەكانىەوۋە، بەشىكە لە پىكەتەى ئاۋەزى مرۇقى دونىايى پىشۋىن.

ئەوئەھى لىرەدا مەبەستمانە، لەنيوئەو رۆمانەدا كەوا وەك ئەلقەھى پەيوەندىي نىوان رۆمان و ئاركيۆلوژيا جەختى لەسەر كراوئەتەو، رابردوويكە وەك شانازىيەك بە گەنجىنەھەكى گرانبەھى مىللەت و شارستانىيەتەكان و كۆمەلى مرقۇئايەتى لە قەلەم دەدرىت، لەم سۆنگەھەو دەستگىرۆيى و پاراستنى ئەو رابردووە چەند چالاکى و پرۆژەھەكى پىويستە وەك بەكارھىنانەوھىان، خويندنەو، وردبوونەو، لىكۆلنەو، ساغکردنەوھىان، پۆلىنکردن و پىشاندان و ناسىنەوھىان ھىندەى تر گرنگ و پىويستتەرە. رۆماننوس "بەھىان سەلمان" ئەمجۆرە وینەخواستن و نىشاندانەوھە بە شىوہەھەكى گشتى لە چوارچىوہى شارستانىيەتى (ماد)ھەكان، تايبەت دەكات و بە گەواھىدانىكى حاشا ھەلنەگر دەناسىنئەت. پتر لەمەش دەركەوتن و بوونى گيانىكى رامىارى بەھىزى سەربەخۆ لەنيو رۆمانەكەدا ئاماژەى بۆ كراو، ھەرودھا چۆنىەتى بەدەستھىنانى سەرمایە و قازانچ و راگىربوونى دۆخى ئابوورى و بازىرگانىيان ھەرودھا وەدەستھىنانى زانىارى و جىوگرافى لەپىگای دۆزىنەوھەكانىو، كە ھەموو ئەمانە بەسەرىكەو بەروونى رووى شارستانىيەتى (ماد)ھەكان پىشاندەدەن، لە ھەمانكاتدا تاكەكانىيان رۆلىان ھەبوو لە بلاوبوونەوھى شارستانەتەھەكان.

يەكەم/ وینە خواستن

لە رۆمانى نەوھەكانى مادايى، بەھىانسەلمان وەك رۆماننوسىك ھەولیداوئە ئاركيۆلوژىستانە مامەلە لەگەل كەرەستە جىماوھەكانى سەردەمانى پىشىن بكات، لە رىگەھى وینەخواستنىكى ئاركيۆلوژىيانە توانىويەتى بۆ سەردەمانى تىدا ژياوى نەتەو و كۆمەلگەھەك بمانباتەو، ھەربۆيە رۆلى لە پىدانەوھى زانىارىيەكاندا ھەيە. لە بەشىكى رۆمانەكە، وینای ئاركيۆلوژىيانەى بىناسازى مەملەكەتى(ماد)، وەك وینەھەكى نىشانراوہ لەسەردەمى مادەكانەوہ خواستراوہ، ئەمەش نىشانەھەكى

روونه بۇ ئاۋەدانى شار و شارستانىيە تىببون، ھەر لە سەرەتاي نىشتە جىببونىيەنە، ۋەك مرۇف ھەۋلىاندان ھارمۇنىيە تىك لەگەل سىروشتى تىدا ژياويان دروست بىكەن، بەمەش ئاۋەزمەندىيەكى ئەوتويان بەكارھىناۋە، كەۋا سەلىقە و چىژوەرگرتن لە وىنە دروستكردنىدا شوينى خۇي پىۋە ديارە. ھاوشانى ئەمەش نەۋەكانى مادايى لەگەل فراۋانبونى ئەرك و چالاكىيەكانيان، پىۋىستىيان بە پانتاييەكى بەرفراۋانتر ھەبوۋە، بۇ لەخۇگرتنى ئىش و كارەكانيان، ھەربۇيەش دەستيان داۋەتە دروستكردنى بالەخانە و خانو، ئەگەرچى لە ئامراز و كەرەستە سادەكانى ئەو سەردەم سوۋد ۋەرگىراۋە، بەلام ئەۋەش لە يادنەكراۋە، كەۋا وىنەيەك نىشان بدىتەۋە گوزارشت لە شىۋەي بىركردنەۋەيان بىكات.

يەكىك لەو دىمەنە كارىگەرەنەي نىۋ رومانەكە، ئەو وىنە خواستەن ئاركيولوژىيە، كەۋا پىۋاۋەكانى نەۋەكانى مادايى ۋەك پۇشاك بەكارىناھىناۋە، ئەمەش پتر ۋەك وىنەيەكى نەخشىنراۋى تابلۇيەك وايە تاۋەكو لە بىرەۋەرى نەۋەي ئىستادا بە نەمرى بمىنىتەۋە، بۇيە روماننوس بە وشە ئەم وىنە خواستەنەي، نىگاركىشاۋە تاۋەكو مەعرفەي ئەو ھاۋكىشەيە تەۋاۋ بىكات، كەۋا وىنەخواستەن ۋەرگىرەنەي بۇ وشە رۆلى سەرەككىيان لە پىكھاتەيدا ھەيە، بۇ ئەو مەبەستەش ئەۋەندە بە لىھاتوۋىي وىنەكەي خواستوۋە، ھەر حەز دەكەيت بە ديارىۋە سەرنجى بدەيت، لەم بارەيەۋە دەلىت: ((ھەر كەسەيان لەسەر ئەسپىكە، بەرگى گونجاويان لەبەرە، بە نىۋچە جەنگاۋەرىك دەچوۋن، كراسەكەي سەرەۋەيان ھەتا سەر ئەژنۇ دەھات و لە خوارەۋە لە نىۋان رانىان توند كرابوۋ، پىشتوئىنكى چەرميان لە پىشت بەستىۋو، بەلايەكىدا چەقۇي پىدا شوپ بوۋبوۋەۋە و بەلايەكەي ترىدا يەكەم داھىئانەكانيان لە خەنجەر ھەلگرتىۋو، مەچەكىيان بۇ قۇلىيان بە چەرم پۇشىۋو)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۱۱۰). لىرەۋە ئەۋەمان بۇ روۋن دەبىتەۋە، ئەم شىۋە

ويىنە خواستىنە ئەو دەسەلمىنى، كەوا لەنيوان نەرىت و داھىئانەكانى مروقى پيشين، شيوھ بىركردنەوھىك بو مروقى سەردەمى ئىستا دەسازىنى، ھەر ئەمەش واىكردوۋە ئەم رۇمانە پتر لەسەر ئەو ويىنە خواستىنە بوھستى، كەوا رەھەندى ئاركيۆلۇژياى ليوھ دەخويندريتەوھ. بەيان سەلمان لەدوا لاپەرەكانى رۇمانى نەوھكانى مادايى، ئاۋاھگىپى، شەپ، كوشتار، داگىركردن و رووخان، كە رووبەپرووى شارستانىيەتى مەملەكەتى (ماد)ھكان بوونەتەوھ ويىنەخواستىنىكى ليوھ سازاندوۋە. ئەندىشە و ويىناى ئاركيۆلۇژيانەى رۇماننووس لەبارەى شارستانىيەتى(ماد)ھكان، يان تۇماركردنى سەركەوتنەكان بەوھ دەبيت كە شەپ روونەدات و سەركەوتنەكان بەبى شەپ و كوشتار بيئە ئاراوھ، ئەگەرچى بەپىچەوانەوھ مەملانى و ناكوكى و شەپروشور و ئاشووب و ويران و داگىركارى، سەركەوتنى(ماد)ھكان، لەپەلوپو دەخات و دەيانوھستىنىت، زۆربەى ئەم دۇخە نەخوازراوھى دووچارى شارستانىيەتەكە بۇتەوھ لە دەوروبەرە شەپرانگىزىيەكەيەوھ ئاراستە دەكرىن، نەوھك لە ناوھوھ و لە نزيكەوھ. رۇماننووس پىيوايە (ماد)ھكان داكوكىكردن و پاراستنى شارستانەتەكەيان بە مافى لە پيشىنەى خويان دەزانن، كەچى ھىزە داگىركارىيەكە تىكشكاندى ياسا و دەستوور و سنوور و شارستانىيەتەكە بە ئەركى خويان دەزانن لە ھەمان كاتدا رۇماننووس پىيوايە ئەم پرۆسەى داگىركارىيە دژ بە (ماد)ھكان بە قەد و قەبارەى شارستانىيەتەكە بەرفراوان و ھەمەگىربوۋە، بۇيەرىساي بالا لەم پرۆسەى داگىركارىيە تەنگ بە (ماد)ھكان ھەلدەچنىت برىتبيە لە بەگەرخستنى تواناكانى كوشتن و برىن و تالانكردنى سامانى ماددى و مەعنەوى و سووتان و كاوكردن، ((دېمەنى مەملەكەتى مادايى گۇرا بو مەيدانىكى دەستدرىژيكردن و مۇركىكى ويرانە و شوئىنەوارى لە خۇ گرت... نەوھكانى مادايى كوژران... ويىنە و نووسىنەكانى سەر ئەم ديوارى ھۆلە ھىندە بۇيان سەير و پر نھىنى بوو ھىچى

لېتىنە دەگەشەن... دەستەيەك پېكھېنرا بۇ سېنەو ۋە گۇرپانكارى لە ھەموو نەخش ۋە نېگار ۋە نووسىنى سەر دىوارەكانى نېوۋە ۋە دەرەو (سەلمان، ۲۰۱۲، ۲۱۹). كەواتە رۇماننووس بە ئەندىشە ۋە وىناي ئاركيولوژيانەي خۇي ئەو راستىيە پوون دەكاتەو، ئەو ھى واىكردوۋە چارەنووسى (مادەكان، بەم شىۋەيە بېت برىتى بوۋە لە جياوازيبەكان، جياوازبوونى (مادەكان لە بوونى زمان ۋە كلتور ۋە سەرخان ۋە ژىرخان ۋە شارستانىە تىبوونيان، لە بەرامبەردا ئەوانىتر، بەدەست نەبوونى ئەمانەو ۋە گىريان خواردوۋە، بۇيە ھەر زو ھىزى شەپوشور ۋە داگىركارى، پەلامارى يەكەبەيەكەي پايەكانى شارستانىەتى (مادەكان دەدەن. ھەرەھا رۇماننووس لەم رۇمانەيدا پىيوايە (مادەكان لە پىناو مانەو ھى شارستانە تىەكەيان جەختيان لەو ۋە كرەتەو ۋە كە تەنانەت لەگەل پروسەي شەپ ۋە داگىركارى ئاشتى ۋە ئاشتىخووزى بېت پىويستە، ئەم جۇرە لە بىرکردنەو ۋە يەش لەلاي (مادەكان ۋەك كلتورىكى كۆمەلايەتى رەگى داکوتاو، بەلام لە دواچاردا ھىزى شەپوشور ۋە كاولكارى ۋە لۇژىكى ھىز، شارستانىەتى (مادەكان خاموش دەكات.

لەچوارچىۋەي دروستکردنى تەلارسازى، كۆمەلىك بابەت بۇ ئىمە رووندەبىتەو ۋە ۋەك بوونى ئارەزو، ھونەر، جوانى، تۋانا، توانستى ماددى ۋە مەعنەوى، وردبوونەو ۋە تىرامان... ھتد، بۇيە رۇماننووس بەم شىۋەيە لە وىنەخواستنىكىدا لەنېو رۇمانەكەي وىنەي خانوۋەكانى خواستوۋە ۋە دەلىت: ((لە مېژوۋى مادايىدا ئەمە يەكە جارە داوايەكى ۋەھا لە بىناسازىكى مەملەكەت بىكى... لە پىشاندا ئەو كەسانەيان ھەلبۇارد لەوانى دى بەھىزترن تا بەردى زل بشكىنن، كەسانى شارەزا بۇ قور سوورکردنەو ۋە خشت دروستکردن ۋە پىوانەي ئەستورى ۋە درىژى شىلمان ۋە كۆلەكەكانيان دەستنىشان كرد. وىنەي دەرگايەكى گەرەيان بۇ روالەتى كۆشك لەپىش چاۋ گرت ۋە دارتاشەكان لەو ساتەو دەستياندايە داربېرىن ۋە تەختە دروستکردن... لەلايەكى دىشەو

سەقالەى بەرزترىان دروستکرد تا بەپىنى نەخشەكەى ئىكباتان بگەنە ئاستى بەرزىي كۆلەكەكان و ديوارەكانى كۆشك)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۸۷).
ليرەوہ ئەم وینە خواستنه ئەگەرچى دەرخەرى سەربردەى ژيان و چىرۆكى نەتەوہیەكە، كەچى لەوہش گرنگتر دەرخەرى مېژووہیەكە، رەسەنىيەتى نیشانداوہتەوہ. كەواتە لەم مەملەكەتەدا بەتەواوہتى ھونەرى خانوو و بىناسازى وەك خەون و خوليا بەرجەستە دەبیت، تايبەت بووہ بە خۇيانەوہ و شارەزايى و دەست رەنگىنيان نیشانەدات، بۆيە لەنيو رۆمانەكەشدا بەم شىوہیە گوزارشتى ليوہ كراوہ و دەلئیت: ((ھىچ شتىك نەبوو لەوئى پەيامىكى جوانى لەدوا نەبى و وزەى ئەو جوانىەى نەپاراستبى، ھەموو وەھا بىرى لىكرابووہوہ كە ژيانىان بەخۆشى و ناسكى و پاكى رابگرى، بىريان لە ژيان دەكردەوہ)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۱۰۷). ليرەوہ تيدەگەين ئەم ھونەرى خانوو و بىناسازىيەى مەملەكەتى (ماد)، كە ھەر تەنيا پەيوەست نەبووہ بە لايەنى رووپۆشى، بەلكو بەنيو پۆشەكەشى رەنگیداوہتەوہ، سەرەراى بوونى وینە و تابلۆ و رەنگ و نەخشەسازىيەكەى. بىگومان لايەنى ئاركيۆلۇژى ئەم خانوو و بىناسازىيە بەشكىن لە پىناسەى مەملەكەت، ئەگەر بپاريزرين بۆ قوناغ و سەردەمىكى دوور و دريژ بە نەمرى دەمىننەوہ، سەرەراى سەنگىنى نرخی وینە خواستنهكە، كە راستەوخۆ بەشدار دەبیت لە گىرانەوہى مېژووئى ئەو شارستانىەتە.

دووہم / ويناكردنەوہى شوين

ئەوہى لەم رۆمانەدا وەك تۆپوگرافىيەكى ئاركيۆلۇژى نیشانداوہتەوہ، ويناكردنەوہى شوينە، تيايدا سەرزەمىنيك نیشانداوہتەوہ، وەك نەخشەيەك واىە، دەتوانرى بە ئاسانى لىيەوہ مەعريفەيەك لە ھەمبەر مامەلەكردن و چۆنيەتى بىركردنەوہيان لەگەل شتەكانى دەوروبەريان ببىنى، ھەربۆيە رۆماننوس دەلئیت: ((شوين بە

دەركەوتنى خەلكەكەى لەسەر ئەو خاكە وىنەيەكى سادەى وەرگرتبوو، كەچى لەو ساتە ھەستيارانەدا گرنكى و ئالۆزىي ئەوھيان بۆ دەركەوت، چ مەملەكەتتىكى ئارام بوو، كەسەكانى لە دەروھى ئەوى بوونيان ھەر نەبوو، ئەوان بە مەملەكەتى مادايىھە بەسترايون)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۵۱). ئەوھى لىرەدا نیشاندراروھتەو، ئەوھى رەسەنىيەتى و خودان مالى نەتەوھىەكە وەك پانتايىھەكى جوگرافى نەوھك تىكەل بە ھىچ ئايدۆلۆژىيەكى سىياسى ياخود ئايىنى كرابىت، ئەمەش ھۆكاريكە بۆ شىوھى نیشاندانى ئاركيولوژىيەھى شوين. ئەمەش بۆخوى نیشاندانى ئەو بىركردنەوھىەكە، كەوا رۆلەكانى نەوھى مادايى ھەوليانداوھ پانتايىھەكى زەوى بەتال بۆ شارستانىيەت و ئاوەدانكارىيەكى ئەوتو بگۆرن، ناسنامە و بوونى خويانى لىوھ نیشان بەدن. بۆ ئەو مەبەستە چەندان ھەول و جوولەى تايىبەتايان لەمەر ئاوەدانكارىي شويئەكەيان ھەلناوھ، بۆئەوھى ھارمۆنىيەتىك لەگەل شوينى نىشتەجىبوونەكەيان بسازين.

لە دووتويى رۆمانى (نەوھەكانى مادايى)دا، باس و خواسى رېوداوى دروستکردنى بەلەم بەشىكى رۆمانەكە دەتەنىتەوھ، ئاشكرايە (بەلەم=گەمى) ئامرازىكە بۆ ئەوھى مرؤف بتوانىت رىگاكانى ئاوى و تەنەت سامانەكانى ئاوى بخاتە ژىر رىكىفى خوى، بىگومان گەر ئەو بەلەمە سادە و ساكارانە نەبوونايە كە لە رۆژگارى زوودا بە دار دروست دەكران، ئەوا لە رۆژگارى ئەمپروماندا بەلەمى چارۆكەدار و ئەو بەلەمانەش بوونيان نەدەبوو كە بە بزوينەر و خىرايىھەكى زور كاردەكەن، تەنەت بوونى ئەو ھەموو كەشتىگەلە پىشكەوتوھ بە بىرۆكەى بوونى بەلەمى سادە و ساكار و لە دار دروستكراو ھاتوونەتە ئاراو، بە چەشنىك لە دىناى پىشكەوتووى ئەمپرومانداى بەلەم و كەشتىگەلەكان ھەر لەسەر ئا و نامىننەوھ، بەلكو لەرپى ژىر دەريايىھەكانەوھ نەيتىي قوولايىھەكانى دەرياش دەدۆزنەوھ. رۆماننووس

پېئوايە(ماد)ەكان لەرپى بەكارهێنانى رینگاكانى ئاوى و دروستکردنى بەلەمەوہ تۆماريکيتى ئاركيۆلوژييانە زياد بکەن، گرینگی و بايەخى شارستانیەتەکەيان هیندەيتى دەسەلمین، ((توشاک کەوتە لیکدانەوہ و کارى ئەندازيارى، بېرۆکەى چۆنیەتى دروستکردنى یەکەم بەلەمى لا لەدايکبوو...هەر بەلەمیک دەبوو چەند مەتریک دريژبن، چوار تا شەش کەس جيان تیدا بېتەوہ)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۷۹). گومانى تیدا نيبە رۆمان و ئاركيۆلوژيا لە چەندین رۆوہوہ دەچنەوہ سەر یەکتر، بۆ نمونە رووداوى دروستکردنى بەلەم، بەو وردەکارییەى لەنیو رۆمانەکە باسکراوہ، جگەلە نیشانانەوہ و ویناکردنەوہى شوین، هارمۆنییەتى ئاوەز و سروشتى تاکی ئەو سەردەم دەردەخات، هەربۆیە ئەگەر ئاركيۆلوژيا لەنیو سیستەم و مەعریفەى خۆیدا، لەچوارچێوہى پانتاییەکی دیاریکراو، رووداویک بگيریتەوہ، ئەوا بەهەمان شیوہ ئەم رۆمانەش لە دووتویى مەعریفەى نیویدا ئەم رووداوەى تۆمارکردوہ، کەوا رابردوو، ئیستا و ئایندەى لیوہ دەخویندریتەوہ، لیروہوہیە ئاركيۆلوژيا و رۆمان لەمەر ویناکردنەوہى شوین، پەيوەندییەکانیان دەسازین. لەوہش زیاتر، ئەم رۆمانە هاوشیوہى لی خویندنەوہى ئاركيۆلوژييانە ئەوہندە بە قوولى رۆچۆتە نیو نیشانانەوہى شوین و رووداوەکانى پەيوەست بە شوینی ویناکراوى نیو رۆمانەکە، هارمۆنییەتى شوین و شیوہى بېرکردنەوہیان بۆ دروستکردنى بەلەم تۆمارکردوہ، لەم بارەيەوہ رۆمانەکە وای ویناکردوہ، ((هاوکارەکانى دارى تریان دەنووساند بۆئەوہى بە چاکى وەک کەوانەيەکی گەورە بچەمینەوہ و قۆزى و تیژیى بەشى دەردەوہى بەلەمەکە و دەرپەرىنى پارسەنگى لەسەر ئاوراگرئ. سەولەکانى بە هاوکارى هیزی پالنان دەجوولئ. توشاک هەر خۆى شلەمەنییە خەست و تالەى لە رەحمى دارەکانەوہ دەردەچیت هەر ئەو کەتیرانەيە کە بۆ چەندین شت و لەوہوپیش بەکاریان هیناوە بۆ ئەمەش بە کەلک دیت... بەو شیوہیە

يەكەم بەلەم دروستكرا) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۷۹). لەمەوہ بۇمان دەردەكەوئیت (ماد)ەكان تۈنۈيۈنە بە ھۆشيارىيەكى وردەوہ مامەلە لەگەل سروسشتا بكن و لە پىناوى بەرھەمھىنان و داھىنانى چەندىن كەرەستە و ئامىر و ھۆكار، راميان بكن، بىگومان كەلك وەرگرتن لە سروسشت بەم شىۋەيە و بەكارھىنان و بەرھەمھىنانەوہى بەلگەيەكى رۈونە لەسەر ژيار و ژىرىي ئاۋەزمەندانەى (ماد)ەكان.

ئەم رومانە لەنيو سەرجمە حىكايەتە گىردراۋەكانىدا پاژىكى تىدايە وەك لوغزىك بۇ نىشاندانەوہ و وئىناكردنەوہى ئاركيولوژىيانەى شوين، بەمەش وەك باگراۋندىكى دۈنيانى پىشتەوہى حىكايەتەكان، پەيوەندىيەك دەردەخات، ئەوئىش پەيوەندىيە نىۋان ئاركيولوژيا و رومانە، ھەربۆيە ئەم رومانە رىيەرىكى گوزارشتكەرە، گوزارشت لە وئىناكردنەوہى شوين و ئەو ھزرەى لە پىشت دروستكردنى ئامراز و داھىنراۋەكانىيەتى. لە رومانى (نەوەكانى مادايى)، مەبەستىيەتى ئەوہمان بۇ ئاشكرا بكات كە سوود وەرگرتنى مرؤف بە ميوزىك وئاۋازە جۆربەجۆرەكان لە سروسشتى مرؤفەكاندا بە پىتى شوينكاتى جياۋاز بوونى ھەبوۋە. بىگومان بەر لەشارستانەتيەكان ميوزىك وئاۋاز بوونيان ھەبوۋە، بەلام لە چوارچىۋەى شارستانەتيەكان بە شىۋازى رىكخراۋ و پىشكەوتوو كارىگەرتەر ميوزىك و دانانى ئاۋازەكەن دەشىت تاكەكانى ئايين و ئايينزايەك، تاكەكانى كۆمەلگا و نەتەوہ و شارستانىيەتيك لە يەكتەرەوہ نزيك بكاتەوہ و بەيەكيانەوہ گرىپىدات، ميوزىك و ئاۋاز بە دەنگ گوزارشت لەزمانى ھەز و خوليا و ئەندىشە و ھەست و نەستە مرؤيىيەكان دەكات، ئەمە جيا لەوہى ميوزىك و ئاۋازەكان وەك كلتور و كەلەپوور و كايەى ھزرى رۆشنىبىرى لە دواجاردا دەپىتە بەشىك لە پىناسە و شوناسى كۆمەلگا و نەتەوہ و شارستانىيەتيك .

لەم سۆنگەيەوہ (بەيان سەلمان) وەك رۇماننووسىك پىئوايە ميوزىك و ئاواز لە شارستانىيەتە (ماد) لەكاندا گرنكى خۆي ھەبووہ وەك پىئويستىيەك، ھەست و نەستەكان، لايەنى كلتوورى، دەروونى و كۆمەلايەتە لەو شارستانىيەتەدا بەرجەستە بووہ و ھەمووشيان گريداوہتەوہ بە شوين. بىگومان خودى رۇماننووسىش ئەمەي بەھۆي ئەندىشە و ويناى ئاركيۆلۇژيانە بەرجەستە كردووہ و لە چەندىن شوينى جياوازى رۇمانەكەدا ئەمەي ئاشكرا كردووہ. لە كاتىكدا ھەموو تاكەكانى نەوہكانى مادايى بونىدايىكى سروشتى بەيەكەوہ دەيانبەستىتەوہ، ھەموو خويان بە لە دايكبووى يەك دايك و ئامىزى يەك باوك دەبينى، ئەوہش خاكى مادايى بوو (پووبارەكانى ئەو مەملەكەتە، بە تايبەتە رووبارە گەورەكەي سەرچاوەي ژيان و ھەلگري ميژووى شاديان بوو. ئاو ھىندە بۆيان گرنگ بوو... ميوزىكيان لى دادەھينا. ئاو و ميوزىك لەلاي ئەوان يەكبوو. ئەو ئازەلانەي دەخواردان نواتر و دەف و دەھۆليان لە پىستەكەيان دروستدەكرد، پاش مردنى كيسەل لە قەلغانەكەي شمشاليان دادەھينا. ميوزىكە نەوہوہ بۆ نەوہ ھەروەك زمانەكەيان دەگوازايەوہ و پەپرەوي ياساكانى دەكرا. زەرنەقووتەكانى ھەستيان لەگەل ئاوازي رووبارەكان رابھينن، بە نمونەي ميوزىك و ھۆزان سەما و ھەلپەركى مەشقيان بە خەيالايان دەكرد) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۲۰۹). كەواتە ئەندىشە و ويناى ئاركيۆلۇژيانەي رۇماننووس پىمان دەلەيت: لە چوارچىوہي ويناكردنەوہي شوين و شارستانىيەتە (ماد) لەكاندا ميوزىك و ئاواز تەنانەت دروستكردنى ئامىزى ژەنين راستەوخۆ پەيوەستن بە سروشتەوہ و لەوہوہ سەرچاوەيان گرتووہ، لەلايەكى ترەوہ (نەوہكانى مادايى) ھەروەك رۇماننووس نىويان دىنييت، ميوزىك و ئاواز و ئامىرەكانى ژەنينيان بە مەبەستى خاوكردنەوہ و ئارامكردنەوہ و ھەوادانى دەروونيان بەكارھىتاوہ و بوونەتە مايەي مەشقى شادى و بەختەوہريكردن و

فەرامۇشى توند و توورەييان. لەھەمانكاتدا لە شارستانىيەتى (ماد) لەكاندا مەسەلەى ميوزىك و ئاواز بۆتە بەشىك لە كلتور و شارستانىيەتيان، بەو پىيەى كە ميوزىك و ئاوازە ھەمەچەشەنەكان گيان و پىكھىنەرى چىژ، خۇشى، ئەندىشە و لايەنى سۆزداريىن. سەرەپاي ئەمانە بەيان سەلمان، مەسەلەى ميوزىك و ئاوازى پەيوەستكردوۋە بە ويناكردەنەۋەى شوينەۋە جا چ نووسىن، يان ئاخاوتن بيت، ميوزىك و ئاواز، ھونەرىكە لەگەل شوين يەكانگىرن و كارىگەرييان بەسەرلايەنى رۇحى مرقۇقەكان و تەنانەت لايەنى ھزرييان لە تيگەيشتن، يادەۋەرى و داھىناندا ھەيە.

سىيەم / شىۋەى ژيان و ژىنگەى بىركردەنەۋە

شىۋەى ژيان و ژىنگەى بىركردەنەۋەى تىدا ژياۋى مرقۇقى پىشىن، دەكەۋىتە نيوان پەيوەندىيە ديار و ناديارەكان، بەبى ئەۋەى ئاركيۇلۇژيا كورتى بىنى. ئەگەرچى پەيوەندىيە نيوان ئاركيۇلۇژيا و شىۋەى ژيان و بىركردەنەۋە، پەيوەندىيەكى تىكچرژاۋ و ئالۇزە، چونكە خودى ئاركيۇلۇژيا ئەۋەندە فرە رەھەندە، لەسەرت پىۋىستە رەھەندە جياۋازەكان كۆ بكەيتەۋە و پاشان بە مەسەلەى ژىنگەى بىركردەنەۋە و ژيان پەيوەست بكرىت. رۇماننوس لەرپى دەقەكەيەۋە، كەۋا ۋەك تۇمارىكى ئاركيۇلۇژى وايە، ھەۋلىداۋە لە ريگەى رەھەندە جياۋازەكانى سەردەمىكەۋە، ژىنگە و شىۋە ژيانى كۆمەلگەيەك ياخود نەتەۋەيەك بەيەكەۋە پەيوەست بكات. ئەم پەيوەستكردەنش ۋەستاۋەتە سەر دۇخى رۇشنىبرى، بىروباۋەر، دابونەرىت و داھىنراۋەكان...ھتد. بۇ ئەم مەبەستە لەنيو رۇمانەكە لەمەر دۇخى داھىنراۋەكان و پەيوەست بە ژىنگە و ژيانان، باس لە وردەكارى دۇخى پىشەسازى كراۋە، تىايدا ئايدا و شىۋەى بىركردەنەۋەيانى سەبارەت بە پىشەسازى خستۆتە روو. لەروۋى پىشەسازى و بە ديارىكراۋى پىشەسازى سەرەتاييەۋە

دەشت پيشەسازىيە سەرەتاييەكانى ئەمرومان لەچوارچۆيەى ئەم شارستانىيەتە پيشكەوتووەى دوینی بن، لەكاتیکدا ئەو بۆ ھەمووان پروونە، كە باس لە پيشەسازى دەكریت جا لەھەر كونج و گۆشەيەك بىت بىگومان پيوستى بە چەند بنەما و بناغەى سروشتى و مروی ھەيە تاوھكو بخەمليت، بۆيە ھەر ئەو بنەما و بناغە سروشتى و مروییانەش ھۆكارى راستەوخۆ و سەرەكین. لە دووتویى رۆمانى (نەوەكانى مادى)يدا ئەم ئامير و كەرستە و پيشەسازىيە سادانە چەندىنجا وینە كراوھو بەرجەستە كراوھ، ((زيرينگرەكان لەسەر خواستى كچ و ژنەكان شيوەى قالبى گەلا و گول، بالندە و گيانەوھرى بچووك لە چەشنى پەپوولە، كوللە، ھەنگ، خالخالۆكە، تەنانەت پیتەكانى مادى و نووسينيشيان بۆيان دروست دەكرد ... دەيانزانى قۆچە چيە و سەدان دانەيان لە شاخى كەلەكیوى مامز دروست دەكرد و كونيان دەكرد)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۳۵-۳۶). ئاشكرايە ئەم كەرستە و پيشەسازىيە سەرەتايانە لە شوينيكەوھ بۆ شوينيكى تر و لە سەردەمىكەوھ بۆ سەردەمىكى تر دەگۆرین، بەلام لەگەل ئەمانەشدا گەر لەم كەلوپەلانە وردبىنەوھ دەبينىن لەچوارچۆيەى شارستانىيەتى مەملەكەتى(ماد)دا، كەرستەى خاوەردەست بووھ، سەرچاوەكانى ژینگە و ژيان، گەر سەرەتاييش بوويت بەكارھینراون، لەگەل ئەوھشدا جموجۆل و چالاكى بازارگانى لە ئارادا بووھ، سەرمايەگوزارى كەم تا زۆر بەھەر چەشنيك بىت دەستاو دەستى كردووھ، ھاتوچۆ و ھۆكارى گواستەوھ، گەر سادەش بىت بوونيان ھەبووھ، ھەروھەا بوونى پانتايى گونجاو و شوينى جوگرافى و ستراتيجى و ئاو و ھەواى لەبار، لەپال ھەموو ئەمانەشدا بە ئاشكرا ھەست بە بەرنامەپيژى دەولەت دەكەين، كە رۆلى بى وینەى ھەبووھ لە چەكەرەكردنى و بەرھو پيشبردن، كە مەبەستى لى مەملەكەتى(ماد)بووھ.

رۇماننوس بەھۆى ئەندىشەى ئاركيۇلۇژيانەى خودىيەو دەمانگەيەنيتەو بۇ قۇناغى ميژووى كۇنى مرقايەتى، بەلام پەيوەست بە شارستانىەتى (ماد)ەكانەو بەتايىەت لەم خالەيدا كە (بەيان سەلمان) تيشك دەخاتە سەر پيشەسازى خۇراكيان، پىيوايە (ماد)ەكان بە ليھاتوويى خۇيان وەرچەرخان لە مەسەلە و پرس و پىداويستى خواردەمەنى و خۇراكيادا يەكن، بە چەشنيك وەرچەرخانەكە خۇى لەوہدا دەبىنيتەو، كە (ماد)ەكان قۇناغى كۆكردنەوہى خۇراكيان گۆرپىيەو و پەرەيانپىداوہ بۇ قۇناغى بەرھەمەيتان و پيشەسازى خۇراک، (دەيان جۆر گۆل و رۈوہكيان بۇ چا دروستکردن وشك دەكردەوہ ... عەمبارەكان و گۆزەى قاورمەكان و ھەموو جۆرە گۆزەى دۇشاو و رۈبە و رۇن و مەشكەى پەنيرى پىستە و گۆزەى ھەنگوينەكانيان تاقيدەكردەوہ و ئامادەيان دەكرد . بەردەواميش تۈو داريان دەچاندەوہ و ئاژەل و پەلەوہرەكان و گەنم و جۇ و دانەويئە بەرھەمى باشيان ھەبوو، گەنم و جۇ پاكرابوونەوہ، كولئىنرابوون و ھاردرابوون و ساوہر و برويش و ئارديان لى دروست كرددبوو)(سەلمان، ۲۰۱۲، ۹۴). لە سۇنگەى ئەوہوہ (ماد)ەكان توانيويانە قۇناغى دروستكراو و بەرھەمەيتان و پيشەسازى خواردەمەنى و خۇراک گەر بە سادەبىيش بيت تاقىبەنەوہ و بيچەسپىنن، لەھەمان كاتدا توانيويانە راستەوانە لەگەل گۆرانكارى لە پىداويستىيەكانى مرؤف رىبەكەن. كەواتە بابەت و مەسەلەى ئاسايشى خۇراک ھەر لەم سەردەمە ھاوچەرخەى خۇماندا گرینگى و بابەتى نەبوو، بەلكو (ماد)ەكان لە زووہوہ تەواو دركيان بەم بابەتە و مەسەلە ھەستيارە كرددوہ، كاتىك لە دووتويى رۇمانى (نەوہكانى مادايى)يدا باس لە ئاسايشى خۇراک دەكرىت، ئاسايشى خۇراک لەسەر كۆلەگەى سياسەتى كشتوكال و ھاندانى بەرھەمەيتانى ستراتىژى و چۆنيەتى عەمبارکردنيان لەلايەن (ماد)ەكانەوہ بونىادنراوہ، ئەم سىستەمى ئاسايشى خۇراكى

(ماد)ەكانىش پەيوەستە بە چەندىتى و چۆنىەتى بىرۆكە و بىرکردنەوەى ئەوان لەسەردەمىكى زوودا، بىگومان باشتىن ريگا بۆئەوەى مرۆف جوولە بكات، ياخود بەرپەرچىداتەوە، پىويستە بىربكاتەوە.

لە پاژىكى دىكەى رۆمانەكەوە، رۆماننوس لە كلاًورپوژنەى داب و نەرىتى (ماد)ەكان، لە شىوەى ژيانى روانىوە. واى بۆ چووە ئەم شارستانىتە بەهۆى داب و نەرىتەوە خودان ئاوەزىكى تەندروست و هيز و بازوون، هەل و دەرفەتىكى لەبار بۆ تاكەكان دەپەخسىنىت بۆئەوەى لە مەلانىكان رۆلى ئەرىنى خويان بىين. بۆ ئەم مەبەستە رۆماننوس رويەكى ئاركيۆلوژيانەى ئەم شارستانىتە لەوەدا دەبىنىتەوە، داب و نەرىت وەك ھۆشيارى جەستەى و چالاكىەكانى وەرزش بوونىان ھەبوو، ((زۆرانبازيان وەك يارىيەكى پەسندىراو لە ئاھەنگ و بۆنەكانىندا كىردوو، لە دۆلەكان پىشېركىيان بە ئەسپ و عارەبانە ئەنجام داو، رىكەوتوو گۆيز بگرنە يەك، مشتە گەنم بە سەرچاوى يەكدا بېرژىين، لە ئاشدا دەموچاوى كەسىكىان بە ئارد بسوون، پەرى بالندە و پەلەوەرەكان رەنگ بكنە و پەربارانى يەكى پىيەكەن)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۶۳). لەم پەرەگرافەى رۆمانى(نەوەكانى مادى)يدا ھەست بە مەلانىنى نيوان بەشىك لە چىن و تويزەكانى شارستانىتەى ماد دەكەين، بەلام مەلانىيەك بارگاوييە بە ھۆشيارى و زانىن، ئەمەش شوناسى پىشكەوتنى شارستانىتەىك نىشانەدات. سەرەپاى ئەمانە گەر وردتر لە وىنە و دىمەنەكان بىوانىن، زىتر ئەوەمان بۆ روي دەبىتەوە، كە ئەمجۆرە بۆنە، نامىش، ئاھەنگ، كەرنەقال، قىستىقالانەى ھاوچەرخ و شارستانىتە جىاجىاكان، ئاشكرا لە شارستانىتەى كۆن و بە ديارىكراوى لە شارستانىتەى (ماد)دا ھەبوونە، ئەمەش بەلگەيەكى ئاركيۆلوژيانەى رويە لەبارەى (ماد)ەكانەوە، لە گەلىك بوار چاوكراو و شارەزا و ھۆشيار بوونە، ھەر لىزەدا

ئاراستەى تاكەكان وەدىار دەكەون كە ئايە بەرەو پېشكەوتن يان بەپېچەوانەو بەرەو داكشان و ھەلدېرى سەختن. بېگومان لە دووتويى ئەم رۇمانەدا ئاراستەى يەكەم بەرجەستەيە ئەمەش بە پىشتبەستن بەوہى مەملەكەت و شارستانىەتى (ماد)ەكان لەرووى سەرچاوەكانى سروشت و تەنانت سەرچاوەكانى مرويش خاويىداو بوون، ھوشيارى توانستى سەرچاوەى مروىى (ماد)ەكان واىكردوۋە دەست و پەنجەكانيان لەگەل سەرچاوەى سروشتى نەرم بکەن و بېكەنە ھۆكارى بونىادنەن و پېكەوہنان و پېشكەوتنى شارستانىەتەكەيان.

لە رۇمانى (نەوہكانى مادايى)يدا، دۇخى رۇشنىبرى وەرگىزىدراوہ بۇ مەسەلەى مەشق و راھىتانى سەربازى و جبەخانە و ئامرازەكانى جەنگ و چاكسازى ھاتوتە ئاراوہ لە چوارچىوہى شارستانىەتى (ماد)ەكاندا، لەوانەيە ئەم مەسەلەيە تا رادەيەك نامۇ بيت بە كردهى نووسىن و شارستانىەتیبوون و ئاركيۇلۇژياوہ، بەلام ئەدەب و دەقەكانى ئەدەب ئەو بابەت و پرس و مەسەلانەى لووتيان تىدەژەنىت بېشومار و بېسنوورن. لە دايلۇگى نيوان ئەم دوو كارەكتەرى رۇمانى(نەوہكانى ماد)يدا و ئەندىشەى ئاركيۇلۇژيانەى رۇماننووس دەسترەنگىنى (ماد)ەكانمان، لە ھونەرى جەنگ و چاكسازى و سەربازى و چۆنىەتى ئاراستەكردنى سوپايەكى رېكخراو بۇ روون دەبىتەوہ، لىرە مادايى روويكردە"دايووكۇ" و گوتى: ئەگەر وايە"دايووكۇ" دەستبەكاربەو ئەوجا ئاگاداريان بکەوہ. با مەشقردنىش ھەر بەردەوام بيت، دروستكردنى شير، پاچ، چەكوش، چەقۇ، تىروكەوان، نەوہستى، ئەسپو ھىستەر بە چاكى نال بكرين و زين بكرين، ژمارەيەك كەرەبانىەى پتەويدىكە دروست بكرين، مەشق بە ژمارەيەك ئەسپ بکەن) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۱۰۲). بېگومان پەنابردنى (ماد)ەكان بۇ مەشق و راھىتان و ئامرازەكانى جەنگ و چەكسازى و لەوہوہ سەرچاوە گرتوۋە و پىيانابوۋە بونىاد و بناغەى ھەموو دەستپىكردن و سەرھەلدانىك لە

ئاورپادانە وە يەككى سەرگە وتوو دەبىت، بىگومان (ماد) ەكانىش بە ئاورپادانە وە يان لە شارستانىيە تەكەي خۇيان بېروايان بە تواناي خۇيان و متمانە يان بە بېرپادانە كانى خۇيان ەبوو، پېيانو ابوو مەشق و سوپايەكى بە ھىز داكۆكىكردنە لە بوونيان وەك شارستانىيە تىك. بىگومان شارستانىيە تى زىندوو زىتر بە بەرھەمە كانى ەزرى دەناسرىنە وە كە ەەر ئەم بەرھەمانە رۆلى بېوینە يان دەبىت بە يەكە وە نان و سازاندنى ئەو بەرھەمانە بەرچەستەن، تەنانەت خەلكى ئاسايى و رەشۆكەش ەست بە بوونيان دەكەن.

لە رۇمانى (نە وە كانى مادايى) یدا، بە يان سەلمان بە ئاشكرا جەخت لە بېروباو ەكە يان دەكاتە وە، بۆنموونە كە باس لە مەسەلە و پرسى ەلېزاردن و دىموكراسى دەكرىت راستە و خۆ دەبىيەستىنە وە بە شارستانىيە تى. بە يان سەلمان وەك رۇماننووسىك ئەمە نالېت و پىشتراستى ناكاتە وە ، چونكە پېيوايە ەلېزاردن و دىموكراسىيە ت لە چوارچىو ە شارستانە تى (ماد) ە كاندا بۆتە بە شىك لە كلتورى سىياسى و ەكومرانيان. لە لايەكى ترە وە رۇماننووس پېمان دەلېت: كە ئەو مەسەلە و پرس و بابە تانە ي كە پەيوەستەن بە ئەندىشە و ئاركيۆلۇژيانە وە مەرج نىيە خەسلەت و تايبە تەندىيە تى و سىماي ماددىيون و بەرچەستە بوونيان سەد لە سەد تىدا رەنگ بداتە وە، بەلكو لە رۇمانى (نە وە كانى مادايى) یدا ئاركيۆلۇژياي رامىيارى شارستانىيە تى (ماد) ە كان بەزەقى رەنگىدا و تە وە، بۆ ئەم مەبەستە رۇماننووس لەرپى ئەندىشە و ویناي ئاركيۆلۇژيانە وە لەسەر چەندان زاراو و چەمك و مەبەستى رامىيارى ەلۆەستە دەكات و روونيان دەكاتە وە كە ەمووشيان پەيوەستەن بە شارستانىيە تى (ماد) ە كانە وە، كە خۇيان لەمانە دەبىننە وە: بەلگە، پلاندانان، توانا، متمانە، دەسەلات، پېشنيان، بلاوكرنە وە، داھىتانی سىياسى، بازنە رىككە و تەن، ەلېزاردن، پرۆسە ي جەنگدان، راوېژكارى، خېبوونە وە ي خەلك، جارى بانگە واز،

خزمەتگوزارى و لىكدانەوہى سىياسىي قوول بۇ رووداوەكان، مەرج، يەكسانى، چارەسەرى لۇژىكى، قۇناغەكانى دەنگدان، ھەرەمەكى، نوينەر، مەيدان، كىبېركى، پالئوران، ھانى دەنگدەران، گرتنە دەسەلات، ئەركى قورس، بارى فەرمى، قۇناغى پاش ھەلبۇاردن، لىكۆلینەوہ، چاودىر... ھتد. ئەم زاراوہ و چەمك و مەبەستە سىياسىيەنە و چەندانىتر لە رۇمانى (نەوہەكانى مادايى)يدا رەنگىداوہتەوہ، "بەيان سەلمان" پانتايى ئاركيۇلۇژياي سىياسى (ماد)ەكان ئاشكرا دەكات، ((دەبى لەم دوورۇژدە چەند كەسىك لە نەوہى پىنچەم خۇيان بۇ ئەم مەسەلەيە تەرخان بكەن و بەھەموو مەملەكەت رابگەيەنن تابۇ بازنەكە بىنەوہ و دەنگ بۇ كەسىك لە نەوہى ھەوتەم بدەين... دەسەلاتى مەملەكەت بگريتە دەست و كار و گوزەران بەرپۆەبەرى... ئىمە پىويستمان بە كەسىكى سەركردە ھەيە و بپيارى لەسەر بدەين... لە ماوہى دوورۇژدا ھاتوچۇ ھەلسەنگاندن پەرەكانى تاوتويكراون... پاش جارى بانگەواز لەبازنەي خربوونەوہى خەلكەكە لە سىيەم رۇژدا ھەموو خۇيان بۇ پىرۇسەي دەنگدان جىھىشت... لە ھەمووشى گرنگتر دەبوو كەسەكە پىشتر كارىكى خزمەتگوزارى كردىت و لىكدانەوہى سىياسىي قوولى بۇ رووداوەكان ھەبى و كەسەكە بە توانا بىت، بزائى يەكسانى و رەوا چىيە...واي لىكردن بە يەكەم كەس مەملەكەتى مادايى بۇ گرتنى دەسەلات دەستىشان بكريت)) (سەلمان، ۲۰۱۲، ۷۵). كەواتە بەھۆى ئەندىشە و ويناى ئاركيۇلۇژيانەي رۇماننوس ئەمەمان بۇ تەواو روون دەبىتەوہ شارستانىەتى(ماد)ەكان ويستوويانە و مەبەستيان بووہ (گەل، لەرپى ھەلبۇاردنى نوينەرەيكەوہ، يان سەركردەيەكەوہ ھوكمى خۇي بكات) كە بىگومان ئەمەش پانتايى دىموكراسى دەگرىتەوہ. لەھەمان كاتدا رۇماننوس دەيەويت ئەوہمان پىبلىت: ئەو ئاشتىيە كۆمەلايەتییەي كە لە شارستانىەتى(ماد) بەرقەراربووہ و رىچكەي وەرگرتووہ بەھۆى كلتور و سىستەمىكە سىياسى كە بەخواستى زۆرىنە بىت زىتر

دەخەملىت سەرەپاي ئەمانەش رۆماننوس بەھۆى بەرجەستەکردنى ئەندىشە و ويناى ئاركيۆلوژيانەو، پيمان دەلىت:كەلە شارستانىەتى(ماد)ەكان، تاكەكان ئازادىيىكى كەسىتتيان ھەبوو، تاكەكە توانىويەتى كاروبارى خودىيانەى خۆى رايىبكات بەبى ئەوھى زيانى بۆ ئەوانىتر ھەبىت.

ئەنجام

- لە پرووى وىنەخواستنى ئاركيۆلوژىيەو، زنجىرەيەكى بە دواى يەكدا نەھاتوو، بەو مانايەى وىنەخواستن لەم جۆرە رۆمانەدا چوونەوھناويەكى سەير دروست دەكات، ئەمەش زۆربەى جار فلاشباک ياخود يادەوھرى، ياخود ھىتانەناوھوى كارەكتەرى نويى بۆ نيو بابەتەكە و تىكەلكردنپان بە رەوتى گىرپانەوھى رۆمانەكە، وا دەكات وىنەخواستن خۆى دەرېخات.
- لە ويناكردنەوھى سروشت، زۆربەىجار تىكستەكان ئەوھندەى وەسف لەخۇدا ھەلدەگرن و روونكردنەوھى تىدايە و گىرپانەوھىكان بەرەو پەراويزى شتەكان دەبەن. بۆيەشە كرۆنۆلوژى شتەكان زۆر پىويست نىيە، بەمەش مەرج نىيە بە رىزىكى زنجىرەيى رىزكراو پىشكەش بكرىت.
- لەم شىوازەى رۆماندا، ئاركيۆلوژيا ناويك بۆ ئىستەتىكى رۆمانەكە ديار دەكات، بەو مانايەى گىرپانەوھى ئاركيۆلوژىيانە ناسنامە بۆ تىكستى رۆمانەكە دەستەبەر دەكات.
- ئەم شىوازى كاركردنەى رۆمان، شىوھى ژيان و ژىنگەى بىركردنەوھى كەوا لە بونىدى كارەكانياندا شىوھى گىرپانەوھىكى ئاركيۆلوژىيانە لە ويناكردنەوھى فەراھەم كراو، شىوازى گىرپانەوھى ھەمىشە بەشىوھىكى زنجىرەيى يەك بە دواى يەك دونىايى تىدا بىنراوى نيو رۆمانەكە ناگىردىتەوھى.

• لەم رۇماندا نیشاندا نەوہى وینەخواستن، ویناکردنەوہى سروشت، شیوہى ژيان و ژینگەى بىرکردنەوہى شیوہىەكى كړونۇلۇژى نىيە، كەوا لەسەر ھىلىكى روون گىرانهوہكان بە دوای يەكدا ھاتبن، ئەمەش بۇ ئەو مەبەستەيە كەوا كاريگەرى زياتر دروست بكات، كەوا دەكات كۆى وینەى سەردەمى گىرانهوہكە نیشان بدات، ياخود كاريگەرى دروستکردن لەسەر پوختەى گرىچن پاشان زياتر جەختکردنە لەسەر ئەو ھۆ و ھۆكارانەى وایانکردووه، رووداوه گەورەكانى ئەو زەمەن و زەمىنەى تىدا دروست بىت.

سەرچاوه / کتیبه کوردییەکان

ئەحمەدزادە، هاشم (۲۰۱۵)، جیهانی رۆمان، چاپی یەكەم، ناوەندی ئەندێشە، سلێمانی.

ئەحمەدزادە، هاشم (۲۰۱۸)، گێڕانەوہناسی، چاپی یەكەم، چاپخانەى مانگ، سنه.

پامۆك، ئۆرھان (۲۰۱۶)، رۆماننووسی سادە و رۆماننووسی بێرکەرەوہ، وەرگێڕانی: بەكر شوانی، چاپی یەكەم، چاپخانەى ئەندێشە، سلێمانی.

حەسەن، حەمەسەعید (۲۰۱۸)، رۆمان و ژياننامە، چاپی یەكەم، ناوەندی ئاوێر، هەولێر.

سەلمان، بەیان (۲۰۱۲)، نەوہکانی مادایی، چاپی یەكەم، چاپخانەى سۆز، سلێمانی.

ئەلەزاوی، د.عومەر جەسام (۲۰۲۰)، کورتەيەك لەبارەى شۆینەوارناسی: وەرگێڕانی عەبدوللا خورشید قادر، چاپی یەكەم، تاران. محەمەد، مەسعوود (۲۰۱۱)، هەندى بابەتى زمان و رینووسی کوردی، چاپی یەكەم، دەزگای ئاراس، هەولێر.

یاقووب، عەلى عوسمان (۲۰۲۱)، رۆمان ژانری تەکنیکە جوانەکان و رەگەزە فرەرەهەندەکان، بەرگی دووہم، چاپی یەكەم، چاپخانەى سەردەم، سلێمانی.

سەرچاوهى عەرەبى:

نصير، ياسين (۱۹۸۰)، الرواية والمكان، ط ۱، دار الشؤون الثقافية العامة، بغداد، العراق.

سەرچاوهى ئینگلیزى

-Bachelard, Gaston (1994), The poetics of space Translated from the French by: Maria Jolas With a new Foreword by John R. Stilgoe Beacon Press , New York.

-Darvill, timothy (2003), the concise oxford dictionary of archaeology, Rutledge, London and New York.

- Foucault, Michel (2002), Archaeology of knowledge, translate by: A. M. Sheridan Smith, London and New York,.
- Fagan ,Brian M. and Durrani ,Nadia (2016), Archaeology A Brief Introduction(TWELFTH EDITION), Rutledge, New York.
- Gamble, Clive (2001), Archaeology: The Basics, Rutledge, London.
- Greene, Kevin (1995), ARCHAEOLOGY An Introduction(Third Edition Fully Revised) , Rutledge, London.
- Josie Gill, Catriona McKenzie & Emma Lightfoot,2018, ‘Handle with care’: literature, archaeology, slavery, Rutledge, London.
- Renfrew, Colin: Bahn ,Paul (2005), Archaeology: The Key Concepts, Rutledge, New York.
- Tonner, Philip. (2018), Dwelling Heidegger, Archaeology, Mortality, Rutledge, London and New York.
- Thomas, Julian (1996), TIME, CULTURE AND IDENTITY An interpretive archaeology, Rutledge, London.

سایتي ئەلیكترونی:

<https://www.ldoceonline.com/dictionary/archeology>

المخلص

آركىولوجيا والرواية: رواية بيان سلمان (أحفاد ماداي) كمثال

هذا البحث الموسوم ب (آركىولوجيا والرواية) ، إذ أخذت الدراسة رواية (أحفاد ماداي - بيان سلمان) عينة للدراسة، حيث أن الإنسان بطبيعته التكوينية والفكرية ينشغل بماضيه ويتعلق به، لذلك فإن آركىولوجيا و الرواية تصوران ذلك الماضي بأدواتهما وأسسهما المعينة، فكثير من الروائيين يسعون إلى أخذ نماذجهم القصصية والروائية من علم الآثار، يصفون بها تلك الأحداث التاريخية التي تكون ركنا مهما في السرد الروائي، وهذا ما يسمى بالفن الذي يقتبس من الماضي علاقات وطيدة بالحاضر، أي البحث في العلاقات الموجودة بين الماضي والحاضر لسرد الأحداث التاريخية ووصفها، وبهذا تكون المقومات الآثارية أدوات ومخلفات فنية للعمل الروائي.

الكلمات الدالة/ آركىولوجيا، استعارة التصوير، تصوير الأماكن، طبيعة الحياة والبيئة الفكرية.

Abstract

Archaeology and Novel:

Bayan Salman's novel *Madai Descendants* as an example

This research is entitled 'Archaeology and Novel' and Bayan Salman's novel (*Madai descendants*) is taken as an example. Part of human beings' lives, by their nature, is always viewed as something related to the past. From here, archaeology and novels are the same as in the past through their tools. Many novelists, hoping from archaeology, produce a story that tells the past, in which it acts as an expression of memories. To make a historical era, this is one of artmaking, which makes a connection between the past and the present, in which the remains of archaeology show themselves as a reaper.

Key words: archaeology, photography, location imagining, the nature of life and the environment of thinking..

الاتساق التبعي للخطاب القرآني في السور القصار

أ.م.د. محمد صابر مصطفى

قسم مقارنة الأديان

كلية القلعة الجامعة

Hamawandy955@yahoo.com

أ.م.د. رمضان صالح رحمن

قسم الدراسات الإسلامية

كلية العلوم الإسلامية جامعة صلاح الدين - أربيل

ramadan.rahman@us.edu.krd

توطئة:

الاتساق في اللغة: ذكر ابن فارس (ت ٣٩٥هـ): الواو والسين والقاف: كلمة تدل على حمل الشيء، وَوَسَقَتِ الْعَيْنُ الْمَاءَ: حَمَلَتْهُ، قال الله عز وجل: [وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ] سورة الانشقاق ٨٤ / ١٧ أي: جمع وحمل، قال الراغب الأصفهاني (ت ٥٠٢ هـ) الاتساق: الاجتماع والاطراد معجم مقاييس اللغة ١٠٩/٦، وقال الزمخشري: هو الانضمام، فكل ما انضم، فقد اتسق، واتساق القمر هو استواؤه، قال الله تعالى: [وَالْقَمَرَ إِذَا اتَّسَقَ]، وقال ابن منظور (ت ٧١١ هـ) الاتساق هو: الانتظام، وقيل: اتسق الشيء، اذا اجتمع وانضم وانتظم لسان العرب ٣٠٠/١٥. مادة (وسق).

فالانساق مفهوم دلالي يحيل الى العلاقات المعنوية القائمة داخل النص ويتمثل في ذلك التماسك الشديد بين العناصر اللغوية المكون للحدث الكلامي... ولا يتم الاتساق في المستوى الدلالي فحسب؛ وانما يحصل ايضا في المستويات اللغوية الاخرى، كالنحو والمعجم... وهذا مرتبط بتصور الباحثين للغة كنظام ذي ثلاثة أبعاد: ١- مستويات الدلالة (المعاني) ٢- مستويات النحو والمعجم (الأشكال) ٣- مستويات الصوت والكتابة (التعبير)، والمقصود بهذا التصور ان المعاني تتحقق كأشكال، والأشكال كتعبير، أي تنقل

غياب وسائل الاتساق

وقد تناول علماء اللغة الاوائل مفهوم الاتساق في أثناء تأليفاتهم اللغوية، فذكر الخليل بن احمد الفراهيدى (ت ١٧٥ هـ) موضوعي (الإدغام والإبدال) وخصص سيبويه (ت ١٨٠ هـ) بابا مستقلا في كتابه بعنوان (هذا باب الاستقامة من الكلام والاحالة) فمنه مستقيم حسن... كقولك: (أيتك امس وسأتك غداً) الكتاب ١ / ٢٥، ووضح سليمان الصيمري (ت ٢٥٠ هـ) الصلة بين الدال والمدلول، والاتساق عند الرماني (ت ٣٨٤ هـ): ((نظرة موسيقية تعتمد على الاتساق اللفظي المفردى الى حسن الكلام في السمع وسهولته في اللفظ، وتقبل المعنى له في النفس، لما يرد عليها من حسن الصورة وطريقة الدلالة، فالانسجام النغمي والاتساق الموسيقي يقتضي ظاهرة التلاؤم والتناسق، تناسق النظم، تناسب الفقرات وحسن الايقاع)) النكت في إعجاز القرآن، و تنظر: لسانيات النص ١٠، اما عند الخطابي (ت ٣٨٨ هـ) فهو: ((لفظ حاصل ومعنى به قائم ورباط لهما ناظم))، وتناول عبدالقاهر الجرجاني (٤٧١ هـ) مفهوم الاتساق في نظرية النظم التي عرفها بقوله: ((واعلم ان ليس النظم الا ان تضع كلامك الوضع الذي يقتضيه علم النحو)) دلائل الإعجاز ٥٠ - ٥١، نزل القرآن الكريم بلسان عربي مبين، معجزا في جوانبه كلها، ومنها إعجازه اللغوي، ولهذا حار العرب في امره، اذ لا يرون في آدابهم له نظيرا، ولا يرون انفسهم قادرين على تقليده؛ وذلك لسمو أسلوبه وجمال نسجه، وقد لاحظ اللغويون القدامى هذا الوجه الإعجازي، وحاولوا دراسته، والقرآن الكريم لشدة تماسكه عد كالكلمة الواحدة، على الرغم من ان كل سورة من سوره، شخصية متفردة وملامح متميزة ومنهج خاص واسلوب معين ومجال متخصص، فالسور المكية ومنها القصار تجتمع على الموضوع والغاية، ثم تأخذ بعد ذلك سماتها المستقلة وطرائقها المتميزة، لتحقيق اغراضها ينظر: علم اللغة النصي بين النظرية والتطبيق ١ / ٢-١، فوحدة الموضوع من مظاهر التماسك النصي في السور المكية، وأغلبها من

قصار السور القرآنية، وقد كان عبد القاهر الجرجاني سباقا الى إدراك خصوصية التماسك النصي، حيث شبه الكلام بمن يأخذ قطعا من الذهب او الفضة، فيذيب بعضها في بعض حتى تصير قطعة واحدة، وتترابط أجزاء الخطاب بعضها ببعض ترابطا تعليقا، حيث يأخذ الكلام بعضه بعجز بعض ويصبح مجموع الكلام كلاما واحدا، وهناك نوع آخر من الترابط العضوي بين الوحدات اللغوية داخل الخطاب، بحيث اذا حدث تغيير في بعض هذه الوحدات سرى هذا التغيير الى سائر الوحدات الاخرى، وعلى المستوى الوظيفي، فان التغيير الصوتي تترتب عليه تغييرات في المستوى الوظيفي، كما في جعل كسرة الجيم في (جلسة) فتحة، وهو مثال للتغيير الصوتي التصريفي، وقد تكون الصيغة، قرينة نحوية، بحيث اذا استبدلنا صيغة اخرى بتلك الصيغة تغير المعنى النحوي ايضا، مثل (المُسيءُ إليَّ أخي) و(أسيءُ إلى أخي) وهذا المثال للتغيير الصيغي النحوي، اما التغيير التصريفي النحوي، فمثاله: (جتتك طمعا) و (جتتك طامعا)، حيث غير المصدر الصيغي من صيغة (المصدر) الى صيغة (اسم الفاعل)؛ فتغير المعنى النحوي نتيجة لذلك، أما على المستوى المعجمي: فان كلمة (عين) عندما تستخدم مع كلمة (ماء) فان معناها يختلف عما اذا استخدمت مع كلمة (أبرة)، وقد عبر العلماء القدامى عن هذا الترابط العضوي بين الوحدات داخل الخطاب اللغوي بمقولتهم المشهورة: (لكل كلمة مع صاحبها مقام) تنظر: دلائل الإعجاز ٥٠ - ٥١، ووصف اللغة العربية دلاليا ١٣٥، وأشار الجرجاني (ت ٤٧١ هـ) الى الفرق بين نظم الحروف في الكلمة ونظم الكلمات في النص، فهنا يقتضي فيه آثار المعاني، وترتبتها على حسب ترتب المعاني في النفس، فهو اذن نظم يعد فيه حال المنظوم بعضه مع بعض، وليس هو النظم الذي معناه ضم الشيء كيف جاء واتفق، وكذلك كان عندهم نظيرا للنسج والتأليف والصياغة والبناء والوشي والتحبير، وما اشبه ذلك مما يوجب اعتبار الأجزاء بعضها مع بعض، والفائدة في معرفة هذا الفرق: انك اذا عرفته، عرفت ان ليس الغرض بنظم

الكلم أن توالى ألفاظها في النطق؛ بل ان تناسقت دلالاتها حتى يعلق بعضها ببعض، ويبنى بعضها على بعض، وتجعل هذه بسبب من تلك، فجدير بنا أن ننظر الى التعليق فيها والبناء وجعل الواحدة منها بسبب من صاحبها ما معناه وما محصوله تنظر: دلائل الإعجاز ٥٣، فهو يؤكد على أهمية التماسك الدلالي، والتماسك بين أجزاء النص، والتعليق النصي، والى العلاقة السببية، وهي من علاقات التماسك النصي، فاللفظ تبع للمعنى في النظم، وأنّ الكلم تترتب في النطق بسبب ترتب معانيها في نفس المصدر نفسه ٥٥.

والمعيار الذي اعتمده في تحديد ماهية هذه السور هو: ما ذهب اليه كل من الزركشي (ت ٧٩٤هـ) في البرهان و السيوطي (ت ٩١١هـ) في الإتقان الذي يشمل القسم المفصل من القرآن الكريم، من سورة (ق) الى سورة (الناس)، والمفصل نوع من البيان، سمي بذلك؛ لأنه فصل فيه المنظوم بالمشثور وينقسم على ثلاثة أقسام هي: الطوال، و الأوساط، و القصار، فطواله من سورة (ق) الى سورة (البروج) و أوساطه من سورة (الطارق) الى سورة (البينة)، وقصاره من سورة (الزلزلة) الى آخر سورة (الناس)، و تتصف هذه السور بنظام يكاد يكون على نسق واحد مؤتلف النغم متأخي الألفاظ متلائم في النظم. فالنغم متحد والفواصل متحددة والتلاؤم بين الفاظها وتعبيراتها متسقة، وكأنها لقصرها لا تتغير فيها الأنغام ومقاطع الكلام، إذ تتصف بإيجاز القصر بما يتلاءم مع مقتضى الحال والمقام. فكلها معجز بيانها وبلاغتها كما في قوله تعالى: [وَأَلْفَجْرَ (١) وَكَيْالَ عَشْرِ (٢)] (الفجر ٨٩ / ١ - ٣)، و قوله تعالى: [أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ (١)] (الفيل ١٠٥ / ١)، فكانت السورة القصيرة تكاد تكون كلها في موضوع واحد.

الاتساق بالتبعية:

تعد التبعية من القرائن المعنوية الهامة التي تسهم في عملية الاتساق المعنوي والدلالي في العملية التخاطبية تنظر: اللغة العربية معناها ومبناها ٢٠٤، وفيها يتم تعيين علاقة التابع بالمتبوع ينظر: نظام الجملة العربية ١٣٩، وشرط التابع أن يكون حكمه الإعرابي موافقا لحكم المتبوع ينظر: شرح المقدمة المحسبة ٤٠٧/٢ والتبعية قائمة على الوجه الآتي: التوكيد، العطف، النعت، البدل ينظر: اللمع في العربية ١٦٥/١-١٧٣.

١- التوكيد

أسلوب من أساليب الخطاب التي عرض لها كل من النحاة والبلاغيين، عني النحاة به بوصفه جنسا نحويا، له خواصه التركيبية والإعرابية، فتحدثوا عن أدواته ومواقعها في الكلام. ولا نعني بالتوكيد هنا مجرد ذلك الباب المعقود له هنا بعنوان: التوابع بل نعني به ما هو أشمل من ذلك وأوسع؛ لينتظم التوكيد بصور أخرى كالتوكيد بـ(أنّ) و(إنّ) و(اللام) أو الجمع بينها، واختصر النحويون النظر في التوكيد فقط من الناحية التركيبية والشكلية من دون الربط بين البنية اللغوية والحالات المقامية، أما البلاغيون، فلم يهملوا الجوانب التركيبية للتوكيد، بل وجهوا جل عنايتهم إلى الوظيفة المقامية لهذا الأسلوب، أي وجوب المواءمة بين البنية اللغوية وحال المخاطب، أو مشاهدة الحال ثم حاولوا تصنيف صورهِ بحسب حالات المقام وظروف الموقف، فللمنكر أسلوب، وللشاك صورة أو صور أخرى، فالتوكيد لا تتم فائدته ولا تظهر قيمته إلا بربطه بسياق الحال، سواء أخذته من الناحية الشكلية أم الوظيفية علم اللغة الاجتماعي (بشر) ١١٣.

والتوكيد من أهم العناصر المعنوية التي تسهم في تحقيق الاتساق الدلالي في النص، ويؤدي إلى ترسيخ الفكرة في نفوس الجماعات وإقرارها في قلوبهم إقرارا ينتهي إلى الإيمان بها، فإذا تكرر الشيء رسخ في الأذهان رسوخا تنتهي بقبوله كحقيقة ناصعة، والتوكيد على نوعين: الأول: التوكيد المعنوي، والثاني:

التوكيد اللفظي، وكثيرا ما يلحظ هذا الأسلوب في القرآن الكريم لا سيما في السور القرآنية القصار.

ففي التوكيد اللفظي يتم تكرار العنصر السابق بلفظه سواء أكان اسما أم فعلا أم حرفا أم جملة، كما نرى ذلك في قوله تبارك وتعالى: [كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا] (٢١) [الفجر ٢١/٨٩]، وكذلك قوله جل ثناؤه: فَمَهَّلِ الْكَافِرِينَ أَمْهَلَهُمْ رُويِدًا (١٧) [الطارق ١٧/٨٦]، وقوله عز وجل: [فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا] (٥) [إن مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا] (٦) [الشرح ٥/٩٤ - ٦]، وكثيرا ما تقترن الجملة الثانية بـ(ثم) من بلاغة القرآن ١٤٣ وبلاغة فنونها وأفنانها ٤٢٢. كما ورد في قوله عز اسمه: [كَلَّا سَيَعْلَمُونَ] (٤) [ثم كَلَّا سَيَعْلَمُونَ] (٥) [النبا ٤/٧٨]، ٥، فأكد الجملة بتكرار جملة بوساطة (ثم) جامع البيان عن تأويل آي القرآن ٦/٣٠، ومعاني الحروف ومخارجها وأصواتها في اللغة العربية ٨٥، ويلحظ هذا النمط التوكيدي في قوله سبحانه وتعالى: [كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ] (٣) [ثم كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ] (٤) [التكاثر ٣/١٠٢ - ٤].

وذهب ابن عاشور في تفسيره لسورة الشرح المذكورة، أن الجملة الثانية (إن مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) توكيد للجملة الأولى [فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا] وفائدة هذا التوكيد، تحقيق اطراد هذا الوعد وتعميمه، وقول النبي (ﷺ): (لن يغلب عسر يسرين) صحيح البخاري: ٧١٢/٨، قد ارتبط لفظه ومعناه بهذا التوكيد في هاتين الآيتين في سورة الشرح، إذ إن اللفظ النكرة إذا أعيد نكرة، فالثاني غير الأول، وإذا أعيد اللفظ معرفة فالثاني هو الأول نفسه ينظر: التحرير والتنوير ٣٠/١٥.

وقال د. فاضل السامرائي: جاء التوكيد اللفظي في قوله جل ثناؤه [كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا] (٢١) [الفجر ٢١/٨٩]، بإعادة اللفظ الأول (دكا)، وللتكرار اللفظي في القرآن الكريم وظيفتان: هما: وظيفة معنوية، وهي التوكيد، والثانية: وظيفة تنغيمية، تؤديها الأصوات أو المقاطع المكررة في الكلمات أو الجمل ومعاني النحو ١٢٩/٤ وقواعد النحو العربي في ضوء نظرية النظم ٢٦٠.

وعندما يراد توكيد بناء (يفعل) المقترن بـ(سوف)، تقترن (سوف) باللام المؤكدة، فيصبح البناء (لسوف يفعل) في نحو قوله عز وجل: [وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى (٥)] الضحى ٥/٩٣، والهدف الأساس في التوكيد هو تقرير المعنى وتحقيقه في نفس السامع ينظر: التبيان في إعراب القرآن ١/١٣٨، وقد يؤكد الفعل بمصدر فعل آخر نيابة عن المصدر، كما في قوله جل ثناؤه: [وَأذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلاً (٨)] المزمل ٨/٧٣، وفي ذلك دلالة على ما للتبديل من أثر في استجلاب رضوان الله، فأمر به مؤكدا، ولعل السر في العدول إلى هذا المصدر، هو المحافظة على النغمة الموسيقية للآية من بلاغة القرآن ١١٤.

ومن ألوان التوكيد أن تكون في الجملة أداة من أدوات التوكيد، وهي إن، وأن، ولام الابتداء، والقسم، و(ألا) الاستفتاحية، وهاء التنيه، وكأن في تأكيد التشبيه، وضمير الشأن، وضمير الفصل، والسين، وسوف، ونونا التوكيد، ودخول الأحرف الزائدة في الجملة، وتؤكد الجملة بذلك؛ لتثبيت معناها، وتوطيدها في النفس، وكلما كان هذا المعنى مجالاً للشك أو الإنكار، كلما كان موضع التوكيد أنسب وأقوى، ويفيد ضمير الشأن التوكيد، من ناحية انه يثير النفس، ويدفعها إلى معرفة المراد منه، فإذا جاء تفسيره، استقر هذا التفسير في النفس، وتأكد فيها، وقليلاً ما ورد استخدام القرآن الكريم لهذا الضمير في المواضع التي يراد بها تعظيم أمر وتفخيمه عن طريقة إبهامه ثم إيضاحه، ومن أمثله ما جاء في سورة الإخلاص، وهي من قصار السور قوله سبحانه وتعالى: [قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١)] الإخلاص ١/١٠٢.

وأما ضمير الفصل فهو كثير في القرآن الكريم ومن أمثله قوله عز وجل: [وَأَنَّهُ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَى (٤٣) وَأَنَّهُ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا (٤٤) وَأَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (٤٥) مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَى (٤٦) وَأَنَّ عَلَيْهِ النَّشْأَةَ الْأُخْرَى (٤٧) وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَى وَأَقْنَى (٤٨) وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشُّعْرَى (٤٩)] النجم ٤٣/٤٩-٤٩. وقد استخدم القرآن هنا ضمير الفصل في الأفعال التي هي مظنة الاشتراك كما ترى

ذلك في جملة الإضحاك والإبكاء، والإماتة والإحياء، والإغناء والإقناء، أما حيث لا تدعى الشركة، فلا حاجة إلى هذا الضمير، كما نرى في غيرها من جمل السورة من بلاغة القرآن ١١٧، ١١٨.

قال ابن الأثير (ت ٦٣٧هـ): وردت (اللام) في قوله تعالى: [إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ (١)] المنافقون ١/٦٣، لغرض التوكيد في هذه التراكيب المتتالية، والأولى وردت في قول المنافقين، وجاءت مؤكدة، لأنهم أظهروا من أنفسهم التصديق برسالة النبي (ﷺ)، وتملقوا له، وبالغوا فيه وفي باطنهم خلافه، وأما ما ورد في الثانية والثالثة، فصحيح لا ريب فيه، واللام في الثانية، لتصديق رسالته وفي الثالثة، لتكذيب المنافقين، فيما كانوا يظهرونه من التصديق، الذين هم على خلافه، وأسلوب القسم في العربية فيه معنى التوكيد، وهو أسلوب يسوقه المتكلم، لتحقيق الحكم وتوكيد ما يعمقه في النفس القسم بالألفاظ المقدسة نحو لفظ الجلالة والألفاظ الأخرى الدالة عليه وغيرها من الألفاظ التي تحمل قدسيته لتوثيق الأحداث في الكلام المقسم عليه المثل السائر ٣٧/٢.

و قال الفراء: تزداد (لا) توكيداً بعد حرف عطف متقدم عليه نفي، كما ورد في قوله جل شأنه: [اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (٧)] الفاتحة ٦، ٧/١، جاءت (لا) في هذا السياق توكيداً للنفي، أو هي زائدة، جاءت زيادتها، لمجيء (غير) قبل الكلام، وفيه معنى النفي، والتقدير: لا المغضوب عليهم ولا الضالين معاني القرآن (الفراء) ٣٧٤/١.

أما التوكيد المعنوي: فهو على ضربين، أحدهما: ما يرفع توهم مضاف إلى المؤكد، وله لفظان: النفس والعين، وثانيهما: هو ما يرفع توهم عدم إرادة الشمول، والمستعمل لذلك: كلّ و كلا وكلتا وجميع ينظر: شرح ابن عقيل ٢٠٦/٢، ٢٠٧. فإن لفظ (كلّ) حكمه الأفراد والتذكير، وأن معناها بحسب ما

تضاف إليه، فإن كانت مضافة إلى مذكر، وجب مراعاة معناها، ولذلك جاء الضمير مفرداً مذكراً في نحو قوله عز وجل: [وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ فِي الزُّبُرِ (٥٢)] القمر ٥٢/٥٤، ومفرداً مؤنثاً، في قوله جل ثناؤه: [كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ (٣٨)] المدثر ٣٧/٧٤، أما قوله سبحانه وتعالى: [وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتَهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ (٢١)] الطور ٢١/٥٢، فهذا استغراق وإحاطة بجميع أفراد البشر، وإذا أضيفت إلى نكرة، أفادت كل فرد من أفراد الجنس، وإذا أضيفت إلى معرفة، فإن كانت المعرفة عامة استغرقت كل الأفراد كما جاء في قولنا: (كل البشر محاسب) وإذا كانت معهودة استغرقت كل الأفراد المعهودين نحو: (أقبل كل الطلاب) فهو استغراق لطلاب مخصوصين، وفي حالة الإضافة إلى المعرفة، فقالوا: تصح مراعاة اللفظ والمعنى فتقول (كل أخويك ذاهبون) (معاني النحو، ١١٨/٤-١١٩) وجاء في المخصص: إن (كُلًّا) لفظ واحد ومعناه جميع، ولهذا يعمل مرة على اللفظ ومرة على المعنى، فيقال: (كلهم ذاهب) وذاهبون، فإن قطعت (كل) عن الإضافة لفظاً، جاز مراعاة اللفظ والمعنى كقوله تعالى: [وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمٌ تُبِعَ كُلُّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ (١٤)] سورة (ق) ١٤/٥٠، فأفرد مراعاة للفظ (كل) وجمع مراعاة لمعناها، وأفرد في قوله جل وعلا: [كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ (٢٦)] الرحمن ٢٦/٥٥، لما لم يجتمعوا في الفناء معاني النحو ١١٨/٤، ١١٩. وفي سورة الكوثر قال تعالى: [إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ (١) فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ (٢) إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ (٣)] الكوثر ٣-١/١٠٨، إنه قيد الخبرين في هذه السورة بـ(إن)، وتوكيدا، وتأكيدا والخبر إذا أكد بـ(إن) قارب القسم أسرار التكرار في القرآن ٢٢٦.

وجاء التوكيد في قوله عز وجل: [فَالسَّابِقَاتِ سَبَقًا (٤)] النازعات ٤/٧٩، بالمصدر المرادف لمعناه وهو (سبقا) وذلك للتأكيد، ولدلالة التنكير على عظم ذلك السبق إذ حمل على معنى المسرعات، كناية عن عدم مبالاة الفرسان

بعدوهم وحرصهم على الوصول إلى أرض العدو، أو على معنى غلبهم أعدائهم التحرير والتنوير ٦٤/٣٠، وجاء تأكيد العذاب بـ(السين) قواعد النحو العربي في ضوء نظرية النظم ٤٢/، في قوله تعالى: [تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (١)] المسد ٣/١١١.

٢- العطف (أوجه الاتساق النسقي):

قسّم علماء النحو العطف على قسمين: عطف نسق وعطف بيان، فعطف النسق هو حمل اسم على اسم، أو فعل على فعل، أو جملة على جملة، بشرط توسط حرف من الحروف التي وضعتها العرب لذلك، منها: الواو، والفاء، وثم، وحتى، و أو، وأما، وبل، ولكن (١)، أو هو: التابع، المتوسط بينه وبين متبوعه أحد حروف العطف (٢)، أما العطف البياني فهو: جريان اسم جامد معرفة في الأكثر على اسم دونه في الشهرة بينه، كما يوضحه النعت نحو: جاءني أبو حفص عمر ينظر: شرح جمل الزجاجي ٢٢٣/١، وعرفه ابن عقيل (ت ٧٦٩هـ) بقوله: ((هو التابع، الجامد، المشبه للصفة: في إيضاح متبوعه وعدم استقلاله)) شرح ابن عقيل ٢٢٤/٢. وللاتساق النسقي أوجه، هي:

أ) النسق التوافقي:

قد يعطف اسم على اسم في القرآن الكريم، قال الزمخشري في هذا النمط من النسق فيما ورد ذكره في قوله جل ثناؤه: [إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ (١)] النصر ١/١١٠، عطف الفتح على النصر، لأن الإغاثة والإظهار على العدو، ومنه (نصر الله الأرض) أي: غايتها، والفتح: فتح البلاد، والمعنى: نصر رسول الله ﷺ على العرب، أو على قريش، وفتح مكة، وقيل: جنس نصر الله للمؤمنين، وفتح بلاد الشرك عليهم الكشاف ٢٣٩/٤. وفي قوله سبحانه وتعالى: [إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ (١٧) فَإِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ (١٨) ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ (١٩)] القيامة ١٧-١٩، جاء هنا عطف (القرآن) على (الجمع) وذلك لتوكيد التباين، والآية الثانية آتية، لتؤكد أن (القرآن) مصدر من (قرأ) بمعنى القراءة، أي التريدي

والترتيل مفهوم النص دراسة في علوم القرآن ٥٢، وقد أجاز الزمخشري العطف بالواو، واستدل بقوله تبارك وتعالى: [الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (٥) وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (٦)] الرحمن ٥٥ / ٥، ٦: ((لأنَّ الشمس والقمر سماويان، والنجم والشجر أرضيان، فبين القبيلين تناسب من حيث التقابل، وأن السماء والأرض لا تزالان تذكران قرينتين، وأن جري الشمس والقمر بحسبان من جنس الانقياد لأمر الله تعالى، فهو مناسب لسجود النجم والشجر، وقيل: علم القرآن، جعله علامة و آية)) الكشاف ٥٠/٤.

وقال الإمام الفخر الرازي: ((إن (الفاء) في (فادخلي) للتعقيب في قوله عز وجل: [يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ (٢٧) ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَرْضِيَّةً (٢٨) فَادْخُلِي فِي عِبَادِي (٢٩) وَأَدْخُلِي جَنَّتِي (٣٠)] الفجر ٢٧/٨٩-٣٠، ولما كانت الجنة الجسمانية لا يحصل الفوز بها إلا بعد قيام القيامة الكبرى، لا جرم أن يذكر (وادخلي جنتي) بالواو لا بالفاء، والله سبحانه أعلم بالصواب)) التفسير الكبير ١٧٩/٣١، وذكر ابن الأثير في تفسيره لقوله تبارك وتعالى: [قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا اكْفَرَهُ (١٧) مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ (١٨) مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ (١٩) ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ (٢٠) ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ (٢١) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ (٢٢)] عبس ١٧/٨٠-٢٢، ((إنه لما قال: [فَقَدَرَهُ] ولم يقل (ثم قدره)، لأن التقدير لما كان تابعا للخلقة وملازما لها عطفه عليها بالفاء، وذلك بخلاف قوله: [ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ]، لأن بين خلقة وتقديره في بطن أمه، وبين إخراجها منه، وتسهيل سبيله، مهلة وزمانا، فلذلك عطفه ب (ثم) وعلى هذا جاء قوله عز وجل: [ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ (٢١) ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ (٢٢)] لأن بين إخراجها من بطن أمه وبين موت الإنسان وإقباره لا تراخي ولا مهلة بين موت الإنسان وإقباره، ولذلك عطفه بالفاء الدالة على التعقيب، وبين الموت والنشر للحساب و تراخي ومهلة، ولذلك عطف ب(ثم) المثل السائر ٣٢/٢، وجاء قوله: [مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ] بلا واو، لأنها مفسرة لقوله [مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ] وعطف قوله (قدره) بالفاء، تنبيها على أن التقدير مرتب على الخلق وعلى عدم التراخي

بينهما، وعطف (السبيل) بـ(ثم)، لما بين الخلق والهداية من التراخي بينهما بأزمنة طويلة، ثم عطف الإقبار بالفاء، إذ لا مهلة هناك، ثم عطف الانتشار بـ(ثم)، لما يكون هناك من التراخي باللبث في الأرض أزمنة متطوالة من بلاغة القرآن ١٧٩، وقال ابن عاشور: ((وحصل العطف بالفاء دون (الواو) في قوله تعالى: [الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى (٢)] الأعلى ٢/٨٧، وذلك للإشارة إلى أن مضمونها هو المقصود من الصلة، وأن ما قبله توطئة له، فـ(الفاء) هنا للتفريع في الذكر باعتبار أن الخلق مقدم في اعتبار المعتمد على التسوية، وإن كان حصول التسوية مقارنا لحصول الخلق)) التحرير والتنوير ٢٧٥/٣٠، فالعطف يكون بالفاء لاحقا للمعطوف عليه في الزمان، كما في (قام زيدُ فعمرُو) وكذلك الحال أيضا في النص الكريم في قوله تعالى [لَقَدْ كُنْتُمْ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكُمْ غِطَاءَ كُفْرِكُمُ الْيَوْمَ حَدِيدًا (٢٢)] سورة (ق) ٢٢/٥٠، وهذا مفهوم الترتيب الذي فهمه النحاة الأوائل، وجعلوا فاء العطف مقصورة عليه ينظر: سورة الأعراف دراسة نصية ٢٤٨، ويظهر الفرق بين (الفاء) و(الواو) في سورة الحاقة في هاتين الآيتين: قال الله سبحانه وتعالى: [فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أقرءُوا كِتَابِيَةَ (١٩)] الحاقة ١٩/٦٩، وقال الله جل ثناؤه: [وَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِشِمَالِهِ فَيَقُولُ يَا لَيْتَنِي لَمْ أُوتَ كِتَابِيَةَ (٢٥)] الحاقة ٢٥/٦٩، تم العطف في الآية الأولى بالفاء (فأما) وبعده بالواو (وأما)، لأن الأول متصل بأحوال القيامة وأحوالها، فاقتضى الفاء للتعقيب والترتيب، والثاني متصل بالأول فأدخل الواو، لأنه للجمع أسرار التكرار في القرآن ٢٠٩، وتقرن الجملة المؤكدة بعاطف، تحقيقا لمقاصد مخصوصة للمتكلمين تمتزج بفائدة التوكيد في تمكين المعنى ومنه قوله عز وجل: [وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ (١٧) ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمَ الدِّينِ (١٨)] الانفطار ١٧/٨٢، ١٨، فقد اقترنت جملة التوكيد هنا بحرف العطف (ثم)، لفائدة مخصوصة ينظر: الأبعاد المعنوية للوظائف النحوية ١٣١. وقال الطيبي: ((قد يخرج العطف لا على مقتضى الظاهر كما في قوله جل وعلا: [فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

(١١) وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعُقْبَةُ (١٢) فَكُ رَقَبَةً (١٣) أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْعَبَةٍ (١٤) يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ (١٥) أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ (١٦) ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ (١٧) [البلد ١٧/٩٠-١٧، والغرض من (ثم) هنا هو: تراخي رتبة الإيمان على العتق والصدقة، لا تراخي الوقت؛ لان الإيمان هو السابق لكل شيء)) التبيان في البيان ٦٣.

وقال الزجاج: ((إن (أو) في قوله تعالى: [فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا] (٢٤) [الإنسان ٢٤/٧٦، أوكد من (الواو)، لأن الواو إذا قلت: لا تطع زيدا وعمرا، فأطاع أحدهما، كان غير عاص، أمره ألا يطيع الاثنين، فإذا قال: [وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آثِمًا أَوْ كَفُورًا]، فدلت على أن كل واحد منهما أهل لأن يعصى، وكما أنك إذا قلت: لا تخالف الحسن أو ابن سيرين، أو قلت: اتبع الحسن أو ابن سيرين، فقد قلت: هذان أهل أن يتبعا، وكل واحد منهما أهل)) معاني القرآن وإعرابه (الزجاج) ٢٠٥/٥.

ب) النسق التخالفي:

ومن أمثلة النسق التخالفي من خلاف التقابلي، قال الأخفش الأوسط: ((الواو في قوله جل ثناؤه [وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَى (١) وَالنَّهَارُ إِذَا تَجَلَّى (٢) وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَى (٣)] الليل ٣-١/٩٢، هي واو العطف، عطف بها على الواو التي في القسم الأول، وقال بعضهم، وما خلق الذكر والأنثى، فجعل القسم بالخلق كأنه أقسم بما خلق، ثم فسره وجعله بدلا من ما)) معاني القرآن (الأخفش) ٥٣٩/٢.

ويلحظ الترتيب التخالفي في قوله تعالى: [لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (١)] [البينة ١/٩٨، وهذا العطف يدل على أن من أشرك بالله تعالى لا يعد من أهل الكتاب، ولا تسري عليه أحكامهم حتى لو كان ينتسب إليهم، لأن العطف يتطلب مغايرة المعطوف

للمعطوف عليه، وثبت في هذا العطف هناك من هو من أهل الكتاب ولا يعد مشركاً، ولهذا فزواج الموحد من الكتابيات جائز بمقتضى دلالة هذه الآية ينظر: أثر الدلالة النحوية واللغوية ٢٨٣.

وقال أبو البركات الأنباري: ((إن عطف الضمير المنفصل (هو) على الضمير المرفوع المستكن في (استوى) في قوله سبحانه وتعالى: [ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَى (٦) وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَى (٧)] النجم ٥٣/٦، ٧، والمعنى: فاستوى جبريل و محمد (ﷺ) بالأفق، وهو مطلع الشمس، لأن الواو هنا حالية، لا واو العطف، والمراد به جبريل عليه السلام وحده، والمعنى: أن جبريل وحده استوى بالقوة في حالة كونه بالأفق، وهذا قول البصريين، وقيل: فاستوى على صورته التي خلق عليها في حالة كونه بالأفق، وإنما كان قبل ذلك يأتي النبي (ﷺ) في صورة رجل)) الإنصاف في مسائل الخلاف ٤٧٥/٢. ورجح عبدالخالق عزيمة المعنى على هذا الوجه: ((المراد بـ(فاستوى) يعني: جبريل عليه السلام، والمراد بـ(هو): محمد (ﷺ)، وفي هذا التأويل: العطف على الضمير المرفوع من غير فصل، وهو مذهب الكوفيين، وقد يقال على عكس ذلك)) ينظر: دراسات لأسلوب القرآن ٨٧/١، وكذلك الحال في سورة المسد جاء بهذا النمط النسقي في قوله تعالى: [تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ (١) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ (٢) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (٣) وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (٤)] المسد ١/١١١-٤، قوله (وَأَمْرَاتُهُ) عطف على الضمير المرفوع المستكن في (سَيَصْلَىٰ) وحسنه الفصل بالمفعول وصفته دراسات لأسلوب القرآن ٤٥٤/٣، وقال الفراء: ((إن عطف الأمر على الماضي في قوله جل ثناؤه: [وَأَنْفَقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ (١٠)] المنافقون ١٠/٦٣، أن (الفاء) لو لم تكن في (فأصدق) كانت مجزومة (أصدق)، فلما وردت (وأكن) وردت على تأويل الفعل لو لم تكن فيه (الفاء) ومن أثبت (الواو) رده على الفعل الظاهر فنصبه وهي في قراءة عبدالله (وأكون

من الصلحين) الحجة في القراءات السبع ٣٤٦، ومعجم القراءات القرآنية ١٥٥/٧، وقد يجوز نصبها وإن لم تكن فيها الواو، لأن العرب قد تسقط (الواو) في بعض الهجاء، كما أسقطوا الألف من (سليمن) وأشباهه، ورأيت في بعض مصاحف عبدالله (فقولا): فقلا، بغير واو)) معاني القرآن (الفراء) ١٦٠/٣.

وقد يحدث الاتساق في النسق الجملي في النص القرآني، كما ورد في سورة الإنسان بين قوله تعالى: [إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا (٥)] الإنسان ٥/٧٦، وقوله تعالى: [وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِآنِيَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا (١٥)] الإنسان ١٥/٧٦، فعطف الآية الثانية على الأولى، وهذا مما اقتضاه التناسب بين الجملتين الفعليتين فعلهما مضارع معلوم (يشربون)، ومضارع مجهول (يطاف) فالتناسب بينهما في الفعلية والمضارعية وذلك من أحسن أحوال الوصل، لتحقيق الاتساق المعنوي، لذا عاد الكلام إلى صفة مجالس شرايهم، وهذه الجملة: بيان لما أجمل في جملة [إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ] وإنما عطف عليها لما فيها من مغايرة مع الجملة المعطوف عليها من صفة آنية الشراب، فلهذه المناسبة أعقب ذكر مجالس أهل الجنة ومكآتهم بذكر ما يستتبعه ما تعارفه أهل الدنيا من أحوال أهل البذخ والترف واللذات بشرب الخمر، إذ يدير عليهم آنية الخمر سقاء، وإذا كان ذلك معروفاً لم تكن حاجة إلى ذكر فاعل الطواف، فبنى للنائب عن الفاعل، وهذا وعد لهم بإعطائه متمناهم في الدنيا مع مزيد عليه من نعيم الجنة ما لا عين رأت ولا خطر على بال بشر التحرير والتنوير ٣٧٩/٢٩.

ومن باب التناسق التخالفي قوله تعالى: [وَالْفَجْرِ (١) وَكَيْالٍ عَشْرِ (٢) وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ (٣) وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ (٤)] الفجر ١/٨٩-٤، عطف [وَكَيْالٍ عَشْرِ] على [وَالْفَجْرِ] الذي أذن بهذا النسق هو: أن الفجر وقت انتهاء الليل، فبينه وبين الليل جامع المضادة، والليل آية من آيات القدرة الإلهية، فلما أريد عطفه على الفجر بقوله عز اسمه: [وَاللَّيْلِ إِذَا يَسْرِ] الفجر ٤/٨٩، خصت قبل ذكره بالذكر، ليالٍ مباركة، إذ هي من أفراد الليل التحرير والتنوير ٣١٣/١٥.

وعطف الأرض في القسم على السماء، في قوله تبارك وتعالى: [وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ (١١) وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ (١٢) إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ (١٣) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ (١٤)] الطارق ١١/٨٦-١٤، لأن بذكرها إتمام المناسبة بين طرفي القسم التحرير والتنوير ٢٧٦/١٣، وقد يأتي النسق التخالفي بين الاسم والفعل، وقد ذكر الزمخشري من باب التناسق التخالفي في قوله سبحانه وتعالى: [وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا (١) فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا (٢) فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا (٣) فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا (٤) فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا (٥)] العاديات ٥-١/١٠٠: ((عطف الفعل (أثرن) على الاسم الذي هو (العاديات) وما بعده، لأنها أسماء فاعلين تعطي معنى الفعل وحكمه مجيء هذا المعطوف فعلا على اسم فاعل، تصوير هذه الأفعال في النفس، فإن التصوير يحصل بإيراد الفعل بعد الاسم، لما بينهما من التخالف، وهو أبلغ من التصوير بالأسماء المتناسقة، وكذلك الحال في التصوير بالمضارع بعد الماضي)) الكشاف ٢٨٨/٤. والذي جوز هذا التخالف بين المتعاطفين: ((هو أن كلاً منهما في تقدير الآخر، والمعطوف عليه مقسم به، وليس كذلك المعطوف الفعلي، فإن حرف الجر لا يدخل على الفعل كما هو معلوم)) أساليب بلاغية ٢٠٢، وقد تنسق جملة حالية اسمية على جملة أخرى فعلية كما في قوله عز وجل: [وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (٥)] المنافقون ٥/٦٣، وهاتان الجملتان هما حالان عند أبي حيان الأندلسي ينظر: البحر المحيط ٢٧٣/٨، ودراسات لأسلوب القرآن ٨١/٣. وقال ابن عصفور (ت ٦٦٩هـ): ((الواو للجمع بين الشئيين من غير ترتيب ولا مهلة فإذا قلت: قام زيد وعمرو، احتمل الكلام ثلاثة معان: أعني أن يكون زيد قام قبل عمرو، أو عمرو قام قبله بمهلة أو غير مهلة، وأن يكونا قاما معا، وزعم بعض الكوفيين: أنها للترتيب، فإذا قلت: قام زيد وعمرو، فالقائم أولاً زيد، وعمرو بعده لا مهلة، واستدلوا على قولهم بقوله عز وجل: [إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا (١) وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا (٢)] الزلزلة ١/٩٩، ٢، قالوا: فزلزال الأرض قبل

إخراج أثقالها، والواو هي التي دلت على ذلك)) شرح جمل الزجاجي ٢٢٦/١، وقد يترتب نسق الفعل على الاسم، كما في قوله سبحانه وتعالى [أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافَّاتٍ وَيَقْبِضْنَ مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ (١٩)] سورة (الملك) ١٩/٦٧، أي عطف الفعل المضارع (يقبضن) على اسم الفاعل (صافات) وذكر ابن عاشور أنّ هذا المشتق شبيهه بالفعل في الاشتقاق، وإفادة الاتصاف بحدوث المصدر في فاعله، فلم يفت بعطفه تماثل المعطوفين في الاسمية والفعلية، الذي هو من محسنات الوصل والقبض ضد البسط، والمراد به هنا ضد الصف المذكور قبله، إذا كان ذلك دالاً على معنى البسط، ومفعوله المحذوف هنا هو: عين المحذوف في المعطوف عليه، أي قابضات أجنحتهن حين يدينها من جنوبهن، للزيادة من تحريك الهاء للاستمرار في الطيران، وأوثر المضارع في يقبضن لاستحضار تلك الحالة العجيبة، وهي عكس بسط الجناحين، وبه يدوم الطيران قوة وامتدادا وحيء في وصفهن بالقبض بصيغة المضارع، للدلالة الفعل على التجدد، أي ويجددن قبض أجنحتهن في وقت الطيران للاستعانة بقبض الأجنحة على زيادة التحرك عندما يحسسن بتغلب جاذبية الأرض على حركة الطيران. وحيء في وصف الطير بالصفات بصيغة الاسم، لأن الصف هو أكثر أحوالها عند الطيران، فناسبه الاسم الدال على الثبوت والدوام، وحيء في وصفهن بالقبض بصيغة المضارع، للدلالة الفعل على التجدد، أي: ويجددن قبض أجنحتهن في وقت الطيران، للاستعانة بقبض الأجنحة على زيادة التحرك عندما يحسسن بتغلب جاذبية الأرض على حركة الطيران، ونظيره ما جاء في قوله تعالى: [إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ (١٨)] سورة (ص) ١٨/٣٨، وقال ابن عاشور: ((عطف (الطير) على (يسبحن)، لأن التسيح في وقتين، والطير محشورة دوما، وانتصب (فوقهم) على الحال من (الطير) وكذلك انتصب (صافات) وجملة (ويقبضن) في موضع نصب على الحال، لعطفها على الوصف الذي هو حال، فالرؤية هنا بصرية

مضمنة معنى (النظر) ولذلك عدت إلى المرثي بـ(إلى) ((التحرير والتنوير ٣٨/٢٩، ٣٩، والأصل في الطيران صف الأجنحة، لذلك جاء (صافات) بصيغة الاسم الدال على الثبات والأصل، أما القبض فهو: حالة طارئة وعارضة، لذلك جاء البناء الصرفي مناسباً ومتسقاً لمعنى التغير والحدوث في بنية الفعل (ويقبضن) ينظر: عناصر تحقيق الدلالة في العربية ١٦٠، وهذا مصيب؛ لأن الكوفيين سمو اسم الفاعل بالفعل الدائم.

وقال ابن عاشور: ((وقد يأتي النسق التخالفي في النص القرآني بين صيغتي الماضي والمضارع كما في قوله جل ثناؤه: [أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ (١) وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ (٢) الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ (٣) وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ (٤)] الشرح ٤-١/٩٤، عطف الفعلين الماضيين (وضعنا) و(رفعنا) على الفعل المضارع (نشرح)، لأن (لم) قلبت زمن الحال إلى الماضي، فعطف عليه الفعلان بصيغة الماضي، لأنهما داخلان في حيّز التقرير، فلما لم يقترن بهما حرف (لم) صير بهما إلى تقيده بـ(لم) من معنى الماضي)) التحرير والتنوير ٤١١/٣٠، لأن الفعل المضارع المسبوق بـ(لم) له قوة الماضي وضعاً، وجاز العطف عليه بصيغة الماضي، ومن هذا القبيل أيضاً ما جاء في قوله عز اسمه: [أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ (١) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ (٢) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (٣) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ (٤) فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ (٥)] الفيل ١/١٠٥ - ٥، إذ جاز عطف (أرسل) بصيغة الماضي على (ألم يجعل) بصيغة المضارع، لأنه بمعنى الماضي، وكذلك الحال في قوله تعالى: [أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا (٦) وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا (٧) وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا (٨)] النبأ ٦/٧٨، ٨، وذلك بعطف (خلقناكم) على (ألم نجعل) وقد يبقى المضارع بـ(ألم) على معنى الاستقبال كقوله تعالى: [فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَأَكِهَةٍ زَوْجَانِ (٥٢)] الرحمن ٥٢/٥٥، ومثل ذلك كثير في النص القرآني، لأن النفي بـ(لم) إما منقطع أو متصل بالحال أو مستمر أبداً ينظر: التراكيب اللغوية ٢٩٢.

٣- الاتساق النعتي:

النعت: هو التابع المكمل متبوعه، ببيان صفة من صفاته، أو بيان صفة من صفات ما تعلق به، أو هو اسم أو ما هو في تقدير اسم يتبع ما قبله لتخصص نكرة أو لإزالة إشراك عارض في معرفة أو مدح أو ذم أو ترحم أو تأكيد ينظر: شرح جمل الزجاجي ١٩٣/١ وشرح ابن عقيل ١٩٣/٢، أو أغراض أخرى، وتدل على التوضيح إذا كان المنعوت معرفة، كما في السورة الأولى نزلت وفي الآية الأولى منها، قوله تعالى: [أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (١)] العلق ١/٩٦، فالوصف هنا نعت لله تعالى على جهة المدح شرح جمل الزجاجي ١٩٤/١، فتولى النعت هنا مهمة مدح المسند إليه أو الثناء عليه ينظر: شرح المقدمة المحسبة ٤١٣/٢.

وقال الفراء في تفسير قوله عز وجل: [يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمَمْنَا لَنَا نُورًا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٨)] التحريم ٨/٦٦، قوله [تَوْبَةً نَصُوحًا] قرأها أهل المدينة و الأعمش بفتح النون (نصوحاً) وذكر عاصم (نصوحاً) مثل: قعودا، والذين قالوا (نصوحاً) ب(الضم) و-(الفتح) جعلوه من صفة التوبة، ومعناها: يحدث نفسه إذا تاب من ذلك الذنب ألا يعود إليه أبدا معاني القرآن (الفراء) ٩٨/٣.

وقال الزمخشري: ((أن التوبة هنا وصفت بالنصح على الإسناد المجازي، والنصح صفة التائبين، وهو أن ينصحوا بالتوبة أنفسهم، فيأتوا بها على طريقها متدركة للمفردات ماحية للسيئات، وذلك أن يتوبوا عن القبائح، لقبحها، نادمين عليها مغتمين أشد الاغتمام لارتكابها، مصرين وعازمين على أنهم لا يعودون إلى قبيح من القبائح إلا أن يعود اللبن في الضرع موطنين أنفسهم على ذلك)) (الكشاف ١١٧/٤. وذهب الزجاج إلى القول: إن (سلسيلاً) في قوله عز وجل: [عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسِيلاً (١٨)] الإنسان ١٨/٧٦، اسم العين، والتنوين هنا علامة

على أنه رأس آية وسلسيل في اللغة، صفة لما كان في غاية السلاسة، وكان العين سميت بصفتها، والمعنى: يسقون عينا معاني القرآن وإعرابه (الزجاج) ٢٠٣/٢.

وقال الشنقيطي: ((إن معنى [الأكرم] في قوله جل ثناؤه: [اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ (٣)] العلق ٣/٩٦، أي هو الذي يعطي ويكرم بدون مقابل، ولا انتظار للمقابل، والواقع أن مجيء الوصف هنا بهذا الشكل والمعنى، بدلا من أي صيغة اشتقاقية أخرى، لما فيها من تلاؤم وتساوق وانسجام لهذا السياق، ما لا يناسب مكانها غيرها، لغزارة العطاء والكرم وجزيل المنة)) ينظر: أضواء البيان ٣٥٢/٩. وهكذا يظهر في النص القرآني دقة استعمال الألفاظ في التراكيب المختلفة. وقال الأخفش الأوسط: ((إن التركيب (يجعل الولدان) في قوله سبحانه وتعالى: [فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا (١٧)] المزمّل ١٧/٧٣، هو: صفة اليوم، ولم يصف، لأنه أضمر)) معاني القرآن (الأخفش) ٥١٣/٢.

ولقد وصف (النار) بـ(ذات لهب) في قوله تبارك وتعالى: [سَيَصْلَى نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ (٣)] المسد ٣/١١١، وذلك، لزيادة تقرير المناسبة بين اسمه وبين كفه، إذ هو: أبو لهب، والنار ذات لهب، وفي وصف النار بذلك زيادة كشف لحقيقة النار وهو بمثابة التأكيد، وبين لفظي (لهب) الأول و(لهب) الثاني، الجنس التام التحرير والتنوير ٦٠٥/٣٠.

وقال د. فاضل السامرائي: ((أن في العربية ظاهرة جديرة بالالتفات إليها وهي: ظاهرة القطع، ونعني بها: مغايرة النعت للمنوع في الإعراب، وذلك بأن يكون المنوع مرفوعا ونعته منصوبا، وقد يكون على عكس ذلك، أي يكون المنوع مجرورا فيقع نعته مرفوعا، أو منصوبا في نحو قولك: (مررت بزيد الكريم أو الكريم) ونبه القرآن الكريم على هذا النمط النعتي)) معاني النحو ١٦٧/٣، بقوله تعالى [وَأَمْرَاتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ (٤)] المسد ٤/١١١.

وقال الأخفش الأوسط: ((نصب بعضهم (حمالة الحطب) على الدم، وهذه قرأ بها عاصم وحده وقرأ الباقون (حمالة الحطب) رفعا)) معاني القرآن (الأخفش) ٥٤٨/٢، لأنه لم يرد أن يخبر بأمر مجهول، وإنما ذكرها بأمر مشهور يعرفه كل واحد، إضافة إلى الدم بصيغة المبالغة، فهو ذمها بهذه الصيغة أولاً، ثم بالقطع، بأن يجعل هذا أمراً معلوماً لا يخفى على أحد، ولهذا إذا كانت الصفة لقصد التوضيح والتبيين، وتمييز الموصوف من غيره، لا يصح قطعها (إذ لا قطع مع الحاجة) فالموصوف إذا احتاج إلى صفات كثيرة، لتمييز من غيره، لم يصح قطع واحدة منها، قال ابن مالك شرح ابن عقيل على الفية ابن مالك ٢٠٣/٢:

وَإِنْ نُعَوْتُ كَثُرَتْ وَقَدْ تَلَّتْ مُفْتَقِرًا لِذِكْرِهِنَّ اتَّبَعَتْ

وذلك، كأن تقول: (مررت بمحمد الكاتب الشاعر التاجر) معاني النحو ١٦٧/٣. وقال د. تمام حسان: ((العرب تقطع النعت، فتختلف حركته الإعرابية عن حركة متبوعه، ويستبدل السياق بالمطابقة في الحركة، قرينة التبعية، كقوله تعالى: [عَالِيَهُمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَسَقَاءَهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا] (٢١) سورة الإنسان ٢١/٧٦. معجم القراءات القرآنية ٢٨/٨، بجر (خضر) على قراءة ابن كثير و عاصم، وفي هذا يقال ما قيل في إعراب المجاورة من قبل، وهو إعراب تدعو إليه أسباب جمالية خالصة، لا صلة بينها وبين مطالب المعنى الوظيفي، ومثله قوله تعالى: [قَالُوا إِنْ هَذَا إِلَّا لَسَاحِرٌ أُرِيدَ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَ بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى] (٦٣) معجم القراءات القرآنية ٩٠/٤، و طه ٦٣/٢٠، وقوله تعالى: [أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ] بجر المعطوف على قراءة، وهو إتباع في الموسيقى اللفظية لا في المعنى)) اللغة العربية معناها ومبناها ٢٣٤، وقال عبدالقاهر الجرجاني: ((الصفة تتبع الموصوف، كما في قوله تعالى: [فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ] (١٣) [الحاقة ٦٩ / ١٣]، كما تقول في (جاءني رجل ظريف) و (مررت بزيد الظريف) المراد هنا صفة تخصيص وأخرى توضيح وتبيين، وأن فائدة

التخصيص غير فائدة التوضيح، كما أن فائدة الشياخ غير فائدة الإبهام، وأن من الصفة صفة لا يكون فيها تخصيص ولا توضيح ولكن يوتى بها مؤكدة كقولهم: (أمس الدابر) دلائل الإعجاز ٣١، كما اتضح هذا الأمر في هذه الآية إذ جاء التوكيد على صورة نعت و (واحدة) توكيد ونعت في الوقت نفسه، وهذا من شأنه أن يؤدي إلى الاتساق الدلالي صوتا ونحوا وأسلوبا، فإن (واحدة) مفهومة من قوله تعالى (نفخة) معاني النحو ١١٢/٤.

٤- الاتساق بالتبعية البديلية:

البدل: هو العوض كشف المشكل في النحو ١٦/٢، قال الزجاجي: ((هو إعلام السامع بمجموعي الاسمين والفعلين على جهة البيان أو التأكيد، على أن ينوي بالأول منها الطرح من جهة المعنى لا من جهة اللفظ)) شرح جمل الزجاجي ٢٧٩/١، والقصد من البدل هو: الإيضاح بعد الإبهام، وفائدته البيان والتأكيد، أما الأول، فأنتك إذا قلت: (رأيت خالدا أخاك) بينت: أنك تريد خالداً لا غيره، أما التأكيد، فإنه على نية تكرار العامل، فكأنه من جملتين، ولأنه دل على ما دل عليه الأول، إما بالمطابقة في بدل الكل أو بالتضمن، في بدل البعض، أو بالالتزام في بدل الاشتمال، مثال الأول الإتقان في علوم القرآن ٢١٠/٣: قوله عز اسمه: [أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (٦) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (٧)] الفاتحة ٦/١، ٧.

وبوساطة البدل يتحقق كمال الاتصال في العملية التخاطبية، لأن البدل هو المبدل منه في المعنى غالبا؛ لشدة هذا التماسك بينهما دلالة، استغنى عن الأداة اللفظية الرابطة بين الطرفين، فالرابط بينهما دلالي، ويسهم البدل في سورة الفاتحة في تحقيق التماسك الدلالي على مستوى الآية الواحدة، كما في قوله تعالى عز وجل: [الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢)] الفاتحة ٢/١، وعلى مستوى أكثر من آية كما هو بين الآيتين: (٦، ٧) في سورة الفاتحة، ويلحظ في البدل مرجعية سابقة في ضوء التماسك، فهو يرجع في دلالاته إلى المبدل منه، السابقة عليه،

فالعلاقة بينهما كما تبدو، تكون بهذا الشكل علم اللغة النصي ٢٧٢/١، وإعجاز القرآن بين المعتزلة والأشاعرة ١٦٦:

المبدل منه	البدل
	مرجعية داخلية سابقة
الله سبحانه وتعالى	→ رب العالمين
الصراط المستقيم	→ صراط الذين
الضمير في (عليهم)	→ غير المغضوب عليهم

فقال سيبويه: (هذا زيد رجل منطلق) على البدل، ف(ناصية كاذبة) في قوله تعالى تبارك اسمه: [كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَه لِنَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ (١٥) نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ (١٦)] العلق ١٥/٩٦، ١٦، بدل الكل من الكل الكتاب ٨٦/٢.

قال الأخفش الأوسط: إن قوله (أحد) بدل من قوله (الله) في قوله سبحانه وتعالى: [قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (١)] [الإخلاص ١/١١٢]، كأنه قال: (هو أحد)، ومن العرب من لا ينون، يحذف لاجتماع الساكنين، لأن النون فرع على حروف المد، فلذلك حذفها لالتقاء الساكنين معاني القرآن (الأخفش) ٥٤٩ / ٢.

وقال الزجاج: ((يلحظ في تفسير القرآن بالقرآن دلالة البدل الضمني وذلك في قوله جل ثناؤه: [فَأَمَّا مَنْ طَغَى (٣٧) وَأَثَرَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (٣٨) فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى (٣٩)] النازعات ٣٧ / ٧٩ - ٣٩، فهذه الآية جواب لقوله الكريم: [فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَى (٣٤)] النازعات ٣٤ / ٧٩، أي: هي المأوى له، وقال: قدم الألف واللام في (المأوى) بدلاً من الهاء، ومعناه: فهي مأواه، لأن (الألف واللام) بدل من (الهاء)، وهذا كما تقول للإنسان: (غض الطرف يا هذا)، فلابس (الألف واللام) بدلاً من (الكاف)، وإن كان المعنى غض طرفك، لأن المخاطب يعلم أنك لا تأمره بغض طرف غيره، قال الشاعر: جرير يهجو الراعي النميري ديوان جرير ٨٢١/٢، من البحر الوافر:

فَعُضُّ الطَّرْفِ إِنَّكَ مِنْ نُمَيْرٍ فَلَا كَعْبًا بَلَّغْتَ وَلَا كِلَابًا

فجاء القرآن الكريم على سنن العربية في أساليبهم التعبيرية، فمعنى هذه الآية الكريمة [فإن الجنة هي المأوى] على ذلك التفسير.

وذهب الزمخشري إلى القول في تفسير سورة العلق: ((إن ناصية) في قوله عز وجل: [كَلَّا لئن لَمْ يَنْتَه لِنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ (١٥) نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ (١٦)] العلق ١٥/٩٦، ١٦، أبدلت من [الناصية]، وجاز بدلها عن المعرفة، وهي نكرة، لأنها وصفت، فاستقلت بفائدة، وقرئ (ناصية) معاني القرآن وإعرابه (الزجاج) ٥/٢١٨، بالرفع على تقدير: هي ناصية، وكذلك (ناصية) بالنصب، وكلاهما على الشتم، ووصفها بالكذب والخطأ على الإسناد المجازي، وهي في الحقيقة لصاحبها، وفيه من الحسن والجزالة ما ليس في قولك: ناصية كاذب خاطئ معجم القراءات القرآنية ١٩٨/٨، ١٩٩، ومختصر شواذ القراءات ١٧٦.

وقال أيضا إن جملة [يوم يسمعون] بدل من جملة [يوم يناد المناد] في قوله تعالى: [وَأَسْمَعُ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادِ مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ (٤١) يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ (٤٢)] سورة (ق) ٥٠/٤١ - ٤٢ والمنادي هنا، هو: إسرئيل، ينفخ في الصور وينادي: أيها العظام البالية والأوصال المنقطعة واللحوم المتمزقة والشعور المتفرقة، إن الله سبحانه وتعالى يأمر أن تجتمعن لفصل القضاء، وقيل: إسرئيل ينفخ وجبريل ينادي بالحشر من مكان قريب - صخرة بيت المقدس - وهي أقرب الأرض من السماء باثني عشر ميلا، وهي مركز ثقل الأرض... والصيحة = النفخة الثانية، وبالحق متعلق بالصيحة، والمراد به البعث والنشر والحشر للجزاء)) الكشاف ٤/٢٥.

وفي قوله جل ثناؤه: [يَا أَيُّهَا الْمَزْمَلُ (١) قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا (٢) نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا (٣)] المزمل ٧٣/١-٣، بدل البعض من الكل، ف(نصفه) بدل بعض من (الليل) وهو يمثل مرجعية سابقة، إضافة إلى الضمائر التي تقوم بوظيفة المرجعية كذلك، وأيضا الدلالة الواضحة، ومن ثم يسهم البديل هذا في تحقيق

التماسك والاتساق في النص بين هاتين الآيتين، ومثله قولك: أكلت الرغيف نصفه، فنصفه بدل بعض من الكل، وعليه فالتماسك النصي واضح بينهما ينظر: علم اللغة النصي ١١٧/١.

وقال الأخفش الأوسط: ((جاء بدل الاشتمال في قوله عز اسمه: [قُتِلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ (٤) النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ (٥)] البروج ٨٥/٤ - ٥، ف (النار) بدل اشتمال من (الأخدود)، وأما الوقود: فالحطب، والوقود: الفعل، وهو: الاتقاد)) معاني القرآن (الأخفش) ٥٣٥/٢، وعلق د. فاضل السامرائي على النمط التبعية، فقال: هذا بدل اشتمال، لأن الاخدود اشتمل على النار، ولا بد في هذا التعبير من ضمير يربطها بصاحبها، ظاهر أو مقدر، فالظاهر قولك: أعجبتني محمدٌ علمه، والمقدر في قوله تعالى: (النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ) أي: النار فيه معاني النحو ١٨١/٣، والفائدة في هذا البديل: البيان بعد الاجمال، والتفسير بعد الابهام، لما فيه من التأثير في النفس، وذلك أن المتكلم يحقق بالثاني، بعد التجوز والمسامحة بالأول، ف (النار) بدل اشتمال من (الأخدود)، لأنهم هم أصحاب النار التي أوقدوها في الأخدود دراسات لأسلوب القرآن الكريم ٨٥/٤، وقال ابن عاشور: إن (رسولا) بدل اشتمال من (ذكر) في قوله جل ثناؤه: [أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ ذِكْرًا (١٠) رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مَبِينَاتٍ لِيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا (١١)] الطلاق ٦٥/١٠، ١١؛ بين القرآن الكريم والرسول الأمين محمد (ﷺ) ملازمة وملابسة، فإن الرسالة تحققت له عند نزول القرآن عليه، فقد أعمل الفعل (أنزل) في (رسولا)؛ تبعا لإعماله في المبدل منه في ضوء هذه المقارنة واشتمال مفهوم أحد الاسمين على مفهوم الآخر التحرير والتنوير ٣٣٧/٢٨، وهذا كما أبدل قوله تعالى: [رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً (٢)] البينة ٩٨/٢، من قوله عز وجل: [لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ

أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ (١) [البينة ١/٩٨]. وذكر ابن هشام الأنصاري (ت ٧٦١هـ): أنه لا تكون (كيف) بدلا من (الإبل) في قوله عز اسمه: [أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ (١٧)] الغاشية ١٧/٨٨؛ لأن دخول الجار على (كيف) شاذ، على أنه لم يسمع في (إلى)؛ بل في (على)، ولأن (إلى) متعلقة بما قبلها؛ فيلزم أن يعمل في الاستفهام فعل متقدم عليه؛ لأن الجملة التي بعدها تصير حينئذ غير مرتبطة، وإنما هي منصوبة بما بعدها على الحال، وفعل النظر -معلق) وهي ما بعدها بدل من (الإبل) بدل اشتمال، والمعنى: إلى الإبل وكيفية خلقها، ومثله قوله تعالى: [أَلَمْ تَرَ إِلَى رَبِّكَ كَيْفَ مَدَّ الظِّلَّ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَاكِنًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا (٤٥)] الفرقان ٤٥/٢٥.

خلاصة البحث ونتائجه

توصل البحث بعد التبع والتقصي والتدبر الى جملة من النتائج نوجزها في الآتي:

■ الاتساق مفهوم دلالي يحيل الى العلاقات المعنوية القائمة داخل النص، ويتمثل في ذلك التماسك الشديد بين العناصر اللغوية المكونة للحدث الكلامي.

■ النص القرآني مبني على الاتساق الدلالي، ويلحظ هذا في أول سورة نزلت وهي (العلق) حيث بدأت بالدعوة الى القراءة والكتابة وختمت بالصلاة والعبادة؛ ليقترن العلم بالعمل فالعمل، عقيم بدون علم ودراية، وهما متلازمان تلازم الروح للجسد، وهكذا اتسقت البداية مع النهاية في سياق سورة قصيرة تم فيها إبلاغ النبي (ﷺ) بما تضمنته هذه الرسالة الخالدة.

■ العلاقة بين اللفظ والمعنى في مستوى الكلمة المفردة علاقة اتساقية يكونان فيها وحدة لا انفصام لها، وهذه العلاقة تظهر في مستوى التركيب من خلال جانبيين متلازمين للتركيب هما: جانب المبنى الذي يتمثل في البنية الصوتية للتركيب، وتتجلى دراستها في ظاهرتين متلازمتين هما: ترتيب الكلمات والتنغيم، وجانب المعنى الذي يتمثل في البنية المعنوية للتركيب وتتضح دراستها في مجالين متلازمين هما: مجال الدراسة المنطقية للتركيب ومجال الدراسة التخاطبية الابلاغية للتركيب، تتجسد العلاقة التلازمية بين الدال والمدلول في أول سورة قصيرة وهي قوله تعالى: [أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ (١) إِلَى قَوْلِهِ تَعَالَى [كَلَّا لَا تَطِعُهُ وَأَسْجُدْ وَأَقْتَرِبْ (١٩)] (العلق ٩٦ / ١ - ١٩). وذلك إننا نستدل بوجود الدال على وجود المدلول مثل التلازم الضروري بين وجود الشمس ووجود النهار فإذا رأيناها طالعة تيقنا من وجود النهار، ووجود الكتابة تدل على وجود الكاتب، وكذلك وجود الخلق يستلزم ضرورة وجود خالقه، شأن دلالة الاثار على مؤثرها، وأدلة القرآن الكريم من هذا النوع التي

يحس فيها القارئ بجهة التلازم الضرورية بين كل دال ومدلوله، ولما كان وجود الخلق يستلزم وجود الخالق كانت أول آية من القرآن الكريم وهي من قصار سوره تلفت نظر الانسان الى هذا الدليل كما هو وارد في سورة العلق وهي أول آية نزلت على النبي محمد (ﷺ) في غار حراء بجبل النور في مكة المكرمة، وبها تم خلاص البشرية من الجهل والشرك الى العلم والتوحيد.

▪ تعد القرينة الاسنادية من أقوى القرائن المبينة للمعنى، فاتحاد المسند والمسند اليه أقوى من اي رابط، ويجب فهم السياق بوصفه امتدادا خطيا منظما للكلام، ولا بد لسلسلة الحلقات التي يحتويها هذا السياق ان تترابط، فالترايط هو شرط المعنى والاتصال بدونه يصبح انفصالا.

▪ تعد التبعية من القرائن المعنوية الهامة التي تشمل عملية الاتساق المعنوي والدلالي في العملية التخاطبية، وبها يتم تعيين علاقة التابع بالمتبوع على وفق الأغراض التخاطبية لأوجه التتابع.

ثبت المصادر والمراجع

١. د. هادي نهر، التراكيب اللغوية، دار اليازوري العلمية للنشر و التوزيع، ط/١، ٢٠٠٤م، عمان، الأردن.
٢. ابن خالويه (٣٧٠هـ)، الحجة في القراءات السبع، تحقيق: د. عبد العال سالم مكرم، ط/٢، دار الشروق، بيروت، لبنان.
٣. أبو اسحق ابراهيم بن السري (٣١١هـ) معاني القرآن و إعرابه للزجاج، شرح وتحقيق: د. عبد الجليل عبده شلبي، دار الحديث، ١٤٢٤هـ-٢٠٠٤م، القاهرة.
٤. أبو البقاء عبد الله بن حسين بن عبد الله العكبري (٦١٦ هـ)، التبيان في إعراب القرآن، تحقيق: إبراهيم عطوة عوض، البابي الحلبي بمصر، ط/١، ١٩٦١م.
٥. أبو الحسن علي بن عيسى الرماني (٣٨٤هـ)، النكت في إعجاز القرآن ضمن ثلاث رسائل في اعجاز القرآن، تحقيق: محمد خلف الله حمد، و د. محمد زغلول سلام، دار المعارف، ط/٣، ١٩٧٦م، مصر.

- ٦) أبو الحسن علي بن مؤمن بن محمد بن عصفور الأشبيلي (٦٦٩ هـ) شرح جمل الزجاجي، تحقيق: صاحب أبو جناح، طبع بمطابع مؤسسة دار الكتب للطباعة والنشر، ١٩٨٠ م.
- ٧) أبو الحسين أحمد بن فارس بن زكريا (٣٩٥ هـ) معجم مقاييس اللغة، تحقيق: عبد السلام محمد هارون، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، ط/٢، ١٣٩٢ هـ-١٩٧٢ م.
- ٨) أبو الفتح عثمان بن جني النحوي (٣٩٢ هـ)، اللمع في العربية، حققه: د. فائز فارس، دار الأمل للنشر والتوزيع، ط/١، ١٩٧٢ م، و ط/٢، ١٩٩٠ م، الأردن، أربد.
- ٩) أبو القاسم الحسن بن محمد الراغب الاصفهاني (٥٠٢ هـ) مفردات الفاظ القرآن، تحقيق: محمد سيد كيلاني، دار المعرفة للطباعة والنشر، بيروت.
- ١٠) أبو القاسم جارالله محمود بن عمر الزمخشري (ت ٥٣٨ هـ)، أساس البلاغة، ١٩٧٩ م، بيروت، دار صادر.
- ١١) أبو بشر عمرو بن عثمان بن قنبر (١٨٠ هـ) الكتاب: سيبويه، تحقيق: عبد السلام محمد هارون عالم الكتب، ط/٣، بيروت.
- ١٢) أبو بكر عبد القاهر بن محمد عبد الرحمن الجرجاني النحوي (٤٧١ هـ)، دلائل الإعجاز، تحقيق: د. محمود محمد شاكر، مكتبة الخانجي، ط/٥، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٤ م، بالقاهرة.
- ١٣) أبو جعفر بن جرير الطبري (ت ٣١٠ هـ)، جامع البيان عن تأويل آي القرآن، تصحيح علي عاشور، ط/١، دار إحياء التراث العربي، ١٤٢٠ هـ - ٢٠٠١ م، بيروت، لبنان.
- ١٤) أبو زكريا يحيى بن زياد الفراء (٢٠٧ هـ)، معاني القرآن، تحقيق: محمد علي النجار و إسماعيل شلبي و علي النجدي، ١٩٧٢ م، القاهرة.
- ١٥) الأخفش، سعيد بن صعدة البلخي المجاشحي (ت ٢١٥ هـ)، معاني القرآن، تحقيق: د. فائز فارس ط ٢، ١٤٠١ هـ، ١٩٨١ م، الكويت.
- ١٦) الإمام الفخر الرازي (ت ٦٠٦ هـ)، التفسير الكبير، دار الكتب العلمية، ط/٢، طهران.
- ١٧) بشير بن محمد بن حبيب، ديوان جرير، تحقيق د. نعمان محمد أمين طه، دار المعارف، القاهرة، ط/٢، مصر.
- ١٨) بهاء الدين عبد الله بن عقيل العقيلي المصري (٧٦٩ هـ)، شرح ابن عقيل على ألفية ابن مالك (٦٧٢ هـ)، تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد، ط/٤، دار الفكر مطبعة السعادة، ١٩٦٤ م، مصر، القاهرة.
- ١٩) جار الله محمود بن عمر الزمخشري (٥٣٨ هـ)، الكشاف عن حقائق غوامض التنزيل وعيون الاقاويل في وجوه التأويل، الطبعة الاخيرة، دار الكتاب العربي، ١٩٦٦ م، بيروت.

- ٢٠) جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي (ت ٩١١ هـ)، الإتقان في علوم القرآن، ضبطه و صححه و خرج آياته: محمد سالم هاشم، ط/١، ١٤١٢ هـ- ١٩٩٢ م.
- ٢١) الخليل بن أحمد الفراهيدي (١٧٥ هـ) العين، تحقيق د. مهدي المخزومي ود. ابراهيم السامرائي، دار الحرية للطباعة، ١٩٨٥ م، بغداد.
- ٢٢) د. أحمد أحمد بدوي، من بلاغة القرآن، مطبعة النهضة، ط/٣، ١٩٥٠ م، القاهرة، مصر.
- ٢٣) د. أحمد مختار عمر، ود. عبد العال سالم مكرم، معجم القراءات القرآنية، مطبوعات جامعة الكويت، ط/١ و ط/٢، ١٩٨١ م.
- ٢٤) د. أحمد مطلوب، أساليب بلاغية (الفصاحة البلاغة المعاني).
- ٢٥) د. النصر حامد أبو زيد، مفهوم النص دراسة في علوم القرآن، المركز الثقافي العربي، ط/٦، ٢٠٠٥ م، الدار البيضاء/المغرب، بيروت/لبنان.
- ٢٦) د. تمام حسان، اللغة العربية معناها ومبناها، ١٩٧٣ م، الهيئة المصرية العامة للكتاب.
- ٢٧) د. سناء حميد البياتي، قواعد النحو العربي في ضوء نظرية النظم، دار وائل للنشر، ط/١، ٢٠٠٣ م، عمان، الأردن.
- ٢٨) د. صائل رشدي شديد، عناصر تحقيق الدلالة في العربية (دراسة لسانية)، ط/١، ٢٠٠٤ م، الأردن.
- ٢٩) د. صبحي إبراهيم الفقي، علم اللغة النصي بين النظرية والتطبيق دراسة تطبيقية على السور المكية، دار قباء للطباعة والنشر، ط/١، ١٤٣١ هـ- ٢٠٠٠ م، القاهرة، الفجالة.
- ٣٠) د. عائشة عبد الرحمن (بنت الشاطيء)، الإعجاز البياني للقرآن و مسائل ابن الأزرق (دراسة لغوية بيانية)، ط/٣، ١٤٠٤ هـ- ١٩٨٤ م، القاهرة، دار المعارف.
- ٣١) د. فاضل صالح السامرائي، معاني النحو، دار الفكر للطباعة والنشر والتوزيع، ط/٢، ١٤٢٣ هـ- ٢٠٠٢ م، عمان، الأردن.
- ٣٢) د. كمال بشر، علم اللغة الاجتماعي (مدخل)، دار غريب، القاهرة.
- ٣٣) د. منير سلطان، إعجاز القرآن بين المعتزلة والأشاعرة، القاهرة، مصر.
- ٣٤) د. يحيى عبابنة ود. آمنة الزعبي، علم اللغة المعاصر مقدمات وتطبيقات، دار الكتاب الثقافي، ١٤٢٦ هـ- ٢٠٠٦ م، الأردن/أربد.
- ٣٥) شرف الدين الحسيني بن محمد عبد الله الطيبي (ت ٧٤٣ هـ)، التبيان في البيان، تحقيق: د. توفيق الفيل وعبد اللطيف لطف الله، ط/١، ١٩٨٦ م، الكويت.

- (٣٦) ضياء الدين نصرالله ابن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبد الكريم ابن الاثير الجزري المتوفى (٦٣٧هـ)، المثل السائر في أدب الكاتب والشاعر، تحقيق: كامل محمد عويضة، دار الكتب العلمية، ط/١، ١٤١٩هـ-١٩٩٨م، لبنان، بيروت.
- (٣٧) طاهر بن أحمد بن بابشاذ (٤٦٩هـ)، شرح المقدمة المحسبة، تحقيق: خالد عبد الكريم، ط/١، المطبعة العصرية، ١٩٧٦م، الكويت.
- (٣٨) عبد القادر عبد الرحمن السعدي، أثر الدلالة النحوية واللغوية في استنباط الأحكام من آيات القرآن التشريعية، ط/١، ١٤٠٦هـ-١٩٨٦م، بغداد، مطبعة الخلود.
- (٣٩) علي بن سليمان الحيدرة اليمني (٥٩٩هـ)، كشف المشكل في النحو، تحقيق: د. هادي عطية، مطبعة الارشاد، ١٤٠٤هـ-١٩٨٤م، بغداد.
- (٤٠) كمال الدين أبو البركات عبد الرحمن بن محمد بن أبي سعيد الأنباري النحوي (٥٧٧هـ)، الإنصاف في مسائل الخلاف بين النحويين: البصريين و الكوفيين، تحقيق: محمد محيي الدين عبد الحميد، ط/١، بيروت، دار الفكر.
- (٤١) للإمام العلامة ابن منظور (٧١١هـ)، لسان العرب، مؤسسة التأريخ العربي دار أحياء التراث العربي، نسقه وعلق عليه ووضع فهرسه، مكتب تحقيق التراث، ط/٣، ١٤١٣هـ-١٩٩٣م بيروت، لبنان.
- (٤٢) محمد أبو زهرة، المعجزة الكبرى (القرآن)، دار الفكر العربي.
- (٤٣) محمد الأمين بن محمد المختار الجكني الشنقطي، أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، بيروت، عالم الكتب.
- (٤٤) محمد الطاهر ابن عاشور، التحرير و التنوير، دار سحنون للنشر و التوزيع، ١٩٩٧م، تونس.
- (٤٥) محمد بن إسماعيل أبو عبد الله البخاري الجعفي (٢٥٦هـ)، صحيح البخاري، تحقيق د. مصطفى ديب البغي، ط/٣، دار ابن كثير، بيروت.
- (٤٦) محمد بن يوسف بن حيان الشهير بأبي حيان الأندلسي الغرناطي (٧٥٤هـ)، البحر المحيط، مطابع النصر الحديثة، السعودية، الرياض.
- (٤٧) محمد خطابي، لسانيات النص: مدخل الى انسجام الخطاب، المركز الثقافي العربي، ط/١، ١٩٩١م، الدار البيضاء، المغرب.
- (٤٨) محمد عبد الخالق عزيمة، دراسات لأسلوب القرآن الكريم، دار الحديث ١٤٢٥هـ - ٢٠٠٤م، لقاهرة.
- (٤٩) محمود بن حمزة بن نصر الكرمانى، أسرار التكرار في القرآن، تحقيق: عبد القادر أحمد عطا، دار أبو سلامة للطباعة والنشر، تونس.

پوخته

(په یوه نډییه به هیزه کانی پاشکوی له گوتاری سوورته کورته کانی قورئاندا)

ئو باسه توژیینه ووهیه کی زمانه وانیه، باس له هندی پاشکوی په یوه نډی ده کات که دهنه هوو نامرزی توندو تۆلی و پالپستی کردن له نیوان پیکهاته ی نیوان وشه سازی و رسته سازی و واتاسازی، وه کو: (دلنیا کردنه وه، گه پانه وه بو پیشه وه، له بری و له جیاتی) و کومه لیک دهسته واژه ی تر که هه موویان درخسته ی ئو ئیعجازو ره وان بیژییه بی هاوتایه ی قورئانی پیروز درده خن له رووی دنگ سازی و وشه سازی و رسته سازی و واتاسازیدا. وه له بهرته وه ی ئو بابه ته زور فراوان و هه مه لایه نه، باسه که تنها چند لایه نیکی که می ئو دهسته واژه و واتایانه ی له سوورته کورته کانی قورئانی پیروزدا هه لبارد، که خوی له دارشتنیکی ریکوپیک گونجاو له وشه و واتادا ده بینی.

وه باسه که به کورته باسی گرینگترین ئه نجامه کانی ده کات له وانه:

۱- ده قی قورئانی پیروز له و سوورته تاندا له سه ر بنه مای واتاسازییه کی توندو تۆل بینا کراوه له ئاراسته کانی گوتاردا.

۲- په یوه نډی نیوان وشه و واتاکان زور گونجاو و به هیزه، به شیوازییک هه موویان دهنه ته و او که رو پشتیوانی یه کترو به هیچ شیوه یه ک لیک ناترازیین.

۳- له رووی دارشتنه وه به به لگه و په یوه نډی هه ره به هیز دارپژراوه له هه موو ئاسته کانی دهنگ سازی و وشه سازی و واتاسازیدا وینه ی ئو دارپشته نابیت که خوی له ئیعجازی قورئاندا ده بینیته وه له هه موو ئاسته کاندا.

کلله داخراوه کان: به ستنه وه ی په یوه نډی، گوتار، دلنیا کردنه وه، گه پانه وه

بو پیشه وه، له بری و له جیاتی، پاشکوی په یوه نډی

ABSTRACT

The Powerful Affixational Relations in the Rhetoric of the Short Surahs of the Holy Qur'an"

The present work is linguistic research that deals with some affixational relations that act as causes and devices for strengthening and support among the components of morphology, syntax and semantics like; emphasizing, revert to the beginning, instead of and a group of other terminologies that clarify the inimitability (miraculousness) and the unique rhetorical language of the Holy Qur'an regarding phonetics, morphology, syntax and semantics.

As the current subject under study is so wide and multidimensional, the research selects only limited parts of the terms and meanings of the short Surahs in the Holy Qur'an that depicts itself in a strict suitable composition of words and meanings.

The paper then sheds light on its results:

1-The text of the Holy Qur'an is built on a strong basis in the rhetoric of addressing.

2-The relations between the words and their meanings are very strong and suitable in a way that they all complete and support each other so that they never disintegrate.

3-Regarding composition, although the all are constructed with solid proofs and relations in all the levels of phonetics, morphology, syntax and semantics, but it never can be like that portrait of the composition indicated in the inimitability of the Holy Qur'an in all the levels.

Key words :Affiliation consistency, discourse, emphasis, coordination, Affixational relation, Appositive

تایبه تهنه ندییه کانی گه شه وهه ژمونی شارنشینى

له پاریزگای ههولیر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

(تویژینه وهیه ک له جوگرافیای شار)

تویژینه وهیه کی وهرگیراوه له تیزی دکتورا به ناوی (هاوسهنگی شوینی وهزیفه کان له نیوان نیوهنده شارنشینیه کانی پاریزگای ههولیر).

م. نه میر قادر عه زیز
به شی جوگرافیا
کولیزى ئاداب
زانکوی سه لاهه ددین
ameer.azeez@su.edu.krd

پ. د. نه شوان شوکری عه بدوللا
به شی جوگرافیا
فاکه لتي زانسته مرؤقایه تیبیه کان
زانکوی دهۆک
nashwan.shukri@uod.acd

پوخته

گه شه ی شارنشینى یه کیکه له دیارترین دیارده جوگرافیه کانی جیهان، به جوړیک ژماره یه کی زوری دانیشتوان به شیوه یه کی ناهاوسهنگ له هه ندى ناوه ندى شارستانیدا کۆبوونه ته وه، که له ده ره نه جامدا کیشه ی ناهاوسهنگی قه باره یی شاره کانی لیده که ویته وه و پاشانیش هه ژمونی شارنشینى به دوا دا دیت. پاریزگای ههولیریش له ماوه ی نیوان سالانی (۱۹۵۷-۲۰۲۰) گۆرانیکی گه وره ی له گه شه ی شارنشینى به خو وه بینوه، ئه مه ش رهنگدانه وه ی هه بووه به سه ر گشت لایه نه کانی سیسته می شارنشینى پاریزگاکه.

ئامانجى تویژینه وه که بریتیه له دیاریکردنی ئه و گۆرانکاریانه ی له ماوه ی تویژینه وه که دا به سه ر سیسته می شارنشینى پاریزگاکه دا هاتوه له که لده رخستنی روه کانی هه ژمونی شارنشینى له پاریزگای ههولیر.

پلانی تویژینه وه که ش بریتیه له سى ته وه ر، یه که میان تایبه ته به به ره و پیشچونی گه شه ی دانیشتوان و ریزه ی به شارستانیبون له

پارێزگای هه‌ولێر، له ته‌وه‌رى دووه‌میشدا باس له تایبه‌تمه‌ندییەکانی سیستەمی شارنشینى کراوه، هه‌رچى ته‌وه‌رى سێیه‌میشه، له‌میانەى چەند چۆه‌ریکه‌وه خه‌سه‌له‌ته‌کانی هه‌ژمونی شارنشینى پێوانه کراوه. له کۆتاییشدا به‌چەند ئه‌نجامیک گه‌یشتووین، دیارترینیان بریتیه‌ له ناهاوسه‌نگی گەشه و زیادبوونی قه‌باره‌ی دانیشتوانی ناوه‌نده شارستانییه‌کان، وه به‌دریژایی ماوه‌که‌ش شاری هه‌ولێر هه‌ژمونی خۆی سه‌پاندووه به‌سه‌ر ته‌واوی شاره‌کانی دیکه‌ی پارێزگاکه‌.

وشه سه‌ره‌کییه‌کان: گه‌شه‌ی دانیشتوان - نمو السكان - Population Growth، قه‌باره‌ی دانیشتوان - حجم السكان - Population Size، گه‌شه‌ی شارنشینى - نمو الحضری - Urban Growth، هه‌ژمونی شارنشینى - الهیمنة الحضریة - Urban Primacy، سیستەمی شارنشینى - نظام الحضری - Urban System.

١- پێشه‌کی

گه‌شه‌ی شارنشینى یه‌کیکه له گرینگترین ئه‌و بابه‌تانه‌ی که بووه‌ته جینگای هه‌لوه‌سته‌کردن و گرنگی پێدان له‌لایه‌ن پسیپۆریه جیاوازه‌کانه‌وه له‌نیوانیشیاندا پسیپۆرانی بواری جوگرافیا، وه له دیارترین دیارده جوگرافییه‌کانی جیهانیسه، به‌جۆریک ژماره‌یه‌کی زۆری دانیشتوان له هه‌ندیک ناوه‌ندی شارستانیدا کۆبوونه‌ته‌وه و له به‌رامبه‌ریشدا ژماره‌یه‌کی زۆری شاره‌کان کهم دانیشتوانن، که له ده‌رئه‌نجامدا کێشه‌ی به‌ره‌وپێشچوونی ناهاوسه‌نگی قه‌باره‌ی شاره‌کانی لێده‌که‌وتیه‌وه و پاشانیش هه‌ژمونی شارنشینى به‌دوای خۆیدا ده‌هێنێ، به‌شێوه‌یه‌ک شارێک یان چەند شارێک بالاده‌ستی خۆیان به‌سه‌ر ته‌واوی شاره‌کانی دیکه‌ی ناوچه‌که‌دا ده‌سه‌پینن.

گرنگی توێژینه‌وه: گرنگی ئه‌م توێژینه‌وه‌یه بریتیه‌ له‌وه‌ی که پارێزگای هه‌ولێر له ماوه‌ی نیوان سالانی (١٩٥٧-٢٠٢٠) گۆرانیکى گه‌وره‌ی له تیکراکانی گه‌شه و قه‌باره‌ی شارنشینى به‌خۆه‌ بینوه، ئه‌مه‌ش په‌نگدانه‌وه‌ی به‌رچاوی هه‌بووه به‌سه‌ر فراوانبوونی شار و گرده‌بوونه‌وه‌ی

دانیشتوان له شاری سه‌ره‌کید، ئه‌مه‌ش له‌ماوه‌یه‌کی دووردا ده‌بیته هۆی دارپوخانی ژینگه‌ی شارستانی پاریزگاکه.

گریمان‌ه‌ی تووژینه‌وه‌که بریتیه له:

1. گۆرانکاریه‌کانی به‌شاریبوون کاریگه‌ری له‌سه‌ر ته‌واوی سیسته‌می شارنشینیی له پاریزگای هه‌ولیردا هه‌بووه.
2. هه‌ژموونی شارنشینیی هه‌ر له سه‌ره‌تای ماوه‌ی تووژینه‌وه‌که‌وه به پله‌یه‌کی توند به‌ده‌رکه‌وتوو له‌گه‌ل زیادبوونی پله‌که‌ی سال له‌دوای سال.

ئامانجی تووژینه‌وه:

1. دیاریکردنی ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی له‌ماوه‌ی تووژینه‌وه‌که‌دا به‌سه‌ر سیسته‌می شارنشینیی پاریزگاکه‌دا هاتوو.
 2. ده‌رخستنی روه‌کانی هه‌ژموونی شارنشینیی له پاریزگای هه‌ولیر.
- کیش‌ه‌ی تووژینه‌وه:** کیش‌ه‌ی تووژینه‌وه‌که له‌میان‌ه‌ی چه‌ند پرسیاریکه‌وه دیاریده‌که‌ین که بریتین له:-

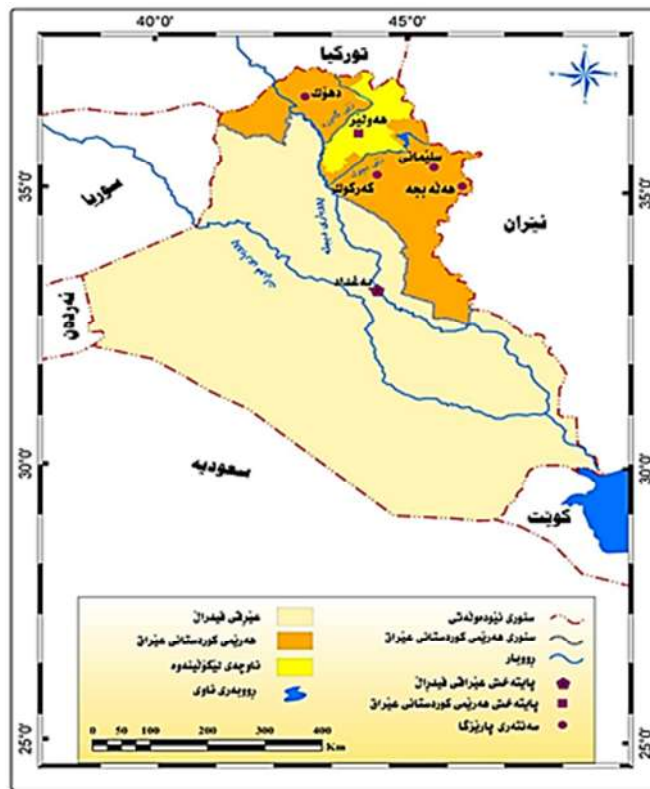
1. ئایا گۆرانکاری روون و ئاشکرا له قه‌باره‌ی شاره‌کاندا روویانداوه؟
2. هه‌ژموونی شارنشینیی له سیسته‌می شارنشینیی پاریزگاکه‌دا گه‌یشتووته چه‌ ئاستیک؟
3. ماوه‌ی جیاوازی تیکراکانی گه‌شه له‌نیوان شاره‌کاندا چه‌نده که بووته هۆی گه‌ردبوونه‌وه‌ی دانیشتوان له شاریکی دیاریکراو و جیگیرکردنی له پله‌به‌ندی هه‌رهمی دانیشتوانی پاریزگاکه‌دا.

میتۆدی تووژینه‌وه: له‌م تووژینه‌وه‌یه‌دا پشتمان به‌ستوو به میتۆدی استقرائی وه‌کو میتۆدیکی سه‌ره‌کی له‌گه‌ل به‌کاره‌یتانی چه‌ندین شیوازی وه‌سفی و شیکاری و ئاماری له پێوانه‌کردن و هه‌له‌سه‌نگاندنی داتا‌کاندا.

ناوچه‌ی تووژینه‌وه: پاریزگای هه‌ولیر یه‌کیکه له پاریزگا سه‌ره‌کیه‌کانی هه‌ریمی کوردستانی عێراق، له رووی جوگرافیه‌وه له به‌شی ناوه‌راسته‌یه‌وه هه‌له‌که‌وتوو، وه سه‌نته‌ره‌که‌ی شاری هه‌ولیره و پایته‌ختی کارگیژی

هه‌ریمه‌که‌شه. وه ده‌که‌ویته به‌شی باکووری پوژه‌ه‌لاتی عیراق له نیوان بازنه‌کانی پانی (۳۵،۲۲ و ۳۷،۱۹)ی باکوور و نیوان هه‌ردوو هیلی دریزی (۴۳،۲۰ و ۴۵،۰۵)ی پوژه‌ه‌لات. له باکووره‌وه هاوسنوره له‌گه‌ل ولاتی تورکیا و به‌شی باکووری پوژه‌ه‌لاتیشی ولاتی ئیرانه، له پوژه‌ه‌لاتیشه‌وه هاوسنوره له‌گه‌ل پاریزگای سلیمانی و به‌شی پوژئاواشی سنووری پاریزگای دهۆکه، هه‌رچی به‌شی باشووره‌که‌شیه‌تی زیی بچوک سنوره‌که‌ی له پاریزگای که‌رکوک جیاده‌کاته‌وه، وه له به‌شه‌کانی باشوور و باشووری پوژئاوا هاوسنوره له‌گه‌ل پاریزگای نه‌ینه‌وا. نه‌خشه‌ی (۱).

نه‌خشه‌ی (۱) پیگه‌ی ناوچه‌ی توژیینه‌وه به‌گویره‌ی عیراق و هه‌ریمی کوردستان

سه‌رچاوه: کاری توژی‌ه‌ر به‌پشتبەستن به: ۱. هه‌ریمی کوردستانی عیراق، وه‌زاره‌تی پلاندانان، ده‌سته‌ی ئاماری هه‌ریم، به‌شی سیستمی زانیاری و نه‌خشه‌سازی، نه‌خشه‌ی عیراق و هه‌ریمی کوردستان. ۲. (حداد و محمود، ۲۰۰۹، ۱۱).

پلانی توێژینه‌وه: به‌مه‌به‌ستی پێکانی ئامانج توێژینه‌وه‌که‌مان دابه‌ش کردووه بۆ سێ ته‌وه‌ری سه‌ره‌کی، ته‌وه‌ری یه‌که‌م تایبه‌ته به شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌وپێشچوونی گه‌شه و قه‌باره‌ی دانیشتوان و رێژه‌ی به‌شارستانییوون له پارێزگای هه‌ولێر، له ته‌وه‌ری دووه‌میشدا باس له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سیسته‌می شارنشین پارێزگا‌که‌ کراره‌، هه‌رچی ته‌وه‌ری سێیه‌میشه، له میانه‌ی چه‌ند چۆه‌ریکه‌وه‌ خه‌سله‌ته‌کانی هه‌ژموونی شارنشین له پارێزگا‌که‌دا پێوانه‌ کراره‌.

٢ - شیکردنه‌وه‌ی به‌ره‌وپێشچوونی گه‌شه و قه‌باره‌ی دانیشتوان له پارێزگای هه‌ولێر

٢-١- به‌ره‌وپێشچوونی گه‌شه‌ی دانیشتوان له پارێزگای هه‌ولێر

لیکۆلینه‌وه له گه‌شه‌ی دانیشتوان به یه‌کیک له هۆکاره پێویسته‌کان داده‌نریت بۆ په‌رده‌لادان له‌سه‌ر به‌ره‌وپێشچوونی دانیشتوان له هه‌ر ناوچه و هه‌ریمێکدا. ئه‌وه‌ی که دیاریشه پارێزگای هه‌ولێر به‌دریژی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ گۆرانکاریه‌کی دیمۆگرافی گه‌وره‌ی به‌خۆه‌ بینیوه، ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی ئه‌و گۆرانکاریه‌ به‌رده‌وامانه‌ی که له هه‌ردوو جۆله‌ی سروشتی و شوینجییدا (کوچ) پرویانداوه.

ئاراسته و ئاسته‌کانی گه‌شه‌ی دانیشتوان له پووی کات و شوینه‌وه له پارێزگای هه‌ولێر جیاوازی گه‌وره‌یان به‌خۆه‌ بینیوه، به‌شیوه‌یه‌که له هه‌ندی ماوه‌دا ئاستی گه‌شه‌ی شارنشینان زۆر به‌رزتره له ئاستی گه‌شه‌ی دانیشتوان به‌گشتی و له هه‌ندی ماوه‌شدا شان به‌شانی یه‌کتر ده‌پۆن، که ده‌کریت له میانه‌ی خسته‌ی (١) و شیوه‌ی (١)دا تیبینی ئه‌م خالانه‌ی لای خواره‌وه بکه‌ین:

١. له ماوه‌ی سالانی (١٩٥٧-١٩٨٧) ئاستی تیکرای زیادبوونی سالانه‌ی دانیشتوانی شارنشین زۆر به‌رزتره له ئاستی تیکرای زیادبوونی رێژه‌ی دانیشتوانی دینشین و ته‌واوی دانیشتوانی پارێزگا و هه‌ریمی کوردستان، به‌جۆریکه له‌م ماوه‌یه‌دا به تیکرای گه‌شه‌ی

سالانه‌ی (۷.۱%) قه‌باره‌ی دانیشتوانی شارنشین (۲۱۵۰۰۷) که‌س زیادی کردووه به‌پژیه‌ی (۲۹.۴%)، ئەم پ‌ژیه‌ی زیادبوونه‌ش زیاتر له دوو به‌رامبه‌ری گه‌شه‌ی دانیشتوانی ته‌واوی پاریزگاو هه‌ریمه‌که‌یه که به‌دوای یه‌کدا پ‌ژیه‌که‌یان بریتییه له (۳.۴۷%) و (۲.۸۵%)، که‌چی دانیشتوانی دینشین له‌م ماوه‌یه‌دا به‌پژیه‌ی (۲۶.۵%) زیادی کردووه به‌پژیه‌ی گه‌شه‌ی سالانه‌ی ته‌نها (۱.۱۸%)، به‌مه‌ش قه‌باره‌که‌ی گه‌یشتوووه‌ته (۵۳۰۶۶) که‌س، هۆکاری ئەمه‌ش ده‌گه‌پژیه‌وه بو‌ئو و بارودۆخه رامیاریه ناساقامگیره‌ی که ناوچه‌که پیایدا تیپه‌ریوه که به‌شۆرشی ئەیلوول له نیوان ساله‌کانی (۱۹۶۱-۱۹۶۳) ده‌ست پ‌یده‌کات و پاشانیش به‌یانی ۱۱ی ئازاری ۱۹۷۱ و تاوه‌کو ده‌گاته ریکه‌وتتی جه‌زائیری سالی ۱۹۷۵، ئەمه‌سه‌ره‌رای کاریگه‌ری دیاریکردنی شاری هه‌ولیر له سالی ۱۹۷۴ به‌پایته‌ختی ناوچه‌ی ئۆتۆمیه‌له کوردستانی عێراق، هه‌موو ئەم رووداوانه بوونه‌ته هۆی جووله‌ی دینشینان به‌ره‌و ناوه‌ندی شاره‌کان (عزیز، ۲۰۱۳، ص ۶۷).

۲. دیارده‌ی به‌شارستانیبوون و گه‌شه‌ی شارستانی له ماوه‌ی سالانی (۱۹۷۷-۱۹۸۷) به‌رده‌وام بووه و به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو روو له هه‌لکشان بووه، به‌جۆریک دانیشتوانی شارنشین له‌م ماوه‌یه‌دا به‌رزترین پ‌ژیه‌ی گه‌شه‌ی به‌خۆوه بینیوه به‌به‌راورد به‌گشت ماوه‌کانی دیکه‌ی توژیینه‌وه‌که، به‌شیوه‌یه‌ک که تیگرای زیادبوونی سالانه‌ی دانیشتوانی شارنشین له‌م ماوه‌یه‌دا گه‌یشتوووه‌ته (۷.۵۴%) که زیاتر له دوو به‌رامبه‌ره له زیاده‌ی سالانه‌ی دانیشتوانی ته‌واوی پاریزگاکه و هه‌ریم، به‌مه‌ش دانیشتوانی شارنشین به‌پژیه‌ی زیاتر له (۱۰.۶%) (۳۰۸۰۵۴) که‌س زیادی کردووه، له به‌رامبه‌ریشدا له‌م ماوه‌یه‌دا دینشینان به‌پژیه‌ی (۳.۶۷%) که‌می کردووه، هۆکاری سه‌ره‌کیش له‌مه‌ بریتییه له‌و رووداو و بارودۆخه رامیاری و ناسه‌قامگیره‌ی که ناوچه‌که پیایدا تیپه‌ریوه له‌م ماوه‌یه‌دا، وه‌کو رووداوه‌کانی جه‌نگی (عێراق - ئێران) له نیوان سالانی (۱۹۸۰-

١٩٨٨ هه‌روه‌ها مملانی‌کانی بزوتنه‌وهی رزگاربخوازی کورد دژی حکومه‌تی عیراق، که ده‌رئه‌نجامی هه‌موو ئه‌مانه بوونه هوی ویرانکردنی زۆربه‌ی لادی‌کانی پاریزگاکه و کۆچ پیکردنی دانیش‌تووانه‌که‌یان و کۆکردنه‌وه‌یان له کومه‌لگا زۆره‌ملیکان و ناوه‌ندی شاره سه‌ره‌که‌کان.

خشته‌ی (١)

تیکراکانی گه‌شه‌ی دانیش‌تووان به‌پیی شار و گوند له پاریزگای هه‌ولیر و هه‌ریمی کوردستان له‌ماوه‌ی نیوان (١٩٥٧ - ٢٠٢٠)

هه‌ریم	پاریزگا	شارنشین			دینشین			ساله‌کان
		زیاده‌ی دانیش‌تووان			زیاده‌ی دانیش‌تووان			
		تیکرای گه‌شه %	تیکرای گه‌شه %	تیکرای گه‌شه %	تیکرای گه‌شه %	تیکرای گه‌شه %	تیکرای گه‌شه %	
٢٨٥	٣٤٧	٧٠١	٢٩٤٣	٢١٥٠٠٧	١٠١٨	٢٦٠٥	٥٣٠٦٦	١٩٧٧-١٩٥٧
٢٧٤	٣٦	٧٠٤	١٠٦٩٤	٣٠٨٠٥٤	-٣٦٧	-٣١٢	-٧٩٠٧١	١٩٨٧-١٩٧٧
٢٧	٣٧	٣٦٥	١٢٠٠١	٧١٦٠٥٩	٣٨٨	١٣١	٢٢٨٣٧٧	٢٠٠٩-١٩٨٧
٢٣	٢٥	٢٠٥	٣١٣٨	٤١١٧٣٥	٢٠٥٤	٣١٧٤	١٢٧٨٠٦	٢٠٢٠-٢٠٠٩
٢٧	٣٤	٥٥٠١	٢٢٥٩٧	١٦٥٠٨٥٥	١٠٥٦	١٦٤٨	٣٣٠١٧٨	٢٠٢٠-١٩٥٧

سه‌رچاوه: کاری توێژهر به پشتبسته‌ستن به:

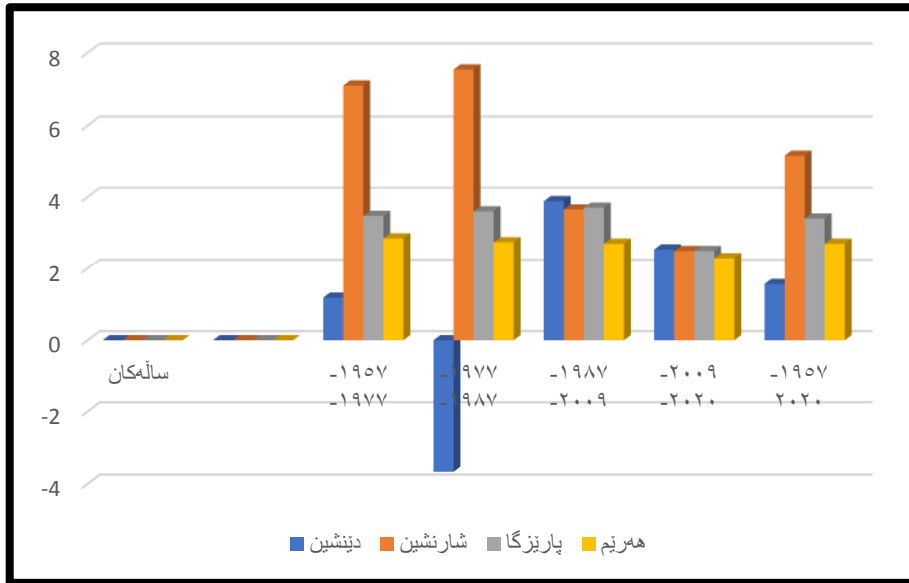
- ١- الجمهورية العراقية، وزارة الداخلية، مديرية النفوس العامة، المجموعة الاحصائية للتسجيل عام ١٩٥٧، لوائي الموصل واربيل ولكافة العراق، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٦٣، جدول (٤) و(٨).
- ٢- الجمهورية العراقية، وزارة التخطيط، الجهاز المركزي للاحصاء، نتائج التعداد العام للسكان لسنة ١٩٧٧، محافظة اربيل ولكافة العراق، مطبعة الجهاز المركزي للاحصاء، بغداد، ١٩٧٨، جدول (٢).
- ٣- الجمهورية العراقية، وزارة التخطيط، الجهاز المركزي للاحصاء، نتائج التعداد العام للسكان لسنة ١٩٨٧، محافظة اربيل ولكافة العراق، مطبعة الجهاز المركزي للاحصاء، بغداد، ١٩٨٨، جدول (١).
- ٤- حكومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، وه‌زاره‌تی پلاندانان، ده‌سته‌ی ئاماری هه‌ریم، ژووری ئامار، داتای گه‌مارۆسازی دانیش‌تووانی پاریزگای هه‌ولیر (٢٠٠٩).
- ٥- حكومه‌تی هه‌ریمی کوردستان، وه‌زاره‌تی پلاندانان، ده‌سته‌ی ئاماری هه‌ریم، ژووری ئامار، ئاماری دانیش‌تووانی پاریزگای هه‌ولیر (٢٠٢٠).

۳. له ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۹۸۷-۲۰۰۹) نزمبوننه‌وه‌یه‌کی گه‌وره دهرده‌که‌وێت له رێژه‌ی گه‌شه‌ی دانیشتوانی شارنشین به‌راورد به‌ماوه‌کانی پیشووتر، به‌جۆریک له‌م ماوه‌یه‌دا رێژه‌که‌ دابه‌زیوه‌ بۆ (۳.۶۵%) له‌ به‌رامبه‌ریشدا رێژه‌ی گه‌شه‌ی دینشینان به‌رزبووه‌ته‌وه‌ بۆ (۳.۸۸%)، ئەمانه‌ش هاو‌جووتن له‌گه‌ل رێژه‌ی گه‌شه‌ی ته‌واوی دانیشتوانی پاریزگا‌که‌ که‌ بریتییه‌ له‌ (۳.۷%)، به‌مه‌ش رێژه‌ی زیادبوونی قه‌باره‌ی دانیشتوانی شارنشین و گوندشین زۆر له‌یه‌که‌ نزیک بوونه‌ته‌وه‌ و جیاوازیه‌که‌یان ته‌نها بریتییه‌ له‌ (۱۰%)، به‌جۆریک ئەم جیاوازیه‌ له‌ ماوه‌ی یه‌که‌م گه‌یشتبوووه‌ (۲۶۸%) و ماوه‌ی دووه‌میش گه‌یشتبوووته‌ نزیکه‌ی (۱۰.۶%)، هۆکاری ئەمه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ ئەو بارودۆخه‌ ئارام و سه‌قامگیره‌ی ناوچه‌که‌ی گرتوووه‌ته‌وه‌ به‌ به‌راورد به‌ ماوه‌کانی پیشتر له‌دوای راپه‌رینی ۱۹۹۱ که‌ گه‌رانه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆری دانیشتوانی به‌دوای خۆیدا هیناوه‌ بۆ ناوچه‌ لادیییه‌کان. سه‌ره‌پای دابه‌زینی رێژه‌ی گه‌شه‌یان به‌لام زیاده‌ی دانیشتوانی ناوه‌نده‌ شارستانییه‌کان له‌م ماوه‌یه‌دا به‌رێژه‌ی (۱۲.۰%) (۷۱۶.۵۹) که‌س زیادیان کردووه‌، ئەمه‌ش زیاتر له‌ دوو به‌رامبه‌ره‌ به‌ زیاده‌ی دانیشتوان له‌ ماوه‌ی پیشووتر.

۴. جیگای ئاماژه‌یه‌ که‌ له‌ ماوه‌ی نیوان سالانی (۲۰۰۹-۲۰۲۰) دانیشتوان له‌سه‌ر ئاستی گشتی پاریزگا و هه‌ریه‌که‌ له‌ شار و لادی له‌ یه‌که‌ ئاستی گه‌شه‌دان که‌ بریتییه‌ له‌ نزیکه‌ی (۲.۵%)، ئەمه‌ش ده‌گه‌ریته‌وه‌ بۆ به‌رده‌وامی باشتربوونی بارودۆخی ئاسایش و رامیاری و ئابووری ناوچه‌که‌.

شیوه‌ی (١)

تیکراکانی گه‌شه‌ی ژینگه‌یی دانیشتووێ له پارێزگای هه‌ولێر و
هه‌ریمی کوردستان له‌ماوه‌ی نیوان (١٩٥٧ - ٢٠٢٠)

سه‌رچاوه: کاری توێژهر به‌ پشتبسته‌ستن به‌ خسته‌ی (١).

له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌ی که باس کران گه‌یشته‌ ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ی که رێژه‌ی گه‌شه‌ی سالانه‌ی دانیشتووێ ناوه‌نده‌ شارستانیه‌کان له‌ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا ئاستیکی به‌رزى تو‌مارکردووه‌، به‌جۆرێک له‌ ته‌واوی ماوه‌که‌دا رێژه‌ی گه‌شه‌ی شارنشینى بریتیه‌ له (٥٥,١٥%)، ئه‌مه‌ش رێژه‌یه‌کی به‌رز و ئاستى به‌رزى به‌شارستانییوون ده‌نوێنێ، هۆکاری ئه‌مه‌ش بریتیه‌ له‌و بارو‌دۆخه‌ی که وایکردووه‌ ناوه‌نده‌ شارستانیه‌کان بینه‌ ناوچه‌ی راکیشانی دانیشتووێ به‌تایبه‌تیش شاری هه‌ولێر که به‌دریژایی میژوو سه‌نته‌ری کارگیرى ناوچه‌ی کوردستانه‌ و بووه‌ته‌ جیگای چرپوونه‌وه‌ی گشت جۆره‌ جیاوازه‌کانی خزمه‌تگوزاریه‌کان و دامه‌زراوه‌ حکومه‌یه‌کان، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ کرانه‌وه‌ی ئه‌م شاره‌ به‌ رووی جیهانی ئابووری و شارستانی ده‌ره‌وه‌. ئه‌مه‌ش بێگومان کاریگه‌ری گه‌وره‌ی هه‌یه‌ له‌سه‌ر لایه‌نی خزمه‌تگوزاریه‌کان له‌نیوان یه‌که‌ کارگیریه‌کاندا.

۲ - ۲ - به‌ره‌وپی‌شچوونی قه‌باره‌یی دانیش‌تووان و ریژه‌ی به‌شارستانیبوون

گومانی تیادا نییه که قه‌باره‌ی دانیش‌تووان له گشت بواره‌کانی زانسته مرۆبیه‌کان به شاده‌ماری توژیینه‌وه‌کان داده‌نریت، وه ته‌وه‌ریکی سه‌ره‌کیشه که‌وا کیشه مرۆبیه‌کان به‌ده‌وریدا ده‌خولینه‌وه، هه‌روه‌ها پلانه‌کانی په‌ره‌پیدان و به‌ره‌وپی‌شبردنیش له‌سه‌ر ئه‌م بونیادنراون. قه‌باره‌ی دانیش‌تووان له‌هه‌ر یه‌که‌یه‌کی شوینیدا وه‌کو ئاوینه‌یه‌ک وایه که پیوه‌ره‌کانی سه‌نگی ئابووری و بالانسه مرۆبیه‌کان تیایدا به‌ده‌رده‌که‌ون، به‌جۆریک هه‌ر گۆرانکاریه‌ک له قه‌باره‌ی دانیش‌تووان جا چ به‌ره‌و زیاده یان که‌مبونه‌وه بیت به‌گرنگیه‌وه ره‌نگدانه‌وه‌ی ده‌بیت له‌سه‌ر نرخ‌ی پیوه‌ره‌کانی پیشوو (ه‌رووری، ۲۰۱۲، ص ۸۵) هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌شه که قه‌باره‌ی دانیش‌تووان گرنگیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه سه‌باره‌ت به گشت هۆکاره‌کانی به‌ره‌مه‌ینان، بۆیه پیویسته جۆریک له ه‌اوسه‌نگی به‌دی به‌نریت له‌نیوان قه‌باره‌ی دانیش‌تووان و ده‌رامه‌ته به‌رده‌سته‌کان که به قه‌باره‌ی نمونه‌یی دانیش‌تووان ناسراوه (عطوی، ۲۰۰۱، ص ۷۷).

۲ - ۲ - ۱ - به‌ره‌وپی‌شچوونی قه‌باره‌یی دانیش‌تووان و ریژه‌ی به‌شارستانیبوون له‌سه‌ر ئاستی پاریزگا

له ماوه‌ی نیوان سالانی (۱۹۵۷ - ۲۰۲۰) که ماوه‌ی توژیینه‌وه‌که‌مانه قه‌باره‌ی دانیش‌تووانی پاریزگای هه‌ولیر به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو له به‌رزبوونه‌وه‌دایه، به‌تایبه‌تیش دانیش‌تووانی شارنشین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا جیاوازی گه‌وره به‌دی ده‌کریت له‌ریژه‌ی به‌شارستانیبوون له ماوه‌یه‌ک بۆ ماوه‌یه‌کی تر که ده‌کریت به‌سه‌رنجدان له خشته‌ی (۲) ئه‌م چه‌ند خاله‌ی لای خواره‌وه بخه‌ینه‌پوو:

۱. دانیش‌تووانی شارنشین له سالی (۱۹۵۷) ته‌نها (۲۶.۷۲%) له کۆی دانیش‌تووانی پاریزگای هه‌ولیریان پیکه‌یناوه، وه ئه‌م ریژه‌یه له سالی (۱۹۷۷) به‌رزبووه‌ته‌وه بۆ (۵۳.۲%)، پاشان ریژه‌که به‌شیوه‌یه‌کی

به‌رچاو هه‌لكشاوه و له ساڵى (١٩٨٧) گه‌يشتووه‌ته (٧٧.٣٧%)، ئەمەش به‌رزترین رێژهى شارنشینە که ئەم پارێزگایه به‌خووه‌ی بینییته له ته‌واوی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا، هۆکاری سه‌ره‌کیش له‌مه‌دا بۆ کاریگه‌ری ئەو کۆچه‌ فراوانه ده‌گه‌رێته‌وه که حکومه‌تی عێراقی له هه‌شتاکانی سه‌ده‌ی رابردوو به‌ دانیشتوانی گوندنشینی کردوو به‌ره‌و ناوه‌نده شارستانیه‌کانی پارێزگاگه (سه‌لیم و سه‌عید، ٢٠١٤، ل١٤٨).

٢. به‌ درێژایی ماوه‌ی ساڵانی توێژینه‌وه‌که په‌یوه‌ندیه‌کی پێچه‌وانه‌ی قه‌باره‌ی به‌دی ده‌کریت له‌ نیوان دانیشتوانی شارنشین و دینشیندا، به‌جۆریک به‌ تێپه‌رپوونی کات رێژه‌ی قه‌باره‌ی شارنشینان له به‌رزبوونه‌وه‌دا بووه، به‌شێوه‌یه‌ک له سه‌ره‌تای ماوه‌که‌دا له (٢٦.٧٢%) به‌رزبووه‌ته‌وه بۆ (٧٦.٤٧%) له کۆی دانیشتوانی پارێزگاگه، له به‌رامبه‌ریشدا له هه‌مان ماوه‌دا رێژه‌ی قه‌باره‌ی دینشینانی پارێزگاگه له (٧٣.٢٨%) دابه‌زیوه بۆ ته‌نها (٢٣.٥٣%)، ئەمەش ئاماژه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا و پله‌یه‌کی به‌رزى به‌شارستانیبوونی دانیشتوانی پارێزگای هه‌ولێر ده‌رده‌خات. ئەمه سه‌باره‌ت به‌ دانیشتوانی هه‌ریمی کوردستانیش هه‌ر راسته.

خشته‌ی (٢)

قه‌باره و پێژه‌ی دانیشتوانی پارێزگای هه‌ولێر و هه‌ریمی کوردستان به‌پێی پیکهاته‌ی ژینگه‌یی (١٩٥٧ - ٢٠٢٠)

سال	قه‌باره‌ی دانیشتوانی پارێزگا					قه‌باره‌ی دانیشتوانی هه‌ریم					% ی پارێزگا له هه‌ریم		
	لائی	%	شار	%	کۆ	لائی	%	شار	%	کۆ	لائی	شار	کۆ
١٩٥٧	٢٠٠٠٢٢٦	٧٣.٢٨	٧٣.٥٧	٢٦.٧٢	٢٧٣٢٨٣	١٠٨٦٣٣١	٧١	٤٤٣٧١٢	٢٩	١٥٣٠٠٤٣	١٨.٤٤	١٦.٤٧	١٧.٨٧
١٩٧٧	٢٥٣٣٩٢	٤٦.٨	٢٨٨٠٦٤	٥٣.٢	٥٤١٤٥٦	١٣٨١٦٨٩	٥١.٤	١٣٠٦٤٢٢	٤٨.٦	٢٦٨٨١١١	١٨.٣٤	٢٢	٢٠.١٤
١٩٨٧	١٧٤٣٢١	٢٢.٦٣	٥٩٦١١٨	٧٧.٣٧	٧٧٠٤٣٩	١١٦٣٢٨٧	٣٣	٢٣٦٢٠٢٨	٦٧	٣٥٢٥٤١٥	١٤.٩٨	٢٥.٢٤	٢١.٨٥
٢٠٠٩	٤٠٢٦٩٨	٢٣.٤٨	١٣١٢١٧٧	٧٦.٥٢	١٧١٤٨٧٥	٢٠٩١١٠١	٣٣	٤٢٤٤٠٨٠	٦٧	٦٣٥١٨١	١٩.٢٦	٣٠.٩٢	٢٧
٢٠٢٠	٥٣٠٥٠٤	٢٣.٥٣	١٧٢٣٩١٢	٧٦.٤٧	٢٢٥٤٤١٦	٢٦١٩٤٠٣	٣٢	٥٥٦٦٢٣١	٦٨	٨١٨٥٦٣٤	٢٠.٢٥	٣٠.٩٧	٢٧.٥

سه‌رچاوه: هه‌مان سه‌رچاوه‌کانی خشته‌ی (١).

۳. سەرھەرای ئەوھێ کە قەبارەھێ دانیشتووانی شارنشین لەسەر ئاستی ھەریمی کوردستان لە ماوھێ سالانی تووژینەوھە کە لە بەرزبوونەوھدا بوو، بەجۆریک رێژەھێ قەبارەکیان لە (۲۹%) لە کۆی دانیشتووانی ھەریمە کە بەرزبووئەوھ بۆ (۶۸%) لە کۆتایی ماوھە کە دا، بەلام بە بەراوردکردنی لەگەڵ پارێزگاکە، ئەوا دەرئەوھ ویت کە جگە لە سەرھەتای ماوھە کە دا لە سالی (۱۹۵۷) کە رێژەھێ قەبارەھێ شارنشینانی ھەریم بەرزترە لە پارێزگا، بەلام لە تەواوی ماوھەکانی دیکە دا دانیشتووانی شارنشین پارێزگا رێژەھێ قەبارەیان بەرزترە لە ھەریم، بەجۆریک کە بەرزترین رێژەھێ شارنشین لە پارێزگاکە لە سالی (۱۹۸۷) تۆمارکراوھ و بریتیئە لە (۷۷.۳۷%)، کەچی لە ھەریمدا ئەم رێژەھێ لە ھەمان ماوھدا گەیشتوئەوھ (۶۷%) واتە بە جیاوازی زیاتر (۱۰%)، وھ ماوھەکانی دیکەش بەدوای یە کدا جیاوازیەکیان بریتیئە لە (۸.۴۸، ۹.۵۲، ۴.۶%).

۴. رێژەھێ دانیشتووانی پارێزگا لە ھەریم لە تەواوی ماوھێ تووژینەوھە کە لە بەرزبوونەوھدا بوو، ئەمەش گرینگی پارێزگای ھەولێر دەرئەوھت سەبارەت بە چربوونەوھێ دانیشتووان بە بەراورد بە پارێزگاکانی دیکە، بەجۆریک لە سەرھەتای ماوھە کە دا پارێزگای ھەولێر تەنھا (۱۷.۸۷%) قەبارەھێ دانیشتووانی ھەریمی پیکھیناوھ، کەچی لە کۆتایی ماوھە کە دا ئەم رێژەھێ بەرزبووئەوھ بۆ (۲۷.۵%) بە جیاوازی نزیکەھێ (۱۰%) لە نیوان ھەردوو ماوھە کە دا، بەم شیوھەش پارێزگای ھەولێر زیاتر لە چوارئەوھ کی دانیشتووانی ھەریمی کوردستانی لەخۆ گرتوئە.

۵. گرینگی رێژەھێ دانیشتووانی شارنشین پارێزگا لە ھەریم بەردەوام لە بەرزبوونەوھدا بوو، بەشیوھە کە لە ماوھێ تووژینەوھە کە دا لە (۱۶.۴۴%) زیادئە کردوئە بۆ (۳۰.۹۷%)، بەمەش جیاوازی نیوان سەرھەتا و کۆتایی ماوھە کە گەیشتوئەوھ تە نزیکەھێ (۱۵%)، کەچی ئەم

تایبه‌تمه‌ندییه له دانیشتوانی دینشین به‌دی ناکریت، به‌جۆرێک له ته‌واوی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که که‌متر له (۲%) زیادی کردووه.

۲ - ۲ - ۲. به‌ره‌وپێشچوونی قه‌باره‌ی دانیشتوان و رێژه‌ی شارستانی ناوه‌نده شارستانییه‌کانی پارێزگای هه‌ولێر

ئه‌وه‌ی تایبه‌ته به به‌ره‌وپێشچوونی قه‌باره‌ی و رێژه‌ی به‌شارستانییوون له‌سه‌ر ئاستی ناوه‌نده شارستانییه‌کانی پارێزگای هه‌ولێر، ئه‌وا له ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا جیاوازیه‌کی گه‌وره به‌دی ده‌کریت هه‌م له رووی کات وه هه‌م له رووی شوێنه‌وه هه‌روه‌کو له خشته‌ی (۳) ده‌رده‌که‌وێت به‌م شیوه‌یه‌ی لای خواره‌وه:

۱. هه‌لبه‌زو دابه‌زیکی گه‌وره به‌سه‌ر ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانییه‌کاندا هاتوو، به‌جۆرێک ژماره‌که‌یان له سالی (۱۹۵۷) له (۱۸) ناوه‌نده‌وه زیادی کردوو به‌ (۲۲) ناوه‌ند له سالی (۱۹۷۷)، که‌چی له سالی (۱۹۸۷) ژماره‌که‌یان دا‌کشاوه به‌ تهنه‌ها (۱۳) ناوه‌ند، هۆکاری سه‌ره‌کیش له‌مه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه به‌ فاکته‌ره رامیاریه‌کان که ئه‌ویش خۆی له چۆلکردنی هه‌ندیک ناوه‌ند ده‌بینیته‌وه له هه‌شتا‌کانی سه‌ده‌ی رابردوو به‌هۆی جه‌نگی عێراق - ئێران که ئه‌م ناوچانه ببوونه گۆرپانی جه‌نگ له لایه‌ک و له لایه‌کی دیکه‌وه ئه‌و سیاسه‌ته‌ی که حکومه‌تی ناوه‌ند دژ به ناوه‌نده‌کان په‌یره‌وی کرد که خۆی له لیسه‌ندنه‌وه‌ی سیفه‌ی کارگێری ده‌بینیته‌وه له به‌شیک له ناوه‌نده‌کان (سلیم و سعید، ۲۰۱۴، ۱۵۰-۱۵۱). پاشان جاریکی تر ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانییه‌کان به‌رز ده‌بینیته‌وه به‌جۆرێک له سالی (۲۰۰۹) ژماره‌که‌یان ده‌گاته (۴۶) ناوه‌ند، هۆکاری ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه به‌ ئه‌وه‌ی که ته‌واوی ئه‌و ناوه‌ندانه‌ی سیفه‌ی کارگێرییان هه‌بووه دوا به‌دوای دامه‌زراندنی حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له سالی ۱۹۹۲ ئه‌م سیفه‌یه‌یان پیده‌دریته‌وه، ئه‌مه وێرای پیدانی سیفه‌ی کارگێری به به‌شیک تر له ئه‌نجامی پیداو‌یستی قوناغه‌که (سلیم و سعید، ۲۰۱۴، ۱۵۱).

۲. سەبارەت بە قەبارەى دانیشتوانى سەنتەرە شارستانیەکان، بەشیوەیەکی گشتی گۆرانکاری گەورەیان بەسەردا ھاتوو ھەمەش لە ئەنجامی گەشەى سروشتی دانیشتوان لە لایەک و لە لایەکی دیکەش ھەو لە ئەنجامی کۆچی دانیشتوانەو ھەو لە ماو ھەو جیاوازەکاندا ڕوویانداو ھەو ناسەقامگیری و باروڤۆخە رامیاریەکانەو، بەلام ھەندیک لە شارەکان باروڤۆخیکی ناسروشتیان تیدا بەدی دەکریت، بۆ نمونە لە سالی ۱۹۵۷ ھەریەکە لە کۆیە و ڕواندز و شەقلارە لە دواى شارى ھەولێر ھەو سى گەورەترین ناوھندی شارستانی بە قەبارەکانی (۸۴۸۲) و (۸۲۳۷) و (۴۱۹۶) کەس، شارى کۆیە تا کۆتا ماو ھەو توێژینەو ھەو سەنگى خۆی لەنیو سىستەمەکاندا پاراستوو، بەلام دوو شارەکەى تر پاشەکشەیان کردوو بەجۆریک ڕواندز تا کۆتایی ماو ھەو قەبارەکەى کەمتر لە دوو ئەو ھەو زیادى کردوو، لە بەرامبەریشدا چەند شارىکی دیکەى قەبارە گەورە ھاتوونەتە پىش و ھەو (ھەنکاو، ديانا، سۆران، کەسەزان، بئەسلاو، ھەریر).

۳. ریزەى دانیشتوانى شارنشین بە دریزیى ماو ھەو توێژینەو ھەو لە ھەریەکە لە ناوھەندەکانى شارى ھەولێر و شەقلارە گەیشتوو ھەو (۱۰۰%) جگە لە سالی (۱۹۸۷) کە ناوھندی شارى ھەولێر ریزەکەى گەیشتوو ھەو (۹۱.۸%). ھۆکاری ئەمەش تەنھا رەنگدانەو ھەو گرینگی ئەم شارانە بۆ راکیشانى دانیشتوان ناگەیەنیت بەھۆى ئەو ھەو کە ناوھندیکی گرنگى کارگىرى و خزمەتگوزارىن، بەلکو بۆ نەبوون یاخود کەمى نشینگە لادىیەکانى سەر بەم ناوھەندانە دەگەریتەو.

۴. ریزەى شارنشین لەنیوان ناوھەندە شارستانیەکاندا بەگۆیە کات و شوین جیاوازە و گۆرانکاری بەسەردا ھاتوو، بەشیوەیەک لە سالی ۱۹۵۷ جگە لە ناوھەندەکانى شارى ھەولێر و شەقلارە ھەو ریزەى شارنشین گەیشتوو ھەو (۱۰۰%)، ناوھندی کۆیە و ڕواندزیش بەدواى یەکدا بەرزترین ریزەى شارنشینیان لەخۆگرتوو کە بریتیە لە

(%۳۷.۴) و (%۳۰.۷)، به‌جۆریک قه‌باره‌ی دانیش‌توانه‌کانیان له‌دوای ناوه‌ندی هه‌ولیره‌وه دوو گه‌وره‌ترین قه‌باره‌ی شارنشینین و ژماره‌ی دانیش‌توانه‌کانیان بریتییه له (۸۴۸۲) و (۸۲۳۷) که‌س، وه (۱۱) ناوه‌ندیش ریژه‌ی شارستانییان که‌متر بووه له (%۹)، له‌نیوان ئە‌مانه‌شدا نزمترین ریژه له هه‌ریه‌که له ناوه‌نده‌کانی (ته‌قته‌ق و باقرت) تۆمارکراوه که به‌دوای یه‌کدا ریژه‌که‌یان بریتییه له (%۳.۳۴) و (%۲.۵) به ژماره دانیش‌توانی (۴۵۰) و (۲۵۴) که‌س بو هه‌ریه‌کیکیان، ده‌کریت بلیین هۆکاری ئە‌مه‌ش بریتییه له زۆری نشینگه لادیییه‌کانی سه‌ر به‌م ناوه‌ندانه که زۆرتین ژماره‌ی دانیش‌توانیان تیا‌دا کۆ بووه‌ته‌وه به به‌راورد به ناوه‌نده شارستانیه‌کانی دیکه.

۵. له سالی ۱۹۷۷ گۆرانکاری به‌رچاو به‌سه‌ر ریژه‌ی به‌شارستانییوون له ناوه‌نده شارستانیه‌کانی پاریزگاکه‌دا هاتوو به به‌راورد به ماوه‌ی پیشووتر، به‌جۆریک جگه له هه‌ریه‌که له ناوه‌نده‌کانی شاری هه‌ولیر و شه‌قلاوه که پینگه‌ی خۆیان پاراستوو و ناوه‌ندی چۆمانیش وه‌کو ناوه‌ندیکی نوی ریژه‌ی (%۱۰۰)ی شارنشینیان تۆمارکردوو، ئە‌وا هه‌ریه‌که له ناوه‌نده‌کانی (کۆیه، پواندن، مه‌خمور) به‌رزترین ریژه‌ی شارستانیان تۆمارکردوو که به‌دوای یه‌کدا ریژه‌کانیان بریتییه له (%۶۳، ۵۶.۲، ۵۰)، وه نزمترین ریژه‌ی شارستانیش له ناوه‌نده‌کانی (قوشته‌په و شو‌رش) تۆمار کراوه به‌ریژه‌کانی (۴، ۳.۸%) به‌دوای یه‌کدا، ئە‌مه‌ش به‌هۆی زۆری ژماره‌ی نشینگه لادیییه‌کانی سه‌ر به‌م ناوه‌ندانه له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ئە‌م ناوه‌ندانه له‌م ماوه‌یه‌دا تازه دروست بوون، وه شه‌ش ناوه‌ندیش زیاتر له سی به‌رامبه‌ری ریژه‌ی شارنشینیان به‌رزبووه‌ته‌وه.

خشته‌ی (۳)

قه‌باره‌ی دانیشتوان و پیژیه‌ی شارستانی ناوه‌نده شارستانیه‌کانی پاریزگای هه‌ولیر
(۱۹۵۷-۲۰۲۰)

ش	ناوه‌نده شارستانیه‌کان	۱۹۵۷		۱۹۷۷		۱۹۸۷		۲۰۰۹		۲۰۲۰	
		قه‌باره‌ی دانیشتوان	پیژیه‌ی شارستانی %	قه‌باره‌ی دانیشتوان	پیژیه‌ی شارستانی %	قه‌باره‌ی دانیشتوان	پیژیه‌ی شارستانی %	قه‌باره‌ی دانیشتوان	پیژیه‌ی شارستانی %	قه‌باره‌ی دانیشتوان	پیژیه‌ی شارستانی %
۱	ناره‌ندی هه‌ولیر	۳۹۹۱۳	۱۰۰	۱۹۳۵۵۸	۱۰۰	۴۴۵۹۳۷	۹۱.۸	۶۷۸۳۶۱	۱۰۰	۸۹۳۰۴۳	۱۰۰
۲	عه‌نکاووه	۲۸۵۸	۷.۴	۵۷۵۵	۱۹	۱۹۳۴۰	۲۶.۶	۲۲۰۲۱	۱۰۰	۲۸۹۴۱	۱۰۰
۳	شه‌قلاووه	۴۱۹۶	۱۰.۵	۹۸۲۶	۲۴.۷	۱۷۵۶۵	۳۹.۴	۲۱۳۲۲	۱۰۰	۲۸۰۸۱	۱۰۰
۴	هه‌رییر	۹۴۸	۲.۴	۳۷۵۵	۹.۵	۱۶۶۳۳	۳۷.۳	۲۴۸۴۱	۷۳.۳	۳۲۷۵۶	۷۳.۵
۵	خۆشناور(هیرا)	۶۸۹	۱.۷	۱۲۲۰	۳.۱	-	-	۱۶۹۱	۳۶.۱	۲۲۳۲	۳۵.۳
۶	سه‌لاخه‌دین	۵۸۶	۱.۴	۴۴۵۱	۱۱.۳	۷۱۲۹	۱۶.۱	۳۰۹۸۲	۷۳	۴۱۶۳۳	۷۳.۸
۷	مه‌خموور	۱۵۳۴	۳.۸	۵۳۰۷	۱۳.۵	۱۳۷۸۵	۳۰.۷	۱۵۳۱۸	۳۵.۹	۱۹۹۹۶	۳۵.۵
۸	گوپیر	۷۷۹	۱.۹	۲۰۰۸	۵.۱	۳۱۱۷	۷.۰	۸۱۳۷	۱۳.۳	۱۰۷۵۷	۱۳.۲
۹	که‌ندی‌ناوه (دیبه‌گه)	۱۴۹۹	۳.۷	۲۵۷۸	۶.۵	-	-	۲۷۹۱	۱۶.۸	۳۶۸۷	۱۶.۸
۱۰	قه‌راج (باقرت)	۲۵۴	۰.۶	-	-	۱۴۶۹	۳.۳	۲۹۴۲	۸.۹	۳۸۸۷	۹.۳
۱۱	کویه	۸۴۸۲	۲۱.۲	۱۵۳۱۹	۳۸.۴	۳۹۴۸۴	۸۸.۶	۵۳۰۳۱	۸۹.۷	۶۸۶۹۹	۸۹.۵
۱۲	ته‌قی ته‌قی	۴۵۰	۱.۱	۱۴۷۷	۳.۷	-	-	۱۶۹۳۵	۸۱.۵	۲۱۹۰۶	۸۱.۶
۱۳	پرواندن	۸۲۳۷	۲۰.۶	۸۵۸۳	۲۱.۵	۸۱۱۶	۱۹.۶	۱۰۹۹۲	۲۷.۹	۱۴۵۴۵	۲۷.۴
۱۴	باله‌ک(که‌لاله)	۹۹۲	۲.۵	۶۶۶۰	۱۶.۷	-	-	۵۱۵	۳.۰	۶۷۶	۲۹.۸
۱۵	برادۆست (سیده‌کان)	۴۵۸	۱.۱	۹۴۹	۲.۴	-	-	۳۲۰۶	۲۳.۳	۴۲۳۲	۲۲.۶
۱۶	زینار (میرگه‌سۆر)	۴۱۳	۱.۰	۴۵۵۵	۱۱.۳	-	-	۱۲۷۱	۱۰.۰	۱۶۵۶	۱۰.۰
۱۷	بارزان	۴۵۸	۱.۱	-	-	-	-	۶۸۴۳	۳۹.۸	۸۸۶۰	۴۰
۱۸	مزوری بالا (شیروان مه‌زن)	۳۱۱	۰.۷	۱۶۳۵	۴.۱	-	-	۷۴۳	۱۹.۱	۹۷۸	۱۹.۳
۱۹	قوشته‌په	-	-	۱۱۱۷	۲.۸	-	-	۱۳۷۹۸	۵۳.۶	۱۸۱۹۶	۵۳.۷
۲۰	دیانا	-	-	۷۰۸۴	۱۷.۷	۱۲۳۲۶	۲۷.۷	۴۷۶۷۶	۸۵.۵	۶۲۸۱۱	۸۵.۱
۲۱	خه‌بات	-	-	۳۱۹۲	۷.۹	-	-	۲۸۵۶۱	۸۶.۵	۳۷۶۵۴	۷۶.۵
۲۲	شۆرش (دیگه‌له)	-	-	۳۱۳	۰.۷	-	-	۴۰۱	۷.۱۳	۵۰۵	۶.۹۸
۲۳	خه‌لیغان	-	-	۳۷۰۰	۹.۳	۶۰۰۰	۱۵.۰	۱۸۲۳۷	۵۶.۶	۲۳۹۹۶	۵۶.۲

تایبەتمەندییەکانی گەشه و ههژموونی شارنشینى له پارێزگای ههولێر

۸۷.۶	۱۱۷۹۰	۸۷.۷	۸۹۶۰		-	۱۰۰	۵۰۲۲		چۆمان	۲۴
۴۱.۷	۱۸۶۱	۴۱.۹	۱۴۱۷		-		-		حاجی ئۆمه‌ران	۲۵
۱۰۰	۷۰۱۲۶	۱۰۰	۵۳۲۳۰	۴۹.۷	۵۶۶۷				صدیق (سۆران)	۲۶
۶۲.۱	۳۶۷۲۶	۶۲.۱۲	۲۸۰۲۷						به‌حرکه	۲۷
۳.۷۲	۲۳۳۰	۳.۷۵	۱۷۷۶						شه‌مامک (پیرداود)	۲۸
۹۹.۲۷	۶۲۸۸۲	۹۹.۳	۴۸۰۹۹						بنه‌سلاره	۲۹
۸۵.۴	۵۸۰۱۵	۸۵.۴	۴۴۴۳۳						داره‌توو	۳۰
۹۰.۲	۷۱۲۰۳	۹۰.۶۷	۵۴۲۰۶						که‌سنه‌زان	۳۱
۱۸.۸	۱۰۵۹	۱۹.۳۸	۸۱۵						ناشتی	۳۲
۳۶.۵	۱۴۷۲	۳۶.۷	۱۱۴۵						سیگره‌تکان	۳۳
۳۹.۹۶	۱۲۱۱	۳۸.۶	۹۳۷						سکتان	۳۴
۳۳.۹۳	۸۱۳۶	۳۳.۵	۶۱۷۶						باسرمه	۳۵
۲۶.۱	۱۵۲۳	۲۶.۲	۱۱۵۹						باليسان	۳۶
۶۰	۱۱۶۶۲	۶۰	۸۸۲۸						که‌ورگۆسک	۳۷
۴.۱	۵۰۷	۴.۱	۳۸۴						داره‌شه‌کران (قه‌ره‌قاجین)	۳۸
۷۶.۳	۳۵۳۷۱	۷۷.۳	۲۸۱۳۲						رزگاری	۳۹
۳۸.۲	۲۳۳۷	۳۷.۵	۱۷۶۹						وه‌رتی	۴۰
۱۳.۹	۹۳۴	۱۴.۵	۷۱۱						سمیلان	۴۱
۵۰.۱	۳۸۱۲	۵۵.۱	۲۹۰۷						قه‌سری	۴۲
۱۰	۲۸۳۸	۱۰	۲۱۴۸						مه‌لاقه‌ره	۴۳
۴۰.۹	۳۰۹۰	۴۰.۹	۲۳۵۸						مه‌زنی	۴۴
۲۶.۴	۲۴۱۲	۲۵.۷	۱۸۳۵						پیران	۴۵
۲۲.۳	۲۸۹۸	۲۱.۴	۲۲۲۰						گۆره‌توو	۴۶
۷۶.۴۶	۱۷۲۳۹۱۲	۷۶.۵۱	۱۳۱۲۱۷۷						کۆی گه‌شتی	

سه‌رچاوه: هه‌مان سه‌رچاوه‌کانی خه‌شته‌ی (۱).

۶. پارێزگای هه‌ولێر له‌ ساڵی ۱۹۸۷ گه‌وره‌ترین گۆرانکاری به‌خۆوه بینیه‌ له‌ رووی رێژه‌ی به‌شارستانییوونه‌وه، به‌جۆریک له‌ هه‌ندی ناوه‌ندا رێژه‌ی دانیه‌شتووانی شارنشین به‌شیه‌یه‌کی به‌رچاو به‌رزبووه‌ته‌وه هه‌روه‌کو له‌ هه‌ردوو ناوه‌ندی کۆیه و پواندز که به‌دوای یه‌کدا رێژه‌ی (۹۷%) و (۹۰.۲%) له‌ دانیه‌شتووانی یه‌که کارگیریه‌کانیان پیکه‌ینه‌اوه، هۆکاری ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ویرانکردن و چۆلکردنی ژماره‌یه‌کی زۆری گونده‌کانی ئه‌م ناوچانه له‌گه‌ڵ چۆلکردنی به‌شیک له‌شاره‌کان و کۆچکردنی دانیه‌شتووانه‌که‌یان

بۆ ئەم ناوه‌ندانه، وه هه‌ریه‌که له ناوه‌نده‌کانی مه‌خموور و هه‌ریر به‌دوای یه‌کدا رێژهی (۷۴.۴%) و (۶۲.۱%) له دانیشتوان یه‌که کارگیریه‌کانیان له‌خۆگرتوو، وه نزمترین رێژهش به‌ر هه‌ریه‌که له ناوه‌نده‌کانی باقرت و گوێر که‌وتوو به‌رێژه‌کانی (۱۸.۸%) و (۱۸.۲۸%) به‌دوای یه‌کدا.

۷. هه‌ردوو ماوه‌ی ساڵه‌کانی (۲۰۰۹) و (۲۰۲۰) هه‌مان تایبه‌تمه‌ندییان هه‌یه، چونکه داتا‌کانی دانیشتوانی ساڵی ۲۰۲۰ به‌ پشتیبه‌ستن به‌ جیکه‌وته‌ی دانیشتوانی ساڵی ۲۰۰۹ ده‌رهینراون، ده‌کریت تیبینی ئەوه بکریت که هه‌ریه‌که له ناوه‌نده‌کانی (هه‌ولێر، عه‌نکاوه، شه‌قلاوه، میرگه‌سۆر، سۆران) رێژهی شارنشینیان گه‌یشتووته (۱۰۰%)، وه رێژهی دانیشتوانی شارنشین له (۷) ناوه‌ندی دیکه به‌رزتره له (۸۰%)، هه‌روه‌ها ئەم رێژهیه له (۹) ناوه‌ندی شارستانی تر له نیوان (۵۰ - ۸۰%) دایه، وه ته‌واوی ناوه‌نده‌کانی دیکه له خوار ئەم رێژهیه‌وه‌ن، به‌جۆریک نزمترین رێژهی شارنشینیه له ناوه‌نده‌کانی داره‌شه‌کران و شه‌مامک تۆمارکراوه به‌ رێژه‌کانی (۴.۱%) و (۳.۸۵%) به‌دوای یه‌کدا.

له کۆتاییدا گه‌یشتینه ئەو ده‌رئه‌نجامه‌ی که شارۆچکه‌کانی پارێزگای هه‌ولێر گه‌شه‌یه‌کی به‌رچاویان به‌خۆوه بینیوه و ژماره‌یان زیادی کردوو، وه هه‌روه‌ها جگه له‌وه‌ی که قه‌باره‌ی دانیشتوانه‌کانیان گۆرانکاری گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا هاتوو، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا به‌دریژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که چرپوونه‌وه‌ی دانیشتوان له‌ناوه‌نده‌ شارستانییه‌کاندا به‌ رێژه‌یه‌کی به‌رز زیادی کردوو، به‌و واتایه‌ی که رێژه‌ی به‌شارستانییه‌وون به‌جیاوازیه‌کی گه‌وره له‌نیوان سه‌ره‌تا و کۆتایی ماوه‌که‌دا پروویداوه.

۳ - تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سیسته‌می شارنشینیه له پارێزگای هه‌ولێر

توێژکردن له سیسته‌می شارنشینیه له‌و بابه‌تانه‌یه که بووته جیگای بایه‌خ پیدان له‌لایه‌ن زۆریک له توێژه‌رانی بواری پلاندانانی شارستانی و

ھەریمی، چونکە گرینگییەکی کرداری ھەبە لە چارەسەرکردنی زۆریک لە گرتە ئابووری و کۆمەڵایەتی و کارگێڕیی ریکخراوەییەکان لەسەر ئاستی ولاتیک یاخود ھەریمیکی پیشکەوتوو یان گەشەسەندوو (الجارالله، ۱۹۹۶، ۴). شیاوازیەکانی شیکردنەوێ سیستەمی شارنشین بە شێوەیەکی گشتی دابەش دەکریت بۆ سێ ئاراستە سەرھەکی، قەبارەیی، شوینی، وەزیفی، ئەوێ تایبەتە بە شیکردنەوێ قەبارەیی ئەوێ کە لە دابەشبوونی قەبارەیی شارەکان دەکۆڵێتەوێ و گرینگی دەدات بە تیگەبەستن و دەرخستنی تایبەتمەندییەکانی قەبارە جیاوازیەکانی شار (ابو قرین، ۲۰۱۴، ۵)، بۆ ئەم مەبەستەش چەندین یاسا و پێوھری جۆراوجۆر بوونیان ھەبە. بە مەبەستی توێژکردنی سیستەمی شارستانی پارێزگای ھەولێر سێ لە گرینگترین و دیارترین ئەم پێوھرانە بەکار دەھێنین کە بریتین لە، یاسای پلەبەندی و قەبارە، یاسای شاری یەکەم، وە نیشان دەری ھاوسەنگی شارستانی و چەند پێوھریکی دیکە.

۳ - ۱- بەرھەوپی شچوونی لایەنەکانی سیستەمی شارنشین (۱۹۵۷ -

(۲۰۲۰)

سیستەمی شارنشین لە ھەر ناوچە و ھەریمی کدا باریکی دینامیکی و ناجیگیرە کە بە تێپەربوونی کات گۆرانکاری بەسەردا دیت، ئەمەش لە ئەنجامی کۆمەڵە ھۆکاریکی ئابووری و پامیاری و کۆمەڵایەتیە کە بەسەر ناوچە کەدا دیت. لەم بەشە توێژینەوێ کەماندا چەندین نیشان دەری و پێوھری جۆراوجۆری ژمارەیی گشتی و تایبەت بەکار دەھێنین بە مەبەستی دەرخستنی خەسڵەت و تایبەتمەندی و ئەو گۆرانکاریانە کە لە سیستەمی شارنشین پارێزگای ھەولێردا پروویداوێ لە لایەک و لە لایەکی دیکە شەوێ بە مەبەستی پەردەلادان لەسەر لایەنەکانی کەموکوری پیکەری شارستانی ئەم سیستەمە.

۳ - ۱-۱- ھەندئ نیشانەدری گشتی لە گۆرانکاریەکانی پەیکەری سیستەمی شارستانی

نیشانەدرە گشتییە ژمارەییەکان ھەریەکەو دەرخەری بەشیکن لەو راستیانەیی
کە لە بەرھووپیشتچوونی شارەکاندا ڕوودەدات، بەجۆریک لە کوتاییدا
وینەییەکمان نیشان دەدا لە سروشت و بەرھووپیشتچوونی و پلەیی ناھاوسەنگی
سیستەمی شارستانی ناوچەکە. لە توێژینەووەکەماندا تیشک دەخەینە سەر
بەشیکیان وەکو سەرھەتایەک و دەروازەیک بۆ پێوانەکردنی ئەو
گۆرانکاریانەیی کە بەسەر پەیکەری شارنشینە پارێزگای ھەولێردا ھاتووہ. کە
دەکریت لە میانەیی خشتەیی (٤) چەند خالێک تێبینی بکەین بەم شێوہییەیی لای
خوارەوہ:

۱. ژمارەیی ناوہندە شارستانیەکانی پارێزگای ھەولێر لە ماوہی
توێژینەووەکەدا گۆرانکاریی گەورەیی بەسەر دا ھاتووہ، ئەمەش لە
ئەنجامی ئەو بەرھووپیشتچوونە خێرایەیی کە بەسەر گەشەیی
شارستانی پارێزگاکەدا ھاتووہ لەم ماوہییەدا. بەجۆریک ژمارەیی
ناوہندەکان لە ماوہی سالانی (١٩٥٧-٢٠٠٩) سێ بەرانبەر زیادیی
کردووہ، واتە لە ماوہی (٥٢) سالدا لە (١٨) ناوہندەوہ بووہ بە (٤٦)
ناوہند، وە دواتریش تاوہکو ئیستا بە جیگیری ماوہتەوہ.
۲. لە ئەنجامی گەشەیی بەردەوامی دانیشتوانی ناوہندە شارستانیەکان
لە لایەک و لە لایەکی دیکەشەوہ ئەو گۆرانکاریانەیی لە ماوہ
جیاجیایەکانی توێژینەووەکەدا بەسەر ژمارەیی ناوہندەکاندا ھاتووہ
بووہتە ھۆی گۆرانکاری لە ناوہندی قەبارەیی شارەکان، بەجۆریک لە
ماوہی نیوان سالانی (١٩٥٧-١٩٨٧) ناوہندی قەبارەیی شارەکان
نزیکەیی (١١) بەرامبەر زیادیی کردووہ، بەشێوہییەک ناوہندی قەبارەیی
ھەر شارێک لە سالیی (١٩٥٧) بریتیییە لە (٤٠٥٨.٧) کەس بەلام ئەم
ژمارەییە لە سالیی (١٩٨٧) بەشێوہییەکی بەرچاوی ھەلکشاوہ بۆ
(٤٥٨٥٥.٢) کەس، لە ماوہکانی دواتریش سەرھەرای بەردەوامی
گەشەیی دانیشتوانی شارەکان بەلام ناوہندی قەبارەکیان دابەزیوہ

بۆ (٢٨٥٢٥.٦) كهس له ساڵی (٢٠٠٩)، ئه‌مه‌ش به‌هۆی زیادبوونی ژماره‌ی شاره‌كانه له‌م ماوه‌یه‌دا، به‌لام جاريكی تر ئه‌م ژماره‌یه هه‌لكشاوه بۆ (٣٧٤٧٦.٤) كهس له ساڵی (٢٠٢٠)دا، هۆكاری سه‌ره‌كیش له‌مه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ جیگه‌ری ژماره‌ی شاره‌كان و به‌رده‌وامی گه‌شه‌ی دانیشتووان له‌ نیوان هه‌ردوو ماوه‌ی كۆتایی توێژینه‌وه‌كه‌دا.

٣. تیکرای زیاده‌ی سالانه‌ی دانیشتووانی شاره‌كان له پارێزگای هه‌ولێردا له ماوه‌ی (١٩٥٧-١٩٧٧) گه‌یشتووته (١٠٧٥٠.٤) كهس بۆ هه‌ر ساڵیک، به‌لام له‌ماوه‌ی دواتردا واته له ماوه‌ی (١٩٧٧-١٩٨٧) ئه‌م زیاده‌یه‌ی دانیشتووان به‌ رێژه‌یه‌کی به‌رچاو به‌رزبووته‌وه به‌جۆریك نزیكه‌ی (٣) به‌رامبه‌ر زیادی كردوو و گه‌یشتووته (٣٠٨٠٥.٤) كهس، وه له هه‌ردوو ماوه‌كانی دواتردا ئه‌م زیاده‌یه‌ی سالانه‌ی دانیشتووان به‌ جیاوازی (١٧٤٢.٨) كهس بۆ ساڵی ٢٠٠٩ وه (٤٨٨٢.٣) كهس بۆ ساڵی ٢٠٢٠ له‌گه‌ل ماوه‌كانی پێش خۆیان زیادیان كردوو.

خشته‌ی (٤)

نیشانده‌ره گه‌شتیه‌كانی گه‌زانه‌كاری له په‌یكهری سیسته‌می شارستانی پارێزگای هه‌ولێر (١٩٥٧-٢٠٢٠)

ساله‌كان					نیشانده‌ره‌كان
٢٠٢٠	٢٠٠٩	١٩٨٧	١٩٧٧	١٩٥٧	
٤٦	٤٦	١٣	٢٢	١٨	ژماره‌ی شاره‌كان
٣٧٤٧٦.٤	٢٨٥٢٥.٦	٤٥٨٥٥.٢	١٣٠٩٣.٨	٤٠٥٨.٧	ناوه‌ندی قه‌باره‌ی شاره‌كان
٣٧٤٣٠.٥	٣٢٥٤٨.٢	٣٠٨٠٥.٤	١٠٧٥٠.٤	-	تیکرای زیاده‌ی سالانه‌ی دانیشتووانی شاره‌كان
٥١.٨	٥١.٦٩	٧٤.٨	٦٧.٢	٥٤.٦	رێژه‌ی قه‌باره‌ی دانیشتووانی شاری په‌كه‌م له‌ كۆی دانیشتووانی شاره‌كان %

۳۹.۶	۳۹.۵۵	۵۷.۹	۳۵.۷	۱۴.۶	رێژهی قه‌باره‌ی دانیشتوانی شاری یه‌که‌م له کۆی دانیشتوانی پاریزگا%
------	-------	------	------	------	---

سه‌رچاوه: کاری توێژهر به پشتبەستن به خشته‌ی (۳).

۴. شاری یه‌که‌م که شاری هه‌ولیره به درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که زیاتر له نیوه‌ی دانیشتوانی شاره‌کانی پاریزگا‌که‌ی پیکه‌یناوه، به‌جۆریک له ماوه‌ی (۱۹۵۷-۱۹۸۷) رێژه‌ی قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م له کۆی قه‌باره‌ی شاره‌کانی دیکه له‌نیوان (۵۴.۶-۵۷.۸%) بووه، به‌لام دواتر رێژه‌که دابه‌زیوه بو (۵۱.۶۹%) و (۵۱.۸%) بو هه‌ردوو ماوه‌ی (۲۰۰۹) و (۲۰۲۰) به‌دوای یه‌کدا، ئەمه‌ش هه‌ژمونی شاری هه‌ولیر دهرده‌خات به‌سه‌ر شاره‌کانی دیکه‌ی پاریزگا‌که‌دا.

۵. سه‌باره‌ت به رێژه‌ی قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م له کۆی دانیشتوانی پاریزگا‌که هه‌لکشان و داکشان به‌رچاوی پێوه دیاره، به‌جۆریک نزمترین رێژه‌ی قه‌باره‌ی ئەم شاره له کۆی دانیشتوانی پاریزگای هه‌ولیر له سه‌ره‌تای ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که بووه و گه‌یشتووه‌ته (۱۴.۶%) وه به‌رزترین رێژه‌ش له سالی (۱۹۸۷) تۆمارکراوه و بریتییه له (۵۷.۹%)، ئەمه‌ش ناهاوسه‌نگیه‌گی گه‌وره له سیسته‌می شارنشیننی پاریزگا‌که دهرده‌خات، به‌شێوه‌یه‌ک تاکه شاریک به‌ته‌نها زیاتر له نیوه‌ی دانیشتوانی پاریزگایه‌کی له‌خۆ گرتووه، هۆکاری ئەمه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بو ئەو بارودۆخه ناسه‌قامگیره پامیاری و ئابووریه‌ی به‌سه‌ر ناوچه‌که به‌گشتی و پاریزگا‌که به‌تایبه‌تیدا هاتووه، که بووه‌ته هۆی کۆچی به‌لیشاوی لادینشینان و به‌شیک له ناوه‌نده شارستانیه‌کان بو ناوه‌ندی شاری هه‌ولیر، به‌لگه‌ش بو ئەمه‌ ئەو رێژه به‌رزیه که قه‌باره‌ی شاری هه‌ولیر له کۆی دانیشتوانی شاره‌کانی دیکه‌ی پاریزگا‌که تۆماری کردووه و گه‌یشتووه‌ته (۷۴.۸%). وه پاشان جاریکی دیکه رێژه‌ی قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م له

دانیشتوانی پارێزگاکە دابەزیووە بۆ (۳۹.۵۵ و ۳۹.۶%) لە هەردوو کۆتا ماوەی توێژینەوهکە بەدوای یەکدا.

۳- ۱- ۲- بەره‌وپێشچوونی ژماره و قه‌باره‌ی شاره‌کان به‌گوێره‌ی ده‌سته قه‌باره‌یه‌کان

توێژکردن و شیکردنەوه‌ی گەردبوونەوه‌کانی دانیشتوان لە ناوەندە شارستانیەکانی ناوچه‌یه‌کی دیاریکراودا بە‌گوێره‌ی چەند چینیکی قه‌باره‌یی (ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی) و لە میانە‌ی چەند قۆناغیکی جیاوازی بە‌دوای یەکدا، وێنه‌یه‌کی پوونمان دەدات لە سروشت و شیوازی دابه‌شبوونی ئەم ناوەندانە لە لایەک و ئەو بەره‌وپێشچوونە‌ی کە لە قه‌باره‌که‌یان پوودەدات لە لایەکی دیکه‌وه، ئەمەش هەنگاوی یەکەمە بۆ تیگە‌یشتنی زۆریک لە لایەنه‌کانی سیستەمی شارنشینى له‌وانەش دیاردە‌ی هەژموونی شارستانی.

۳- ۱- ۲- بەره‌وپێشچوونی ژماره‌یی شاره‌کان

شاروچکه‌کانی پارێزگای هەولێر بە درێژایی ماوەی توێژینەوه‌کە هەلبەز و گۆرانکاری گەوره‌ به‌سەر ژماره‌یاندا هاتوو. بە سه‌یرکردنی خشته‌ی (۵) کە تایبەتە بە پۆلینکردنی ژماره‌یی ناوەندە شارستانیەکان بە‌گوێره‌ی قه‌باره‌کانیان، ده‌کریت ئەم خالانە‌ی لای خواره‌وه بخه‌ینه‌په‌روو:

۱. زیادبوونی ژماره‌ی ئەو ده‌سته قه‌باره‌یه‌یه‌ی کە شاره‌کانیان به‌سه‌ردا دابه‌ش بوو لە چوار ده‌سته‌وه‌ له‌ سالی (۱۹۵۷) بۆ پینچ ده‌سته سالی (۱۹۷۷)، به‌جۆریک گه‌وره‌ترین ده‌سته له‌ ماوه‌ی (۱۹۵۷)دا ده‌سته‌ی قه‌باره (۲۰۰۰-۵۰۰۰) کەسه و تهنه‌ یه‌ک شاری له‌خۆگرتوو ئەویش شاری هەولێر. جیگای ئاماژه‌یه‌ کە بە درێژایی ماوه‌ی توێژینەوه‌کە شاری هەولێر به‌ تهنه‌ له‌ گه‌وره‌ترین و کۆتا ده‌سته‌دا خۆی جیگیر کردوو. پاشان له‌ سالی (۱۹۸۷) ژماره‌ی ده‌سته‌کان بوون به‌ شه‌ش ده‌سته و له‌ ماوه‌کانی دواتریشدا (۲۹۹۰-۲۰۲۰) ژماره‌ی ده‌سته‌کان به‌رزبوونەتەوه‌ بۆ (۷) ده‌سته.

۲. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که له ماوه‌ی تووژینه‌وه‌که‌دا شاری هه‌ولیر به‌ته‌ن‌ها ده‌بیریت له به‌رزترین ده‌سته‌دا، به‌لام گرینگیه ریژه‌یی‌که‌ی به‌رده‌وام گۆرانکاری به‌سه‌ردا هاتوه، به‌شیوه‌یه‌که له ماوه‌ی (۱۹۵۷)دا ته‌ن‌ها (۵۰.۶%)ی ژماره‌ی شاره‌کانی پاریزگاکه‌ی پیکه‌یتاوه و دواتر له سالی (۱۹۷۷) ئه‌م ریژه‌یه دابه‌زیوه بو (۴.۵۵%)، ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی زیادبوونی ناوه‌نده شارستانی‌ه‌کان له‌م ماوه‌یه‌دا، به‌لام له سالی (۱۹۸۷) گرینگیه ریژه‌یی‌که‌ی ئه‌م شاره به‌رزبووه‌ته‌وه بو (۷.۷%)، ئه‌مه له‌کاتی‌ک‌دا‌یه که ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانی‌ه‌کانی پاریزگاکه به‌شیوه‌یه‌کی به‌رچاو که‌م بووه‌ته‌وه بو ته‌ن‌ها (۱۳) ناوه‌ند له‌م سالا‌دا، پاشان جاریکی تر و له ماوه‌ی سالانی (۲۰۰۹-۲۰۲۰) شاری هه‌ولیر گرینگیه ریژه‌یی‌که‌ی له‌ده‌ست ده‌دات و داده‌به‌زیت بو ته‌ن‌ها (۲.۲%)، هۆکاری ئه‌مه‌ش زیادبوونی ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانی‌ه‌کانی پاریزگاکه‌یه بو (۴۶) ناوه‌ند.

۳. بچوو‌کترین ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی له ماوه‌ی ساله‌کانی (۱۹۵۷، ۲۰۰۹، ۲۰۲۰) زۆرت‌ترین ژماره‌ی شاره‌کانی پاریزگاکه‌یان له‌خۆگرتوه که به‌دوای یه‌ک‌دا ریژه‌کانیان بریتیی‌ه له (۷۲.۲، ۳۹.۱، ۳۲.۶%) له کۆی گشتی ژماره‌ی شاره‌کان، به‌لام سالی (۱۹۷۷) هه‌ردوو ده‌سته‌ی یه‌که‌م و سێیه‌م هه‌ریه‌که‌یان به‌ (۷) شار و به‌یه‌که‌وه (۶۳.۶%) ی شاره‌کانیان گرتوه‌ته‌وه، وه زۆرت‌ترین ژماره‌ی شاره‌کان له سالی (۱۹۸۷)دا له هه‌ردوو ده‌سته‌ی سێیه‌م و چواره‌مدا ده‌بیرین که به‌ ده‌سته‌م نام ناوه‌نده‌کان هه‌ژمار ده‌ک‌رین به‌ له‌خۆگرتنی (۶۹.۲%)ی کۆی گشتی شاره‌کان له‌سه‌ر حسابی شاره‌ قه‌باره بچوو‌که‌کان.

۴. ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی (۵۰۰۰۱-۱۰۰۰۰۰) له ماوه‌ی سالانی (۱۹۵۷- ۱۹۸۷) هیچ شاریکیان تیا‌دا به‌دی ناک‌ریت، به‌لام دواتر له سالی (۲۰۰۹) ته‌ن‌ها (۳) شار به‌ریژه‌ی (۶.۵%) و سالی (۲۰۲۰) (۶) شار به‌ریژه‌ی (۱۳%) له کۆی شاره‌کان ده‌که‌ونه نیو ئه‌م ده‌سته‌یه‌وه.

٥. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی (٢٠٠٠١-٥٠٠٠٠) له‌ ماوه‌ی نیوان ساڵانی (١٩٥٧-١٩٨٧) ته‌نها دوو شاری له‌خۆ گرتووه، یه‌کیکیان له‌ سه‌ره‌تای ماوه‌که‌دا به‌ رێژه‌ی (٥.٦%) و ئه‌ویتريشیان له‌ کۆتایی ماوه‌که‌دا به‌ رێژه‌ی (٧.٧%) له‌ کۆی گشتی ژماره‌ی شاره‌کان. به‌لام له‌ ماوه‌کانی دواتر دا واته له‌ ماوه‌ی (٢٠٠٩-٢٠٢٠) دا دووهم گه‌وره‌ترین ده‌سته‌یه‌ به‌ له‌خۆگرتنی ژماره‌ی شاره‌کانی پارێزگاکه‌، به‌جۆریک ژماره‌ی شاره‌کانی نیو ئه‌م ده‌سته‌یه‌ له‌ ساڵی (٢٠٠٩) بریتیه‌ له‌ (١٠) شار و له‌ ساڵی (٢٠٢٠) بریتیه‌ له‌ (٩) شار به‌ رێژه‌کانی (٢١.٧ و ١٩.٦%) به‌دوای یه‌کدا.

٦. له‌ ماوه‌ی ساڵی (١٩٨٧) ناته‌واویه‌کی ڤوون و ئاشکرا به‌ده‌رده‌که‌وێت له‌ گرنگی سیسته‌می شارنشینى پارێزگاکه‌، به‌شێوه‌یه‌ک دابه‌شبوونیکی ناواقعی به‌دی ده‌کرێت له‌ سه‌نته‌ری شاره‌کان له‌نیو ده‌سته‌ قه‌باره‌یه‌کاندا، هه‌روه‌کو ئه‌وه‌ی که له‌ ژماره‌ی شاره‌کانی نیو ده‌سته‌ قه‌باره‌یه‌ بچووکه‌کاندا (که‌متر له‌ ٥٠٠٠ که‌س) ده‌بینرێت، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و بارودۆخه‌ ئه‌منی و ناسروشتیه‌ی که ناوچه‌که‌ پێیدا تیپه‌ریوه‌ له‌م ماوه‌یه‌دا.

خشته‌ی (٥)

به‌ره‌وپێشچوونی ژماره‌ی شاره‌کان و رێژه‌کانیان به‌گۆیره‌ی ده‌سته قه‌باره‌یه‌کان له‌ پارێزگای هه‌ولێر (١٩٥٧-٢٠٢٠)

٢٠٢٠		٢٠٠٩		١٩٨٧		١٩٧٧		١٩٥٧		سال ده‌سته قه‌باره‌یه‌کان
%	ژماره	%	ژماره	%	ژماره	%	ژماره	%	ژماره	
٣٢.٦	١٥	٣٩.١	١٨	٧.٧	١	٣١.٨	٧	٧٢.٢	١٣	که‌متر له ٢٥٠٠
١٥.٢	٧	٨.٧	٤	٧.٧	١	٢٧.٣	٦	١١.١	٢	٥٠٠٠-٢٥٠٠
٤.٤	٢	١٠.٩	٥	٣٠.٨	٤	٣١.٨	٧	١١.١	٢	-٥٠٠١ ١٠٠٠٠

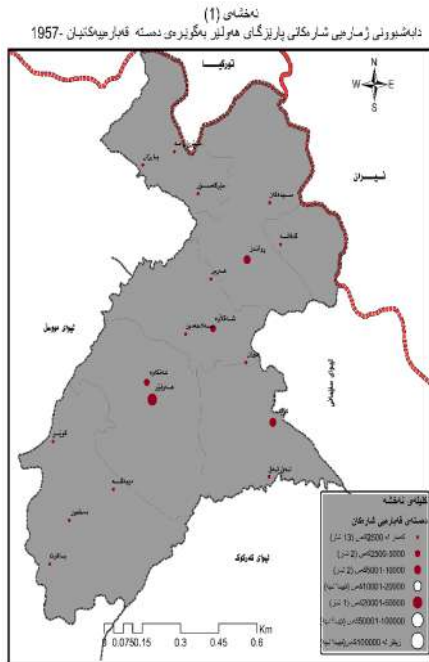
تایبه‌تمه‌ندییەکانی گەشه و هه‌ژمونی شارنشینیی له پارێزگای هه‌ولێر

۱۳	۶	۱۰.۹	۵	۳۸.۴	۵	۴.۵۵	۱	-	-	-۱۰۰۰۱ ۲۰۰۰۰
۱۹.۶	۹	۲۱.۷	۱۰	۷.۷	۱	-	-	۵.۶	۱	-۲۰۰۰۱ ۵۰۰۰۰
۱۳	۶	۶.۵	۳	-	-	-	-	-	-	-۵۰۰۰۱ ۱۰۰۰۰۰
۲.۲	۱	۲.۲	۱	۷.۷	۱	۴.۵۵	۱	-	-	زیاتر له ۱۰۰۰۰۰
۱۰۰	۴۶	۱۰۰	۴۶	۱۰۰	۱۳	۱۰۰	۲۲	۱۰۰	۱۸	کۆی گشتی

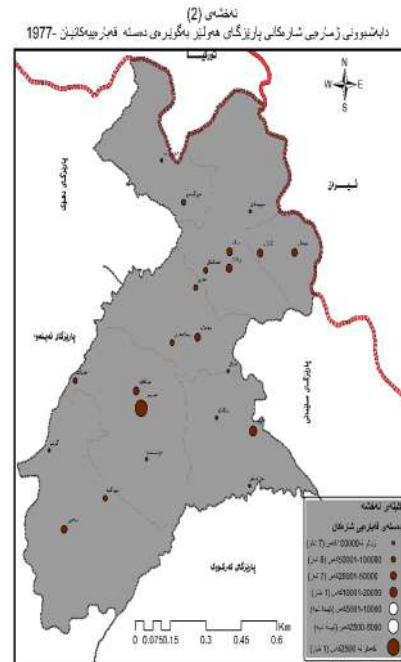
سه‌رچاوه: کاری توێژه‌ر به پشتبەستن به خشته‌ی (۳).

۷. جیاوازیه‌کی گه‌وره له نیوان شاری یه‌که‌م و شاره‌کانی دیکه له ماوه‌ی ساڵه‌کانی (۱۹۵۷، ۱۹۷۷، ۱۹۸۷) دا هه‌یه، به‌جۆریک جیاوازیه‌که له ماوه‌کانی (۱۹۵۷، ۱۹۸۷) بریتییه له یه‌ک ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی و له ماوه‌ی (۱۹۷۷) دا گه‌یشتووته دوو ده‌سته، به‌لام له ماوه‌ی ساڵه‌کانی (۲۰۰۹، ۲۰۲۰) ئەم جیاوازیه‌که‌م بووته‌وه.
۸. به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا ده‌سته قه‌باره‌ییە مامناوه‌ندیه‌کان به ژماره‌یه‌کی تا رادده‌یه‌ک گونجاوی شاره‌کان به‌شداری له سیسته‌مه شارنشینیه‌که‌دا.

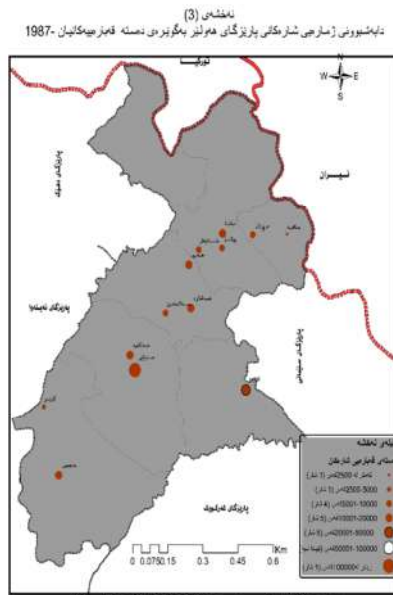
تایبه‌نمندی‌بیه‌کانی گه‌شه و هه‌ژموونی شارنشینینی له پارێزگای هه‌ولێر

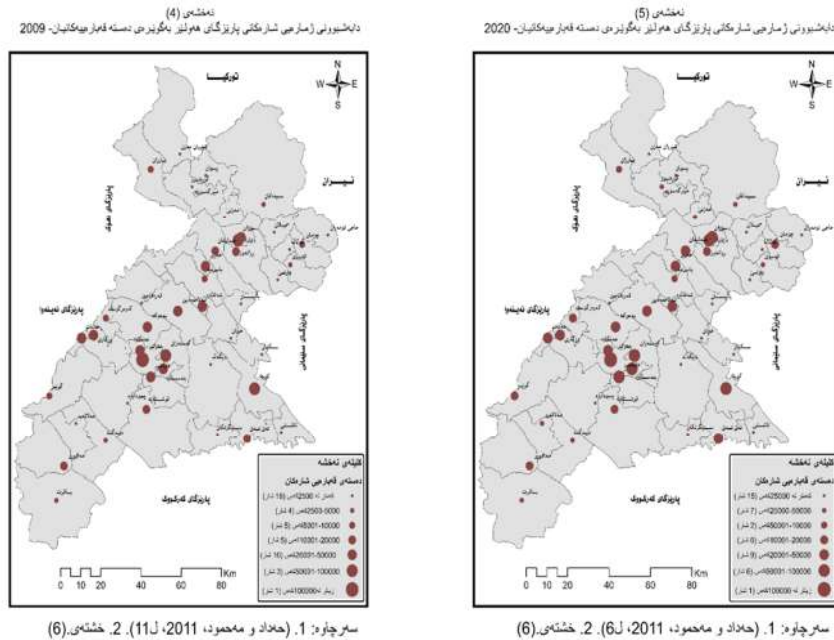
سهرچاوه‌: 1. (حه‌جاده و ماعه‌مود، 2011، ل.6)، 2. خه‌شه‌ی (6)

سهرچاوه‌: 1. (حه‌جاده و ماعه‌مود، 2011، ل.7)، 2. خه‌شه‌ی (6)

سهرچاوه‌: 1. (حه‌جاده و ماعه‌مود، 2011، ل.8)، 2. خه‌شه‌ی (6)

٢-٢-١-٢- به‌ره‌وپێشچوونی قه‌باره‌یی شاره‌کان

هه‌روه‌کو چۆن له ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا تییینی چه‌ندین گۆرانه‌کاریمان کرد که به‌سه‌ر ژماره‌ی ناوه‌نده‌ شارستانیه‌کاندا هاتبوو، به‌هه‌مان شیوه‌ گۆرانه‌کاری گه‌وره‌ به‌سه‌ر قه‌باره‌کانیشیاندا هاتوو، ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی ئه‌و باروودۆخه‌ رامیاری و ئابووری و کۆمه‌لایه‌تیانه‌ی که له‌م ماوه‌یه‌دا ته‌واوی ناوچه‌که‌ی گرتووته‌وه‌. له سه‌یرکردنی خشته‌ی (٦) ده‌کریت تییینی ئه‌م خالانه‌ی لای خواره‌وه‌ بکه‌ین:

1. نزمبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامی پێژه‌ی قه‌باره‌ی ئه‌و شارانه‌ی که له ده‌سته‌ بچوکه‌کاندان و ژماره‌ی دانیشتوانه‌کانیان که‌متره‌ له (١٠٠٠٠٠) که‌س، به‌جۆریک له ماوه‌ی سالانی توێژینه‌وه‌که‌ واته‌ له (١٩٥٧- ٢٠٢٠) پێژه‌که‌ له (٥٤.٤% بۆ ته‌نها ٣.٦٧%) له کۆی گشته‌ی دانیشتوانی پارێزگاکه‌ دابه‌زیوه‌.

۲. شاری هه‌ولێر وه‌كو ناوه‌ندیکی شارستانی گه‌وره به‌دریژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که جگه له‌وه‌ی که تاکه شاره له گه‌وره‌ترین و کورتا ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی شاره‌کاندا جیگیر بووه، له‌هه‌مان کاتیشدا به‌رده‌وامی زیاتر له‌نیوه و له هه‌ندێ کاتیشدا سێ له‌چواری ژماره‌ی دانیشتوانی پارێزگاکه‌ی پیکه‌یناوه، ئەمه‌ش ئاماژه‌یه‌کی ڕوونه به‌ چڕبوونه‌وه‌ی دانیشتوان له‌م شارهدا له‌سه‌ر حسابی شاره‌کانی دیکه‌ی پارێزگاکه.
۳. ئەو ده‌سته قه‌باره‌یییه‌ی که له‌ دوا‌ی شاری یه‌که‌مه‌وه به‌رزترین رێژه‌ی دانیشتوانی پارێزگاکه له‌خۆ ده‌گریت جیاوازه له‌ کاتیکه‌وه بو کاتیکی تر، به‌جۆریک له‌ماوه‌ی سالانی (۱۹۵۷-۱۹۷۷) ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی (۵۰۰۱-۱۰۰۰۰) که ده‌سته‌ی سێیه‌مه گه‌وره‌ترین قه‌باره‌ی دانیشتوانی له‌خۆ گرتووه له‌ دوا‌ی شاری یه‌که‌مه‌وه به‌ رێژه‌ی (۲۲.۹% و ۱۶.۸%) به‌دوا‌ی یه‌کدا، به‌لام سالی (۱۹۸۷) ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی چواره‌م و سالی (۲۰۰۹) ده‌سته‌ی پینجه‌م و سالی (۲۰۲۰) ده‌سته‌ی شه‌شهم به‌ رێژه‌کانی (۱۳.۲% و ۲۴.۷% و ۲۲.۸%) به‌ دوا‌ی یه‌کدا به‌رزترین ژماره‌ی دانیشتوانی پارێزگای هه‌ولێریان له‌خۆ گرتووه له‌ دوا‌ی شاری یه‌که‌مه‌وه.
۴. ئەو ده‌سته قه‌باره‌یییه‌کی که نزمترین رێژه‌ی قه‌باره‌ی دانیشتوانی تیا‌دا ده‌بینریت دیسانه‌وه جیاوازه له‌ کاتیکه‌وه بو کاتیکی تر، به‌شیوه‌یه‌ک له‌ سالی (۱۹۵۷) ده‌سته‌که بریتیه‌ له‌ ده‌سته‌ی قه‌باره‌یی (۲۵۰۰-۵۰۰۰) به‌ رێژه‌ی (۹.۷%)، به‌لام له‌ ماوه‌ی سالانی (۱۹۷۷-۱۹۸۷) ده‌سته‌ی یه‌که‌م واته بچووکتترین ده‌سته (که‌متر له‌ ۲۵۰۰) که‌س نزمترین رێژه‌ی دانیشتوانی پارێزگاکه‌ی له‌خۆ گرتووه، هه‌رچی سالی (۲۰۰۹) یه‌ ده‌سته‌ی دووه‌م و سالی (۲۰۲۰) ده‌سته‌ی سێیه‌م به‌ رێژه‌کانی (۰.۹% و ۱%) به‌دوا‌ی یه‌کدا نزمترین رێژه‌ی دانیشتوانیان گرتووه‌ته‌ خۆ، ئەمه‌ له‌ کاتیکدا

۵. ئه‌و ناوه‌نده شارستانیانه‌ی که له سالی (۲۰۰۹) قه‌باره‌کانیان له (۲۰۰۰) که‌س که‌متره نزیکه‌ی ته‌نھا (۱۱%) ی کۆی گشتی دانیشتوانی پاریزگاکه‌یان پیکه‌یناوه، ئه‌مه له کاتیکدا که نزیکه‌ی (۷۰%) ی کۆی گشتی ناوه‌نده شارستانیانه‌کانیان له‌خۆ گرتوو که ژماره‌یان (۳۲) ناوه‌نده له کۆی (۴۶) ناوه‌ندی پاریزگاکه، سه‌بارهت به سالی (۲۰۲۰) یش ئه‌مه هه‌ر راسته.

خشته‌ی (۶)

به‌ره‌وپیشچوونی قه‌باره‌ی شاره‌کان به‌گویره‌ی ده‌سته قه‌باره‌ییه‌کان له پاریزگای هه‌ولیر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

۲۰۲۰		۲۰۰۹		۱۹۸۷		۱۹۷۷		۱۹۵۷		سال ده‌سته قه‌باره‌ییه‌کان
%	قه‌باره‌ی دانیشتوان	%	قه‌باره‌ی دانیشتوان	%	قه‌باره‌ی دانیشتوان	%	قه‌باره‌ی دانیشتوان	%	قه‌باره‌ی دانیشتوان	
۱.۲۶	۲۱۶۹۳	۱.۷۷	۲۳۲۹۵	۰.۲۵	۱۴۶۹	۲.۷	۷۸۱۹	۱۲.۸	۹۳۷۱	که‌متر له ۲۵۰۰
۱.۴۱	۲۴۴۳۴	۰.۹	۱۱۸۴۶	۰.۵۲	۳۱۱۷	۷.۸	۲۲۲۳۱	۹.۷	۷۰۵۴	۲۵۰۰-۵۰۰۰
۱	۱۶۹۹۶	۲.۹۷	۳۸۹۴۴	۴.۶۱	۲۷۴۶۲	۱۶.۸	۴۸۲۳۷	۲۲.۹	۱۶۷۱۹	۵۰۰۱-۱۰۰۰۰
۵	۸۶۹۴۶	۵.۷۴	۷۵۲۷۰	۱۳.۲	۷۸۶۴۹	۵.۳	۱۵۳۱۹	-	-	۱۰۰۰۱-۲۰۰۰۰
۱۶.۷	۲۸۷۰۶۴	۲۴.۷	۳۲۴۰۹۴	۶.۶۲	۳۹۴۸۴	-	-	۵۴.۶	۳۹۹۱۳	۲۰۰۰۱-۵۰۰۰۰
۲۲.۸۳	۳۹۲۷۳۶	۱۲.۲۳	۱۶۰۴۶۷	-	-	-	-	-	-	۵۰۰۰۱-۱۰۰۰۰۰
۵۱.۸	۸۹۳۰۴۳	۵۱.۶۹	۶۷۸۲۶۱	۷۴.۸	۴۴۵۹۳۷	۶۷.۴	۱۹۳۵۵۸	-	-	زیاتر له ۱۰۰۰۰۰
۱۰۰	۱۷۲۳۹۱۲	۱۰۰	۱۳۱۲۱۷۷	۱۰۰	۵۹۶۱۱۸	۱۰۰	۲۸۷۱۶۴	۱۰۰	۷۳۰۵۷	

سه‌رچاوه: کاری توێژهر به‌پشتبه‌ستن به‌خشته‌ی (۳).

۳- ۲- ۱- ۳- گۆرانکاری پله‌به‌ندیی شاره‌کان

قه‌باره له ئاماژه‌ گرنگه‌کان هه‌ژمار ده‌کریت له توێژکردنی پله‌به‌ندی قووچه‌کیی شاره‌کاندا، که ده‌رئه‌نجامی کۆتایی کۆمه‌لیک هۆکار و هیز و ئاراسته‌یه، وه به‌ پیوه‌ریکی گشتی ساده داده‌نریت بۆ پێوانه‌کردنی سه‌نگی شار، ئه‌مه‌ش به‌ به‌راوردکردنی له‌گه‌ل شاره‌کانی دیکه‌ی ئه‌و سیسته‌مه

شارنشینیه‌ی که به‌یه‌که‌وه تیایدا گه‌شه ده‌که‌ن (محمد و رضا، ۲۰۱۶، ۹۵). سه‌بارهت به پارێزگای هه‌ولێر، ئه‌و نارێکیه‌ی له قه‌باره‌ی ناوه‌نده شارستانیه‌کانیدا هه‌یه ره‌نگدانه‌وه‌ی به‌رچاوی هه‌بووه له پله‌به‌ندییه قه‌باره‌یه‌کانیان. له خشته‌ی (۷) که پله به‌ندی قه‌باره‌یی (۱۰) شاری یه‌که‌می تیادا رێکخراوه ده‌کریت تییینی ئه‌م خالانه‌ی لای خواره‌وه بکه‌ین:

۱. به‌دریژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که (۱۹۵۷-۲۰۲۰) شاری هه‌ولێر که

ناوه‌ندی پارێزگاکه‌یه پله‌ی یه‌که‌می بێ رکا‌به‌ری به‌ده‌ست هێناوه.

۲. سه‌ره‌پای ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی که له پله‌به‌ندی قه‌باره‌یی ناوه‌نده

شارستانیه‌کانی پارێزگاکه‌دا له‌م ماوه‌یه‌دا پووینداوه به‌لام شاری

کۆیه له ماوه‌ی (۱۹۵۷-۱۹۸۷) پله‌ی دووه‌می گرتووه له

ریزه‌ندیه‌که‌دا، به‌لام له ماوه‌کانی دواتر دا که‌سنه‌زان وه‌کو شاریکی

نوێ که هاتووته نیو سیسته‌می شارنشینیی پارێزگاکه جیگای

شاری کۆیه‌ی گرتووته‌وه و شاری کۆیه‌ش ده‌چیته ریزه‌ندی

چواره‌م.

۳. ده‌رکه‌وتنی چه‌ند شاریکی نوێی وه‌کو (که‌سنه‌زان، بنه‌سلاوه،

داره‌توو، به‌حرکه) له ماوه‌ی (۲۰۰۹-۲۰۲۰) خۆیان خزانده‌وته نیو

ریزه‌ندی (۱۰) شاری یه‌که‌می ئه‌م سیسته‌مه و هه‌ریه‌که‌یان به‌دوای

یه‌که‌دا پله‌کانی (دووه‌م، پینجه‌م، چه‌وته‌م و ده‌یه‌م) یان وه‌رگرتووه،

جگه له‌وه‌ی که به‌حرکه له سالی ۲۰۰۹ له‌م ریزه‌ندیه‌ ده‌رچوووه و

رێزگاری جیگاکه‌ی گرتووته‌وه.

۴. له نیو ئه‌و گۆرانکاریه‌ زۆر و ئالۆزانه‌ی که له ماوه‌ی

توێژینه‌وه‌که‌دا پووینداوه له ریزه‌ندی قه‌باره‌یی شاره‌کانی ئه‌م

سیسته‌مه شاری پواندز له سالی (۱۹۵۷) ریزه‌ندی سییه‌می

گرتووه، به‌لام له ماوه‌کانی دواتر دا ورده ورده پاشه‌کشه‌ی کردووه،

به‌جۆریک له سالی (۱۹۷۷) دابه‌زیوه بو پله‌ی چواره‌م سالی (۱۹۸۷)

بو پله‌ی هه‌شته‌م تا وای لیهاتوووه له ماوه‌کانی دواتر دا ئه‌م شاره

له‌نیو ریزه‌ندی قه‌باره‌یی (۱۰) شاری یه‌که‌مدا به‌دی نا‌کریت.

۵. هه‌رچی ناوه‌نده‌کانی (شه‌قلاره و عه‌نکاوه) ن که له‌ماوه‌ی ۱۹۵۷ ریزبه‌ندی چواره‌م و پینجه‌میان هه‌یه له سیسته‌مه‌که‌دا به‌لام له ماوه‌کانی دواتر دا پله‌به‌ندییه‌که‌یان ده‌گۆریت، به‌جۆریک شه‌قلاره له سالی (۱۹۷۷) پله‌به‌ندییه‌که‌ی هه‌لده‌کشی و دیته‌ پله‌ی سییه‌م، پاشان جاریکی دیکه دیته‌وه هه‌مان ریزبه‌ندی پیشووتری، سه‌باره‌ت به‌ عه‌نکاوه‌ش له پله‌ی پینجه‌مه‌وه داده‌به‌زی بۆ پله‌ی هه‌وته‌م له سالی (۱۹۷۷) به‌لام دواتر له سالی (۱۹۸۷) دیته‌وه پله‌ی سییه‌م، له ماوه‌کانی دواتریشدا ئه‌م دوو شاره له ریزبه‌ندی (۱۰) شاری یه‌که‌مدا نابینرین.

۶. هه‌ر له‌میانیه‌ی ئه‌و گۆرانکاریانه‌ی که روویانداوه، ناوه‌ندی مه‌خموور له سه‌ره‌تای ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا له پله‌ی شه‌شه‌مدا به‌لام دواتر داده‌کشی بۆ پله‌ی هه‌شته‌م و جاریکی تر له سالی (۱۹۸۷) ده‌چیته‌وه پله‌ی شه‌شه‌م و دواتر له‌م ریزبه‌ندییه‌دا به‌دی ناگریت. سه‌باره‌ت به‌ ناوه‌نده‌کانی (دیه‌گه و گوێر) که به‌دوای یه‌کدا ریزبه‌ندی هه‌وته‌م و ده‌یه‌میان وه‌رگرتووه ته‌نها له سه‌ره‌تای ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا ده‌بینرین، ناوه‌ندی سه‌لاحه‌دینیش که له ماوه‌کانی یه‌که‌م و دووه‌مدا بوونی نییه له ریزبه‌ندییه‌که‌دا به‌لام له سالی ۱۹۸۷ له پله‌ی نۆیه‌مدا ده‌رده‌که‌ویت و هه‌ردوو ماوه‌ی دواتریش دیته‌ پله‌ی هه‌شته‌م.

خشته‌ی (٧)

گۆرانکاریه‌کانی پله‌به‌ندی له شاره‌کانی پارێزگای هه‌ولێر (١٩٥٧ - ٢٠٢٠)

ت	١٩٥٧	١٩٧٧	١٩٨٧	٢٠٠٩	٢٠٢٠
١	ناوه‌ندی هه‌ولێر	ناوه‌ندی هه‌ولێر	ناوه‌ندی هه‌ولێر	ناوه‌ندی هه‌ولێر	ناوه‌ندی هه‌ولێر
٢	کۆیه	کۆیه	کۆیه	که‌سنه‌زان	که‌سنه‌زان
٣	رواندز	شه‌قلاوه	عه‌نکاوه	سووران	سووران
٤	شه‌قلاوه	رواندز	شه‌قلاوه	کۆیه	کۆیه
٥	عه‌نکاوه	دیانا	هه‌ریر	بنه‌سلاوه	بنه‌سلاوه
٦	مه‌خمور	باله‌ک(گه‌لاله‌)	مه‌خمور	دیانا	دیانا
٧	دیبه‌گه‌	عه‌نکاوه	دیانا	داره‌توو	داره‌توو
٨	باله‌ک(گه‌لاله‌)	مه‌خمور	رواندز	سه‌لاحه‌دین	سه‌لاحه‌دین
٩	هه‌ریر	چۆمان	سه‌لاحه‌دین	خه‌بات	خه‌بات
١٠	گوێر	زیبار(مێرگه‌سوور)	خه‌لیفان	رزگاری	به‌حرکه‌

سه‌رچاوه: کاری توێژه‌ر به‌ پشتبه‌ستن به‌ خشته‌ی (٣).

٧. هه‌ر له‌م ماوه‌یه‌دا چه‌ند گۆرانکاریه‌کی دیکه‌ به‌رچاو ده‌که‌ون له‌وانه‌ش گه‌لاله‌ له‌ ماوه‌ی یه‌که‌مدا له‌ پله‌ی هه‌شته‌مدا جیگای خۆی کردوووه‌ته‌وه‌ و له‌ ماوه‌ی دووهمیشدا هه‌لکشاووه‌ بۆ پله‌ی شه‌شهم به‌لام له‌ ماوه‌کانی دوواتردا له‌م ریزبه‌ندییه‌دا ده‌رده‌چیت، هه‌روه‌ها هه‌ریریش له‌ قۆناغی یه‌که‌مدا له‌ پله‌ی نۆیه‌م و له‌ قۆناغی سێیه‌میشدا له‌ پله‌ی پینجه‌مدا ده‌بیریت به‌لام له‌ قۆناغه‌کانی دیکه‌دا نابیریت، چۆمانیش ته‌نها له‌ قۆناغی دووهم و له‌ پله‌ی نۆیه‌مدا بوونی هه‌یه.
٨. هه‌رچی شارۆچکه‌ی دیانایه‌ له‌ قۆناغی دووهمدا له‌ پله‌ی پینجه‌مدا به‌ده‌رده‌که‌وین و دواتر داده‌به‌زیت بۆ پله‌ی چه‌وتهم وه‌ له‌ماوه‌کانی (٢٠٢٠-٢٠٠٩) له‌ پله‌ی شه‌شهمدا خۆی له‌نیو سیستمه‌که‌دا جیگیر کردوو، شاری سوورانیس ته‌نها له‌ دوو قۆناغی کۆتاییدا دیته‌ نیو

ریزبەندی (۱۰) شاری یەكەم لە پلەیی سێیەمدا جیگای خۆی کردووەتەو.

لە کۆتاییدا دەردەكەویت كە گۆرانکاری گەورە و ئالۆز لە پلەبەندی شارەکانی پارێزگای ھەولێر ڕوویانداوە، بەجۆریك بەشێکی كەم لە شارەكان شوین و سەنگی خۆیان پاراستوو، بە پێچەوانەشەو زۆربەیی شارەكان ھەلبەز و دابەزیکی زۆریان کردوو، ئەمە لە كاتێكدا بەشێك لە شارەكان ھەر لە سەرەتاوە لە ریزبەندی (۱۰) شاری یەكەم دیارنامین و شاری دیکە جیگایان دەگرنەو، وە بە تێپەربوونی كاتیش چەندین شاری نووی بە تایبەتیش لە قوناغەکانی كۆتاییدا لەنیو ریزبەندیەكەدا بەدەردەكەون.

۳ - ۲ - تایبەتمەندی و لایەنەکانی سیستەمی شارنشینیی بەگوێرەیی یاساكانی قەبارە

۳ - ۲ - ۱- تایبەتمەندی و لایەنەکانی سیستەمی شارنشینیی بەگوێرەیی یاسای شاری یەكەم

یاسای شاری سەرەکی (شاری یەكەم) (Primate City Law) لەلایەن تویژەر (Mark Jefferson) لە ساڵی ۱۹۳۹ ھینراووەتە ئاراو. بیروكەیی ئەم یاسایە بریتیە لە بوونی شاریكی سەرەکی كە پلەیی یەكەم دەگریت لە سیستەمی شارستانی ھەریمێك یاخود ناوچەییەكدا، زۆربەیی جاریش ئەم شارە پایتەختی ھەریمەكەییە، كە ھەژموونی دەبیئت بەسەر تەواوی شارەکانی دیکە، ئەمەش بەھۆی ھەلكەوتە جوگرافیەكەیی و فەراھەمبوونی بواری گەشەپیدان و ھاتنی بەلیشاوی كۆچ بۆ ئەم شارە (اسماعیل، ۱۹۸۲، ۱۸۹-۱۹۳) بەجۆریك دەسەلات و خزمەتگوزاری و چالاکیە بازرگانی و پیشەسازیەكان و دانیشتوان تیایدا چەردەبنەو و دەبیئتە ھۆی گەورەبوونی قەبارەكەیی لەسەر حسابی شارەکانی دیکە (محمدو یوسف، ۲۰۱۱، ۱۳۳). وە جیفرسون جەخت لەو دەكاتەو كە ھەژموون و بالادەستی شاری یەكەم زیاد دەبیئت بە بەرزبوونەو ھۆی ریزی شاری (المطری، ۱۹۸۹، ۵۷۵-۵۷۷).

پوخته‌ی یاساکه بریتییە له‌وه‌ی ئەگەر قه‌باره‌ی شارى یه‌که‌م (۱۰۰٪) بێت، ئەوا شارى دووهم قه‌باره‌که‌ی سێیه‌کی (۳۳.۳٪) قه‌باره‌ی شارى یه‌که‌م ده‌بێت و قه‌باره‌ی شارى سێیه‌میش پینجیه‌کی (۲۰٪) قه‌باره‌ی شارى یه‌که‌م ده‌بێت (وزان، ۲۰۱۶، ص ۷۵). به‌جێبه‌جێکردنى ئەم یاسایه‌ به‌سه‌ر ناوه‌نده‌ شارستانیه‌کانى پارێزگای هه‌ولێر و به‌راوردکردنى ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی که له‌ خشته‌ی (۸) دایه‌ له‌گه‌ڵ ئەو پله‌به‌ندییه‌ی که جیفرسون بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات ده‌کریت تێبینى ئەم چه‌ند خاله‌ی لای خواره‌وه‌ بکه‌ین:

۱. سروشتى سیستەمى شارستانی پارێزگاکه‌ له‌گه‌ڵ یاساکه‌ی جیفرسون ده‌گونجی به‌وه‌ی که ده‌لی شارى یه‌که‌م تایبه‌تمه‌ندی پایته‌ختى هه‌یه، ئەمه‌ش له‌گه‌ڵ شارى هه‌ولێر یه‌که‌گریته‌وه‌ که به‌ درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ شارى یه‌که‌مه‌ و سه‌نته‌رى کارگیرى پارێزگای هه‌ولێره، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که پایته‌ختى هه‌ریمی کوردستانیشه.

۲. یاسای شارى یه‌که‌مى جیفرسون به‌ درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ جێبه‌جێ نابێت به‌سه‌ر شاره‌کانى پارێزگای هه‌ولێردا، به‌جۆریک هه‌یچ گونجانیک نییه‌ له‌نیوان رێژه‌ی سه‌دی سێ شارى یه‌که‌مى پارێزگاکه‌ له‌گه‌ڵ ئەو رێژه‌یه‌ی که جیفرسون دیاری کردووه‌ جگه‌ له‌ یه‌ک حاله‌ت نه‌بێ که شارى سێیه‌مه‌ (رواندز) له‌ سالی ۱۹۵۷ که هاوجووته‌ له‌گه‌ڵ ئەو رێژه‌یه‌ی که جیفرسون بانگه‌شه‌ی بۆ کردووه‌.

۳. پله‌ی هه‌ژموونی شارى یه‌که‌م به‌ به‌رزبوونه‌وه‌ی رێژه‌ی شارستانی له‌ پارێزگاکه‌دا زیاتر ده‌بێت، ئەمه‌ش ده‌گونجیت له‌گه‌ڵ یاساکه‌ی جیفرسون به‌وه‌ی که ده‌لیت بالاده‌ستى شارى یه‌که‌م زیاد ده‌بێت به‌ به‌رزبوونه‌وه‌ی رێژه‌ی شارستانیبوون، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه‌ نزمبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامى رێژه‌ی شارى دووهم و سێیه‌مه‌ له‌ شارى یه‌که‌م به‌ درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌.

۴. له‌یه‌ک نزیکى رێژه‌ی شارى دووهم و سێیه‌م له‌ سالی ۱۹۵۷ به‌جۆریک جیاوازیه‌که‌یان ته‌نها (۰.۷)، ئەمه‌ش یه‌ک ناگریته‌وه‌ له‌گه‌ڵ

یاساکه‌ی جیفرسۆن که ده‌بوایه جیاوازی نیوان ئهم دوو شاره (۱۳.۳) بییت. به‌لام له‌ماوه‌کانی (۱۹۷۷) و (۱۹۸۷) دا بۆشایی نیوان شاری دووهم و سییه‌م زیاد ده‌کات به‌جۆریک جیاوازیه‌که له سالی ۱۹۷۷ گه‌یشتووته (۲) به جیاوازیی (۱۱،۳) له‌گه‌ل ریژه‌ی جیفرسۆن، وه له سالی ۱۹۸۷ ئهم جیاوازیه به‌رز ده‌بیته‌وه بۆ (۴.۵۵) به جیاوازی (۸.۷۵) له‌گه‌ل ریژه‌ی جیفرسۆندا، به‌لام له ماوه‌ی سالانی (۲۰۰۹) و (۲۰۲۰) جارێکی دیکه بۆشایی نیوان شاری دووهم و سییه‌م کهم ده‌بیته‌وه به‌جۆریک سالی ۲۰۰۹ جیاوازیه‌که تهنه‌ها (۰.۱۵) وه (۰.۱۲) بۆ سالی ۲۰۲۰.

له کۆتاییدا ده‌توانین بڵیین سه‌ره‌رای گونجانی به‌شیک له سیماکانی سیسته‌می شارنشینیه پاریزگای هه‌ولیر له‌گه‌ل یاساکه‌ی جیفرسۆن، به‌لام گۆرانیکی و جیاوازیه‌کی گه‌وره به‌دی ده‌کریت له به‌شه زۆره‌که‌ی تری ئهم سیسته‌مه که خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی یه‌ک ناگرێته‌وه له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی جیفرسۆن بانگه‌شه‌ی بۆ کردووه، هۆکاری ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ئه‌و په‌وشه پامیاری و ئابووریه‌ی ناوچه‌که پیایدا گوزهری کردووه له قۆناغه جیاجاکاندا له لایه‌ک و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه جیاوازی له دابه‌شبوونی بنه‌ما خزمه‌تگوزاری و ئابووریه‌کان به‌سه‌ر شاره‌کانی ناوچه‌ی توێژینه‌وه‌که.

تایبه تمه ندیبه کانی گه شه و هه ژموونی شارنشیننی له پارێزگای ههولێر

خشته ی (٨)

رێژه ی قهباره ی شاره کانی دیکه له شاری یه که م به گوێره ی یاسای شاری سه ره کی له پارێزگای ههولێر (١٩٥٧-٢٠٢٠)

ساله کان شار	١٩٥٧	١٩٧٧	١٩٨٧	٢٠٠٩	٢٠٢٠
شاری یه که م ههولێر	١٠٠	١٠٠	١٠٠	١٠٠	١٠٠
شاری دووهم کویه	٢١.٣	٧.٩	٨.٨٥	٨	٧.٩٧
شاری سینیهم رواندز	٢٠.٦	٥.٩	٤.٣	٧.٨٥	٧.٨٥
شاری چواره م رواندز	١٠.٥	٤.٤	٣.٩	٧.٨	٧.٧
شاری پینجه م عه نکاوه	٧.١٦	٣.٦٦	٣.٧	٧.٠٩	٧.٠٤
شاری شه شه م مخمور	٣.٨٤	٣.٤٤	٢.٨٦	٧.٠٣	٧.٠٣
شاری چه وته م که ندیناوه (دیبه گه)	٣.٧٦	٢.٩٧	٢.٧٧	٦.٥٥	٦.٥
شاری هه شته م باله ک (گه لاله)	٢.٥	٢.٧٤	١.٩	٤.٦	٤.٧
شاری نو یه م هه ریر	٢.٣٨	٢.٥٩	١.٥٩	٤.٢١	٤.٢
شاری ده یه م گوێر	١.٩٥	٢.٣٥	١.٣٥	٤.١٥	٤.١
پله به ندی - قهباره ی زیف یاسای	١٠٠	٣٣.٣	٢٠	١٤.٣	١٠

یاسای	شاری	یه‌که‌می	جیفرسون	۱۰۰	۳۳.۳	۲۰	۱۴.۳	۱۱.۱	۹.۱	۷.۷	۶.۷	۵.۹	۵.۳
-------	------	----------	---------	-----	------	----	------	------	-----	-----	-----	-----	-----

سه‌رچاوه: کاری توێژهر به پشتبه‌ستن به خشته‌ی (۳).

۳ - ۲ - ۲- تایبه‌تمه‌ندی و لایه‌نه‌کانی سیسته‌می شارنشینیه به‌گوێره‌ی یاسای پله‌به‌ندی - قه‌باره

یاسای پله‌به‌ندی - قه‌باره (Rank - Size Rule) له‌لایه‌ن توێژهری به‌ناوبانگ (G.K. Zipf) داهینراوه، ئه‌مه‌ش له‌میانیه‌ی توێژکردنی کۆمه‌لیک له‌ شاره‌کانی ولاته‌یه‌که‌گرتوووه‌کانی ئه‌مریکا له‌ سالی (۱۹۴۹). زیف پێی وایه‌ که‌ په‌یوه‌ندییه‌کی ئاماری رێکوپێک هه‌یه‌ له‌ نیوان قه‌باره‌ی دانیشتوانی شاره‌کان و پله‌به‌ندییه‌کان له‌ چوارچێوه‌ی ولاتیک یاخود ناوچه‌یه‌کی جوگرافی دياریکراو. واته‌ ئه‌گه‌ر شاره‌کانی ولاته‌که‌ سه‌ربه‌ره‌وخوار به‌گوێره‌ی قه‌باره‌ی دانیشتوانه‌که‌یان ریزبه‌ندی بکړین، ئه‌وا قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م یه‌کسان ده‌بیت به‌ یه‌ک و شاری دووهم یه‌کسان ده‌بیت به‌ نیوه‌ی قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م و ئیتر به‌م شیوه‌یه‌ قه‌باره‌ی شاری پینجهم یه‌کسان ده‌بیت به‌ (۱/۵) ی شاری یه‌که‌م، وه‌ک له‌م زنجیره‌یه‌دا هاتوو (۱، 2/1، ۳/۱، 4/1، ۵/۱) (سلیمو سعید، ۲۰۱۴، ۱۶۱).

پالپشت به‌و یاسایه‌ به‌ زانینی قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م ده‌کریت قه‌باره‌ی نمونه‌یی هه‌ر یه‌کیک له‌ شاره‌کانی دیکه‌ بزانییت، ئه‌مه‌ش به‌ دابه‌شکردنی قه‌باره‌ی شاره‌گه‌وره‌که‌ (شاری یه‌که‌م) به‌سه‌ر پله‌ی شاریکی دياریکراودا، به‌گوێره‌ی ئه‌م یاسایه‌ (ابو صبیحه، ۲۰۰۷، ۱۵۵):

قه‌باره‌ی نمونه‌یی شاریکی دياریکراو = قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م / پله‌ی

شاره‌ دياریکراوه‌که‌

ئه‌م یاسایه‌ یه‌کیکه‌ له‌و یاسا گرینگانه‌ی که‌ له‌رێگه‌یه‌وه‌ ده‌توانییت خه‌سله‌ت و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سیسته‌می شارستانی هه‌ر ناوچه‌یه‌که‌

دیاریبکریت، ئەمەش له‌میانەى نواندنیکی سادەوه له‌نیوان قەبارە و پله‌به‌ندی شارەکان و به‌راوردکردنیان به‌ قەبارە نمونەییەکیان به‌گوێهری یاسای زیف، هه‌روه‌ها ده‌کریت له‌پێگای ئەم یاسایه‌وه ئەو گۆرانکاریانە دەستنیشان بکریت که به‌ تێپه‌ربوونی کات به‌سه‌ر سیستەمی شارستانی هه‌ر ناوچه‌یه‌کدا دیت.

به‌شێوه‌یه‌کی گشتی، سیستەمی شارستانی به‌ ناپێگه‌یشتوو هه‌ژمار ده‌کریت ئەگه‌ر هێلی قەبارەى راسته‌قینه‌ی شارەکان دوور بکه‌ویته‌وه له‌ هێلی یاسای پله‌به‌ندی قەبارە، ئەمەش یان به‌هۆی ئەوه‌ی که قەبارەى شارى یه‌که‌م بچووکتربیت له‌وه‌ی پێشبینی ده‌کرا، یاخود به‌هۆی بوونی هه‌ژمونی شارى یه‌که‌مه‌وه، ئەمەش به‌زۆری له‌ ئەنجامی نه‌بوونی په‌یوه‌ندییه‌کی ته‌واوکار له‌نیوان ره‌گه‌زه‌کانی سیستەمی شارستانییه‌وه رووده‌ات، به‌شێوه‌یه‌کی دیاریکراویش له‌ ئەنجامی لاوازی ئالوگۆری بازرگانی له‌نیوان شارەکاندا، له‌پال چه‌ندین هۆکاری تردا (محمد و یوسف، ۲۰۱۱، ۱۲۸).

به‌جێه‌چیکردنی یاسای پله‌به‌ندی - قەبارە به‌سه‌ر ناوچه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا که ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی له‌ خشته‌ی (۸) و شێوه‌کانی (۲، ۳، ۴، ۵، ۶) ده‌رده‌که‌ویت، ده‌کریت تییینی ئەم خالانه‌ی لای خواره‌وه بکه‌ین:

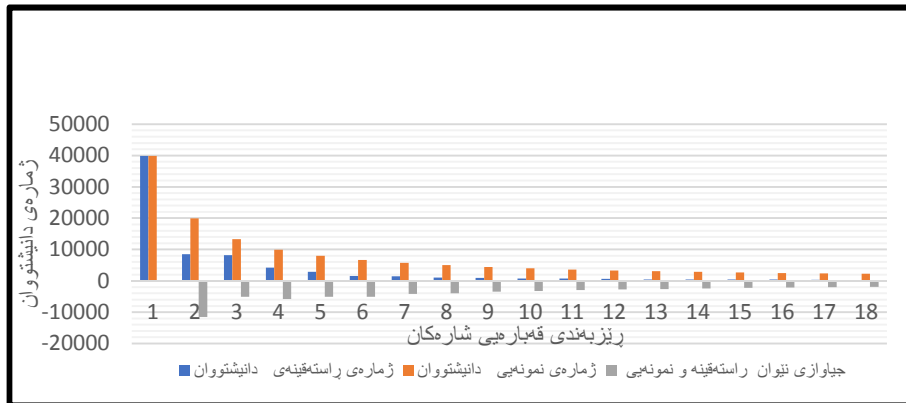
۱. سیستەمی شارنشینى و رێژه‌ی قەبارەى شارەکانى پارێزگای هه‌ولێر ناگونجیت له‌گه‌ڵ سیستەمی پله‌به‌ندی - قەبارەى زیف، جگه‌ له‌وه‌ نه‌بیت که شارى هه‌ولێر شارى یه‌که‌مه‌ و به‌ درێژایی ماوه‌ی سالانی توێژینه‌وه‌که هه‌ژمونی ته‌واوی هه‌یه‌ به‌سه‌ر شارەکانی دیکه‌ی نیو سیستەمه شارنشینیه‌که.

۲. سیستەمی شارنشینى پارێزگای هه‌ولێر به‌ سیستەمیکی پینه‌گه‌یشتوو هه‌ژمار ده‌کریت، به‌لگه‌ش بۆ ئەمه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی قەبارەى راسته‌قینه‌ی دانیشتوانه له‌ قەبارە نمونەییەکه‌ی، ئەمەش له‌ ئەنجامی هه‌ژمونی شارى یه‌که‌م به‌سه‌ر ته‌واوی شارەکانی دیکه‌دا.

۳. به‌ درێژایی ماوه‌ی سالانی توێژینه‌وه‌که داکشانیکی گه‌وره له ستوونی (جیاوازی نیوان قەبارەى راسته‌قینه و نمونەیی دانیشتوان) که له

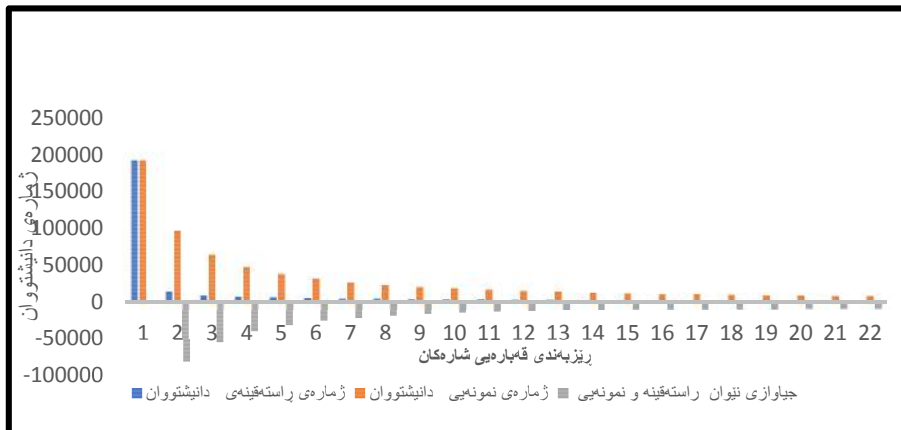
شیوه‌کاندا ده‌رده‌که‌وێت بۆ خوار هیللی سفر به‌دی ده‌کریت، ئەمه‌ش ئاماژه‌یه به‌ بوونی بۆشاییه‌کی فراوان له‌نیوان قه‌باره‌ی راسته‌قینه و نمونه‌یی دانیشتوانی ناوه‌نده شارستانییه‌کاندا.

شیوه‌ی (۲) ژماره‌ی راسته‌قینه و نمونه‌یی دانیشتوانی شاره‌کانی پاریزگای هه‌ولیر به‌گوێره‌ی یاسای (زیف)-۱۹۵۷

سه‌رچاوه: به‌پشتبه‌ستن به‌ خشته‌ی (۳).

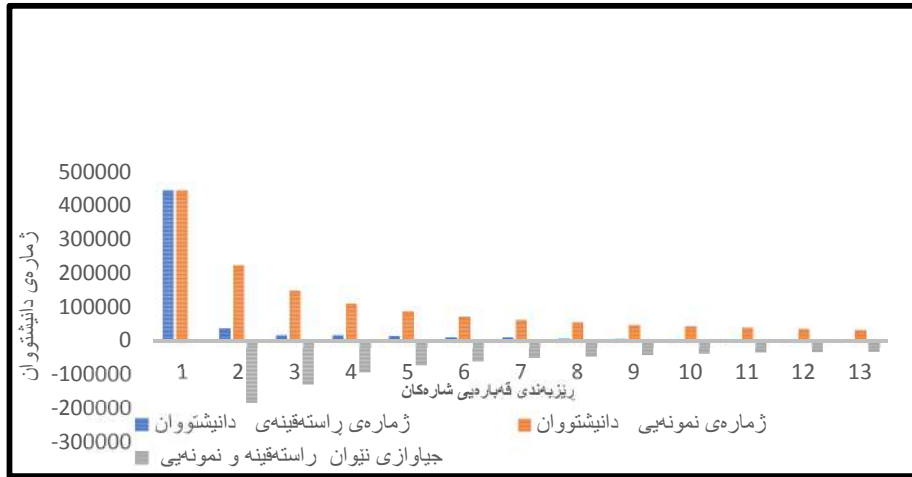
شیوه‌ی (۳) ژماره‌ی راسته‌قینه و نمونه‌یی دانیشتوانی شاره‌کانی پاریزگای هه‌ولیر به‌گوێره‌ی یاسای (زیف)-۱۹۷۷

سه‌رچاوه: به‌پشتبه‌ستن به‌ خشته‌ی (۳).

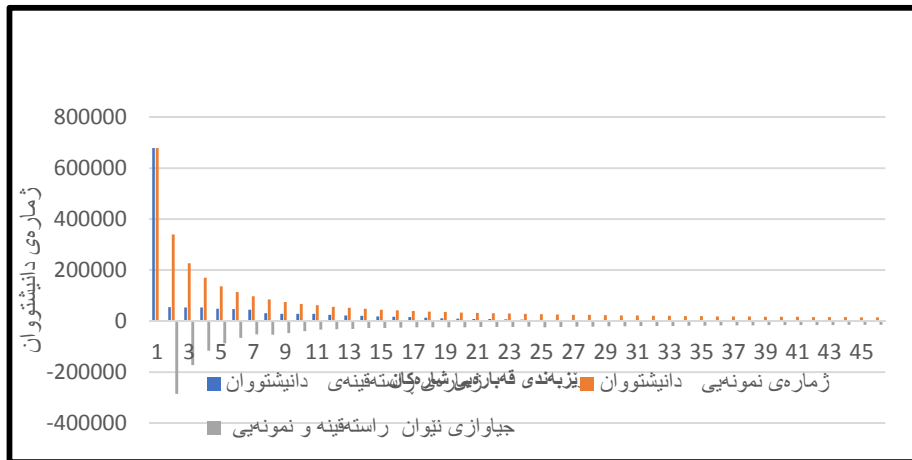
شیوه‌ی (۴) ژماره‌ی راسته‌قینه و نمونه‌یی دانیشتوانی شاره‌کانی پاریزگای هه‌ولیر به‌گوێره‌ی یاسای (زیف)-۱۹۸۷

تایبه‌تمه‌ندیی‌کانی گه‌شه و هه‌ژموونی شارنشینیی له پاریزگای هه‌ولیر

سه‌رچاوه: به‌پشتبه‌ستن به‌خشته‌ی (۳).

شیوه‌ی (۵) ژماره‌ی راسته‌قینه و نمونه‌یی دانیشتوانی شاره‌کانی پاریزگای هه‌ولیر به‌گویره‌ی یاسای (زیف) - ۲۰۰۹

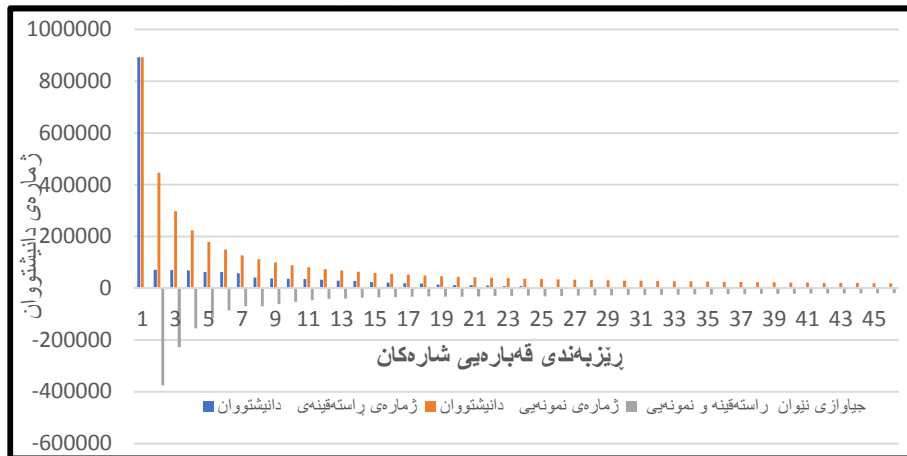

سه‌رچاوه: به‌پشتبه‌ستن به‌خشته‌ی (۳).

۴. په‌یوه‌ندی نیوان قه‌باره‌ی شاره‌کان و پله‌به‌ندی‌که‌یان له‌نیو سیستمی شارنشینیی پاریزگای هه‌ولیردا شیوه‌یه‌کی ریکوپیکی وه‌رنه‌گرتووه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئەمه‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌ی قه‌باره‌ی نمونه‌یی دانیشتوانه له قه‌باره راسته‌قینه‌یه‌که‌یان له ته‌واوی ماوه‌ی سالانی توپزینه‌وه‌که، ئەمه‌ش ئاماژه‌یه‌کی پروونه بو

کۆبوونه‌وه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆری دانیشتوان له چه‌ند ناوه‌ندیکی که‌مدا.

شێوه‌ی (٦) ژماره‌ی راسته‌قینه و نمونه‌یی دانیشتوانی شاره‌کانی پارێزگای هه‌ولێر به‌گوێره‌ی یاسای (زیف) - ٢٠٢٠

سه‌رچاوه: به‌پشتبه‌ستن به‌ خشته‌ی (٣).

له کۆتاییدا ده‌توانین بڵێین که موکۆرپه‌کی گه‌وره و ناپه‌نگه‌یشتوو له سیسته‌می شارنشینیه پارێزگای هه‌ولێردا هه‌یه به‌گوێره‌ی یاسای پله‌به‌ند-قه‌باره، هۆکاری سه‌ره‌کیش له‌مه‌دا ده‌گه‌رپه‌وه بو هه‌ژموونیه‌کی به‌هێزی شاری هه‌ولێر به‌سه‌ر ته‌واوی شاره‌کانی دیکه‌ی نیو سیسته‌مه‌که، ئه‌مه‌ش خه‌سه‌له‌تیه‌کی نه‌رێنیه‌یه بو ئه‌م سیسته‌مه، چونکه هه‌ر دارمانیه‌ک به‌سه‌ر شاری یه‌که‌مدا بێت ته‌واوی سیسته‌مه‌که ده‌گرێته‌وه.

٤ - ده‌ستنیشانکردنی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی هه‌ژموونی شارنشینیه له

پارێزگای هه‌ولێر

لێره‌دا به‌مه‌به‌ستی دیاریکردن و خسته‌نپه‌رووی تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی سیسته‌می شارنشینیه پارێزگای هه‌ولێر و ده‌ستنیشانکردنی شاری بالاده‌ست به‌سه‌ر شاره‌کانی دیکه‌ی نیو ئه‌م سیسته‌مه چه‌ند پێوه‌ریکی ئاماری گ‌رنگ به‌کار ده‌هێنین به‌م شێوه‌یه‌ی لای خواره‌وه:

۱- پیوه ری نزیکبوونی قه بارهیی

ئه مه یه کیکه له و پیوه رانه ی که به کارده هیئریت بو زانینی بری ئه و که لینه قه باره ییه ی ده که ویتته نیوان شاری یه که م له لایه ک و ته وایو شاره کانی دیکه له لایه کی تره وه، به جوړیک تاوه کو شاره کان له قه باره دا له یه که وه نزیک بن ئه و لاوازی هه ژموونی شاری یه که م نیشان ددهات وه پیچه وانه که شی راسته (عبدالعال، ۱۹۹۸، ۳)، به واتایه کی تر تاوه کو به های ئه م پیوه ره به رزتر بیت ئاماژه یه به بوونی بو شاییه کی گه وره له نیوان شاری یه که م و شاره کانی دیکه، وه به پیچه وانه شه وه راسته (عبدالله، ۲۰۰۸، ۱۶). ئه نجامه کانی ئه م پیوه ره مان له ریگی به کارهیتانی ئه م یاسایه وه ده ست ده که ویت (وزان، ۲۰۱۶، ۷۶).

$$AP = 100 - \sqrt{\frac{\sum PC}{n}} 100$$

AP = پیوه ری نزیکبوونی قه باره یی له نیوان شاری یه که م و شاره کانی دیکه.
PC = کوی ریژه ی سه دی قه باره ی شاره کانی دیکه له شاری یه که م.
n = ژماره ی شاره کانی تر دوی شاری یه که م.

به جیبه جیکردنی ئه م یاسایه له سه ر ناوه نده شارستانیه کانی پاریزگای هه ولیر که ده رئه نجامه که ی له خشته ی (۹) دایه ده رده که ویت که ده رئه نجامه کانی پیوه ره که زور به رزه و به دریژیی ماوه ی توژیینه وه که له نیوان (۷۷.۹ تاوه کو ۸۵.۸۶) دایه، ئه مه ش به لگه یه له سه ر له یه ک دووری قه باره ی شاره کانی پاریزگاکه له یه کتره وه، به واتایه کی دیکه شاره کانی پاریزگاکه له رووی قه باره ی دانیشتووانه وه له یه کتر نزیک نین. جیگی ئاماژه یه که به دریژیی ماوه که شاری هه ولیر هه ژموونی هه یه به سه ر ناوه نده شارستانیه کانی دیکه دا، به جوړیک به رزترین پله ی هه ژموونی ئه م شاره له سالی (۲۰۰۹) تو مارکراوه به ده رئه نجامی (۸۵.۸۶)، ئه مه ش به هوی زوربوونی ژماره ی ناوه نده شارستانیه کانه وه یه که له و ساله دا گه یشتو وه ته (۴۵) ناوه ند جگه له شاری یه که م، وه نزمترین پله ی هه ژمونیش که شاری هه ولیر تو ماری کردبیت له سالی (۱۹۵۷) بووه به ده رئه نجامی (۷۷.۹)،

ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رێته‌وه بۆ که‌می ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانی‌ه‌کان له لایه‌ک، وه له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه هه‌رسی شاری دوا‌ی شاری یه‌که‌م له‌م ساڵه‌دا قه‌باره‌یان گه‌وره‌یه و به‌یه‌که‌وه سییه‌کی قه‌باره‌ی هه‌ر چوار شاره‌که پینکده‌هینن به‌ رێژه‌ی (۳۴.۲۸٪)، ئه‌وانیش بریتین له شاره‌کانی (کۆیه، شه‌قلاوه، رواندن).

خشته‌ی (۹)

به‌های پیوه‌ری نزیکبونی قه‌باره‌یی شاره‌کانی

پاریزگای هه‌ولیر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

ساله‌کان	۱۹۵۷	۱۹۷۷	۱۹۸۷	۲۰۰۹	۲۰۲۰
نزیکبونی قه‌باره‌یی شاره‌کانی تر له‌گه‌ل شاری یه‌که‌م	۷۷.۹	۸۴.۶۵	۸۳.۲۹	۸۵.۸۶	۸۵.۵۶

سه‌رچاوه: کاری توێژه‌ر به‌ پشتبه‌ستن به‌ خشته‌ی (۳).

۲ - به‌لگه‌ی پێشه‌نگی شاری یه‌که‌م

یه‌کیک له دیارترین سیماکانی هه‌ژمونی و چربوونه‌وه‌ی شارستانی له نیوان شاره‌کاندا بریتیه له ناهاوسه‌نگی له دابه‌شیبونی دانیشتوان و خزمه‌تگوزاریه‌کان له نیوانیاندا، ئه‌مه‌ش له ئه‌نجامی جیاوازی تیکراکانی گه‌شه‌ی دانیشتوان له نیوان شاره‌کاندا، به‌جۆریک به‌شیک له شاره‌کان به‌تایبه‌تیش شاره‌گه‌وره‌کان به‌شیوه‌یه‌کی خیراتر له ته‌واوی شاره‌کانی دیکه‌ گه‌شه‌ ده‌کن. به‌مه‌به‌ستی زانینی بری هاوسه‌نگی له گه‌شه‌ی شاره‌کان و پله‌ی هاوسه‌نگی قه‌باره‌یی له‌نیوان شاری یه‌که‌م که‌ پێشه‌وه‌ی ریزبه‌ندی قه‌باره‌یی شاره‌کانی گرتوو له‌گه‌ل شاره‌کانی دیکه‌ی که‌ له‌دواوه‌ی دین، ده‌بیت رێژه‌ی دانیشتوانی شاری یه‌که‌م سه‌باره‌ت به‌ شاره‌کانی دیکه‌ ده‌ر به‌ینریت، ئه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ی پێشه‌کییه‌تی شاری یه‌که‌م ناسراوه (عبدالله، ۲۰۰۸، ۲۰)، ئه‌مه‌ش به‌ ساده‌ترین پیوه‌ره‌کانی چربوونه‌وه‌ داده‌نریت به‌جۆریک ژماره‌ی دانیشتوانی شاری یه‌که‌م ده‌گه‌رێته‌وه بۆ کۆی ژماره‌ی دانیشتوانی ئه‌و سێ شاره‌ی که‌ له‌دوا‌ی شاری یه‌که‌مه‌وه دین، که‌ له‌ریگه‌ی ئه‌م یاسایه‌ی خواره‌وه ئه‌نجام ده‌دریت (الشواوره، ۲۰۱۲، ۳۸۷):

$$I = \frac{P_1}{P_2 + P_3 + P_4}$$

=I به لگه ی پیشه کییه تی شاری یه که م.

P_1 = ژماره ی دانیشتووانی شاری یه که م. P_2 = ژماره ی دانیشتووانی شاری دووهم.

P_3 = ژماره ی دانیشتووانی شاری سییه م. P_4 = ژماره ی دانیشتووانی شاری چوارهم.

نرخ ی ئەم پیوه ره وینه یه کی پروونمان ده داتی له سه بری هاوسهنگی قه باره یی له نیوان شاره کان و پله ی هه ژموونی شارستانی شاری یه که م به سه ر شاره کانی دیکه دا، به جوړیک ئەگه ر ده رئه نجامه که بگاته یه کی ته واو ئەوا ئاماژه یه به یه کسانبوونی قه باره ی دانیشتووانی شاری یه که م به قه باره ی دانیشتووانی شاره کانی دیکه (ابو صبیحه، ۲۰۰۷، ص ۱۵۳)، ئەمه ش به لگه یه له سه ر هه ژموونی شاری یه که م به سه ر شاره کانی دیکه دا، وه هه رچه نده ژماره که زیاتر بیت له یه کی ته واو ئەوا توانای زیاتری هه ژموونی شاری یه که م ده رده خات.

به تیبینی کردنی خشته ی (۱۰) ده رده که ویت که به دریزایی ماوه ی تویرینه وه که ئەو شاره ی که هه ژموونی هه یه به سه ر ئەو سی شاره ی له دوای شاری یه که مه وه دین شاری هه ولیره، به جوړیک ده رئه نجامی پیوه ره که له سالی (۱۹۵۷) بریتییه له (۱.۹)، ئەمه سه ره پای به رزی ژماره که به لام نزمترین ئاستی هه ژموونی شاری هه ولیره به سه ر سی شاره که ی تردا له ماوه ی تویرینه وه که دا که تومار کرابیت، به لام له سالی (۱۹۸۷) ژماره که هه لکشاهو بۆ (۵.۸۶) که به رزترین ئاستی هه ژموونی شاری هه ولیر ده نوینی له م ماوه یه دا.

هه رچه نده هه لکشان و داکشان هه یه له به های پیوه ری پیشه نگیه تی هه ژموونی شاری هه ولیر، به جوړیک له ماوه کانی (۱۹۵۷، ۱۹۷۷، ۱۹۸۷) به دوای یه کدا به ها که به م شیوه یه به رز بووه ته وه (۱.۹ بۆ ۵.۴۹ بۆ ۵.۸۶)، وه

بەهای پێوەرەکه لە سالی (۲۰۰۹) دابەزیووە بۆ (۴.۲۲)، ئەمەش بەلگەیه لەسەر دەرکەوتنی شاری گەورە لە پارێزگاکەدا، بەلام لەگەڵ ئەمەشدا شاری هەولێر هەژموونیکێ گەورەیی هەیە لە نیو سیستەمی شارستانی پارێزگاکە.

خشتەیی (۱۰)

بەهای پێوەری پێشەکییەتی شاری یەكەم لە پارێزگای هەولێر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

سالەکان	۱۹۵۷	۱۹۷۷	۱۹۸۷	۲۰۰۹	۲۰۲۰
بەلگەیی پێشەکییەتی شاری یەكەم	۱.۹	۵.۴۹	۵.۸۶	۴.۲۲	۴.۲۵

سەرچاوه: کاری توێژەر بە پشتبەستن بە خشتەیی (۳).

۳- ناوەندی قەبارەیی شارەکانی دیکە لە شاری یەكەم

ئەمە یەکیكە لەو پێوەرە گرینگانەیی كە پلەیی هەژموونی شارە گەورەکان بە سەر شارەکانی دیکە لە چوارچێوەیی شۆینیدا دیاریدەکات، وە دەکریت بەهای ئەم پێوەرەمان دەست بکەوێت لە رێگای دابەشکردنی (کۆی رێژەیی سەدی قەبارەیی شارەکانی دیکەیی دواي شاری یەكەم) بەسەر کۆی ژمارەیی شارەکانی دواي شاری یەكەم، وە هەرچەندە بەهای پێوەرەکه گەورەتر بیت ئەوا لاوازیی هەژموونی شاری یەكەمدەرەخات، وە پێچەوانەكەشی راستە، نرخیی پێوەرەكەش دەکەوێتە نێوان (سفر - ۱۰۰) (الخزاعي، ۲۰۱۸، ۱۳۸). ئەمەش دەووستیته سەر ژمارەیی شارەکانی پارێزگاکە، چونکە تاوەکو ژمارەیی دانیشتووانی شارستانی پارێزگاکە بەسەر ژمارەیهکی گەورەتری شارەکاندا دابەش بیت ئەوا دەبیتە هۆی نزمبوونەوهی بەشی شارەکان لە دانیشتوانەكەیی، ئەمەشمان دەست دەکەوێت لە ئەنجامی دابەشکردنی کۆی رێژەیی شارەکانی دیکە لە شاری یەكەم بەسەر ژمارەیی شارەکاندا (عبدالعال، ۱۹۹۸، ۱۵)، هەرودەكو لەم یاسایەیی خوارەوهدا دیارە.

$$MP = \frac{\sum PC}{n}$$

MP = پێوەری ناوەندی قەبارەیی شارەکانی دیکە لە شاری یەكەم.

PC=کۆی ریژەیی سەدی شارەکانی دیکە لە شارێ یەکەم.

n=ژمارەیی شارەکانی دیکەیی دواي شارێ یەکەم.

بە تێبێنی کردنی خشتەیی (۱۱) دەردەکەوێت کە نرخێ پیۆەرەکە بەدریژایی ماوەیی توێژینەوێکە زۆر نزمە، بەجۆریک بەرزترینیان گەیشتوووتە (۴.۸۹) وە نزمترینیشیان بریتییە لە (۲)، ئەمەش ئەو دەگەییەنیت کە شارێ هەولێر بە دریژایی ئەو ماوەیی هەژموونیکی توندی هەییە بەسەر شارەکانی دیکەیی پارێزگاکەدا.

گەورەترین گۆرانکاری لە قەبارەیی هەژموونی شارێ هەولێر کە روویدایی لە قۆناعی (۱۹۵۷-۱۹۷۷) بوو، بەجۆریک کە ناوەندی قەبارەیی شارەکانی دیکە بە ریژەیی (۵۱.۷) کەمی کردوو، بەو واتایی هەژموونی شارێ یەکەم دوو ئەوئەندە زیادی کردوو بەسەر شارەکانی دیکەدا. وە بێرێ جیاوازی ناوەندی قەبارەیی شارەکان لە نیوان سەرەتا و کۆتایی ماوەیی توێژینەوێکەدا بریتییە لە (۵۷.۴۶٪)، ئەمەش ژمارەییەکی زۆر بەرزە و بەروپیشچوونیکی خیرا و بەرزێ هەژموونی شارە گەورەکە دەردەخات.

خشتەیی (۱۱)

ناوەندی قەبارەیی شارەکانی دیکە لە شارێ یەکەم

لە پارێزگای هەولێر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

سالەکان	۱۹۵۷	۱۹۷۷	۱۹۸۷	۲۰۰۹	۲۰۲۰
ناوەندی قەبارەیی شارەکانی دیکە لە شارێ یەکەم	۴.۸۹	۲.۳۶	۲.۷۹	۲	۲.۰۸

سەرچاوە: کاری توێژەر بە پشتبەستن بە خشتەیی (۳).

۴- پیۆەری پلەیی هەژموونی شارێ یەکەم

ئەم پیۆەرە پەنگدانەوێ راددەیی هەژموونی شارێ یەکەم دەردەخات بە بەراورد بەو شارانەیی کە لە دواوویی دین. دەکریت بەهائی ئەم پیۆەرەمان دەست بەکویت لە ریگای لیدەرکردنی (نرخێ پەگی دووجای کۆی ریژەیی سەدی قەبارەیی شارەکان لە شارێ یەکەم کە لەدواي شارێ یەکەم دین) لە

۱۰۰ (عبدالعال، ۱۹۹۸، ۱۶)، وه‌ک له‌م هاوکیش‌یه‌یه‌ی خواره‌وه‌دا هاتوه‌ه
(عبدالله، ۲۰۰۸، ۱۸):

$$DP = 100 - \sqrt{\sum PC}$$

DP = پیوه‌ری پله‌ی هه‌ژمونی شاری یه‌که‌م

PC = کۆی ریژه‌ی سه‌دی قه‌باره‌ی شاره‌کانی دیکه له شاری یه‌که‌م

جینگای ئاماژه‌یه تاوه‌کو به‌های ئه‌م پیوه‌ره به‌رزتر بی‌ت، ئه‌وا ئاماژه‌یه به
هه‌ژمونی زیاتری شاری یه‌که‌م له سیسته‌می شارنشینیدا وه پیچه‌وانه‌که‌شی
راسته (سلیم، سعید، ۲۰۱۴، ۱۶۶)

به جیبه‌جیکردنی یاسای پله‌ی هه‌ژمونی شاری یه‌که‌م به‌سه‌ر ناوه‌نده
شارستانیه‌کانی پاریزگای هه‌ولیر، که ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی له خسته‌ی (۱۲) دایه،
ئه‌وا زۆر به‌روونی ده‌رده‌که‌ویت که شاری هه‌ولیر به‌دریژایی ماوه‌ی سالانی
تویژینه‌وه‌که هه‌ژمونیکی به‌رزی سه‌پاندوه به‌سه‌ر ته‌واوی شاره‌کانی
دیکه‌ی پاریزگا‌که‌دا، به‌جۆریک پله‌ی هه‌ژمونی ئه‌م شاره له‌م ماوه‌یه‌دا
له‌نیوان (۹۰.۳۱ و ۹۴.۲۱) دایه، ئه‌مه‌ش گرینگی ریژه‌یی قه‌باره‌ی شاره‌که
ده‌رده‌خات به‌به‌راورد به قه‌باره‌ی شاره‌کانی دیکه، ئه‌مه‌ش به به‌لگه‌ی به‌رزی
ده‌رئه‌نجامه‌کانی پیوه‌ره‌که، به‌جۆریک له سالی (۱۹۸۷) دا ئه‌م نیشاندهره
به‌رزترین به‌های تۆمارکردوه و بریتیه له (۹۴.۲۱)، ئه‌مه‌ش به‌هۆی
که‌مبونه‌وه‌ی ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانیه‌کان بو ته‌نها (۱۳) شار له لایه‌ک و
له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه هه‌ژمارکردنی دانیشتوانی چه‌ند ناوه‌ندیکی شارستانی
له‌گه‌ل ناوه‌ندی شاری هه‌ولیر، به‌جۆریک ژماره‌ی دانیشتوانی شاره‌کانی
دیکه ته‌نها (۲۵.۱۹%)ی دانیشتوانی پاریزگا‌که‌ی له‌خۆ گرتوه.

به‌لام نزمترین به‌های ئه‌م پیوه‌ره له سالی (۲۰۲۰) دا تۆمارکراوه، ئه‌ویش
بریتیه له (۹۰.۳۱) به جیاوازی (۳.۹) له‌گه‌ل سالی (۱۹۸۷)، دیاره که ئه‌مه‌ش
له ئه‌نجامی زیادبوونی ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانیه‌کانی ئه‌م پاریزگایه‌یه،

به‌جۆریک له‌م ساله‌دا نزیکه‌ی نیوه‌ی ژماره‌ی دانیشتووانی پاریزگاکه له‌خۆ ده‌گرن به‌رێژه‌ی (۴۸.۲%) و به‌جیاوازی (۲۳.۰۱%) له‌گه‌ل سالی (۱۹۸۷).

خشته‌ی (۱۲)

به‌های پێوه‌ری پله‌ی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌م له‌ پاریزگای هه‌ولیر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

ساله‌کان	۱۹۵۷	۱۹۷۷	۱۹۸۷	۲۰۰۹	۲۰۲۰
پله‌ی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌م	۹۰.۸۹	۹۲.۹۶	۹۴.۲۱	۹۰.۰۵	۹۰.۳۱
کۆی رێژه‌ی سه‌دی دانیشتووانی شاره‌کانی دیکه له‌ پاریزگا	۴۵.۴	۳۲.۸	۲۵.۱۹	۴۸.۳	۴۸.۲

سه‌رچاوه: کاری توێژهر به‌ پشتبسته‌ن به‌ خشته‌ی (۳).

۵- پێوه‌ری توندیی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌م

ئه‌م پێوه‌ره رهنگانه‌وه‌ی رادده‌ی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌مه‌رده‌خات به‌ به‌راورد به‌و سێ شاره‌ی که له‌دواوه‌ی دین، ده‌کریت به‌های ئه‌م پێوه‌ره‌مان ده‌ست بکه‌وێت له‌ رینگای لیده‌رکردنی (نرخه‌ی ره‌گی دووجای کۆی رێژه‌ی سه‌دی قه‌باره‌ی ئه‌و سێ شاره‌ی له‌دوای شاری یه‌که‌م) له‌ ۱۰۰ (عبدالعال، ۱۹۹۸، ۱۶)، وه‌ هه‌رچه‌نده‌ رێژه‌ی سه‌دی کۆی دانیشتووانی ئه‌م سێ شاره له‌ چوار شاری یه‌که‌م که‌متر بیت ئه‌وا ئاماژه‌یه‌ بۆ به‌هیزی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌م وه‌ پێچه‌وانه‌که‌شی راسته‌.

$$HP = 100 - \sqrt{\sum PTC}$$

HP = پێوه‌ری پله‌ی توندی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌م

PTC = کۆی رێژه‌ی سه‌دی دانیشتووانی سێ شاری دوای شاری یه‌که‌م له‌ چوار شاری یه‌که‌م

به‌ جێبه‌جێکردنی پێوه‌ری توندی هه‌ژموونی شاری یه‌که‌م به‌سه‌ر قه‌باره‌ی دانیشتووانی هه‌رچوار شاره‌که و تییینی کردنی ده‌رئه‌نجامه‌که‌ی له‌ خشته‌ی (۱۳)، ده‌رده‌که‌وێ که سه‌ره‌رای جیاوازی هه‌ژموونی له‌ نیوان ساله‌کاندا به‌لام شاری هه‌ولیر به‌ درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که هه‌ژموونیکه‌ به‌هیزی به‌سه‌ر سێ شاری دوای خۆیدا هه‌یه، ئه‌مه‌ش به‌ به‌لگه‌ی به‌رزیی

ده‌ئه‌نجامه‌که‌ی که له خشته‌که‌دا ده‌رده‌که‌وئ. به‌لام به‌رزترین پله‌ی هه‌ژمونی ئەم شاره به‌سه‌ر شاره‌کانی دیکه‌دا له سالی (۱۹۸۷) ه به تۆمارکردنی رپژهی (۹۵.۸۷) وه به‌به‌لگه‌ی ئەوه‌ی که کۆی رپژهی دانیشتوانی هه‌ر سێ شاره‌که‌ی دوا‌ی خۆی نزمترین ئاستیان تۆمارکردوه له‌ماوه‌ی سالانی توپژینه‌وه‌که ئەویش بریتییه له (۱۴.۶۲)، وه شاری هه‌ولیر له سالی (۱۹۵۷) نزمترین ئاستی هه‌ژمونی هه‌بووه به‌سه‌ر سێ شاره‌که‌ی تر، ئەمه‌ش به به‌لگه‌ی ئەوه‌ی که ئەو سێ شاره به‌رزترین رپژهی دانیشتوانیان له‌خۆ گرتوه له‌م ماوه‌یه‌دا که بریتییه له (۳۴.۳۸) وه ده‌ئه‌نجامی توندی پپوه‌ره‌که‌ش بریتییه له (۹۲.۷۶) ئەمه‌ش نزمترین ئاستی هه‌ژمونی ماوه‌ی توپژینه‌وه‌که‌یه به پپچه‌وانه‌ی رپژهی دانیشتوانی سێ شاره‌که که به‌رزترینان تۆمار کردوه.

خشته‌ی (۱۳)

به‌های پپوه‌ری پله‌ی توندی هه‌ژمونی شاری یه‌که‌م

له پاریزگای هه‌ولیر (۱۹۵۷-۲۰۲۰)

ساله‌کان	۱۹۵۷	۱۹۷۷	۱۹۸۷	۲۰۰۹	۲۰۲۰
پله‌ی توندی هه‌ژمونی شاری یه‌که‌م	۹۲.۷۶	۹۵.۷۴	۹۵.۸۷	۹۵.۱۴	۹۵.۱۵
کۆی رپژهی سه‌دی دانیشتوانی سێ شاره‌که له چوار شاری یه‌که‌م	۳۴.۳۸	۱۴.۸۴	۱۴.۶۲	۱۹.۱۳	۱۹

سه‌چاوه: کاری توپژهر به پشتبسته‌ن به خشته‌ی (۳).

له کۆتاییدا ده‌کریت بلیین له ئەنجامی جیبه‌جیکردنی گشت ئەو پپوه‌رانه‌ی که تایبه‌تن به ده‌رخستنی تایبه‌تمه‌ندیی‌کانی سیسته‌می شارنشینیی و دیاریکردنی شاری بالاده‌ست له‌نیو سیسته‌مه‌که‌دا، گشت ئەنجامه‌کان ده‌رخه‌ری ئەو راستیه‌ن که ناهاوسه‌نگیه‌کی ئالۆز هه‌یه له سیسته‌می شارنشینیی پاریزگای هه‌ولیر، وه به درپژایی ماوه‌ی توپژینه‌وه‌که و به‌ئاستیکی به‌رزی‌ش شاری هه‌ولیر تاکه شاره که هه‌ژمونیکی ته‌واوی هه‌یه به سه‌ر شاره‌کانی دیکه‌ی پاریزگای هه‌ولیر، ئەمه‌ش گرنگیی ئەم شاره ده‌نوینیی له‌نیو سیسته‌مه‌که‌دا.

دەرئەنجام: له کۆتایی توێژینه‌وه‌که گرنگترین دەرئەنجامه‌کان به‌م شیوه‌یه‌ی

لای خواره‌وه ده‌خه‌ینه روو:

١. پێژهی گەشه‌ی سالانه‌ی دانیشتوانی ناوه‌نده شارستانیەکان له‌ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌دا ئاستیکی به‌رزى تۆمارکردوو، به‌جۆریک له‌ته‌واوی ماوه‌که‌دا پێژهی گەشه‌ی شارنشینى بریتیه‌ له (٥،١٥%)، وه‌ به‌رزترین پێژەش له‌ ماوه‌ی (١٩٧٧-١٩٨٧) تۆمارکراوه‌ گەیشتووته (٧.٥٤%) نزمترینیش بریتیه‌ له (٢.٥%) که له‌ کۆتا ماوه‌ تۆمارکراوه.
٢. به‌ درێژایی ماوه‌ی سالانی توێژینه‌وه‌که و به‌ تێپه‌ربوونی کات پێژهی قه‌باره‌ی دانیشتوانی شارنشین له‌ کۆی دانیشتوانی پارێزگاکه‌ له‌ به‌رزبوونه‌وه‌دا بووه، به‌شیوه‌یه‌ک له‌ سه‌ره‌تای ماوه‌که‌دا پێژه‌که‌ له‌ (٢٦.٧٢%) به‌رز بووه‌ته‌وه‌ بۆ (٧٦.٤٧%) له‌ کۆتا ماوه‌دا، ئەمه‌ش ئاماژه‌یه‌کی پوون و ئاشکرا و پله‌یه‌کی به‌رزى به‌شارستانیبوونی دانیشتوانی پارێزگای هەولێر دەرده‌خات.
٣. هۆکاری سه‌ره‌کی له‌ گەشه‌ی دانیشتوانی شارنشین و زیادبوونی قه‌باره‌که‌یان بریتی بووه له‌ کۆچی دانیشتوان به‌ره‌و ناوه‌نده شارستانیەکان نه‌وه‌ک گەشه‌ی سروشتی.
٤. هه‌لکشان و داکشانیکی گه‌وره‌ به‌سه‌ر ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانیەکاندا هاتوو، به‌جۆریک ژماره‌که‌یان له‌ سالی (١٩٥٧) له (١٨) ناوه‌نده‌وه‌ زیادى کرووه‌ بۆ (٢٢) ناوه‌ند له‌ سالی (١٩٧٧)، که‌چی له‌ سالی (١٩٨٧) ژماره‌که‌یان داکشاه‌ بۆ ته‌نها (١٣) ناوه‌ند، پاشان جاریکی تر ژماره‌ی ناوه‌نده شارستانیەکان به‌رز ده‌بیته‌وه‌ به‌جۆریک له‌ سالی (٢٠٠٩) ژماره‌که‌یان ده‌گاته (٤٦) ناوه‌ند.
٥. شاره‌ بچووکه‌کان به‌درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ پێژه‌یه‌کی به‌رزى شاره‌کانی پارێزگاکه‌یان پیکه‌ینه‌وه، به‌جۆریک له‌ کۆتا ماوه‌دا پێژهی (٣٢.٦%) ی شاره‌کانیان پیکه‌ینه‌وه‌ که‌چی ته‌نها (١.٢٦%) ی قه‌باره‌ی دانیشتوانی شارنشینیان تیا‌دا کۆ بووه‌ته‌وه.
٦. شاری یه‌که‌م که‌ شاری هەولێره‌ به‌ درێژایی ماوه‌ی توێژینه‌وه‌که‌ زیاتر له‌ نیوه‌ی دانیشتوانی شاره‌کانی پارێزگاکه‌ی پیکه‌ینه‌وه، به‌جۆریک له‌

ته‌واوی ماوه‌که‌دا (۱۹۵۷-۲۰۲۰) ریزه‌ی قه‌باره‌ی شاری یه‌که‌م له کۆی قه‌باره‌ی شاره‌کانی دیکه له‌نیوان (۵۱.۶۹-۷۴.۸٪) دایه.

۷. به‌گویره‌ی گشت ئه‌و پی‌وه‌رانه‌ی که تایبه‌تن به‌ده‌رخس‌تتی تایبه‌تمه‌ندیی‌کانی سیسته‌می شارنشینیه ده‌رکه‌وت‌وو هه‌موکوریه‌کی گه‌وره و نا‌پیگه‌یش‌توو له سیسته‌می شارنشینیه پاریزگای هه‌ولیردا هه‌یه، هۆکاری سه‌ره‌کیش له‌مه‌دا ده‌گه‌رپته‌وه بۆ هه‌ژمونیکی به‌هیزی شاری هه‌ولیر به‌سه‌ر ته‌واوی شاره‌کانی دیکه‌ی نیو سیسته‌مه‌که، ئه‌مه‌ش خه‌سه‌لته‌تیکی نه‌رینییه بۆ ئه‌م سیسته‌مه، چونکه هه‌ر دارمانیک به‌سه‌ر شاری یه‌که‌مدا بیت ته‌واوی سیسته‌مه‌که ده‌گرپته‌وه.

۶ - **پیشنیاز:** له‌ژیر رو‌شناییه ده‌رئه‌نجامه‌کان ده‌کرپت ئه‌م پیشنیازانه بخه‌ینه روو:

۱. دانانی کۆت و به‌ندی به‌هیز بۆ ریزگریکردن له کۆچی دانیش‌توان به‌ره‌و ناوه‌نده شارستانییه گه‌وره‌کان و ئاراسته‌کردنیه به‌ره‌و ئه‌و ناوه‌نده‌یه بچووک و که‌م دانیش‌توان.
۲. هه‌ولدان بۆ که‌م‌کردنه‌وه‌ی جیاوازییه ئابووری و کۆمه‌لایه‌تیه‌کان له‌نیوان نیوه‌نده شارستانییه گه‌وره و بچووک و مامناوه‌نده‌کان له‌لایه‌ک و ناوه‌نده شارستانییه‌کان و ناوچه‌ لادینییه‌کان له‌لایه‌کی دیکه‌وه، ئه‌مه‌ش له‌ئه‌نجامی دامه‌زراندن و دابینه‌کردنی خزمه‌تگوزاریه‌ گشتییه‌کان و ره‌خساندنی هه‌لی کار بۆ دانیش‌توان.
۳. دووباره‌ ریکخستنه‌وه و دابه‌ش‌کردنه‌وه‌ی ناوه‌نده کارگرییه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای زانستی و پیویست بوون.
۴. هاندان و ئاراسته‌کردنی که‌رتی گشتی و تایبته به‌مه‌به‌ستی وه‌به‌ره‌هینان له‌شاره‌ بچووک و مامناوه‌نده‌کان به‌ئامانجی گه‌شه‌پیدانی هاوسه‌نگ له‌ته‌واوی پاریزگاکه‌دا.

۷- سه رچاوه

۱-۷- په رتووک:

۱. اسماعیل، احمد علی (۱۹۸۲)، دراسات فى جغرافية المدن، مكتبة سعيد رافت، ط ۲، القاهرة.
۲. المطرى (۱۹۸۹)، السيد خالد، دراسات فى مدن العالم الاسلامى، معهد البحوث والدراسات العربية، دار النهضة العربية: بيروت.
۳. ابو صبيحة، كايد عثمان (۲۰۰۷)، جغرافية المدن، ط ۲، دار وائل للنشر.
۴. الشواورة، على سالم (۲۰۱۲)، جغرافية المدن، دار المسيرة للنشر والتوزيع والطباعة، عمان.
۵. هرورى، نشوان شكرى (۲۰۱۲)، سكان محافظة دهوك (۱۹۴۷-۲۰۰۶) - اتجاهات النمو وطبيعة التوزيع (دراسة جغرافية-كارتوجرافية وفق المناهج البحثية المعاصرة ونظم المعلومات الجغرافية)، مطبعة الحاج هاشم، اربيل.
۶. عطوى، عبدالله (۲۰۰۱) جغرافية السكان، دار النهضة العربية، بيروت.

۲-۷- تيزى زانستى:

۱. عزيز، روستم سلام (۲۰۱۳) المدن الصغيرة والمتوسطة فى محافظة اربيل (دراسة فى التوازن الحضرى والاقليمى)، اطروحة دكتوراه، (غير منشورة)، مقدمة الى مجلس فاكلتى التربية، جامعة كوية، قسم الجغرافيا.
۲. الخزاعى، نور كريم سكران (۲۰۱۸) الهيمنة الحضرية لمدينة السماوة على مدن محافظة المثنى، رسالة ماجستير، غير منشورة، مقدمة الى مجلس كلية التربية للعلوم الانسانية، جامعة المثنى، قسم الجغرافيا.

۳-۷- گوڤار و ده رکاروه خوليه کان:

۱. الجارالله، احمد (۱۹۹۶) تحليل النظام الحضرى السعودى بتطبيق الصيغة التقليدية والمعدلة لقاعدة المرتبة والحجم، مجلة العربية للعلوم الانسانية، العدد (۵۵)، السنة الرابعة عشر.
۲. ابو قرين، عنتر عبدالعال (۲۰۱۴) تحليل النظام الحضرى فى وادى النيل بمصر، مجلة العلوم الهندسية، جامعة اسيوط، قسم الهندسة، العدد (۱).
۳. سليم و سعيد، هيو صادق، كامران تاهير (۲۰۱۴) ئاراسته کانى به شارستانىيون و گردبوونه وهى شارنشینى له پاریزگای ههولیر، گوڤارى زانسته ئه کادیمییه کان، زانکوى گهرميان، ژماره (۴).

٤. محمد و یوسف، فؤاد عبدالله، رفلة يعرب (٢٠١١) مؤشرات الهيمنة الحضريية لمدينة النجف، مجلة البحوث الجغرافية الحضريية لمدينة النجف، العدد (٢١).
٥. محمد و رضا، فؤاد عبدالله، رشا جبار محمد (٢٠١٦) الترتاب الحجمى لمدن النظام الحضري في محافظة بابل للمدة ١٩٩٧-٢٠١٥، مجلة كلية التربية للبنات للعلوم الانسانية، جامعة الكوفة، العدد (١٨)، السنة العاشرة.
٦. عبدالعال، احمد محمد (١٩٩٨) مقاييس كمية مقترحة لبعض الظاهرات الجغرافية، المجلة العلمية لكلية الاداب، جامعة المنيا، القاهرة، المجلد (٢٩)، العدد (٤١).
٧. وزان، كنده (٢٠١١) الخصائص الجغرافية للنظام الحضري في محافظة اللاذقية (سورية)، مجلة جامعة تشرين للبحوث والدراسات العلمية- سلسلة الاداب والعلوم الانسانية، المجلد (٣٨)، العدد (٢).
٨. عبدالله ، نشوان شكري، ٢٠٠٨، تطور مظاهر الهيمنة والتركيز الحضري في محافظة دهوك (١٩٤٦-٢٠١٧)، مجلة جامعة دهوك، المجلد (١١)، العدد (٢).

٤-٧- چاپه‌مه‌نی و نووسراوه حکومه‌ی‌کان

١. الجمهوریة العراقیة، وزارة الداخلية، مديريية النفوس العامة، المجموعة الاحصائیة للتسجيل عام ١٩٥٧، لوائي الموصل واربیل و لكافة العراق، مطبعة الارشاد، بغداد، ١٩٦٣.
٢. الجمهوریة العراقیة، وزارة التخطيط، الجهاز المركزي للاحصاء، نتائج التعداد العام للسكان لسنة ١٩٧٧، محافظة اربیل و لكافة العراق، مطبعة الجهاز المركزي للاحصاء، بغداد، ١٩٧٨.
٣. الجمهوریة العراقیة، وزارة التخطيط، الجهاز المركزي للاحصاء، نتائج التعداد العام للسكان لسنة ١٩٨٧، محافظة اربیل و لكافة العراق، مطبعة الجهاز المركزي للاحصاء، بغداد، ١٩٨٨.
٤. حكومه‌تی هه‌ریمی كوردستان، وه‌زاره‌تی پلاندانان، ده‌سته‌ی ئاماری هه‌ریم، ژووری ئامار، داتای گه‌مارۆ‌سازی دانیش‌تووانی پارێزگای هه‌ولێر (٢٠٠٩).
٥. حكومه‌تی هه‌ریمی كوردستان، وه‌زاره‌تی پلاندانان، ده‌سته‌ی ئاماری هه‌ریم، ژووری ئامار، ئاماری دانیش‌تووانی پارێزگای هه‌ولێر (٢٠٢٠).
٦. هه‌ریمی كوردستانی عێراق، وه‌زاره‌تی پلاندانان، ده‌سته‌ی ئاماری هه‌ریم، به‌شی سیستمی زانیاری و نه‌خشه‌سازی، نه‌خشه‌ی عێراق و هه‌ریمی كوردستان (٢٠٢٠).

٥-٧- ئه‌تله‌سی:

١. حداد و مه‌حمود، هاشم یاسین حمدامین، کامران ولی (٢٠١١) ئه‌تله‌سی پارێزگای هه‌ولێر، چاپخانه‌ی شه‌هاب، هه‌ولێر، چاپی دووهم.
٢. حداد و مه‌حمود، هاشم یاسین حمدامین، کامران ولی (٢٠٠٩) ئه‌تله‌سی هه‌ریمی كوردستان و عێراق، چاپخانه‌ی تینووس بو چاپه‌مه‌نی و کاری هونه‌ری، هه‌ولێر.

المخلص

خصائص النمو والهيمنة الحضرية في محافظة اربيل - (١٩٥٧ - ٢٠٢٠)

يعتبر النمو الحضري من ابرز الظواهر الجغرافية في العالم، بحيث يتمركز عدد كبير من السكان بشكل غيرمتساوي في بعض المراكز الحضرية، بالتالي تؤدي إلى ظهور مشكلة عدم توازن الحجمي للمراكز الحضرية بالاضافة الى الهيمنة الحضرية. و في محافظة اربيل في فترة ما بين (١٩٥٧- ٢٠٢٠) حدثت تغييرات كبيرة في النمو الحضري التي انعكست على جميع جوانب النظام الحضري في المحافظة .

تهدف الدراسة إلى تحديد التغييرات التي طرأت على النظام الحضري في محافظة اربيل خلال فترة الدراسة مع ابراز جوانب الهيمنة الحضرية في المحافظة.

تنقسم خطة الدراسة الى ثلاث مباحث، الأولى تبحث في تطور نمو السكان ونسبة التحضر في المحافظة. أما المبحث الثاني فقد ناقش خصائص النظام الحضري، وفي المبحث الأخير من خلال عدد من المعايير تم قياس خصائص الهيمنة الحضرية. و في الختام توصلت الدراسة الى مجموعة من النتائج، ابرزها عدم توازن النمو و زيادة حجم سكان المراكز الحضرية، وقد فرضت مدينة اربيل هيمنتها على جميع المراكز الحضرية في المحافظة خلال فترة الدراسة.

Abstract

Characteristics of growth and Urban Primacy in Erbil governorate (1957-2020)

Urban growth is one of the most prominent geographical phenomena in the world, as a large number of people are unevenly concentrated in some urban centers, and thus lead to the emergence of the problem of volume imbalance in urban centers in addition to Urban Primacy. And in Erbil Governorate, in the period between (1957-2020) there were significant changes in urban growth that were reflected in all aspects of the urban system in the governorate.

The study aims to determine the changes that occurred in the urban system in Erbil governorate during the study period, while highlighting the aspects of urban Primacy in the governorate.

The study plan is divided into three sections. The first studies the development of population growth and the rate of greening in the governorate. As for the second topic, it discussed the characteristics of the urban system, and in the last topic, through a number of criteria, the characteristics of urban Primacy were measured. In conclusion, the study reached a set of results, most notably the imbalance of growth and the increase in the population of urban centers, and the city of Erbil imposed its Primacy over all urban centers in the governorate during the study period.

مهلا مهحموودی بایه زیدی و ههردوو دهسته تی (ته صریف) ی عهلیی ته ره ماخی و (در المجالس) ی مهلا موسای هه کاری

د. زرار صدیق توفیق

بهشی میژوو_کولیژی زانسته مروقایه تییه کان_زانکوی دهوک

Zrar.stawfiq@uod.ac

پوخته

وهک روونه دهستکاریکردنو ههلبهستنی دهستنووس، دیاردهیهکی یهکجار کونه له میژوو و کهلتووری گه لاندای به کورده وهش و دهیان دهسته ته به زمانی کوردی هه له کتیب و نامیلکه و دیوانی شاعیران و کهشکۆل که تایبه تن به دیرۆک و ئهدهب و زمانی کوردی و چه ندینی عه ره بییش هه سهارهت به لایه ن یان بواریکی میژوو و کهلتووری کوردی و زۆربه یان له میژوه ساخ و بلاوکره و ته وه و شوینی خویان له کتیبخانه ی مه عریفیی کوردی گرتوه، وهلی ده میک له هه ندیکیان دهروانی و به وردی دهیانخوینیته وه، گومان له ره سه نیی دهقه کانی دهکهیت و ههست دهکهیت له دهستکاری و لی تینه گه هیشتن به ده رنین و به مه بهست و ئامانجی جۆربه جۆر دهستکاریی میژوو هه کی یان وشه گه لیکی کراوه یان هه ره له بنه رته دا نه بووه و دواتر هه لبه ستراره، واتا که سانیک دانراویکی خویان دهده نه پال شاعیر یان دانهریکی ناودار، دهستنووسی واش هه یه به شیکی یان زۆربه یی هه لبه ستراره و له بنه رته دا ئه وهنده نه بووه، له پال ئه مانه شدا، جاری وا هه یه ساخکه ره وهی دهستنووسیک له تیگه هیشتن و راستنووسینی چه ند

په یف و واژهی دهستخهتیک و ناسینه وهی خاوهنده که ی راستیی نه پیکاهه.

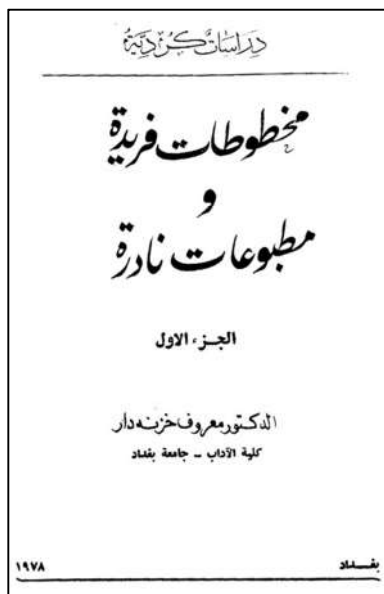
له م سالانه ی دوا ییدا، خه ریکی ساخکرده وهی بابه تگه لیکیی دیرۆک و کهلتوور و فۆلکلۆری کوردی بووم و کاره که م وای دهخواست بو جاریکی دی به ره می میژوونوووسان و زانایانی کورد و دیوانی گشت شاعیرانی کلاسیکی به وردی و به چاویکی ره خنه گرانه بخوینمه وه و سه ره نه نجام چه رده یه ک سه رنج و ره خنه م له کن په ییدا بوون له باره ی مژارگه لیکیی په یوه ست به ئه دهب و زمان و میژووی کورد و میتۆدی کارکردن له دهستخه ته کوردیییه کان.

ئه م فه کۆلینه، له یه کیک له م مژارانه ده کۆلیته وه ئه ویش په یوه ندیی مهلا مهحموودی بایه زیدییه به ههردوو دهستخه تی (در المجالس) و (تەصریفی عه لی ته ره ماخی)یه وه، که پیشتر فه کۆله ران سه رنجیان نه داوه تی و باسیان نه کردوو و گه هیشته ته ئه و ئه نجامه ی که بایه زیدی به خۆی ته صریفه که ی داناوه و گه راندوو یه تیه وه بو ته ره ماخی و هه ر خۆیشی (در المجالس) ی به ناوی مهلا موسای هه کاری وه رگێراوه.

وشه سه ره کییه کان: دهستخه تی کوردی، بایه زیدی، عه لی ته ره ماخی، هه لبه ستن

۱- مهلا مهحموودی بایه زیدی (۱۷۹۷-۱۸۶۷ز):

سه باره ت به ژیا ننامه ی بایه زیدی زانیاری ورد ده ست ناکه ویت، هه نده نه بیت که له کۆتا ساله کانی سه ده ی هه ژده هه م له شوینیکیی سه ر به بایه زید له دایک بووه و لگۆر ئه و شاره زایی و پیزانینه ته واوه ی هه یبووه له سه ر ورده کاری ژیان و سه ربورده ی چقاکی ره وهندی و شوانکاره ی کورده واری، ده کریت بلین به خۆی هه ر رۆله ی گۆشکراو و په روه رده کراوی ئه و چقاکه بووه و به خت یاری بووه و هه لی خویندن

و فیربوونی بۆ ههلهکهوتوووه و بۆته خویندهواریکی زرنګ و روشنبیریکی بههره‌داری روژگاری خۆی و هاوشیوهی خوینده‌وارانی کورد، سه‌رباری زمانی زکماکی دایک وهک پیوستیهک، فییری زمانه‌کانی عه‌ره‌بی و فارسی و دواتریش تورکی بووه و ئاشنایی و شاره‌زایی له ئه‌ده‌بیاتی میله‌تانی روژه‌لاتی ئیسلامی په‌یدا کردوو، وا دیاره له رووداو و پیشه‌اته‌کانی نیوهی دووه‌می سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می کوردستانی باکوریش

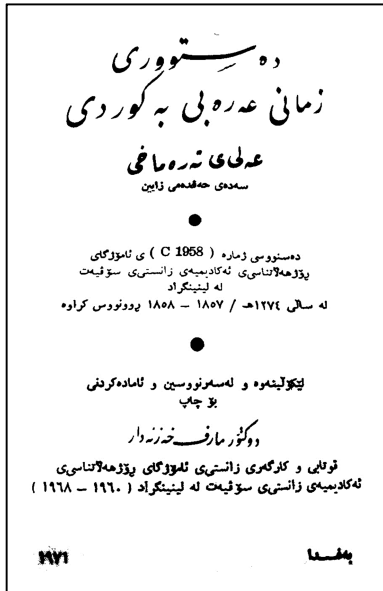
ئاماده‌یی هه‌بووه و رۆلی دیپلۆماسی گێراوه تا دواچار به‌ده‌نگ بانگه‌یشتی ئه‌لیکسه‌نده‌ر ژابا (١٨٠١-١٨٩٤)ی کونسولی رووسیاوه چووه و په‌یوه‌ندی پیوه کردوو و له شاری ئه‌رزه‌روم گیرساوه‌ته‌وه و بوونه‌ته‌ دۆست و ناسیاوی یه‌کدی و لیبراوانه‌ که‌وتۆته‌خۆ و هاریکاری "میر ژابا بیگ" و "دۆستی... قونسولی فه‌خیمه‌ رووسیه"ی کردوو و چپی خواستوه، چ به‌ دانان و چ به‌ وه‌رگێران و نه‌سخ‌کردن و کورت‌کردنه‌وه‌ بۆی ئه‌نجام داوه^(١)، به‌مه‌ش خزمه‌تیکی هه‌ره‌مه‌زنی به‌ نه‌ته‌وه‌که‌ی گه‌یاندوووه و به‌شیک له‌ گه‌نجینه‌ی که‌لتووری بیناز و په‌راگه‌نده‌ی کوردی له‌ فه‌وتان و له‌ناوچوون ده‌رباز کردوو و خۆزگه‌ مه‌لا و خوینده‌وارانی دی، چاره‌کی ئه‌م به‌ته‌نگ پاراستن و یاداشت‌کردنی میژوو و چاندی کوردیه‌وه‌ به‌هاتنایه‌ و چمکیکی دی میژووومانیان پيارستایه‌.

لای هه‌موو ئه‌و توێژه‌رانه‌ی سه‌باره‌ت به‌ کاره‌ هاوبه‌شه‌کانی بایه‌زیدی و ئه‌لیکسه‌نده‌ر ژابا دواون و توژینه‌وه‌یان کردوو، ئه‌وه

روون و ساخ بۆته وه که بایه زیدی له به رههم و نه سخکردن و وه رگیزانه کانیدا، به مه بهست له مه ر ناسنامه ی خوی نادویت و چ ئاگاهیه ک نادات به دهسته وه، به لکو له زۆر به یاندا، به ئه نقه صد یان ناوی خوی ناهینیت یان ناسناوی جۆر به جۆر به کار ده هینیت: خواجه مهحموود، فه قیر مهحموود ئه فهندی، مهلا ئه فهندی، حاجی مهحموود ئه فهندی (خزندار، ۱۹۷۸، ۲۹ Ozturk، ۲۰۱۷، ۱۹)، دیاره پاساوی ئه م رهفتاره شی خۆلادان بووه له توور به بوون و ورووژاندنی دینداران و پیاوانی ئایینی کۆمه لگای کورده واری و خۆپاراستن له توانج و رهخنه یان که پێیان رهوا نه بووه مه لایه کی موسلمان له سه ر خواست و راسپارده ی ناموسلمانیک ئه م کارانه ئه نجام بدات (رودینکو، ۲۰۲۰، ۷).

۲- عه لیبی ته ره ماخی و سه ر فی کوردی:

عه لیبی ته ره ماخی که به دانهری ته صریف- سه ر فی لیسانی کوردی دانراوه، که سیکی نه ناسراوه و نه ناوی باب و باپیری و مالبات و هۆزه که ی و نه ده می له دایکبوون و ژیان و مردنی و نه سالی دانانی ته صریفه که ی ده زانریت و وه ک بیژیت که سیکی چیکراو بیت و له چ سه رچاوه و به لگه نامه یه کی عوسمانی و دهسته تیکی به ر له ناوه راستی سه ده ی نۆزده هه م ناوی نه براوه و ئه و فه کۆله رانه ی دو قچوونیان ئه نجام داوه و سۆراخی زینده گی و به سه ره اتیان کردووه، شتیکی وایان له باره وه ده ست نه که وتوو و وه ک م. ب. رۆدینکو (۱۹۲۶-۱۹۷۶) ده لیت له گه ل باسکردنیدا، تووشی کیشه ی میژووی ژیان و به ره می ده بین (رۆدینکو، ۲۰۲۰، ۵۱)، به لکو له گه ل ده سته کاربوونی بایه زیدی به هاوکاریکردنی ئه لیکسه نده ر ژابا، کوتوپر سه ره له دات و پاش لیبوونه وه یان له پیکه وه نانی نامیلکه که، سه رنگوون ده بیت تا پاش کۆتایی جهنگی یه که می جیهانی و هه لوه شانده وه ی ده وه له تی عوسمانی، هیه چ ده نگوره نگ و شوینه واریکی

نامینیت، واتا ته‌نھا لای بایه‌زیدی بوونی هه‌یه و زانا و زمانه‌وانیکی ناسراوه، بگه‌ ئه‌و به‌خۆیشی زانیاری وردی دهره‌ق نه‌بووه و دلنیا نه‌بووه له‌ چ سه‌ده و سه‌رده‌میک ژیاوه و وه‌ک چۆن له‌خۆیه‌وه شاعیرانی کرمانجی ناساندووه و چۆن بۆ هاتنی ئه‌حمه‌دی خانی بۆ بایه‌زید و دانانی شه‌ره‌فنامه‌ی به‌دلیسی، سالی (حزار- هه‌زار)ی داناوه^(۲)، لێره‌ش هه‌ر وای کردووه و سه‌رپێتانه‌ ته‌ره‌ماخی ناساندووه که پێده‌چیت هه‌ر خۆی پیکه‌وه‌ی نابیت،

پیتاسه‌یه‌ک ده‌شیت به‌سه‌ر هه‌ر مه‌لایه‌کی پایه‌دار و زانایه‌کی ئایینی ولاتی پانو‌پۆری هه‌کاری بچه‌سپیت:

"د تاریخا حزاری بشو‌قه- پاش سالی هه‌زاری کۆچی- ژ قضايد حکاریان د قضا مکثیدا گوندک هیه تره‌ماخ دبیزن، ژ وی گوندی نا‌قی علی مرۆ‌فکه‌ خوی ذهن و ادراک و صاحب ه‌ش و فطانت پیدا بویی، طلبا علم و فنونید بدیعه‌ کری، مده‌یکی مدیده‌ لبغدا و موصل و به‌دینان و صوران گریایی و مایی و خوندی و کسب کمال و فنون علوم کری، د فنی علمی صرفیدا زیده مه‌ارت و رسوخ پیدا کری، د زمانی خودانی قوی زیده مشهور و معروف بویه. و بلکو حتی نها ژی ناف و نیشانیید وی د کوردستانیدا هین اوی علی ته‌ره‌ماخی بخو بدستی خو د نی‌قا گوندی مزگفت و مدرسه‌ بنا کرینه و مده‌یکی بخو ژ درس گوتی نه‌... ژ بو هیسیا مبتدیان بزمانی کورمانجان عبارته‌کی تصریفی تصنیف کریه" (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۲۵-۲۶).

که‌چی ئه‌وه‌ی راستی و واقیعه، نه‌چ به‌لگه‌ و ژیده‌ریک ئه‌م پیا‌ه‌ل‌دانه‌ی پشت‌راست کردۆ‌ته‌وه‌ و نه‌له‌ کوردستانیش هه‌نده‌ ناودار و به‌ناوبانگ بووه‌، دهن‌له‌ ده‌ستخه‌ت و سه‌رچاوه‌کاندا ناوی خۆی و به‌ره‌مه‌کانی ده‌برا و نه‌ته‌صریفه‌که‌شی به‌رده‌ست و بلاو بووه‌، ئه‌گینا فه‌قی و مامۆستایان بو‌خۆیان دانه‌یان له‌به‌ر ده‌گرته‌وه‌ و راقه‌ و لیدوان و لیکدانه‌وه‌یان بو‌ده‌کرد و هه‌رچۆنیک بایه‌چه‌ند دانه‌یه‌کی لی‌ده‌مایه‌وه‌، وه‌ک چۆن ده‌یه‌ها ده‌ستخه‌تی جووربه‌جووری دیوانی مه‌لای جزیری(م: ۱۶۴۱ز) و (مه‌م وزین) و (نوبه‌اری بچووکان) و (عه‌قیده‌یا ئیمانی)ی ئه‌حمه‌دی خانی(م: ۱۷۰۷ز) و مه‌ولوده‌که‌ی مه‌لای با‌ته‌یی(سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م) و (نه‌ج الأنام) ی مه‌لا خه‌لیلی سیرتی(م: ۱۸۴۳ز) ماون و پارێزران^(۳).

ئه‌م ته‌صریفه‌ کوردییه‌ بابه‌تیکی مه‌نه‌ه‌جیی بنه‌په‌تی بوو و له‌ ماوه‌ی سه‌دان سا‌لدا له‌ قۆناغه‌ به‌راییه‌کانی خویندنی قوتابخانه‌ و حوجره‌ی مزگه‌فته‌کانی کوردستانی باکور ده‌خویندرا تا زا‌روک و قوتابیانی کرمانجی نه‌شاره‌زا له‌ عه‌ره‌بی که‌لکیان لی‌بدیتایه‌ و فی‌ری زمانی عه‌ره‌بی ببوونایه‌ و پێویستبووش مامۆستا و فه‌قیانی کرمانج بایه‌خیان پێدایه‌ و هه‌ر یه‌که‌و یان زۆربه‌یان دانه‌یه‌کی هه‌بوویه‌، به‌ ئاخافتنیکی دی ده‌بوو دانه‌گه‌لی له‌ گوند و دیه‌اته‌کاندا به‌رده‌ست بوایه‌ و به‌ سانه‌ی ده‌ست بکه‌وتایه‌، که‌چی ته‌واو به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ئه‌م کتێبه‌ بنه‌په‌تی و گرنگه‌ که‌ به‌گوته‌ی بایه‌زیدی "د نیفا طه‌له‌به‌ید ئه‌کرادان قه‌وی- گه‌لیک- مه‌قبول و ئه‌هم و لازمه‌" (خه‌زنه‌دار، ۱۹۷۱، ۲۶)، که‌س پێی نه‌زانیه‌وه‌ و لای که‌س ده‌ست نه‌که‌وتوووه‌ و بگره‌ له‌کن نه‌وه‌کانیشی له‌ گوندی ته‌ره‌ماخ نه‌پارێزراوه‌ و ناویشی له‌ هیچ سه‌رچاوه‌ و ده‌ستخه‌تیک نه‌هاتوووه‌ و نه‌زانراوه‌ چ دانه‌یه‌کی له‌ ده‌ستتووسخانه‌ گشتی و حوکومی و که‌سییه‌کاندا هه‌بیتو گوا‌یا دانه‌یه‌کی تاقانه‌ی له‌کن پیره‌مێردیکی هه‌کاری هه‌بووه‌ و ئه‌ویش بزر و بیسه‌روشوینه‌(خزندان،

۱۹۷۸، ۴۳)، ئەمه له ده‌میکدا، نامیلکه فیرکارییه‌کانی مه‌لا یونسى ئه‌ره‌قه‌تینی - حه‌لقه‌تینی (م: ۱۷۸۵؟): (ته‌صریف و ته‌رکیب و ظروف) که ئه‌وانیش مه‌نه‌جی بوون، له‌پال ئه‌و دانه‌یه‌ی ده‌ست ژاپا که‌وتوو که سالی ۱۱۹۰ک/۱۷۷۶-۱۷۷۷ز نووسراوه‌ته‌وه، چه‌ندینی تری هه‌ن له ده‌ستخه‌تخانه‌ی عیراقی (دار المخطوطات العراقیة) و کتیبخانه‌ی ده‌وله‌تی له به‌رلین و کوردستانی باکور و له کاتی لی‌کجیا و به‌خه‌تی لی‌کجیا نووسراونه‌ته‌وه و راقه و لی‌کدانه‌وه‌یان بو کراره^(۴) و ئەمینی نارۆزی سالی ۱۹۹۶ ده‌ستخه‌تیکی له‌گه‌ل گۆرینی بو تیبی لاتینی له ده‌زگای سارا له ستۆکۆلم چاپ و بلاو کرده‌وه و رۆژی ۲-۸-۲۰۱۸ سه‌ردانی کتیبخانه‌ی کوردیییم کرد له ستۆکۆلم و دانه‌یه‌کیان به‌ دیاری پیدام.

ضیاء الدین یوسف پاشای خالدى (۱۸۴۳-۱۹۰۶) که سالانیک قائیمه‌قامی شارۆچکه‌ی مۆتکی سهر به به‌دلیس بو، گومانیکی و ناهیلایته‌وه که ته‌صریفی به‌ناو ته‌رهماخی له قوتابخانه‌کانی کوردستان نه‌بووه و نه‌خوینراوه و له پاشکۆی فه‌ره‌ه‌نگه‌که‌ی (الهدیه‌ الحمیدیه فی اللغة‌ الکرديه) ده‌لیت خویندکارانی کورد راقه‌ی ته‌صریفی عززی (شرح العزی)^(۵) ی مه‌لا حه‌سه‌نی شی‌فکی^(۶) و کتیبی (الظروف) و (عوامل الجرجانی) ی مه‌لا یونسى ئه‌ره‌قه‌تینی ده‌خوینن و له‌به‌ریان کردوون، ویرای (رساله فی الطب) ی مه‌لا محه‌مه‌دی قوطبی ئه‌رواسی و نۆبهاری خانی و مه‌لوده‌که‌ی مه‌لای باته‌یی و (نهج‌ الأنام) ی مه‌لا خه‌لیلی سیرتی (خالدى، ۲۰۱۸، ۳۲۵).

هه‌رچی گوندى ته‌رهماخه، ئەوا ماوه و ئاوه‌دانه و ده‌که‌ویته ده‌قه‌ریکی شاخاویی سه‌خت و دژواری سهر به‌ باژیری مۆکس و ده‌سه‌لاتداری تورک ناوی (یا‌یلا‌کوناک) ی بو داتاشیوه و به‌ نزیکه‌ی بیست کیلۆمه‌تریک^(۷) ده‌که‌ویته باشووری رۆژئاوای مۆکسه‌وه له‌سه‌ر ریگای به‌ره‌و هیزان (نیروزه، ۲۰۱۶، ۱۲۸)، ئەم گونده‌واره له‌میژه مه‌له‌ندیکی دیرینی کورده‌واری و مه‌کوینیکی چاند و فه‌ره‌ه‌نگی کوردی

بووه و ئه وهنده بهسه بیژین که شاعیری میلی فهقیی طهیران و حکیم و نوژدار قوطبی ئهرواسی له رۆلهکانی ئهم ههوارهن.

مهردان نهوایی سهردانی گوندهکهی کردووه و دیدار و چاوپیکهوتنی له گهڵ نهقیچرکهکانی ته رهماخی ساز داوه، به گریمانهی ئهوهی ئهمانه به راستی نهوهی ئهون، کهچی هیچ زانیارییهکیان له مهڕ باپیره گه ورهیان نه بووه ئهوه نه بیته گویا زهوییهکی به ناوهوه دهناسریت و لهکن خه لکی گوند پیروژه و بو چارهسهه زیارهتی دهکن و نهشیان زانیوه چۆن و به چهند پشت پیی دهگه نهوه، نهواییش ناچار هه ر قسهکانی بایه زیدی گوتوتهوه، ناکۆکی سه بارهت به شوینی مردن و گۆره کهشی ههیه و بایه زیدی دهلیت له زیدی خۆی نیژراوه، به ناو نهوهکانیشی که چ شوینه واریکی گۆره کهیان له گوند نه بینیه و نه بیستوه، بۆیه گوتویانه له گۆرستانی مۆکس نیژراوه (Newayi, 2018, r50-52).

۳ - مهلا مصطهفا و شهه نه زهر و مهلا موسای هه کاری:

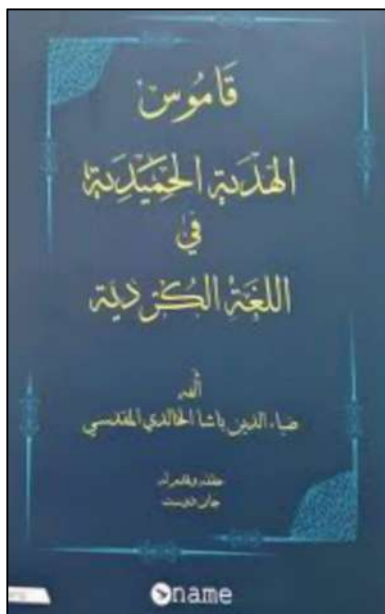
له کۆبهندی ئهوه دهستخه تانهی وا دهست ئه لیکسه ندهر ژابا کهوتوون و کرپونی یان به پادانی داوون بۆی بنووسرینه وه، دهرده کهویت که هاوشانی بایه زیدی، شهه نه زهر یان شاه نه زهر و مهلا مصطهفا دوو روونووسکاری چالاک و نه ناسراوی دیکه ن و هاوکاریی ژابایان کردووه و چهند کتیب و نامیلکه یان بو نووسیوه ته وه (رودینکو، ۲۰۲۰، ۱۵-۱۶، ۲۱-۲۵، ۳۶، ۴۱-۴۵، ۶۷، ۱۱۰، ۱۲۲). بیئه وهی که مترین زانیاریی له باره یانه وه گوتبیت و بیژیت کین و کوینده رین و چ کارهن.

من پیموایه ئه گه ر ئهم دووانه حه قیقه تیکیان هه بووایه، ژابا هه ر چ نه بایه کورته پیناسه یه کی ده کردن و به سووکه ئاماژه یه ک ناسنامه یانی خۆیا ده کرد، ههروه ها له دهستخهت و ژیدره رهکانیش به چه شنی عه لیبی

هیمن عومهر خوشناو ده لیت: تا ئیستاش چ له ناو زانایانی کورددا و چ له ناو ئه و دهستخه تانه دا، هیچ ئاماژه یه ک به ژانی نه دراوه^(۸). دهستنووسه که شی هه ر به دهستی بایه زیدی له مانگی سیی سالی ۱۲۷۴ک/۱۸۵۷ز نووسراوه ته وه و خه ته که ی هه مان خه تی کتیبی (تحفة الخان) ی بایه زیدییه (رودینکو، ۲۰۲۰، ۱۸-۲۱، پیربال، ۲۰۰۰، ۱۹)، هاوکات بیست و یه ک حیکایه تی ئه م کتیبه نووسراوه ته وه و به هاوئا ههنگی له گه ل ژابا کراوه به فه رهنسی و لیره نووسه ره وه ی ئه م به شه بووه به شه نه زهر (رودینکو، ۲۱) و فه رهاد پیربال و ساخکه ره وه ی کتیبه که، ناویان به شیخ نزار خویندۆ ته وه (پیربال، ۲۰۰۰، ۱۹، خوشناو، ۲۰۱۹، ۱۶)، ئه مه سه رباری لیکچوونی نیوان ئه م کتیبه و به ره مه کانی بایه زیدی له پرووی زمان و شیوازی نووسینه وه که دواتر دینییه وه سه ری.

۴- صهرفی لیسانی کوردی له نیوان ته ره ماخی و بایه زیدی:

له ریزی ئه و دهستخه تانه ی وا کونسولی رووسیا له ئه رزه روم ئه لیکسه نده ر ژابا به کرین و دیاری و له به رنووسینه وه په یدای کردوون، دهستخه تی (عیبارهی عه لی ته ره ماخی) یان (صهرفی لیسانی کوردی) یه و سالی ۱۲۷۴ک/۱۸۵۷-۱۸۵۸ز به خامه ی بایه زیدی نووسراوه و گه ریندراوه ته وه بو عه لیبی ته ره ماخی^(۹) و ژابا له نامه یه کدا که روژی ۱۷ی حوزه بیرانی ۱۸۵۸^(۱۰) له ئه رزه رومه وه بو روژه لاتناسی ئه لمانی جو هانس ئه لبرخت بیرنهارد دورن (۱۸۰۵-۱۸۸۱ز) ی ناردووه، موژده ی هه بوونی ریزمانیکی زمانی کوردی پیداوه و خاوه نده که ی که پیره میردیکی هه کاری بووه، هه رچه ند ئاماده نه بووه ببیه خشیت، به لام گفتی ئه وه ی پیداوه دانیه کی له به ر بنووسیته وه و گوایا ئه و ده مه که سانیک وا خه ریکن ده ی نووسنه وه و له گه ل نامه که دا پیشه کیه که ی ته ره ماخی هاوپیچ کردووه، پاش هه شت مانگ و نیویک و له روژی ۲-

۳-۱۸۵۹دا و له به‌رسقی نامه‌یه‌کی دۆرن دا، ژابا ئه‌وه‌ی روون کردۆته‌وه که ریزمانه‌که‌ی ته‌ره‌ماخی ئاماده‌یه، به‌لام بیکه‌که و پینویست ناکات و هه‌ر بگێردرێته سه‌ر زمانی فه‌ره‌نسی و ئومیده‌واره ئه‌وه‌ی کن پیره‌می‌رده‌که‌ی هه‌کاری په‌یدا بکات و وه‌ری بگێرێت (خزنده‌ار، ۱۹۷۸، ۳۹-۴۱، پیرب‌ال، ۲۰۰۰، ۱۵، لیگزنیبیرگ، (بی‌سال)، ۱)، دواتر له کتیبیکی که به فه‌ره‌نسی سالی ۱۸۶۰ ده‌رچوو، له‌م ریزمان- سه‌رفه‌ دو‌اوه و گه‌راندوو‌یه‌تی‌ه‌وه بو ته‌ره‌ماخی،

بیته‌وه‌ی بلاوی بکاته‌وه و ته‌نها پینشه‌کیه‌که‌ی و دوو گوتاری دیی بایه‌زیدی بلاو کردۆته‌وه (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۹-۱۰، پیرب‌ال، ۲۰۰۰، ۹۰-۱۶۲)، شایه‌نی باسه فه‌ره‌اد پیرب‌ال ئه‌م دوو گوتاره‌ی به به‌ره‌می پیوته‌ر لیخ دان‌اوه، به‌لام به زمانه‌که‌یا ئاشکران که هه‌ر بایه‌زیدی ئاماده‌ی کردوون. له‌م دوو نامه‌یه، چه‌ند راستینیک خویا ده‌بن:

- بایه‌زیدی و ژابا سه‌ره‌تا وا تیگه‌هیشتون که ته‌صریفه‌که له‌باره‌ی ریزمانی کوردییه‌وه‌یه نه‌ک عه‌ره‌بی و ناویان ناوه سه‌رف یان گرامه‌ری لیسانی کوردی.

- بایه‌زیدی به‌رله‌وه‌ی ده‌ستخه‌تی سه‌رفه‌که ببینیت و دانیه‌کی لئ پیکه‌وه‌بنیت، پینشه‌کیی بو ئاماده کردوو و داویه‌تی به ژابا و تیایدا له‌خۆیه‌وه ته‌ره‌ماخی ناساندوو.

- ژابا وه‌ک بلیی زانیویه‌تی ئه‌وه‌ی بایه‌زیدی پیکه‌وه‌ی ناوه سه‌باره‌ت به ریزمانی کوردی نییه و ناچیتته چوارچیوه‌ی کوردناسییه‌وه و خزمه‌ت به سیاسه‌ت و به‌رنامه‌ی ده‌وله‌تی رووسیا ناکات بو زیاتر

ناسینی کورد و ئاشنابوون به زمانه که ی و گومانیشی نهشاردۆته وه که رهنگه ئه وه که ی لای پیره میرده که نه بیته که وا چاوه پروان ده کریت - ئه گهر هه بو بیته - ده باره ی ریژمانی کوردی بیته و ئه ویش هه ر دهنگۆی وای له باره وه بیستوهه، بۆیه قه ناعه تی به وه ی بایه زیدی نه هیناوه و چاوه ری و ئاواته خواز بووه خاوهندی تهصریفه که روژیک له روژان له هه کاریه وه بهیته بو ئه رزه پرووم تا دووباره تکای لی بکاته وه، به لکو دلی نهرم بیته و دهستخه ته که ی پیشکه ش بکات (ته ره ماخی، ۱۹۷۱، ۸-۹؛ خزندار، ۱۹۷۸، ۳۸-۴۴)، شایه نی باسه سه رچاوه مان له سه ر ئه م نامانه ته نها وه رگیژانه که ی د. مارف خه زنه داره.

- وادیاره ژابا ئاواته که ی نه هاوته دی و دهستخه ته راسته قینه که ی - ئه گهر هه بو بیته - دهست نه که وتوه، بۆیه ئه وه که ی بایه زیدی ناراسته وخۆ به قه لب له قه له م داوه و به بینرخی داناوه و ئه ندامانی ئه کادیمیای رووسییش پشتگوئیان خستوهه و برپاری بلاوکرده وه یان نه داوه، چونکه وشه کوردیه کانی له فه ره نگه کوردی - فه ره نسیه که ی ژابا تو مار کراون.

هه ر له ریگی کتیه که ی ژاباوه، ف. ف. مینۆرسکی (۱۸۷۷-۱۹۶۶) له ئینسایکلۆپیدیای ئیسلا می - سالی ۱۹۲۷^(۱۱) و بله ج شیرکو - ئه حمه د ثوره یا به درخان - به هه بوونی ته ره ماخی و تهصریفه که یان زانی و لینی دواون و دووه میان ته ره ماخی به ته رموکی وه رگیژاوه (بله ج شیرکو، ۱۹۸۶، ۳۳)، ئه مجا لوسی پول مارگریت و ک. ا. ب - کامیران ئه مین عالی به درخان (۱۸۹۵ - ۱۹۷۸) - کردیان به شاعیری نه ته وه یی و له ژیر روشنایی ئاخافته که ی ژابا، چه ند پارچه شیعریکی نیشتمانی و شانازی و ئه قیندارییان بو چیکرد و بلاویان کرده وه و سه رده میشیان له سه ده ی دهه می کوچی، به دهه می زاینی لیکدایه وه (لوسی پول مارگریت، ۱۹۳۹، ۱۴-۲۷)^(۱۲)، دواتریش محمه د ئه مین زه کی (۱۸۸۰ -

١٩٤٨) (خلاصة تأريخ الكرد وکردستان، ١٩٣٩، ٣٥٣) (١٣) و تویژه‌ران و میژوونووسانی دیی کورد زیاتر ناویان هینایه ناوه‌وه و ئەم هه‌له و نه‌تیگه‌هیشته‌یان گوته‌وه و بروایان به‌ره‌سەنی و ره‌وانیی شیعه‌ره‌کانی هینا و کردیان به‌ریبه‌ری نه‌ته‌وه‌یی ئەده‌بی کوردی (١٤) و رۆدینکۆیش که‌وتۆته ژیر کاریگه‌ریی ئەم هه‌له‌شه‌یه، وه‌لی دواتر گومانی له‌ره‌سه‌نیی شیعه‌ره‌کان ده‌ربه‌ریوه (رۆدینکو، ٢٠٢٠، ١٠١، رۆدینکو، ٢٠٢٠، ٥٢-٥١). ئەوه‌بوو تا هات ته‌ره‌ماخی گه‌وره و پر به‌ره‌م کرا و به‌وه‌رگیز و شروقه‌کاروموفه‌سیر دانرا و گویا به‌کوردی شه‌رحی (تصریف العزی) ی زنجانی کردووه (نیروزه، ٢٠١٦، ص ١٣٧) و ئاشکرایه ئەم شه‌رحی به‌ناوییه‌وه هه‌ل به‌ستراوه، ده‌قه‌که‌ی زۆر نوویه‌ و سالی ١٩٥٩ نووسراوه، جگه‌ له‌مه‌ گویا ته‌فسیریکی قورئانیشی هه‌یه (Newayi, 61 - 62).

سالی ١٩٧١ دکتۆر مارف خه‌زنه‌داربی له‌به‌رچاوگرتنی هه‌لوێست و سه‌رنجی ژابا ده‌رباره‌ی سه‌رفه‌ پیکه‌وه‌نراوه‌که‌ی بایه‌زیدی که‌ به‌خۆی یه‌که‌م کورده‌ دیتوویه‌تی و وه‌ری گپراوه و بی ره‌چاوی -خۆی گوته‌نی- ئەوه‌ی که‌ " گه‌لی پرس له‌ زمان و ئەده‌ب و میژووی کوردا هه‌ن ده‌بی لێیان بکۆلریته‌وه، چه‌وتی و هه‌له و رووداوی دروستکراو گه‌لی زۆرن، ده‌بی راست بکرینه‌وه و روون بکرینه‌وه"، ئەم سه‌رفه‌ی گه‌راندوه‌ بو‌ عه‌لیی ته‌ره‌ماخی و به‌ لیکۆلینه‌وه و له‌سه‌رنووسین و به‌ ناوونیشانی (ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بی به‌ کوردی) بلاوی کرده‌وه، هه‌رچه‌ند لیره و پیشتریش له‌ نامه‌یه‌کیدا بو‌ د. عزالدین مصطه‌فا ره‌سول(رسول، ٢٠١٠، ٥٣-٥٤) ناوی دروستی ته‌ره‌ماخی و ناوه‌پۆکی کتێبه‌که‌ی ئاشکرا کرد و سه‌رله‌به‌ری ئەم ده‌نگوباسه‌ نادروستانه له‌"قه‌سه‌ی زل و قه‌له‌وی بی مانا"ی ره‌ته‌کرده‌وه (ته‌ره‌ماخی، ١٩٧١، ١١، ١٦).

ئهمهش دهنگیکی باشی له نیو توژی ئه دیبان و روشنبیرانی کورد دایه وه و گرنگی و پویتهی زۆری پیدرا و ته ره ماخی به یه کهمین ریزماننووس و په خشاننووسی کورد ناسینرا^(۱۰) و زین العابدین زنار سالی ۱۹۹۷ له ستوکۆلم کردی به کرمانجی و پیتی لاتینی و کوردناسی هۆلهندی مکابیل لیزنبیرگ، لیکۆلینه وهیهکی پر زانیاری و تیروته سالی له باره وه نووسی و پله و پینگای بلندی ته ره ماخی و رۆلی له خزمه تکردنی پرۆسهی خویندن به کوردی و بردنی له شیوه زمانیکی ناره سمیه وه به ره و بوون به زمانی خویندن و نه شونماکردنی ههستی نه ته وایه تی خسته پروو (لیزنبیرگ، بی سال، ۷-۹) و له م سالانهی دواییشدا توژه رانی کوردستانی باکور و نه خاسمه له به شی کوردیی زانکۆی ماردین، پتر بایه خیان پیدرا و نامه و فه کۆلینی ئه کادیمیای له باره وه ئاماده کرد، له وانهش مهردان نه وایوو نیرۆزه مهحموود و چه ندانی دی (Newayi, 20_22). هه رچه ند ئه مان پتر ناواخی ته صریفه که یان شیکردۆته وه، به لام له گشت ئه م کار و نووسینه وهی سه ره وه که وا له ماوهی ئه م نیو سه ده یه ی دوایی (۱۹۷۱-۲۰۲۱) ئه نجام دراون، که س ئیشی له سه ر لایه نه کانی زمانه وانیی خودی نامیلکه که نه کردوو و گومانی له خاوه نداریتی دهرنه بریوه تا له ریگایه وه سه رده م و شوینی دانان و ناسنامه ی دانه ره که ی بدۆزیته وه، ئه و کاره ی وا ئیمه لی ره هه ول ده ده ی بیکه ی.

۵- دهرکه وتنی په خشان ی کوردی:

بایه زیدی وه ک گوتمان له خۆیه وه میژوو ی دانانی صه رفه که یی بو پاش سالی ۱۰۰۰/ک ۱۵۹۲ز خه ملاندوو، ئیدی ئه مه چه سپا و هه مووان په سندیان کرد و به ده ستپیک ی سه ره له دانی په خشان ی کوردی جیگیر کرا، ته نها مکابیل لیزنبیرگ ئه م خه ملاندنه ی لا په سند نییه و به مه زنده پاشی ده خات بو کۆتاه ی سه ده ی خه فده هه م و سه ده ی هه ژده هه م (لیزنبیرگ، بی سال، ۱).

بئ گومان کرمانجیی سه‌روو له ده‌ستپێکی سه‌رده‌می عوسمانیییه‌وه بره‌وی سه‌ند و له سه‌رزارییه‌وه گوازارایه‌وه سه‌ر کاغه‌ز و کرا به‌ زمانی نووسین، میر یه‌عقوب به‌گی کورپی محمه‌د به‌گی زه‌رقی(م: ۱۵۷۸ز) خاوه‌ندی قه‌لای دێرزینی شاعیر بوو و دیوانیکی شیعی‌ری کوردیی هه‌بوو (البدلیسی، ۱۵)، ئه‌م زاره تا ده‌هات گه‌شه‌ی ده‌کرد و راده و سنووری به‌کاره‌یتانی فراوانتر ده‌بوو، به‌لام پتر له سه‌ده‌ی هه‌ژده‌هه‌م په‌ره‌ی سه‌ند و هاوته‌ریبی گۆرانی- هه‌ورامی و کرمانجیی خواروو، ژماره‌یه‌ک له داستانه ئه‌قینداریه به‌ناو ده‌نگه‌کانی که‌لتووری ئیسلامی و مه‌لودنامه و عه‌قیده‌نامه و نامیلکه‌ی فێرکاری و ئامۆژگاریی په‌ندئامیزیان پێ نووسرا، وه‌ک: (مه‌هدینامه‌ی ابن الحاج و مه‌لودنامه‌ی مه‌لای باته‌یی و نادر نامه‌) و (گوربه و موش‌ی) ئه‌لماس خانی که‌ندوله‌یی و (تذکره‌ العوام‌ی) مه‌لا حه‌سه‌نی سیوه‌جی و (له‌یلا و مه‌جنوون‌ی) حارسی به‌دلیسی و (یوسف و زولبخا‌ی) سه‌لیمی هیزانی و (رۆله بزانی) و (ده‌وله‌تنامه‌ی) مه‌لا خدری روودواری و (شرین و فه‌ره‌اد) و (له‌یلا و مه‌جنوون‌ی) خانای قوبادی و فه‌ره‌ه‌نگۆکانی (گولزار‌ی) ئیسماعیلی بایه‌زیدی و (ئه‌حمه‌دییه‌ی) شیخ مه‌عروفی نۆدی...هتد، ئه‌مانه‌ش هه‌رچه‌ند به‌ په‌خشان زیاتر سوودبه‌خش ده‌بوون و باشتر ئامانجی خۆیان ده‌پێکا، به‌لام هه‌ر به‌ هۆنراوه‌(نظم) دانران و مه‌لا و زانیانی کورد هه‌یشتا ئه‌و هه‌نگاوه‌یان نه‌نابوو کوردی بکه‌نه‌ زمانی په‌خشانیش که‌ هه‌ر به‌ فارسی مابوو هه‌و و ئه‌مه‌ حه‌قیقه‌تیکه‌ پێتقی به‌ به‌لگه‌ هه‌ینانه‌وه ناکات (گارزونی، ۲۰۱۵، ۱۵؛ ۳۳، بایه‌زیدی، ۲۰۱۲، ۷۱) وه‌رچه‌رخان له‌م راهاتنه‌ ته‌کانیکی گرنگ بوو بۆ سه‌ده‌ی پاشتر دواکه‌وت، نه‌ک هه‌ر ئه‌مه‌نده به‌لکو گشت جۆره په‌راویز و لێدوانیکی سه‌ر شیعر و دیوانی شاعیرانی کورد تا سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی رابردوو هه‌ر به‌ فارسی یاداشت کراون و ئه‌گه‌ر بپروانینه گه‌نجینه‌ی ئه‌ده‌بی کوردی، ده‌بینین چ ناساندن و وه‌صفی شیعر و

بۇنەى گوتنى و كۆلۈفۆنى ديوانى شاعىران و كەشكۆلەكان ھەن، زىاتر بە فارسى و كەمتر بە عەرەبىيە، ئەگەر ئاگادارى ئەو ھەش بىن كە سى زاناي كورد: (صالحى كورپى جوبرائىل، جەرجىسى ئەپىلى، يەحىيائى مزورى)، شىعەرى كوردىي مەلاى جىزىريان بۇ مىرانى كوردى ئامىدى بە فارسى راڧە كردوو^(۱۶)، ئەوجا لە واقىعەكە تىدەگەين و دلىا دەبىن لەو ھى كە ئەھلى خامەى كورد ھىشتا ئەو ھىان بەبىر نەھاتوو ھەمانى زگماكى خۇيان بكنە ھەمانى پەخشان، ديارە ئەمەش تەنھا پەپو ھەست نىيە بە سروشتى جفاكى كوردى و ھەلومەرجى ناوخوى كوردستانو ھە، بەلكو گریش دراو ھە گۆرانكارىيە دەرەكەكان، لەمبارەيەو ھە شارەزايان پىيانوايە كە "ئىدىئولوژىيە تازە ھەمانىيەكان كە ھەمانە زارەكىيە خۇجىيەكانىان بەرز كوردو ھە لە ئاست ھەمانە نووسراو ھە دنىاگرەو ھەكان برىتىن لە يەككە لە تازەكارىيەكانى سەدەى ھەژدەھەم" (لېزنىپرگ، ۸-۹)، موكرى لە پىشەكى(الهدية الحميدية)، ۲۰۱۸، ۲۰، بە ئاخافتنىكى دى نووسىنى ژانرىكى ئەدەبى بە ھەمانى كوردى بە دەر لە شىعەر و ھۆنراو ھە، ئەستەمە بەر لە سەدەى نۆزدەھەم سەرى ھەلدابىت، چ جاي نووسىنىكى ھەمانەوانى. راستە مەلا يونسى ھەلقەتىنى لە سەدەى ھەژدەھەم ژياو ھە، وەلى لە نامىلكە كوردىيەكانى كە دەربارەى نەھو و سەرفى عەرەبىن، بە ئەستەم ھەست دەكەيت بە كوردىن و ناھەقىشى نەبوو ھە.

من وای بۇ دەچم ئەو سەرف- تەصرىفەى لای پىرەمىزدەكەى ھەكارى بوو ھە و وا زانراو ھە دەربارەى رىزماى كوردىيە و دراو ھە تە پال ھەلىي تەرەماخى، ھەر تەصرىفەكەى مەلا ھەلىي كورپى شىخ ھامىدى شىخانى شىئوبى(م: ۱۱۵۲/ك/۱۷۴۰ز)بوو كە گەلىك بەربلاو و بەكاربراو بەلكو ناودارتىن كىتئىي مەنھەجى بوو لە قوتابخانە و ھوجرەكانى كوردستان و دەيان دانەى لى ماونەتەو^(۱۷) و چەندىن شىرۆڧە و لىكدانەو ھەى لەسەر ئەنجام دراو^(۱۸).

ئه‌م ته‌صریفه به ته‌صریفی کوردیش ده‌ناسرا و له‌پال دوو سی کتیبی مه‌نه‌جیی دیدا، هه‌رچه‌ند به عه‌ره‌بی نه‌ک به کوردی نووسرابوون، وه‌لی به پاساوی ئه‌وه‌ی هه‌م دانه‌ره‌کانیان کوردبوون و هه‌م له مزگه‌فت و قوتابخانه‌کانی کوردستان ده‌خوینران و ده‌ستاوده‌ستیان پیده‌کرا و هه‌م مه‌لایانی زانا و زمانه‌وانی کوردیش راڤه و په‌راویز و لیدوانیان له‌سه‌ر نووسیوو، به ناوی کورده‌وه لکابوون، له‌و کتیبانه، (شرح المغنی فی النحو)ی بدرالدین محه‌مه‌دی کورپی عبدالرحیمی کوردی میلانی(م: ۸۱۱ ک / ۱۴۰۸ز) که به(مغنی الأکراد) و ته‌فسیری(منقول التفاسیر)ی یوسفی ئه‌سه‌می که لاسی سه‌رده‌شتی سوهرانی- سۆرانی(یوسف الأصف: م ۱۰۰۲ ک / ۱۵۹۴ز) به (منقول الأکراد) ده‌ناسران، هه‌روه‌ها ته‌رکیبه‌که‌ی مه‌لا یونس‌ی حه‌لقه‌تینی به ته‌رکیبی کوردی ناوده‌برا^(۱۹) و زۆر ری ئیده‌چیت بایه‌زیدی بۆ راییکردنی خواسته‌که‌ی ژا‌با نووسیبتی و گه‌راندیبتیه‌وه بۆ مه‌لا عه‌لی ته‌ره‌ماخی و ناوه‌پۆکی ته‌صریفه‌که‌ش ئه‌م گریمانیه‌ پتر پشتراست ده‌که‌نه‌وه.

له لایه‌کی دییه‌وه، له سه‌ره‌له‌به‌ری ته‌صریفه‌که‌دا، بچووکتین ئاماژه و سه‌ره‌داو نییه ده‌رباره‌ی کات و شوینی دانانی و ناسنامه‌ی خاوه‌نده‌که‌ی، ئه‌مه‌ش به‌په‌چه‌وانه‌ی نه‌ریتی باوی دانه‌ران و ناسخانه‌وه که هه‌رگه‌ف کۆلۆفۆن و زانیاری پیوستیان له‌مباره‌وه له دوا لاپه‌رده‌دا یاداشت ده‌کرد، له‌بریی ئه‌مه به به‌یتیکی تورکی کۆتایی به ده‌ستخه‌ته‌که هینراوه و گوزارشت له‌وه ده‌کات که زانستی سه‌رفی عه‌ره‌بی به‌لای زمانه‌وانانی تورکه‌وه قورس و ئالۆزه و خویندن و گوته‌وه‌ی، هۆشیاری و سه‌ریکی ئاسنینی ده‌ویت:

صرفنک اعلاالی چوقدر بر دمیردن باش کرک

اقویان در اک کرک یا اقودان قرداش کرک

(ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۵۴).

پرسیار لیره ئه‌وه‌یه، ئه‌ری مه‌لایه‌کی کرمانجی سه‌ده‌ی
حه‌قه‌ده‌هه‌م، واتا ته‌ره‌ماخیی په‌روه‌رده‌ی ناوچه‌رگه‌ی کوردستان و
شاره‌زا له‌ زمان و ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بی و فارسی- به‌ گریمانه‌ی
هه‌بوونی، که‌ ره‌نگه‌ کۆلکه‌ تورکیکیشی نه‌زانیبیت، چۆن به‌و راده‌یه
شاره‌زایی له‌ تورکی و ئاگای له‌ زمانه‌وانانی تورک هه‌بووه و
له‌باره‌وه‌ به‌یتکی تورکیکیشی له‌به‌ر بیته‌، ئه‌وه‌ی ئاشکرا و زانراوه‌، تا
ناوه‌راستی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م و پاش له‌ناوبردنی ده‌سه‌لاتی خۆجیایی
میرانی کورد و سه‌پاندنی ده‌سه‌لاتی راسته‌وخۆی عوسمانی، ئه‌وجا
تورکی وه‌ک زمانی فه‌رمیی ده‌وله‌ت له‌ کوردستان ته‌شه‌نه‌ی کرد و
له‌پاش عه‌ره‌بی و فارسی و کوردی، به‌ره‌به‌ره‌ بووه‌ زمانی چواره‌می
نووسین، له‌وه‌دا ته‌واو هاو‌را و پشتگیری لیزن‌بیرگم که‌ ده‌لیت فه‌قی و
خویندکارانی کوردی قه‌له‌مه‌ه‌وی عوسمانی، هه‌میشه‌ له‌ موصل و به‌غدا
و دیمه‌شق و مه‌ککه‌ و مه‌دینه‌، واتا ناوه‌نده‌ زانستییه‌ عه‌ره‌بییه‌کان، نه‌ک
ناوه‌نده‌ تورکی‌زمانه‌کان، درێژه‌یان به‌ خویندن و فیربوون ده‌دا
(ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۲۶؛ لیزن‌بیرگ، ۹). ئه‌وه‌ بایه‌زیدییه‌ که‌ خۆیشی
ده‌یزانی " دنیف ئه‌کراداندا مه‌کتوب و کاغزید وان(فارسی العبارة) دبن
و خواندنا تورکی و زمانی تورکی کیم دزانن و کتیبید زمانی تورکی
لنک وان موخته‌به‌ر نینن" (بایه‌زیدی، ۲۰۱۲، ۷۱)، و هه‌ر خۆیه‌تی له
تورکی به‌له‌د بوو و به‌ ره‌وانی ده‌یزانی و له‌ (تحفة الخلان) دا، چه‌ندین
رسته‌ و بره‌گه‌ی تورکیی هیناوه‌ته‌وه‌ و کورته‌ فه‌ره‌ه‌نگیکی کوردی-
تورکی داناوه‌، روونه‌ هه‌ر ئه‌ویشه‌ گوئیستی ئه‌م به‌یته‌ بووه‌ و
هیناویه‌تییه‌وه‌.

۶- مژاری زمان له تهصریفی تهرهماخی و (در المجالس) ی مهلا موسای ههکاری:

قهکۆلهر ئەگەر به وردی و قوولی کاری دیفچوون و پشکنین لهسهه دهقیک بکات و پابهندی مهرجهکانی ریبازی لیکۆلینهوهی زانستی ببیت و قۆلی راستبیزژی و بیلایهنبی لی ههلبکات، دهشیت رۆژگاری دانان و خاوهندی راستهقیینهی شیعریک، پهخشانیک، کتیبیک بناسیتهوه بهو پنبیهی ههریهکهو خاوهند شیواز و ستایل و کههستهی زمانهوانی و گهنجینهی پهیف و وشهدانی تاییهت به خۆیهتی و له چ کایهییک بنوسیت و چهند بکۆشیت، ناشیت یهکجارهکی خۆی دهرباز بکات له باندۆری ئەو شهقل و فۆرمهی که لهسهری راهاتوو و دهقی پیوه گرتوو و ئاستهه نووسهریک بکاریت بهزیاد له شیوازیک داهینان بکات، بهم ریگا زانستی و پراکتیکیه، پرسگهلیکی ئالۆز له میژووی چاند و ئەدهبیاتدا، رۆشنا و ساخ کراونهتهوه، لیڤه دوو نمونه دههینمهوه:

- شاعیریکی صۆفی له سهردهمی ئەیوبی، چامهیهکی هۆنیهوه و له خهلوتهگاکی جیی هیشت، دواتر یهکیکی دی له خهلوتهگاکی گیرسایهوه و چامهکهیی دیتهوه و بردی و خۆی کرده خودانی، پاشان شاعیری یهکهه گهراپهوه و به دزییهکهی کابرای زانی و کیشه و دههقاله کهوته نیوانیانهوه و دادیان برده لای شاعیر و صۆفی ناودار (ابن الفارض: م ۶۳۲/ک ۱۲۳۴ز)، ئەویش پیی گوتن برۆن ههریهکهو لهسهه ههمان کیش و بهحر چامهیهکی دی بهۆننهوه، ئەوانیش وههیاان کرد و گهراپهوه کنی، ئەویش پاش خویندنهوهی ههردووکی، دهمودهست راستیی پرسهکهی یهکلا کردهوه (المشوخ، ۲۰۰۱، ۱۷۲).

- له میژه مشتومریکی توند و دریژخایهن لهئارادایه و تا ههنووکهش بهردهوامه لهبارهی ئەوهی ئهری قهصیدهی بهرز و بهناوودهنگی (لامیه العرب)، به راستی دهگهڕیتهوه بۆ شاعیر و سهعلوکی جاهیلی (الشنفری: م ۵۲۵هز) یان ههوالزانی سهردهمی عهباسی

(خلف الأحمر: م ۱۸۰/ک ۷۹۶ز) بۆی ههلبهستاوه؟، تا له م دواییه دا، د. باسم ئیدریس قاسم هاته دهنگ و به گیانیکی بیلایه نانه له م مژاره ی کۆلیه وه و رابوو به ههقه برکردنی چامه که له گه ل شیعره کانی (خلف الأحمر) و به به لگه گه لیککی گومانبره وه سه لماندی که چامه که زاده ی هزر و زمانی هه والزانی ناوبراوه که لای هه موو شاره زایانی شیعیری عه ره بی به چیکردن و هه لبه ستن- ئینتیحالی شیعیر ناوی زراوه (قاسم، ۲۰۱۱، ۱۶۵-۱۸۷).

دینیه وه سه ر مه لعه لیبی خه لکی گوندی ته ره ماخی ناوچه ی مۆکس و ده لئین ئه گه ر دانه ری ئه م سه رف- ته صریفه بایه، ده بوو به زا ره که ی خۆی هه کاری داینبایه، به هه مان شیوه ش ئه گه ر مه لا موسای هه کارییش وه رگێری (در المجالس) بایه، ده بوو ئه ویش هه ر به هه مان زار وه ری بگێرایه، دیاره ده فه ری مۆکس و وان له رووی میژووپی و که لتووری و زمانه وه سه ر به ولاتی هه کاری بوون (بایه زیدی، ۲۰۰۴، ۱۱۰؛ Newayi, 2018, 50) و قه لای وان و وه ستان سه رده مانیک کرانه باره گای میرانی هه کاری، که چی بنزار- ده فۆکی ره وه ندی و اتا بایه زیدی و سه رحه دی به سه ر ئه م دوو کتیبه دا زاله، ئه گه ر نه لئین دروست به و دارپێژاون، ئه م راستیه سه رنجی مه ردان نه وایی راکیشاوه و وا پینه ی کردوه که گوایا ته ره ماخی له زۆر شوینان خویندوو یه تی و ئه مه و زمانی خویندنی مه دره سه یانه، باندۆریان له زمانه که ی جی هیشتوه و ناوچه ی مۆکسیی زیدیشی له سه ر سنووری نیوان هه کاری و سه رحه دانه (Newayi, 2018, 63-64).

بیگومان جیاوازی نیوان ئه م دوو بنزاره له و زیاتره و هه نده که م نین و مه لای بایه زیدی به خۆی فه ره نه نگوکیکی له مباره یه وه سازداوه و به کورته ی له جیاوازییه کان دواوه^(۲۰)، له کوتاهی کورته کردنه وه ی (له یلا ومه جنوون)ی حارسی به دلپسی (سه ده ی ۱۲/ک ۱۸ز) به په خشانیش،

دهکریت ئەمەش بە بەلگە یەکی بەراھی هه ژمار بکریت که دانه ره که ی مامۆستایه کی بایه زیدی و ره وهندییه نه که هه کاری.

۷- لیکچوونی نیوان زمانی ته صریفی ته ره ماخی (و درالمجالس) و زمانی بایه زیدی:

راسته ئەو به لگه و نیشانانە ی وا باسکران زیاتر به ره و ئا راسته ی ئەوه ده چن که رهنگه ته ره ماخی حه قیقه تی نه بیته و داهینراوی خه یالی بایه زیدی بیته، یان ئەگه ره هه بیته ییش، ئەوا ئەم نامیلکه ی صه رفی عه ره بییه چ په یوه ندیییه کی پییه وه نه بیته، به لام هه رگیز ره ها و یه کلاکه ره وه ی نه بوونی و خاوه ندرایته ی نامیلکه که نین و مه رج نییه ئەگه ره باسوخواسی کتیییک نه هات بیته، نه بوونی بگه هینته ی و ژماره ی ئەو کتیه دروستانه زۆرن که پیش دۆزینه وه یان ناویان نه براوه، یان ناونه بردنی نووسه ریک هه رگیز به س نییه به نه بوو و هه له به ستراو دابنریته. بۆیه پیته قیه ئیمه رۆبچینه ناخی په یف و رسته کانی ته صریفه که وه و هه قبه ری بکه ین به زمانی به ره هه مه جۆربه جۆره کانی بایه زیدییه وه که له ئاکامی خویندنه وه یان، تا راده یه کی باش ئاگادار و شاره زای زمان و شیوازی بووینه و تا به خاوه ندی راسته قینه یی ته صریف- صه رفی لیسانی کوردی ئاشنا بین.

وهک ئاشکرایه و هه موومان ده یزانین، دوو که سی هاو ده م و هاوشار، بگره دوو نووسه ری گو شکراوی یه ک خیزان و ژینگه ش، ئەگه ره زار و بنزار و گو قه ریشیان ته واو چوونیه ک بیته، ئەوا هه رگیز بنیادی زمان و چوونیه تی دار شتنی رسته و برگه و ریزکردنی وشه له نووسینه کانیان وه که یه ک نییه و که م یان زۆر جیاوازی هه یه و هه ر نووسه ریک خودان شیواز و ریتمی خو یه تی له پرۆسه ی نووسیندا، ته ره ماخی وهک باسکرا، به خه لکی گوندیکی مۆکسی ولاتی هه کاری دانراوه و به گوته ی بایه زیدی که تاکه که سه ده یناسیته، له پاش

سالی ۱۰۰۰/ک ۱۵۹۲ز ژیاوه که دهشیت به سدهی ۱۱/ک ۱۷ز بیخه ملینین و بایه زیدی به خویشی خه لکی ناوچهی بایه زیدی سه رحه ده و کوری سدهی ۱۳/ک ۱۹ز یه، ئەمەش ئەو راستییە خویا دهکات که دوو سدهیهک له نیوانیانه و دووری نیوان زید و دایکزیان سهدان کیلومه تره، واتا نه هاو زید و خه لکی دهقه ریکی هاو زار و گوڤه رن و نه هاوده می یه کدیشن، که چی جوداوازییه کی ئەوتۆ له نیوان ته صریفه که و کتیبه کانی بایه زیدی نییه له رووی دهڤوک و شیواز و بنیادی رسته و که رستهی زمانه وه، وهک له م خالانه دا دهیا نخه یه پروو:

- یه کیک له سیما هه ره به رچاو و دیاره کانی زمانی بایه زیدی ئەوهیه که ئەو وشه عه ره بیانه ی به کۆی ته کسیر (جمع تکسیر) به کاریان دههینیت، وهک تاک سه ره ده رییان له تهک دهکات و جاریکی دی دهیانکاته وه به کۆ، وهک: (ته وایفید، ئەکرادان، ئەلسینه یید، ئەمسالید، ئەفعالید، ئەلفازید، ئەعیانان، عاله میدانی، کرمانجیدانی، ئەشیایید، داوه تیان دانی، ئەترافید، قه بائیلید، ئەشعاران، ئەعیانان، زه مانیدانی، وه لاتاندانی، ئەبیاتید، ئەتباعید... هتد)، راسته ئەحمه دی خانیش له مه م وزین گوتوویه تی:

ئەنگو شته ریی د وان جوانان کیشان ژ ئەصابعید خودانان
خاته م ژ ئەناملید خوه کیشان دانینه جهان ژ بووی نیشان
(خانی، ۲۰۰۸، ۱۰۳).

به لام ئەم حاله ته زۆر به زهقی و زیاد له پینتی له لای بایه زیدی ههیه و به راشکاوی له سه رجه م به ره مه کانی به دی ده کریت و بوته سیمایه کی هه لاویردن و جیا کردنه وه یان و خوینه ر به ئاسانی شیواز و زار و بنزاری ده ناسیته وه^(۲۳)، ته نانه ت جاروبار وشه کۆیه که دوو که ره تی دی دهکاته وه به کۆ: (نه وادیراتید، له واز ماتید)، ده بینین هه مان دیارده کوتومت له ته صریفه که ی ته ره ماخی به رچاو ده که ویت: (ئەلفاظید، حروفید، مه صادرید، ضه مائیرید، عه لاماتید، ئەقسامید،

ئه فعالیید، ئه مثالید، ئه سمایید) (تهره ماخی، ۱۹۷۱، ۲۹، ۳۴، ۳۷-۳۸، ۴۱-
۴۲، ۴۷-۴۹، ۵۱)، ههروهها له (در المجالس)ی مهلا موسای ههکارییش:
(ئه ترافان، ئه هالیید، وزه رایید، موعجیزاتیید، حوکه مایید، ئه وراقید،
جه واریید، ئه تباعید، ئه عیانید، ئه کابیران، فصولیید، ئه سبایید، له وازیات،
ته واریخان، ته واریخید، ئه خباران، کوتبید، ناقلانیید، ئومه رایید... هتد) به دی
ده کریت (ههکاری، ۲۰۱۹، ۴۱، ۵۴، ۵۸، ۶۰-۶۱، ۶۴، ۶۸، ۷۱، ۷۷-۷۸،
۸۱-۸۲، ۹۰، ۱۰۶، ۱۱۳، ۱۲۲، ۱۳۲، ۱۳۸، ۲۳۳).

- جاروبار نه بیته وشه ی (کورد) به کار ناهینیته و به شیوه کی
گشتی و گه لیک به چری وشه ی (ئه کراد) ده نووسیته و ته نانه ته له
ناوونیشانی دوو کتیبی شی هه ر وای کردووه: (عادات و رسوماتنامه
ئه کرا دیه) و (ترجمه له یلا و مه جنوونی تورکی ب زمانی ئه کراد و
کرمانجی)، له مه ییش سه یرتر گه لیک جاریش وشه ی (ئه کراد) وهک ده هان
په یفی دی، به تاک ده ژمی ریته و ده یکات به کو (ئه کرادان) ، وهک
ناوونیشانی نامیلکه ی (بختا هنک فرق و جدایی کو دنیف لغاتیید اکرادان
هنه) یان وهک: (ته وایفید ئه کرادان) و (کافه یی ئه کرادان)^(۲۴) و (دنیف
ئه کرادان) و (ددایه ئه کرادان)... هتد^(۲۵) و له کتیبی (عادات و رسوماتنامه)
سه دان جار و له پی شه کیی فه ره نه گوکی هه کاری- ره وهندی و چل
حیکایه ته که یی، ده هان جار (ئه کراد) و (ئه کرادان) ی به کار هی ناوه^(۲۶) و
ته نها له پی شه کیی که ی (ده ستووری زمانی عه ره بی) دا، سی باره ی
کردو ته وه: (فوقه هایید ئه کرادان) و (طه له به یید ئه کرادان) و (موبته دئیید
ئه کرادان) (ته ره ماخی، ۱۹۷۱، ۲۵-۲۶) و ئه م حاله ته له چ ده قیقی
کلاسیکی دی کوردی به رچاو ناکه ویت و ئه حمه دی خانی، به (کورد)
و (ئه کراد) و (کرمانج) ناوی نه ته وه که ی ده بات و ده شین به تاییه تییه کی
هه ره به رچاوی زمانی بایه زیدی بی ژمی رین، ئه وه ی جیگای سه رنجه له
سه رفه که ی ته ره ماخی شی، دوو جار ناوی ئه کراد براوه و
هه ردوو کیشی به کو هاتوون (طایفا ئه کرادان) و (موبته دئیید ئه کرادان)

(ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۲۹، ۳۳)، له‌(در‌المجالس)یش، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کۆمه‌له‌ به‌سه‌ره‌هاتیک‌ی وه‌رگێ‌ردراوه‌ و په‌یوه‌ندی به‌ کورده‌وه‌ نییه‌، تاکه‌ جارێک ناوی کورد براوه‌ و ئه‌ویش هه‌ر به‌ (ئه‌کرادان) هاتوو (هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۱۳۰).

- جیگۆرکی به‌ دوو پیتی وشه‌یه‌کی بیانی، دیارده‌یه‌کی باوه‌ لای خه‌لکانی نه‌خوینده‌وار و له‌ زمانی بازاردا، وه‌ک: روبه‌- روبه‌، ئه‌رزاق- ئه‌رزاق، ته‌سلیم- ته‌سمیل، عه‌رد- عه‌در...هتد، بایه‌زیدییش چونکه‌ به‌ زمانی عه‌ووام و بازارێ ده‌نووسیت، (له‌صقی، ده‌صقینم، له‌صقیم، به‌صقینی)ی له‌لا بووه‌ به‌(زه‌لقی، ده‌لقینم، زه‌لقیم، به‌لقینی)^(۲۷)، له‌ ته‌صریفی ته‌ره‌ماخی و (در‌المجالس)یش، (به‌صقه‌) کراوه‌ به‌ (به‌لقه‌) (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۳۰؛ هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۲۲۷)، هه‌روه‌ها سی جار له‌ چل حیکایه‌ته‌که‌ی و دووجار له‌ (عادات و رسوماتنامه‌) و جارێک له‌ پیشه‌کی ته‌صریفی ته‌ره‌ماخی و جارێکی دی له‌ (تحفة‌ الخلان)دا، وشه‌ی(که‌شف)ی به‌(که‌فش) گۆکردوو و نووسیویه‌تی^(۲۸)، هاوکات چوار جار له‌ ته‌صریفی ته‌ره‌ماخی و جارێکیش له‌(در‌المجالس) هه‌مان جیگۆرکی چۆ بووه‌ (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۳۵-۳۶؛ هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۱۰۷)، ده‌لێن ئه‌گه‌ر مه‌لایه‌کی شاره‌زا و عه‌ره‌بیزان نه‌ک بایه‌زیدی پشووکورت و هه‌له‌شه‌ و سه‌رقال، ئه‌م ته‌صریفه‌ی به‌شینه‌یی بنووسیا، هه‌رگیز ئه‌م خه‌وشه‌ی لی نه‌ده‌وه‌شایه‌وه‌ و ئه‌م پینگۆرکینه‌ی ناکرد و دووباره‌ی نه‌ده‌کرده‌وه‌، مامۆستایه‌کی پسه‌پۆر و زمانه‌وان کاتیک بابه‌تیکی فی‌رکاریی زمانی قورئان و سوننه‌ت بۆ "زاروکی کرمانجان" داده‌نیت، چۆن ده‌بیت خۆی نه‌زانیت تاک و کۆی ئه‌و زمانه‌ لیک بکاته‌وه‌ و وشه‌کانی به‌ ره‌وانی گۆ بکات. هه‌روه‌ها ری تێ ناچیت زانایه‌کی مۆکسیی سه‌ده‌ی ۱۱/ک/۱۷ز و دوو مه‌لای هه‌کاری و بایه‌زیدی دوو سه‌ده‌ پاشتر، تووشی هه‌مان ئه‌م دوو هه‌له‌یه‌ بین و هه‌رسێکیان له‌صق و که‌شف بکه‌ن به‌ زه‌لق و که‌فش! پیم وایه‌ ته‌نها ئه‌م

دوو حاله‌ته و ناوبردنی کورد به (ئه‌کرادان)، به‌لگه‌ی گومان‌نپن و به‌سن بو‌ئوه‌ی بیژین که دانه‌ری ته‌صریفی ته‌ره‌ماخی و (در المجالس)ی مه‌لا موسای هه‌کاری، هه‌مان دانه‌ری (عادات و رسوماتنامه) و (چل حیکایه‌ت) و (تحفة الخلان)ه و ئه‌ویش خودی مه‌لای بایه‌زیدییه.

- کردنی به‌رده‌وامی پیتی(ه‌اء) به(ه‌اء) له چه‌ند وشه‌یه‌ک، وه‌ک: (هه‌کاری- هه‌کاری)^(۳۹) و (هه‌می-هه‌مو- هه‌مو)^(۳۰) و (هه‌مبیز- هه‌مبیز)^(۳۱) و (سپه‌هی- سپه‌هی)^(۳۲) و(هزار- حزار)، له‌ته‌صریف- ده‌ستوور و (در المجالس)یش به‌ئهم وشانه هه‌رده‌م به (ح) هاتوون (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ل ۲۹، ۳۴، ۳۸، ۴۰، ۴۳، ۴۶-۴۸، ۵۴، هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۴۱- ۴۲، ۵۸-۶۶، ۷۹-۸۰، ۸۷، ۱۰۱، ۱۰۴-۱۰۵، ۱۲۸، ۲۳۸-۲۳۹، ۱۳۹، ۱۴۲- ۱۴۴، ۱۴۷، ۱۷۵، ۲۰۰، ۲۰۵-۲۰۶، ۲۱۰-۲۱۳، ۲۲۴، ۲۲۹-۲۳۰، ۲۵۱- ۲۵۳... هتد)، که چی لای ئه‌حمه‌دی خانی و مه‌لای باته‌یی و مه‌لا خه‌لیلی سیرتی به(ه‌اء) دیت، وه‌ک (هزار) و (هه‌می)(باته‌یی، ۲۰۱۴، ۴۲، ۷۲، ۷۹، ۸۳، ۸۵، ۸۷، ۹۱؛ سیرتی، ۲۳، ۲۸).

- کردنی (ژه‌هر- ژه‌حر) (الخالدي، ۲۰۱۸، ص ۱۸۲) به (ژه‌عر)^(۳۳) و له (در المجالس)یش (هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۱۳۵، ۱۴۹، ۱۶۶، ۲۰۳).
- له چه‌ندین په‌یقی کوردیدا، پیتی(ت) ده‌کاته (ط): طشته‌کی، نا‌طرسی، طرسی، طاشتی- طیشت، طاری، وسطایه، دقوطن^(۳۴)، له ده‌ستووریشدا: فقه‌طینی، طشته‌کی- چه‌ند جاریک (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۲۹، ۳۳-۳۴، ۴۰، ۵۲-۵۳).

- بایه‌زیدی، له‌بری(نیز و نیزیکی و نزدیکی)(الخالدي، ۲۰۱۸، ۷۱، ۳۱۳)، هه‌رده‌م ده‌لیت: (نیزوکی)^(۳۵) و له (در المجالس) دا، هه‌ر وا هاتوو (هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۴۲، ۵۳، ۸۳ (سی جار)، ۹۱، ۹۶، ۱۰۳، ۱۰۷- ۱۰۸، ۱۱۸-۱۱۹، ۱۲۶-۱۳۰، ۱۴۰-۱۴۱، ۱۴۳، ۱۶۲، ۱۷۱، ۱۸۵، ۱۹۳، ۲۰۰).

- هه‌ر نووسه‌ریک له‌ پرۆسه‌ی نووسیندا، ئه‌گه‌ر بیهه‌وێت یان نه‌یهه‌وێت و له‌ ئاگاهی یان بیئاگاهییدا، هه‌رده‌م وشه‌گه‌لیک و ده‌سته‌واژه‌گه‌لیک دووپات ده‌کاته‌وه (قاسم، ۲۰۱۱، ۱۷۴)، ئه‌م دۆخه‌ له‌ پێشه‌کییه‌که‌ی بایه‌زیدی و ناوه‌رۆکی ته‌صریفی ته‌ره‌ماخی ره‌نگی داوه‌ته‌وه، ئه‌وه‌تا ئه‌م په‌یقانه‌ زیاد له‌ جارێک دین تا ئه‌و راده‌یه‌ی ناكریته‌ به‌ ریکه‌وت دابنریته‌ و خوینه‌ر زوو هه‌ست ده‌کات به‌ زمان و ریتمی یه‌ك كه‌س نووسراون: (البته - ئه‌لبه‌ته، زاف - زۆر، ایجاری - واتا ئه‌مجاره‌ - قیجا - پاشان، له‌ ورا و له‌ ورائی) (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۲۵-۲۸، ۳۰-۴۵، ۴۸، ۵۳-۵۴) و هه‌مان ئه‌م په‌یقانه‌ به‌ زۆری له‌ کتیبه‌کانی دیکه‌ی بایه‌زیدی به‌رچاو ده‌که‌ون^(۳۶)، له‌ (در المجالس)یش، ده‌هان جار به‌ لکو له‌ زۆربه‌ی لاپه‌ره‌کانی، (زاف - زه‌حف) و (ئه‌لبه‌ته) و (ئيجاری) هاتوون (هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۴۶، ۵۳-۵۹، ۷۹-۸۲، ۹۲، ۹۵-۹۶، ۱۰۶، ۱۱۱، ۱۱۶، ۱۲۰-۱۲۴، ۱۲۶، ۱۲۸، ۱۳۰-۱۳۵، ۱۳۷-۱۴۴، ۱۷۵، ۱۷۸، ۱۸۴-۱۸۵، ۱۸۸...هتد) و ته‌نها له‌ شه‌ش لاپه‌ره‌ و نیوی ته‌رجه‌مه‌ی شه‌ره‌فنامه‌دا، چل و هه‌شت جار و له‌ یه‌ك لاپه‌ره‌ی (چل حیکایه‌ت)دا، هه‌وت که‌رته‌ (ئيجاری) هاتوو (به‌دلیسی، ۲۰۰۷، ۳۱۶، ۳۱۸، ۳۲۳، ۳۵۲-۳۵۵؛ بایه‌زیدی، ۲۰۰۴، ۹۳).

- (قه‌وی زیده) یه‌کیکه‌له‌و جووتوشه‌یانه‌ی وا بایه‌زیدی به‌رده‌وام دووپاتی ده‌کاته‌وه و ئه‌مه‌ش بوته‌ خالیکی دی ناسینه‌وه و جیاکه‌ره‌وه‌ی نووسینه‌کانی^(۳۷)، له‌ (در المجالس)یش زیاد له‌ سی‌جار دووپات کراوه‌ته‌وه (هه‌کاری، ۲۰۱۹، ۴۶، ۴۴-۴۵، ۶۴، ۷۲-۷۵، ۷۷، ۸۴، ۸۸، ۱۰۱، ۱۱۲، ۱۴۶، ۱۵۱، ۱۵۷، ۱۶۰-۱۶۵، ۱۶۸، ۱۸۷، ۱۸۹، ۱۹۲، ۱۹۷، ۲۰۸-۲۰۹، ۲۱۱، ۲۱۵، ۲۲۶، ۲۲۹، ۲۳۶، ۲۳۸-۲۴۰، ۲۴۵، ۲۴۷، ۲۵۲...هتد).

- دووپاتکردنه‌وه‌ی هه‌ردوو وشه‌ی (حسییکه)^(۳۸) و (کافه‌یید)^(۳۹)، له ده‌ستوور و (در المجالس)یش به هه‌مان شیوه (ته‌ره‌ماخی، ۱۹۷۱، ۲۹، ۵۱؛ هه‌کاری، ۶۰، ۱۸۹-۱۹۰، ۱۹۲، ۱۹۹، ۲۰۹، ۲۱۷، ۲۲۹).

۸- ئەنجام- دیارده‌ی هه‌لبه‌ستانی ده‌ستخه‌ت:

به دریژایی سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌م گه‌رۆک و رۆژه‌لاتناسان و ده‌زگا په‌یوه‌ندیاره‌کانی ئه‌ورپا به په‌رۆشه‌وه که‌وتته‌ کپین و په‌یداکردنی گه‌نجینه‌ی ده‌ستخه‌ت و بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ نێژده و وه‌فدیان نارده جیهانی ئیسلامی و پاره‌یه‌کی زۆریان مه‌زاخت، خه‌لکانیک ئەم هه‌له‌یان له‌ده‌ست نه‌دا و جاربه‌جار ئه‌وروپییه‌کانیان فریو ده‌دا و ده‌ستخه‌تی قه‌لب و هه‌لبه‌ستراویان به نرخیکی گران پێ ده‌فرۆشتن، له وینه‌ی روونوو‌سکارانی ساخته‌کاری ئێرانی که ژماره‌یه‌ک ده‌ستخه‌تیان ده‌ستکاری کرد یان پیکه‌وه‌یان نا و به به‌های دانه‌ی ئه‌صلی، ده‌یانفرۆشته ده‌ستخه‌تکرانی ئه‌ورپوی و له‌وانه‌ش چوارینه‌کانی عومه‌ری خه‌ییام(م: ۵۲۶/ک/۱۱۳۱ز) و بازرگانیکیش دانه‌یه‌کی به‌ناو کۆنی (السیره النبویه)ی (ابن هشام: م ۲۱۸/ک/۳۳ز) خسته‌پوو، تا (ناوه‌ندی شاه فه‌یصل) له سعودیه لێی بکرن، پاش پشکنین ده‌رکه‌وت ساخته‌یه و ته‌مه‌نی ناگاته سه‌ت سال (المشوخی، ۲۰۱۱، ص ۲۸)، لای خۆمانیش له‌م دیارده‌ دزیوه‌ ده‌ر نه‌بوو و مه‌لا و توژی خۆینده‌واری کورد له لایه‌ک و قه‌شه و پیاوانی که‌نیه‌کانی کوردستان له لایه‌کی دییه‌وه، دریغیان نه‌کرد و ده‌ستی خۆیان وه‌شاند، بۆ نمونه هه‌ردوو کتیبی (شوق المستهام في معرفة رموز الأعلام)^(۴۰) و (کرتۆلۆجیای هه‌ولێری) (مه‌شیا زخا) و نووسراوه‌ پیرۆزه‌کانی (جیلوه و مه‌صحفا ره‌ش)ی یه‌زیدییه‌کانیان هه‌لبه‌ست و پاره‌یه‌کی باشیان له‌ فرۆشتنیان چنگ که‌وت^(۴۱).

له لایه‌کی دیکه‌وه، کار و پیت‌ه‌پیدانی رۆژه‌لاتناسی رۆوسی به کوردناسی له سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌مدا، به مه‌رامیکی سیاسی ره‌ها بوو و له ژیر باندۆری کیشه و ململانی رۆوسی- عوسمانی ئەنجام ده‌درا و به نیازی خزمه‌تکردن و به‌رچاوپروونی رایه‌دارانی ده‌وله‌تی قه‌یسه‌ری ده‌خرايه‌گه‌ر و کۆمه‌له‌ی زانستی رۆوسی و ده‌زگا ئەکادیمیایکانی دی به به‌رنامه ئیشیان ده‌کرد و به بریار پسیپۆرانیان راده‌سپارد بایه‌خ به زمان و فره‌هنگ و دیرۆکی کورد بدن، له‌وانه‌ش سه‌رباری ئەلێکسه‌نده‌ر ژابا، کوردناس پیوته‌ر لیرخ (۱۸۲۸-۱۸۸۴) که نزیکه‌ی سی مانگی له زیندانی رۆستاقل به‌سه‌ر برد تا له‌گه‌ل ئەو په‌نجا زیندانییه کورده بدویت که له ئاکامی شه‌ره‌کانی عوسمانی- رۆوسی به‌دیل گیرابوون و له ریگای گفتوگۆه ئاشنای زمانی کوردی بییت، ئەم مژاره ئالۆز و فره‌په‌هه‌نده و ئەوه‌ی لیره مه‌به‌ستمانه به‌دانیاییه‌وه بیلیین ئەوه‌یه که بایه‌زیدی نه‌دار و ده‌ستکورت و مه‌لایه‌کی ره‌به‌ن و ئاواره‌ی ئه‌رزه‌پوم، هه‌رگیز ئەو هه‌موو کارانه‌ی له دانان و په‌یداکردن و کورتکردنه‌وه و نه‌سخکردنی کتیبی کوردی و وه‌رگیڕانی کتیبی فارسی بۆ کونسولی ده‌وله‌تیکی مه‌زن و کۆلۆنیالی وه‌ک رۆوسیا، به‌خۆپایی و بی به‌رانبه‌ر جیبه‌جی نه‌کردووه، به‌لکو به ریککه‌وتنی فه‌رمی و به‌پاره بووه و پاداشتیکی موسته‌حه‌قی ده‌ست که‌وتوووه و زیاتریش له‌خه‌می هه‌قه‌ستی ماددی بووه و خه‌می ئەوه‌ی نه‌خواردوووه، ناوی ده‌ربجیت و به‌نهمری بمینیته‌وه، بۆیه له‌کاره‌کانی دا چه‌ند ناویکی خوازراوی به‌کار هیناوه و کتیبی (در المجالس) به‌ناوی مه‌لا موسای هه‌کارییه‌وه وه‌رگیڕاوه و له‌نوسینه‌وه‌ی ته‌صریفه‌که‌شدا، پشوودریژ نه‌بووه و به‌کورتی و پوختی به‌ناوی ته‌ره‌ماخییه‌وه بریویه‌تییه‌وه و بیگومان ژاباش وه‌ک رۆدینکو ده‌لیت ئەو که‌رسته نووسراوه‌ی به‌پاره و دیاری په‌یدا کردوووه (رۆدینکو، ۲۰۲۰، ۳۹).

هه رچی ته ره ماخیه، ئەوا یان له بنه پرتدا نه بووه و بایه زیدی هه لی به ستووه تا خواسته که ی ژابای پی رای بی بکات و له بریی شتیکی ده ست بکه ویت و پاداشت بدریته وه، یان وهک مه لایه کی زیرهک و شاره زاهه بووه، به لام دانراوی به کوردی سه بارهت به ریزمانی عه ره بی له چه شنی ئەم ته صریفه نه بووه، ئەگه ره هه شیبوو بیت هه نده ناسراو و به ربلاو نه بووه و ده ست ژابا نه که وتوو و ئەو دانه ئورگیناله ی گوا یا لای پیره میرده که ی هه کاری بووه، که س نه بیینیوه و ده ست که س نه که وتوو و له چ سه رچاوه یه کیش باس نه کراوه. به لام هه ره گریمانیه که له مانه راست بیت یان هیچیان راست نه بیت، ئەوا له و راستیه ناگوریت که ئەو ته صریفه ی وا د. مارف خه زنده ار به ناوی (ده ستووری زمانی عه ره بی به کوردی) بلاوی کرده وه، هیچ په یوه ندیی به وه وه نییه و به ره می بایه زییدییه و به ره له هه مووان ژابا گومانی لی کرده وه، به هه مان شیوه مه لا موسای هه کاریش هه ره ناویکی خوازراوی بایه زییدییه و زمانی ههردوو کتیبه که کوتومت هاوشیوه ی زمانی بایه زییدییه و هه مووی به یه ک ده قوک نووسراون ئەویش سه رحه دی - ره وه ندیه.

لیستی سهراوهکان:

- باتهیی، مهلا حوسین (۲۰۱۱)، مهلود، ئامادهکار حوسین شهمرهخی، ئیستانبول نوبهار.
- بایهزیدی، مهلا مهحموود (۲۰۰۰)، مه م وزین به پهخشان، فهراهاد پیربالله کتیبی مهلا مهحموودی بایهزیدی بلاوی کردوتهوه، ههولیر.
- بایهزیدی، مهلا مهحموود (۲۰۰۴)، چل حیکایهتید مهلا مهحموودی بایهزیدی، ههولیر: دهزگای ئاراس.
- بایهزیدی، مهلا مهحموود (۲۰۰۷)، تهرجه ما شهرفنامه یا شهرفهفانی بهدلیسی، توژاندن سهعید دیرهشی، دهوک: دهزگای سپیریز.
- بایهزیدی، مهلا مهحموود (۲۰۱۲)، عادات و رسوماتنامهئی ئهکرادیه، لیکولین جان دۆست، ئیستانبول: وهشانخانهی نوبهار.
- بایهزیدی، مهلا مهحموود (۲۰۱۹)، تحفة الخلان في زمانی کوردان، ساغکردنهوه و لیکولینهوهی هیمن عومهر خوشناو، له بلاوکراوهکانی زانکوی سۆران، ههولیر- سۆران.
- بایهزیدی، مهلا مهحموود (۲۰۲۰)، لهیلا ومهجنون به پهخشان، ساغکردنهوه و لیکولینهوهی هیمن عومهر خوشناو، له بلاوکراوهکانی زانکوی سۆران، سۆران- ههولیر.
- پیربال، فهراهاد (۲۰۰۰)، مهلا مهحموودی بایهزیدی، ههولیر: دهزگای ئاراس.
- تهردهماخی، عهلی (۱۹۷۱)، دهستووری زمانی عهرهبی به کوردی، لیکولینهوه و لهسهرنوووسین و ئامادهکردنی دکتور مارف خهزنهدار، بهغدا: چاپخانهی دار الزمان.
- خانی، ئهحمهدی (۲۰۰۸)، مه م و زین، بهرههفکرن تهحسین ئیبراهیم دۆسکی، سپیریز، دهوک. (مهلا مهحموودی بایهزیدی به پهخشان کورتی کردوتهوه).
- خهزنهدار، مارف(د) (۱۹۸۴)، له بابته میژووی ئهدهبی کوردیهوه، المؤسسة العراقية للطباعة، بهغدا. - دۆسکی، تهحسین، ۲۰۱۹، باغی ئیرهم، گهپریانهک د ناڤ گولزارا شیعرا کرمانجی دا، سهنتهئ زاخو بو فهکولینین کوردی، زاخو.

- دیرهشی، دیرهشی (۲۰۱۴)، شاعری مهزن محهمه تیار پاشایی میری به هدینا، گوڤارا دیرۆک، هژمار (۱۴)، دهۆک.
- رودینکو. م. ب (۲۰۲۰)، وتارگه لی ئهدهبی کوردی سهدهکانی ناوهراست، وهرگیڕانی له رووسییه وه ئه نوهر قادر محهمه، دهزگای جهمال عیرفان، سلیمانی.
- سیرتی، مهلا خلیل (۲۰۱۴)، نهج الأنام، ئامادهکار حوسین شه مرهخی، ئیستانبول: دهزگای نوبهار.
- گارزونی، ماوریتسو (۲۰۱۵)، ریزمان و وشهنامه ی زمانی کوردی، ههولیز: دهزگای بهدرخان.
- لیزنیرگ، مکاییل (بی سال)، عهلی تهره ماخی و بهکارهینانی زمانی قسه پیکردنی رهسه نی خویی له خویندنی مهدرهسان له کوردستان، وهرگیڕانی له ئینگلیزییه وه هسه نی قازی. ستوکۆلم.
- ههکاری، مهلا موسای (۲۰۱۹)، در المجالس، ساغکردنه وه و لیکۆلینه وه ی هیمن عومه ر خوشناو، له بلاوکراوهکانی زانکۆی سووران، ههولیز: چاپخانه ی هیتی.
- Newayi, Merdan, 2018, Mela Eliye Teremaxi, Tesrifa Teremaxi, Metn u Analiz, Nubihar, Istanbul.
- Ozturk, Dr . Mustafa , 2017, Koleksiyona Aleksandre Jaba ya destnivisen Kurdi, Ankara.

ب- به عه ره بی:

- الخالدي، ضياء الدين يوسف بن محمدعلي المقدسي (۲۰۱۸)، الهدية الحميدية في اللغة الكردية، تحقيق جان دوست، استانبول.
- خزندهار، معروف (د) (۱۹۷۸)، مخطوطات فريده و مطبوعات نادره، مطبعة المعارف، بغداد.
- رسول، عزالدين مصطفى (د) (۲۰۱۰)، الواقعية في الأدب الكردي، ط ۲، دار نارس، أربيل.
- رودينكو. م. ب (۲۰۲۰)، وصف المخطوطات الكردية في مجموعات لينينغراد، ترجمة د. عبدي حاجي، الأكاديمية الكردية، أربيل.

- شیرکو، بهج (١٩٨٦)، القضية الكردية، ماضي الكرد وحاضرهم، دار الكاتب، بيروت.
- قاسم، باسم إدريس (٢٠١١)، لامية العرب بين الشنفرى وخلف الأحمر، مجلة التربية والعلم، المجلد(١٨)، العدد(١)، كلية التربية، جامعة الموصل.
- ماركریت، لوسی بول و ک. أ. ب (١٩٣٩)، دراسة فى الشعر الكردي، ترجمة رفیق حلمي، مطبعة التفيض الأهلية، بغداد.
- المشوخي، عابد سليمان (٢٠٠١)، التزوير والانتحال فى المخطوطات العربية، مركز الدراسات والبحوث الرياض.
- نیروزه، محمود (٢٠١٦)، علي ترمأخي ومؤلقاته، مجلة دراسات ميزوبوتاميا، العدد(١)، إستانبول.

پهراویزهکان:

(^۱) بۆ زانیاری تهواو له باره ی به رههم و کارهکانیه وه، بگه ریوه بۆ: د. معروف خزندهار، مخطوطات فريدة ومطبوعات نادرة، مطبعة المعارف (بغداد: ۱۹۷۸)، ص ۳۸-۳۹، فهراهاد پیربال، مهلا مهحموودی بایه زیدی، یه که مین چیرۆکنووس و په خشانووسی کورد، دهزگای ئاراس (ههولیر: ۲۰۰۰).

Dr. Mustafa Ozturk, Koleksiyona Aleksandre Jaba ya destnivisen Kurdi, (Ankara: 2017), r16-22.

(^۲) بایه زیدی به کورتی له ژبانی ههشت شاعیری کرمانج دواوه و سه ریپی سالی هاتنه دنیا و مردنیانی داناوه و کهوتوته ناکۆکی سهیره وه و به قسه ی ئه و بیت مه لای جزیری ته نها شازده سال (۵۴۰-۵۵۶ک) ژیاوه و ئه حمه دی خانی سالی ۱۰۶۳ک/۱۶۷۳ز مردوه و ئیسماعیلی بایه زیدی که سالی ۱۰۶۵ک له دایک بووه، شاگردی بووه، له کورته کردنه وه ی مه م و زینیشدا ده لیت خانی له سالی ۱۶۰۰ز دایناوه. بروانه: مهلا مهحموودی بایه زیدی، ۲۰۰۴، چل حیکایه تید، دهزگای ئاراس، ههولیر، ۱۰۹-۱۱۱؛ مه م و زینی بایه زیدی ۳۹.

(^۳) بگه ریوه بۆ: م. ب. رودینکو، وتارگه لی ئه ده بی کوردی، ۳۹. بروانه: قه ناتی کوردو (کوردوییف)، ده ره قا شو قید "مه م وزینا" زارگوتی و شو قا "مه م و زینا" ئه حمه دی خانی، گو قاری کۆری زانیاری کورد، به رگی شه شه م (به غدا: ۱۹۷۸)، ۷۸-۱۱۰، نهج الانام، ئاماده کار حوسین شه مره خی، دهزگای نوبهار (ئه ستانبول: ۲۰۱۴)، ۱۷-۱۸. ئه وه ش بلین که روژی ۲۰-۱-۲۰۲۲، د. موحسن دۆسکی کۆمه له دهسته خه تیکی نه حو و سه رفی بۆ هیتام، یه کیکیان به (المسمی بالترماخی) کۆتا هاتبوو و ههنده کۆن نه بوو و چ میژوویه کی پیوه نه بوو و له زاخو نووسرابوو وه، وه لی تهصریفی ته ره ماخی نه بوو.

(^۴) بروانه: محمه د عه لی قه ره داغی، (بووژاندنه وه ی میژووی زانیانی کورد له ریگه ی دهسته خه ته کانیانه وه، به رگی یه که م) چاپخانه ی (ومیخ) (به غدا: ۱۹۹۸)، ۱۱۹-۱۲۲، ۱۷۶-۱۷۷، سه عید دیره شی، که له یین ئا قا، دهزگه ها سپیری ز (دهوک: ۲۰۰۵)، ۴۹۵-۵۴۸، گو قاری دیرۆک، ژماره (۱۷) (دهوک: زستانی ۲۰۱۸)، ۱۱۸-

- ١٣٧، Koleksiyona Aleksandre Jaba ya destnivisen Kurdi, 90-91. له‌ناو ده‌ستخه‌ته‌کانی موحسن دۆسکی دا، دوو ته‌صرفی مه‌لا عه‌لی هه‌بوو.
- (٥) ته‌صرفیکی ناسراو و مه‌نه‌جی بوو له‌ کوردستان، عزالدین عبدالوهابی زنجانی(م: ١٢٥٥/ک٦٥٧ز) دایناوه و مامۆستایانی کورد شه‌رحیان کردووه، له‌وانه: پیر خضر الشاهویی، شرح تصریف الزنجانی، إنتشارات کردستان (سندج: ١٣٨٧ش).
- (٦) بپروانه: داود جلی، مخطوطات الموصل، مطبعة الفرات (بغداد: ١٩٢٧)، ٢٧٤. ئەم شه‌رحه‌ش له‌م دواییه‌ به‌هه‌له‌ گه‌ریندراوه‌ته‌وه‌ بۆ ته‌ره‌ماخی.
- (٧) نیرۆزه مه‌حموود ده‌لێت به‌ (١٨کم) و مه‌ردان نه‌وایی ده‌لێت به‌ (٢٣کم) له‌ مۆکسه‌وه‌ دووره‌.
- (٨) بپروانه: مه‌لا موسای هه‌کاری، در المجالس، ساغکردنه‌وه‌ و لیکۆلینه‌وه‌ی هیمن عومه‌ر خۆشناو، له‌ بلاوکراوه‌کانی زانکۆی سۆران، چاپخانه‌ی هیفی(هه‌ولیز: ٢٠١٩)، ل١٤.
- (٩) شایه‌نی باسه‌ له‌م دواییه‌، زانکۆی ماردین دانه‌یه‌کی سه‌رجه‌م ده‌ستخه‌ته‌کانی ژابایان کړی و مخابن ئەمه‌ی تیدا نییه‌ و وا دیاره‌ فه‌وتاو.
- (١٠) له‌ گوتاره‌که‌ی گوڤاری ده‌فته‌ری کورده‌واری، به‌رگی دووه‌م(به‌غدا: مارت و نیسانی ١٩٧٠)، ١٤٤، ئەم رۆژه‌ به‌ ١٧ی مایسی ١٨٥٨ هاتووه‌.
- (١١) له‌ چاپه‌کانی پاشتری ئینسایکلۆپیدیا و له‌ وه‌رگێراوه‌ فارسی و کوردی و عه‌ره‌بیه‌کانی دا، ئەم باسکردنه‌ی ته‌ره‌ماخیم نه‌دیت و وابزانم مینۆرسکی لایبردووه‌.
- (١٢) د. مارف خه‌زنه‌دار ده‌لێت ژابا ته‌نها ناوونیشانی شیعه‌ره‌کانی بردووه‌ و ئەمانیش شیعه‌ره‌کانیان به‌و ناوونیشانه‌وه‌ هه‌له‌به‌ستووه‌، به‌لام هاوڕیم د. نه‌جاتی عه‌بدو‌لا که‌ چاپی فه‌ره‌نسیی کتێبه‌که‌ی هه‌یه‌، به‌ سوپاسه‌وه‌ رۆژی ٢١-١-٢٠٢٢ به‌ تلیفون پێی گوتم که‌ ژابا باسی شتی وای نه‌کردووه‌.
- (١٣) محمه‌د ئەمین زه‌کی پێشه‌کیی بۆ وه‌رگێراوه‌که‌ی ره‌فیق حیلمی نووسیوه‌ (٣-٥) و له‌ویش په‌سنی شیعه‌ره‌کانی ته‌ره‌مۆکی ده‌کات و له‌ پێشه‌کیی چاپه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی خولاصه‌دا ده‌لێت، ئەم چاپه‌م به‌هه‌ل زانی و هه‌ندی زانیارییم خسته‌ سه‌ری و له‌وانه‌ش باسی شیعر و شاعیرانی کورد، د. مارف و زۆر که‌سی دی و ده‌زانن ئەم زیادکردنه‌ کاری وه‌رگێر محمه‌د عه‌لی عه‌ونیه‌.

- (۱۴) بروانه: پیشه کیی دهستووری زمانی کوردی، ۱۶-۲۲، م. ب. رودینکو، وتارگه لی ئهدهبی کوردیی، ل ۵۱، د. عز الدین مصطفی رسول، الواقعية في الأدب الكردي، ط ۲، دار ئاراس (أربیل: ۲۰۱۰)، ص ۵۳.
- (۱۵) بروانه: رهشید فندی، عهلی ته ره ماخی، ئیکه مین ریزمان نفیس و په خشان نفیسی کورده (به غدا: ۱۹۸۵).
- (۱۶) بگه ریوه بۆ: محهمه د عهلی قه ره داغی، بایه خدانی میرانی ئامیدی به رۆشنیبری له ده قهری بادیناندا، ده زگای ئاراس (ههولیر: ۲۰۰۶)، ۵۲-۲۴۲.
- (۱۷) بروانه: حسین حسن کریم، الفهرس الوصفي لمخطوطات مركز زين، جزءان (السليمانية: ۲۰۱۳، ۲۰۲۰)، ۲۱۸/۱-۲۲۲، ۵۴۴، ۱۷۷/۲-۱۸۰، ۳۸۷، محمد عبدلی، فهرستوارهء نسخهای عکسی مشاهیر کرد موجود در کتابخانه، آرشیو ومجموعهء شخصی محمد عبدلی- مه آباد، ص ۲۱-۲۳. له ناو دهستخه کانی موحسن دۆسکییشدا، دوو ته صریفی مهلا عهلی هه بوو.
- (۱۸) بگه ریوه بۆ: تصریف الملا علي مع حاشية القزلي والقرداغي والماويلي، تحقيق وتعليق کمال عزیزاده، إنتشارات شیخی (سنندج: ۱۳۹۷ ش).
- (۱۹) بروانه: داود چلبی، مخطوطات الموصل، مطبعة الفرات (بغداد: ۱۹۲۷)، ص ۹۸، ۱۱۰، ۱۳۹، ۱۷۱، ۱۸۶، ۲۰۳، خیر الدین الزرکلی، الأعلام، دار العلم للملايين (بیروت: ۲۰۰۷)، ۲۰۱/۶، ۲۵۱/۸، محهمه د عهلی قه ره داغی، بووژاندنه وهی میژووی زانایانی کورد له ریگهی دهستخه ته کانیانه وه، به رگی یه کهم) چاپخانه ی (ومیض) (به غدا: ۱۹۹۸)، ۱۷۶-۱۷۷، ۳۶۷.
- (۲۰) دکتۆر مارف خه زنه دار له کتیبی: له بابته میژووی ئهدهبی کوردیی وه، المؤسسة العراقية للطباعة (به غدا: ۱۹۸۴)، ۳۸۲-۴۰۶. بلاوی کردۆته وه.
- (۲۱) بروانه: دیوانا مه لایی جزیری، هلبژارتن و به رهه فکرا ته حسین ئیبراهیم دۆسکی، کتیبخانا جزیری (دهۆک: ۲۰۲۰)، ۱۲۹، ۳۱۱-۳۱۸، ته حسین دۆسکی، باغی ئیره م، گه ریانه ک د ناف گولزارا شیعرا کرمانجی دا، سه نته ری زاخۆ بۆ قه کۆلینین کوردی (زاخۆ: ۲۰۱۹)، ل ۷۹-۸۰، ۸۳-۸۴، ۹۱، ۱۱۱... هتد.
- (۲۲) بروانه: باغی ئیره م، ۷۹-۸۰، ۸۳-۸۴، ۹۱، ۱۱۱... هتد، مه لود، ئاماده کار حوسین شه مرهخی، نوبهار (ئیسنابول: ۲۰۱۱)، ل ۲۵، ۷۴. ههروه ها بروانه، صادق بهاء الدین، هۆزانه ئیت کورد، ل ۲۷۷، ۲۷۹.
- (۲۳) بروانه: چل حیکایه تید مهلا مهموودی بایه زیدی، ده زگای ئاراس (ههولیر: ۲۰۰۴)، ۷-۹، ۱۰۹، ۹۵، ۱۱۱، تحفة الخلان فی زمانی کوردان، ۶۴-۶۵، ۶۸-

- ٨٥، ٩٠، ١٠٩، له‌یلا و مه‌جنوون، ٣٧-٣٩، ٥٦-٥٧، ٦١-٦٤. له‌بابه‌ت میژووی
ئه‌ده‌بی کوردیییه‌وه، له‌٣٨٥، عادات و رسوماتنامه، زۆریه‌ی لاپه‌ره‌کانی، مه‌م
وزینی بایه‌زیدی، له‌٤١-٤٢، ٤٤-٤٦.
- (٢٤) بپروانه: له‌یلا و مه‌جنوون، له‌٣٧-٣٨.
- (٢٥) بپروانه: چل حیکایه‌تید مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، ٧-٩، ٢٩، ٩٥، ١٠٠، ١٠٣، ١٠٩.
- (٢٦) بپروانه: له‌بابه‌ت میژووی ئه‌ده‌بی کوردیییه‌وه، ٣٨٥-٣٨٩، چل حیکایه‌تید مه‌لا
مه‌حمود، ٤٧، ٩٤-٩٥... هتد.
- (٢٧) بپروانه: چل حیکایه‌تید مه‌لا مه‌حمود، ٤٢، ٥٢، تحفة الخلان فی زمانی کوردان،
٧٧.
- (٢٨) بپروانه: چل حیکایه‌تید، ٤٠، ٦٩، ١٠١، عادات و رسوماتنامه، ٦١، ٨٨، ده‌ستووری
زمانی عه‌ره‌بی، ٢٦، تحفة الخلان، له‌٨٤.
- (٢٩) بپروانه: ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بی، له‌٢٥ (پیشه‌کی)، تحفة الخلان فی زمانی
کوردان، ٧٦-٧٧، ١٩٣، ١٩٦-١٩٧، له‌یلا و مه‌جنوون، له‌٦٣، مه‌م و زین له
فه‌ره‌اد پیربال، مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، ٣٩، ٤٢، ٤٧.
- (٣٠) بپروانه: چل حیکایه‌تید مه‌لا مه‌حمود، ١٠٢، تحفة الخلان، ٦٩، ٧٦-٧٧، ٩٦، ١٠١،
١٩٣، ١٩٦-١٩٧، له‌یلا و مه‌جنوون، ٦٣، بعضی عشاير و قبایل له‌فه‌ره‌اد پیربال،
مه‌لا مه‌حمود، ١٥٣، مه‌م و زینی بایه‌زیدی، ٣٩، ٤٧، عادات و رسوماتنامه،
١١، ١٦، ٢٦، ٢٨، ٣٤، ٥٤، ٦٣-٦٤، ٨٦، ٨٩، ٩٣، ٩٦، ١٠٤، ١١٤... هتد.
- (٣١) بپروانه: چل حیکایه‌تید، ١٥، مه‌م و زینی بایه‌زیدی، ٤٢، ٤٦.
- (٣٢) بپروانه: پیشه‌کی ده‌ستوور و زمانی، ٢٥، چل حیکایه‌تید ٦٠-٦١، ٨٣، ٩٥، ٩٧،
له‌یلا و مه‌جنوون، ٣٨، عادات و رسوماتنامه، ١٩، ٧٨، ٩٠، ته‌رجه‌ما شه‌ره‌فنامه،
٣١٩، ٣٥٩، ٣٧٥، ٣٨٩... هتد، چل حیکایه‌تید مه‌لا مه‌حمود، ٩٥، ١١٠-١١١،
فه‌ره‌اد پیربال، مه‌لا مه‌حمودی بایه‌زیدی، ١٣٧، ٩٥، ١٥٩-١٦١، ره‌شید فندی
کردوووه‌تی به (هزار) و (هه‌کاری)ی کردوووه به (هه‌کاری)، له‌بابه‌ت میژووی
ئه‌ده‌بی کوردیییه‌وه، ٣٨٥-٣٩٠.
- (٣٣) بپروانه: ته‌رجه‌ما شه‌ره‌فنامه، ٣٢١، چل حیکایه‌تید، ٨٠، ٨٥.
- (٣٤) بپروانه: عادات و رسوماتنامه، ٨، ٢٢، ٥٣-٥٨، ٦٨-٧١، ١٠٢-١٠٤، ١٢٦، له‌یلا و
مه‌جنوون، ٥٨.

- (۳۵) بپروانه: چل حیکایه تیند مهلا مهحموود، ۱۷، ۷۹، عادات و رسوماتنامه، ۴، ۱۰-۱۲، ۷۰، ۱۰۷، ۱۲۰، بعضی عشایر و قبایل له فهراهاد پیربال، مهلا مهحموود، ۱۵۳، له یلا و مهجنوون، ۵۸، ۶۴.
- (۳۶) بپروانه: چل حیکایه تیند مهلا مهحموود، ۲۹، ۷۵، ۱۰۹-۱۱۱، له یلا و مهجنوون، ۳۸، ۵۵-۶۴، عادات و رسوماتنامه، ۸، ۱۳-۱۴، ۱۸، ۲۱، ۲۹-۳۲، ۳۴، ۶۲، ۶۵، ۱۰۱، ۱۰۴-۱۱۴... هتد.
- (۳۷) بپروانه: چل حیکایه تیند، ۲۰، ۲۹، ۴۷، ۶۳-۶۹، ۷۱-۷۴، ۷۴، ۷۷-۷۸، ۸۳، ۸۷، ۹۴-۹۷، ۱۰۱، ۱۰۶، ۱۰۹، مه م و زینی بایه زیدی، ۳۹، ۴۵، له یلا و مهجنوون، ۵۸، ۶۴، تحفه الخالن، ۸۲، ۱۹۵، عادات و رسوماتنامه، ۶، ۲۰، ۲۳، ۳۰، ۳۶، ۳۸، ۴۲، ۶۷-۶۸، ۷۴، ۸۱، ۸۷-۹۰، ۱۱۵، ۱۲۵... هتد، ته رجه ما شه ره فنامه یا به دلیری، ۹۷، ۳۱۹، ۳۲۲، ۳۲۴، ۳۲۷، ۳۳۰، ۳۳۶، ۳۳۸، ۳۸۷، ۳۹۳... هتد.
- (۳۸) چل حیکایه تیند، ۴۰، ۶۱، ۹۹، ۱۰۲، ۱۰۵، مه م و زینی بایه زیدی، ۴۱-۴۲، ۴۶-۴۷، ته رجه ما شه ره فنامه، ۳۰۸-۳۰۹، ۳۲۸، ۳۳۷، ۳۴۶... هتد، عادات و رسوماتنامه، ۱۵، ۹۷... هتد.
- (۳۹) پیشه کی دهستوری، ۲۶، له بابهت میژووی، ۳۸۵-۳۸۶، عادات و رسوماتنامه، ۸۹... هتد، ته رجه ما شه ره فنامه، ۳۴۵.
- (۴۰) بگه ریوه بۆ ئەم گوتاره م: کتیبی (شوق المستهام) ی (ابن وحشیة) و پرسى هه بونی ئەلفوبی و کتیبی کوردی، گوڤاری رامن، ژماره (۲۴۶) (ههولیر: ۵-۱۱-۲۰۱۷)، ۱۱۴-۱۱۶.
- (۴۱) بپروانه: ئەنستانس ماری که رملی، کتیبی ئیزیدییه کان (جیلوه و مهسحه فا رهش)، وه رگیزانی نه جاتی عه بدولا، بنکه ی ژین (سلیمانی: ۲۰۰۶)، ۳۱، ۶۳-۶۴، گوڤاری رامن، ژماره (۱۶۵) (ههولیر: شوبات ۲۰۱۱)، ۱۳۷.

المخلص

الملا محمود البایزیدی وعلاقته بمخطوطتي

(تصریف الترمأخي) و(در المجالس) للملا موسى الهكاري

يهدف البحث الى بيان طبيعة صلة الملا محمود البایزیدی بمخطوطتي(التصریف) و(در المجالس) المنسوختين بخط يده وهما الوحیدتين للکتابین، فالکتاب الأول هو شرح موجز ومبسط لصرف اللغة العربية باللغة الكوردية لتعليم طلاب المدارس الدينية بكوردستان خلال العصر العثماني مباديء اللغة العربية ونسب لملا علي الترمأخي وهو عالم دين ولغوي مجهول تماما، إفترض انه عاش في القرن السابع عشر ونشر الكتاب بإسمه منذ نصف قرن والکتاب الثاني عبارة عن ترجمة كوردية من الفارسية لمجموعة قصص وحکایات تأريخية معبرة والترجمة منسوبة لملا موسى الهكاري وهو عالم آخر مجهول لايعرف عنه شيئا ونشر مؤخرا بإسمه، ولم يجرى حتى الآن دراسة تحليلية معمقة لمحتوى ومضمون الکتابین لتثبيت صحة نسبتها الى من نشرها بإسمهما.

ونظرا للتشابه الشديد بين الکتابین وبينهما وبين كتب ورسائل وترجمات البایزیدی من حيث اللغة واللهجة والأسلوب وتركيب الجمل وتكرار الكلمات والعبارات نفسها مرارا، توصل البحث بالدلائل والقرائن والأمثلة الى إن دور البایزیدی تخطى نسخ الکتابین كما إدعى، وإنما هو ذاته ألف الكتاب الأول وترجم الثاني خلال سنة ١٢٧٤هـ/١٨٥٧-١٨٥٨م بناء على طلب وتكليف القنصل الروسي بمدينة أرضروم ألكسندر جابا ونسبهما الى شخصين لم يثبت وجودهما تأريخيا، وذلك لإعتبارات إجتماعية ودينية وتجنباً لإثارة غضب وإستنكار رجال الدين الأکراد نحوه، لكونه رجل دين كوردي مسلم، فكيف يضع خدماته تحت تصرف وأوامر رجل أجنبي غير مسلم من تأليف ونسخ وترجمة وتلخيص، كما صرح بذلك القنصل الروسي.

الكلمات الدالة: المخطوطات الكوردية، البایزیدی، الترمأخي، الإنتحال.

abstract

Mullah Mahmoud al-Bayazidi and his relationship to the manuscripts "Tasrif al-Tarmakhi" and "Dur al-Majalis" by Mullah Musa al-Hakari

The research aims to clarify the nature of the relationship of Mullah Mahmoud al-Bayazidi with the manuscripts "Al-Tasrif" and "Dur al-Majalis" copied in his handwriting, and they are the only two books. Al-Tarmakhi, who is a completely unknown religious scholar and linguist, assumed that he lived in the seventeenth century and published the book in his name half a century ago. So far, an in-depth analytical study of the content and content of the two books is being conducted to confirm the validity of their attribution to those published in their name.

In view of the strong similarity between the two books and between them and between Bayazidi books, letters and translations in terms of language, dialect, style, sentence structure and repetition of the same words and phrases over and over, the research concluded with evidence, clues and examples that the role of al-Bayazid exceeded copying the two books as he claimed, but he himself authored the first book and translated the second during the year 1274 AH. /1857-1858 AD at the request and assignment of the Russian Consul in Erzurum, Alexander Jaba, and attributed them to two people whose existence has not been proven historically, for social and religious considerations and to avoid provoking the anger and condemnation of the Kurdish clergy towards him, because he is a Kurdish Muslim cleric, so how can he put his services at the disposal and orders of a foreign man who is not Muslim authored, copied, translated and summarized, as stated by the Russian Consul.

Keywords: Kurdish manuscripts, Bayazidi, al-Tarmakhi, plagiarism

ھۆزائنامە د ئەدەبىياتا نوى يا كوردیدا

(جەگەر خوین) وەك نموونە

م. ی. شەمال خەمۇ خەزەر

سەنتەرى بېشكچى بۇ قەكۆلینىن مرۇقايەتى

سەرۆكاتىيا زانكویا دەۋك

shemal.khudhur@uod.ac

م. كۆفان رېسان جەسەن

سەرۆكاتىيا زانكویا دەۋك

بەشى خواندنا بلند

kovan.hasan@uod.ac

پوختە

ھۆزائنامە، ئەو جۆرى ھۆزائىيە د روخسارى خۇدا ھۆزانە و دناقەرۆكا خۇدا نامەيە، د ئەدەبىياتا نوييا كوردیدا گەلەك بەر بە لاقەيە و ھۆزانقانان بۇ ئىك و دوو ئاراستە و رەوانە كرىنە، ھەر وەسا وەكى خالەكا تەكنىكى ژى د ناڧ ھۆزانقانین نویدا ھاتىيە بكارئىنان، جەگەر خوین ژى ئىك ژ وانايە ھژمارەكا زۆريا ھۆزانین نامە نقيسىنە، ئەڧ جۆرى ھۆزانى ب مەبەستىن جۆراوجۆر بۇ ھۆزانقان و خەلكەكى رەوانە كرىنە، يان ژى بەرسقا وان دايە، ب مەبەستىن: رەخنە، شيرەت، نەتە وەيى، پىرۆزباھى و ... ھتد، ب قى جۆرى ھۆزانى پەيوەندى ژى دروستكرينە.

پەيڧىن كىلى: ھۆزان، نامە، ھۆزائنامە، جەگەر خوین، ئەدەبى نوى.

پيشهكى:

ئەف ڤەكۆلینیا لژیر ناڤ و نیشانی (ھۆزائنامە د ئەدەبىياتا نوویا كوردیدا - جەگەرخوین وەك نموونە) ل سەر دوو پشكان ھاتییە دابەشكرن: پشكا ئىكى يا تيوريیە، بەحسى: ھۆزان، نامە، ھۆزائنامە، ئاراستەیین ھۆزائنامە و جوداھىيا ھۆزائنامە دگەل نامەيا نورمال ھاتییە كرن.

د پشكا دوویندا كو يا پراكتيكيیە، ل سەر دوو تەوهران ھاتییە دابەشكرن: یى ئىكى، بەحسى: ھۆزائنامە د ئەدەبىياتا نوویا كوردیدا و یى دوویى، ھۆزائنامە ل دەف جەگەرخوین ھاتییە كرن، لداویى ژى ئەنجام، پەراویز، ژیدەر و كورتىياڤەكۆلینى ب زمانى عەرەبى و ئىنگلیزى ھاتییە ب ریز كرن.

پشكا ئىكى: ھۆزائنامە / تيورى

ئىك. ھۆزان: ئىك ژ جورین سەرەكییى ئەدەبىیە، "زادەى سەرھلانى حالەتییى زھنیمروڤییە لە چوارچۆھى سروشتدا، لە ئەنجامى ئەو حالەتەدا جۆرە پەيوەندییەكى زھنى لە نیوان شاعیر و شتەكانى دەوروبەریدا پەیدا دەبى، ئەم پەيوەندییەش بۆ خۆى پەيوەندییەكى رۆحى" (عارف، ۲۰۱۴، ۹). ھەرودەسا ژى ھۆزان "ویئەكرنا بارى دەستنیشانكریى كەسى رادبیت و ھندەك لایەنین ژيانا ئەوى دیار دكەت" (حاجى، ۲۰۱۸، ۱۰۹). دشین ب رەنگەكى دى بیژین كو ھۆزان "ئەزمونا كەسییە ب داریتنەكا ھونەرى" (نھیلی، ۲۰۱۰، ۳۸). دگەل ھندى ژى وەكى ھەمى بابەتین دى ھۆزانى ژى فەلسەفەيا خۆ ھەبوویە، سەرەپایى ھەبوونا ھۆزانا فەلسەفى (شیخ محەمەد، ۲۰۱۲، ۱۵۱).

دوو. نامە

نامە،يان ئەدەبى نامى، ئىك ژ گرنگترین جورين ئەدەبى بوويه، سىمايهكى فەرمىيونى پىفەيى دياره، دناقبەرا ھەقال، خيزان و ئەقىنداراندا ھاتن و چوونە، ل قيرى زاراقەيەكى دى پەيدادىت، ئەو ژى: "ئەدەبى ھنارتتى" كو ئىك ژ ديارترین جورى ھونەرين پەخشانيى كەقنە. ھەروەسا ب "ئەدەبى كەسايەتى" و "ئەدەبى ژيانى" دەيتە ب نافتكرن.

ژلايى ناقەرۆكى قە بىرئىنان و رۆژانەيان ب خوڤە دگرت، گەلەك جارن ئەف جورە ناھيتە نفيسين وەك ئەدەب، بەلكو زىدەتر بەر ب ھونەرى نامى قە دچيت.

پيشكەفتنا تەكنەلوجيايى و دەرکەفتنا ئىنتەرنىت و موبايلى ب بەرفرەھى بوو ئەگەرى سەرەكيايى پاشكەشەيا ئەفى جورى ئەدەبى و لجهى نامەيىن دەستىيىن ئەلكترونى بەيتە ھنارتن.

سى. ھۆزاننامە

جۆرەكى ھۆزانيە، ب روخسار ھۆزانە و ب كيش و سەروا و رىتم و ھونەرين رەوانىيژى دەيتە ئافراندىن، د ناقەرۆكا خۇدا نامەيه و دەيتە ھنارتن بۆئەو كەسى ھۆزانقانى دقتت، "دناڤ چاند و كەلتورى كوردى دە دىرۆكەك كەقنارە ھەيه" (مزورى، ۲۰۰۶، ۷۴)، دبىت ئەف جورى ھۆزانى ژ بەرنەبوونا رىكىن ھاتن و چوونى دناقبەرا باژيراندا و نەبوونا ئالاقين پەيوەنديكرنى يىن بلەز، ئەف جورە ھۆزانە ھاتىيە ھەبوونى، ب قى ھەبوونى دەربرينى ژ دەمەكى دياركرى دكەت، لى نها ژبەر پيشكەفتنا تەكنەلوجيايى و بەردەستبوونا رىك و ئالاقين پەيوەنديكرنى، وەكى بەرى سەنگا خۆ نەمايه.

د ئەدەبىياتا نويا كوردیدا وەكى تەكنىك بكار ھاتىيە و ئەوى بوويهرا روويدايى د ناڤا ھۆزانيدا دپارىزىت و دكەتە ميژوو، ئانكو

بوویە ئىك ژ دیاردەیین ئەدەبى.

تشتى ژ ھۆزائنامەیی مایی، ئاراستە کرنە، یان دیارییە. ھۆزائقان ھۆزانەکی دنقیسیت و ل ژیر بۆ کەسەکییان لایەنەکی ئاراستە دکەت، یان دکەتە دیاری، چونکی د ھەقبیر، یان ھەف ئایدیولۆژیانە، یان ژى بەرسفەکە، چ مەبەستەکا تاییەتیانگشتگير بیت، ئەف دیاردەپە ھەتا نھا د ئەدەبىياتا كوردیدا مایە.

ئاراستەیین ھۆزائنامە:

ھۆزائنامە، دەمی دەیتە ئاراستە کرن چەند ئاراستەیان ب خوقە دگریت، ب قى رەنگى:

۱. ھۆزائقان بۆ کەسەکی، یان چەند کەسەکان رەوانە دکەت، دبیت ئەو کەس: سیاسەتمەدار، نقیسکار، ھۆنەرمەند و ...ھتد، بیت، وەک: قەدرى جان و ھۆزانا (ھاوار ھەبە، گازى ل دوویە) بۆ سیاسەتمەدار و چیرۆکنقیس ئۆسمان سەبرى (مزورى، ۲۰۰۲، ۹۰). و قەدرى جان و ھۆزانا (رەشەبەلەک) بۆ خورتین جزیری (مزورى، ۲۰۰۶، ۱۱۸). پیرەمیرد و ھۆزانا (بۆ گیانی قارەمانانى كورد، بۆ سانحەى ئەمین زكى، بۆ پەروین، حاجى عەلى ئاغا، بۆ كوچى مەلا ئەفەندى، بۆ مەحمود ئاغا، بۆ كوچى دوایی شىخ حیسامەدینی تەویللە، بۆ چوار ئەفسەرەكەى كورد) (ھاوار، ۱۳۹۲، ۱۳، ۳۱۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۳۴، ۳۳۸، ۳۴۲). جەگەر خوین و ھۆزانا (ژ مەزنین كوردان رە) (Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 173).

۲. ھۆزائقان بۆ ھۆزائقانەکی رەوانە دکەت. ئەف ئاراستەپە، ھندەک جارن بەرسف ھەپە، ئانکو ژلایى ھۆزائقانى دوویئقە ھەر ب ھۆزان بەرسفا ھۆزائقانى ئىكى دەیتەدان، کەواتە: لىگگھۆرە (متبادلە)، وەک: ھۆزانا ناقدار (دوو چامەکەى نالى و سالم) د ئەدەبى کلاسیکدا، نالى (۱۷۹۷-۱۸۵۵)، د ئەف ھۆزائیدا پرسىارا رەوشا گەلەک جەپین

سليمانیيى دكەت وەك: گردى سەيوان، سەرچنار، و ...ھتد، لدوماھيكي پرسيار دكەت كا بزقریتەڤە يان نە؟ سالم (۱۸۰۰-۱۸۶۶)، ب ھۆزان بەرسڤەكا نەرينى بۆ فریدكەت (سجادی، ۱۹۷۳، ۷-۱۱، ۷۵-۷۸)، ھۆزانا (خەونا من و بەرسڤا جەگەرخوين) يا (سەيدايى تيريز) (Tîrêj, Cûdî, 1998, 90) و ھۆزانا (بەرسڤا نايفى حەسۆ) يا جەگەرخوين (Cegerxwîn, 2003, 173). ئەڤە ئەگەر ھۆزانقان ئیک ناس بکەن، ھەر د قى ئاراستەبيدا "ھندەك جارن شاعیر ھەڤدوو ناس ناكەن، تەنى درييا شيعرى دە نەبە، ب قى يەكى دۆستاتىەك دناقبەرا وان دە چیدبە و نامان ژ ھەڤدوو رە رى دكەن. مينا جەگەرخوين و ئەسیری كو پەيوەندیباوان ب شيعر و كاغەزە شيعر بوو" (مزورى، ۲۰۰۶، ۷۴).

۳. ھۆزانقان بۆ كەسەكى مالباتا خۆ فرى دكەت، لى مەبەست پى جڤاكە. يان ژى دڤیت ب ريكا ھۆزانا خۆ ھندەك پیزانينان ل دۆر ژيانا كەسەكى مالباتا خۆ ب جيھانى راگەھينيت. وەك: سەيدايى تيريز ژ بۆ كورى خوە (دارا) ھۆزانا بناڤى (ئەى كورى من) (209 Tîrêj, Xelat, 1991)، و ئۆسمان سەبرى ژ بۆ كورى خۆ (ھۆشەنگ) بناڤى (ھۆشەنگ) و جەگەرخوين ژ بۆ كورى خۆ (كەيۆ) ب ناڤى (ژ كەيۆ رە) (Cegerxwîn, 2003, 188) ھنارتى.

۴. ھۆزانقان بۆ جەھەكى، يان لايەنەكى بى روح رەوانە دكەت، لى مەبەستين نيشتيمانپەرورەرى ل پشتن، وەك: قەدرى جان و ھۆزانا (نامە بۆ ئىستگەھى راديو تاران)، جەگەرخوين و ھۆزانا (ژ ھاوارى رە) (Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 147) و جەگەرخوين و ھۆزانا (ژ كۆميتا ئاشتىخوازىن سوید رە) (Cegerxwîn, Aştî, 2003, 72).

جوداھیدناقبەرا ھۆزائنامە و نامەيا نۆرمالدا:

ھۆزائنامە	نامەيا نۆرمال
- ب شىوھىي ھۆزائى دەھىتە نقيسين.	- ب شىوھىي پەخشانى دەھىتە نقيسين.
- ب كيش و سەروا و ھۆنەرین ھۆزائى دەھىتە نقيسين.	- بى كيش و سەروايە.
- ژلايى زمانىفە ب زمانەكى ئەدەبىيى ھەلگرى ھۆنەرین رەوانبىژى و سىمانتىكى و پراگماتىكى دەھىتە نقيسين.	- ب زمانەكى سادە دەھىتە نقيسين، ھەگەر ب زمانەكى ئەدەبى بەھىتە نقيسين ژى، مەبەستيا رۆن و ئاشكەرايە.
- ژ بۇ كەسەكى دەھىتە ئاراستەكەرن، لى مەبەست پى جفاك ب گشتىيە، چونكى خودان بەلافە دكەت.	- ژ بۇ كەسەكى دەستنىشانكى دەھىتە ئاراستەكەرن و مەبەستبەس ئەو، چونكى ناھىتە بەلافەكەرن.
- ب شىوھىيەكى ديار دەھىتە بەلافەكەرن.	- ب شىوھىي نەھنى دەھىتە ھنارتن.
- ژلايى توبۇگرافىفە ب شىوھىي ستونى و ھۆزائى دەھىتە نقيسين.	- ب شىوھىي ئاسۆيى و گۆتارى دەھىتە نقيسين.
- پترىيا وان د رۆزنامە، گۆفار و پەرتووكان دا ھاتىنە بەلافەكەرن.	- ل سەر كاغەزەكى دەھىتە نقيسين و نە ب مەبەستا بەلافەكەرنى دەھىتە نقيسين.
- پتر ب مەبەستا بەلافەكەرنە ھزر و ئایدۆلۆژيا و ئەرشىفكەرن و پاراستنىيە.	- ب مەبەستا حال پرسىن و گەھاندنا ھندەك زانبارىيان،يان ھەوالەكىيە.
- دەھىتە تاپكەرن و بەلافەكەرن.	- دەستخەتە.

پشكا دووی: پراكتىكى

ئىك: ھۆزائنامە د ئەدەبىياتا نوييا كوردیدا

ئەف جۆرى ھۆزائى ب رەنگەكى بەرفرەھ دناڧ ئەدەبىياتا نوييا كوردیدا دەيتە ديتن، نەخاسمە ژى ل رۆژئاڧا و باكوورئ كوردستانئ، ئەڧە ژى چەند نمونەك:

۱. عەبدولرەھىم رەھمى ھەكارى (۱۸۹۰ - ۱۹۵۸)، ئىك ژ پىشەنگىن ھۆزائا نوييا كوردىيە، رۆلەكى مەزن د نويكرنا ھۆزائا كوردیدا ھەبوو، ھەروەسا ب داھىنەرى شائونامى د ئەدەبى كوردیدا دەيتە ھژمارتن(پىربال، ۲۰۰۲، ۹ و ۱۰)، ئەڧى ھۆزائقانئ، ھۆزائىن نامە ژى ھەنە، وەك: ھۆزائا (ژ بۆ شەرىڧ پاشا) تىدا دىيژىت:

دىسا ژ شەجاعتا تە ئەى خان

دەرىيەك ڧەبوو ژ بۆ مە كوردان(پىربال، ۲۰۰۲، ۸۵)

د ئەڧى ھۆزائىدا، عەبدولرەھىم رەھمى ھەكارىيەھسى خەباتا شەرىڧ پاشا دكەت و ديار دكەتن ب كەد و خەباتا وى دەرگەھەك بۆ كوردان ڧەبوويە، ھۆزائەكادى بناڧى (ژ بۆ جڧاتا دايكان) (پىربال، ۲۰۰۲، ۸۶) ئاراستە دكەت و تىدا دىيژىت:

پرسى ژ عەسرى دەوران: ڧەن و تەرەڧىيا تە

دەولەت سەرى چىيە؟" گۆت "دەولەت سەرى ژنانە

لەورا قە ناھەون ئەو، شەڧ و رۆژ وان خەباتە

جا زارىيەك مەزن كەن، ژىنا وەلات ب وانە. (پىربال، ۲۰۰۲، ۸۶)

عەبدولرەھىم رەھمى ھەكارى، ھۆزائەكا نامە ژ بۆ جڧاكا دايكان رەوانە دكەت و تىدا پەسن و سالۆخەتئىن وان دەت كو شەڧ و رۆژان خەباتئ ژ پىناڧ ب دەستڧەئىنانا ماڧىن خۆ دكەت، ھەروەسا ھۆزائقان، ژنان وەك بەرى بنىاتئ ئاڧاكرنا وەلاتئ دزانىت.

۲. جەلادەت بەدرخان (۱۸۹۳ - ۱۹۵۱)، "وەك زمانزان و

رۆژنامەڧانتئ قەلەمدان، لئ بەلئ د وارئ ھەلبەستتڧىساندنئ دە ژىد

کاریبوو ببوویایهک ژ شاعیرین دەما خوهیا هەری نافدار" (مزوری، ۲۰۰۶، ۳۱)، ژلایی رهوشه‌نیری و ب تایبەت رۆژنامه‌قانییقه په‌یوه‌ندیین به‌رفره‌ه دروستکرینه "جه‌لادەت هه‌قەبەندی دگەل پیرانییا نقیسکار و شاعیرین کورد ل هەر چار ئالین کوردستانی هه‌بوو، له‌وما کاری بوو، نقیسکار و شاعیرین هەر چار ئالا دەرڤورا گوڤارا هاوارئ ده‌کۆمبکه" (مزوری، ۲۰۰۶، ۷۴)، هه‌روه‌سا ئه‌و ئیک بوویه ژ وان هۆزانفانان کو هۆزانا کوردی نوێ کر(باله‌کی، ۲۰۰۵، ۹۴-۱۱۰)، هه‌روه‌سا سه‌بارەت هۆزاننامەیی، وی ژێ ئەف جۆره‌هۆزانە یا نقیسی، بۆ نمونه: جه‌لادەت به‌درخان هۆزانا (بیریا بۆتان) ژ (گیانی شیخ عه‌قدره‌حمانی گارسى ۱۸۷۷-۱۹۳۲) ره" (مزوری، ۲۰۰۶، ۱۱۵) و دەمی جه‌لادەت به‌درخان هژمارا ئیکی و دووی ژ گوڤارا (هاوار) دەرئێخستی، ل وی دەمی ئەوی و قەدری جان ئیک و دوو ناسکر و هۆزان وه‌کو نامه بۆ ئیک کرینه دیاری و به‌لافه و فریکرینه" (ره‌ش، ۱۹۹۲، ۱۲۵)، بۆ نمونه: هۆزانا (جه‌هابا دایکی) بۆ قەدری جان ره‌وانه دکه‌ت، وه‌کو ژ هۆزانی دیار دبیت به‌رسفدانا نامه‌یه‌کا قەدری جانە کو دبیتیت:

قەدری، قەدری، جانئ من کورئ من چاڤئ من

نقیسارا ته‌گها خو‌هش مه‌قام و پر بو‌ها. (Bedirxan, 1933, 3)

جه‌لادەت به‌درخان، وه‌کو خودانی گوڤارا هاوارئ، په‌یوه‌ندی دگەل گه‌له‌ک نقیسه‌ر و هۆزانفانان ل هه‌می جه‌ین کورد لی دژیان دروستکرینه ژ پێخه‌مه‌ت هندی به‌ره‌مێن وان به‌لافه‌بکه‌ت و خزمه‌تا وان و ئەدەبیاتا کوردی بکه‌ت، ئیک ژ وان قەدری جان بوو، لی دیاره د ده‌مه‌کیدا قه‌دریجانیی ژ گوڤارئ دوویر که‌فتی، له‌ورا جه‌لادەت ب ناڤئ (گوڤارا هاوار) وه‌کو داییک پرسیارا ویا کری، قەدری جان ژ ب هۆزانا (جوهابا لاوانی ل دیبا هاوارئ) به‌رسفا وی دده‌ت:

دادئ! دادئ هاوارئ

رۆما، نان ژبه‌ر خوارئ

گهلهکی ئەز کینفخووش بووم

ژبەر ته پرسیارئ. (Qedri can, 1933, 11)

قهدری جان، ل سەر هه مان شیوهیی دووباره کرنا په یقان د دهستیپیکا هۆزانیدا یا کو جهلادته بۆ وی رهوانه کری، بهرسقا وی ددهت، د قئ هۆزاننامه ییدا، قهدری جان ریزه کا مهزن ل گوڤارا هاوارئ دگریت و وهکی دایکا خو د هه ژمیریت کو پرسیارا حالی وی کری، ئەقئ پرسیار کرنئ که یفخوشییا بۆ هۆزانقانی دروست کری.

۲. ئوسمان سه بری (۱۹۰۵ - ۱۹۹۳): سیاسه تهمه دار، چیرۆکنقیس و هۆزانقانه کی کورده، خزمه ته کا مهزن د بیاقئ چاند و زمانی کوردیدا کریه (شیخ الشباب، ۴۴)، هۆزانی وی د قههره مانی و نه ته وایه تینه (بدرخان، ۱۹۵۴، ۵۶)، ئەندامه کی کومه لاه (خویبوونی) بوو یا کو ل سالا ۱۹۲۷ ل بهیرووتئ هاتی دامه زراندن (Res, 2013, 19) ژ پیخه مهت رزگار کرنا کوردستانا تورکیا (نیکیتن، ۱۹۹۲، ۱۹۲)، ل ویرئ هه قالینی دگهل جه گهرخوین و قهدری جان کر و به رهه مین خو د وه شانین بنه مالا به درخانیاندا وهکی گوڤارین: هاوار (۱۹۳۲ - ۱۹۴۳) و رۆناهی (۱۹۴۳ - ۱۹۴۵) ژلایی جهلادته به درخان قه ل شامئ، ستیر (۱۹۴۳ - ۱۹۴۵) و رۆژا نوو (۱۹۴۳ - ۱۹۴۶) (رهش، ۲۰۱۳، ۱۷۸) ژلایی کامیران به درخانقه ل بهیرووتئ - لبنانی (معوض، ۲۰۱۰، ۲۱-۲۷) دهاتنه چاپ کرن و به لاقه کرن، قهدری جان هۆزانا (هاوار هه به، گازی ل دوویه) د هژمارا ئیکیا گوڤارا هاواریدا ل سالا ۱۹۳۲ ژ بۆ ئوسمان سه بری رهوانه دکهت و تیدا دیژیت:

ژین چقاس دهلاله

د نیف باف بران دا

دل ههیه کو نه ناله

به برینین رمان دا. (Qedri can, 1932, 5)

قەدرى جان، د قى ھۆزانتامەيىدا بۆ ئۆسمان سەبرى ددەتە خوياکرن کو ژين دناڤ خيزانيدا يا خوەشه، ئۆسمان سەبرى د ھژمارا دووڤرا (۲) ژ گوڤارا ھاوارى ھەر ل سالا ۱۹۳۲ ب ھۆزانا (بەردىلک) وەکو ھۆزانەکا نامە ل سەر ھەمان شىواز و پەيڤ، بەرسقا قەدرى جان ددەت(رەش، ۲۰۱۸، ۱۴۷) (۳۳):

ژين خوەشه ب خورتى
ل كوردستان ب كوردان.
باڤ و بران چ بكم؟

ھەموو من تى ب دەردان. (Sebrî, 1932, 10)

ئۆسمان سەبرى، بەروڤاژى قەدرى جان ھزر دكەت كو ژين نە دگەل باب و برا و خيزانى، بەلكو دگەل كوردان د كوردستانيدا يا خۆشه، ھۆزانتان ديار دكەت دى چ ل باڤ و بران كەت، ل سەر خاترا گەل و مللەت و وەلاتى خۆ ھەمىيى ل دەردايين و ژى دوويركەفتى، ئانكو ئەو كورد و كوردستانى ژ خيزانا خۆ گرنگتر دىينيت.
ل قىرى، ھۆزانتامە رۆلەكى گرنگ دىينيت، چونكى ھەرقى ھۆزانى ئۆسمان سەبرى ئىنايە دناڤ ئەدەبىياتا كوردى و نقيسينا ھۆزانيا، ژبەر كو بەرى ھىنگى ئەو ب شۆرەش و شەرى چەكدارىڤە مژوول بوو.) Res. (1997, 15).

۳.قەدرى جان (۱۹۱۱ - ۱۹۷۲): ھندەكڤەكۆلەر قەدرى جان وەكويەكەم ھۆزانتانى كورد كو نووياتى دناڤ ئەدەبىياتا كوردیدا ل رۆژئاڤايى كوردستانى كرى و ب سنوورى دناڤبەرا كلاسىك و نووياتييدا دەيتە ھژمارتن (ريوى، ۱۹۹۰، ۷۹)، رەوشەن بەدرخان ژى قەدرى جان وەكو ھۆزانتانەكى ھەڤچەرخ ددەتە ناسكرن (ريوى، ۱۹۹۰، ۵۸)، قەدرى جان پەيوەندىين ھەڤالىينى دگەل گەلەك ھۆزانتانين سەردەمى خۆ ھەبووينە، نەخاسمە ژى (ئۆسمان سەبرى و جەگەرخوين) (ريوى، ۱۹۹۰، ۸۰)، قەناتى كوردو دىيژت: "ناڤ و دەنگى

قهدری جان ب ناڤ و دهنگی وان ره گریدایه" (Kurdo, 1983, 177)، له ورا ژى هۆزانا (هاوار هه به، گازیل دوویه) (Qedri can, 1932, 5) ژ بو ئۆسمان سهبرى رهوانه دکهت، ههروهسا هندهک نمونهیین دی ژى ژ هۆزاننامه ل دهف قهدری جان دهینه دیتن، وهک: هۆزانا (رهشبهلهک) (مزوری، ۲۰۰۲، ۱۱۸) ژ بو خورتین جهزیری. هۆزانا (نامه بو ئیستگههی رادیو تاران) ل سالا ۱۹۵۹ به لاقه کرییه و رهوانه کرییه کو تیدا دبیریت:

بگری ... بکه هاوار ...

بو پیشه وال بن سیدار

مهگری بو کهسی نازاد

بگری بو مه هاباد. (مزوری، ۲۰۰۲، ۱۵۸)

قهدری جان، د قی هۆزاننامه ییدا، دبیریته رادیویا تاران، هاوار و گازیلی ژ بو کوردین عیراقی نه که، ژ بهر کو ئه و د نازادن، ژ بو قازی محمه د بکه هاوار و قیرینی کو ژ پیخه مهت دهوله تا کوردستانی ل مهابادی هاتی ب دارقه کرن و سیداره دان، ئانکو بهری هه ر تشتی به حسی کوردین ل روژ هه لاتى کوردستانی و ب تایبه تی ژى شه هید و سه رکرده یان دکه ت.

دوو: هۆزاننامه ل دهف جه گه رخوین

ناقى جه گه رخوینی دروست (شیخ موس حه سه ن)ه، ب ناسناقى (جه گه رخوین) ناقدار بوویه، ل سالا ۱۹۰۳ ل گوندی حه ساری ژ دایکبوویه، ل سالا ۱۹۲۰ دهست ب خواندنا ئایینی کرییه و ل سالا ۱۹۲۸ ب دوماهیك ئینایه و بوویه مه لا، پاشی جبه یی خو هاقیت و کهفته مهیدانا خه باتی، خه بات ژ پیناق وهلاتی (جه لیل، ۲۰۰۹، ۲۲)، سالا ۱۹۳۲ هۆزانین وی د گوڤارا (هاوار) دا هاتنه وه شاندن (Reş, 2013, 23)، هه ر ژ سالا ۱۹۴۵ و هه تا وهغه رکرنا وی ل (۱۹۸۴/۱۰/۲۲)، هژماره کا

زۆرىا پەرتووكان د بياقى: ھۆزان، فۆلكلور، زمان، دىرۆك، وەرگىران و ...ھتد، دا ھەنە (Cegerxwîn, 2006, 40-43).

رەوشەن بەدرخان، جەگەرخوین وەكى ھۆزانقەنەكى ھەقچەرخ د دەتە ناسكرن (بدرخان، ۱۹۵۴، ۶۳) كو رۆلەكى مەزن د ھشيارىيا نەتەوھىيدا گىرايە (ريوى، ۱۹۹۰، ۴۷). قەناتى كوردۆ ژى د دەرھەقى ويدا دىبىژىت: "جەگەرخوین شاعىرى ئازادىخوازى نەتەوھىي كوردە، دەنگىبىژى دۆستى و ھەقكارىيا مللەتانە، شەركارى ئاشىتىيا دنياىيە" (Kurdo, 1983, I.140). ئانكو پەياما ھۆزانىن وى ھشياركرن، ھەقكارى، دۆستايەتى، ئازادى و ب ھەقەرەژيان بوو، لەورا ژى ھەر د قى بياقىدا گەلەك ھۆزانىن نامە نقىسىنە و ئاراستەكرىنە كو ھەلگرىنقان پەيامان بووینە.

پشتى دياركرنا چەند نمونە ژ ھۆزانقانىن كورد يىن ھۆزانتامە د قۇناغا ئەدەبىياتا نويا كوردىدا ھەى دايىنە دياركرن، دى ئاماژەى ب ھۆزانا جەگەرخوینی كەن، چونكى ئەو دگەلقان ھۆزانقانىن دەربازبوویى ژىايە و ھەقالىنى دگەل ئىك ھەبووینە و گەلەك كارىن رەوشەنبىرىو ئەدەبى پىنكفە ئەجامداينە و ئاگەھى ژ ئەدەبىياتا ئىك ھەبووینە، جەگەرخوین بو ھۆزانقانىن ھەقالى خو پتر ئەف جورى ھۆزانى نقىسىيە، بەلكى ژى ژبەر ھندى بيت ئەوى پتر ژ وان ھۆزان ئافراندىيە و چالاكتر بووینە.

نمونە ژ ھۆزانىن نامە ل دەف جەگەرخوین:

ئەقین ل خوارى پترىيا ھۆزانىن نامەيىن جەگەرخوینینە د ھەمى ديوانىن ويىن ھۆزاناندا:

۱. ژ خامەيا من رە.

۲. ژ بچووكان رە.

۳. ژ ھەوارى رە.

٤. ژ خوهدیج ههوارئ ره.
٥. ژ ئهحمهدی نامی ره.
٦. ژ ههقالهکی من ره.
٧. ژ عهلیج عهونی ره.
٨. ژ قهدری جان ره.
٩. ژ ئوسمان سهبری ره.
١٠. ژ هشیار ره.
١١. ژ وانی ره.
١٢. بهرسقا شیخهکی.
١٣. بهرسقا عهبدلخالق ئهسیری.
١٤. پینجکا من و زبیری کورد.
١٥. ژ حهسهنی ئهمین ره.
١٦. ژ شهوکهت زلفی بهگ ره.
١٧. ژ مهزنین کوردان ره.
١٨. ژ کهیۆ ره.
١٩. ژ سهرلهشکهرهکی ره. (Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 70-277)
٢٠. بهرسقا نایفی حهسو.
٢١. ژ ههقالهکی ره.
٢٢. نفیسارهک بویار. (Cegerxwîn, kîme ez, 2003, 107,145,189)
٢٣. ژ کومیتا ئاشتبخوازین سوید ره.
٢٤. ژ ههقالهکی نهزان ره.
٢٥. ژ گهوری ره. (Cegerxwîn, Aşti, 2003, 72,79,127)

ئاراستەيىن ھۆزائنامەيى ل دەف جەگەرخوين:

- جەگەرخوين بۆ كەسەكى رەوانەكريبە و ۋى ژى بەرسقدايە. ۋەك: جەگەرخوين و قەدرى جان.
- كەسەكى بۆ جەگەرخوين رەوانەكريبە، جەگەرخوين ژى بەرسقدايە. ۋەك: ھۆزائقان تيرىژى ژ بۆ جەگەرخوين رەوانەكريبە و ۋى ژى بەرسقدايە.
- جەگەرخوين بۆ كەسەكى نە ب روح رەوانەكريبە، ئەو ژى ژ بۆ مەبەستىن نەتەۋەيى و رەۋشەنپىرى بوويە. ۋەك: جەگەرخوين و ھنارتنا ھۆزائنامەيى بۆ گۆقارا ھاۋارى.
- جەگەرخوين بۆ كەسەكى رەوانەكريبە ب مەبەستا رەخنەكرن و شيرەتكرنى. ۋەك: جەگەرخوين ژ بۆ (ھەقالەكى نەزان) رەوانە دكەت.
- جەگەرخوين بۆ كەسەكى مالباتا خۆ رەوانەكريبە. ۋەك: جەگەرخوين بۆ كورى خۆ كەيۆ رەوانەكرى.
- جەگەرخوين ژ بۆ خۆ ب خۆ رەوانەكريبە. ۋەك: جەگەرخوين ژ بۆ خامەيا خۆ.
- جەگەرخوين ب تنى ۋەك ديارى، يان ئاراستەكرن ژى ھەيە. ۋەك ھۆزانا: "پىنجكا من و زىيرى كورد" (Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 170). و دىندا دنقىسىت: "ژ جەلادەت بەگ رە". كورتىياقان ئاراستەيان، سەبارەتقان جۆرە بابەتان بوويە: (نەتەۋەيى، ئەقنى، رەخنەكرن و پىرۆزباھى).

۱. جەگەرخوين و ئەسىرى

۱-۱. جەگەرخوين بۆ ئەسىرى:

ئەسىرى، ناقى ويىى دروست (شىخ عەبدولخالق كورى شىخ حوسىنە)، ل سالا ۱۸۹۰ ل باژىرى كەركووكى ژ دايكبوويە، خواندنا

خۆھەر ل کەرکووک تەمامکرییە، بەرھەمئین وییئین ھۆزانی د گۆقار و رۆژنامەییئ کوردیدا بە لاقەبووینە، وەک: (دیاری کوردستان، زاری کرمانجی، ھاوار و پەیزە)، ماوەیەکی درێژ ل دادگەھا کەرکووکی فەرمانبەر بوو، ل ریکەفتی ۱۹۶۲/۶/۱۸ وەغەرکرییە (رەسوول، ۱۹۸۰، ۴۵). جەگەرخوین ب ریکا ھۆزانی وی ناس دکەت و ھۆزانەکی بۆ رەوانە دکەت:

ئەوی برا شەھبازی ئەوجی فەن و ھەم عیرفانی تو،
سەد وەکی ئیئین ل ئەسیری گۆری قوربانی تو.
لازمە ئەم ھەول بدن ھەر بۆیەکی کاکێ خۆم،
بەختی و زازانی من ھەم سۆری و بانی تو.
ھێقیدارم کو خەتا نەگرن لە خوەشخوانم چکو،
ئەز نە میدانەم بلیم سەر شیوہ و گۆرانی تو.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 168-169)

ژ بەر کو ناڤی وی و ھۆزانقانی عەرەب (ئەسیری) وەکی ئیکە، جەگەرخوین ئەسیری عەرەب قوربانیی کورد دکەت، ھەر وەسا د ھۆزانا خۆدا داخووزا ئیکگرتنی ژئ دخوازیت، پاشی ژئ دبیتیت کیماسیان د ھۆزانا مندا نەئینە دەری، چونکی ئەز نە شارەزایی شیوہی گۆرانیمە.

۱-۲. ئەسیری بۆ جەگەرخوین:

دەمی ھۆزنامەیا جەگەرخوین دگەھیتە ئەسیری، ئەو ژئ ب ھۆزانەکی ب ناڤی (ھۆ جگەرخوین) بەرسقا وی د دەت و دبیتیت: فەن و زانینت ئەسەل بەرزبوونەوہ و سەرکەوتنە گەل کە نادان بوو بەشی دیلی و پوولی و مردنە (ئەسیری، ۱۹۳۲، ۵).

ئانكو ل فیرى، ھۆزائنامە دىبىتە ئەگەرى خورتكرنا پەيوەندىان دناقبەرا ھۆزائناقىن كورددا سەرەرايى دوویراتىيا باژىران، و ل حالى ئىك پرسىنە و بابەتىن نىشتىمانپەرورەرى ئازاندىنە.

۲. جەگەرخوین بۆ ئۆسمان سەبرى:

ئۆسمان سەبرى (ئاپۆ) ل سالا ۱۹۰۵ ل گوندى نارنجى، قەزا كەختى ژ وىلايەتا ئادىامان (سەمسور) ل باكوورى كوردستانى ژ دايكبوويه (Reş, 2013, 58)، ل سالا ۱۹۲۲ ژ قوتابخانا رەوشتى دەرچوويه، ل سالا ۱۹۳۲ ب دەرکەفتنا گوڤارا ھاوار دەست ب نقيسىنى كرىيە (Kurdo, 1983, 166)، سىياسەتمەدار، چىرۆكئىس و ھۆزائناقبوو، گەلەك جاران ل سەر دۆزا مللەتى كورد ھاتىيە گرتن و دادگەھكرن و زىندانكرن.

ژ بەرھەمىن وى: ئەلفابايا كوردى / ۱۹۴۵، باھۆز / ۱۹۵۶ (مىرزا، ۱۹۸۹، ۸-۱۰)، دەردىن مە / ۱۹۵۶، چار لەھەنگ / ۱۹۸۴، شۆرەشىن ساسوونى / ۲۰۰۵ (Reş, 2013, 66). سەرەرايى ھەبوونا ھژمارەكا زۆريا بابەتان د وەشانىن بنەمالا بەدرخانياندا بەلاقەكرىنە (لوندى، ۱۹۹۹، ۱۲۳).

قەناتى كوردۆ دىبىت: ل پاش جەگەرخوین، شىرى سەرى چىايى كوردستانىيى دووھمىن ئۆسمان سەبرىيە.

ھەرورەسا پەيوەندىن خورت دناقبەرا جەگەرخوین و ئۆسمان سەبرىدا ھەبوو، پىكقە خزمەتەكا نەتەوھى و رەوشەنبىرى كرىنە، دەمى گوڤارا ھاوار ژى ھاتىيە وەشاندىن، ھەردوو بوونە نقيسكارىن وى و بەردەوام بەرھەم بۆ دئقىسىن، لەورا ژى ھۆزائىن نامە ژى ژ بۆ ئىك ھنارتىنە، پىشتى ئۆسمان سەبرى، ھۆزانەكى ب ناقى (مارشا جانىيازاران) دئقىسىت و ئاراستەيى جەگەرخوین دكەت و تىدا دىبىت:

مه ئارمانج یهکه، گرتنا وهلیت
ژ دل مه دچه، سهه ئاگر و پیت
چافین خوهقهکه، ههی خورتی جوان
نهیار نه هشت خوین، د رههین مه میت
سهربلندی دهولههندی دقتن خهبات

بی دژواری، بی خوینخواری ئەم ناچن وهلات. (Balî, 1998, 64)

ژبهه کو ئوسمان سهبری ئەف هۆزان ل سهه شینوازی هۆزانا
جهگه رخوین دنقیسیت، لهورا دبیتیتی: "ئهزههنی، پشتی کو مه ئەف
مارش بهرپهیی وه کر دقتی تو مه نهکی دزی خوه!"

جهگه رخوین ژی دوو هۆزانان ژ بو ئوسمان سهبری دنقیسیت،
ئیک ب ناقتی (بهرسقا ئوسمان سهبری) تیدا دبیتیت:

ب گۆری بم ژ بو ته ئەی براین من تو کانی،
ژ دووریهه ته دهستی خوه د نیف دهستی مه دانی.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 163)

جهگه رخوین، د هۆزانا بهرسقا ئوسمان سهبریدا خو گۆری دکهت
و پرسیارا وی دکهت، پاشی ژی دیار دکهتیی دوویری ویهه، لی دگهل
هندی ژی ژبیر نهکرییه ههست ب گهرماتیا ههقالینیا خو دکهن، د
هۆزانا دیدا یا ب ناقتی (ژ ئوسمان سهبری ره) دبیتیت:

ئهری ئوسمان ته ئاگر دا دلی من،
ته پر کر دهرد و ئیش و ههم کولی من.
دخوم سوندی ب یهزدانی دلۆقان،

د پشتی ته نه مایه ئاقلی من. (Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 162)

دقان ههردوو هۆزاناندا وینهیین بیهقیبوونی د دیارن، ژبهه کو
ئوسمان سهبری ل سهه پرسین نهتهوهییین مللهتی کورد هاتبوو
سههگوان و زیندانکرن، "ئاپی ئوسمان سهبری ههژده جارن ب قاسی
دهه سالان ل گرتیخانان مایه و د سهه ده چهند جار سرگوانی" (Uzun,

1995, 251) (64)، لەورا ژى بۇ جەگەرخوینی گەلەکا نەخۆش بوویە، ل جەهكى ھەقالی وی بوویە کو ژى دوویربوویە، ل جەهكى دی ل سەر زیندانکرن و سەرگوونکرنا وی. ژبەر کو ھەردووھەقالین ئیک بوون و پیکفە د گوڤارا ھاواردا بەرھەمیین خۆ بەلاڤە دکرن و خزمەتا گەل و ۋەلاتی خۆ دکر، ژلایی ھزر و بیرانڤە ژى نیزیکی ئیک بوون، لەورا دوویرکەفتنا ئۆسمان سەبری بۇ جەگەرخوینی داخەکا مەزن بوو.

۳. جەگەرخوین بۇ گوڤارا ھاوار:

ھژمارا ئیکى ژ گوڤارا ھاوار ل روژا (۱۵ گولانی ۱۹۳۲) ل باژیرى دیمەشق ژ لایی میر جەلادەت بەدرخانڤە ھاتە ۋەشاندن، "فرەنسا دەورەک ھەبی ل گەشکرنا بزاڤا رەوشەنبیریى ل سوریاىی و ئەڤ گەشدار بینە ژ کوردینسوریاىی ژى گرت" (سندی، ۲۰۰۲، ۲)، ئانکو ل دویفڤى بۆچوونى، دەرکەفتناڤى گوڤارى و یین دی، ب زەمینە خۆشکرنا رەوشەنبیری بوو ژلایی فەرەنساڤە، "راستە ئیستیعمار خرابە، ۋەلى ئەڤ قەنجیە ژى پەیدا ببوو" (سندی، ۲۰۰۲، ۲). ھژمارا داویى (۵۷) (۱۵ تەباخا ۱۹۴۳) ھاتە چاپکرن و ژ ۋەشانى راوەستا، جەلادەت ناڤى وی کرە ھاوار ب مەرھەما وی چەندى گوڤار بییتە ھاوارا کوردان بەرەڤ زانست و زانینی (ھرورى، ۲۰۱۰، ۱۷۴).

جەگەرخوین، ئیک ژ ھۆزانتانین وی دەمی بوو بەرھەمیین خۆ دڤى گوڤارىدا بەلاڤەکرین، چونکی "جەگەرخوین ژى ئیک ژ وان بوو میر جەلادەت گەلەک پشستەڤانى لیکرى، ھەر ۋەکی جەگەرخوین ب خۆ ئەڤ چەندە گوتى" (رەش، ۱۹۹۲، ۱۲۷). ئانکو گوڤارا ھاوار "ریک ژ بۇ جەگەرخوینڤەکر دەست ب بەلاڤەکرنى بکەت" (خلباش، ۲۰۰۵، ۳۱).

جەگەرخوین، گەلەک ھۆزان ژ بۇ گوڤارا ھاوار و خودانى وی (جەلادەت بەدرخان) نڤیسینە، ژ وان: (ژ ھاوارى رە)، (ژ خوەدیى ھاوارى رە)، (ژ کریارىن ھاوارى رە). دەمی بۇ جارا ئیکى گوڤار دەرکەفتى، ب ھۆزانا (ژ ھاوارى رە) پیرۆزباھى لیکرییە:

ههزار جاری پیروژ دکم ئهف ههوار،
گهلهک خۆب و رنده وهکی گولزار.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 147)

پاشی ژى ب کچکهکا جوان سالۆخ دکهت:
ههوار پر جوانه کهچه، نووگهپه،
گهلهک دیلبر و نازک و نازدار.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 147)

جهگهرخوین نه رتیا وی دهرفته تا هاوارى دایى ژ بو به لاقه کرنا
به ره مین و بیین هۆزانی ناکهت و دبیتیت:
گولستانی زاری مهیه پر جوان،
پهسن دده کو من بهری وی دخوار.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 147)

پشتی هینگی ژ بهر "پایه بلندیا وی د هۆزانیده و دلسۆزیا وی بو
چاندا کوردی، سهیدا جهگهرخوین دبه ئیک ژ ئه ندامین گو قارا هاوار"
(سندی، ۲۰۰۲، ۳۶). ئه و ژیفی چهندی د هۆزانا (ژ خوهدی هاوارى ره)
دبیتیت:

جه لادهت بهگ ب ناهه، من ب شاهى،
قه ببول که ردهم، جهگهرخوین بوویه ئه ندام.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 148)

ههروهسا ژى، د هه مان هۆزاندیا پهسنی میر جه لادهت به درخان
ددهت و ب بهگ، سهروهه، شاه و ریبهری خۆ دزانیت:
بهگی من سهروهری من ئه ی جه لادهت،
شاهى من ریبهری من پر عدالهت.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 149)

پشتی گوڤارا هاوار ژ بی پشتهقانی د چارده ساللیا خودا ژ
وهشانی راوهستایی، جهگهرخوین د هۆزانهکا دییا نامه دا ب نافی (ژ
کریارین هاواری ره) کره هاوار و ههڤه مییا خو دیارکر:
هاوار و ههی هاواره، چمان وسا دنالی،
سهدههیف و سهدهمخابن بی زیف و زیر و مالی.
پر شهرمه کو ههوارا مه تا ئه بهد نه مینت،
ههوار کچه جوانه خواهش بووکه چاردهسالی.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 150)

جهگهرخوین، ب راوهستانا هاواری خه مگینه، دکه ته هاوار و گازی
کا بوچی ژ وهشانی راوهستایه، ههروهسا مخابنیاں دخوازیت ئه گهری
راوهستانا وی ژ بو لایه نی پشتهقانییا داراییقه دگیریت، دیسان وهکو
شهرم دبینیت ئه ف گوڤارا پری خزمه تیا ملله تی کورد ژ وهشانی
راوهستیت، هۆزانقان هاواری وهکو کچه کا چاردهسالی سالوخهت دکهت،
چونکی گوڤار د گهنجاتی و چاردهسالییا خودا راوهستا.

۴. جهگهرخوین بو قهدری جان:

جهگهرخوین، دوو هۆزان ب نافی (ژ قهدری جان ره) ژ بو قهدری
جان رهوانه کرینه، د هۆزانا ئیکیدا دبیتیت:
ئه هی هه قالو ده لالو، تو هه ر تشتی دزانی،
د زمانئ مه کوردان تو وهک مه لایئ خانی،
تو خورتیکی چه لهنگی ئه ز کاله کی زهمانی،
دل و گهردهن شکهستی بهندهواری خزانی.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 161)

جهگهرخوین، قهدری جان وهک هه قاله کی خوئی خوشتقی و زانا
ب ناف دبهت، ههروهسا رۆل و خه مخوهرییا وی د بیافی خزمه تکرنا
زمانئ کوردیدا پیشان ددهت و بهراوردییا وی دگهل ئه حمه دی

عەبدولرەحمان مزوورى وى وەكى ئىك ژ ستونىن ھۆزانا كلاسيكىيا كوردى ب ناڧ دىت (مزورى، ۱۹۹۳، ۱۲۵).

بەرھەمىن خۆ د وەشانىن بنەمالا بەدرخانىندا دوەشاندىن، ب تايىھەتى ژى ئەو رۆژنامە و گوڧارىن د ناڧبەرا سالىن (۱۹۳۲ – ۱۹۴۶) ل شام و بەيرووتى دەھاتنە چاپكرن.

چەند بەرھەمىن چاپكرى ھەنە، ژ وان سى ديوانىن ھۆزانان: (خەلات/۱۹۸۹، زۆزان/۱۹۹۱ و جودى/۱۹۹۸)، سەرھەرايى پەرتووكەكا ئايىنى و سەرپىھاتيان.

ل رۆژا (۲۰۰۲/۳/۲۳) ل باژيرى حسچا ل جزيرى وەغەرکرييه (Zengî, 2005, I.5).

تيرىژ، ھەقالى جەگەرخوينى بوو و جەگەرخوين ب مامۆستايى خويى ھۆزانى دزانى، دگەل ھندى ژى گەلەك كارين رەوشەنبيرى و راميارى پىكڧە ئەنجامداينە، ھۆزانەكا نامە ب ناڧى (خەونا من و بەرسقا جەگەرخوين) بۆ جەگەرخوين رەوانە دكەت:

خەونەك كوور و خولۇبات

ب سەر چاڧى من دە ھات

د خەوى دە من دى بوو

دونيايەكسەر تارى بوو

گومين ژ تاڧ و ئەوران

د ھات كەت سەر كوردستان

ب برۆسك و ئار و پىت

دى دەرگوشا خوە داڧىت

...

ئەى سەيدايى جەگەرخوين

مەعنا خەونا من بشين

چاڧ ل رى مە دەم و گاڧ

ژ تىرېژ ل تە سلاڧ. (Tîrêj, Cûdî, 1998, 90)

تىرېژ، خەونەكى دبىنيت، ئەڧ خەون نە خەونە، بەلكودياركرنا ئەوى زولم و زۆرا وەلاتىن داگىركەرە ل سەر كوردستانى، ھەر وەسا ژى كول و دەرد و خەمىن وىنە بەرامبەرى وەلات و مللەتى وى، ب شىوھىن ھۆزان كو ھەلگرا كۆمەكا پرسىيارانە ئاراستەىى جەگەرخوین دكەت و داخوذا شرۆڧەكرنا وى خەونى ژى دكەت، ئانكو داخوذا بەرسڧى دكەت.

۲-۵. جەگەرخوین بو تىرېژ:

جەگەرخوین، ھۆزائنامەيا تىرېژ وەردگىت، كەىفا خۆ پى دبىنيت، ئەو ژى شرۆڧەيا خەونا وى دكەت و ب ھۆزان بو وى ئاراستە دكەت:

خەونا تەيا پر گران

ژ بو لاشى تە دەرمان

چ خەونەكە راست و خوەش

دلئ تە پى ماىە گەش

ھەورى رەش و پر تارى

ستەمكارى، خوینخوارى (Cegerxwîn, kîme ez, 2003, 107)

جەگەرخوین، دبىژىتى: ئەو خەونا تە دىتى، ستەمكارى و زولم و زۆرىيا ل سەر كوردستانىيە ژلاى وەلاتىن دەوروبەرڧە، لەورا ژ مە دەىتە خواستن ئەم دەست ب خواندن و زانىنى بكەن، چونكى بەس ئەو دشىن مللەتى كورد رزگار بكەن و كوردستانى بكەنە دەولەت:

ئەڧ خوەندن و زانەبوون

نیزىك دكن سەرخوەبوون

خۆرتىن وەك تە پر زانا

گەرەك بىژن: نەزانا

**بەرە دەستین ھەف بگرن
دقئ رى دە ئەم بمرن
ب کیر نایى راوستان**

بژى، بژى كوردستان. (Cegerxwîn, kîme ez, 2003, 108)

ھەردوو ھۆزانتانان ھەست ب بەرپرسایەتیی دكەن و ب ریکا ھۆزانتامەیی، بابەتین نەتەوھیی و ھشيارىيا نەتەوھیی بۆ گەلى خۆ ئازراندىنە و ب قى رىكى خەلك ھشياركرىيە، چونكى ھەردوويان ئاگەھدارى ل سەر بابەتین نەتەوھیی و داگيركنا كوردستانى ژ لاين دەلاتین دەوروپەرڤە ھەبوویە و ھەروەسا تیدا ژيانە، چونكى ل وى دەمى ھۆزانى رۆلەكى گرنگ ددیت و وەكى راگەھاندنى بوو، لى تشتى ديار تيرىژىڤيايە ب زمانى جەگەرخوينى ھندەك گۆتنان ل سەر كوردستانى و مللەتى كورد و ھشيارىيا نەتەوھیی بدەتە گۆتن، لەورا ژى وەكو نامە بۆ جەگەرخوين ئاراستەكرىيە و داخوازا بەرسقى ژى خواستىيە، د راستىيدا تيرىژ ب خۆ بەرسقى دزانيت، ئەڤە ژى جۆرەكى تەكنىكىيە ل دەف ھەردوو ھۆزانتانان دەيتە ديتن.

٦. جەگەرخوين بۆ كورئ خۆ (كەيۆ):

جەگەرخوين ھۆزانەكى بۆ كورئ خۆ (كەيۆ ١٩٣٦ - ٢٠٢٠) دنقيسيت و رەوانە دكەت، راستە بۆ كورئ خۆ ئاراستەكرىيە، لى مەبەستا وى وەرگرە، چونكى ئەگەر بۆ وى ب تنى با، بەلاڤە نەدكر، ھۆزانتانى دقئت ب رىكا كورئ خۆ شيرەتان ئاراستەيى خەلكى بكەت باشيى بكەن دا ناڤەكى باش ل پاش خۆ بهيلن:

ل دنيايى تەماشاكە كورئ من،
تو دى پاشى بناسى، خوەش بيئى.
ل ژۆرى كومبەدى گەردوونە سەيدا،
ل ژيرى ھەمى تشت بيئى

گهلهک ژار و پهریشان و بهلهنگاز، ههتا دمری تهنی نافهک دمینی.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 188)

جهگه‌رخوین، دبیژیته کوری خۆ باش بهری خۆ بدی، تو دی باش بابی خۆ نیاسی کا چهوا گومبه‌دهکا بلنده د ئاسمانی کوردستانیدا، ژبه‌ر کو مروقی باش ئه‌وه ده‌می وه‌غهر دکهت نافهکی باش پشتی خۆ بهیلت، راسته د دنیایدا گه‌لهک فه‌قیر و بهلهنگاز هه‌نه د بی ده‌نگ و بی ناقن، لی پشتی مرنا وان ناقی وان ده‌ردکه‌فیت، نه‌خاسمه مروقی باش و بی باشی پشتی خۆ هیلائی، ئانکو خزمه‌تا گهل و وه‌لاتی خۆ کری. فیجه دبیژیته کوری خۆ، دی پشتی مرنا من، من باش نیاسی، چونکی من خزمه‌ته‌کا مه‌زنیا ملله‌تی خویا کری، چونکی جه‌گه‌رخوین د بیافی چاند و کهلتوور و نه‌خاسمه هۆزانا کوردیدا، خزمه‌ته‌کا مه‌زن کریه، پشتی وه‌غه‌را وی، زیده‌تر ناقدار و ب ده‌نگبوویه، هه‌روه‌سا ئه‌ف گازنده‌یه‌که ژی ژ لایی جه‌گه‌رخوین فه‌ بو جفاکی کوردی هاتییه‌کرن کو کورد گرنگیی ب زانا و ناقدارین خۆ ناده‌ن هه‌تا دمرن، فیجه پشتی دمرن ژ نوی دزانن کا چ گه‌نجینه و خزمه‌ت ل پاش خۆ هیلاینه، ئانکو ب ره‌نگه‌کی دی بیژین: جه‌گه‌رخوینی قیایه بیژیته ملله‌تی کورد، قه‌دری زانا و ناقدارین خۆ بگرن به‌ری بمرن.

۷. جه‌گه‌رخوین بو شیخه‌کی:

جه‌گه‌رخوین، هۆزانه‌کی ب ناقی (به‌رسقا شیخه‌کی) دئافرینیت، ده‌می دبیژیت "به‌رسف"، که‌واته: به‌ری هینگی ئاگه‌هداری په‌یاما شیخه‌کی بووی کو به‌ری خه‌لکی ژ نه‌ته‌وایه‌تی بو لایی دینی دبه‌ت:

دین ب زور و زیره، نه ب سیواک و خشت و تزی،
و نه ب کونجی خه‌لوه‌ت و ته‌یله‌سان و پۆستتشین.
خه‌بات ژ بو دین و مله‌ت واجبه، لی د ئیرو،

قهنجه کو ئەم بمرن، ژ بۆ وهلاتی خواهی شیرین.
ئالیکی وهلاتی ته مایه پهریشان و بندهست،
ل ئالیی دنێ، تالان و کوشتن و تم قیرین.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsk, 2003, 166)

جهگه رخوین، د بهرسقا شیخه کیدا، رهخنی لی دگریت و دبیزیتی
دین ب زیر و زورییه، نه ب تزی و سیواک و خشتایه، و نه د کونجین
تاری و خلوهت و جهین پهرستیدایه، بهلکو دقیت دهرکهفن مهیدانا
خهباتی و ب رهنگهکی ئاشکهرا خزمهتی بکهن، راسته خزمهت ژ بۆ
دینی ئهرکهکه، لی دقیت خزمهتا گهل و وهلاتین خو بکهن، چونکی
پارچهکا وهلاتی د دهستین داگیرکهران و د بن زولمیدایه، و ل ئالییهکی
ژی تالان و کوشتن و قیرینه، د سهرهندیرا هووینیی د کونجین تاریقه
ب دوعا و لافانقه د مژوولن. جهگه رخوین ب رهنگهکی ئاشکهرا شیخ و
مهلان رهخنه دکهت و دبیزیت: په یاما خو بکهنه د خزمهتا گهل و
وهلاتیدا ههتا ژ داگیرکرنی رزگار دبن، پاشی خزمهتا ئایینی بکهن.

۸. جهگه رخوین بۆ کچکان:

جهگه رخوین، د بیافی ئەقینداریدا کومهکا هۆزانین نامه نفیسینه، ژ
بۆ ههقال و یار و گهور و نازکان رهوانه کرینه بی نافی وان بینیت،
دهمی هۆزانقان کچهکا جوان دبین و کارتیکرنی لی دکهت، ئەو ب
هۆزانهکی دهربرینی ژ جوانییا وی کچی دکهت و بۆ وی ئاراسته
دکهت، لی مه بهستا وی وهرگره، بهلکی کچی ئیک ژ وهرگران بیت،
چونکی لهوانه یه هۆزانقانی د دهمهکی کورتدا ئەو کچی دیتبیت و ل بهر
چاقان بهرزه بووبیت.

ئهقه هندهک ژ وان هۆزانین نامه: (ژ ههقالهکی ره)، (نقیسارهک
بۆیار) و (ژ گهوری ره). دق هۆزانا دوماهیکیدا دبیزیت:

شەف و روژان خەوا من بێ تە نایی

چما نایی، نزانم بۆ چ نایی؟

ب خوینا دل مە چەند نامە نقیسین

نزانم کا گەلۆیک ژێ گهای؟ (Cegerxwîn, Aştî, 2003, 125)

جەگەر خوین، د ئێ هۆزانە نامیدا رهوشا خو بۆ گەور و دل بەرا
خو دیار دکەت کو ژبەر و ئی پەریشان و بێ چاره بوویە، لەورا
پرسیار دکەت بۆچی ناهیت؟ و دئ کەنگی هیت؟، هەر وەسا ژێ دیار
دکەت چەند نامە ب هەمی عەشق و دل بێن بۆ رهوانە کرین و نزانیت کا
ئەو نامە گەهشتینی یەیان نە. بێ گومان جەگەر خوینی دیار دەیه کا
بەربە لاف د وی دەمیدا دئینیتە روو، ئەو ژێ رهوانە کرنا نامە یانە
دناقبەرا ئەقینداراندا، چونکی ئەف چەندە د وی دەمیدا یا بەربە لاف بوو،
ب پیشکەفتنا تەکنە لۆژیایی ب دەرکەفتنا ئەنتەرنیت و ئامیری موبایلی
ئەف جوړه نامە یە نەمان و بوونە ئەلکترونی.

۹. هۆزانا (ژ خامەیا من ره):

جەگەر خوین، دبن کارتیکرنا کلاسیکین کورددا رابوویە، لەورا ژێ
گەلەک جارەن هزر و دەربرین و پەیقین وان بکارئینانە، نەخاسمە ژێ
مەلایی جزیری و ئەحمەدی خانی، د پیشییا جەگەر خویندا، ئەحمەدی
خانی دگەل خامەیی خو ئاخقییە و گازندە ژ خامەیی خو کرینە،
جەگەر خوینی هزری ژ خانی وەردگریت، لی ب ئاوایه کی دی
دادریژیت:

ژ خامی ره من گۆتی ئەی خامە تیژ،

ل سەر روویی کاغەزی ب قیرین و قیز.

بوهای تە ئارزانە، سی چار فرنگ،

تو چیتەر ژ توپ و ژ تانگ و تفنگ.

ب ته ئەز نژادی خوه هشیار بکم،
ب چارهک ل جهنگا نه یار کار بکم.

(Cegerxwîn, Agir û pirûsik, 2003, 70)

جهگه رخوین، دقیت په یامهکی بۆ وهرگری رابگه هینیت و بیژیت:
خامه تو یی تیژی و کاری ته نفیسینه، راسته ب پاره بهایی تهیی
کیمه، لی تو ژ چهکی مفاتری، چونکی ب ریکا خامهیی دیروک و نژادی
ملله تان دهیته نفیسین و ب وی نفیسینی ل دژی دژمنان خهباتی دکهت.
جهگه رخوین، ب ریکا خامهیی، دقیت کوردان پالفهدهته دیروکا خو
بنفیسن، ب نفیسینا دیروکا خو دی بهرسقا داگیرکه رین کوردستانی
دهن، ههروهسا ژی دیار دکهت راسته بهایی خامهیی چ نینه، لی کار و
هنه رین وی دمه زدن، پاشی ژی بهراوردییی دناقبه را خامهیی و چه کیدا
دکته و خامهیی ژ چهکی باشتهر دبیینت.

ئه انجام

۱. هۆزاننامه، ئیک ژ جورین هۆزانییه.
۲. ئهقی جوری هۆزانی د ئهدهبیاتا نوییا کوردیدا پتر
گه شه کرییه، ئهوی گه شه کرنیدا، جهگه رخوین ل ریژا پیشییه دهیت.
۳. پترییا وان هۆزانقانی کورد یین هۆزانا کوردییا نوی نفیسی و
ئافراندی و د وهشانین بنه مالا به درخاناندا به لاقه کرین، ئهف جوری
هۆزانی هه بوویه، جهگه رخوین ئیک ژ وان بوویه.
۴. ژلای هۆنه رین هۆزانیقه، وهک: کیش، سه روا و ریتمیقه چ
جوداهی دناقبه را هۆزان و هۆزاننامه دا ناهینه دیتن.
۵. ژ بۆ بابته تین جوراوجوریین وهک: نه ته وهیی، پیروژباهی،
ره خنی، حالپرسین، خیزانی، په سن، که سین خودان ناف و خهبات و
...هتد، هۆزانی نامه دناقبه را هۆزانقانا هاتن و چوونه، یان ژی

ھاتتە ئاراستە كرن و بەلاقە كرن، جەگەرخوین ژ بۇ ھەمىقان بابەتان
نمونه ھەنە.

۶. ژلايى تۆبۆگرافىقە، ب شىۋەيى ستوونى دەھىتە دارىتن و ۋەكى
نامەيا نۆرمال ب پەخشانكى ناھىتە دارىتن.

۷. ھۆزىننامەيى پەيوەندى دناقبەرا ھۆزىنقاناندا دروستكرىنە و
بەيزكرىنە، ۋەك: پەيوەندىيا قەدرى جان و ئوسمان سەبرى كو ب رىكا
ھۆزىننامەيى ئىكودو و نىاسىنە و ھۆزىنقانىن پارچەيىن كوردستانى پىكقە
گرىداينە و ئاگەھى ژ بەرھەمىن ئىك ھەبووينە. ۋەك پەيوەندىيا
جەگەرخوین ل رۆژئاقايى كوردستانى و ئەسىرى ل كەركووكى.

۸. ژبلى ھندى جۆرەكى ھۆزىننىيە، لى ديسان ژى بوويە خالەكا
تەكنىكى، چونكى ھۆزىنەكا تەمامە و ب تنى ژ بۇ كەسەككىيان لايەنەكى
دەستنىشانكرى دەھىتە ئاراستە كرن، دبىت مەبەستىيا تايبەت بىت و دبىتيا
گشتى ژى بىت.

ژىدەر:

ئىك: پەرتووك

أ. ب زمانى كوردى (ب پىتتىن ەرەبى)

- بالەكى، يادگار پەسول (۲۰۰۵)، سىماكانى تازە كرنە ۋە شىعەرى كوردى ۱۸۹۸
- ۱۹۳۲، دەزگەھى سىپىرىز - دھوك، چاپا ئىكى، ھەولتېر: چاپخانا ۋەزارەتا
پەروەردى.
- پىربال، د. فەرھاد (۲۰۰۲)، ەبەدولرەھىم رەھمى ھەكارى - تازە كرنە ۋە شىعەرى
شىعەرى كوردى و داھىتانى شانۇنامە لە ئەدەبىياتى كوردى دا، دەزگەھى سىپىرىز
- دھوك، چاپا ئىكى، ھەولتېر: چاپخانا ۋەزارەتا پەروەردى.
- جەللىل، د. ئوردىخان (۲۰۰۹)، شىعەرى شارستانى جگەرخوین، و: ەزەدىن
مستەفا رەسول، دەزگەھى سىپىرىز - دھوك، چاپا ئىكى، دھوك: چاپخانا خانى.
- حاجى، د. عبدى (۲۰۱۸)، تىۋرا ئەدەبى، چاپا ئىكى، ژ ۋەشانىن دەزگەھى
نالبەند، ھەولتېر: چاپخانا ھىقى

- رهسول، د. عیزه دین مستهفا (۱۹۸۰)، شیعی کوردی - ژیان و به ره می شاعیران، به غدا: چاپخانه ی (الحوادث).
- سجادی، علاءالدین (۱۹۷۳)، دوو چامه که ی نالی و سالم، چاپی یه که م، به غدا: چاپخانه ی مه عارف.
- شیخ محهمه، د. سه نگر قادر (۲۰۱۲)، فهلسه فهی شیعر و شیعی فهلسه فهی به نمونه ی شیعره کانی ره فیک سابیر و که ریم دهستی، ژ وه شانینه کیتی نووسه رانی کورد - مه لبه ندی گشتی، چاپیه که م، هه ولیر: چاپخانه ی رۆژه لات.
- عارف، حه مه که ریم (۲۰۱۴)، ده رباره ی هۆزان و هۆزانتانی، چاپیه که م، هه ولیر: چاپخانه ی رۆژه لات.
- مزوری، ئازاد عه بدولعه زیز (۲۰۰۶)، جه لاده ت به درخان و شیعر - لیکولینه که شروقه کارییه، ده زگه ی سپیریز- دهۆک، چاپا ئیک، هه ولیر: چاپانا حه جی هاشم.
- مزوری، ئازاد عه بدولعه زیز (۲۰۰۲)، قه دری جان - شاعیری داهینه ر و نیشتیمانپه روه ر، ده زگه ی سپیریز- دهۆک، چاپا ئیک، هه ولیر: چاپانا وه زارته تا په روه ردی.
- نه یلی (۲۰۱۰)، نعمت الله حامد، ده راقه ک ژ ره خن، ژ وه شانین ئیکه تیا نفیسه رین کورد - دهۆک، چاپا ئیک، چاپانا هاوار، دهۆک.
- هاوار، موحه ممه د رهسول (۱۳۹۲ک)، دیوانی پیره میرد، چاپی ئه وه ل، ناوه ندی به لاکردنه وه ی سنه، مه اباد: نه شری ئانا.
- هروری، د. صلاح محمد سلیم محمود (۲۰۱۰)، مالباتا به درخانیا ن - بزاقا وئیا سیاسی و ره وشه نییری دناقه رها سالین ۱۹۰۰ - ۱۹۵۰. دا، چاپا ئیک، ژ وه شانین ئیکه تیا نفیسه رین کورد - دهۆک، چاپانا هاوار.

ب. ب زمانئ کوردی (ب پیتین لاتینی)

- A. Balı (1998), *Dîwana Osman Sebrî, çapa yekem, Sitokholim.*
- Cegerxwîn (2003), *Agir û pirûsk, weşanên Avesta, çapa çaran, Berdan matbacilik, Stenbol.*
- Cegerxwîn (2003), *Aşitî, weşanên Avesta, çapa sêyem, Berdan matbacilik, Stenbol.*
- Cegerxwîn (2003), *kî me ez, weşanên Avesta, çapa sêyem, Berdan matbacilik, Stenbol.*

- Kurdo, Prof. Qanatê(1983), Tarixa Edebyeta Kurdi -1, Weşana Roja Nu, Sweden, Stockholm.
- Reş, Konê(2013), Stêrên Welatê Qedexe, çapa yekê, çapxaneya Parêzgeha Dihokê, Dihok.
- Reş, Konê(1997), Osman Sebrî, çapa yekemîn, çapxana Emîral, Beyrût.
- Tîrêj (1998), Cûdî (Dîwana siyemîn), çapa yekemîn, çapxana Emîral, Beyrût, Libnan.
- Tîrêj (1991), Xelat (Dîwana yekem), weşanên Niştîman, Stockholm.
- Uzun, Mehmed(1995), Antolojiya edebiyata kurdî, bergê yekê, Tum zamanlar yayincilik, Istanbul.
- Zengî, Dilawerê(2005), Panorama veşartin, şînî û bîranîna çilrojîya koçkirina seydayê nemir Tîrêj, çapa yekemîn, (bê çapxane û cih).

ج. ب زمانى عه ره بى

- بدرخان، روشن، صفحات من الادب الكردي (١٩٥٤)، (بدون مطبعة ومكان الطبع).
- رش، كوني (١٩٩٢)، الامير جلادت بدرخان - حياته و فكره، الطبعة الاولى، دمشق: مطبعة الكاتب العربي.
- رش، كوني (٢٠١٨)، العائلة البدرخانية - رحلة النضال والعذاب، الطبعة الاولى، (بدون مطبعة)، القامشلي.
- رش، كوني (٢٠١٣)، تاريخ الصحافة الكردية في سورية ولبنان (١٩٣٢ - ٢٠١٢)، من منشورات مديرية الاعلام في محافظة دهوك، الطبعة الاولى، مطبعة خاني.
- ريوي (١٩٩٠)، تاريخ الادب الكردي الحديث والمعاصر، الجزء الاول، (بدون مطبعة ومكان الطبع).
- شيخ الشباب، محمد رشيد، سيرة المناضل الكردي - عثمان صبري (آبو)، (بدون تاريخ ومطبعة)، بيروت - لبنان.
- معوض، اديب (٢٠١٠)، الاكراد في لبنان وسوريا، تقديم: فلك الدين كاكهبي، من منشورات دار آراسل للطباعة والنشر، الطبعة الثانية، اربيل.
- نيكيتهن، باسيل (١٩٩٢)، الكرد، طبعة جديدة ومنقحة، قدم لها وراجعتها: صلاح برواري، من منشورات مجلة (ASO).

دوو. گۆڤار

أ. ب. زمانئ کوردی (ب بیتئ عەرهبی)

- ئەسیری، عەبدولخالق (۱۹۳۲)، گۆڤارا ھاوار، ژماره (۱۴)، چلهیی بەری، شام.
- خلباش، عەبدولمەنان (۲۰۰۵)، بە نیویە کداچوونی ئەدەب و ئایدیۆلۆژیا و جوگرافیا لە شیعەرەکانی جگەرخیونی شاعیردا، رۆژنامە گۆڤاراپۆڤار، ژماره (۳۷)، سلیمانی.
- سندی، شەوکه تپاھر (۲۰۰۲)، روناکییری کوردپەرور جگەرخیون - ژین و ژیار، گۆڤارا پەیف، ژماره (۲۲).
- میرزا، عبدالسلام علی (۱۹۸۹)، هۆزانتان و نقیسکاری کورد ئۆسمان سەبری، گۆڤارا کاروان، ژماره (۷۹).
- مەتین (۱۹۹۶)، دیدارەک دگەل تیریژ، گۆڤارا مەتین (گۆڤارا لقی ئیککی پارتی دیموکراتی کوردستان - دەوک)، ژماره (۵۷).

ب. ب. زمانئ کوردی (ب بیتئ لاتینی)

- Bedirxan, Celadet(1933), Govara Hawar, jimare 18, Gulan, şam.
- Cegerxwîn, Keyo (2006), Cegerxwîn, Govara Nûbûn (mehaneke siyasî, rewşenbîrî û edebî bû li Dihok derdiço), hijmar 74, Dihok.
- Sebrî, Osman (1932), Berdêlk, Govara Hawar, jimare 2, Xizîran, şam.
- Qedrî Can (1933), Cihaba lawan li diya Hawarê, Govara Hawar, jimare 20, Gulan, şam.
- Qedrî Can (1932), Hawar hebe, gazî li dûye, Govara Hawar, jimare 1, Gulan, şam.

ج. ب. زمانئ عەرهبی

- مزوری، عبدالرحمن (۱۹۹۳)، الشاعر تیریژ - احد قمم الشعر الكلاسیکی الكردي، مجلة سرهلدان (مجلة سياسية ثقافية عامة - دهوك)، العدد (۱).

المخلص

شعر الرسائل في الادب الكوردي الحديث (جكرخوين) انموذجا

هذا البحث المعنون (شعر الرسائل في الادب الكوردي الحديث (جكرخوين) انموذجا)، بحث تحليلي وصفي لبيان وتحليل نوع من الشعر وهو شعر الرسائل. هذا النوع من الشعر في شكله شعر وفي مضمونه رسالة، وله مكانة مهمة في الادب الكوردي الحديث وعند (عبدالرحيم رحمي هكاري، جلادت بدرخان، اوصمان صبري، قدری جان و تيريج) يرى بكثرة و بشكل مستمر كانوا معروفين بارسال هذا النوع من الشعر لبعضهم البعض وبنوا علاقات متينة فيما بينهم الى ان وصل الى حد ان اصبح هذا النوع من الشعر احدى النقاط الفنية المميزة في الشعر. و جكرخوين كاحد كبار المعروفين من الشعراء الكورد الحديثين ابداع عددا كبيرا من هذا النوع الشعري وعن طريقه بنى علاقات قوية وانتقد رجال الدين وعرفه بصلابته في اطار الدفاع عن القضايا القومية والاجتماعية وبارك ذلك.

الكلمات الدالة: الشعر، الرسالة، شعر الرسائل، جكرخوين، الادب

الجديد.

Abstract

Epistolary Poem in Modern Kurdish Literature- Jagarkhween as an example

This paper entitled Epistolary Poem in Modern Kurdish Literature- Jagarkhween as an example- is a descriptive research that aims to shed light on a type of poem known as “Epistolary Poem”. This type of literary work takes the form of a poem while the content intends to deliver a message and it has been widely used in the modern Kurdish literature especially by (Abdulraheem Rahme Hakari, Jaladat Badirkhan, Osman Sabri, Qadri Jan and Tirezh). There has been a regular exchange of these types of letters among the aforementioned poets and has resulted in a stronger relationship among them. It has eventually become one of the technics of poetry. JagarKhween as one of the well-known poets of modern literature has written a considerable number of epistolary poems. He has aimed to establish and strengthen communication with others, criticized Sheikhs and Mullahs, promoted awareness amongst people on topics related to society and patriotism, and has offered congratulatory messages to new initiatives.

Key words: Poetry, the message, the poetic message, Jegerkhuin, the new literature.

واکاوی وجه غنایی در مثنوی مم و زین

پ.ی.د. جیهاد شگری رشید

گروه زبان فارسی / دانشگاه صلاح الدین-اربیل

Jihad.rashid@su.edu.krd

چکیده

وجه های غنایی به عنوان انتقال دهنده‌ی احساس به مخاطب، از اهمیت بسیاری برخوردار است. در داستان مم و زین، لحن غنایی به شکل گیری لحنی خاص در کلام داستان نویس منجر شده است که وجوه مختلف بیان عاطفه بر اصل روایت سایه بیفکند. در این پژوهش بر اساس روش توصیفی-تحلیلی سعی بر آن است که اصطلاح غنایی با کاربردی وجهی مورد بررسی قرار گیرد تا ریشه‌های لحن غنایی در معرض دید خواننده قرار گیرد. هدف از این نوع بررسی؛ از یک سو نشان دادن وجه‌های گوناگون غنایی مانند توصیفی، مرثیه‌ای، شکوائیه‌ای، خمربه‌ای و نیایشی است که همواره روایت را به صبغه‌ی غنایی سوق داده است و از سوی دیگر، با تحلیل ساختاری این وجه‌ها در روایت مذکور نشان داده شود که چگونه وجه‌های مختلف احساس شاعر و شخصیت‌های داستانی در متن مورد توجه قرار گرفته است. نتایج حاصل آمده از این پژوهش نشان می‌دهد که منظومه مم و زین یکی از آثار ارزشمند غنایی است و احمد خانی شاعری است که سرشت شعری‌اش با مفاهیم غنایی پیوند خورده است و گسترده‌ترین عاطفه‌ای که باعث پیدایش قسم اعظمی از شعر غنایی مم و زین شده، عاطفه‌ی عشق و دوستی است.

واژه‌های کلیدی: مثنوی مم و زین، ادبیات غنایی، احمد خانی.

۱- مقدمه

غنا عنصری اساسی در شکل‌گیری ادبیات محسوب می‌شود. این عنصر یکی از مهم‌ترین عوامل تعیین‌کننده و اثرگذار در ارزشمندی و ماندگاری آثار ادبی، چگونگی و میزان کاربرد غنا در ساختار آن برای رسیدن به اهداف گوناگون هنری و اجتماعی یا سیاسی است. از این رو، شناخت پدیداری آن در درک و فهم واقعیت‌های دوران اهمیت دارد. منظومه‌ی مم و زین بیان‌کننده‌ی احساسات انسانی، از قبیل عشق، دوستی، رنج و هجران می‌باشد که منجر به عشقی راستین و پاکبازانه می‌شود تا آن اندازه که عاشق از وجود خالی شود و غرض را کنار نهد و در پی رسیدن به محبوب باشد. اشعار غنایی به بیان احساسات و عواطف می‌پردازد و به قدری لطیف است که بر دل هر خواننده‌ای می‌نشیند و تأثیر خود را از قبیل غم، شادی، ترس، خشم، ... می‌گذارد. در محور اشعار غنایی عشق قرار دارد. با بررسی داستان مم و زین از منظر وجه‌های غنایی، این مطلب آشکار می‌شود که ماجرای عشق پاک برای احمدخانی که راوی داستان است، مهم‌تر از ماجرای روایی است، چنانچه وجوه مختلف بیان عاطفه بر اصل روایت سایه افکنده است. از این رو، وجه‌های گوناگون غنایی مانند: وصفی، مرثیه‌ای، شکواییه‌ای، خمیره‌ای و نیایشی همواره روایت را به صبغی غنایی سوق داده است. در این پژوهش سعی بر آن است که اصطلاح غنایی با کاربردی وجهی مورد بررسی قرار گیرد تا ریشه‌های لحن غنایی در معرض دید خواننده قرار گیرد و وجه‌های گوناگون غنایی را که همواره این روایت را به صبغی غنایی سوق داده است، نشان داده شود.

۱-۲ - طرح بیان مسأله

به کارگیری لحن غنایی به شکل‌های گوناگون می‌تواند آثار مختلفی بر مخاطب بگذارد، این اثرگذاری نیاز به ظرافت و هنر فراوان دارد. ارتقا دادن یک متن عادی به متنی که می‌تواند مخاطب را به دنیای موجود در آن متن ببرد، مستلزم توانمندی شاعر یا نویسنده است. آنچه در این بحث مطرح می‌شود؛ پرداختن به وجه‌های غنایی است که پاسخگوی این سؤالات می‌باشد:

(۱) روایت مم و زین چگونه می‌تواند یک گونه‌ی غنایی به شمار آید؟

- ۲) احمد خانی با چه کمیت و کیفیتی از وجه‌های غنایی، موفق به ایجاد روحیه‌ی همسانی بین شخصیت‌های داستان و مخاطب خود شده است؟
- ۳) چگونه وجه‌های مختلف احساس شاعر و شخصیت‌های داستانی در متن مورد توجه قرار گرفته است؟

۱-۳- اهمیت و اهداف پژوهش

عناصر غنایی از ارکان ساختار ادبیات است و وجه‌های غنایی به عنوان انتقال دهنده احساس به مخاطب، از اهمیت بسیاری برخوردار است و بازنمایی دیدگاه ملف نسبت به موضوع و تأثیرگذاری بر مخاطب از کارکردهای اصلی استفاده از عنصر غنا به شمار می‌رود. هدف از این نوع بررسی و پژوهش عبارت است از:

- ۱) نشان دادن ساختارهای مشابهی از عناصر غنایی در روایت «مم و زین» می‌باشد که با بررسی آن می‌توان به نوع غنایی که به متن معنا و انسجام می‌بخشد، پی برد.
- ۲) تحلیل اثر و ارزش‌گذاری آن بر مبنای شیوه‌ها و فنون به کارگیری عناصر و مفاهیم غنایی و تأثیر آن بر انگیزش مخاطب است.

۱-۴- پیشینه‌ی پژوهش

با وجود اینکه بخش قابل ملاحظه‌ای از متون ادب کردی به ادب غنایی اختصاص دارد، بدیهی است پیشینه‌ی تحقیق در مباحث ادبیات غنایی عطار بسیار مورد توجه محققان قرار گرفته است، اما این مقاله درصدد بازتاب وجه‌های غنایی در مثنوی مم و زین است که تاکنون به صورت مستقظل هیچ پژوهشی در این باره صورت نگرفته است.

۱-۵- روش تحقیق

این تحقیق به شیوه‌ی توصیفی و روش تحلیل محتوا و با استناد به منابع کتابخانه‌ای انجام شده است.

۲- مثنوی مم و زین

مم و زین از شاهکارهای شعری داستانسرای معروف کرد، احمد خانی است. شاعر آن را در بحر هزج مسدس اخرب مقبوض محذوف (مقصور) در قالب مثنوی به رشته‌ی نظم در آورده است. این منظومه یک اثر داستانی از نوع حماسی و غنایی است که تعداد ابیات آن به ۲۶۵۵ بیت می‌رسد. بنا به گفته‌ی اسکارمان؛ «این داستان از داستان‌های کامل و مشهور در ادبیات کردی است که سراینده‌ی آن تحت تأثیر شیوه‌ی داستان-سرایبی و زبان ساده و روان شاعران بزرگ ایران زمین چون؛ نظامی گنجوی و فردوسی بوده است.» (اسکارمان، ۱۹۰۵، ۷۰) داستان «مم و زین» بر مدار عشقی طبیعی و فطری شکل می‌گیرد و به جریان در می‌آید. تمایل و کششی از این نوع، میان زن و مرد بر اساس سنت آفرینش است و بی‌آن بدیهی است که هیچ زندگی تازه‌ای پدید نمی‌آید. فضای داستان که حوادث در آن جریان می‌یابد در جزیره بوتان واقع در ترکیه امروزی است. زبان داستان، زبان کردی کرمانجی می‌باشد. شاعر مستقیماً آن را از ادبیات عامیانه که سینه به سینه نقل زبان‌ها بوده است، اخذ کرده و سپس به تصریح خود و به پیروی از تمایلات درونی و اهدافی که مدنظر داشته هر جا که لازم دانسته به پیراستن آن از زواید مختلف اظهار نظر داشته است. خانی منشأ داستان «مم و زین» را از بیت^(۱) کردی «می‌آلان»^(۲) که از قدمت بسیاری برخوردار است برگرفته است. به همین علت توانسته خود را از قید و بند افسانه برحذر داشته و به سوی واقعیت گام بردارد. شاعر در جایی از این منظومه به این‌که می‌خواهد داستانی پیش پا افتاده را به داستانی خواندنی و با ارزش بدل سازد، اشاره می‌کند (نک: م، ۲۰۱۲، ۵۴) و شاعر با شناختی که از جامعه عصر خود دارد در پی آن است تا اثری را عرضه کند که مورد بی‌مهری قرار نگیرد، از این رو با آب و رنگی شایسته آن را سازگار با فرهنگ عصر خود می‌سازد. بهره‌گیری شاعر از تعابیر گوناگون علمی و پرداختن به بعضی مقوله‌های عرفانی، فلسفی، اجتماعی، سیاسی، موسیقی و نجومی بیانگر تبحر وی در علوم متداول عصر خویش است.

۳- بحث و بررسی

در این پژوهش در آغاز به شرح و توضیحی درباره ادب غنایی و سپس به وجه‌های گوناگون غنایی که همواره روایت را به صبغی غنایی سوق داده است، پرداخته می‌شود.

۳-۱- ادب غنایی

غنا در لغت به معنی «سرود، نغمه و آواز خوش طرب انگیز است» (معین، ۱۳۸۲، ۱۰۴۵) و «اصطلاح غنایی در برابر لیریک (Lyrique) فرانسوی به معنی شعری که همراه آلت موسیقی (لیر) خوانده می‌شود، و در زبان یونانی قدیم به کار رفته و بعدها به ادبیات اروپایی راه یافته و در سال‌های اخیر در ادبیات عربی و فارسی رایج شده است»^(۳) (حاکمی، ۱۳۸۶، ۱۷). منظور از شعر غنایی آن بخش از سروده‌هاست که «احساسات و عواطف شخصی را مطرح می‌کند» (شمیسا، ۱۳۹۳، ۱۲۸). ادب غنایی به این دلیل که با عاطفه‌ی آدمی گره خورده است، گستره‌ی فراتر از ژانر غنایی را دربرمی‌گیرد و نشانه‌های آن در متون حماسی نیز، دیده می‌شود. منظومه‌های غنایی به دلیل ماهیت درون‌گرایانه و ذهن‌گرایانه‌اش، خواننده را زیاده‌تر با عواطف و عوالم روحی و ذهنی درگیر می‌کند. خواننده برای فهم این آثار بدون اینکه به مسائل تاریخی، فرهنگی و اجتماعی مراجعه نمی‌کند، بلکه با احساسات و طبایع درونی و تجربه‌های روانی سروکار دارد. زیرا بدون گمان «شعر غنایی بیان خویشتن است» (پورنامداریان، ۱۳۸۶، ۱۳) و چگونگی تعامل خواننده با متن یک نوع رابطه‌ی سوژه با ابژه محسوب می‌شود که خواننده، در مقام سوژه، ابژه‌ی متن را در انواع به شیوه‌های مختلف ادراک می‌کند. این نوع ادب به گونه‌ای است که به درون ارجاع می‌دهد و خواننده، در حین خوانش، ابژه‌ی متن را از درون خود می‌نگرد و سوژه و ابژه یکی می‌شود. در این نوع ادبی که به صورت نمودار زیر هم نشان داده شده، احساس و عاطفه محور ارتباط خواننده با متن است و ابزار وی در خوانش و فهم متن محسوب می‌شود، زیرا ابژه یک امر درونی است و تعامل کاملاً هم ذات‌پندارانه است.

نمودار (۱): فرایند خوانش ابژه‌ی متن غنایی به سوژه‌ی متن غنایی

در این نوع متون از مثنوی مم و زین که شخصیت‌های اصلی آن عاشق و معشوق است، نقشی که خواننده در آن می‌بیند و عواطف و احساسات آن را متعلق به خود می‌داند در مقام عاشق است، زیرا در ادب غنایی اصولاً رابطه‌ی شخصیت‌ها بر علیه‌ی رابطه‌ی من و تو است و خواننده هنگام خوانش نیز، نقش من پیدا می‌کند و تجربیات عاطفی در ذهنش مرور می‌شود. در رابطه‌ی خواننده با اثر غنایی به ویژه شعر غنایی عاشقانه، نسبت به دیگر ژانرهای ادبی، فرایند فهم و دریافت خواننده از متن و زمان این فرایند است. همانطور که بنا به گفته‌ی دکتر سیروس شمیسا؛ «فهم کلی مرکب از سه مرحله انطباق، تأثیر و لذت است» (شمیسا، ۱۳۸۰، ۳۰۱)؛

نمودار (۲): فرایند فهم و دریافت خواننده از متن غنایی

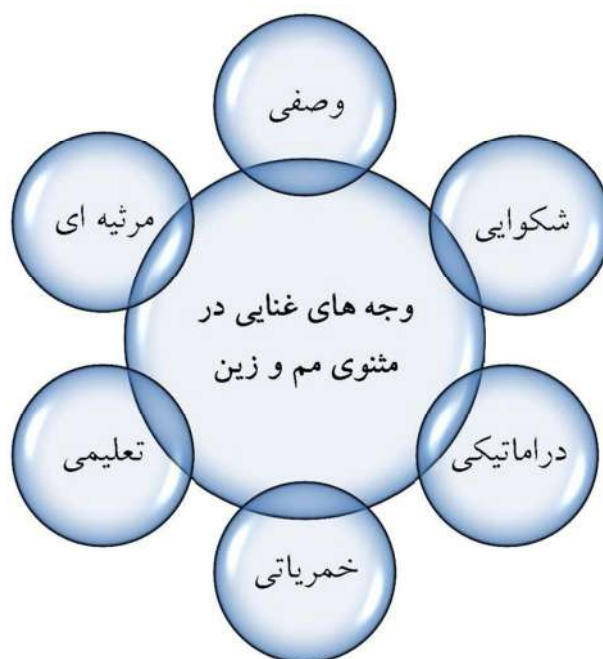
اما با این وجود در ادب غنایی فهم خواننده کلی و تأثیری است. در روایت «مم و زین» به عنوان یک داستان و منظومه‌ی عاشقانه، عمل انطباقی که بین اثر و خواننده ایجاد می‌شود در این نوع متن بیش‌تر از سایر انواع ادبی است، زیرا عمل فهم و تفسیر خواننده از روایت مم و زین در حین خوانش متن تا اندازه‌ای بدون تأمل و تفکر صورت می‌گیرد، در صورتی‌که در دیگر ژانرهای ادبی خواننده پس از خوانش با تأمل و تفکر بر متن و ارتباط جزئی و کلی بین اجزای آن به درک و تعیین معنای آن می‌رسد و

دلیل آن این است که در ادب غنایی، درک خواننده ذوقی و عاطفی می‌باشد نه تأملی. بدین منظور که عمل دریافت و تفسیر موازی با خوانش صورت می‌گیرد. به عبارتی دیگر «معنا چیزی جز عواطف برانگیخته‌ی مخاطب در جریان خواندن متن نیست، مخاطب با توجه به این عواطف است که به متن معنا می‌بخشد» (موران، ۱۳۸۹، ۲۹۳) اما در دیگر ژانرهای ادبی، معنا همیشه عاطفه و احساس نیست. اگر هم باشد، در مرتبه‌ی دوم قرار دارد و عواطف متعلق به متن نیست.

البته نباید از یاد برد که نوع تعامل خواننده با متن در هریک از انواع ادبی متفاوت است. این تفاوت را خود خواننده موجب نمی‌شود، بلکه منشأ آن به ویژگی‌ها و عناصر ذاتی گونه‌های ادبی مربوط است که نوع و چگونگی رابطه‌ی خواننده را با اثر تعیین می‌کند. از این رو، تغییر حرکت از مؤلف محوری به خواننده محوری باعث طرح نوینی در باب زمینه‌ها و عوامل دخیل در تولید معنا می‌شود. در این بافت، معنای متن را -به ویژه متن غنایی- خود خواننده فی‌الذات تعیین نمی‌کند، بلکه فرهنگی که متن در آن درک و فهم می‌شود مشخص می‌کند که معنای متن چه باشد؛ زیرا خواننده نیز وابسته به فرهنگ زمان خود است. وقتی ذهن فرهنگ جامعه معنای خاصی داشته باشد، خواننده هم اثر ادبی را بیش‌تر در آن جهت فهم تفسیر می‌کند. (محمدی، ۱۳۹۷، ۲۰۴-۲۰۵) چنانچه بنا به گفته‌ی گادامر (Gardiner): «متن و خواننده در موقعیتی تاریخی و اجتماعی با یکدیگر مواجه می‌شوند و موقعیت‌مند بودن این مواجهه همیشه در تعاملی بین خواننده و متن تأثیر می‌گذارد» (استوری، ۱۳۸۸، ۸).

۳-۲- درون مایه‌گی وجه غنایی در مثنوی مم و زین

با بررسی داستان عاشقانه «مم و زین» از منظر نقد نوع غنایی، این مطلب آشکار می‌شود که در داستان‌هایی که ماجرای عشقی برای گوینده مهم‌تر از ماجرای روایی است، وجوه مختلف بیان عاطفه بر اساس روایت سایه می‌افکند. چنانچه وجه‌های گوناگون غنایی مانند توصیفی، مرثیه‌ای، شکواییه‌ای، خمربه‌ای، نیایشی و گاه تعلیمی همواره روایت را متوقف کرده به شعر «مم و زین» صبغه غنایی بخشیده است که به هریک از این وجه‌ها پرداخته می‌شود:

نمودار (۳): وجه های غنایی در داستان مم و زین

۳-۲-۱- وجه وصفی (توصیف):

وصف یکی از بن‌مایه‌های اصلی در آثاری است که با رویکرد غنایی آفریده شده‌اند. تا آنجا که «شعر غنایی را می‌توان شعر توصیفی هم خواند» (شمیسا، ۱۳۹۳، ۱۳۹). وصف عبارت است از تابلوسازی و نقاشی اعم از اینکه شاعر به مجسم نمودن مشهودات و محسوسات طبیعی و جسمانی مانند توصیف منظر گوناگون طبیعت و مجالس بزم و تدارک رزم و شکار و یا تعریف جمال معشوق و کمال ممدوح بپردازد و یا حالات روحانی خود را تصویر نماید (مؤتمن، ۱۳۴۶، ۱۰۶). در مثنوی مم و زین، توصیف‌ها در دو بخش ویژگی‌های ظاهری عاشق و معشوق، توصیف آیین‌های نوروزی و سبک فرهنگی دسته بندی می‌شود. احمد خانی با استفاده از ابزار و سازه‌ی هنری وصف، موفق به روایت بخش‌های متنوعی از جریان زندگی شخصیت‌ها شده است. توصیف‌های به‌کار رفته در این منظومه، پیش از آنکه تزئینی داشته باشد، برای احاطه‌ی بیشتر

مخاطب بر ماجراها بازگو شده است. بنابراین گاه با حذف توصیف‌های این منظومه، در فرایند درک مخاطب اختلال کلی یا جزئی به وجود می‌آید. هنگامی که احمد خانی به عنوان روای داستان و به عنوان دانای کل، به تشریح صحنه‌هایی می‌پردازد، تابلویی در ذهن شنونده ترسیم می‌شود که در شناخت درست او نسبت به وقایع گوناگون مؤثر است. توصیف‌های به کار رفته در مثنوی «مم و زین» گاه با محسوسات گره خورده و از معقولات سخنی به میان نیامده است. خانی به مجسم نمودن مشهودات و محسوسات طبیعی و جسمانی مانند توصیف طبیعت، توصیف عاشق و معشوق پرداخته که بدان بسنده می‌کنیم:

۳-۲-۱-۱- توصیف طبیعت

توصیف، رایج‌ترین گونه‌های ادب غنایی از لحاظ مخاطب است که روی در مردم دارد، زبانش ساده است و در ساختار درونی نیز بیشتر از عناصر روایی و توصیفی بهره می‌برد و آن را با جنبه‌های هنری چون تعبیرات تازه و تمثیل‌های مناسب، دلنشین و جذاب می‌کند (نک: حاکمی، ۱۳۸۶، ۴۵). توصیف وصف نوروز و بهار در آغاز داستان مم و زین در ایجاد لحن غنایی و شاد مؤثر بوده است. خانی در توصیف نوروز مانند نویسنده‌ای ریزبین و هنرمند فضای در داستان را تصویر کرده است. از زیباترین و احساسی‌ترین و غنایی‌ترین توصیفات خانی، توصیف نوروز و صحنه‌ی دیدار دلباختگان است که این صحنه و واقعه را با شیوه‌ی هنرمندانه و دقیق‌ترین جزئیات آن توصیف کرده است. وی توصیفی دلنشین از مراسم نوروز ارائه داده است. او با استفاده از عنصر شادی بخش، موفق به ترسیم فضایی شاد و بزمی دل‌انگیز شده است. در لایه‌های زیرین این وصف به مکان وقوع حادثه و شخصیت‌های اصلی داستان در مراسم، شیوه‌ی آماده‌سازی مراسم نوروزی اشاره شده که انعکاس دهنده‌ی بخشی از فرهنگ دیرینه‌ی ملت کرد است. جشن نوروز و آیین باستانی نوروز از سنت‌هایی است که از دیر زمان تا امروز به نحو بارزی در فرهنگ ملت کرد پابرجا مانده که پرفروغ‌ترین یادگار ملت ما در تمام اعصار و قرون تاریخی آن است. برگزاری جشن نوروز از روزگاران بس دور تا به امروز، نمودار ذوق سرشار و قریحه شاداب و روح نشاط طلب مردم کهنسال این ملت است که مانند آن را در بین دیگر ملت‌ها کم‌تر می‌توان دید.

روژا کو دبوویه عیدئ نه ورؤژ ته عظیم ژ بو دهما دلئه فرؤژ
صه حرا و چه مهن دکرنه مه سکه ن بهیدا و ده مهن دکرنه گولشه ن
(م، ۲۰۰۸، ۶۸)

آن روز که بود عید نوروز از فر و شکوه آن دل افروز
صحرا و چمن بگشت گلشن هم دشت و دمن بگشت مسکن
(م، ۲۰۱۲، ۴۹)

۲-۲-۱-۲-۲-۲ توصیف عاشق

عشق در نگاه اول، از ابتدای تاریخ بشر، مقوله‌ای پیچیده و مملو از رمز و رازهای کشف‌ناشدنی بوده است. این راه و رسم دل‌باختگی در منظومه‌های غنایی نمونه‌های بسیار متنوعی دارد که «مم و زین» نیز از آن جمله است. احمد خانی هنگامی که در باب عاشق شدن «مم و زین» بر یکدیگر می‌سراید و رویارویی این دو عاشق را وصف می‌کند، ابتدا از مفهوم عشق ناگهانی که از همان نگاه اول شکل گرفته، لب به سخن می‌گشاید:

وان هه‌ر دوو فرشته‌یی د کوببار دبتن دوو مه‌له‌ک زیاده دلدار
مه‌ه زاده‌نه لاکین ئافتابن دل‌داده‌نه لی جگر که‌بابن
ته‌شبییه بصه‌یدئ نیمه بیسمیل بن شبهه گه‌هانه حالی موشکیل
(م، ۲۰۰۸، ۷۵)

آن هر دو فرشته بزرگوار دیدند دو ملک زیاده دلدار
مه پاره اگر نه آفتابند دلدار و دلیر و در نابند
تشبیه بصید نیم بسمل جان دادن آن‌ها گشت مشکل
(م، ۲۰۱۲، ۵۴)

از آن پس آتش عشق در وجود هر دو عاشق شراره می‌کند و در این میان «مم» در پندارش، خود را پیش از زین گرفتار این عشق می‌بیند. بدین ترتیب، عشقی که در ابتدا از یک نگاه آغاز شده، طبعاً وی را به سمت نوعی بی‌قراری می‌کشاند. البته در داستان «مم و زین» می‌توان زنجیره‌ی تداعی‌های عاطفی و در نتیجه شکل‌گیری عقده-

های عاطفی را در روان دلدادگان بررسی کرد. زیرا روان عاشق تحت تأثیر انواع فشارها و تداعی‌های سرکوب‌گر عاطفی است، متعاقبا زنجیره‌ی انواع عقده‌های عاطفی، برجستگی بیشتری دارد. در روایت «مم و زین» هنگامی که عشق در نگاه اول شکل می‌گیرد سوژه (مم) به دلیل اینکه هنوز تصویر روشن و شناخته‌ای از ابژه (زین) ندارد، بینایی و میلش نسبت به زین بیشتر می‌شود و پس از ابتلا به درد عشقی که با نگاه اول روی داده، نشانه‌های سرگستگی و نارامی به سرعت در وی رخ می‌نمایند:

نه ف جیسم ل من بوویه موخه ططه ط نه و خه ط هه می بوینه مونه ققه ط
ته ئسیر وه ره نگه عیشق و وه مقان بیططول د طول و عه رض و عومقان

(م، ۲۰۰۸، ۸۱)

این جسم شده ز من مخطط آن خط ها شدند همه منقط
تأثیر محبت این چنین است برنده و تیز و آتشین است

(م، ۲۰۱۲، ۶۲)

عاشق (مم) با اکسیر عشق به معشوق (زین)، آنچنان متکامل و متعالی می‌شود که دیگر نمی‌توان او را دلباخته‌ای به حساب آورد. او با دل‌سپاری به این عشق، در حقیقت راه بی بازگشتی را در پیش می‌گیرد که سرانجام او را به حریم اسطوره‌های جاوید عاشقانه می‌کشاند و جاودانه می‌سازد. بنابراین می‌توان گفت، وجود زین به عنوان معشوق، عامل رشد، تعالی و تکامل همه جانبه‌ی عاشق (مم) در این داستان می‌شود.

۳-۲-۱-۳- توصیف معشوق

در حوزه‌ی ادبیات، نمی‌توان شاعری را یافت که از ظرافت‌ها و زیبایی‌های زنانه الهامی نگرفته باشد. اشعار غنایی و عاشقانه و حتی توصیف‌های طبیعی شاعران سرشار از جلوه‌ی این نعمت الهی است. هنرمندان به طبع خواسته مخاطبان در ارضای حس زیبایی خواهی ایشان می‌کوشیدند و در آثار خود به آفرینش مثل‌اعلای زیبایی می‌پرداختند تا التذاذ هنری را برای خوانندگان خود میسر گردانند. به طوری که خانی هم، از پاسخگویی به این تقاضای مخاطبان بر کنار نبوده‌اند. خانی نیز در آغاز داستان به شرح و توصیف جمال و زیبایی زین و ستی می‌پردازد:

شاهزاده دوو بون ل نک وی شاهی
 یهك سهروئ ریاضی راستی بوو
 لهب لهعل وسه‌مه‌ن عودار و گولروخ
 زولفه‌ین ب میثالی طایی سونبول

خورشید دوو بون ل نک وی ماهی
 قئی ناقی ب راستی سستی بوو
 ره‌ونه‌ق شکه‌نی بوتانیی خوللوخ
 خه‌دده‌ین ژ ره‌نگی روویی صؤرگول

(م، ۱۹۶۲، ۵۸)

شاهزاده دو داشت شاه بوتان
 یك سبزه و دیگری زری بود
 لب لعل و سمن عذار و گلروخ
 زلف های بلند همچو سنبُل

آفتابهای روز، شب را ماهان
 یك حور وش و دگر پری بود
 رونق شکنان لاله سرخ
 خدها، لاله‌ها و نار پر گل

(م، ۲۰۱۲، ۴۲)

احمد خانی با توصیف اندام معشوق و با بهره‌گیری از علوم بلاغی، به لحن غنایی اثر، شدت بخشیده است. رابرت اسکولز^(۴) لحن را یکی از دو طریقی می‌داند که نویسنده با قریحه‌ی خود به مدد زبان در آن عمل می‌کند. او در تعریف لحن می‌نویسد که سخن «نحوه‌ی القای حرف‌های ناگفته از طریق زبان...» است. (اسکولز، ۱۳۸۷، ۲۹). احمد خانی با استعمال مقوله‌های بیانی، نهایت کوشش خود را به کار می‌گیرد تا جزئیات غزلی و عواطف و احساسات عاشقانه را به نحو احسن بیان کند. در منظومه‌ی مم و زین نیز ذکر اندام‌هایی که در توصیف زیبایی مؤثرند، مانند: لب، قامت، ابرو، مژگان، خال و زلف و... سخن به میان آمده است. او با ذکر جزئیات بسیار؛ چهره و اندام زین و سستی را وصف کرده است.

حوسنا خه‌طی روخ ژ خه‌ططنی یاقووت
 نه‌برو ژ که‌مانی قه‌وسی نه‌فلاک

چاها زه‌وقه‌نی ژ سیحری هارووت
 موژگان ب گومان ژ سه‌همی سه‌مماک

(م، ۲۰۰۸، ۵۹)

سرخی لبان چو خط یاقوت چاه نقتانچو سحرهاروت
 ابرو ز کمان قوس افلاک مژگان‌ها به ناز تیر بی باک

(م، ۲۰۱۲، ۴۳)

در حقیقت خلاقیت و سبک خانی، لحن غنایی را می‌طلبد. از اینرو، لحن عاطفی و احساسی یا غنایی بر داستان حاکم است. لحن شخصیت‌ها، در گفتارشان معین می‌شود. لحن نویسنده هم منوط به روایت داستان است. زیرا «نویسنده اغلب لحن خود را هماهنگ با لحن شخصیت‌های داستان، درونمایه و فضای مسلط بر اثر برمی‌گزیند.» (مستور، ۱۳۹۱، ۴۸) چنانچه در داستان مم و زین، در بسیاری از موارد، لحن شخصیت‌ها، فضای داستان را می‌سازد. به عنوان مثال؛ اوج غم انگیزی زین در عتاب با زین‌الدین در پدید آوردن فضای غم آلود سهم قابل ملاحظه‌ای دارد. (نک: مم، ۲۰۰۸، 291-287). در داستان «مم و زین»، لحن غم‌انگیز و اندوهگین «زین» در حین گفتن وصیت خود- به برادرش (زین‌الدین)- که نارضایتی زین را از فضای دربار و عملکرد نادرست «زین-الدین» نسبت به او و «مم» را ابراز می‌دارد، از جمله عواملی است که شرایط تأویل متن را فراهم می‌کند؛ به گونه‌ای که ما بتوانیم در لایه زیرین کلام زین متوجه پاره‌ای مقاصد او همچون انتقاد نسبت به پادشاه و دربار او بشویم؛ زیرا «ما نه فقط متون نوشتاری و گفتاری بل کنش‌ها، رویدادها، خواست‌ها و حتی حالت‌ها (لحن صدا، نگاه‌ها، اشارات و ...) را نیز می‌توانیم تأویل کنیم» (احمدی، ۱۳۸۱، ۶۱).

همانگونه که شاهد هستیم، معیارهای زیبایی از نظر خانی بیشتر جنبه‌های صوری و ظاهری وجود معشوق را دربرمی‌گرفته چنانچه خانی تمام زیبایی‌ها را در شخصیت داستانی خود جمع کرده‌اند و به توصیف اغراق آمیز از آن‌ها پرداخته‌اند. زیرا سنت ادب کلاسیک بر آن است که بر معایب عالم طبیعت چشم پوشد و در هر زمینه، حدّ اکمل نیکویی را عرضه دارد که بر اساس این سنت شخصیت‌های مثبت زنان را در داستان-هایشان تماماً زیبارو نشان می‌دهند و لو آن که زیبایی ایشان، نقش ویژه‌ای در طرح و پیرنگ داستان نداشته باشند. البته در این منظومه‌ی غنایی، این رویکرد کاملاً مشهود است که جنبه‌های صوری و جسمانی و زیبایی‌های ظاهری زین، همواره اصلی‌ترین ملاک انتخاب و گزینش شاعر بوده است و در این میان کمتر به جنبه‌های مثبت اخلاقی او توجه شده است.

۳-۳-۲- وجه دراماتیکی

ماهیت اثر غنایی نمایشی بودن است همانگونه که ماهیت حماسی روایی بودن آن است. داستان «مم و زین» قابلیت های فراوانی برای تبدیل شدن به آثار نمایشی دارد. در این اثر ارزشمند خانی گوشه‌هایی از فرهنگ ملت کرد را از جنبه‌های مختلف به نمایش می‌گذارد. این اثر با تصاویر نمایشی خود تأثیر خاصی را در ذهن مخاطبان زمان به یادگار گذاشته است و در پیشرفت ادبیات نمایشی نقش مؤثری ایفا کرده است. خانی در ایمن اثر گرانسنگ، عشق و کیفیت آن را تعریف نموده و به شکلی نمایشی و تصویری مراتب و حالات عشق مم و زین را نشان داده است. جذابیت این داستان در گرو عاطفه‌ی عمیق خانی و تفکرات عظیم و هنرمندانه اش می باشد که تا سالیانی دراز آشنایان این اثر را به خود مشغول کرده است.

۳-۳-۳- وجه شکوائیه

شکوائیه یکی از پر دامنه‌ترین و قدیمی‌ترین گونه‌های ادب غنایی است. شکایت برخاسته از نارضایتی و مرتبط با احساس و عواطف انسانی است. شکوائیه یکی از گونه‌های شعر غنایی است که «شاعر خویشتن خویش را در آن مجسم می‌کند و ضمن آن به بیان عواطف و احساسات شخصی و تأثرات خود از زندگی و طبیعت می‌پردازد» (رزمجو، ۱۳۷۰، ۶۶). احمدخانی «با بهره‌گیری از مثنوی مم و زین، شناخت دقیق و عمیق زمانه، زبانی غنی و به کارگیری هنرمندانه ظرافت های هنری، به شکوائیه‌های سیاسی، اجتماعی، فلسفی، عرفانی پردازد. وی به سبب موقعیت اجتماعی و همچنین تیزبینی نگاه شاعرانه‌اش، دید متفاوتی به دنیای اطراف و درون خود دارد و به همین علت بیانش نیز متفاوت است. تعارضاتی که احمد خانی میان آرمان شهر خویش و دنیای واقع می‌بیند سبب بیان شکوائیه‌ی او شده است. شاعر در این اثر ارزشمند از عالمان به سبب علم بی عمل، از سیاستمداران به دلیل بی کفایتی و دنیاپرستی، از عوام به خاطر جهل و نفاق و از صوفیان و زاهدان به جهت تزویر و ریا انتقاد می‌کند و این نشان از واقعیت اجتماعی عصر اوست و چنان نیست که با کینه شخصی این افراد را مورد طعن و لعن قرار داده باشد، بلکه قراین تاریخی هم تأیید

کننده‌ی این ویژگی‌های اجتماعی و سیاسی دوره شاعر است» (شکری، ۲۰۲۱، ۲۲۹). در واقع احمد خانی داستان مم و زین را، محملی مناسب برای بیان اندیشه‌های انتقادی دانسته است. شکواییه‌های احمد خانی در مثنوی مم و زین برخاسته از احساس مسئولیت و جوهره‌ی تعهدات اوست که شاعر از آن در جهت گسترش فضایل اخلاقی و بهبود اوضاع سیاسی و اجتماعی بهره گرفته و شعر انتقادی را ابزار هدایت فرد و جامعه قرار داده و تلاش نموده تا در خلال انتقاد از مایه‌های تباهی و فساد، ساختار یک جامعه‌ی آرمانی را بر پایه‌ی اهداف متعالی اجتماعی در ذهن خوانندگان ترسیم کند. اما به آنچه را که در فضای داستان با وجه شکواییه مواجه هستیم، بدان می پردازیم. وجه شکواییه از توصیف انگیزه و احساس غم گوینده ایجاد می‌شود. گوینده ذهنیت غنایی خود را در برابر یک مخاطب بیان می‌دارد که تصور می‌کند تمام ناکامی‌هایش از او ناشی می‌شود. وی «از اوضاع و احوالی که بر جامعه او حاکم است، بسیار دردمند است. توجه سران حکومتی، دولتمردان و ثروتمندان به مادیات و طمع در مال اندوزی را یکی از لغزش‌ها و تهدیدات از منظر وجدانی بیدار برمی‌شمارد» (شکری، ۲۰۲۰، ۱۰).

خاصما دقّی عه صرّیدا کوهه میان مه عشووق و حه بیبه بؤمه هه میان
یه عنی ژطه مه ع دراف و دینار هه ریه ک ژمه را وه بوونه دلدار

(م، ۲۰۰۸، ۴۷)

خاصه که به این زمان و دوران معشوق و حبیب گشته همیان
یعنی ز طمع فلوس و دینار هر یک شده ما را همچو دلدار

(م، ۲۰۱۲، ۳۲)

بازتاب وجه‌های غنایی در اثر مم و زین، روح زندگی حقیقی را می نمایاند و با این روش، بخش‌های ملموس تری از زندگی بشری بازگو می‌شود. چنانچه «شعر غنایی راستین، همانند هر شعر راستین دیگر، باید محتوای حقیقی نهاد آدمی را بسراید» (عبادیان، ۱۳۷۹، ۳۵). این اثر انعکاس دهنده دغدغه‌ها و خواسته‌های برآمده از عاطفه و احساس نوع بشر است. شکوه و اعتراض نسبت به روزگار، صریحی یا کنایی در اشعار خانی خود را نشان می‌دهد. پرسش زیر برخاسته از روح فلسفی وی و شکایت و اعتراضی است که به اوضاع اجتماعی خود و نظام آفرینش دارد. از جمله

چیزهایی که احمد خانی از آن می‌نالد و نسبت بدان از روزگار، شکوه دارد آمدن بی-
اختیار وی به وجود و در پی آن، رنج‌هایی است که از این وجود نصیب وی شده است.
وی از این اوضاع شکوه سر می‌دهد:

دا که شف بیت ل بهر مه نه حوال کانی دبتن مویه سسه ر ئیقبال
ئیدبار مه وا گه‌ها که مالی نایا بویه قابل زه والی
قه ط مومکینه نه ف ژچه رخی له وله ب طالع بیتن ژ بو مه که وکعب
(م، ۲۰۰۸، ۴۲)

تا کشف شود بر ما احوال آیا بشود میسر اقبال؟
بدبختی ما رسد به پایان خوشبختی ما شود نمایان؟
آیا بشود ستاره بخت ظاهر بر ما ز گردش تخت
(م، ۲۰۱۲، ۲۸)

در حقیقت ناکامی و رنج‌ها عواطف درونی خانی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و او را به
شکوه و شکایت وامی‌دارد. شکواییه‌های خانی اغلب نوعی پرده برداری از رنج‌ها و
آلام درونی است که شاعر را می‌آزارد. از سوی دیگر، خانی با آن دید تیره و تاریک
نسبت به زندگی وقتی دست خود را از تأثیرگذاری بر شرایط کوتاه می‌بیند، راهی جز
آنکه به بخت خود بنالد، ندارد» (شکری، ۲۰۲۱، ۲۴۶):

به ختی مه ژ بو مه را بیت یار جاره ک بیتن ژ خواب هوشیار (م، ۲۰۰۸، ۴۲)
این طالع ما شود دمی یار یکباره شود ز خواب بیدار (م، ۲۰۱، ۲۸)

۳-۳-۴- وجه نیایشی

ماهیت نیایش از دیدگاه انواع ادبی، غنایی شمرده می‌شود زیرا مناجات مایه‌های
احساسی و عاطفی دارد. وجه نیایشی یکی از عاطفی‌ترین وجوه غنایی در داستان مم و
زین خانی است. نیایش نامه، گونه‌ای دیگر از شعر غنایی و برآمده از احساسات و
احوال درونی آدمی است. نیایش نامه «نوشته‌های منظوم یا مثنوی است که در آن‌ها
شاعر یا نویسنده با تضرع و زاری از خدواند یاری می‌جوید و برای رسیدن به نیکبختی

به او متوسل می‌شود. به دیگر سخن، نیایش، ارائه نیازهای انسان در نزد خداوند است» (جوان، ۱۳۸۱: ۱۳۶۹). احمد خانی با تضرع و زاری از خداوند یاری می‌جوید و برای رسیدن به نیکبختی به او متوسل می‌شود.

خانی کو نه‌هن بقه‌لبی ذاکیر باری بده وی زه‌بانی شاکیر (م، ۲۰۰۸، ۲۷)
خانی که نداشت قلب ذاکر باری بدهش زبان شاکر (م، ۲۰۱۲، ۱۶)

گونه‌ی غنایی مدح و ستایش در منظومه‌ی مم و زین، مدایح دینی را در بر می‌گیرد که شامل ستایش خداوند یا توحید و نعت است. ستایش، در لغت به معنی نیکویی گفتن و ستودن و آفریدن و شکر نعمت و مدح است. معادل واژه‌ی حمد که بیان کبریاء و جلال و عظمت حق سبحانه و تعالی است (دهخدا، ۱۳۷۷، ذیل ستایش و حمد) در منظومه مم و زین نیز با ستایش خداوند آغاز شده است. در آغاز، سروده‌ی خویش را با یاد و نام خداوند متعال آغاز می‌کنند:

سه‌نامه‌یی نامه نامه نه‌للاه بی نامی وی ناته‌مامه وه‌للاه (م، ۲۰۰۸، ۲۵)
سر‌نامه نامه الله بی نام تو ناتمام ولله (م، ۲۰۱۲، ۱۵)

وجه نیایش از توصیف نیاز سوزناک بنده و اظهار عجز او پیش خداوند ایجاد می‌شود. فضای شعر نیایش سرشار از عاطفه و احساس است. جهت‌گیری پیام در وجه نیایشی به سوی گوینده است.

نعت در لغت به معنی برشمردن اوصاف است و بیشتر برای اوصاف نیکو به کار می‌رود. در اصطلاح ادبی «شعر یا نثری است که ستایش و مدح و ثنای حضرت محمد(ص) باشد» (ربیعان، ۱۳۸۱، ۱۳۷۵). ستایش خداوند متعال و نعت پیامبر (ص) سنتی ادبی در ادبیات کلاسیک کردی است که ریشه در باورهای مذهبی دارد. احمدخانی به مسأله معراج پیامبر اکرم(ص) نظر داشته است، خانی، با سرودن ۹۳ بیت ارادت خود را به پیامبر ختمی مرتبت نشان داده است:

ئه‌ی پادشه‌هی سه‌ریری له‌ولاک رابه، هه‌ره ئاسمانی چالاک
حاضر ژته‌را بوراق و ره‌فره‌ف شاطر بته‌را فریشته ره‌ف ره‌ف
دا رفع بین ژ به‌ر ته په‌رده بی په‌رده دگه‌ل خودی خه‌به‌رده

(م، ۲۰۰۸، ۳۹)

ای پادشه سریر "لولاک"
آماده برای تست براق
برخیز و برو به عرش چالاک
پرواز بکن بسوی اشراق
تا رفع شود ز پیش پرده
خود یار ببینی با دو دیده

(م، ۲۰۱۲، ۲۶)

پرستش، در عالی‌ترین شکلش در راز و نیازهای دردناک و مملو از آرزو برای پیوستن، و برای پایان انتظار، و برای نفی فراق و مرگ هجران نوعی از دعا و نیایش را به وجود می‌آورد و این نیایشی است که زاییده عشق است و نیایش که در عالی‌ترین شکل خود به صورت پرستش ظاهر می‌شود، در حقیقت زیباترین تجلی سرمایه فطری درون آدمی - یعنی عشق - است که از عمق روح انسان سرچشمه می‌گیرد.

۳-۳-۵- وجه مرثیه‌ای

مرثیه از نظر ماهیت در حیطه‌ی ادب غنایی قرار می‌گیرد، زیرا شاعر در آن احساسات و عواطف خود را بیان می‌کند. وجه مرثیه‌ای یکی دیگر از وجوه به کار رفته در داستان مم و زین است. وجه مرثیه‌ای در داستان‌های عاشقانه به دو صورت به کار رفته است: یکی وصف فردی که فوت کرده است یا وصف کسی که در سوگ او نشسته است. از آنجایی که میزان و ملاک حقیقت در بین نوع شعر، عواطف و روح شاعر است. غرض و غایت شعر غنایی، توصیف عواطف و نفسانیات فرد است» (رزمجو، ۱۳۷۰، ۸۴). خانی به بیان مناقب و فضایل و مکارم شخص از دست رفته می‌پردازد و از شأن و مقام او تجلیل می‌کند و از دست رفتن او را ضایعه‌ای عظیم برمی‌شمارد که در این نوع مرثیه، گزاره‌های عاطفی بر حالت وصفی و روایی غلبه دارد.

بو ولوله و فغان د شه‌هری را بوو
بووه‌تان ژمه‌زن هه‌تا بچووکان
نئعیان و نئکاییرو و نئعالی
میی‌رزا و روال و لائوبالی
یه‌ک فه‌رده نه‌ما ژ شه‌هری دلخو‌ه‌ش
بیلجومله د سه‌رخو‌ه‌ش و موشه‌وه‌ش

(م، ۲۰۰۸، ۲۲۲)

شد ولوله و فغان و زاری
هم کوچک و هم بزرگ بهتان
خود زلزله شد به سوگواری
نسوان و بنات و نوعروسان

اعیان و اکابر و عالی
میرزا و جوان لأبالی

يك فرد نماند به شهر هیهات
بی نوحه و بی عزا و طامات

(م، ۲۰۱۲، ۲۸۲)

نمونه‌ی دوم مرثیه که در روایت مذکور کاربرد دارد، بیان تک گویی درونی فردی است که عزیزی را از دست داده باشد. در این نوع مرثیه، احمد خانی عنان روایت را به تک گویی درونی شخصیت صاحب عزا می سپارد. بنابراین، این نوع مرثیه سرشار از گزاره-های عاطفی است. وقتی که زین در مرگ معشوقه اش ناله سر می دهد:

زینتی مرنا مهمی ب گوه که ت
خه لقی حه ره می خه و اص و عامی

گؤیا مربوو ژ نوو ب روه که ت

ماتهم زهده بوونه بیتته مامی

گؤ ئهی سه به بی سه عاده تا من

بی که یف تو مه به د داوه تا من

(م، ۲۰۰۸، ۲۰۴-۲۰۵)

زین وقتی شنید مرگ مم را
برخاست و دید میر و غم را

در شهر فتاده بود ماتم
افکنده به زانو میر را غم

گفت ای سبب سعادت من
خوش باش کنون به دعوت من

(م، ۲۰۱۲، ۲۵۶)

نکته قابل تأمل آن است که از لحاظ زبانی، این مرثیه زبان ساده ای دارد. در این نوع مرثیه از لحاظ ارتباط کلامی، گوینده و مخاطب هر دو حضور دارند. اما در واقع، مخاطب حضور فیزیکی ندارد، بلکه گوینده او را در ذهن خود فراخوانده است.

۳-۳-۶- وجه خمریات

یکی از مؤلفه‌های پربسامد غنایی در گستره‌ی ادب کردی، خمریه سرایی است. «خمریات به شعرهایی گفته می شود که در موضوعاتی چون ساقی و ساغر و مینا و جام و سبو و میکده و .. گفنگو می شود.» (رستگار فصایی، ۱۳۸۰، ۲۵۵). ساقی نامه و مغنی نامه گونه هایی از شعر غنایی هستند که خطاب به ساقی و مغنی سروده می شود. «در ساقی نامه شاعر ساقی و مغنی را مخاطب قرار می دهد و از آنان می خواهد که باده‌ای در کار کنند و سرودی ساز دهند» (شمیسا، ۱۳۸۹، ۲۴۹). ساقی نامه گونه‌ای از

ادبیات غنایی است که در آن خانی خطاب به ساقی، از بی ثباتی دهر شکایت می کند و با طلب شراب از او می خواهد بر زخم های روزگار دون، مرهم فراموشی قرار دهد و در ادامه با استفاده از زمینه های سیاسی و اجتماعی، قالبی کاملاً غنایی را در خدمت موضوعی کاملاً سیاسی - اجتماعد به کار گرفته است که در زبان حماسی شعر خانی، بین روح حماسی حاکم بر شعر و زبان و لحن غنایی که خانی آن را به کار گرفته ارتباط تنگاتنگی ایجاد می کند:

ساقی تو ژ بو خودی که ره م که یه ک جورعه یی مه ی د جامی جه م که
دا جام به می جیهان نو ما بت هه رچی مه ئی — راده یه خو یا بت

(م، ۲۰۰۸، ۴۲)

ساقی بی ا و به ما کرم کن یک جرعه می بجام جم کن
تا جام به می جهان نماید هر آنچه اراده ام ب — رأید

(م، ۲۰۱۲، ۲۸)

بر این مبنای، زبان خانی از ظرفیت های حماسی و غنایی بهره گرفته تا سوژه های اجتماعی - سیاسی و حتی تغزلی مورد نظر خود را به شکلی زیبا و متفاوت بسراید.

۳-۳-۶- وجه تعلیمی

اشعار تعلیمی یکی از گسترده ترین و رایج ترین گونه های ادب غنایی است. یکی از جلوه گاه های مضامین پندگونه و تعلیمی، ادبیات غنایی و به ویژه عاشقانه است که به حقیقت آنها را باید گونه ای از اشعار غنایی تعلیمی دانست. مفاهیم و مضامین اخلاقی به طور پراکنده در میان مثنوی مم و زین به کار می رود. این منظومه سرشار از مضامین تعلیمی است و سراینده ی آن در ضمن داستان خود، موضوعات اخلاقی و تعلیمی بسیاری را به مخاطب یادآوری کرده است. احمد خانی مفاهیم تعلیمی و اخلاقی را به دو صورت به مخاطب عرضه می کند، یا به صورت گفتارهای مستقیم تعلیمی و اخلاقی که در لابه لای مثنوی مم و زین پراکنده است و از زبان شخصیت های داستان و یا از زبان خود شاعر در پایان داستان بیان شده است. خانی در این مثنوی اگر چه زبان غنایی دارد، اما نتیجه این گزینش، آموزه های اخلاقی است. مهمانوازی، طمع ورزی، صداقت و

در داستان مم و زین تاجدین، نمادی از وفادری و فداکاری است، خانه‌اش را که زبازد شکوه و زیبایی بود، به خاطر نجات دوستش به آتش می‌کشد و سپس فریاد برمی‌آورد که خانه‌اش آتش گرفته و همگی با شنیدن صدای او به طرف منزل او سرازیر می‌شوند. در واقع، وی همه چیز را فدای دوستی‌اش می‌کند. (نک: م، ۲۰۱۲، ۱۹۳-۱۹۸) احمدخانی، عدالت را رکن اساسی و برترین معیار در عرصه‌ی سیاست و حکومت قلمداد میکند و مبنای همه‌ی حرکت‌های صحیح می‌داند. از این‌رو، در روایت مم و زین، زین برادرش را برای تلاش جهت استقرار عدل و عدالت چنین توصیه می‌کند:

هر روزه روا نما عدالت از جامعه طرد کن جهالت

تو دادگری به دل عیان کن مظلوم رها ز ظالمان کن (م، ۲۰۱۲، ۲۹۰)

از این‌رو، خانی عدالت را از با ارزش‌ترین معیارهای زندگی اجتماعی به حساب می‌آورد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

نتایج حاصل آمده از این پژوهش بیانگر آن است که؛

۱) منظومه مم و زین یکی از آثار ارزشمند غنایی است. احمد خانی شاعری است که سرشت شعرش با مفاهیم غنایی و عرفانی پیوند خورده است و گسترده‌ترین عاطفه-ای که باعث پیدایش قسم اعظمی از شعر غنایی مم و زین شده، عاطفه‌ی عشق و دوستی است. مم و زین انعکاس دهنده دغدغه‌ها و خواسته‌های برآمده از عاطفه و احساس نوع بشر است. بازتاب وجه‌های غنایی در اثر مم و زین، روح زندگی حقیقی را می‌نمایاند و با این روش، بخش‌های ملموس تری از زندگی بشری بازگو می‌شود. زیرا شعر غنایی راستین، همانند هر شعر راستین دیگر، باید محتوای حقیقی نهاد آدمی را بسراید.

۲) عنصر غنایی در این روایت دیده می‌شود. چنانچه عشق، محور اصلی داستان است و عاشق و معشوق همواره دستخوش ناکامی‌های آن هستند و فضای داستان مم و زین اغلب با حزن همراه است که آن را دردآلود نموده و آن را با رنج‌های فراق و غم عشق همراه کرده است که بیشتر بیان حزین و آمیخته با درد و لحن شکوه-

آلود که در این گونه داستان‌های کهن به صورت یکنواخت ارائه می‌شود- بر فضای آن حاکم است.

۳) شیوه‌ی خاصی که احمد خانی برای ارائه‌ی لفظ به مخاطب در یک گونه‌ی ادبی انتخاب می‌کند، وجه غنایی اثر را تعیین می‌کند. مثنوی مم و زین سرشار از احساس و عواطف است که در جای جای اثر او آشکار است، از جمله مشخصه‌ی اصلی آن عواطف و احساسات است که در زمره‌ی ادب غنایی جای می‌گیرد و توصیفات دقیق و صحنه‌آرایی‌های بدیع، زیبایی اثر را صدچندان ساخته است.

۴) لحن یا آهنگ بیان شاعر در داستان، بر اساس موضوع آن که عشق است، لحن غنایی و عاطفی است. در ایجاد لحن غنایی این داستان به کارگیری آرایه‌های بیانی و وجود توصیفات فراوان جزئیات غنایی، که بستری برای وصف زیبایی‌های ظاهری و اعضای بدن- به‌ویژه زنان- است، تأثیر دارد، مثلاً در روایت مم و زین، تا اندازه‌ای تمام ویژگی‌های ظاهری و زیبایی‌های جسمانی زین و سستی، وصف می‌شود.

۵) اشعار تعلیمی یکی از گسترده‌ترین و رایج‌ترین گونه‌های ادب غنایی است. تعلیم و تربیت همگام با منظومه مم و زین، لایه‌های مختلف ذهن بشر را درنوردیده، روح آدمی را صفا و صیقل بخشیده و راه ناهموار زندگی را از زمین خاکی به فراسوی هستی کشانده است. احمد خانی رسالت اصلی خود را (پیشرفت معنوی و تربیتی انسان) نادیده گرفته و در آثار خود، افزون بر ایجاد لذت ادبی برای مخاطب، زمینه رشد اخلاقی او را نیز فراهم آورده است.

پی‌نوشت‌ها

(۱) بیت‌ها، منظومه‌های عامیانه شفاهی‌اند که بخش مهمی از ادبیات فولکلور کردها را تشکیل می‌دهند؛ این داستانهای شفاهی سینه به سینه از گزارنده‌های ناشناخته سده‌های پیشین به خنیاگران امروزی رسیده‌اند. «بیت‌ها» که به آواز باند در حضور جمع خوانده می‌شدند، موضوع‌های مختلفی دارند؛ موضوع برخی صرفاً محلی و بومی و نشان‌دهنده فراز و نشیب قومی، چه در زمانهای جدید و چه در زمان ادوار باستانی است. (برای توضیحات بیشتر ر.ک: عاشقانه‌های کردی، فصلنامه علمی و پژوهشی کاوش‌نامه، سال دهم، ۱۳۸۸، شماره ۱۸).

(۲) «مم‌آلان، روایتی است از یک عشق پرشور میان مم و زین، که این دو به گونه‌ای سحر آسا، فقط در یک شب به دیدار هم نائل شده‌اند و در همان شب به عنوان قول و قرار وفاداری، انگشتی‌های خود را با هم عوض کرده‌اند. مم در جستجوی زین، در به در می‌گردد و سرانجام او را پیدا می‌کند. اما در این فاصله، قول ازدواج او را به مردی دیگر داده‌اند. مم که قربانی خیانتی شده است، به زندگی خود خاتمه می‌دهد و زین هم به دنبال او، راهی دیار مرگ می‌گردد. این اثر با بافت کاملاً کلاسیک، با مسائل سنتی نیز در هم آمیخته، به اوج لطافت و شکوه شاعرانه رسیده است. در قرن هفدهم، احمد خانی، با الهام و استفاده از موضوع حماسه عامیانه مم‌آلان، مم و زین، این حماسه عالمانه را آفرید که شاهکار مسلم ادبیات کردی است، ولی هرگز نتوانست است جای آن حماسه عامیانه را در میان مردم بگیرد.» (شالیان، ۱۳۸۷، ۶۴۳-۶۴۴)

(۳) آبرامز شعر غنایی را در زبان یونانی به معنی آوازی می‌داند که به همراهی (Lyre) خوانده می‌شد. (Abrams, 1385, 154) واژه غنایی از طریق زبان عربی در سده‌ی اخیر وارد زبان فارسی شده است.

4- Robert schole

کتابنامه

- احمدی، بابک (۱۳۸۱)، ساختار و هرمنوتیک. چ ۲. تهران: گام نو.
- استوری، جان (۱۳۸۸)، داستان‌های عامه پسند، ترجمه حسین پاینده، تهران: سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- اسکارمان (۱۹۰۵)، تحفه‌ی مظفریه، هئ‌نانه سهر ری‌نووسی کوردی هئ‌من موکریانی. سیدیان
- برزگر خالقی، محمد رضا (۱۳۸۸)، عاشقانه‌های کردی. فصلنامه علمی و پژوهشی کاوش‌نامه. سال دهم. شماره ۱۸.
- پورنامداریان، تقی (۱۳۸۶)، انواع ادبی در شعر فارسی، مجله دانشگاه ادبیات و علوم انسانی دانشگاه قم، سال اول، شماره ۳، صص ۷-۲۷.
- جوان، مریم (۱۳۸۱)، نیایش نامه، فرهنگنامه‌ی ادبی فارسی، چاپ دوم، تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- حاکمی، اسماعیل (۱۳۸۶)، تحقیق درباره ادبیات غنایی ایران، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- خانی، احمد (۲۰۱۲)، مم و زین، ترجمه شیرزاد شفیع بابو. چ ۱، اربیل: انتشارات - دانشگاه صلاح الدین
- داد، سیما (۱۳۸۷)، فرهنگ اصطلاحات ادبی، واژه‌نامه مفاهیم و اصطلاحات ادبی فارسی و اروپایی به شیوه تطبیقی و توضیحی. تهران: مروارید.
- دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۷)، لغت نامه، چاپ دوم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- ربیعیان، محمد رضا (۱۳۸۱)، نعت، فرهنگنامه ادبی فارسی، چاپ دوم، تهران: انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.
- رزمجو، حسین (۱۳۷۰)، انواع ادبی و آثار آن در زبان فارسی، مشهد: دانشگاه فردوسی مشهد
- رستگار قصابی، منصور (۱۳۸۰)، انواع شعر فارسی، چاپ اول، شیراز: نوید
- شالیان، ژرار (۱۳۸۷)، گنجینه حماسه‌های جهان. ترجمه و توضیح علی اصغر سعیدی. چ ۳. تهران: نشر چشمه.

- شکری، جیهاد (۲۰۲۰)، **جلوه‌های پایداری در مثنوی مم و زین**، مجله علوم انسانی دانشگاه نوروز، جلد ۹، شماره ۳، صص ۸-۲۶.
- _____ (۲۰۲۱)، **بررسی و تحلیل شکواییه در مثنوی مم و زین**، گؤفاری ئه‌کادیمیای کوردی، شماره (۴۸)، صص ۲۲۷-۲۵۴.
- شمیسا، سیروس (۱۳۹۳)، **انواع ادبی**، چاپ پنجم، تهران: میترا.
- عبادیان، محمود (۱۳۷۹)، **انواع ادبی (شمه‌ای از سیر گونه‌های ادب در تاریخ ادبیات فارسی)**، چاپ اول، تهران: پژوهشگاه فرهنگ و هنر اسلامی.
- فتاحی، حسین (۱۳۸۶)، **داستان گام به گام**، تهران: نشر صریر.
- کنی، ویلیام پاتریک (۱۳۸۰)، **چگونه ادبیات داستانی را تحلیل کنیم**، ترجمه مهرداد ترابی‌نژاد و محمد حنیف. تهران: انتشارات زیبا.
- محمدی، فرهاد (۱۳۹۷)، **بازیابی خود در شعر غنایی (ارنباط معنایی خواننده با شعر غنایی**، نشریه ادبیات پارسی معاصر، پاییز و زمستان ۱۳۹۷، سال هشتم - شماره ۲، ۲۰۳-۲۲۱.
- مستور، مصطفی (۱۳۹۱)، **مبانی داستان کوتاه**، چ ۵. تهران: تشر مرکز.
- مؤتمن، زین العابدین (۱۳۴۶)، **شعر و ادب فارسی**، تهران: مطبوعات افشاری.
- موران، برنا (۱۳۸۹)، **نظریه‌های ادبیات و نقد**، ترجمه‌ی ناصر داوران، تهران: نگاه.
- میرصادقی، جمال و میمنت میرصادقی (۱۳۷۷)، **واژه‌نامه هنر داستان نویسی: فرهنگ تفصیلی اصطلاح‌های ادبیات داستانی**. تهران: کتاب مهناز.
- Abrams, M.H. (1385), **A Glossary of Literary Terms**. 8th Edition. Tehran: Jungle Publications.

ملخص

تحليل الجانب الغنائي في مثنوي مم و زين جهاد شكرى رشيد

تكتسب الأنواع الأدبية الغنائية أهمية خاصة في الأدب نظراً لقدرتها العالية على نقل التأثيرات العاطفية على العناوين. في مسرحية "مهم و زين" لخاني، منحت الجودة الغنائية للعمل تأثيراً عاطفياً كبيراً للقصة طوال مسار السرد. يسعى البحث الحالي، الذي يطبق منهجاً تحليلياً وصفيًا، إلى تسليط الضوء على الصفات الغنائية لمم و زين وأسهما في العمل الخاص بخاني واستكشاف كيفية تمكن هذه الصفات بشكل رائع من تحريك عناوين العمل. تهدف الدراسة إلى استكشاف النص وتوضيح كيف أن الوصف والحزن والشكوى والآية الباتشانالية ونبرة الصلاة للعمل قد أعطت صفات غنائية لمم و زين وتستخدم كوسيلة لإيصال المشاعر الشديدة لنقل قراء العمل من حالة ذهنية إلى أخرى. خلاصة هذه الدراسة تبين بأن شعر مم و زين شعر غنائي قيم و احمدي خاني شاعر له طابعه الخاص الذي يدمج فيه شعره مع الشعر الغنائي، وان المحبة كانت اساس كتابة هذا الشعر حيث كانت محبة حب و صداقة.

الكلمات الدالة: الأدبية الغنائية، المثنوي مم و زين، احمدي خاني.

Abstract

A Study of Lyrical Aspect of Mam u Zin Masnawi

Jihad Shukri Rashid

Lyrical literary genres attain particular significance in literature due to their high capacity of conveying emotional influences on their addressees. In Khani's Mam and Zin, the lyrical quality of the work has bestowed the story with a significant emotional effect throughout the course of the narrative. The current research, applying an analytical-descriptive approach, endeavors to shed light upon the lyrical qualities of Mam and Zin and their foundations within the respective work by Khani and to explore how such qualities have sublimely managed to move the addressees of the work. The study aims to explore the text and illustrate how the descriptive, mournful, complainatory, bacchanalian verse, and the prayerful tone of the work have bestowed lyrical qualities to Mam and Zin and are being used as means to convey intense emotions to transport the work's readers from one state of mind to another. The conclusion of this study shows that the poem Mam u Zin is a valuable and prominent lyrical poem, and Ahmadi Khani is a poet whose nature of his poetry is interrelated with the concepts of lyrical poetry, and the most widespread affection caused the creation of the poem which are the affection of love and freindship.

Key words: Lyrical literary, Mam u Zin Masnawi, Ahmadi Khani.